

www.burmeseclassic.com

ဂေဟိဇာ

၇ နိ ၇ နိ ည

အချစ်
လုံးချင်းဝတ္ထုပတ်

BURMESE
CLASSIC
COM

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ပြည်ထောင်စု မပြိုကွဲရေး ဒို့တာဝန်
- တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှု မပြိုကွဲရေး ဒို့တာဝန်
- အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး ဒို့တာဝန်

ပြည်သူ့သဘောထား

- ♦ ပြည်ပဘက်မှပေးဆီနဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ဒုက္ခရောက်အောင် ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်စေရေးအား နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို ခန့်ခွင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ နိုင်ငံတော်ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ♦ ပြည်တွင်းပြည်ပအဖျက်သမားများအား တုံ့ရန်လူ့စာပြစ် သတ်မှတ် ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက် (၅) ရပ်

- ♦ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး ရပ်ရွာစားအမျိုးသားများအား ဝန်ထမ်းစု တရားဥပဒေ စိုးမိုးရေး
- ♦ အမျိုးသား စည်းလုံးညီညွတ်မှုခိုင်မာရေး
- ♦ စည်ကမ်းပြည့်ဝသော ဒီမိုကရေစီစနစ် ရှင်သန်ခိုင်မာအောင် တည်ဆောက်ရေး
- ♦ ဧည့်သည်အခြေခံဥပဒေနှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တည်ဆောက်ရေး

စီးပွားရေးဦးတည်ချက် (၅) ရပ်

- ♦ စိုက်ပျိုးရေးကို ပိုမိုဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင်ဆောင်ရွက်ပြီး ခေတ်မီစက်မှုနိုင်ငံထူထောင်ရေးနှင့် အခြား စီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ♦ ရော့ကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပိုပြင်စွာ ပြုစင်ပေါ်လာရေး
- ♦ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများစိစစ်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး
- ♦ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့် တိုင်းရင်းသားပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး

လူမှုရေးဦးတည်ချက် (၅) ရပ်

- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး၏စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်မားရေး
- ♦ အမျိုးဂုဏ်၊ ဓာတ်ဂုဏ်မြှင့်မားရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ မပျောက်ပျက်အောင် ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ရေး
- ♦ စစ်မှန်သောမျိုးရပ်စိတ်ဓာတ်ဖြစ်သည့် ပြည်ထောင်စုစိတ်ဓာတ် ရှင်သန်လက်မြှောက်ရေး
- ♦ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး

လေဒီဇော် ရန်ကုန်ည

ပုံနှိပ်မှတ်တမ်း

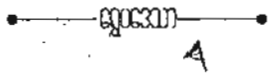
- စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀ ၂၇၄၀၄၁၂
- မျက်နှာပုံခွင့်ပြုချက်အမှတ် - ၅၀၀၃၇၁၀၅၁၂
- ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခြင်း - ပထမအကြိမ်၊ ၂၀၁၂ အောက်တိုဘာလထုတ်ဝေသူ - ဦးအေးလွင်(၀၄၁၅၂)
- ရွှေဥစာပေတိုက် တိုက် ၄၊ အခန်း ၁၀၊ ပြည်တော်သစ်ရိပ်သာ၊ ပုဂ္ဂန်တောင်၊ ရန်ကင်းမြို့
- မျက်နှာပုံနှင့် - ဦးအေးလွင် (၀၀၂၁၀)
- အတွင်းပုံနှိပ်သူ - ရွှေပဒေသာအောင်ဆက်အမှတ် ၃၃၊ ကျိတော်လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့
- ဖြန့်ဖြူး - ၁၂၀၀ ကျပ်
- အုပ်ရေ - ၅၀၀ အုပ်

ရန်တွေကုန်တဲ့လား ညလား
 မြို့ရန်ကုန် ညလား
 ရင်တွေခုန်တဲ့ ညလား
 သခင်တွေဆိုတဲ့ ညလား
 ဥရောပ ညလား
 အာရှ ညလား
 ဘယ်လိုညပဲဖြစ်ဖြစ်
 လူငယ်တချို့က
 အဲဒီညကို ချစ်တယ်
 လူငယ်တချို့က
 အဲဒီညကို မုန်းတယ်
 ငါကတော့ အဲဒီညတွေကို
 မဝေဖန်ရက်ဘူး...
 ငါ့ကိုယ်တိုင်ကိုက
 ညမင်းသမီးဖြစ်နေလို့...။

၀၉၅.၀၃

လေဒီဇတ်
 ရန်ကုန်ည / လေဒီဇတ် ။ - ရန်ကုန်
 ရွှေဥစာပေ၊ ၂၀၁၂ ။
 ၅၂၃ - စာ၊ ၁၂-၃ x ၁၈ စင်တီမီ
 (၁) ရန်ကုန်ည

ဒေင်မော်ကွန်း

ပိုင်ပိုင်ဆင့်

နင့်ကို ငါချစ်တယ်...
 အရမ်းချစ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့
 ဘယ်သောအခါမှ...
 လက်ထပ်မှာ မဟုတ်ဘူး
 အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲ သိလား...
 နင်နို့ငါက...
 ဘဝရော၊ စိတ်ရော၊ ဝိသနာရော၊
 အတွေးအခေါ် အယူအဆတွေရော
 အားလုံးတူနေလို့ပဲ...
 ၂

နင်ကိုယ်တိုင်တောင် မသိသလို
 ပိုကိုလည်း မသိစေဘဲ
 နင်တစ်ယောက်တည်း ကြိတ်ချစ်ခဲ့တာ...
 ဝါလည်း ငါကိုယ်တိုင်တောင် မသိသလို
 နင့်ကိုလည်း မသိစေဘဲ
 ငါတစ်ယောက်တည်း ကြိတ်ချစ်ခဲ့တာ...
 အဲဒီအချစ်တွေက ဘယ်လောက်ဖြူစင်လဲ...
 ဘယ်လောက်လှပလဲ...
 ဒီလောက်ချစ်ခဲ့ကြတဲ့အချစ်နှစ်ခုကို
 နင် လွတ်လပ်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ၊
 ရှင်သန်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ...
 ဒီထက်လှတဲ့ ရင်ခုန်ညွန့်
 ဒီထက်လှတဲ့ ရင်ခုန်သံအစစ်အမှန်ကို
 နင် ဘယ်မှာမှ ရှာလို့မတွေ့နိုင်ဘူး...
 ၂

လှူဖော်တချို့ ချစ်တဲ့... ည
လူငယ်တချို့ မုန်းတဲ့... ည

— လှူဖော် —

(၁)

တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို
ဘာမှန်းမသိဘဲ . . .
မြင်မြင်ခြင်း သောက်မြင်ကတ်တာမျိုး
သင်ကြံဖူးပါသလား . . . ?
တစ်ခါတစ်ရံမှာ သေချာပေါက်ကို
ကြံဖူးပါလိမ့်မယ်
ဥပမာ - သူ ဘယ်လောက်ပဲလုံလှ
ဘယ်လောက်ပဲ ပညာတတ်တတ်
ဘယ်လောက်ပဲ ချမ်းသာချမ်းသာပေါ့။
အဲဒီအဖြစ်မျိုး သူလည်း တကယ်ပဲ
ကြံခဲ့ရပါတယ်။
ဘယ်လောက်အံ့ဩစရာကောင်းလဲ။

— လှူဖော် —

သူမနဲ့တွေ့ဆုံခဲ့ရပုံက
သောက်မြင်ကတ်တာကနေ စ.ခွဲရတယ်လို့ . . .

အဲဒီနေ့က သူ့ဆီကို နာမည်ကြီးအဆိုတော်တစ်ယောက်
က အလုပ်လာအပ်ခဲ့တာပါ။ သူ့လက်ခံလိုက်တဲ့ အလုပ်ကတော့
အရင်လို အဆိုတော်နဲ့အတူတူပဲပြီး Performance လုပ်ရမှာမျိုး
တော်တံတော့ Stage ပေါ်မှာ အဖွဲ့လိုက် က.ပေးရမယ့် Performance
မျိုးလည်း မဟုတ်ဘူး။

“စကိတ်ချစ်သူ” ဆိုတဲ့သီချင်း လေးထဲမှာ စကိတ်စီးရင်း
ကောင်မလေးတစ်ယောက်နဲ့ တွေ့ဆုံခဲ့ပုံကို သူက က.ကွက်ဆန်း
ဆန်းလေးတွေနဲ့ performance လုပ်ပေးရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့
သူတစ်ယောက်တည်းလည်း မဟုတ်ဘူး။ သူ့နောက်က သူ့အဖွဲ့
စကိတ်သူရဲ ငါးယောက်ပါ ပါသေးတယ်။ ကောင်မလေးကတော့
နာမည်ကြီး Model တစ်ယောက်ပါ။

သူကလည်း နဂိုကတည်းက စကိတ်သူရဲတစ်ယောက်ဖြစ်
သလို အခုလိုစကိတ်စီးရင်း သူ့ပညာကို ပြနိုင်သလောက်ပြခွင့်ရ
တော့မှာမို့ စကိတ်ချစ်သူအတွက် ဖေဖေလည်လည် တက်ကြွနေပြီး
အကကိုလည်း ချက်ချင်းပဲတိုက်ဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ပါတယ်။ အနုပညာသမား
ဆိုတာ ကိုယ် လုပ်ပြနိုင်ရင် လုပ်ပြနိုင်သလောက် အခွင့်အရေးရတာ
ပဲ မဟုတ်လား။

အဲဒီအစီအစဉ်နဲ့ သူတို့ခြောက်ယောက်အဖွဲ့ တိုင်ပင်ပြီး
ရှစ်မိုင်မှာနေတဲ့ “ဘိုထိုက်” အိမ်ရှေ့မှာပဲ လေ့ကျင့်ဖို့ ရွေးဖြစ်လိုက်
ကြတယ်။ သူ့နေတဲ့နေရာနဲ့လည်း သိပ်တော့ မဝေးလှပါဘူး။

“စကိတ်ချစ်သူ” ဆိုတဲ့ Titleနဲ့အညီ ကကွက် အသစ်တွေကို တီထွင်
ရမှာဆိုတော့ သူ့ရဲ့ Professional “အကခန်းမကြီးမှာလည်း လေ့ကျင့်
ဖို့က မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။

ဒါကြောင့် မြင်ကွင်းသန့်သန့်၊ လမ်းကောင်းကောင်းနဲ့
တိတ်ဆိတ်ငြိမ်းချမ်းလှတဲ့ ညဘက်အချိန်အခါလေးမှာ လုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြ
ပါတယ်။

“ဒီတစ်ခါ မင်းလက်ခံလိုက်တဲ့အလုပ်က မိုက် တယ်ကွ”
“ဟုတ်တယ် . . . ဆန်းလည်းဆန်းတယ်။ လုပ်ကွက်
အသစ်တွေလည်း ချပြလို့ရတယ်”

“ငါလည်း စကိတ်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ performance မျိုးကို လုပ်
ချင်နေတာ ကြာပြီကွ”

“အမြဲတမ်း Stage ပေါ်မှာပဲ ကနေရလို့လား မသိဘူး။ ဒီလို
စကိတ်နဲ့ ပြရတာတို့၊ လမ်းပေါ်မှာ ကရတာတို့က ဖီလင်တစ်မျိုး
ရှိတယ်”

“ဘယ်မှာပဲ က.ရ က.ရပါကွာ လုပ်ကွက်များဖို့နဲ့ က.ကွက်
အသစ်အဆန်းလေးတွေ တီထွင်နိုင်ဖို့သာ အဓိက ကျတာပါ”

သူငယ်ချင်းအားလုံးကလည်း တက်တက်ကြွကြွ ရှိကြ
တယ်။ စကိတ်က.ကွက်ဆိုတော့ ဝေးဝေးလံလံကို စီးသွားဖို့ မလိုပါ
ဘူး။ ဘိုထိုက်တို့အိမ်ရှေ့နားတစ်ဝိုက်မှာပဲ ကွေ့ပိတ်စီးလိုက်၊ ဝိုင်းဖွဲ့
စီးလိုက်၊ သူက က.ကွက်အသစ်တွေ လုပ်ပြလိုက်၊ သူငယ်ချင်း
တွေက လိုက်ကလိုက်နဲ့ တကယ်ပဲ အဆင်ပြေလှပါတယ်။

ညဉ့်နက်ချိန်ဆိုတော့လည်း က.ရတာ အရမ်း

www.burmeseclassic.com

လွတ်လပ်တယ်။ အဲဒီလို တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောရင်း က.ကွတ် တွေနဲ့ အလုပ်ရှုပ်နေတုန်းမှာပဲ . . .

“ဟာ! ဟေ့ကောင်တွေ . . . ဟိုမှာကြည့်စမ်း ဖြူဖြူရှည် ရှည်ကြီး”

ဆိုပြီး အဖွဲ့ထဲမှာ စကားအနည်းဆုံး၊ သတ္တိလည်း အနည်းဆုံးဖြစ်တဲ့ “ဖိုးသား”ရဲ့ ရုတ်တရက် အော်လိုက်သံကြောင့် သူတို့ အားလုံး အကတွေရပ်သွားပြီး စကိတ်အရိုန်လည်း လျော့သွားတော့ တယ်။

“ဘာလဲကွ . . . မင်းဟာ အလန့်တကြားနဲ့”
“ဟိုးမှာ . . . ဟိုးမှာ . . . သွားပြီ”

ဖိုးသား လက်ညှိုးထိုးပြတဲ့နေရာ ကြည့်လိုက်တော့ ကျောခိုင်း လျှောက်လှမ်းသွားနေတဲ့ ဖြူဖြူ ရှည်ရှည် အရိပ်ကြီးတစ်ခုကို သူတို့အားလုံး တကယ်ပဲ မြင်လိုက်ရပါ တယ်။

“ဟာ . . . ဟုတ်သားပဲကွ”
“ထူးဆန်းလိုက်တာ။ မြေနဲ့ခြေနဲ့လွတ်နေသလိုပဲ။ အမြင့်ကြီး”

“မြန်တာလည်း အရမ်းပဲ”
“ငါ အမှတ်တမဲ့မြင်လိုက်တော့ တန်းတန်းမတ်မတ်ကြီး လာနေတာကွ။ သေသေချာချာပြန်ကြည့်လိုက်မှ လှည့်ထွက်သွားတာ”

“ကေန္တ . . . ဥစ္စာစောင့်များလား။ သရဲများလား”
“ရှည်လည်း ရှည်တယ်။ မြန်လည်း မြန်တယ်ဆိုတော့ တရုတ်သရဲဖြစ်ရမယ်ကွ”

“ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ။ အချိန်ကလည်း ၁၂ နာရီ လောက်ရှိပြီဆို

တော့ ငါတို့ကို သရဲလာခြောက်တာ ထင်တယ်”

“အေး . . . အဲဒီတရုတ်သရဲက ဖိုးသားနဲ့အတူတူ ကျင်လို့လာတာထင်တယ်။ အနားရောက်မှ ငါတို့ကို ကြောက်လို့ ထွက်ပြေးသွားတာ ဖြစ်မယ်”

“အောင်မယ်လေး . . . ကျောချမ်းလိုက်တာကွာ”

“ဟား! မင်းတို့ကလည်း ငကြောက်တွေပဲ။ သရဲ အကတွေ ကနေတာတောင် ဒီလောက်ကြောက်ရသလား။ ဒီနယ်မြေတစ်ဝိုက် မှာ ဘာဥစ္စာစောင့်မှလဲ မရှိဘူး။ ဘာသရဲမှလည်း မရှိဘူး။ ဘာတရုတ် သရဲမှလည်း မရှိဘူးနော်။ ခြောက်တန်းအောင်ကတည်းက ဒီလမ်း ပေါ်မှာ က.လာတာ မင်းတို့ မသိဘူးလား”

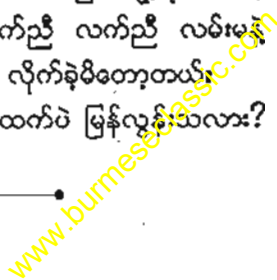
“အဲဒီတုန်းက မရှိပေမယ့် အခုရှိလာလို့ဖြစ်မှာပေါ့ကွ”
“မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ။ ငါတော့ အဲဒါတွေ မယုံဘူး။ ဒါ တစ်ယောက်ယောက် စတန့်တွင်တာပဲဖြစ်ရမယ်”

“ဟုတ်တယ် . . . ဘိုထိုက်။ မင်းပြောတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။ ငါလည်း အဲဒီလိုပဲထင်တယ်။ ကြာပါတယ်ကွာ။ လိုက်ကြည့်ကြမယ်။ ဘယ်လိုလဲ”

“အိုခေ . . . ရွှေမယ်။ ငါကလည်း အဲဒီလို လက်တွေ့မှ ကြိုက်တာ”

သူနဲ့ဘိုထိုက်က ရှေ့ကနေ ဦးဆောင်ပြီး ရွှေလိုက်တော့ ကျန်တဲ့စကိတ်မင်းသားတွေလည်း တက်ညီ လက်ညီ လမ်းမနဲ့ အပြည့်ပျံ့ဝရင်း အရိပ်ဖြူကြီး နောက်ကို လိုက်ခဲ့မိတော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီအရိပ်က စကိတ်ထက်ပဲ မြန်လွန်းသလား?

သူတို့က တအံ့တဩဖြစ်ပြီး ငြင်းခန်ဝေဖန်ချိန်တွေ ကြာသွားလို့ လား? ဘယ်လိုပြောရမှန်း မသိနိုင်လောက်ပဲ တရုတ်သရဲလို့ ထင်ကြတဲ့ အရိပ်ဖြူဖြူကြီးက လှစ်ခနဲ ပျောက်ကွယ်သွားပါတော့တယ်။

“ဟာ . . . သွားပြီ”

“အရမ်းပြန်တယ်ကွာ။ လုံးဝပျောက်သွားပြီ”

“ချက်ချင်းကို လိုက်ကြည့်ရမှာကွ။ မင်းတို့ ပေါက်ပေါက်ဖောက်နေတာနဲ့ လွတ်သွားတာ”

“မကျေနပ်ဘူးကွာ။ မတွေ့တွေ့အောင် ထပ်လိုက်ချင်တယ်”

“မင်းကလည်း ပျောက်သွားတာကို ဘယ်လိုရှာမလဲ။ ဥစ္စာစောင့်တွေ၊ သရဲတွေမို့လို့ သူ့အလိုလို ပျောက်ကွယ်သွားတာလား။ စတန့်ထွင်တဲ့လူမို့လို့ သူ့လမ်းထဲကို ချိုးကွေ့သွားတာလား။ ဘာမှန်းမှ မသိတာ”

“ဘာမှန်းမသိလို့ လိုက်ချင်တာပေါ့ ဖိုးသားရာ။ မင်းတို့ ပြောတဲ့ တရုတ်သရဲလား။ စတန့်မင်းသားလား ဆိုတာ ဝါက လက်တွေ့သိချင်တာ”

“လုပ်မနေပါနဲ့ ဒေဒင်ရာ။ ခေါက်ထားလိုက်စမ်းပါ။ ပျောက်သွားတာ ဘယ်လိုရှာတွေ့မှာလဲ။ အချိန်ကုန်တယ် အလုပ်ပျက်တယ်”

“ဟုတ်တယ် ဒေဒင်၊ ငါတို့လုပ်ငန်း ပြန်စကြမယ်”

အားလုံးက တညီတညွတ်တည်း ထောက်ခံလိုက်တာမို့ သူလည်း လက်လျှော့ပြီး တစ်ဖွဲ့လုံး ဘိုထိုက်တို့အိမ်ရှေ့ကိုသာ ပျံ့ဝဲလာခဲ့ကြပါတယ်။ စိတ်ထဲမှာတော့ ဖြူဖြူ ရှည်ရှည်ကြီးကို သိချင်နေတဲ့ခံစားမှုက လုံးဝလျော့မသွားခဲ့ပါဘူး။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူငယ်ချင်းတွေပြောတဲ့ ဥစ္စာစောင့်တွေ၊ သရဲတွေဆိုတာ လုံးဝမဖြစ်နိုင်လို့ပါ။ တရုတ်သရဲဆိုတာလည်း လုံးဝမဖြစ်နိုင်လို့ပါ။ “တစ်ယောက်ယောက် စတန့်ထွင်တာပဲ ဖြစ်မယ်” ဆိုတဲ့ ဘိုထိုက်ရဲ့ အယူအဆကိုတော့ လက်ခံရမလို့လို့။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီနေ့က အမှတ်တမဲ့မြင်လိုက်ရတဲ့ ဖြူဖြူ ရှည်ရှည်သတ္တဝါကြီးက သူတို့ စကိတ်ချစ်သူတွေအတွက်တော့ အထူးအဆန်းဖြစ်ခဲ့တာ အမှန်ပါပဲ။

(၂)

တကယ်တော့ သူ့နဲ့တွေ့ခဲ့ပုံကို
 ပြန်တွေးကြည့်မယ်ဆိုရင်
 ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ဖြစ်လာနိုင်လောက်တဲ့ထိ
 အကြောင်းအရာက ရေရေရာရာရှိခဲ့တာ
 မဟုတ်ပါဘူး
 တချို့ တချို့တွေလို
 ဇာတ်လမ်းတွေထဲကလို
 တွေ့ဆုံပုံက ရင်ခုန်လှုပ်ရှားဖွယ် မရှိလှ။
 Romantic ဆန်ဆန် ကဗျာဆန်ဆန်မဖြစ်လှ။
 ဒါပေမဲ့ သေချာတာကတော့
 သူ့ကိုမြင်မြင်ချင်းမှာပဲ
 ခေါင်းခေါက်ပစ်ချင်လောက်အောင်

သောက်မြင်ကတ်မိတာပါပဲ။
 အဲဒီလို သောက်မြင်ကတ်မိတာကပဲ
 သူ့နဲ့တွေ့ဆုံဖို့အတွက် plot တစ်ခု
 ဖြစ်လာခဲ့သလား မသိတော့ပါဘူး
 အဲဒီနေ့က သူမဆီကို jumping shoes လို့ခေါ်တဲ့ အလှပြ
 ဇီးလို့ရတဲ့ ပစ္စည်းလေးတစ်ခုကို သူမရဲ့ဒီဇိုင်းနာက လက်ဆောင်ပို့ပေးခဲ့
 တာပါ။ မြန်မာလို ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေး ခေါ်ရမယ်ဆိုရင်တော့ စပရိန်
 ထပ် ကုလားမခြေထောက်ပေါ့။
 ဒီပစ္စည်းလေးက ပြည်ပမှာဆိုရင် တော်တော်တွင်ကျယ်နေ
 ခဲ့ဖြစ်ပေမယ့် မြန်မာပြည်အတွက်တော့ ခုမှ စ.ရောက်လာလို့
 လူသုံးနည်းသေးတဲ့ ပစ္စည်းတစ်ခုလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။
 ညပိုင်း လမ်းမတွေပေါ်မှာ တွေ့မြင်နေရတဲ့ စကိတ်အလှစီး
 သမားတွေ၊ စက်ဘီးအလှစီးသမားတွေထက် ပိုပြီး အမြင်ဆန်းစေတဲ့
 ပစ္စည်းလေးတစ်ခုပါ။
 လူတကာ ငေးမောခံချင်တဲ့၊ သူများထက် ပိုပြီး ထင်ထင်ပေါ်
 ပေါ် ဖြစ်ချင်တဲ့၊ ပစ္စည်းအသစ်အဆန်းတွေကို သူများထက် အရင်
 ဦးအောင် သုံးစွဲပြချင်တဲ့၊ စတိုင်လ်သစ်တွေ တီထွင်ရတာကိုလည်း
 စိတ်ဝင်စားတဲ့ သူမအတွက်တော့ ဒီပစ္စည်းလေး ရခဲ့တာဟာ ပျော်
 စရာအတိပါပဲ။ သူမရဲ့ ဒီဇိုင်းနာကလည်း သူမရဲ့အထာကို ကောင်း
 ကောင်းသိနေတာမို့လို့ ဒါလေးကို တမင်ရွေးချယ်ပြီး ပေးခဲ့တာ
 ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမကလည်း ပစ္စည်းလေးကို ကြည့်ပြီး သူများ

ချင်စိတ်ပေါက်လာလို့ ချက်ချင်းပဲစီးကြည့်ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်မိတယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါမှ အလေ့အကျင့် မလုပ်ရသေးဘဲ မစီးတတ် စီးတတ်နဲ့ လူမြင်ကွင်းကို ထွက်စီးလိုက်မယ်ဆိုရင် မတော်တဆ အတိမ်၊ အစောင်းဖြစ်လို့ လူမြင်မကောင်း ဖြစ်သွားမှာကိုလည်း ကြောက်ရပြန် သေးတယ်။

ဒါကြောင့် လူသူကင်းရှင်းမယ့်အချိန်၊ ပြီးတော့ ကြီးကြီးလည်း မသိနိုင်လောက်မယ့်အချိန်ဖြစ်တဲ့ ညဦးပိုင်း လူတွေ အိပ်မောကျချိန်ကို ရွေးပြီး လေ့ကျင့်ဖို့ စိတ်ကူးလိုက်မိတယ်။ အိမ်ဖော်မလေးနဲ့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး စီစဉ်ရတာဆိုတော့ ရင်တော့ ခုန်သား။ ပြီးတော့ ညဘက် အချိန်မတော် လမ်းပေါ်မှာ တစ်ယောက်တည်း လျှောက်ရမှာဆိုတော့လည်း ကြောက်တော့ကြောက်သား။

ဒါပေမဲ့ သူမက လူမြင်ကွင်းမှာ ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် အထာကျကျ စီးပြချင်သေးတာဆိုတော့ သရဲပဲတွေတွေ၊ ဥစ္စာစောင့်ပဲတွေတွေ၊ မရ ရအောင်ကို လေ့ကျင့်မှ ဖြစ်တော့မှာလေ။

“ဖြစ်ပါ့မလား မမ”

“ဘာလို့မဖြစ်ရမှာလဲ။ အရှက်မကွဲနိုင်ပါဘူး။ လမ်းပေါ်မှာ လူတွေ တစ်ယောက်မှတောင် ရှိမှာမဟုတ်ဘူး”

“အဲဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့။ အမှတ်တမဲ့လဲသွားမှာ စိုးရိမ်လို့ပါ။ ဘေးက တစ်ယောက်ယောက်ပါရင် ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်မ လိုက်ခဲ့ရမလား”

“ရပါတယ်။ မလိုက်နဲ့။ ဒါက သိပ်ခက်ခဲတဲ့ကိစ္စမှ မဟုတ်တာ။ နည်းပညာတွေကိုလည်း သိနေတာပဲ။ ဒီမှာ အကာအကွယ်

တွေ့ရင်းတွေလည်း ပါတယ်လေ။ ဇော်လေး လေ့ကျင့်ရုံနဲ့ တတ်တယ်တဲ့။ နောက်ပိုင်း ကောင်းကောင်း လျှောက်နိုင်ရင် အကာအကွယ်တွေ့ရင်းတွေတောင် မလိုတော့ဘူးတဲ့”

“ဒါဆို . . . ကျွန်မ အိမ်ရှေ့ကနေ လှမ်းကြည့်နေမယ်”

“အေး . . . နင်လုပ်ရမယ့်အလုပ်က အိမ်ကို သေသေချာချာ တောင့်ကြည့်ထား။ ကြီးကြီးအသံကိုလည်း နားစွင့်ထား . . . ဟုတ်ပြီထား”

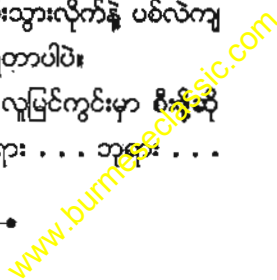
“ဟုတ်”

ခြေတာလက်တာတွေနဲ့အတူ Jumping shoes ကို သေသေချာချာ တပ်ဆင်ပြီးချိန်မှာတော့ တိုက်နံရံကို အချီပြုပြီး နေလိုက်တယ်။ ပြီးတော့ ထွက်ခွာဖို့အတွက် လက်သီးနှစ်ဖက်ဆုပ်ပြီး အားတင်းရပြန်တယ်။

ရုတ်တရက် လူက တစ်ပေကျော်ကျော်မြင့်တက်သွားတာနဲ့ ကလန်ကလားနဲ့ ဘာပုံစံဖြစ်သွားမှန်းကို မသိတော့ဘူး။ နောက်တော့ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်ပဲ ၁၊ ၂၊ ၃ တိုင်ပင်ခေါ်ပြီး ရဲရဲတင်းတင်း ထွက်လာခဲ့တော့တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ကလန်ကလားထက် ပိုဆိုးသွားတဲ့အဖြစ်တွေတော့ ကလန်ကလားကြီးကနေ ကုန်းကုန်းကွ ကွဲကြီး ဖြစ်သွားဖို့က၊ ဟိုဘက် ယိမ်းသွားလိုက်၊ ဒီဘက် ယိမ်းသွားလိုက်နဲ့ ပစ်လဲကျသွားအောင် ဒယိမ်းဒယိုင် လျှောက်လှမ်းခဲ့ရတာပါပဲ။

ဒီတောင်ကိုမှ မကျော်နိုင်ရင်လည်း လူမြင်ကွင်းမှာ စီးခိုဆိုတာ ဘယ်လိုမှ မဖြစ်နိုင်တော့ဘူးလေ။ ဘုရား . . . ဘုရား . . .

လမ်းပေါ်မှာ လူရော၊ ကားရော ဘာတစ်ခုမှ ရှိမနေလို့ တော်ပါသေး
ရဲ့။ သူမတို့အိမ်ရှေ့ကနေ အနောက်ဘက် လေးအိမ်ခြံကြော်လိုက်
မယ်ဆိုရင် လမ်းမတန်းပေါ် ရောက်သွားမှာပါ။

သူမဟာ ကြည့်မကောင်း ရှုမပျော် ဒယ်ဒယ်ဒယ် ကုန်းကုန်း
ကွကွပုံပုံကြီးနဲ့ ကြိုးစားလျှောက်လိုက်တာဟာ ခဏအတွင်းမှာပဲ
လမ်းမတန်းပေါ်ကို အောင်မြင်စွာ ရောက်ရှိသွားပါတယ်။ ငါးမိနစ်၊
ဆယ်မိနစ်နဲ့ သင်လွယ် တတ်လွယ်တဲ့ပစ္စည်းဖြစ်သလို စိတ်အား
လည်း အရမ်းထက်သန်နေတာကြောင့် ညီညာဖြောင့်ဖြူးတဲ့ လမ်းမ
ကြီးရဲ့ ညာဘက်ကို ကွေ့လိုက်ချိန်မှာတော့ အံ့သြဖွယ်ကောင်းအောင်
ပဲ လျှောက်ရတာ အဆင်ပြေချောမွေ့သွားလေရဲ့။

ဒါပေမဲ့ သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး။ သူမ Smart ကျကျနဲ့
လျှောက်ကောင်းနေချိန်မှာပဲ ဟိုးဝေးဝေးက လမ်းမ အလယ်မှာ
လူအုပ်စုတစ်စုကို လှမ်းမြင်လိုက်ရတယ်။ အဲဒီလူအုပ်စုက သာမန်
လျှောက်လှမ်းလာတာ မဟုတ်ဘဲ လှုပ်လှုပ်ရွရွ တစ်လည်လည်နဲ့ ရုံးစု
ရုံးစုဖြစ်နေတာမျိုးပါ။

ကြည့်စမ်း . . . ဘာတွေဖြစ်နေကြတာပါလိမ့်။

Christmas လည်း မဟုတ်။ Newyear လည်း မဟုတ်။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင် တိတ်ဆိတ်နေတဲ့လမ်းမကြီးပေါ်မှာ
သူမလို စောန့်ထွင်ချင်တဲ့ လူငယ်လေးတွေ ဖြစ်နေမလား။ ဒါမှမဟုတ်
လမ်းသရဲတွေလား။ စကိတ်သရဲတွေလား။ Rapper တွေလား။ Rocker
တွေလား။ ဒါမှမဟုတ်လည်း ခေတ်ပေါ် Dancer အဖွဲ့တွေလား။

သူမကသာ မြင်လိုက်ပေမယ့် သူတို့ကတော့ သူမတို့

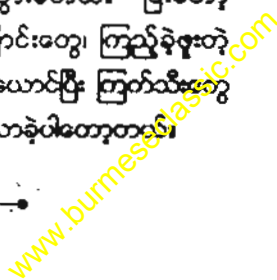
လှမ်းမြင်ပုံမရပါဘူး။ သူမဟာ ကြည့်ရင်းနဲ့ ယောက်ျားလေးအဆိုတော်
တစ်ယောက်ရဲ့ဘေးမှာ မိန်းကလေး Dancer တွေ (ဒါမှမဟုတ်)
မိန်းကလေး Rapper တွေက ဝိုင်းပြီး ဗရုတ်ဗရက်ကျနေပုံ။

ပြီးတော့ မိန်းကလေးအဆိုတော်တစ်ယောက်ရဲ့ ဘေးမှာ
ယောက်ျားလေး Dancer တွေ (ဒါမှမဟုတ်) ယောက်ျားလေး Rap-
per တွေက ဝိုင်းပြီး ဗရုတ်ဗရက်ကျနေပုံ။ အဲဒါမျိုးတွေကို ဦးစားပေး
နို့က်ထားတဲ့ နိုင်ငံခြားက MTV ခွေတွေကို မြင်ယောင်လိုက်မိတယ်။

သူမသာ ဒီတိုင်းဆက်လျှောက်သွားမယ်ဆိုရင် အဲဒီ သီချင်း
တွေထဲက ကပ္ပလီ Rapper တွေ၊ Dancer တွေနဲ့ တွေ့ရသလို ဗရုတ်
ဇရက်တွေဖြစ်လေမလား။ မဆီ မဆိုင် လျှောက်တွေးရင်းနဲ့ ရင်ထဲမှာ
စိုးရိမ်သလိုလိုတော့ ဖြစ်သွားမိရဲ့။ ဟင့်အင်း . . . ငါ တွေးသလိုတွေ
လည်း မဖြစ်နိုင်လောက်ပါဘူး။ ညဘက် လမ်းမပေါ်မှာ ထွက်စီး
တတ်တဲ့ စကိတ်အလှစီးသမားတွေပဲ ဖြစ်မှာပါ။

ဒါပေမဲ့ စကိတ်သမားတွေဆိုရင်လည်း အဲဒီနားမှာတင်
တာရုန်းရုန်းဖြစ်နေစရာ အကြောင်းမရှိပါဘူး။ ဒါဆို ဘာတွေများဖြစ်နေ
ဗလဲ။ ဧကန္တ သရဲတွေလား။ မှင်စာတွေလား။ ဥစ္စာစောင့်တွေလား . .
သုရားရေး။

သူမဟာ လျှောက်တွေးရင်း စိတ်က အလိုလို နာနာဘာဝ
တွေဆီ ရောက်သွားပြီး ခြောက်လန့်သွားမိတယ်။ ပြီးတော့
သုငယ်ချင်းတွေနဲ့ ပြောခွဲဖူးတဲ့ သရဲအကြောင်းတွေ၊ ကြည့်ခွဲဖူးတဲ့
သရဲကားတွေကိုလည်း ပြန်မြင်ယောင် ကြားယောင်ပြီး ကြက်သီးတွေ
ဖြန်းခနဲ ထလာတာမို့ ချက်ချင်းပဲ ပြန်ကွေ့လာခဲ့ပါတော့တယ်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်မှ မသင်္ကာစိတ်နဲ့ တစ်ချက် ပြန်လှည့်ကြည့်လိုက်မိတော့ သူတို့လည်း သူမကို မြင်သွားလို့ပဲဖြစ်မယ်။ ပျားအုံတွေလို တစ်အုပ်ကြီး ဝိုင်းလိုက်လာတာကို မြင်လိုက်ရတော့တာပဲ။

“အောင်မယ်လေး! . . .”

သူမဟာ ကျောထဲချမ်းစိမ့်တက်လာပြီး အသားကုန် သုတ်ခြေတင်ပစ်လိုက်ပါတယ်။ ကြောက်စိတ်ကြောင့်ပဲလား? သူမရဲ့ ပစ္စည်းက ခရီးပိုတွင်ကျယ်ပြီး သက်သာစေနိုင်တာကြောင့်ပဲလား? မြန်လိုက်တာမှ အိမ်ရှေ့ကို ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။

သူမသိလိုက်တာတစ်ခုကတော့ Jumping Shoes တို့ကောင်းကောင်းစီးတတ်သွားတာပါပဲ။ ကြည့်စမ်း . . . သင်းတို့ကို ကျေးဇူးတင်ရဦးတော့မလိုလို။

ဒါပေမဲ့ အဲဒီညကအဖြစ်အပျက်က သူမရဲ့သူငယ်ချင်းတွေကိုတောင် ပြောမပြရသေးခင် သူမစဉ်းစားခဲ့တဲ့ Rapper လာ Rocker လား၊ Dancer လား၊ မှင်စာလား၊ ဥစ္စာစောင့်လား၊ သရဲလားဆိုတာကို နောက်နေ့မနက်မှာပဲ သေသေချာချာ သိလိုက်ရပါတယ်။

(၃)

ညက ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နဲ့ ပြန်လှည့်ပြေးလာမင်းတတ်မှန်းမသိတတ်သွားခဲ့တဲ့ Jumping shoes ကို မနက်စောစောမှာ ပြန်စီးဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။

အခုလို အရက်ဦး နံနက်ခင်းလေးမှာ ကြောက်စိတ် လုံးဝမရှိဘဲ ဂရုတစိုက်စီးကြည့်မိခါမှ တကယ့်ကို ဖီလင်အရမ်း ကောင်းမှန်း သူမ လက်ခံလိုက်ရတော့တယ်။ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းကို တော်တော်ဝေးဝေးလှမ်းနိုင်တာမို့ နီးနီးနားနားလှိုင်းကားမစီးဘဲ ဒါနဲ့ သွားမယ်ဆိုရင်တောင် အိုကေလှပါတယ်။

တကယ်တော့ Jumping Shoes ကြောင့်သာ လမ်းပေါ်ကို မရောက်စမှူး ရောက်လာခဲ့တာပါ။ သူမ ပုံမှန်တွေဖြစ်တာက gym တစ်ခုမှာပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မနက်စောစောမှာ gym နဲ့ မတူတဲ့ ကြည့်လင်လန်းဆန်းမှု အသစ်တစ်ခုကို ရရှိခဲ့တာတော့ငြင်းမရှယ့်ဘူး။

www.burmeseclassic.com

သူမလို Track Suit ကိုယ်စီနဲ့ ကျန်းမာရေး လိုက်စားနေတဲ့ လူတွေတို့လည်း လမ်းပေါ်မှာ မျက်စိမလွှဲ မြင်တွေ့နေရတယ်။ လူကြီး လူငယ်အရွယ်စုံ၊ တချို့ကလည်း ပြေးလို့၊ တချို့ကလည်း လမ်း လျှောက်လို့။

အဲဒီလူတွေအားလုံး သူမကို မြင်သွားတဲ့အခါမှာတော့ မကြည့်ဘဲကို မနေကြတော့ပါဘူး။ ပြုံးသူက ပြုံး၊ ရယ်သူကရယ်၊ တအံ့တဩစိုက်ကြည့်သူက ကြည့်၊ တချို့ဆို လည်ပြန်တောင် ငေး ကြည့်လိုက်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ ယဉ်ကျေးမှုတစ်ခုရှိတာကတော့ သူတို့ ဆီက လှောင်ပြောင်သရော်တဲ့အသံမျိုး လုံးဝထွက်မလာတာပါပဲ။

သူတို့မျက်လုံးတွေနဲ့ သူတို့ရဲ့မျက်နှာအမူအရာတွေက အပြာနုရောင် Track suit အသစ်ကလေးဝတ်ပြီး လမ်းပေါ်မှာ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် ကျော့ကျော့ရှင်းရှင်းကလေးနဲ့ တက်တက်ကြွကြွဖြစ် နေတဲ့ သူမကို အားကျတဲ့ပုံစံမျိုး၊ အားပေးတဲ့ပုံစံမျိုး ဖြစ်နေတာပါ။ ဒီလိုမှမဟုတ်လည်း အားကစားသမားအချင်းချင်း နားလည်မှုရှိတာမျိုး ဖြစ်ကောင်း ဖြစ်နိုင်ပါလိမ့်မယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူမက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဒီလို သူများထက်ထူးခြားရမာ၊ သူများအားကျတာကို ခံယူရမာ၊ သူများလေး စားတာကို လက်ခံရမာ၊ သူများထက်လည်း ခေါင်းတစ်လုံးသာနေရမှ ကျေနပ်တတ်တဲ့ မိန်းကလေးပဲ မဟုတ်ပါလား။

အဲဒီလို ကျေနပ်စရာဖြစ်လောက်အောင်လည်း သူမရဲ့လက်ရှိ အခြေအနေက ရပ်မပြရခင် သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်နဲ့ မြန်မာပြည်တစ် ပြည်လုံး ဟိုးဟိုးကျော်အောင် စန်းပွင့်ခဲ့ရတဲ့သူလေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ညီမက အနုပညာလုပ်ငန်းနဲ့ အကျိုးပေးတယ်လို့ ဆိုရမှာ ပဲ။ ဖြစ်ချင်တဲ့လူက သီချင်းလေးတစ်ပုဒ်နဲ့ကို တကယ်ဖြစ်သွားတာ။ တချို့ဆို တစ်ခွေလုံးမှာ နာမည်ကြီး တေးရေးသမားတွေရဲ့ သီချင်း တွေ ဘယ်လောက်ပဲထည့် ထည့်၊ VCD ကိုလည်း အကောင်းဆုံး ဒါရိုက်တာတွေနဲ့ ဘယ်လိုပဲရိုက်ရိုက် ဖြစ်မလာတာတွေ ရှိတယ်”

“...”

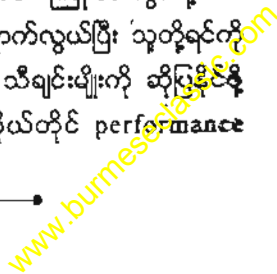
“အဆိုတော်မှ မဟုတ်ဘူး။ အနုပညာရှင်တွေ အားလုံး အဲလိုပဲ ဇာတ်ကားလေးတစ်ကားရိုက်ပြီး အောင်မြင်လာတဲ့ သရုပ်ဆောင် တွေရှိခဲ့သလို ကားတစ်ရာ နှစ်ရာ စာချုပ်ချုပ်ပြီးရိုက်ပေးမယ့် အပေါ် မရောက် အောက်မရောက်ဘဲ ဝဲလည်နေတဲ့ သရုပ်ဆောင်တွေ လည်း ရှိတာပဲ”

“...”

“စာရေးတဲ့လူတွေလည်း ဒီလိုပဲညီမရဲ့၊ ပေါ့ပေါ့ ပါးပါးလေး ရေးပြီး ပေါက်သွားတဲ့ ကလောင်တွေရှိသလို စံစားမှုအစစ်အမှန်တွေ၊ ဗဟုသုတတွေ၊ ဇာတ်ကွက်အသစ် အဆန်းတွေ ဘယ်လောက်ပဲထည့် ရေးရေး လုံးဝမပေါက်တဲ့ ကလောင်တွေလည်း ရှိတာပဲ”

“...”

“အဓိကက လက်ရှိအခြေအနေကို ကျေနပ်မနေဘဲ။ ဒီထက်ကောင်းအောင် ဒီထက်တော်အောင် ကြိုးစားသွားဖို့ပါပဲ။ ခုခေတ်က လူငယ်တွေရဲ့ ပါးစပ်များကို ရောက်လွယ်ပြီး သူတို့ရင်ကို ထိလွယ်မယ့် လွယ်လွယ်လေးနဲ့ လန်းတဲ့ သီချင်းမျိုးကို ဆိုပြနိုင်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ ပြီးတော့ အဆိုတော်ကိုယ်တိုင် performance

ဆန်းဆန်းလေးတွေ တင်ပြနိုင်ဖို့ လိုတယ်”

...

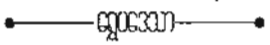
“ညီမ single လုပ်တော့မယ်ဆိုရင် အဲဒါမျိုး ဖြစ် စေချင်တယ်။ ညီမက လှလည်းလှတော့ အောင်မြင်မှာ သေချာပါတယ်။”

သူမဟာ မကြာသေးခင်ကမှ သူမရဲ့ဒီရိုင်နာ ဝေဖန် အကြံပေးခဲ့တဲ့စကားတွေကို ပြန်ကြားယောင်ပြီး အားတွေ တက်လာခဲ့တယ်။ အင်း . . . သူပြောတာ တကယ်အမှန် တရားတွေပဲ။ တကယ်ဖြစ်တတ်တာတွေပဲ။ ဟုတ်တယ် . . . ငါ ကြိုးစားရမယ်။ ငါ့မှာ အခွင့်အလမ်းတွေ အများကြီးပွင့် လာခဲ့ပြီပဲ။

သီချင်းကလေးတစ်ပုဒ်နဲ့ တိုင်းသိပြည်သိဖြစ်သွားခဲ့တာဟာ တော်ရုံအဆိုတော်တွေ ရနိုင်တဲ့ ဆန်းမျိုးမှ မဟုတ်တာ။ ရောက်တဲ့အရပ်မှာ ကြားနေရတဲ့ အဲဒီသီချင်းလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး တော့လည်း မိသားစုနဲ့ သူငယ်ချင်းတွေကို ခေါင်းမော့ ရင်ကော့ ပြနိုင်ခဲ့တာဟာ တော်ရုံပီတီမျိုးမှ မဟုတ်တာ။

လက်ရှိစီစဉ်နေတဲ့ single ခွေထဲမှာ ဒီ jumping shoes လေးနဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ်လောက် ကိုယ်တိုင် သရုပ်ဆောင်လိုက်မယ် ဆိုရင်ကော ဘယ်လောက်မိုက်သွားမလဲ။ အိုး! . . . ဘဝဟာ အရာရာအတွက် အဓိပ္ပာယ်တွေရှိလာ ခဲ့ပြီပဲ။

သူမဟာ စိတ်ကူးသစ်၊ စွန့်အားသစ်တွေနဲ့ တွေးရင်း ပြုံးရင်း လျှောက်လှမ်းလာလိုက်တာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို တောင် ခေတ္တမေ့လျော့သွားခဲ့မိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူမဆီ ဖြောင့်ဖြောင့်တန်းတန်းကြီး လှမ်းလာနေတဲ့ စက်တီသမားတစ်ယောက် သွားခနဲ ပေါ်လာခဲ့

စိတ်ကူးယဉ်ကမ္ဘာထဲက ရုန်းထွက်လွတ်မြောက်သွားပါတော့တယ်။

ကြည့်စမ်း . . . ဘယ်လိုစက်တီသမားလဲ။

လှမ်းလာနေပုံက လူကုပ်ပဲ ပစ်တိုက်တော့မလိုလို။

ဒါပေမဲ့ သူ့ပုံစံက စက်တီသမားထက် စက်တီသရဲ ဖြစ်ပုံရပါတယ်။ စီးလာပုံက ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် နိုင်နိုင်နင်းနင်းနဲ့ လှလှပပရှိ လှတယ်။ သူက ဝင်တိုက်တော့မလို လှမ်းလာပြီး သူမအနားရောက်မှ ဖတ်ခနဲရှောင်လိုက်တဲ့ရှောင်ကွက်က အများအမြင်မှာ ကြည့်ကောင်း နိုင်ပေမယ့် သူမကတော့ သောက်မြင်ကို တတ်သွားတာပါပဲ။ ဘာ အချိုးလဲ။

♥ မိန်းကလေး၊ လှတပတမြင်တိုင်း ဇာတ်ပမ်း ရှာချင်တဲ့ သဘောလား။

♥ Jumping shoes နဲ့မို့လို့ တမင်သက်သက် စချင် တာလား။

သူမဟာ နောက်လှည့်မကြည့်မိအောင် မနည်းဘဲစိတ်ထိန်း လိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်မကြာပါဘူး။ အဲဒီ စက်တီသရဲက သူမဘေးကို ဖျတ်ခနဲပြန်ရောက်လာပြီး သူမနဲ့အပြိုင် ဘေးချင်းယှဉ် စီးလာခဲ့တာပါပဲ။ ထားပါတော့ ဒီထိ သူမ သည်းခံနိုင်ပါသေးတယ်။ ဘယ်သူမဆို သွားလာ လှုပ်ရှားခွင့်ရတဲ့ လမ်းမကြီးပေါ်မှာ သူလည်း ခေါက်တုံ့ ခေါက်ပြန် အခေါက်ပေါင်းမရေတွက်နိုင်အောင် စီးခွင့်ရှိတာပဲ။

စက်တီသရဲဆိုတော့ လမ်းကောင်းပေါ်မှာပဲ စီးချင်မှာပေါ့ လေ။ အဲဒီလို မတိမ်းမယိမ်း ဘေးချင်းယှဉ်ပြီး စီးလာခဲ့တဲ့မှာပဲ ရုတ်တရက် သူက အသားကုန်ရုန်းကန်ပြီး သူမ ရှေ့ကို လျှောက်တတ်

www.burmeseclassic.com

သွားခဲ့တယ်။ ဒီထိလည်း သူမ သည်းခံနိုင်ပါသေးတယ်။ အမှန်တော့ စက်တိကသာ လမ်းရွေးတာ သူမရဲ့ jumping shoes က လမ်းလည်း မရွေးသလို စက်တိထက်လည်း ပိုမြန်တာမို့လို့။ သူ့ကို အားကျမခံ ကျော်တက် လိုက်မယ်ဆိုရင်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ သူမက ဝိုင်ဝိုင်နိုင်နိုင် အထာကျကျ စီးချင်တာ ကြောင့် ပုံမှန်လေးပဲ လျှောက်နေလိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့လည်း သူမ ဘယ်လောက်ပဲ သည်းခံ သည်းခံ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တဲ့ကိစ္စ တစ်ခုက ချက်ချင်းပဲ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါကတော့ သူမရှေ့ကို ရုတ်တရက်ကျော်တက်သွားတဲ့ စက်တိသရဲက စက်တိကို လူလိုသူလို ကောင်းကောင်းစီးတာမဟုတ်ဘဲ မြောက်လို ခုန်လိုက်၊ ဝေလိုက်၊ ဝဲလိုက် မြွေလိမ်မြွေကောက် စီးလိုက်၊ စက်ရုပ်လိုစီးလိုက်နဲ့ သူမ အာရုံနောက်အောင်၊ ဒေါသထွက်အောင်၊ ရန်မတွေ့ တွေ့ချင်အောင် စီးပြတော့တာပဲဖြစ်ပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက အဲဒီလိုစီးရင်းကနေ ဝိုင်းကြီးပတ်ပတ်ကစားသလို သူမကို ပတ်ပြီးစီးတော့တာပါ။ ကြည့်စမ်း . . . အတင့်ရဲလိုက်တာ။ ဒါ ဘာသဘောလဲ။ လုပ်နေတဲ့ပုံစံက ဘယ်လောက်အသည်းယားစရာ ကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ ယင်ကောင်တစ်ကောင် အနားမှာ လာဝဲနေသလို ဘယ်လောက် စွဲစရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။

စိတ်ထဲ ချဉ်ချဉ်နဲ့ စီးစီးပိုးပိုးလှမ်းကြည့်မိပြန်တော့ သူမလည်း မချိုမချဉ် မထိတရီ လှမ်းကြည့်နေတဲ့ပုံစံနဲ့ တိုက်ဆိုင်သွားမိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူမနဲ့ သူရဲ့ သောက်မြင်ကတ်မှ ပြဿနာက စတင်လာခဲ့တာပါ။

Track suit ဒီဇိုင်းအသစ်နဲ့ သူ့ရဲ့ဘော်ဒီက ဘယ်လောက် ခဲလှလှ၊ အညိုရောင်ဆံပင် မညီမညာပဲဝဲတွေနဲ့ သူ့ရဲ့မျက်နှာသန့်သန့် လေးတလည်း ဘယ်လောက်ပဲ အထာကျကျ၊ သူမရဲ့ မျက်စိထဲမှာ တော့ ထော်လော်ကန့်လန့် နိုင်လိုက်တာမှ သတ္တဝါတစ်ကောင်လို မောင်းထုတ်လိုက် ချင်မိလေရဲ့။

“ချို!”

ပုံစံကိုက စုတ်ရွှန်းရွှန်းနဲ့ . . .

သူမ နောက်တစ်ကြိမ် မျက်စောင်းထိုးကြည့်ရင်း ချိုခနဲ ငြည်တမ်းလိုက်တော့ သူမလည်း သရော်မော်ကား နဲ့ ပြန်လည်ပြုပြင် လာတဲ့ အပြုံးက ခေါင်းခေါက်ပစ်ချင် လောက်အောင် အမြင်ကတ် ခီတာပါပဲ။

“ဟဲ့ . . . နင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ”

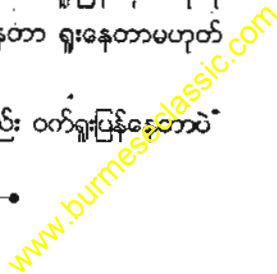
“ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်နေမှန်းတောင် မသိဘူးလား။ အဲဆို နင် ရူးနေတာပဲဖြစ်မယ်။ ဝက်ရှူးပျံနေတာ ပဲ ဖြစ်မယ်”

“ဟာ . . . ကြည့်စမ်း . . . နင် မရိုင်းနဲ့နော်။ ငါ့သိက္ခာကို ထိပါးလာရင် မိန်းကလေး၊ ယောက်ျားလေး မရွေးဘူး”

“ဟား! . . . လူပါးဝံလို့ မရွေးတော့ ဘာဖြစ်ချင် လဲ။ သတ္တိရှိ ထိကြည့်ပါလား။ စောစောစီးစီး ငါ့ဘေးကနေ ဝက်ရှူးပြန်နေသလိုလို မိရွှေကနေ ဖျောက်တစ်ကောင်လိုလို ဖြစ်နေတာ ရူးနေတာမဟုတ် လို့ ဘာလဲ”

“အဲဆို နင်လည်းရူးနေတာပဲ။ နင်လည်း ဝက်ရှူးပြန်နေတာပဲ”

“ဘာ၊ သေလိုက်ပါလား၊ အရှုံးရဲ့၊ ငါက ငါ့လမ်း၊ ငါ အေးအေးဆေးဆေး လျှောက်နေတာ ဘာရှုံးရမှာလဲ။ အေး... နှင့် မရှုံးဘူးဆိုလည်း တကောရှုံးတော့ဖြစ်မယ်။ တကောရှုံးဖို့လို့ မိန်းကလေး တစ်ယောက်တည်းဆိုပြီး လိုက်ပဲနေတာ”

“ဟား... ဟား... ဟား... ဟား... ဝုမှ နှင့် တကယ် ရှုံးသွားတာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် သိပ်အထင်ကြီးမနေနဲ့ မိန်းကလေး။ ဟုတ်လှပြီ ထင်မနေနဲ့။ ဒီလမ်းက ငါ့လမ်း။ ငါ ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ခုန်ပျံကျော်လွှား ကစားလာခဲ့တဲ့လမ်း။ ဒီလမ်းပေါ်မှာ အားကစားလုပ်နေတဲ့လူတွေ အကုန်သိတယ် နားလည်လား။ အခုမှ ဘယ်ကပေါ်လာမှန်း မသိဘဲနဲ့ ဆရာစားကျမနေနဲ့။ အေး... နှင့်လည်း မရှုံးဘူးဆိုရင် ပဲရူးတော့ဖြစ်ရမယ်... မပဲ”

“ဘာပြောတယ်၊ ဘာ မပဲလဲ။ နှင့်လည်း နှင့် ကိုယ်နှင့် ခုန်ပျံကျော်လွှား စကိတ်မင်းသားဆိုပြီး ဘဝင် လေဟပ်မနေနဲ့။ နာနပ်မရဘဲ လဲသေသွားမယ် နားလည်လား၊ စကိတ်သရဲရဲ့၊ စကိတ်သရဲမဟုတ်ဘူး မျောက်သရဲ”

“ပိုး၊ ... ငါ မျောက်သရဲဆို နှင့်လည်း ကုလားမသရဲပေါ့”

“ကြည့်စမ်း၊ ... သေနာကောင်း၊ ဘာကုလားမသရဲလဲ။ ဘာကုလားမသရဲလဲ”

“ဟား၊ ... ကုလားမသရဲက ရန်တွေတင် ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး။ ရိုင်းလည်း ရိုင်းတာပဲ”

“နှင့်လည်း မျောက်ရိုင်းပဲဟဲ့။ နှင့်ပိုးစပ်ကို ပိတ်နော်။ ငါ့တို့ နောက်ထပ် ကုလားမသရဲလို့ ခေါ်ရဲခေါ်ကြည့်”

“နှင့်တောင် ငါ့ကို မျောက်သရဲလို့ ခေါ်သေးတာပဲ။ ငါလည်း တုလားမသရဲလို့ ခေါ်တယ်။ ဘာဖြစ်လဲ”

“နှင့်က ငါ့နားလာပြီး မျောက်လို့ခုန်နေလို့ မျောက်သရဲလို့ ခေါ်တာပေါ့ဟဲ့ မျောက်သရဲရဲ့”

“နှင့်ကလည်း ကုလားမခြေထောက်ကြီးနဲ့ လမ်းပေါ်မှာ ဝဲပေးနေလို့ ကုလားမသရဲလို့ခေါ်တာပေါ့ဟဲ့ ကုလားမသရဲရဲ့”

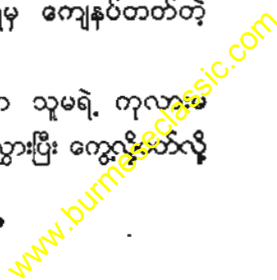
“ကြည့်စမ်း... ကြည့်စမ်း”

“ဟား... ဟား... ဟား... ဟား”

သူမဟာ အခြောက်လို ကက်ကက်ဖန်အောင် ပြန်ရန်တွေ့နေတဲ့ သူ့ပုံစံကြောင့် ဒေါသတွေ ငယ်ထိပ်တက်လာပြီး ဘာဆက်ပြောရမှန်း မသိအောင်ဘဲ ပျာယာခတ် သွားမိတယ်။ ဒါကို သူက အောင်ရယ်ရယ်ရင်း စကိတ်စီး ကွက်အသစ်တွေကို လုပ်ပြုလိုက်ပြန်တာ သူမ ပိုပြီး ဆတ်ဆတ်ခါသွားတော့တာပဲ။

ဘယ်လောက်များ သောက်မြင်ကတ်စရာ ကောင်းလိုက်လဲဆိုရင် သူ့ပါးကိုတောင် ရိုက်ပစ်ချင်စိတ် ပေါက်လာပါတယ်။ ဆတ်တွေကို ယားလို့။ သူမက ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အဲဒီလို အင်ရခက်စေတဲ့ဖြစ်ရပ်တွေ၊ သောက်မြင်ကတ်စရာကောင်းတဲ့ ပုံစံမျိုးတွေ၊ ကိုယ့်အပေါ်ကို လာကျောတတ်တာမျိုးတွေနဲ့ တွေ့ရင် ချိတ်ထိ လက်ရောက် ပေါက်ကွဲပစ်လိုက်ရမှ ကျေနပ်တတ်တဲ့ တောင့်ရှိသူပါ။

ဒီနေရာမှာ သူမ တစ်ပန်းရှုံးတာက သူမရဲ့ ကုလားမခြေထောက်ကြီးက စကိတ်တွေလို ခုန်ပျံကျော်လွှားပြီး ကွေ့ကွေးဘက်လို့

မရတာပါပဲ။ တစ်ပန်းသာတာကတော့ အားလုံးကို အထက်ဆီးက နေပြီ။ စီးစီးပိုးပိုး ပြောနိုင် ဆိုနိုင်တာပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဖြစ်ချင်တော့ ခဏအတွင်း သူက သူမ ဘေးကနေ ခနဲပက်တစ်ခေါက်ဖြတ်တက်သွားတဲ့အချိန်မှာ သူမကလည်း အခွင့် အရေးကို လက်လွှတ်မခံဘဲ သူ့ခေါင်း ကို စိတ်ရှိလက်ရှိ ခေါက်ထပ် ပစ်လိုက်တော့တယ်။

“ကဲ . . . ကဲ . . . ကုလားမသရဲလို့ခေါ်ဦးဟဲ့”

“ဟာ . . . ကြည့်စမ်း . . . နင် ငါ့ခေါင်းကို ခေါက်တယ်။ ဒီခေါင်းကို ဘာခေါင်းထင်နေလဲ”

“ဘာဖြစ်လဲ . . . သေအောင်တောင် ခေါက်ပစ် လိုက်ချင် တာ။ ငါ့လက်နာသွားလို့။ ဖြစ်နိုင်ရင် ရိုက်ခွဲပစ်ချင်တာ မှတ်ထား။”

ခေါင်းပေါ် လက်နှစ်ဖက်တင်ရင်း ဆတ်ဆတ်နာသွားတဲ့သူ တို့ သူမက အထက်ဆီးကနေပြီး ဖိဟောက်လိုက်သေးတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူကလည်း လျင်ပါတယ်။ သူမနားကို ဖျတ်ခနဲပြန်ရောက်လာပြီး . . .

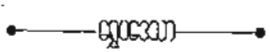
“အေး . . . မှတ်တယ်။ နင်လည်း ငါ့ကို မျောက်သရဲလို့ ခေါ်ဦး . . . ကဲ”

ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူမရဲ့ (တင်)ဖင်ကို ဖြန်းခနဲ ရိုက်ချ လိုက်ပါတော့တယ်။

“ဟင် . . . နင် . . . နင် . . . ငါ့ကို ပြန်ရိုက်တယ်”

“ပြန်ရိုက်တယ်လေ။ နင့်လို့ပဲပေါ့။ သေအောင်တောင် ရိုက်ပစ်ချင်တာ”

“ကြည့်စမ်း . . . မျောက်စုတ် မျောက်ပြတ် တဏှာကောင်”

“ဒီမှာ ကုလားမသရဲ . . . နင် ငါ့ကို ပြန်လုပ်ဖို့ စိတ်မကူးနဲ့။ နင်လုပ်တိုင်း ငါပြန်လုပ်နေရင် ဂျာအေး သူ့ အမေရိုက်သလိုဖြစ်နေ နှာပဲ။ နင် ငါ့ကို ဘယ်တော့မှ နိုင် အောင်ရှူးနိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဝမ်း ဇိန်နဲ့ သရေကျတာပဲ ကံကောင်းတယ် မှတ်လိုက်”

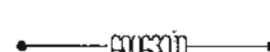
သူကလည်း သူမ မခံနိုင်အောင် ထပ်ဟောက်ပြီး ယက်ကန် ဆက်ကန်နဲ့ ကျော်တက်သွားတော့တယ်။

“တောက်! . . . တဏှာရှူး မျောက်သရဲ၊ တဏှာ ရှူး မျောက်သရဲ”

သူမဟာ တစ်ကိုယ်လုံး ဒေါသတွေ၊ ရှက်ရွံ့စိတ်တွေ ဖုံးလွှမ်း ဖြီး ထူပူသွားတာကြောင့် ဒီထက်ပိုပြီးမပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ ဒီတစ်ခါ သူမအဖြစ်က ဆတ်ဆတ်နာသွားတာ ထက် ထပ်ထပ်နာသွားရတာ ပေါ့။ သူက “ဒီခေါင်းကို ဘာခေါင်းထင်နေလဲ” လို့ ပြောနိုင်ပေမယ့် သူမကတော့ “ဒီဖင်ကို ဘာဖင်ထင်နေလဲ” လို့ ဘယ်လိုပြောထွက် တော့မှာလဲ။

ဒီအဖြစ်ကိုရော မမြင်တဲ့လူ ဘယ်သူရှိမလဲ။ ဒီလောက် တောင် အနားကိုလိုက်ပဲပြီး နှောင့်ယှက်နေတာ၊ ဒီလောက်ခေါက်တို့ ခေါက်ပြန် အလုပ်ရှုပ်ပြီး ဗရတ်ဗရက်ကျနေတာ၊ ဒီလောက် တစ် ယောက် တစ်ပြန် မခံနိုင်အောင် ပြောပြီး ရိုက်နှက်နေကြတာ၊ ဝေလီ ဝေလင်း လူရော ကားရော ရှင်းနေလို့ တော်သေးရဲ့။

နှစ်ယောက်သား စီးရင်း လျှောက်ရင်းနဲ့ ပြဿနာတွေ၊ အရက်တက္ခဲအကျိုးနည်းတွေ ဖြစ်လာလိုက်တာ ပတ်ဝန်းကျင်တို့ တောင် သတိမထားခဲ့မိခဲ့ပါဘူး။ တင်ပါး ဆတ်ဆတ်နာသွားပြီး

www.burmeseclassic.com

သတိဝင်လာခါမှ အတော့ကို ခရီးပေါက်နေပြီဆိုတာ သိလိုက်ရပါ တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူက ခပ်လှမ်းလှမ်းကနေ သူမသေးကို လျှော့ခနဲပြန်ရောက် လာပြန်တယ်။

“တောက်!”

သူမ မျက်စောင်းထိုးပြီး နာနာကျင်ကျင် တောက်ခတ်ပစ် လိုက်တယ်။ လှပတဲ့အရက်ဦး နံနက်ခင်းလေးရဲ့ အရသာကို ဒီမျောက်သစ်ကြောင့် ဆုံးရှုံးခံလိုက်ရတော့မှာလား။

“စိတ်ကြီးလှချည်လားဟ။ ဒေါသတွေ ဒီလောက် ထွက် မနေနဲ့လေ။ ဝမ်းဝမ်းမို့လို့ နောက်တစ်ပွဲ ထပ်နွဲ့ချင်တာလား?”

“မျောက်စုတ် . . . မျောက်နာ . . . နင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်ထား နော်။ နင်လို မျောက်သစ်နဲ့ယှဉ်ဖြစ်ရတာ ငါ့ရဲ့ ရွှေအာရုံတွေ ရွှေအချိန်တွေ ပွန်းတယ်။ တမင်သက်သက် လိုက်နှောင့်ယှက်နေတဲ့ နင့်ကို ဒီတစ်သက်ကျေလိမ့်မယ် မထင်နဲ့”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ငါလည်း ငါ့ရဲ့ အဖိုးတန် ရွှေခေါင်းကို အခေါက်ခံရတာ ဒီတစ်သက် ကျေလိမ့်မယ်မထင်နဲ့ ကုလားမသရဲကိုများ ရွှေအလုပ်ချိန်တွေ အပွန်းခံပြီး နှောင့်ယှက်နေရ ဦးမှာလား။ သိရင် မှတ်ထား။ အနီးကပ်လေ့လာတာ”

“ဘာ”

“ဒီမှာ . . . ညက အချိန်မတော် အဖြူရောင် ဝမ်းဆက်ဝတ် ပြီး ဒီကုလားမခြေထောက်ကြီးနဲ့ ဒီလမ်းပေါ် ထွက်လျှောက်တာ နင်မို့လား”

ဟင် . . .

ဒီတစ်ခါတော့ သူမ အံ့သြသွားပြီး သူ့ကို လှမ်း ကြည့်လိုက်မိ တယ်။ ခုမှပဲ သူ့မျက်နှာကို သေသေချာချာ စိုက်ကြည့်ဖြစ်တော့တာ ပါ။ ကြည့်ရင်းနဲ့ တစ်နေရာမှာ မြင်ဖူးသလိုလို စိတ်ထဲမှာ ဖေဝဖေဝ ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်လိုမှ စဉ်းစားလို့မရပါဘူး။

လှပဲများတာလား။ တစ်နေရာရာမှာ အမှတ်တမဲ့ တွေ့ခဲ့လို့ပဲ တိတိကျကျ စဉ်းစားမရတာလား။

“ငါတို့ ဝိုင်းလိုက်လို့ နင် ထွက်ပြေးသွားတာလေ”

“ဧည့် . . . အဲဒါ နင်တို့အဖွဲ့ကိုး။ ဒီမှာ နင်တို့လိုက်လို့ ထွက်ပြေးတာမဟုတ်ဘူး။ ငါ ပြေးလို့ နင်တို့လိုက်တာ။ နင်တို့ကိုများ ကြောက်လို့ ထွက်ပြေးတယ်ထင်နေ သလား။ သရဲတွေ၊ မှင်စာတွေ၊ ဥစ္စာစောင့်တွေမှတ်လို့ ထွက်ပြေးတာဟဲ့။ အခုမှ မျောက်သစ်ဖြစ်နေ တာပဲ”

“အေး . . . ငါတို့ကလည်း နင့်ကို တရုတ်သရဲမှတ်လို့ ဝိုင်း လိုက်တာ။ အခုမှ ကုလားမသရဲဖြစ်နေတာပဲ။ အိုစေ . . . ကံမကုန်ရင် ငါတို့ပြန်ဆုံတွေ့ကြတာပေါ့ . . . တာတာ . . . ဘိုင့်ဘိုင့် . . . ဓွတ်တဂွတ်မောနင်း”

သူက သူမ ပြန်ပြောပြော မပြောပြော ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက် တော့တဲ့ ပုံစံမျိုးနဲ့ နှုတ်ဆက်စကားကို အသည်းယားအောင်ပြောရင် တျော်ဖြတ်တက်ပြေးသွားပါတော့တယ်။

သူမကလည်း “ဟင်း”ခနဲ မဲ့ရွဲ့ပြီး ချာခနဲနောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ပစ်လိုက်တယ်။ ဝေးဝေးရောက်မှ နောက်ကနေ ပြန်လိုက် လာမလားဆိုတဲ့ မသင်္ကာစိတ်နဲ့ လှည့်ကြည့်လိုက်တော့ ဝမ်းခါး

www.burmeseclassic.com

တစ်ခုထဲကို ချိုးဝင်သွားတာ မြင်လိုက်ရပါတယ်။

ဒီတစ်ခါတော့ မျောက်သရဲ တကယ်ပဲပျောက် ကွယ်သွားပါ

ပြီ။

ကြည့်စမ်း . . . လက်စသတ်တော့ ညကအဖွဲ့က သင်းတို့ကိုး။

ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် ငိုဖင်ကို ရိုက်သွားတဲ့

မျောက်သရဲက ငိုနောက်လိုက်ခဲ့တဲ့ လူတဲ့။ ဟင်း . . . မုန်းလိုက်တာ။

ရွံ့လိုက်တာ။ သောက်မြင်ကတ် လိုက်တာ။

အို . . . ဒီအစုတ်အပြတ် မျောက်သရဲကို ဒီတစ်သက် မကျေ

သွား ဒီတစ်သက်မပြောနဲ့ ဆယ်သက် ဆယ်ကမ္ဘာပဲ။

(၄)

စိတ်ရှိတိုင်းသာ တဟားဟားအော်ရယ်လိုက်မိရင် "အေင်" ဟာ သူမပြောသလို အရူးတစ်ယောက်လို ဖြစ်သွားမလားပဲ။ ကြည့်စမ်း . . . တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင် လက်စသတ်တော့ ညက မြင်လိုက်ရတဲ့ ဖြူဖြူရှည်ရှည် သတ္တဝါကြီးက သူမဖြစ်နေတာကိုး။

ဒီနေ့ အရက်ဦးနံနက်ခင်းလေးကတော့ ဒေဋ်အတွက် တစ်ခါမှ မဖြစ်စဖူး မဂ္ဂတံတဂ္ဂတ်မောနင်းလေး ဖြစ်သွားခဲ့တာ အမှန် ပါပဲ။ မဂ္ဂတံက စောစောစီးစီး မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ခေါင်းခေါက် တာကို ခံလိုက်ရလို့။ တဂ္ဂတံကတော့ ညက တရုတ်သရဲကို ဖမ်း လိုက်မိလို့ပါ။

ဒါပေမဲ့ ခေါင်းခေါက်ခံရတာ ခံရတာပဲ။ တရုတ်သရဲကို လက်တွေ့ကျကျ ဖမ်းနိုင်ခဲ့တဲ့ပျော်ရွှင်မှုက တယ်လိုမှ ထိန်းမရတာ ကြောင့် အိမ်ပြန်ဖို့ ရိုးကွေ့လိုက်စဉ်မှာပဲ ဖိုးသားဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်မိ

www.burmeseclassic.com

တယ်၊ စိတ်ရှည်ရှည်ခေါ်မှ ဖိုးသားရဲ့ အိပ်ချင်မှူးတူးအသံကြီး ထွက်ပေါ်လာပါတယ်။

“ဟာ . . . ဒေဒင် စောစောစီးစီးကွာ။ ဘာဖြစ်တာလဲ။ ဒီမှာ အိပ်ကောင်းနေတာ”

“အိပ်ကောင်းမနေနဲ့ ဟေ့ကောင်း။ မင်း ညက မြင်လိုက်တဲ့ ဖြူဖြူရှည်ရှည်ကြီးကို ငါ အခုမနက်တွေနဲ့ပြီ”

“ဘာ . . . မင်းနဲ့တွေ့ပြန်ပြီ။ ဘယ်မှာတွေ့တာလဲ။ စက်တံစီးရင်း တွေ့ခဲ့တာလား။ အဲဒါ ဘာကြီးလဲ။ တကယ့်သရဲလား”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . မင်း ကြောက်ပြီး မျက်လုံး ကျယ်သွားပြီဗျို့လား။ အိုခေ . . . မင်း သိချင်ရင် ငါ breakfast စားနေကျဆိုင်လေးကို ခုချက်ချင်းလာခဲ့။ ဟိုကောင်တွေကိုလည်း ခေါ်ခဲ့။ ဘိုထိုက်ကိုတော့ ငါ ဖုန်း ဆက်လိုက်မယ်။ အဲဒီသရဲကို ငါ့လက်နဲ့ ထိခဲ့ရတာကွ”

“အေး . . . ငါ ခုပဲထွတ်လာခဲ့တော့မယ်။ မင်း စောင့်နေ”
“အိုခေ”

သူ ပြုံးပြီး ဘိုထိုက်ဆီကိုပါ တစ်ခါတည်း ဖုန်းဆက်ခေါ်လိုက်တယ်။ အိမ်ရောက်တော့ အဝတ်အစားတောင် မလဲတော့ဘဲ သူ့ရဲ့ပြိုင်ကားလေးကို ဆွဲပြီး ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီနေ့ကျမှ ထူးထူးဆန်းဆန်း အာရုံတွေက အရင်နေ့တွေထက် ပိုပြီးလန်းဆန်းတက်ကြွလို့။

ခေါင်းခေါက်ခဲလိုက်ရလို့ပဲ အာရုံကြောတွေများ လန့်ဖျပ်ပြီး ထကြွသွားတာလား? မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရဲ့ ဖင်ကို တစ်ခါမှ

ခရိုက်စပူး ရိုက်ခဲရလို့ပဲ ပျော်ရွှင်သွားတာလား? ကပ္ပလီအဆိုတော် Akon ရဲ့အခွေကို ဖွင့်ပြီးတော့တောင် လိုက်ဆိုလိုက်မိသေးရဲ့။

တကယ်တော့ ဒေဒင်ဟာ စက်တံကကွက်အသစ်တွေ တီထွင်ချင်လို့သာ ညဘက် အချိန်မတော် လမ်းပေါ်မှာ လေ့ကျင့်ခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။ သူ ပုံမှန်အားကစားလုပ် ဖြစ်တာက နံနက် အရက်ဦးအချိန်တိုင်းမှာပါ။ စက်တံစီးတဲ့အခါ စီး။ လမ်းလျှောက်တဲ့အခါ လျှောက်။ ပြေးတဲ့အခါ ပြေးပေါ့။

သူ့သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ညကို မအိပ်ဘဲ နေရနေရ နေက်ဆိုရင် ဘယ်လိုမှ အဖော်ညှိလို့မရတဲ့ အရက်ဦးမရှိတဲ့ကောင်တွေ။ breakfast ပျောက်တဲ့ကောင် စားတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ညက ဘယ်လောက်ပဲ အိပ်ရေးပျက်ခဲ့ပျက်ခဲ့ မနက်အားကစား လုပ်ဖြစ်ချိန်ကတော့ လမ်းပေါ်ကို တစ်ယောက်တည်း ပုံမှန်ရောက်လာတာပါပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာ သူ ဘယ်လိုမှ မထင်မှတ်ခဲ့တဲ့ (ပြန်မတွေ့နိုင် တော့ဘူးလို့ ထင်ခဲ့တဲ့) ညက ဖြူဖြူရှည်ရှည်သတ္တဝါကြီးနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် တွေ့ခဲ့ရတာပါ။

တွေ့မယ့်တွေ့တော့ တရုတ်သရဲမဟုတ်ဘဲ ကုလားမသရဲ ဖြစ်နေလေရဲ့။ ဘယ်လောက်သောက်မြှုပ်ကတ်စရာ ကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးပါလဲ။ ကုလားမခြေထောက်ကြီးကို မစီးတတ် စီးတတ်နဲ့များ လမ်းပေါ်မှာ ပဲပေးနေသေးတယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်လည်း လူမထင်သူမထင် မျက်နှာပေးနဲ့။ ဒီခိုင်းကလည်း သူများထက် လန်ပျံထွက်ချင်သေးတယ်။

Track suit ဒီခိုင်းအသစ်ဝတ်ထားတဲ့ သူမရဲ့ ဘော်ဒီ

လေးက ဘယ်လောက်လှလှ၊ အနက်ရောင်ဆံပင် ပျော့ပျော့ဝဲဝဲလေး တွေ့နဲ့ ရှင်းသန့်ဖြူစင်နေတဲ့ သူမရဲ့မျက်နှာလေးကလည်း ဘယ် လောက်ပဲလှလှ ဒေသန့်မျက်စိထဲမှာတော့ သောက်မြင်ကတ်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။

ဒေသနာ ကုလားမသရဲအကြောင်းကို တွေးလိုက်၊ သီချင်း တလေး ညည်းလိုက်နဲ့ မကြာခင်မှာပဲ သူထိုင်နေကျ ဆိုင်လေးထဲကို ရောက်လာခဲ့တယ်။ သူ ထိုင်ပြီးလို့ ခဏ အကြာမှာတော့ ဘိုထိုက်က ဝေးဝေးကနေ လက်လှမ်းပြရင်း ရောက်လာတယ်။ ပြီးတော့ သိပ်မကြာပါဘူး။ စိုးသားတို့ ရောက်လာပြီး သူတို့ဝိုင်းလေးက စည်စည်ကားကား ဖြစ်သွားပါတယ်။

"morning!"

"morning!"

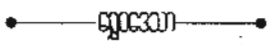
"good morning!"

"ခုမှ မောနင်းတွေ ဝှက်ဒ်မောနင်းတွေ လာလုပ်မနေနဲ့။ ငါ့အတွက်တော့ တစ်သက်လုံး ဝှက်ဒ်မောနင်းဖြစ်ခဲ့သမျှ ဒီနေ့ကမှ မဝှက်တဝှက်မောနင်းကို ဖြစ်သွားတာပဲ"

"ဟာ . . . ဘယ်လိုဖြစ်ခဲ့တာလဲ ဒေသ။ မင်း ဘယ်လို တွေ့ခဲ့တာလဲ"

"ဒီကောင် စိုးသား မျက်နှာတောင် သစ်ခွဲရဲ့လား မသိပါဘူး ကွာ။ မင်းပြောလိုက်တာနဲ့ ငါတို့ကို ဇွတ်လာဆွဲတာ။ အိပ်ရေးထို ပျက်ရော"

"အဲဒါပြောတာပေါ့ကွာ။ သရဲကြောက်တဲ့သူက သရဲအကြောင်း

ကို ပိုပြီးနားထောင်ချင်တယ်။ သရဲကိုလည်း ပိုပြီး မြင်ဖူးချင်တယ် ဆိုတာ"

"မင်းတို့ကလည်း ကြောက်ပါတယ်ဆိုမှ သရဲကို ဘယ်လို ကြည့်ရမှာလဲ။ ခုဟာက အဝေးကြီးကနေ လှမ်း မြင်ရတာ ဖြူဖြူရည် ရှည်ကြီးကွ။ ပြီးတော့ ပြန်လှည့်ပြေးပြီး လှစ်ခနဲပျောက်သွားတာ။ ဘယ်လောက်ထူးဆန်းလဲ။ ဒါကြောင့် သိချင်တာ"

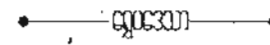
"ဟုတ်သားပဲကွာ။ ဒီကောင်က ငယ်ငယ်လေးက တည်းက ကြောက်တတ်တာကို။ ကြောက်တန်းနှစ်တုန်းက သူ့အဘွားဆုံးလို့ ငါတို့အဖွဲ့ သူ့အိမ်မှာ နှစ်လတိတိ သွားအိပ်ပေးရတာ မင်းတို့ မမှသွားပြီလား"

"အဲဒီလိုကြောက်တတ်လို့ကိုပဲ သူနဲ့ တရုတ်သရဲနဲ့ ထိပ် တိုက်တွေ့ရမှာ။ ခုတော့ ဒေသနဲ့ကျမှ တွေ့ရတယ်လို့ကွာ"

"အေး . . . ဒါကြောင့် မင်းတို့ကို အရက်ဦးမရှိတဲ့ ကောင် တွေ၊ breakfast ပျောက်တဲ့ကောင်တွေလို့ ပြောတာပေါ့။ ငါနဲ့သာ မနက်မောစော အားကစားလိုက်လုပ်မယ် ဆိုရင် အဲဒီတရုတ်သရဲကို မင်းတို့ လတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီးကို ထိတွေ့ခံစားရမှာ"

"အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်ကွ။ ကြာပါတယ် ဒေသရာ ပြောမှာ သာ မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ။ intro တွေ ရှည်မနေနဲ့။ ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့တာ လဲ။ တကယ့်သရဲလား။ ဘာကြီးလဲ"

"ငါက intro ရှည်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းတို့ကသာ စိုးသားကို ရစ်နေတာ။ အေး . . . ဒီဝိုင်းကိုတော့ မင်းတို့ တာဝန် လူရမှာနော်။ ငါက မနက်စာကို အပီဆွဲတာ"

www.burmeseclassic.com

“အိုခေ . . . ရတယ်။ မင်းသာ အဲဒီသရဲကို ဘယ်လိုကိုင်ခဲ့ သလဲဆိုတာပဲ မြန်မြန်ပြော”

“ဒါနဲ့ နေပါဦးကွ။ မင်း ခုနပြောလိုက်တဲ့ မဂ္ဂတံတဂ္ဂတံ မောနင်းဆိုတာ ဘာအဓိပ္ပာယ်လဲ”

“ဟာ . . . မင်းတို့ကလည်း မဂ္ဂတံတဂ္ဂတံပါဆိုမှ မကောင်းတကောင်းပေါ့ကွ။ ဒီမှာ မဂ္ဂတံဆိုတာက မင်းတို့ ပြောတဲ့ တရုတ်သရဲက ငါ့ခေါင်းကို ခေါက်လွှတ်လိုက်လို့”

“ဟာ!”

“တဂ္ဂတံဆိုတာက အဲဒီသရဲက တရုတ်သရဲ မဟုတ်ဘဲ ကုလားမသရဲဖြစ်နေလို့”

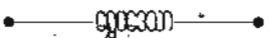
“ဘာ! . . . ကုလားမသရဲ”

အားလုံးရဲမျှက်လုံးတွေဟာ နှစ်ခါပြန်ထွက်လာတဲ့ အာမေဩတ် သံတွေနဲ့အတူ ဒေင်ရဲမျှက်နာပေါ်ကို ကျရောက်လာပါတယ်။ ဒေင် ကလည်း . . .

“ဟုတ်တယ် . . . ကုလားမသရဲကွ။ ညကတွေ့တဲ့နေရာ မှာပဲ တွေ့ခဲ့တာ။ ဒီတစ်ခါတော့ ဖြူဖြူရှည်ရှည်ကြီး မဟုတ်ဘူး။ ပြာပြာရှည်ရှည်ကြီး”

ဆိုပြီး မကြာခင်ကမှဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ကုလားမသရဲနဲ့ မျောက် သရဲဇာတ်လမ်းကို မျက်စိထဲမှာ ကွင်းကွင်းကွက်ကွက် ပေါ်လာအောင် စိတ်ရှည်လက်ရှည် ပြောပြလိုက်ပါတော့တယ်။ ဇာတ်လမ်းပြီးဆုံးသွား ရှိန်မှာတော့ အားလုံး တဝါးဝါး တဟားဟားဖြစ်ကုန်ကြလေရဲ့။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ဇိုးသားလည်း အခုမှပဲ အမြင်ရှင်းရှင်း အကြောက် ကင်း အင်းနဲ့ သဘောကျနေပါတော့တယ်။

“မိုက်တယ်ကွာ။ မင်းကတော့ ဘာပဲဖြစ်လိုက်ဖြစ် လိုက် အထူးအဆန်းပဲ”

“ဒါကြောင့် ငါပြောတာပေါ့ကွ။ သရဲတွေ ဘာတွေ ရှိတာ လေ့ဘူးလို့ ရှိရှိ၊ မရှိရှိကွာ အဲဒါတွေကို ကြောက်စရာ မလိုဘူး။ အကယ်တမ်း လူကိုပဲ ကြောက်ရမှာကွ”

“ဟုတ်တယ် . . . ဘိုထိုက်ပြောတာ မှန်တယ်။ ငါတို့မှာ တော့ ဘာကြီးလဲဆိုပြီး သိချင်ဖောနဲ့ လိုက်ကြည့်လိုက်ရတာ။ ခုတော့ ကုလားမခြေထောက်ကြီး ဖြစ်နေတာကိုး”

“ငါလည်း ညတုန်းက တွေးတော့တွေးမိတယ်ကွ။ တစ် ယောက်ယောက် စတန်ထွင်တာပဲ ဖြစ်လိမ့်မယ် ဆိုတာ။ ဒီခေါင်းက ဘာဖြစ်လို့ အတွေးတိမ်ပါလိမ့်ကွာ။ တကယ်သေသေချာချာ စဉ်းစား ကြည့်မယ်ဆိုရင် အဲဒီ ကုလားမ ခြေထောက်က ခေါင်းထဲဝင်လာရမှာ တွေ့။ ငါ့အစ်ကိုဝမ်းကွဲ ပြောဖူးတယ်။ ဗိုလ်တထောင်မှာနေတဲ့ သူ သူငယ်ချင်းဆီမှာ အဲဒီလို ကုလားမခြေထောက်ရှိတယ်တဲ့”

“ဟုတ်လား။ ဒါဆို ငှားကြည့်ပါလား။ စီးဖူးအောင် စီးကြည့် ဘာပေါ့”

“ငါကတော့ သိပ်မကြိုက်ပါဘူးကွာ။ လူတိုင်းလည်း ဇီဝိတ်ဝင်စားကြမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ သူများထက် ထူးချင်တဲ့လူတွေ၊ ထူးထူးကားကား ဝေးမောခံချင်တဲ့ လူတွေကတော့ ကြိုက်မှာပေါ့။ Jump shoes လို့ ခေါ်တယ်ကွ။ မြန်မာပြည်ကို ရောက်လာတာ သိပ်

မကြာသေးဘူး၊ ဒီကောင်က စက်ဝတ်ထက် သာတာလေးတွေရှိတယ်။ လမ်းမရွေးဘူး။ ကျန်းမာရေးအရ အပြေးလေ့ကျင့်လို့လည်းရတယ်။ အရပ် ပိုရှည်ဖို့အတွက်လည်း အထောက်အကူပြုတယ်”

...

“သူများထက်လည်း တစ်ပေကျော်ကျော် မြင့်သေးတယ်။ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းကို ကိုးပေအကွာထိ လှမ်းနိုင်လို့ ပုံမှန်သွားမယ်ဆိုရင်တောင် တစ်နာရီကို မိုင်နှစ် ဆယ်လောက်ထိ ခရီးပေါက်တယ်တဲ့။ ပြီးတော့ စက်ဝတ်သမားတွေလိုပဲ အကာအကွယ်ပစ္စည်းတွေပါတယ်။ သင် ရင်လည်း ခဏလေးပဲတဲ့။ နောက်ပိုင်း လျှောက်တတ်သွားရင် အကာအကွယ်တွေတောင် ဆောင်စရာမလိုဘူးတဲ့”

“ဒါဆို သူလည်းတစ်မျိုးတော့ ကောင်းသားပဲကွ။ ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းကို ကိုးပေထိလည်း လှမ်းနိုင်တယ်။ တစ်နာရီကို မိုင်နှစ်ဆယ်လောက်လည်း ခရီးပေါက်တယ် ဆိုတော့ ဟိုနား၊ ဒီနား လှိုင်းကား မစီးဘဲနဲ့တောင် သွားလို့ ရတာပဲ”

“ဒါပေမဲ့ သူမှာ အားနည်းချက်တစ်ခုရှိတယ်ကွ။ စီးမယ့်လူကို ကိုယ်အလေးချိန်နဲ့ တိုင်းဝယ်ရမှာ။ ဈေးနှုန်းကလည်း ငါတို့အရွယ်ဆို ဘုတ်စက်ဝတ် အကောင်းစား သုံးခု စာလောက်ရှိတယ်တဲ့”

“ဘာပဲပြောပြောကွာ ငါတို့ စက်ဝတ်ပဲ ကောင်းပါတယ်။ ဒါတွေက ပေါ့ပင်ပါ။ ဘယ်သူ ကြာကြာစီးနိုင်မှာလဲ။ မင်းပြောသလို သူများထက် ထူးချင်တဲ့လူတွေနဲ့ စတန့် သမားတွေအတွက်တော့ အိုကေမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ကုလားမသရဲက ငါတို့လောကထဲကအဖွဲ့ ဖြစ်နေမလား၊ ဧဒင်၊ ဥပမာ ဇာတ်လမ်းထဲမှာ ဖြစ်ဖြစ်၊ သီချင်းထဲမှာ

ဖြစ်ဖြစ် သူများနဲ့မတူအောင် Performance ဆန်းဆန်းလေးတွေ လေ့ကျင့်လို့များ လူရှင်းတဲ့အချိန် ထွက်ပြီး လေ့ကျင့်တာလား”

“မသိပါဘူးကွာ။ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ တစ်ခါမှလည်း မမြင်ဖူးပါဘူး”

“ဒီလောကမှာ ငါတို့ မမြင်ရသေးတဲ့ သရုပ်ဆောင် အသစ် အလေးတွေ၊ အဆိုတော်အသစ်ကလေးတွေ အများကြီး ရှိတာပဲ။ ဒါတွေလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ သရဲ မဟုတ်ရင်ပြီးတာဘဲ။ ငါနဲ့ ဧဒင် ပြောတဲ့ မဂ္ဂတစ်ဝတ်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်က လွဲနေတယ်ကွ။ တကယ်တော့ ကျွန်တို့ ပြောရမယ်ဆိုရင် မဂ္ဂတစ်ဆိုတာက သူက မင်းခေါင်းကို ခြိတ်လိုက်တာ။ တစ်ဝတ်ကတော့ မင်းက သူ့ဖင်ကိုချလိုက်ရတာ”

“ဟား . . . ပြသနာပဲ။ ဖင်ချတယ်တော့ မလုပ်နဲ့။ ဖင်ရိုက်အသံတော့ လုပ်လိုက်။ ဟုတ်တယ်။ ငါပြောတာ နည်းနည်းလေးတော့ လွဲနေတယ်။ ဒါဆို ငါခဲလိုက်ရတာ မဂ္ဂတစ်ဘူး။ သူ့ဖင်ကို ချလိုက်ရတာတော့ ဝတ်တယ်ပေါ့ ကွာ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်”

“မင်းက စောစောစီးစီး ရေရေလည်လည် ပွဲကြမ်းလာတာပဲ။ သူ ဘယ်လောက်ဒေါသထွက်သွားမလဲ။ ဘယ်လောက် အခံရခက်သွားမလဲ။ ကျောရိုက်ရင်တော်သေးတယ်။ ဖင်မှ ရွေးရိုက်ရတယ်လို့”

“ဟား . . . မင်းကလည်း အတူတူပဲလေ။ လာကျောလို့ ဘယ်ရမလဲ။ ဒေါသထွက်တာချင်း အတူတူ။ အခံ ရခက်တာချင်း အတူတူ ကျောတွေ၊ ဖင်တွေ ရွေးနေချိန်ရဦးမလား။ စိတ်ကိုတိုနဲ့

www.burmeseclassic.com

ရိုက်မိရိုက်ရာ ရိုက်ချလိုက်တာပဲ။ ပွဲက သူ အရင်ကြမ်းတာကွ”

...

“အဲဒီလမ်းက ဝါ အမြဲတမ်း မနက်တိုင်း ကစားလာခဲ့တဲ့ လမ်း။ ဒါကို သူက စုမှပေါ်လာပြီး ဟိတ်လား။ ဟောက်လားနဲ့။ သူ့ အနားမှာ အရူးလို လာလုပ်နေတယ်။ သူ့ရှေ့မှာ မျောက်လို လာရန် နေတယ်ဆိုပြီး အထက်ဆီးကနေ ခေါင်းလာခေါက်တာ”

“သူလည်း မင်းလိုပဲ ဝိတ်တိုတိုနဲ့ ခေါက်မိခေါက်ရာ ခေါက် လိုက်တာ ဖြစ်မှာပေါ့ကွာ။ ဒီနေရာမှာ သူက Jumping shoes ကြီးနဲ့ ဆိုတော့ တစ်ပန်းသာသွားတာပေါ့”

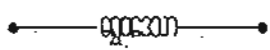
“မျောက်သရဲဆိုတာလည်း သူက အရင်စခေါ်တာ။ ဝါက ကုလားမသရဲလို့ ပြန်ခေါ်လိုက်တော့ ခါနေလိုက်တာများ မင်းတို့ မြင်စေချင်တယ်”

“ဒါဆို မင်းတို့နှစ်ယောက် အတူတူပါပဲကွာ။ သူမ နိုင် ကိုယ်မနိုင်၊ သူမသာ ကိုယ်မသာ၊ သူနာကိုယ်နာ”

“ကျွန် . . . မင်းပါးစပ်ကို ဝိတ်ထားစမ်းပါ ဖိုးသားရား။ စကားမပြောတတ်ဘဲနဲ့များ မသာတွေရော သူ့အို သူနာတွေရော ပါကုန်ပြီ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ဖိုးသားကို ပေါက်စီ ဝေါက်လိုက်ပုံက အားလုံးအတွက် ရယ်စရာဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ဒီနေ့မနက်တော့ ဒေင်တို့အဖွဲ့ ထူးထူးခြားခြား ဆုံဖြစ်လို့ထင်ပါရဲ့ ဆိုင်လေးက အရင်နေ့တွေ ထက်ပိုပြီး သာယာစည်ကားနေသလို ထင်ရပါတယ်။

သူတို့အဖွဲ့က ခြောက်တန်းနှစ်ကတည်းက ဝါသနာတူ ချစ်တူပြီး ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ အတွဲညီလာခဲ့ကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပါ။ ထမတော့ Dancer တွေလိုလို၊ Rapper တွေလိုလို၊ Emo တွေ လိုလို၊ ဘာလိုလိုနဲ့ ကိုယ်လို ချင်တဲ့လိုင်းကို တိတိကျကျ မရွေးချယ် နိုင်သေးဘဲ အပျော်တမ်း အုပ်စုတစ်စုလို ယောင်ဝါးဝါး ဖြစ်နေခဲ့ကြပါ သေးတယ်။

သူ ရှစ်တန်းရောက်လို့ ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းလုံးမှာ အကတွေ အရပ်နားစားလာမှ အဲဒီအကတွေထဲကို စိတ်ရော ကိုယ်ပါ ရူးသွပ်စီး အော့သွားပြီး “ဒေင် Dancer” အဖွဲ့ရယ်လို့ လမ်းကြောင်းတစ်ခု ချမှတ် နိုင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဆယ်တန်းအောင်ပြီးချိန်မှာတော့ မိဘတွေရဲ့ နှင်ပြုချက်နဲ့ နိုင်ငံခြားထိသွားပြီး အကပညာကို မျှိုးစုံအောင် အလှလာသင်ယူထားခဲ့ကြပါတယ်။

အခုဆိုရင် Professional အဖြစ် ရပ်တည်နိုင်ခဲ့ ပြီဖြစ်သလို အမည်လည်း ရ.စပြုလာပါပြီ။ အနုပညာ နာမည်တွေကိုလည်း “ဒေင်၊ ဖိုးသား၊ ဘိုထိုက်၊ ပေါက်စီ၊ ကောင်းကောင်း၊ ဟိန်းလေး” ဆိုတဲ့ အိမ်နာမည်တွေအတိုင်းပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားနေပါ သယ်။

သူတို့အားလုံး ဝါသနာတစ်ထပ်တည်းကျတယ် ဆိုပေမယ့် ထစ်ယောက်ချင်းစီမှာ ကိုယ်ပိုင်ထူးခြားမှု လေးတွေ ရှိပါသေးတယ်။ ဖိုးသားက ကြောက်တတ်ရုံတင် မကပါဘူး။ နဂိုကတည်းက စကား နည်းတဲ့အပြင် လူ့အများ ကြားမှာ ဝင်ပြောပြီဆိုရင်လည်း ရယ်စရာ ထောင်းလောက်အောင်ပဲ စကားပြော အစီအစဉ်မကျသူ ဖြစ်ပါလား။

www.burmeseclassic.com

ဒါပေမဲ့ သူ့မှာ ထူးခြားတာတစ်ခုကတော့ ကဗျာရေး၊ သီချင်းရေး တော်တာပါပဲ။

ပျောက်စိကတော့ နာမည်နဲ့လိုက်အောင် လူမှုဆက်ဆံရေး နယ်ပယ်မှာ ပေါက်ပေါက်-မြောက်မြောက်ရှိသူပါ။ ငယ်သေးပေမယ့် လည်း အဖွဲ့ထဲမှာ မန်နေဂျာတစ်ဦး ဖြစ်နေပါပြီ။ ကောင်းကောင်းက တော့ လက်ဝှေ့သမားကောင်း တစ်ယောက်ပေါ့။ ဘိုထိုက်ကတော့ Technology Art နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးချွန်ပြောင်မြောက်သူပါပဲ။

ဟိန်းလေးကတော့ သီချင်းအဆိုကောင်းသူ တစ်ယောက် ပါ။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒေဒ်ကတော့ အကုန်ချန်ပီယံဖြစ်တဲ့အပြင် အားကစားလိုက်စားသူ တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို တစ်ယောက်တစ်ယောက် ကိုယ်ပိုင်ထူးချွန်မှုလေးတွေ ရှိထားကြတာမို့ ဘယ်နေ့ ဘယ်အချိန်မှာ ဘယ်သူက အရင်အဖွဲ့ထဲ ကနေပြီး ထွန်းထွန်းပေါက်ပေါက် အရောင်ထွက်သွားမလဲဆိုတာ မသိနိုင်ပါဘူး။ ဇေလာဇေလာဆယ် အရောင်ထွက်နေတာကတော့ ဒေဒ်ပါပဲ။

ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူက အကလည်း အစတတ်ဆုံးဖြစ် သလို ရုပ်ရည်နဲ့ဘော်ဒီကလည်း မိန်းကလေးတွေ ကြွေတတ်တဲ့ ဒီဇိုင်းမျိုးမို့ အကကောင်းရာကနေ တဖြည်းဖြည်း နာမည်ရလာပြီး ကြော်ငြာဘက်ကိုပါ တက်လှမ်းလာနေလို့ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဒီမှာ ဟောကောင် . . . မင်းကို ဒေဒ်မှန်းလည်း မသိလို့ ဖြစ်မှာပါကွာ။ တကယ်တမ်း Dancer ဒေဒ်မှန်း သိရင် လာထား လာထားနဲ့ လက်လက်ကို ထနေဦးမှာ”

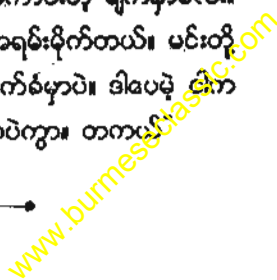
“အဲဒီလို ငတ်မလေးတွေထဲမှာလည်း မပါနိုင်ဘူးကွာ။ သူ ဒီဇိုင်းကတစ်မျိုး။ ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ပုံစံမျိုး။ ဘယ်လို ပြောရမလဲ တွာ မာနတစ်ခုရှိနေသလို. . . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အပြည့်အဝ ဖို့နေသလိုမျိုးပေါ့။ ပြီးတော့ အရမ်းပေါပြူလာဖြစ်ချင်တဲ့ အထာမျိုး လည်း ကိုင်ထားသေးတယ်။ အဲ . . . တစ်ခုတော့ရှိတယ်ကွာ။ သူက အရင်ပွဲ ကြမ်းတယ်ဆိုပေမယ့် တကယ်တမ်း စရစ်တာက ငါ”

“တွေ့လား . . . ဒိုင်လျှိုတွေပေါ်ပြီ။ မင်းက ဘယ်လို သွားရစ် တာလဲ”

“ပထမတော့ အပေးကနေ ရှည်ရှည်ကြီးကို မြင်လိုက်တို့ ညက တရုတ်သရဲပဲ ဖြစ်ရမယ်ဆိုပြီး အပီကပ်လိုက်တာ။ အနား ချောက်မှ သူ အရမ်းပဲပေးတဲ့အမျိုးတွေကို မကြိုက်တာနဲ့ နည်းနည်း ချစ်ပြီး စတန်တွေ အမျိုးမျိုး ထွင်ပြလိုက်တာလေ။ အဲဒီမှာ တင်းသွား ထာ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဖြစ်ရမယ်။ ဒါကြောင့် သူက အရင်ပွဲကြမ်းတာပေါ့ကွာ။ ဘယ်သူက ပလိန်းကြီးလုပ်ရဲမှာလဲ။ မင်း ပြော သလိုသာဆို အဲဒီ တူလားမသရဲက အလကားနေ ဘဝင် ခေါင်ခိုက်နေတဲ့ ဒီဇိုင်းပေါ့။ အဲဒါ ပုံစံက ဘယ်လိုလဲ ချောလား”

“အေး . . . အဲဒါလည်း မင်းတို့ကြားရင် အံ့သြသွားမှာပဲ။ အရမ်းထူးဆန်းတယ်။ တကယ်ကို ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မျက်နှာလေး။ Structure ကလည်း အရမ်းလန်းတယ်။ အရမ်းမိုက်တယ်။ မင်းတို့ ထည်း သူ့ကိုမြင်ရင် ငါ ပြောတာကို ထောက်ခံမှာပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဒါက တော့ သူ့ကို မြင်မြင်ချင်း အမြင်ကတစ်တာပဲကွာ။ တကယ်တမ်း”

“ဟား . . . မင်းကျမှ မြင်မြင်ချင်း အမြင်ကတ်ရတယ်လို့ ကွာ။ ငါကတော့ မြင်မြင်ချင်း heart ထိသွားတာမျိုးပဲ ကြားဖူးတယ်”

“မင်းဥစ္စာက အရမ်းလည်းလန်းတယ်။ အရမ်းလည်း မိုက်တယ်လို့ ပြောပြီးမှ သောက်မြင်ကတ်တယ်ဆိုတော့ ဒီကုလားမသရဲ တော်တော်ကို ပဲစိနေလို့ဖြစ်ရမယ်”

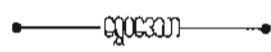
“ဒါပေမဲ့ စ.တွေ့တွေ့ချင်း သောက်မြင်ကတ်တဲ့ ပြဿနာက လည်း ကြောက်ရတယ်ကွ။ သောက်မြင်ကတ် ပြီးမှ heart ထိသွားတဲ့ ချစ်ပုံပြင်တွေအများကြီးရှိတယ်။ မင်း Feel က ပြောင်းပြန် ဖြစ်နေဦးမယ်”

“ကျစ် . . . မဂ္ဂတံတစ်ဂ္ဂတံမောနင်းပါဆိုကွာ။ နားလိုက်စမ်းပါ။ တကယ်စားတယ်။ ငါပြန်ခါနီးတောင် သူ မခံနိုင်အောင် နှုတ်ဆက်ခဲ့သေးတယ်။ ကံမကုန်ရင် ပြန်ဆိုတွေ့ကြတာပေါ့။ တာတာ ဘိုင့်ဘိုင့် မဂ္ဂတံတစ်ဂ္ဂတံ မောနင်းလို့”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

သူပြောလိုက်ပုံကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ဝိုင်းရယ်လိုက်ချိန်မှာ သူ့မျက်လုံးက ဘာရယ်မဟုတ်ဘဲ ဆိုင်ထဲဝင်လာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ဦးဆီ ရောက်သွားပါတယ်။ ခေတ်ဒီဇိုင်းကိုယ်စီနဲ့ လန်းဆန်းတက်ကြွနေတဲ့ ကောင်မလေးငါးယောက်။ အဲဒီ ကောင်မလေး ငါးယောက်ထဲကမှ အလယ်မှာပါလာတဲ့ Track suit အပြာရောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးကို မြင်လိုက်ရတဲ့အခါမှာတော့ သူ့ရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ တအံ့တဩနဲ့ ဝိုင်းစက်သွားခဲ့ရပါတယ်။

“ဟင် . . . ကုလားမသရဲ”

လူမှားတာလား၊ တကယ်ပဲ ကုလားမသရဲလား။

သူမက ဘေးတစောင်း အနေအထားဖြစ်သလို ခေါင်းစွပ်လည်း စွပ်ထားတာမို့ မျက်နှာကို သေသေချာချာ မမြင်ရပေမယ့်

ပြာရောင်ဝတ်စုံနဲ့ body structure ကတော့ သူမပဲဆိုတာ

ထင်လိုမှ မမြင်နိုင်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ပကြာပါဘူး။ ခေါင်းတစ်ချက်

တို့မှာပဲ တိကျတဲ့ အဖြေကို သူ့ရရှိလိုက်ပါတယ်။

အဲဒါကတော့ သူမတို့ ဝင်ထိုင်လိုက်တဲ့ မြောက်ဘက်ဆုံး

အထပ်ကို သူ့လှည့်ကြည့်လိုက်ချိန်မှာ ခေါင်းစွပ် ချွတ်လိုက်တဲ့

အရံ မျက်နှာကို ထင်ထင်ရှားရှား မြင်လိုက်ရလို့ပါပဲ။ သူမ ထိုင်နံတ

ထိုင်ခိုင်းနဲ့ မျက်နှာချင်းဆိုင် အနေအထား။

“ဟာ . . . ဟေ့ကောင်တွေ”

“ဘာလဲ”

“မင်းကလည်း မငေးစဘူး ငေးလိုက်တာကွာ။ စားစမ်းပါ။

ဘာဂါက ရှယ်ပဲ။ အရမ်းကောင်းတယ်”

“နေစမ်းပါဦးကွာ . . . ပြဿနာပဲ။ ဟိုမှာ ကုလားမသရဲ”

“ဟာ . . . ဘယ်မှာလဲ”

“ဟိုးမြောက်ဘက်ဆုံး စားပွဲမှာ ထိုင်နေတဲ့ ငါးယောက်ထဲ

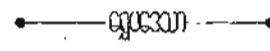
အပြာရောင်လေးပဲ ခုနလေးကမှ ဝင်လာကြတာ။ သေချာတယ်

ထဲက ဝတ်စုံနဲ့ပဲ မသိမသာလေး ရှိကြည့်”

သူက မေးလေးဆတ်ပြုပြီး ပြောလိုက်တော့ သူငယ်ချင်း

အားလည်း ကိုယ့်အထာနဲ့ကိုယ် မသိမသာလေး ရှိကြည့်ပါတယ်။

“ဟား . . . ဒေဒတို့ကတော့ လှုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီကွာ။ ငါ့ဖေ-

www.burmeseclassic.com

city ဖြစ်ဖို့ အစပျိုးနေတဲ့ သူလေးကိုများ ကုလားမသရဲလို့ ပြောရသလား။ အဲဒါ ဘယ်သူမှတ်လို့လဲ ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ကွ . . . ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်

ရုတ်တရက် ထွက်လာတဲ့ ပေါက်စီရီးအသံကြောင့် ဒေဒင်ဟာ ပိုပြီး အံ့ဩသွားပါတော့တယ်။

“ဘာ . . . အချစ်စစ်အချစ်မှန် ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ကို ပြောတာလား။ ဟုတ်ပါ့မလားကွာ”

“မင်းကလည်း ငါ့ထက်ပိုသိချင်လို့လား။ ပြီးခဲ့တဲ့လထဲ Composer တစ်ယောက်အိမ်မှာတွေ့ခဲ့တာ။ ငါက အဝင် သူ့ထဲ အထွက်”

ဧကနေတော့ ပေါက်စီလို့ပဲ ဘိုထိုက်ကလည်း သူမတို့စီရီးကိုကြည့်နေရင်းက တအံ့တဩ ထပြောလာပါတယ်။

“ဟုတ်တယ်ကွ . . . သေချာတယ်။ သူ့နေတဲ့ နေရာထဲ ငါတို့နဲ့ သိပ်မဝေးဘူး။ မင်းကို ပြောဖူးသားပဲ။ ဖြတ်သွား ဖြတ်လည်း တစ်ခါနှစ်ခါ မြင်ဖူးတယ်။ ဒါကြောင့် ညက ငါတို့နားတစ်ဖိုမှာတွေ့တာ။ ပြီးတော့ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပဲ ဒေဒင်။ သူ့ဘေးနားထိုင်နေတဲ့ ရှုပ်အကျီအတွက်နဲ့ ဧကောင်မလေးက ဟာမိုသုငယ်ချင်းသမီး။ ဧကျာဧကခိုင် ဖြစ်နေတာပဲကွ။ သူငယ်ချင်းတွေထင်တယ်။ “ထူးဆန်းတာပဲကွာ။ ကုလားမသရဲက ဝိုင်ဝိုင်ဆင့် ဖြစ်နေသလား”

“မိုးယံက သိန်းတစ်ထောင်ဆု ပေါက်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရင် ပေါက်မှာမဟုတ်ဘူး။ ကံမကုန်ရင် ပြန်ဆုံ တွေ့ကြတာမို့ ပြောခဲ့တဲ့ မင်းရဲ့လျှောင်ပြောင်မှုကျတော့ ချက်ချင်းလက်ငင်း

အွတ်တီဝင်နေပါလားကွ”

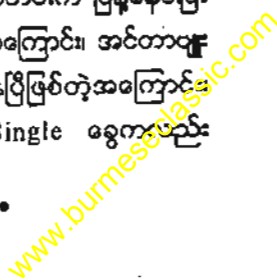
“မင်းကလည်း ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ရဲ့ အချစ်စစ် အချစ်မှန်က ဘယ်လောက်ပေါက်နေလဲ။ ဒီအချစ်စစ် အချစ်မှန်လေးရဲ့ ဖင်ကို ရိုက်ခိုရတာ ဒေဒင်လောက် ကံကောင်းတဲ့လူ ရှိဦးမလား။ သိန်းတစ်ထောင်ဆုနဲ့ ဘယ်လဲလိမ့်မလဲ”

“ဒါကြောင့် ပြောတာပေါ့။ ဒီလောကမှာ ငါတို့ မမြင်ဘူး။ အဲဒါတွေ အသစ်ကလေးတွေလည်း ရှိပါတယ်လို့”

သူ့ရဲ့ အံ့ဩရာကောင်းတဲ့ ဖြစ်ရပ်ကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးလည်း လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်ကုန်ပါ တော့တယ်။ ခုတစ်လောမှာ အဆင့်အရမ်းထွက်လာတဲ့ အဆိုတော် “ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်” ဆိုတာက VCD ထွက်ခင် CD မှာကတည်းက ပရိသတ်ချစ်ခင်အားပေးမှုကို အပြည့်အဝရ ရှိခဲ့တဲ့ မိန်းကလေးပါ။

အဆိုတော် ခြောက်ယောက်ဆိုထားတဲ့ အခွေထဲမှာ “အချစ်စစ်အချစ်မှန်” ဆိုတဲ့ သီချင်းကလေးတစ်ပုဒ်သာ ဝင်ဆိုခဲ့ပြီး အဲဒီသီချင်းကလေးကပဲ ထူးထူးခြားခြား ပေါက်သွားခဲ့သလို အဲဒီသီချင်းကလေးကပဲ သူမရှေ့ဆက်ရမယ့် အနုပညာခရီးလမ်းကို ဖော်ပြကြောင်း ဖွင့်ပေးလိုက်သလို ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ အခွေလေးရဲ့ Title ထဲလည်း “အချစ်စစ် အချစ်မှန်” ပါပဲ။

အခုဆိုရင် ဒီလောကထဲမှာ သူမရဲ့သတင်းက ပြန်နေပါပြီ။ အဲဒါတွေတွေ နောက်ထပ်လက်ခံထားသေးတဲ့အကြောင်း၊ အင်တာနက်တွေ၊ ဓာတ်ပုံရိုက်တာတွေလည်း လက်ခံနေပြီဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ နဲ့တွေ့လည်း လက်ခံထားတဲ့အကြောင်း၊ Single ခွေကလည်း

လုပ်နေပြီဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေပေါ့။ “အချစ်စစ်အချစ်မှန်” VCD နေ့ကလည်း မကြာခင်ထွက်တော့မှာဆိုတော့ သူမကို မမြင်ဘူးသေးတဲ့ လူတွေအားလုံး သူမရဲ့အနုပညာနဲ့ သူမရဲ့အလှကို တဝကြီး ကြည့်ရခံစားရတော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒေင်ကလည်း သူမကို ကြိုက်တဲ့ ပရိသတ်ထဲမှာ ပါဝင်ဖို့တယ်။ ကြိုက်ရတဲ့အကြောင်းကတော့ Pop သီချင်းချိုချိုကလေးကို ခံစားသက်ဝင်မှုအပြည့်နဲ့ ဆိုတတ်တဲ့ သူမရဲ့အသံလေးက ကရုဏာရသကို ပေးစွမ်းနိုင်လို့ပါပဲ။ နားဆင်ခံစားသူရဲ့ နှလုံးသားထဲကို ချစ်ခင်စွဲလမ်းစေမှုတွေ၊ နှစ်သက်ကျေနပ်စေမှုတွေကို တိုက်ရိုက်စီးဝင်စေဖို့တယ်။

ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ လွယ်လွယ်လေးပဲ နှိုင်းယှဉ်ကြပါစို့။

မြန်မာပြည် အဆိုတော်ထဲက L ဆိုင်းဒီ၊ N ကိုင်ရာနဲ့ ဝိုင်းစုနိုင်သိန်းတို့လိုပေါ့။ ဒါကလည်း အဆိုတော်ရဲ့ ကံဇာတာ၊ စန်းလားတို့တွေနဲ့ဆိုင်ပါတယ်။ အဲဒီလို ကရုဏာရသအပြည့်နဲ့ ချိုချိုအေးအေး သီချင်းကလေးကို ဆိုတတ်တဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆင့်က ကုလားမသရဲဆိုတာ ဖြစ်နိုင်ပါ့မလား။

ဟုတ်တယ်ဆိုရင်ကော . . . အဲဒီပိုင်ပိုင်ဆင့်က ဘာဖြစ်လို့ ကက်ကက်လန်အောင်စွာပြီး သောက်မြင်ကတ် စရာကောင်းတဲ့ ကောင်မလေးဖြစ်နေရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့များ အလကားနေ ဘဝင်လေဟပ်ပြီး ပဲများတဲ့ကောင်မလေး ဖြစ်နေရတာလဲ။ ဒေင်ဟာ ဘယ်လိုမှကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။

“မဖြစ်နိုင်ပါဘူးကွာ။ မင်းတို့ ဘာပဲပြောပြော ငါတော့မယုံ

ဘူး။ လောကမှာ နာမည်တူမရှား လူတူမရှားပါ။ ရခေတ်ဇော်တွေကလည်း ကိုရီးယားဒီဂိုင်းတွေချည်းပဲ။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကလည်း ဒီလိုစွာတေးလန်အစားထဲက မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ စုတော့ ကုလားမသရဲက ဘယ်လောက် သောက်မြင် ကတ်စရာကောင်းလဲ။ စွာလိုက်တာမှ ထကက်ကက်နဲ့”

“ဟား . . . မင်းကလည်း သူ့သီချင်းလေးကို ကြားပြီး ဒီလို ဆုံးဖြတ်လို့ ဘယ်ရမလဲ။ အနုပညာသမားတွေ အားလုံးက သူတို့အနုပညာအလုပ်လုပ်နေချိန်မှာ စိတ်က တစ်မျိုး၊ ကျွန်တို့ကိုယ်ပိုင်လွတ်လပ်ချိန်တွေမှာ စိတ်က တစ်မျိုး၊ ငါရော မင်းတို့ရော အတူတူပဲလေ”

“အိုခေ . . . ရတယ် ဒေင်။ ပေါက်စီလိုနဲ့စပ်တဲ့သူရှိဦးလေး။ မင်းနဲ့ငါ့လောက်ကော လက်တွေ့ကျတဲ့သူ ရှိဦးမလား။ ၎င်းဇေယျရင် ငါ့ချက်ချင်း လက်တွေ့ပြမယ်။ မာမီကို အကူအညီတောင်းလိုက်မယ်”

ဖုန်းနှစ်လုံးကိုင်တတ်တဲ့ အိုထိုက်က ပြောပြောဆိုဆိုပဲ သူ့ဖုန်းတွေကိုထုတ်ပြီး သူ့အမေဆီ လှမ်းခေါ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့အမေပြောတဲ့ ဖုန်းနံပါတ်ကိုလည်း လက်တစ်ဖက်နဲ့ နောက်ဖုန်းတစ်လုံးထဲတို့ ရိုက်ထည့်နေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာတော့ သူက ဘာဂါတစ်လုံးနဲ့ ကော်ဖီတစ်ခွက်ကို ခပ်မြန်မြန်ဆွဲပစ်လိုက်ပါတယ်။

တကယ်တမ်းကျတော့ ပေါက်စီနဲ့အိုထိုက်ရဲ့ လေ့လာချက်တွေက အမြဲတမ်းမှန်ကန် ထိရောက်တတ်တာမို့ ကုလားမသရဲတပိုင်ပိုင်ဆင့်လား။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်က ကုလားမသရဲလားဆိုတာကို မှီဆဲတွေ့ဖြစ်တော့ပါဘူး။ သူတွေ့ဖြစ်တာကတော့ သူ့အနားတပ်ပိုက်မှာ

www.burmeseclassic.com

သူနဲ့ရန်ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ကုလားမသရဲ။ တကယ်ပဲ ရောက်ရှိနေတယ်ဆိုတာ ပါပဲ။

ဘယ်ဘဝရဲ့ ရေစက်များပါလိမ့်။ သူမကို မြင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း မမြင်ကဟ်တဲ့စိတ်နဲ့အတူ ရန်ဖြစ်ချင်၊ ထိချင်၊ ရိုချင်၊ ကလိချင်တဲ့စိတ်တွေက ထကြွလာတာမို့ ဟိန်းလေးလက်ထဲက ipad ကို လှမ်းဆွဲပြီး စိတ်ထိန်းထားလိုက်ရပါတယ်။ သူမတို့ကလည်း ဒီဆိုင်ထဲမှာ ဒေင်အဖွဲ့ရောက်နေတယ်ဆိုတာ သိပုံမရပါဘူး။

ဂိမ်းဆော့ရင်း တစ်ချက်လှမ်းရှိုးလိုက်တော့ ငနဲမတွေ့ စကား ရေပက်မဝင် ပြောနေလိုက်ကြပုံများ သူမလည်း သူ့လိုပဲ မနက်စောစောကဖြစ်ခဲ့တဲ့ မျောက်သရဲနဲ့ ကုလားမသရဲ ဇာတ်လမ်း တို့ ပြန်ပြောနေတာထင်ပါရဲ့။ တစ်ဖွဲ့လုံး သဘောတွေကိုကျလို့။

(၅)

“မယ်ပိုင်ရယ် . . . နင်က ဖြစ်လိုက်ရင် အထူးအဆန်းပဲ။ ရမ်းရယ်ရတယ်။ ဒါကြောင့် အပြင်ကို တစ် ယောက်တည်း ထွက်ပါနဲ့လို့ ပြောတာ”

“မနက်စောစောထွက်တာ ကိစ္စမရှိပါဘူးဟယ်။ ညဉ့်နက် နံနက်ခင်း Jumping shose ကြီးနဲ့ထွက်တာဆိုတော့ မြင်တဲ့လူက ရဲတွေ၊ ဥစ္စာစောင့်တွေမှတ်ပြီး ဝိုင်းလိုက်တာဖြစ်မှာပေါ့။ ဒါမျိုးကျ ထွက် တော်တော်ရှိပါလား မယ်သတ္တိရယ်”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့ကြားလိုက်ရတဲ့ မယ်ပိုင်ရဲ့ အရက်ဦး ထိလမ်းလေးကတော့ ဝါဘဝမှာ အထူးဆန်းဆုံးပဲ။ ရယ်စရာလည်း တောင်းဆုံးပဲ။ မျက်စိထဲမှာ မြင်ယောင်တယ်။ နင်က ကုလားမ မြင်ထောက်ကြီးနဲ့ ဒေါသတွေ ထွက်နေတဲ့ပုံ၊ စကိတ်သမားကလည်း မျောက်လိုခုန်ပြီး ဒေါသတွေ ထွက်နေတဲ့ပုံ၊ ငါသာအနားမှာရှိရင်

ကျပြီး ရန်တွေ့မှာကနောက် ရယ်နေမှာကအရင်”

“ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားလေးဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးနဲ့ အပြိုင် ရန်တွေ့တာကတော့ မမိုက်ပါဘူးဟာ။ ငါက အဲဒီလို မိန်းမဆန်ဆန် ကက်ကက်လန်အောင် ရန်တွေ့တာတို့ ယောက်ျားတွေဆို သိပ်မိုက်တာပဲ”

“အေး . . . ငါလည်း အဲဒီလို မုန်းလွန်းလို့၊ ဒေါသတွေ ထွက်ပြီး အိမ်ထောင်မပြန်နိုင်ဘဲ မယ်ခိုင် အိမ်ဝင် လိုက်တာပဲ။ ချက်ချင်း လက်ငင်း ရင်မဖွင့်ရရင် ဘယ်လိုမှ နေလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ နင်တို့ ပြောလိုက်ရမှ၊ နင်တို့ ကျွေးတာကို စားလိုက်ရမှ ငါ့ဒေါသတွေ နည်းနည်းလျော့သွားလိမ့်မယ်လို့ ထင်တယ်။ ဒါကြောင့် ချိန်းလို့ ရတာ”

“အိုခေ . . . ဒါအကောင်းဆုံးပဲ။ နင့်ရဲ့ အဲဒီအယူအဆတွေ တော့ ငါချီးကျူးတယ် မယ်ပိုင်။ ပြဿနာတစ်ခုရှိလာရင် သူငယ်ချင်းတွေကို ချက်ချင်း အစည်းအဝေးခေါ်ပြီး ရင်ဖွင့်ဖို့နဲ့ အစားအသောက်တွေကို ချက်ချင်းစားဖြစ်နိုင်ဖို့ဆိုတာ သိပ်လွယ်တာမဟုတ်ဘူးဟာချို့ဆို မစားနိုင်၊ မသောက်နိုင်တွေ အရင်ဖြစ်နေကြသေးတာ”

“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ စားသာစား။ ပြဿနာဖြစ် စရာရှိရင် နောက်မှထပ်ဖြစ်။ ဒေါသထွက်နေသေးရင်လည်း စကားရပ်ထားစားပြီးမှ ဆက်ထွက်။ မနက်မိုးလင်းလာရင် ဝါးတီးဆွဲဖို့သာ အဓိက”

“ဟဲ့ . . . စွပ်စားနေရင်လည်း ဝိတ်တက်လာဦးမယ်။ မကြာခင်မှာ အခြေသတင်းကြီးတဲ့ ရွှေမင်းသမီးဖြစ်တော့မှာနော်”

“ရပါတယ်။ ကိစ္စမရှိပါဘူး။ အမြဲတမ်း gym သွား ဆော့တာပဲ”

တာပဲ။ အခု ငါကစားနေတဲ့နည်းတွေက အစား လျှော့စုံရာမလိုဘူး။ အခုလို ပိုစားမိတဲ့ နေ့တွေဆိုရင်တော့ နာရီဝက်လောက် ခပ်ပြင်းပြင်း ဖိုလုပ်ပေးရတယ်”

“ဒါဆို အဝသာစား။ ဒီဆိုင်က ဂျမ်ဘို ဘာဂါက နာမည်ကြီး နေတာနော်။ ပီဇာလည်း အရမ်းကောင်းတယ်။ အားလုံးရှယ်တွေ နှာထားတာ။ နင်ကြိုက်တာဆွဲပေတော့”

ပြောပြောဆိုဆို သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ကိုယ် ကြိုက်တာ တိုယ်ဆွဲကြပါတော့တယ်။ ကြက်ကြော်၊ ဘာဂါ၊ ပီဇာ၊ ပဲခေါက်ဆွဲ၊ နံရိုးပေါင်းကော်ရည်၊ ဒိုးနပ်၊ ပတ်ဖ်၊ ဆန်း ဒဝစ်ချ် စုံနေတဲ့အပြင် မကြာခင် ကိတ်နဲ့ကော်ဖီတွေပါ ရောက်လာတော့မှာဆိုတော့ စားပွဲထစ်ခုလုံး စားသောက် ဖွယ်ရာတွေ ပြည့်ပြည့်စုံစုံနဲ့ အရမ်းကို လှ သွားပါတယ်။

တကယ်တော့ ပိုင်ဟာ အကြောင်းကိစ္စရှိတဲ့အခါမျိုးကလွဲရင် breakfast ကို အပြင်မှာ စားလေ့စားထ သိပ်မရှိပါဘူး။

ဒီနေ့ကတော့ ဘဝမှာ တစ်ခါမှမကြုံဘူးတဲ့ ယောက်ျား တစ်ယောက် ဖင်လာရိုက်တာကို ခံလိုက်ရတဲ့နေ့မို့ ဒေါသတွေကို အိမ်ထိ ထောင်နိုင်တော့ဘဲ မယ်ခိုင်ဆီ ဝင်လိုက်ရတာဖြစ်ပါတယ်။ မယ်ခိုင် အိမ်ကျမှ သူငယ်ချင်းတွေ စုပြီး သူတို့ခေါ်တဲ့ ဒီဆိုင်လေးကို ရောက်လာခဲ့တာပါ။

ဆိုင်ထဲရောက်လို့ သူငယ်ချင်းတွေကို ရင်ဖွင့်ပြလိုက်မှ သူငယ်ချင်းတွေကရယ်၊ သဘောတွေကျ၊ အပြစ်တွေပြောကြားတာသတွေနော့ကြ၊ ဝေဖန်ကြနဲ့ တဖြည်းဖြည်း နေသာထိုင်သာ

ရှိသွားတော့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ တကုာရူး မျောက်စုတ် မျောက်
ပြတ်ကို အမှုန့်ချေပစ်ချင်တဲ့ စိတ်ကတော့ လုံးဝလျော့မသွားပါဘူး။
ခဏနေတော့ ပိုင်တို့ စားသောက်ကောင်းနေတုန်းမှာ
မယ်ခိုင်ဆီ ဖုန်းဝင်လာပါတယ်။ ဖုန်းလာတာ မဆန်းပေမယ့် မယ်ခိုင်
အသံက ဆန်းသလိုထင်ရပါတယ်။

“မသိတဲ့ဖုန်းနံပါတ်တော့၊ ငါ့ဆီ ဒီလိုနံပါတ်စိမ်း တစ်ခါမှ
မဝင်စူးဘူး။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နားထောင်ကြည့်လိုက်ဦးမယ်”

“...”

“ဟယ်လို . . . ပြောပါ။ တျော့ကေခိုင်ပါ”

“...”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

“...”

“တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်ပါပဲ။ အခု သူ ကျွန်မနဲ့ ရှိနေပါတယ်။
Breakfast စားနေတာမို့လို့ နားလည်ပေးပါ။ ကျွန်မပြောပြလိုက်မို့
မယ်”

ပိုင်နဲ့ပတ်သက်တဲ့ဖုန်းမို့ မယ်ခိုင်ကို စိုက်ကြည့်လိုက်တော့
မယ်ခိုင်က ပိုင်ကို မျက်စိတစ်ဖက်မှိတ်ပြပါတယ်။ အခုဗာလော
အိမ်ကို မိတ်ဆက်စာတွေစရာ၊ ဖုန်းတွေစရာ မကြာခဏလာနေ
သလို သူဝယ်ချင်းတွေက တစ်ဆင့်လည်း မေးမြန်းတာတွေ ခံနေရ
တာကြောင့် ဒီလိုဖုန်း မျိုးက ပိုင်အတွက် သိပ်တော့မထူးဆန်းလှ
ပါဘူး။ ကိုယ်ပိုင် handphone နံပါတ်ကျတော့ အနုပညာသည်တွေရဲ့
ထုံးစံ အတိုင်း ကိုယ့်ဖုန်းနံပါတ်ကို ကိုယ်ရှိနေတာမို့ လူတိုင်းတို့

မေးဆိုတာ မဖြစ်နိုင်ဘူးလေ။

“ဒါနဲ့ ရှင်ဘယ်သူလဲ။ ကျွန်မ ဖုန်းနံပါတ်ကို ဘယ်လို
ရတာလဲ”

“...”

“အဲဒါ . . . အဲလောက်ထိလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မတို့
သူငယ်ချင်းက သဘောအရမ်း ကောင်းပါတယ်။ VCD က လာမယ့်
ဆန်းဒေးမှာ ဖြန့်တော့မှာပါ။ အဆိုတော် တွေကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုး
ရောင်းပေးမှာလေ။ ဆန်းဒေး နေ့လယ်တစ်နာရီမှာ Happy World
(1) နေ့လယ် သုံးနာရီခွဲမှာ လှည်းတန်းစိန်ဂေဟာ၊ ညနေခြောက်နာရီ
တော့ လှိုင်သာယာ ဗစ်တိုးရီးယားမှာပါရှင်”

“...”

“ဟုတ် . . . ကျေးဇူးပါပဲနော်”

မယ်ခိုင်က ဖုန်းပြောပြီး ပခုံးလေးကို တွန့်ပြုပါ တယ်။

“ကြားတယ်မို့လား မယ်ခိုင်။ ရှင့်ပရီသတ်၊ အဆွေတော်
လား။ အမွေတော်လားတော့ မသိပါဘူး။ ကျုပ်ကတော့ အတည်
တော် လုပ်ပစ်လိုက်ပြီ”

“မျောက်သရဲကြောင့် စိတ်ညစ်နေရတဲ့အထဲမှာ ဟယ်။
ဘာတွေပြောနေတာလဲ။ ဘယ်က အဆွေတော် အမွေတော်တွေလဲ”

“မယ်ခိုင်ရယ် လွယ်လွယ်လေးများ၊ ဒီလောကထဲ ဝင်ရင်
အမျိုးလေးတွေလည်း သိထားရတယ်။ အဆွေတော်ဆိုတာ နင်နဲ့
ဆက်သွယ် မိတ်ဆွေဖြစ်ချင်တာလား။ အမွေတော်ဆိုတာ နင်တို့
စာမင်သက်သက် ရှုပ်ချင် မွေချင်တာလားဆိုတာကို ပြောတာတို့။

အတည်တော်ဆိုတာကတော့ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကတော့ အတည်ပေါက် ဆက်ဆံလိုက်ပြီလို့ ပြောတာ”

“ဪ . . . ဒီလိုလား။ ဒါဆိုလည်း နှင်ပြောတဲ့ နှစ်မျိုးလုံး ဖြစ်နိုင်တာပဲ။ ဘယ်သူများပါလိမ့် ဓာတုစာပီးစီး နှင့်ဖုန်းနံပါတ်ကိုလည်း ဘယ်လိုရသွားတာလဲ မသိဘူးနော်”

“ငါလည်းအရမ်းအံ့သြနေတာ။ စိတ်ထဲမှာ ထူးဆန်းနေသလိုပဲ။ မယ်ဦးနဲ့ မယ်သီဆီအမေးခံရတာ အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ သူတို့က မောင်နှမများတော့ တစ်ဆင့်နဲ့တစ်ဆင့် သိသွားနိုင်တယ်လေ။ ငါက မောင်နှမလည်း ရှိတာမဟုတ်ဘူး။ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း နင်တို့ပဲရှိတာဆိုတော့ ငါ့နံပါတ်ကို ဘယ်လိုများရသွားပါလိမ့်”

“ . . . ”

“မေးကြည့်တော့လည်း အဆိုတော်ရဲ့ဖုန်းနံပါတ်ကိုမသိတော့ ဒီလိုပဲ နီးစပ်ရာကို အကူအညီတောင်းရတာပေါ့တဲ့။ သိလို့ခေါ်လည်း အဆိုတော်တွေက ကိုင်ချင်မှကိုင်တာတဲ့။ ပြီးတော့ ပြောသေးတယ်။ ဘရိတ်ဖတ် စားနေတုန်းမှာ ခေါ်ဖို့အတွက် အရမ်းပဲ အားနာပါတယ်တဲ့။ ကောင်းကောင်းစားပါလို့ ပြောပေးပါတဲ့။ အမြဲတမ်းလည်း အားပေးနေပါ့မယ်တဲ့”

“ကြည့်စမ်း . . . နင်က Mail Box မှာ အနုပညာရှင်တွေကို မေးပေးတဲ့ Model ကျနေတာပဲ။ လုပ်မနေနဲ့ ငါတို့လည်း အမေးခံရသေးတာပဲ။ ဒီလောကမှာ ဒါမျိုးတွေက ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ မဆန်းပါဘူး”

“ဟဲ့ . . . မျောက်သရဲများ ဖြစ်နေမလား မယ်ဝိုင်း။ နင်

“အဲဒါတွေပြဿနာက သေးမှမသေးတာ။ သူ နှင့်ကို ပြဿနာ ထပ်ရှာချင်လို့ တစ်ယောက်ယောက်ဆီ စုံစမ်းပြီး လှမ်းဆက်တာမျိုးလား”

“သူ ငါ့ကို မသိပါဘူးဆိုတယ်”

“အေးလေ . . . ထားလိုက်ပါတော့။ ဒါပေမဲ့ ဒီလောကကလေးလည်း ဖြစ်နေဦးမယ်နော်။ သူက စက်တံစီးလည်း ကျွမ်းကျင်တာလို့ ခုန်သလိုတွေရောလုပ် နေတာဆို။ ဥပမာ ဇာတ်လမ်းတွေအတွက် ပုံပြင်ဖြစ်၊ သီချင်း ထဲမှာပဲဖြစ်ဖြစ် Performance လုပ်ဖို့များတာစာစာစီးစီး လေ့ကျင့်နေတာလား”

“မသိပါဘူးဟာ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ လူပုံစံကလည်း ကိုရီးယားကလေးလိုလို၊ ယိုးဒယားမင်းသားလိုလို၊ ဟိုနေရာမှာပဲ မြင်ဖူးသလိုပဲ။ ဒီနေရာမှာပဲမြင်ဖူးသလိုလို၊ သူလို့ ကိုယ်လိုတွေပါပဲ။ မက်ကက်စရာမရှိပါဘူး”

“ဒီလောကမှာ ငါတို့မမြင်ဘူးသေးတဲ့ သရုပ်ဆောင်အသစ်လေးတွေ၊ အဆိုတော်အသစ်ကလေးတွေလည်း အများကြီးရှိတာပဲ။ အဲဒါတွေ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ဘာတွေပဲ ဖြစ်ဖြစ်ဟယ်။ သူ ဘယ်လိုပဲ ဖင်ချချ ကိုယ်က နှင်ဦးအောင် သူ့ခေါင်းကို ခေါက်လိုက်ရရင် ပြီးတာပဲ”

“အောင်မယ်လေး . . . တိုးတိုးပြောပါ မယ်သီရယ်။ ငါ့အလွန်းလိုပဲ ရက်လွန်းလို့ပါ။ ဖင်ချတယ်တော့ မလုပ်ပါနဲ့။ ဖင်ရိုက်မယ်ပြောပါ။ အဲဒါ အခြောက်တွေသုံးတဲ့ စကားလုံးကြီးဟဲ့”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ အခြောက်တွေဟဲ့”

ပြောတာ”

“မယ်သီကလေး ဘယ်တော့ဖြစ်ဖြစ် တစ်ဖက်သား နားဝတ်ရုံ အောင်ကို မပြောတတ်ဘူး။ နင်ကမှ hip hop အဆိုတော်ဖြစ်ရမှာပဲ။ ပိုင် မခံချိုမခံသာဖြစ်သွားတဲ့ပုံကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံး သဘောကျသွားလေရဲ့။ ပိုင်တို့ သူငယ်ချင်း ငါ့ယောက်ျား ကိုယ်ပိုင် ထူးခြားချက်ကလေးတွေရှိသလို၊ ကိုယ်ပိုင် Nick name ကလေးတွေလည်း ရှိထားကြသူတွေပါ။ Nick name ဆိုတာထက် နီးရီးလေးပါပဲ။ ဘယ်သူကမှ “မယ်ဘွဲ့” မပေးဘဲ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ယူထားကြတာမျိုးပေါ့။ ဥပမာ . . .

- ပိုင်ပိုင်ဆင့် = မယ်ပိုင်
- ကျောကေခိုင် = မယ်ခိုင်
- ခင်သီတာ = မယ်သီ
- ဆုနေဦး = မယ်ဦး
- အိသက်နှင်း = မယ်နှင်း

ပိုင်က အနုပညာဝါသနာပါသူ၊ မယ်ခိုင်က ဖိနပ် ခေရုနီ ခေတ်အလိုက် ပေါ်တဲ့ဖိနပ်တွေကို စုဆောင်းထားရုံမက မကြာခင်မှာ ဖိနပ် Show Room တစ်ခုဖွင့်ဖို့ သူ့အဖေကို ပူဆာနေသူပါ။ မယ်သီကတော့ အပြောလည်း ကြမ်း၊ အစားလည်းကြမ်းပေမယ့် သဘောအလွန်ကောင်းသူ ဖြစ်ပါတယ်။ မယ်ဦးကလည်း အချက်အပြုတ်၊ မုန့်လုပ်နည်းတွေကို ငယ်ငယ်လေးကတည်းက ဝါသနာပါခဲ့သူအဖြစ် ယောက်ဖို့ မကြာခင်မှာ စင်ကာပူဖြစ်ဖြစ်၊ ကိုရီးယားဖြစ်ဖြစ် Country သင်တန်းသွားစာကတော့မှာပါ။ မယ်နှင်းကတော့ အားလုံးထဲမှာ

အအေးဆုံးဖြစ်ပြီး ကဗျာရေး၊ စာရေး ဝါသနာပါသူ ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံး ခြောက်တန်းနှစ်ကတည်းက ချစ်ချစ်ခင်ခင်နဲ့ စိတ်ထူသဘောထူ ပေါင်းလာခဲ့ကြတာဟာ “မယ်တော်” အဖွဲ့ဆို မသိသူ ချိုသလောက်ပါပဲ။

“သူကလည်း အခြောက်ဆန်ဆန် လုပ်တာကိုးဟဲ့။ ဘယ်လောက်ကဲက အိလိုဖင်ရိုက်တာ ကြားဖူးလို့လဲ။ တခြားနေရာရိုက်ပေါ့”

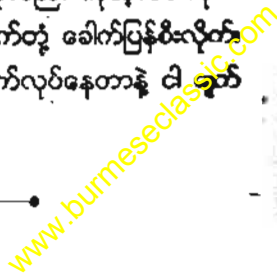
“ဟဲ့ . . . မယ်ပိုင်ကလည်း ကုလားမခြေထောက်ကြီးနဲ့ အရမ်းမြင့်နေတာဆိုတော့ သူလည်း စိတ်တိုတိုနဲ့ မိရာ ဖမ်းရိုက်လိုက်တာဖြစ်မှာပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ရိုက်ဖို့ နေရာရွေးနေရဦးမှာလား”

“မယ်ပိုင် မုန်းလည်းမသိလို့ ဖြစ်မှာပါကွာ။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆို ထာသာ သိရင် ဘယ်သူက အိလိုလုပ်မှာလဲ”

“မထင်နဲ့ မယ်နှင်း။ သူပုံစံက တစ်မျိုး။ ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်ကြားကြားနဲ့ သူ့ကိုယ်သူ အထင်ကြီးပြီး ဘာကိုမှ ဂရုမစိုက်တဲ့ ဒီပိုင်းမျိုး . . . ဟင်း။ သူက ဘာကောင်မို့လို့လဲ။ ငါက အရင်ပွဲကြမ်း ထယ်ဆိုပေမယ့် စရစ်တာက သူဟဲ့။ ငါ့ဟာငါ သီချင်းထဲမှာ သရုပ်ဆောင်ဖို့ Jumping Shoes ကို အပိုင်ကျင့်နေတုန်း အနားရောက် ထားပြီး အသေဝဲတော့တာ”

“ . . . ”

“တရုတ်သရဲ မဟုတ်မှန်း သိပြီဆိုလည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ် ဆတ်သွားပါလား။ မသွားဘဲ ငါ့နားမှာ ခေါက်တို့ ခေါက်ပြန်မီးလိုက်တို့ ချိတ်တို့ ပတ်လိုက်၊ ငါ့ရှေ့မှာ ခုန်လိုက် ပျံလိုက်လုပ်နေတာနဲ့ ငါ့ ချိတ် ခုန်တချိုးပြီး ခေါက်ထည့် လိုက်တာ”

“နင်ကလည်း အစကတည်းက ပဲကခပ်များများ၊ ကုလား
ခြေထောက်ကြီးတိုလည်း ကြားစိန်လုပ်ပြီး စီးတာမှာလား။ မမြင်ဘဲ
မယ်ပိုင်း အဲဒါကြောင့် သူ နင့်ကို စချင်လို့ အနားလာဝဲတာဖြစ်မှာပေါ့”

“အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်ဟဲ့။ ငါကလည်း ကုလား
ခြေထောက်ကြီးကို ကျွမ်းပြီဆိုပြီး ပဲများများလေးနဲ့ ဝဲကြားလုပ်ပြီး
စီးနေတာလေ။ ဒါကြောင့် သူက ပြောတာ။ ဒီလမ်းက သူငယ်ငယ်
လေးကတည်းက စုန်ပျံကျော်လွှားကစား လာခဲ့တဲ့လမ်းတဲ့။ ဒီလမ်းက
မှာ အားကစားလုပ်နေတဲ့လူတွေ အကုန်သိတယ်တဲ့။ စုမှ ဘယ်
ပေါ်လာမှန်းမသိဘဲ ဆရာစားကျမနေနဲ့တဲ့။ နင်လည်း မရှားဘူးဆိုရင်
ပဲရှားတော့ ဖြစ်ရမယ်တဲ့ . . . ငနာက”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဖြစ်ရမယ်၊ ဖြစ်ရမယ်
ဖတ်လမ်းအစက ဒီလိုကိုး၊ နင်က ပဲများလို့ သူက စ.တာ။ သူ
စ.တော့ နင်ကမခံနိုင်ဘဲ ခေါင်းကိုခေါက်တယ်။ နင်က ခေါင်းခေါက်
တော့ သူကမခံနိုင်ဘဲ ဖင်ကို ပြန်ရိုက်တယ် ဒါပဲ။ နင်တို့နှစ်ယောက်
အတူတူပဲ။ ဘယ်သူမှလည်းမနိုင်ဘူး။ ဘယ်သူမှလည်း မရှုံးဘူး”

“ဒါနဲ့ နေပါဦး။ သူပုံစံက ဘယ်လိုလဲ ချောလား”

“အိုစေ . . . အဲဒါလည်း နင်တို့ကြားရင် အံ့ဩသွားမလာ
ဘဲ။ အရမ်းထူးဆန်းတယ်။ သူ့မျက်နှာက နင်တို့ ကြိုက်တဲ့ ကိုနီးယား
မင်းသားတွေရဲ့ ပုံစံမျိုး။ မိန်းကလေးတွေ ကြော့နိုင်တဲ့ အထာမျိုးပေါ့
ဟား။ ထူးခြားတာက သူ့ရဲ့ Body Structure ပဲ အရမ်းဖြောင့်တယ်
အရမ်းမှိုက်တယ်။ နင်တို့လည်း သူ့ကိုမြင်ရင် ငါပြောတာထက်
ထောက်ခံမှာ သေချာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်ဘဝရဲ့ ရေစက်ကြောင့်လဲ”

သော်ဘူး။ ငါကတော့ သူ့ကို မြင်မြင်ချင်းကို အမြင်ကတ်မိတာပဲ”

“ဘုရားရေ . . . ဒီလောက်ချောတဲ့ လူကိုမှ အမြင်ကတ်
ထယ်ဆိုတော့ နင်ပြောတဲ့ ရေစက်ကြောင့်ဆိုတာ ဖြစ်နိုင်တယ်။
နင်တို့နှစ်ယောက် အရင်ဘဝက ဘာတွေဖြစ်ခဲ့ကြမှန်းမှ မသိတာ”

“အို . . . မယ်ဦးကလည်း ရေစက်တွေ၊ အရင်ဘဝတွေ
ပြောမနေနဲ့။ ဒါမျိုးက ဖြစ်တတ်တာပဲ။ မြင်မြင်ချင်း ချစ်မိတာရှိသလို
မြင်မြင်ချင်း အမြင်ကတ်မိတာတွေလည်း ရှိတာပဲ။ ငါတောင်
ဟိုမင်းသားနဲ့ ဟိုအဆိုတော်ကို ဘာမှန်းမသိပဲ အမြင်ကတ်သေး
တာပဲ။ ဒီဓမ္မာကသရဲကလည်း အမြင်ကတ်စရာ ကောင်းလောက်
အောင် ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်ကြားကြားလုပ်နေလို့ ဖြစ်မှာပေါ့”

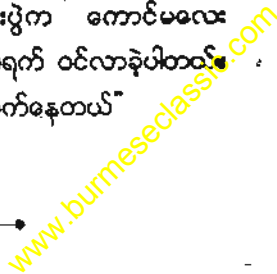
“ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်ကြားကြား ဖြစ်ရုံတင် မကဘူး။
သူများမခံနိုင်အောင် ပြောတဲ့နေရာမှာလည်း Expert ပဲ။ ဘယ်
လောက်မခံနိုင်အောင် ပြောသလဲဆိုရင် ပြန်ခါနီး နှုတ်ဆက်သွားပုံ
ဆိုပဲကြည့်။ ကံမကုန်ရင် ပြန်ဆို တွေ့ကြတာပေါ့တဲ့။ တာ့တာ . . .
ဆိုင့်ဆိုင့် . . . မဂ္ဂတ် တစ်ဂ္ဂတ်မောနင်းတဲ့”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ နှုတ်ဆက်ပုံက တကယ်မခံချင်စရာပဲ”
ပိုင်ပြောပြလိုက်ပုံကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံး ပိုင်းရယ်
ပြန်တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဘေးတားပွဲက ကောင်မလေး
ထစ်ယောက်ရဲ့အသံက ပိုင်နားထဲကို ရုတ်တရက် ဝင်လာခဲ့ပါတယ်။

“ဟယ် . . . ဟိုမှာ ဒေဒ် အဖွဲ့ရောက်နေတယ်”

“ဘယ်မှာလဲ”

“ဟိုး . . . တောင်ဘက်ဆုံးထောင့် ကစားပွဲမှာ တစ်ဖွဲ့လုံးပဲ တော့။ ဒေင်က ipad ဆော့နေတယ်”

“ဟယ် . . . ဟုတ်ပါ။ အော်တို သွားရေးခိုင်းဦး မယ်”

ချာတိတ်မတစ်သိုက် ကျလီကျလီဖြစ်သွားပုံကို သူငယ်ချင်းတွေက မသိပေမယ့် ပိုင်ကတော့ အတိုင်းသာကြားလိုက်တာမို့ သူတို့ ပြောတဲ့နေရာကို လှမ်းကြည့် လိုက်မိပါတယ်။ ဒေင်အဖွဲ့ကလည်း အနုပညာလောကမှ နာမည်ရလာပြီမို့ ပိုင်လည်း စိတ်ဝင်စားတယ်လေ။

ဒါကြောင့် ကိုယ့်အထာနဲ့ကိုယ် ipad ဆော့နေသူထဲ သေသေချာချာ ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ . . . ဟင်။

ပိုင်ဟာ တစ်ကိုယ်လုံး ဖျင်းခနဲ ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

သူ . . . သူ . . . မျောက်သရဲ။ သွားပြီ။

ဒေင်က မျောက်သရဲ၊ မျောက်သရဲက ဒေင်။

လူမှားတာပဲ ဖြစ်မှာပါလို့ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဖြေ သိမ့်အောင်လည်း ချာတိတ်မတစ်သိုက်က သက်သေပြခဲ့ပြီပဲ။ တကယ်တမ်း ipad ဆော့နေတဲ့ မျောက်သရဲက သူမတို့ကို အော်တိုရေးနေနေပါပြီ။ ပိုင် အစ်ရဂေက်လှစွာနဲ့ တောက်တလိက်မိတော့တယ်။

“တောက်”

“ဟဲ့ . . . ဘာဖြစ်တာလဲ”

“နေရင်းထိုင်းရင်း ဘယ်လို ဒေါသထွက်သွားတာလဲ”

“ဟုတ်ပါ။ နင် ဘာကြည့်နေတာလဲ မယ်ပိုင်”

“ကြည့်စမ်း! မျောက်သရဲ”

“ဟင် . . . ဘယ်မှာလဲ”

“ပြောရင်း ဆိုရင်း ဘယ်တုန်းက ရောက်လာတာလဲ”

“ဟိုး . . . တောင်ဘက်ဆုံးထောင့်မှာ ဘယ်အချိန်ကတည်း”

ဒါ ရောက်နေတာလဲမသိဘူး။ ဝုမှ မြင်တာ . . . ဟင်း”

ပိုင်က မေးလေးဆတ်ပြုပြီး ပြောလိုက်တော့ သူငယ်ချင်း

တွေက မသိမသာရှိကြပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ အားလုံးတအံ့တဩနဲ့ အသံတွေတစ်ပြိုင်တည်း ထွက်လာတယ်။

“ဟယ် . . . အဲဒါ ဒေင်တို့အဖွဲ့ပဲ”

“အေး . . . အဲဒီအထဲက Track suit အဖြူနဲ့ကောင်းသူလည်း မနက်က ဝတ်စုံအတိုင်းပဲ”

“ဟင် . . . အဲဒါ ဒေင်ဟဲ့။ ဘုရားရေ . . . ဒေင်က မျောက်သရဲ မျောက်သရဲက ဒေင် ဖြစ်နေရသလား။ နင် လူများ မှားတာလား မယ်ပိုင်ရယ်”

“ဒီပုံစံလတ်လတ်ဆတ်ဆတ်ကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ မှားရမှာလဲ”

“အဲဒါ ဒေင်အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒေင်မော်ကွန်းလေ။ သူ့စားစုံမှာ ထိုင်နေတာက ဘိုထိုက်။ ငါ့အမေ သူငယ်ချင်းရဲ့သား ထိုက်ဆော်ဇင်လေ”

“ဒီလောက်တောင် ချာရသလား မယ်ပိုင်ရယ်။ Celebrity ဖြစ်တော့မယ့်သူကို မမှတ်မိဘူးလား။ စုတစ်လော သူတို့အဖွဲ့ အရမ်းပိုမို ဖြစ်နေတာ ရှိပွဲတွေမှာရော၊ သီချင်းခွေတွေထဲမှာရော ခဏကပါနေတာလေ”

“အို . . . ပါတာ ငါသိပါတာပဲ။ နာမည်ကြီးနေတာလည်း

ငါသိတာပဲ။ ဒါပေမဲ့ အမြဲတမ်း အဖွဲ့လိုက်ပဲ မြင်နေရတာကို။ မြင်တိုင်း လည်း ဆံပင်တွေက ဖရိုဖရဲ၊ အဝတ်အစားတွေကလည်း ရှုပ်ရှုပ် ယုတ်ယုတ်နဲ့ သရဲဒီရိုင်းတွေဆိုတော့ ဒီလိုအနီးကပ်ကျ ဘယ်မှတ်မိ မှာလဲ။ တစ်နေရာမှာ မြင်ဖူးသလိုတော့ ရှိတယ်လို့ ပြောသားပဲ”

“ခုကွပါပဲ”

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ မယ်ပိုင်ရယ်။ ဒီလို တိုက်ဆိုင်မှုမျိုး ရှိသေး တယ်လား”

“အကြောင့် ငါပြောတာပေါ့။ ဒီလောကထဲက ဖြစ်နေဦး မယ်လို့”

“ပြဿနာပဲဟာ။ နင်ကလည်း ခုမှ နာမည်ကြီးလာတာ နင့်ကို မမြင်ဘူးသေးကြပေမယ့် မကြာခင်မှာ နင့် VCD ရွေ့ရော၊ နင်လက်ခံထားတဲ့ ကြော်ငြာတွေ၊ ဖတ်လမ်းတွေရော တစ်ခုချင်း ထွက်လာတော့မှာ ဒေဒင်ကလည်း အဲဒီလိုပဲ ခိုက်ကယ်ဂျက်ဆင် ကကွက်တွေနဲ့ နာမည်ကြီးနေတာ”

“...”

“သူ့ကို သဲသဲကွဲကွဲ မသိသေးတဲ့လူတွေ ရှိကြပေမယ့် သူတစ်ယောက်တည်း ရွဲထွက်ထားတဲ့ ကြော်ငြာတွေရော၊ သီချင်း သရုပ်ဆောင်တွေရော မကြာခင်မှာ ထွက်လာတော့မှာတဲ့။ ငါ ဘိုထိုက်အမေဆီက သတင်းရထားတယ်။ လက်ခံထားတဲ့အလုပ် တွေ တန်းစီလိုတဲ့”

“အဲဒါ ဘာဖြစ်လဲ။ ဂရုစိုက်လို့”

“ဘာဖြစ်မှာလဲ။ ဂရုစိုက်ရမှာပေါ့။ ဒီအခြေအနေဆို နှစ်

နောက်ည

အောက်လုံး Celebrity ဖြစ်ဖို့ သေချာနေပြီလေ။ တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် ပေါ်တင်သိကြပြီဆိုရင် နောက်ထပ် ပတ်သက်ဆက် နှယ်မှုတွေ ရှိမလာဘူးလို့ ပြောနိုင်လား”

“ဘာကိစ္စပတ်သက်ရမှာလဲ။ ခုလို တစ်ဆိုင်ထဲမှာ လာတွေ့ ဆာတောင် ရွံလွန်းလို့။ ပါးရိုက်ပစ်ချင်တာ လက်တွေ့ကိုယားနေပြီ။ သီမှာ ရှိနေတာကို သူ မသိဘဲတော့နေမှာမဟုတ်ဘူး။ တမင်သက် သက် မသိသလို အထာလုပ်နေတာ ကြည့်စမ်း၊ သိပြီ ငါစဉ်းစားမိပြီ စယ်နိုင်။ ခုန နင့်ဆီလာတဲ့ဖုန်းက သူ့လက်ချက်ပဲ ဖြစ်ရမယ်”

“အိုး! ဘုရားရေ။ ငါ . . . ငါလည်း အဲဒါကို ဘာဖြစ်လို့ တွေးမိပါလိမ့်။ ဟုတ်တယ်။ နင်ပြောတာ မှန်တယ် မယ်ပိုင်။ သူတို့ပဲ ဖြစ်ရမယ်။ ဘိုထိုက်က လူကြီးချင်း ပတ်သက်ပြီး အိမ်ကိုလာဖူးလာ ဆိုတော့ ငါ့အမေဆီ လှမ်းရုံစမ်းတာဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဪ . . . ဆတ်စသတ်တော့ ဘိုထိုက် လက်ချက်ကိုး။ သိမယ် . . . သိမယ်”

“တောကိ!”

“ပိုင်ဟာ ဘယ်လိုမှ စိတ်မထိန်းနိုင်တော့ဘဲ တောက်ခတ်ပြီး ခြိမ်းခနဲ ထရပ်လိုက်ပါတယ်။ ပိုင်ရဲ့ အံ့ဩစရာဖြစ်ရပ်ကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေလည်း လှုပ်လှုပ်ရွံရွံ ဖြစ်ကုန်ပါတော့တယ်။

“ဟဲ့ . . . ဘာဖြစ်တာလဲ မယ်ပိုင်”

“ဒီလိုလုပ်လို့ ဘယ်ရမလဲ။ မကျေနပ်ဘူး။ တစ်ခုခု ပြန်လုပ် ဖြစ်မယ်”

“ဘာဆိုင်လို့လဲ။ ဘာဖြစ်လို့လုပ်ရမှာလဲ”

“ပြီးခဲ့တာ ပြီးသွားပြီပဲ။ နင်လည်း မရှုံးဘူး။ သူလည်း မနိုင်

ဘူးလေ”

“နင်ဘာလဲ သူဘာလဲဆိုတာသိရင် ဘာမှဆက်ဖြစ်စရာ အကြောင်းမရှိတော့ဘူး မယ်ပိုင်၊ နင် တစ်ခုခုဖြစ်လို့ကို မရဘူးနော်” ဆွဲသူကဆွဲ တားသူကတားနဲ့မို့ ပိုင်ဟာ ကိုယ် လက်ရှိ ရောက်နေတဲ့ဘဝကို မြင်ပြီး ပြန်ထိုင်လိုက်ရပါတယ်။

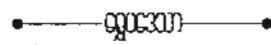
“ဒါဆိုလည်း ပြန်မယ် ငွေရှင်းကြတော့။ ငါ ဒီမှာ ဘယ်လိုမှ ဆက်မနေနိုင်တော့ဘူး။ ဒေါသထွက်လွန်းလို့ သေလိုမို့မယ်”

“အိုခေ . . . အဲဒါမှန်တယ်။ ကိုယ့်ဘက်က ထိန်းတာ အကောင်းဆုံးပဲ”

တကယ်တော့ ဒေသအဖွဲ့ဆိုတာက ပိုင့်ထက် တစ်နှစ် လောက် စောပြီးကတည်းက လူငယ်တွေကြားမှာ နာမည် အရမ်းထွက် လာတဲ့ ဒေသ Dancer အဖွဲ့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ နာမည်ကြီးရတဲ့ အကြောင်း ရင်းကလည်း မိုက်ကယ် ဂျက်ဆင်သေပြီးတဲ့နောက်ပိုင်း ကမ္ဘာတစ် ဝှမ်းလုံး မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အကတွေ ပြန်လည်ဆန်းသစ်လာတဲ့ အချိန်မှာ သူတို့အဖွဲ့ကလည်း အဲဒီ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အကတွေကို ထူးထူးခြားခြား တင်ဆက်ပြသနိုင်ခဲ့လို့ပါပဲ။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ဒေသမော်ကွန်းကလည်း ခေါင်းဆောင်ပီပီ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်အကနဲ့ စက်ရပ်အကမှာ ပိုပြီးနာမည်ကြီးနေသူ ဖြစ်ပါတယ်။

အခုဆိုရင် ခြောက်ယောက်အဖွဲ့ထဲမှာ ဒေသရဲ့သတင်းက ထူးထူးခြားခြားပျံ့နှံ့နေပါပြီ။ ရှုံးပွဲတွေအများကြီး လက်ခံထားတဲ့ အကြောင်း၊ အင်တာဗျူးတွေ ဓာတ်ပုံရိုက်တာတွေလည်း လက်ခံနေ

ဖြစ်တဲ့အကြောင်း၊ ကြော်ငြာနဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေပါ လက်ခံနေပြီဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေပါ။ မကြာခင်မှာပဲ သူ့ကိုကြိုက်နှစ်သက်တဲ့ ပရိသတ် ဆယ့်ကျော်၊ သူ့ကို ပိုင်လိုပဲ ဝါးတားတားသာ သိသေးတဲ့ ပရိသတ်တွေ ထပ်မံ သူ့ရဲ့အနုပညာနဲ့ သူ့ရဲ့အတာကျပုံကို တစ်ဝကြီးကြည့် ရှုခမ်းရ တော့မှာ ဖြစ်ပါတယ်။

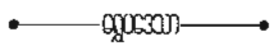
သူတို့အဖွဲ့ကို ကြိုက်တဲ့ပရိသတ်ထဲမှာ ပိုင်လည်း ပါဝင်ပါ သေး။ ခုတော့ ဒေသက လက်တွေ့မှာ ဘာဖြစ်လို့များ အမြင်ကတ် ထောင့်တောင်းတဲ့ ကောင်လေးဖြစ်နေရ တာလဲ။

ပိုင်ဟာ ဘယ်လို မှကို မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ ဘယ် အဝရဲ့ ရေစက်များပါလိမ့်။ သူ့ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း အမြင်ကတ်တဲ့ စိတ်တွေနဲ့အတူ ရန်ဖြစ်ချင်တဲ့စိတ်တွေပါ ထကြွ ဆာတာ ဘယ်လိုမှ မထိန်းနိုင်အောင်ပါဘဲ။

ဒါပေမဲ့ ပိုင်ရဲ့သူငယ်ချင်းတွေကလည်း ပိုင်ကို ဘယ် လောက်ပဲထိန်းထိန်း၊ ပိုင်ကလည်း ပိုင်ရရှိထားတဲ့ လက်ရှိအခြေအနေ လေးကို ဘယ်လောက်ပဲ ဆင်ခြင်ဆင်ခြင် ဖြစ်ချင်တော့ သူ့နဲ့ပိုင်ရဲ့ နောက်က ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့ နောက်ဆက်တွဲ မကျေနပ်မှုပြဿနာက ကာအတွင်းမှာ တကယ်ပဲ ဖြစ်ပေါ်လာပါတော့တယ်။

အဲဒါကတော့ မျောက်သရဲက ချိန်ကိုက်ခုံးများ ထောင်ထား ထားသလား။ ပိုင်တို့က ငွေရှင်းပြီး ထအလာ သူတို့အဖွဲ့ကလည်း ထအလာမှာ ရှုတ်တရက် သူပြော လိုက်တဲ့စကားသံက ပိုင့်နားထဲကို ထွက်ဆိတ်တစ်ကောင် ဝင်သလို ဝင်လာတာက စ.တာပါပဲ။

“ဒီနေ့ကတော့ လပိကီးမကောင်းတဲ့နေ့ပဲကွာ။ လုံးဝပြီးပြီ”

www.burmeseclassic.com

ဆိုးဝင်တာပဲ။ ညကလည်း တံရုတ်သရဲနဲ့ တွေ့ရတယ်။ မနက်ကျ တော့လည်း ကုလားမသရဲနဲ့တွေ့ရတယ်။ ကုလားမသရဲက ပိုကြောက်ဖို့ ကောင်းတယ်ကွ။ ကုပ်ချိုးစားတော့မယ်အတိုင်းပဲ။ အစားကြီးပုံပေါ်တယ်”

ကြည့်စမ်း။ စောင်းသလို ချိတ်သလိုနဲ့ ဒါ ပိုင့်ကို ပြောတာ မဟုတ်လို့ ဘယ်သူ့ကိုပြောတာ ဖြစ်နိုင်ပါသေးလဲ။ ဒေါသတွေ ထောင်းထောင်းထလာပြီး “တောက်” ခနဲ ပြင်းထန်စွာ ခတ်လိုက်မိတော့ မယ်နှင်းက ပိုင့်လက်ကို လှမ်းဆွဲတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးက ပိုင့်အတွက် စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ အမှုအရာတွေ ပျက်ကွက်သွားပေမယ့် သူတို့အားလုံးကတော့ ဘာမှမဖြစ်သလို ထိမမြင်နိုင်လွန်းလှပါတယ်။

ပိုဆိုးတာက သူက အဲဒီလိုပြောပြီးလို့ ပိုင်က တောက်ခတ်မိတာထိပ်ဆိုရင် ပြဿနာက အေးကောင်း အေးသွားနိုင်ပါသေးတယ်။ ခုတော့ သူက ပြောပြေး ပြေးဆိုသလို ပိုင် မခံနိုင်အောင် စောင်းချိတ်ပြောအပြီးမှာ ပိုင့်ကို ပခုံးချင်း ယှဉ်တိုက်သွားတာပါပဲ။

“ကြည့်စမ်း . . . တောက်”

ဒီတစ်ခါတော့ ဆတ်ဆတ်ထိမခံတတ်တဲ့ ပိုင်က အသိနဲ့ခန္ဓာလွင့်ထွက်သွားအောင် ဒေါသတွေ ဝက်ဝက်ကွဲသွားတာမို့ ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ဘဲ သူ့ပခုံးကို ဆောင့်တွန်းဖြစ်လိုက်ပါတော့တယ်။

“ကဲ”

(၆)

“ဟာ”

“ဟင်”

သူမရဲ့ ဒေါသအိုးပေါက်ကွဲသွားပုံက အားလုံးကို ရုတ်တရက် ခိုက်မိသွားစေသလို ဒေင်လည်း စားပွဲတစ်ခုအနားကို မရှုမလှ ချော့သွားပါတော့တယ်။

“မှတ်ထား . . . လူပါးမဝနဲ့ မျောက်သရဲ။ စောင်းသလို ညီသလို လာမထိနဲ့ မီးပွင့်သွားမယ်”

သူကလည်း အကသမားပီပီ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆိုတဲ့ ကုလားမရဲကို ကျားတစ်ကောင် ခုန်အုပ်တော့မယ်အတိုင်း ဖျတ်ခနဲ ခုန်ထုတ်ပါတယ်။ ဒီကလေးမလောက် သူများကို စီးစီးပိုးပိုး ပြောတဲ့ ဘာမှာ နှစ်ယောက်ရှိနိုင်ပါ သေးလား။

“ဟား! . . . နင်က ဒီလိုလား ကုလားမသရဲ”

“ဒီထက်ပိုသေးတယ်။ ကုပ်ချိုးစားလို့ရရင်တောင် စားဖြစ်ချင်တာ။ နင်လို တကုာရူး မျောက်သရဲကို ဘယ်နေရာမှာပဲတွေ့တွေ့ ဒီလိုတုံ့ပြန်မယ်ဆိုတာ နင်တစ်သက် မှတ်ထားလိုက်”

သူမက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ခပ်ဆောင့်ဆောင့် ထွက်သွားတော့ စောစောက အပိုက်မိသွားတဲ့ သူမရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလည်း သူမနောက်ကို အပြေးတစ်ပိုင်း လိုက်ပါသွားကြပါတော့တယ်။

“တောက်၊ . . . အေး . . . တွေ့မယ်။ ငါ့ကို ဒီလို အနိုင်ပိုင်း သွားလို့ ဘယ်ရလိမ့်မလဲ”

“ဟာ . . . မင်း ဘာလုပ်ဦးမလို့လဲ”

“ဟေ့ကောင် . . . ဒေင် . . . တော်တော့ကွာ။ မင်းကိုယ်မင်း ဘယ်သူလဲဆိုတာ ထိန်းဦးမှပေါ့”

“မင်းက အရင်စရစ်တာကွ ထပ်မဖြစ်နဲ့တော့”

သူငယ်ချင်းတွေက ဘယ်လောက်ပဲတားတား၊ ဘယ်လောက်ပဲဆွဲဆွဲ ဆတ်ဆတ်ထိမခံတတ်တဲ့ ဒေင်ကလည်း အထက်ဆီးကနေပြီး ဆောင့်ကြားကြားနိုင်တတ်လွန်းတဲ့ သူမကို အမြင်ကတ်စိတ် ဗရပွနဲ့ ပီအောင် လိုက်ခဲ့မိပါတော့တယ်။

ပြဿနာက မထင်မှတ်ဘဲကြီးသွားသလို ဆိုင်အထွက်မှာ လျှပ်တစ်ပြက်ရိုက်ချက် ဖြစ်သွားခဲ့တာမို့ သိတဲ့လူတွေလည်း ရှိနိုင်သလို၊ မသိတဲ့လူတွေလည်း လုံးဝမသိ နိုင်လောက်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူ သိသိ မသိသိ ဒေင် မမှတော့ပါဘူး။ သူမ တွန်းလိုက်လို့ ဇင်ထိုင်ကျသွားခဲ့တဲ့ နောက်မှတော့ ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။

သူ့ရှေ့က ဦးဆောင်ပြီး အဖွဲ့လိုက်ရွေလာခဲ့တာ ကား Park

တို ရောက်တော့ သူမတို့ အုပ်စုက ဂျစ်ကားတစ်စီး ပေါ်တက်နေပါပြီ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ သူက သူမ ဆတ်ဆတ် ခါသွားအောင် အသံကုန်အော်ဟစ်လိုက်ပါတယ်။

“ဟေ . . . ကုလားမသရဲ”

ထင်တဲ့အတိုင်း သူမက စီးဝင်းဝင်းတောက်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ လှည့်ကြည့်ပြီး ကားပေါ်က ဖြတ်ခနဲရုန်ဆင်းပါတယ်။ သူမ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း အထိတ်တလန့်နဲ့ ကားပေါ်ကနေ တဖြုတ်ဖြုတ် ကျလာပါတော့တယ်။

“ဘာလဲ မျောက်သရဲ။ ဘာကိစ္စ အဆင့်အတန်း မရှိ လှမ်းအော်တာလဲ”

“ဟဲ့ . . . မယ်ပိုင်”

“အသာနေစမ်းပါ။ နင်တို့ ဘာမှဝင်မပြောနဲ့”

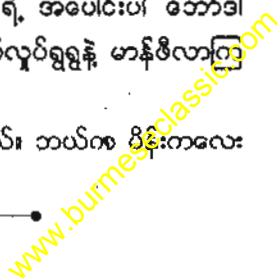
“နင်လုပ်သွားတဲ့ အလုပ်ကရော ဘယ်လောက် အဆင့်အတန်းရှိလို့လဲ။ ဒီလိုအနိုင်ပိုင်းပြီး ပြောပြေး ပြေးလို့ ရလိမ့်မယ် ထင်သလား”

“ဟေ့ကောင် . . . ဒေင်”

“အသာနေစမ်းပါကွာ။ မင်းတို့ ဘာမှဝင်မပြောနဲ့”

ကျားသစ်ပေါက်ကလေးနှစ်ကောင် မျက်နှာချင်းဆိုင် မာန်ခဲနေတဲ့အချိန်မှာ အဲဒီကျားသစ်နှစ်ကောင်ရဲ့ အပေါင်းပါ တော်ဒါကျားသစ်ပေါက်ကလေးတွေကလည်း လှုပ်လှုပ်ရွရွနဲ့ မာန်ဖီလာကြပါပြီ။

မသိတဲ့ လူတချို့ကတော့ ထင်မယ်။ ဘယ်လဲ မိန်းကလေး

Hip Hop အဖွဲ့နဲ့ ဘယ်က ယောက်ျားလေး Dancer အဖွဲ့ တစ်ဖွဲ့တော့ ဖြစ်ကြပြီလို့ သိတဲ့လူချို့ကလည်း ဂျာနယ်လစ်တစ်ယောက်တို့ သတင်းပို့ချင်ပို့လိုမယ်။ အဲဒီအခါကျ ဂျာနယ်ထဲမှာ ခေါင်းစဉ်မှာ စာလုံးကြီးကြီးနဲ့ ပါလာလိမ့်မယ်။ “နာမည်ကြီး Dancer အဖွဲ့နဲ့ တက်သစ်စ အဆိုတော်မလေးတစ်ဦးတို့ စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုမှာ ပြဿနာဖြစ်” လို့။

“ဟား! . . . တော်တော် ရယ်စရာကောင်းတာပဲ။ ဘုရားကြားရင်တောင် ရယ်လိမ့်မယ်။ နင့်ကိုယ်နင် ရယ်စရာကောင်းတဲ့လူ ဖြစ်သွားပြီဆိုတာ မသိသေးဘူးလား မျောက်သရဲ။ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့အလုပ်ကို ဘယ်သူက အရင်စလုပ်တာလဲ”

“လုပ်တယ်ဟာ။ လုပ်တော့ ဘာဖြစ်လဲ။ နင့်ကို အမြင်ကတ် လို့ကိုလုပ်တာ။ အဲဒါ ခြံမြဲမှတ်ထား ကုလားမသရဲ”

“ဪ . . . ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် အဆင့်အတန်းမရှိတာကို ဝန်ခံတယ်ပေါ့။ အေး . . . ငါကလည်း နင့်ကို အမြင်ကတ်လို့ကိုပဲ။ အဲဒီလို တုံ့ပြန်လိုက်တာ။ နင်က အဆင့်အတန်းမရှိရုံတင် မဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားပါ မပီသတာ။ ငါ့ကိုများ မိန်းမဆန်ဆန် စောင်းလားမြောင်းလားနဲ့ သတ္တိရှိရင် ခုနက ငါ့စားပွဲမှာ လာပြီးရင်ဆိုင်ဖို့ လား”

“နင်စကားပြောတာ ဆင်ခြင်နော်။ ငါယောက်ျား မပီသတာ ဘယ်တုန်းက သိလိုက်တာလဲ”

“ကြည့်စမ်း! မရိုင်းနဲ့နော် မျောက်သရဲ။ နင် ယောက်ျား မပီသတာ အခုသိလိုက်ရတာပဲလေ။ ယောက်ျားမပီသလို စောင်း

ချိတ်ပြီး ရန်စတာပေါ့။ မဟုတ်မဟုတ် ယုတ်ညံ့တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ လာမပြောနဲ့”

“နင်လည်း ယုတ်ညံ့တဲ့အတွေးအခေါ်တွေနဲ့ လာမပြောနဲ့။ နင်ရိုင်းရင် ငါလည်းရိုင်းမှာပဲ။ နင်တို့ စားပွဲကိုလာပြီး ရင်မဆိုင်ရဲဘူး ထောင်နဲ့ ဒီကောင်တွေ ဆွဲထားလို့ နားလည်လား။ အေး . . . တစ်ခုတော့ မှတ်ထားလိုက်”

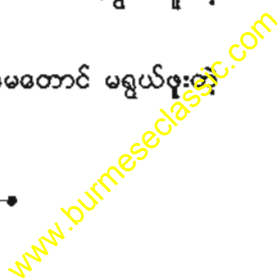
“ . . . ”

“နင့်ကို ဘယ်မှာပဲ တွေ့တွေ့ ငါ့ဘာသာငါ စောင်းချင် စောင်းမယ်။ မြောင်းချင် မြောင်းမယ်။ ချောင်းချင် ချောင်းမယ်။ ချိတ်ချင်ချိတ်မယ်။ ရွဲချင်ရွဲမယ်။ ထိပ်တိုက် တွေ့ချင်တွေ့မယ်။ ငိုစိတ်ကူးထဲမှာ ပေါ်လာတဲ့အတိုင်း သေချာပေါက် လုပ်ဖြစ်အောင်ကို လုပ်မယ်။ အဲဒါ နင် ငါ့ခေါင်းကို ခေါက်သွားတာ ဒီတစ်သက် မကျေလို့ဘဲ မှတ်ထား”

“အောင်မယ်လေး . . . Rapping တွေက ကက်ကက် ထန်လို့ပါလား။ ယောက်ျားမပီသဘူးပြောတော့ နာလိုက်တာ ဆတ်ဆတ်ခါလို့။ နင်လုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ရမတဲ့လား။ သတ္တိရှိရင် ဆက်လုပ်ကြည့်လေ။ ဒီမှာ မျောက်သရဲ အတူတူပဲနော် လာမကျောနဲ့ နင်လည်း ငါ့ဖင်ရိုက်သွားတာပဲလား”

“အေး . . . ငါ့ခေါင်းက ငါ့အမေတောင် မရွယ်ဘူးတဲ့ ခေါင်းဟ”

“အေး . . . ငါ့ဖင်ကလည်း ငါ့အမေတောင် မရွယ်ဖူးတဲ့ ခေါင်းဟ . . . မျောက်သရဲရဲ”

နင် တော်နော်။ မျောက်သရဲလို့ခေါ်တာ ဒီထက်
နောက်ဆုံးဖြစ်ပါစေ။ သတ္တိရှိရင် ထပ်ခေါ်ကြည့်လိုက်”

“သတ္တိရှိလို့ တစ်ခေါ်တယ် မျောက်သရဲ။ ကံ . . . ဘာ
လဲ။ နင်တောင် ဝါကိုကုလားမသရဲလို့ ခေါ်သေးတာပဲ။ နိမ့်
မျောက်သရဲမဟုတ်ဘူး။ တကောရှား မျောက်သရဲ”

“ဟာ . . . တောက်”

“အောင်မာ . . . နင့်က ဝါကို လုပ်မလို့လား။ ထိကြည့်
မိန်းကလေးနဲ့ယောက်ျားလေးနော် ဘာဖြစ်သွားမယ်မှတ်လဲ”

“ဟေ့ကောင်တွေ . . . တော်တော့ကွာ . . . တော်တော်

“ဟေ့ . . . ရပ်လိုက်စမ်း”

နှစ်ယောက်သား ဆတ်ဆတ်ထိမခံဘဲ ရန်ဖြစ်လို့ တော
နေတုန်းမှာ ဖိုးသားက အော်ပြီးလှမ်းဆွဲသလို သူမတို့ဘက်
မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကလည်း အာဘောင် အာရမ်းသန်သန်
လှမ်းအော်လိုက်တာကြောင့် သူတို့ နှစ်ယောက်လုံး အရှိန်လျော့
ပါတယ်။

ဝိုပြီး အရှိန်လျော့သွားတော့ကတော့ အဲဒီ မိန်းကလေး
ရိုးရိုးအော်တာမဟုတ်ဘဲ။ တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ ဆရာတစ်ဦး အ
ထုတ်သလို သူ့အဖွဲ့သားတွေရဲ့ နာမည်ကြီးတွေကို အော်ခေါ်လို့
လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဖိုးသား။ ဘိုထိုက်၊ ပေါက်စီ၊ ကောင်းကောင်း၊ ဟိန်းလေ

ဆိုပြီး သူမတို့ရဲ့ရေကို ခါးထောက်ပြီး လာရပ်ပါတယ်။

ကြည့်စမ်း . . . နှုတ်ကြမ်းလျှာကြမ်းနဲ့ ဓာတေးလန်အဖွဲ့များ ဖွဲ့စည်း

တာလား။

“ဒီမှာ . . . နင်တို့က ဒေင်အဖွဲ့လား အခြောက်အဖွဲ့လား”

“ဟာ . . . နင် မရိုင်းနဲ့နော်”

ပေါက်စီကလည်း ချက်ချင်း ပြန်အော်ပါတယ်။

“ဘယ်သူက အရင်ခရိုင်းတာလဲ။ ယောက်ျားဖြစ်ပြီး

နောက်ကလေးနဲ့လည်း ပြိုင်ဖြစ်သေးတယ်။ ကိုယ်ထိလက်ရောက်လုပ်

လည်း ရွယ်သေးတယ်။ အဲဒါမျိုးက အခြောက်တွေမှလုပ်တာဟဲ့။

အဲဒီက ဒေင် Dancer အဖွဲ့ကို ယောက်ျားပီသတဲ့ အဖွဲ့ဆိုပြီး

အပေးနေတာ။ ခုတော့ နင်တို့က အခြောက်ဖွဲ့ဖြစ်နေတာပဲ။ နင်တို့

အင်းဆောင်က ဒါမျိုးလား။ ခေါင်းဆောင်တစ်ယောက်ရဲ့ အရည်

အရင်းတွေက ဒီလောက်ပဲရှိသလား”

“ဟာ . . . တောက်၊”

သူ ဒေါသထောင်းခနဲ ထွက်သွားတယ်။ ပေါက်စီကလည်း

အမျိုးတူရဲ့ လက်သီးတပြင်ပြင်နဲ့ ဒေါသကို ထိန်းချုပ်ထားပုံ

တူပါတယ်။

“စော်ကားလှချည်လား။ လူပီးလှချည်လား။ မိန်းကလေး

အဖွဲ့လို့ ကြည့်နေတာနော်။ ဒီထက်ပို စော်ကားလာရင် သည်းခံလိမ့်

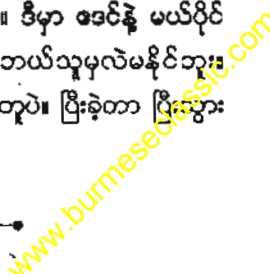
မယ်မထင်နဲ့”

“သည်းမခံနိုင်တော့ ဘာလုပ်ချင်လဲ။ ဒီမှာ ဒေင်နဲ့ မယ်ပိုင်

ဖြစ်ခဲ့တဲ့ကိစ္စကို ငါတို့အားလုံးသိသွားပြီ။ ဘယ်သူမှလဲမနိုင်ဘူး။

ဘယ်သူမှလဲ မရှုံးဘူး။ နှစ်ယောက်လုံး အတူတူပဲ။ ပြီးခဲ့တာ ပြီးသွား

ပြီ။ အဲဒါကို ဘာဖြစ်လို့ရန်လာစလဲ”

“အေး . . . အဲဒါကြောင့် ဒီမှာ ထိန်းနေပြီလေ။ နင်ကထာ
မထိန်းဘဲ မီးလောင်ရာ လေပင့်နေတာ”

“ထိန်းရင်လည်း ရအောင်ထိန်းမှပေါ့ဟဲ့။ နင်တို့လူကို နိုင်
အောင်ထိန်းနိုင်မှ ငါတို့လူကိုလည်း နိုင်အောင် ထိန်းလို့ရမှာပေါ့
ကိုယ့်လူကိုယ် မနိုင်ဘဲနဲ့ ငါတို့လူကို နိုင်အောင် ထိန်းရမယ်ဆိုရင်
ပွဲက တစ်ဖက်သတ်ကြီးဖြစ်နေမှာပေါ့”

“ကဲ . . . တော်စမ်းပါကွာ တော်ပါတော့”

“အနိုင်မခံ အရှုံးမပေးပြောနေရင် တစ်သက်လုံးတောင်
ပြောလို့ပြီးမှာမဟုတ်ဘူး။ တော်တော့ကွာ”

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သိသွားကြပြီပဲ။ နှစ်ယောက်
လုံး အရှုံးအနိုင်မရှိဘူး အတူတူပဲ။ ဒီမှာပဲ ရင်လိုက်တော့”

ဖိုးသား၊ ကောင်းကောင်းနဲ့ ဟိန်းလေးကို ဝင်ထိန်းခါမှာ
သူမတို့အဖွဲ့ထဲက လှပပတာ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က အတွန်
တက်လာပြန်တယ်။

“ဟဲ့ . . . ထိုက်သော်ဇင် . . . နင်က ဘာဖြစ်လို့ ငြိမ်နေတာ
လဲ။ အခြောက်တွေလို့ ပြောတော့ နှာလိုက်ကြတာ။ နင်တို့လုပ်ထုံး
လုပ်ရပ်က ယောက်ျားပီသလို့လား။ ခုနက ဖုန်းဆက်တာ နင်မှလား
နင်မှလား။ နင့်အမေက တစ်ဆင့် ငါ့အမေဆီလှမ်းပြီး ဖုန်းနံပါတ်
တောင်းတာမှလား။ မှန်မှန်ပြော”

“အေး . . . မှန်တာပြောမယ်။ အဲဒါ ငါပဲ”

“ကြည့်စမ်း။ နင် ငါ့မုန်းလည်းသိရဲ့သားနဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်မှန်
လည်း သိရဲ့သားနဲ့ ဘာအကြံနဲ့ ဒီလိုခိုးချောင် ခိုးဝှက်လုပ်ရတာလဲ။

ငါနှင့် အမေကို လှမ်းတိုင်မှာနော်”

“နင် တိုင်မယ်ဆိုလည်း မှန်တာကို ရှင်းပြလိုက်ရုံပဲပေါ့။
ဒီမှာ ကျော့ကော့ခိုင်း။ ငါ ဒီလိုလုပ်တယ်ဆိုတာ အကြောင်းရှိတယ်။
တမင်သက်သက် မသိဟန်ဆောင်ပြီး လုပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ဒေဒင်က
ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကို သိချင်းသာ ရင်းနှီးနေတာ လူမြင်ဖူးသေးတာမဟုတ်
ဘူး။ မနက်က ငြိခဲ့တဲ့ ကုလားမသရဲက”

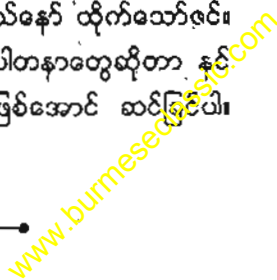
“ဘာ . . . ကုလားမသရဲလဲ”

“အေး . . . ထားပါတော့။ မနက်က သူနဲ့ငြိခဲ့တဲ့ သူကလည်း
ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင် ဖြစ်နေမှန်းမသိဘူး။ ဒီဆိုင်ထဲမှာ တွေ့မှ ငါတို့ပြောပြလို့
သိသွားတာ။ ဒါတောင် သူက လုံးဝ ယုံတာ မဟုတ်ဘူး ငြင်းနေတာ။
ငါက ထလာပြီး သက်သေပြမယ်ဆိုရင် ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်နဲ့ ဒီကောင်ပွဲကြီး
ပွဲကောင်းဖြစ်မှာ ကျိန်းသေတယ်။ ဒါကြောင့် ငါတစ်ဖက်လှည့်နဲ့
နင့်ဆီဖုန်း ဆက်ပြီး စပီကာဖွင့်ပြလိုက်တာ”

“ဟင်း . . . ဒါနဲ့များ ခုလိုဖြစ်ရသေးလား”

“ဒီလို ဖြစ်လိမ့်မယ်ဆိုတာတော့ ငါတို့လည်း လုံးဝ ထင်
မထားဘူး။ ထိန်းနေတာပဲ။ ထိန်းနေတဲ့ကြားထဲက ဆိုင်အထွက်မှာ
ခွတ်တရက်ဖြစ်သွားတာ။ တာမှ မထတ်နိုင်ဘူး”

“ကောင်းပြီလေ။ ဒါဆိုလည်း ပြီးရော။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီတစ်ခါ
တော့ ယုံကြည်ပေးမယ်။ တစ်ခုတော့ရှိတယ်နော် ထိုက်သော်ဇင်။
နင့်အမေနဲ့ ငါ့အမေက အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ ပါတနာတွေဆိုတာ နင်
အသိပဲ။ ဒီတော့ နောက်ထပ် ဒီလိုမျိုးမဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်ပါ။
နင်ကိုလူကို နင် တာဝန်ယူပြီး ထိန်းပေးပါ”

“အိုခေ . . . ရတယ်။ နင်တို့လည်း နောက်ထပ် ဒါမျိုးမဖြစ်အောင် ဆင်ခြင်။ နင်တို့လူကို နင် တာဝန်ယူပြီးထိန်းပေး။ လာ . . . ဒေင် သွားမယ်”

“လာ . . . မယ်ပိုင် သွားမယ်”

“နေစမ်းပါ ဘိုထိုက်ရာ။ မင်းက ဘာဖြေရှင်းချက်တွေ ထုတ်နေတာလဲ”

“နေစမ်းပါ မယ်ပိုင်ရယ်။ နင်က ဘာသွားညှိနေတာလဲ။ ဒီမျောက်သရဲက ညှိလို့ရတဲ့ အစားထဲမဟုတ်ဘူး။ တစ်သက်လုံး ကျေလိမ့်မယ်မထင်နဲ့။ ဖြစ်နိုင်ရင် သူ့ကို မဆလားကြိတ်စက်ထဲ ထည့်ကြိတ်ပြီး ခွေးကျွေးဖြစ်ချင် တာ”

“ဟေ့ . . . ကုလားမသရဲ ငါကလည်း နင့်ကို ဒီတစ်သက် ကျေလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ ဖြစ်နိုင်ရင် နင့်ကို စားပွဲပေါ် အကောင်လိုက်တင်ပြီး နတ်နတ်စင်းဖြစ်ချင်တာ။ ပြီးမှ ကျီးစာ၊ လင်းတစာ ကျွေးဖြစ်မယ်”

“ကြည့်စမ်း . . . ကြည့်စမ်း . . . မျောက်စုတ် မျောက်ပြတ် ကများ”

“တောက်၊ . . . အစုတ်အပြတ် ကုလားမသရဲကများ”

“ကဲ . . . တော်ပါတော့ကွာ။ တော်ကြပါတော့”

“ငါ . . . တောင်းပန်ပါတယ် ဒေင်ရာ။ တော်တော့ လာ”

“တော်ပါတော့ မယ်ပိုင်ရယ်။ ဒီပုံစံဆို ပြောလို့ပြီးမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

“ငတ်ပါတော့။ ငါတောင်းပန်ပါတယ်ဟယ်။ လာ . . .

လာ . . . လာ”

နောက်ဆုံးတော့ နှစ်ဖက်လုံး ဆွဲလားရုန်းလား တွေဖြစ်ကုန်ပြီး သူမက အရင်ကားပေါ်ပါသွားပါတယ်။ ဒါတောင် ကားစအထွက်မှာ သူ မခံနိုင်အောင် “ထို့” ခနဲ တံတွေးတစ်ချက် တွေးပြသွားခဲ့ပါသေးတယ်။ သူကလည်း ဘယ်ရလိမ့်မလဲ။ ဖျတ်ခနဲ လေထဲရုန်ပြီး သူမရိတ်နေရာကို ဆောင့်ကန်ပြလိုက်သည်။ နောက်မှန်ကနေ သူမ မမြင်ဘဲနေမှာ မဟုတ်ပါဘူး။

“ပြဿနာပဲ ဒေင်ရာ။ သူတို့ပြောတာလည်း ဟုတ်တာပဲ။ မင်းက အရင်စရစ်တာကွ။ ခုတော့ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ နှစ်ယောက်လုံး celebrity တွေ။ ဒီလောကက ကျွင်းကျဉ်းလေးရယ်နော်”

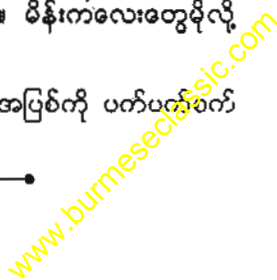
“ခုတောင် မြင်တဲ့လူကမြင်လို့ သတင်းရောက်တဲ့ နေရာရောက်သွားလောက်ပြီ။ လုံးဝမဖြစ်သင့်တဲ့ကိစ္စကို မင်းကထလုပ်တာ”

“အဓိက ငါပါကွာ။ ငါသာ ညက တရုတ်သရဲကို မမြင်လိုက်ရင် ဒီပြဿနာ ဖြစ်လာမှာမဟုတ်ဘူး”

“စွာစားလန် ဖောင်ဒေးရှင်းများ ဖွင့်ထားသလား မသိပါဘူး တွာ။ တော်တော်ကြောက်ဖို့ကောင်းတယ်။ ပိုင်ပိုင်ဆင့် စွာချက်ကလည်း မျက်နှာလေးနဲ့ သီချင်းလေးနဲ့တောင် မလိုက်ဘူး”

“ဒီကိစ္စက မင်းလွန်တာကွ ဒေင်။ မင်းစလိုက်လို့ တစ်ဖွဲ့လုံးတို အပြောခံလိုက်ရတာ။ ပြောသွားလိုက်တာများ အခြောက်ဖွဲ့တဲ့။ ဘယ်လောက် ထိုးဖြစ်ချင်စရာကောင်းလဲ။ မိန်းကံလေးတွေမိုလို့ မနည်းသည်းခံနေလိုက်ရတာ”

သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးက သူ့အပြစ်ကို ပက်ပက်စက်

စက် ဝိုင်းမပြောကြပေမယ့် ကရုဏာဒေါသတွေနဲ့ ညည်းညည်းညူ
ညူတော့ ဖြစ်ကုန်တာပါပဲ။ ဖြစ်လည်းဖြစ်ရောပါ။ အားလုံး ဝိုင်းထား
နေတဲ့ကြားက ရုတ်တရက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်လို့ ဖြစ်သွားမှန်း
မသိနိုင်အောင်ဘဲ ပြဿနာစလိုက်မိလို့ပါ။

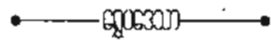
“ကျစ် . . . မတတ်နိုင်ဘူးကွာ။ ငါလည်း ဘယ်လို ဖြစ်သွား
မှန်းကို မသိတာ။ စတွေ့ကတည်းက သူတို့ သောက်မြင်ကတ်နေတာ
ကွ။ ဒါကြောင့် ငါ့စိတ်က သူ့ကို မြင်လိုက်တာနဲ့ ပြဿနာရှာချင်လို့
လွတ်ထွက်သွားတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်”

“အဲဒီပြဿနာက မထင်မှတ်ဘဲ ကြီးသွားပြီကွ။ ဒီလောက
ထဲမှာ ဒီမျက်နှာတွေက ရှေ့လျှောက် မကြာခဏ မြင်တွေ့ရတော့မှာ။
ပြီးတော့ ကျော့ကေခိုင်က ကျွိုင်ထုပ်နေနော်။ ငါ ဒီအလုပ်ကို မာမိုဆီမှာ
စိတ်လက်မှတ်ထိုးပြီးမှ လုပ်ရတာ။ တော်ကြာ ဒီနေ့မက မဟုတ်
မဟတ်တွေ လှမ်းတိုင်လို့ ငါ အချုပ်ဖွဲ့ထားကျနေဦးမယ်”

“ဟာ . . . မင်းကလည်း ငါတို့ ခြောက်ယောက်လုံး အတူတူ
ပါပဲကွာ။ ဒီအလုပ်လုပ်ဖို့အတွက် မိသားစုကို အတိုက်အခံ ပြောပြီး
စိတ်လက်မှတ် ထိုးပေးရတာချည်းပါပဲ”

“အေး . . . ငါ့မာမိက မင်းတို့အမေအတွေ့လို မဟုတ်ဘူး။
အကြောင်းသိရဲသားနဲ့။ အလကားနေ ရစ်နေတာ”

အဲဒါကတော့ အမှန်ပါပဲ။ အဖွဲ့ထဲမှာ ငါးယောက်က
နောက်ကြောင်း၊ အမေဖုန်း ရှင်းပေမယ့်၊ ဘိုလိုက် အမေကတော့
ခုချိန်ထိ ဘိုထိုက်ကို ကလေးတစ်ယောက်လို့ မြင်နေသေးလို့
ဒီအလုပ်လုပ်ခွင့်ရဖို့အတွက်လည်း အားလုံးက ဝိုင်းပြောထားရတာမို့

နည်းနည်းတော့ အာတာ ပူစီ နိုင်ပါတယ်။

လူကိုယ်တိုင် တကောက်ကောက် လိုက်လို့မရတော့ ဖုန်း
တို တတောက်တောက် ဆက်တတ်သူပါ။ ဒါကြောင့် ဘိုထိုက်က ဖုန်း
နှစ်လုံး ကိုင်ထားရသူဖြစ်ပါတယ်။ သူ့မားသားကြီးအတွက် သီး
ဆန်တစ်လုံး။ ဘော်ဒါ ကလျာအတွက်တစ်လုံး။

“အိုခေ . . . ထားပါတော့ကွာ။ အဲဒီ ကျော့ကေခိုင်ကလည်း
ကုလားမသရဲဘက်က ဝင်ထိန်းပေးလိုက်တာ လှတယ်။ မင်းကလည်း
ဒီဘက်က ဝင်ထိန်းပေးလိုက်တာ လှတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း
ဒီလောက်နဲ့ ပြတ်သွားတာပေါ့။ အဲဒီအတွက် လုံးဝကျေးဇူးတင်တယ်။
အဲစမဲ့ ငါ့တစ်ခု တော့ သိချင်တယ် ဘိုထိုက်”

“ဘာလဲ”
“မင်းတို့နဲ့ ကျော့ကေခိုင်တို့ မိသားစုက အရမ်းရင်းနှီးတယ်
ဆိုတော့ ကုလားမသရဲရဲ့ biography နဲ့ သူ့ Family ကို မင်းမေးပေး
နိုင်မလား”

“ဟား . . . မင်းကတော့လုပ်ပြီး ငါ့ကို အချို့သပ်ပြီးမှ
နာနပ်မရအောင် ရိုက်မလို့လား”

“ဟုတ်သားပဲ။ မင်းကလည်း ဘာပြဿနာ ရှာဦးမလို့လဲ”
“တော်ပါတော့ကွာ။ ကြောက်လွန်းလို့ပါ။ တရုတ်သရဲလည်း
မသိချင်တော့ဘူး။ ကုလားမသရဲလည်း မသိချင်တော့ဘူး”
သူ့ကြောင့် အားလုံးလှုပ်လှုပ်ရွရွနဲ့ စိတ်ပျက်လက်ပျက်
ထားကြပါတယ်။

“မင်းတို့ကလည်းကွာ . . . ငါပြဿနာမရှာပါဘူး။ သိစားရုံ

လေးပါ။ ရန်ဘက်တစ်ယောက် ပေါ်လာပြီဆိုတော့ သူ့နဲ့ပတ်သက်
တာလေးတွေကို သိထားတာ မကောင်းဘူးလား။ ငါတို့ကို ရက်ရက်
က်စက်စက်ကားပြီး အခြောက်ဖွဲ့လို့ပြောသွားတာ မင်းတို့မနာဘူးလား။

“အေး . . . အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်ကွ။ လုံးဝမခံနိုင်ဘူး”
“ဟုတ်တယ် . . . ငနာမတွေ”

အဲဒါကျတော့ အားလုံး တက်ညီလက်ညီ ထောက်ခံပါတယ်။

“စိတ်ချ . . . ဘိုထိုက်။ မင်းတာဝန်ယူပြီး ထိန်းပေးမယ်လို့
ပြောတာ။ ငါနားလည်တယ်။ ငါ့ဘက်စီပြီး ပြဿနာ မရှာဘူး။
သူ့ဘက်က စလာရင်တော့ အလျှော့ပေးမှာ မဟုတ်ဘူးနော်။ သူတို့
လုပ်သွားတဲ့ပုံစံ မင်းအမြင်ပဲ”

“ဒါဆိုလည်း သူ့အင်တာဗျူးတွေ မကြာခင် ထွက်လာတော့
မှာပဲကွာ။ စောင့်ကြည့်ပေါ့။ face book တောင် တင်ပြီးလောက်ပြီး”

“အဲဒါ စောင့်နိုင်မှတော့ မင်းကို ဘယ်မေးခိုင်းမလဲကွ”

“အေး . . . ငါကလည်း အချိန်ကုန်၊ ဇယား အရွတ်ခံပြီး
မေးနေရာစတောင် မလိုဘူးနော် ဒေဒင်။ သူ့နဲ့ပတ်သက်တာမှန်သမျှ
ငါ အားလုံးသိထားပြီးသား။ ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန်မှာမပြောနိုင်ဘူး။ ဒီတိုင်း
လည်း မပြောနိုင်ဘူး။ တစ်နေ့ကုန် ငါတို့ Run စရာရှိတာတွေ Run
ပြီး ညကျမှ ပြောပြမယ်။ အားလုံးအတွက် ဒင်နာကို မင်း၊ တာဝန်ယူ
ရမယ် ဘယ်လိုလဲ”

“အိုစေ . . . ရတယ်”

အဲဒီအစီအစဉ်နဲ့ပဲ သူတို့အဖွဲ့ဟာ တစ်နေ့ကုန် လှုပ်ရှားစရာ
ရှိတာတွေ လှုပ်ရှားပြီး ညဘက်မှာ ပြန်ဆိုဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။ အံ့သြ

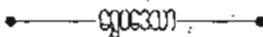

ရာ ကောင်းတာတစ်ခုက ဘိုထိုက်ဆီက ကြားလိုက်ရတဲ့ သူမရဲ့
Biography က သူ့ရဲ့ biography နဲ့ ထပ်တူနည်းပါးတူညီနေတာပါပဲ။
သတ်တူရွယ်တူ ဖြစ်တာကအစ Family ထိပေါ့။

မိဘနှစ်ပါးနဲ့အတူ အစ်ကိုတစ်ယောက်၊ ညီမလေး တစ်
ယောက်နဲ့ စုစုပေါင်းမိသားစု ငါးယောက်စီရှိတာချင်းလည်း တူပါ
တယ်။ အနုပညာ အလုပ်ကိုလုပ်ခွင့်ရဖို့အတွက် မိဘဆီမှာ စိတ်
ထက်မှတ် ထိုးပေးထားရတာချင်းလည်း တူပါတယ်။ ဒေဒင်က ဦးလေး
နဲ့ ရန်ကုန်မှာကျန်ခဲ့ပြီး မိသားစုက စင်ကာပူကို အပြီးပြောင်း
သွားသလို သူမက အဒေါ်နဲ့ ရန်ကုန်မှာကျန်ခဲ့ပြီး မိသားစုက သြဇီကို
ပြောင်းပြောင်းသွား တာချင်းလည်း တူပါတယ်။

မတူတာလေးတွေကတော့ ဒေဒင်က E-major နဲ့ ကျောင်းပြီး
ဖြစ်ပြီး သူမက UFL နောက်ဆုံးနှစ် တက်နေသူ ဖြစ်ပါတယ်။
တော့ ဒေဒင်က Dancer အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ပီပီ အနုပညာလုပ်ငန်း
နယ်သက်ရင် အဖွဲ့လိုက် လှုပ်ရှားတတ်ပြီး သူမကတော့ ကျန်တဲ့
အချိန်တွေမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဘယ်လောက်ပဲ သွားလာလှုပ်ရှား
တတ်သူ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ခါတစ်ရံကျမှ သူမရဲ့ Own designer နဲ့
သွားလာတတ်သူပါ။

အမှန်တော့ ဒေဒင်ဟာ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ဆိုတဲ့ ကုလားမသရဲက
နဲ့ချောသလောက် အမြင်ကတ်စရာကောင်းပြီး။ သီချင်းအဆို
အားသလောက် စွာချက်က လန်ထွက်နေလို့သာ။ သူမနဲ့
ပတ်သက်တာလေးတွေကို တမင်သက်သက် သိထားချင်ခဲ့တာမျိုးပါ။
အတယ်တမ်း သူမကို လက်တုံ့ပြန်မယ့် အကြံအစည်မျိုး၊ ကိုယ့်

www.burmeseclassic.com

ဘက်က စပြီး ပြဿနာရှာလာတာ မဟုတ်ပေမယ့် ပြဿနာ အစွန့်ရှည်လာမယ့် နောက်ထပ်ကိစ္စတစ်ခုက မကြာခင်မှာပဲ သူ့ အလိုလို ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပြန်ပါတယ်။

သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ပြဿနာဖြစ်ဖို့ပဲ ရေစက်ပါလာ သလား?

ကံကိုပဲ ရိုးမယ်ဖွဲ့ရတော့မလား? မပြောတတ်တော့ပါဘူး။

(၇)

ပိုင်ရဲ ကံကောင်းချက်ကတော့ အံ့မခန်းပါပဲ။

အရမ်းမျှော်လင့်မထားဘဲ ဝါသနာသက်သက်နဲ့ ဆိုလိုက်တဲ့ ချင်းလေးက မထင်မှတ်ဘဲ ပေါက်သွားခဲ့တယ်။ ပရိသတ်နဲ့ အပေးချစ်ခင်မှုတွေကိုလည်း အပြည့်အဝရခဲ့တယ်။ အနုပညာ ထုတ်ကုန်မှာလည်း "ပိုင်ပိုင်ဆင့်" ဆိုတဲ့ နေရာလေးတစ်နေရာ အဖြစ်ရခဲ့တယ်။

ပြီးတော့ ပိုင်ရဲသီချင်းလေးက နာမည်ကြီး အဆိုတော်တွေ နဲ့ထုတ်ခွင့်ရခဲ့တာမို့ CD မှာကတည်းက ရောင်းအားတွေ ကောင်း လို အခု VCD ဖြန့်လိုက်တဲ့ အခါမှာလည်း ခေါင်းမဖော်နိုင် ဆင် ရောင်းခဲ့ရတာ အံ့ဩစရာပါပဲ။

နာမည်ကြီး အဆိုတော်တွေ ကြားထဲမှာ ထိုင်ပြီး လက်မှတ် ထိုးခွင့်ရတာနဲ့ ကိုယ့်ကို သူတို့နဲ့တန်းတူထားပြီး တလေးတစား

ချစ်ခင် အားပေးနေတာတွေကို ခံစားရတဲ့ပီတိက ဘာနဲ့မှ နှိုင်းယှဉ်
တတ်အောင် ဖြစ်ရပါတယ်။ အရင်တုန်းကတော့ ပိုင်က ဒီလိုနေရာ
တွေမှာ ဝင်ရောက်တိုးဝေ့ ဝယ်ယူအားပေးခဲ့ရသူပေါ့။ အခုတော့
ပိုင်က ဒီနေရာမှာပဲ ကိုယ်တိုင် လက်မှတ်ထိုးပြီး ရောင်းချခွင့်ရနေပါပြီ။

တချို့ကတော့ "ကံကောင်းလွန်းလို့သာ သီချင်းကလေး
တစ်ပုဒ်နဲ့ အောင်မြင်သွားတာပါ" လို့ ပြောကြတယ်။ မှန်ပါတယ်။
ဒါပေမဲ့ အဲဒီသီချင်းကလေးတစ်ပုဒ် မဆိုခင် နောက်ကွယ်မှာ ဘယ်
လောက် ကြိုးစားခဲ့ရတာတွေ၊ ငယ်ဘဝမှာ ဘယ်လောက်ရှူးသွပ်ခဲ့
တာတွေ၊ အိမ်မှာ ဘယ်လို ပိုးထခဲ့တာတွေ ဆိုတာကိုတော့ အဲဒီလို
တချို့ သိကြမယ် မထင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ကံကောင်းခြင်းဆိုတာ
အလုပ်ကြိုးစားခြင်းနဲ့ လုံးဝတိုက်ရိုက် သက်ဆိုင်နေပါတယ်။

ပိုင်ဟာ ကိုယ်ရောက်ရှိနေတဲ့ ဘဝလေးကို ဇောနပ်ပျော်စရာ
နေ့သလို ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ လက်မှတ်ထိုး
ထိုးပေးနေစဉ်မှာပဲ။ ဘယ်ဘက်ဆုံးမှာ ထိုင်နေတဲ့ အဆိုတော်မမတစ်
ယောက်ရဲ့အသံက ပိုင်နားထဲကို ခုန်ပေါက်ဝင်ရောက်လာပါတယ်။

"အိုး၊ ဧဒင် ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျပါလား"

ရုတ်တရက် ပိုင်ရဲ့လက်တွေ ဓေတ္တာလေးလံသွားခဲ့ပါတယ်။

"ဒါပေါ့ဗျာ။ ဒီအခွေထွက်ဖို့ရက်ကို မျှော်နေတာ ကြာပြီလေ။
ကျွန်တော်ကြိုက်တဲ့ အဆိုတော်မမတွေဆိုတော့ ကိုယ်တိုင် လာအား
ပေးတာပေါ့"

"ဒါဆို အဆိုတော်တွေ အားလုံးအတွက် အမှတ်တရစကား
လေး ပြောသွားပါဦး"

နံ့ကန်ည

"ဂုဏ်ယူတယ်၊ လေးစားတယ်၊ အားကျတယ်၊ ဒီထက်မက
အောင်မြင်ပါစေပေါ့"

"OK ... OK, Thank you, Thank you very much."

ကြည့်စမ်း . . . သင်းက ဘာဖြစ်လို့ ပိုင်ရောက်နေတဲ့နေရာ
ကို ရောက်ရောက်လာရတာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့များ ပြန်ပြန်တွေ့နေရတာ
လဲ။ ပိုင် လက်မှတ်ထိုးရောင်းနေမှန်း သိလို့ နောင်ယုက်ဖို့ ရောက်လာ
တာလား။ အသံကြားရုံနဲ့ နားကြားပြင်းကတ်လုတာ။ သူ့မျက်နှာကို
အာ လှမ်းကြည့်လိုက်မိရင် ဘယ်လောက်များ ဒေါက်တွေ ထောင်း
ထောင်း ထလာလိမ့်မလဲ။

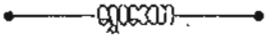
ဒါပေမဲ့ ပိုင်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်တောင် မယုံနိုင်ဘဲ သူ့ကို
ထမ်းကြည့်မိအောင် ကြည့်ဖြစ်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာတော့ ပိုင်
အင်သလိုမဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ သူက အဲဒီအဆိုတော် မမတစ်ယောက်ရဲ့
လက်မှတ်ကိုသာယူပြီး ပိုင်ကို ရှိတယ်လို့တောင် မထင်ဘဲ ဗျတ်ခနဲ
အောက်ကိုင်ထွက် ခွာသွားခဲ့ပါတယ်။

"ဟင် . . . သူက တစ်ပြန်ကြီး"

ပိုင်ဟာ သောက်မြင်ကတ်လှစွာနဲ့ စိတ်ထဲကပဲ ကြိမ်းမောင်း
စိတ်မိတော့တယ်။ ပြီးတော့မှ . . .

"အေးလေ . . . ငါ့ကို အားပေးတာ မဟုတ်ပေမယ့်၊ တခြား
အဆိုတော် မမတွေကို ကြိုက်လို့ လာအားပေးတာ ဖြစ်မှာပေါ့။
မဟုတ်လည်း အနုပညာသမား အချင်းချင်း အားပေးတဲ့အနေနဲ့
အမှတ်လာတာ ဖြစ်မှာပေါ့"

လို့တွေ့ပြီး စိတ်ကိုပုံမှန် ပြန်ထိန်းလိုက်ရပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

www.burmeseclassic.com

သူနဲ့ပိုင်က ပြဿနာဖြစ်ဖို့ ရေစက်ပဲ ပါလာသလား?။ ကံကိုပဲ ရှိဖို့
ဖွဲ့ရမလား?။ မပြောတတ်တော့ပါဘူး။ ဖြစ်ချင်တော့ ပိုင်ကလည်း
ပြဿနာ စေတာ မဟုတ်။ သူကလည်း ပြဿနာ စလာတာမဟုတ်ဘဲ
ဖြစ်ဖို့ရှိလို့ကိုပဲ။ သူ့အလိုလို ထဖြစ်သွားတဲ့ ပြဿနာတစ်ခု
မကြာခင်မှာ ပေါ်ပေါက်လာပါတော့တယ်။

ဖြစ်ပွားပုံကတော့ ပိုင်တို့အဖွဲ့သားတွေရဲ့ လုပ်ငန်း အစီအစဉ်
တွေ အားလုံးပြီးဆုံးသွားချိန်မှာ ပိုင်အနားကို သူငယ်ချင်း မယ်ထေ
တစ်သိုက် ရောက်လာတာကနေ စခဲ့တာပါ။

“ဟေ . . . မယ်ပိုင်”

“ဟယ် . . . နင်တို့ ဘယ်လို ရောက်လာတာလဲ”

“နင်က ဖုန်းပိတ်ထားတာကိုဟဲ့။ လာချင်နေတာကို သိ
သားနဲ့ ပထမပွဲတွေကျတော့လည်း ငါတို့ အားမှ မအားတာ”

“အေးလေ . . . ဒီအချိန်က ငါတို့ လူစုလို ကောင်းတဲ့အချိန်
ပဲ။ ပျော်စရာကြီးပဲနော် မယ်ပိုင်။ လူတွေ အရမ်းစည်တာပဲ။ Happy
world နဲ့ စိန်ဂေဟာမှာလည်း ဒီလိုပဲလား”

“အင်း . . . အရမ်းပျော်စရာကောင်းတယ်။ CD ကလည်း
အချိန်ကောင်းခဲ့တာပဲ VCD ဆိုတော့ ပိုအားရတာပေါ့”

“မိန်းမ လက်မှတ်တွေ ထိုးနေတာလားများ၊ ခေါင်းတောင်
မဖော်နိုင်ဘူး။ ငါတို့ သူငယ်ချင်းလေးကို ဂုဏ်ယူပါတယ်။ ချီးကျူး
ပါတယ်။ Single ထွက်ရင်လည်း ဒီထက်မက အောင်မြင်ပြီး အ
တွေ့ အများကြီး ရောင်းရပါစေ”

“ဟုတ်တယ်။ ငါတို့အားလုံး နင့်အတွက် အဲဒီလို ရာတော်

ပေးတယ် မယ်ပိုင်။ ဒီတော့ ခုလို ပျော်စရာ ကောင်းတဲ့အချိန်မှာ
နင့်ရဲ့အောင်မြင်မှု အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် ငါတို့ကို ဒင်နာလိုက်ကျွေး”

“ဟင်၊ CD ထွက်ပြီးကတည်းက အောင်မြင်မှု အထိမ်း
အမှတ်ဆိုပြီး ခဏ ခဏ ကျွေးပြီးပြီလေ”

“မရဘူး။ ဒီနေ့အတွက် သီးသန့်စပါယ်ရှယ်လေ”

“ဒီနေ့ကတော့ မရတော့ဘူးဟာ။ တစ်နေ့ကုန် Run နေရ
တာ အရမ်းပန်းနေပြီ။ မနက်ဖြန်လည်း အတန်းတက်ရဦးမယ်။
နောက်ရက်တွေအတွက်လည်း အားပေးရဦးမယ်ဟာ။ အသံသွင်းဖို့နဲ့
နီးပွဲတွေနဲ့ ရှုပ်လို့”

“မရဘူးနော် မယ်ပိုင်။ ငါတို့ ဒီကို လူစုပြီး ရောက်ဖို့ ဘယ်
လောက်အချိန်ပေးခဲ့ရတယ်မှတ်လဲ။ ခုပဲ ကိုးနာရီ ခွဲနေပြီ ဘာမှမစား
ခဲ့ရသေးဘူး”

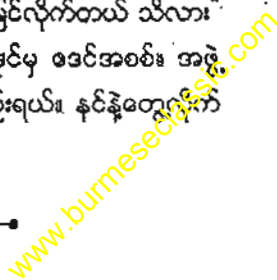
“ဒါဆို အိမ်မှာလိုက်စားကြဟာ။ ငါ နားချင်နေပြီ။ ရှေးအပတ်
ထဲကျရင် ပရိဂျူဆာက ငါတို့အဖွဲ့ကို ဒင်နာပေးဦးမှာပါ။ အဲဒီနေ့ကျ
နင်တို့ကို ခေါ်ပို့မယ်ဟယ်”

“မရဘူး။ အဲဒီနေ့ကျလည်းလိုက်မယ်။ ခုလည်းကျွေးရမယ်”

“ဟား . . . မနိုင်ပါလား”

“ဟဲ့ . . . ဒါနဲ့ နေဦး မယ်ပိုင်။ ပြောဖို့ မေ့နေလိုက်တာ
ညည်းစမ်း။ ခုနက ငါတို့ အဖွဲ့ကို အမှတ်တမဲ့ မြင်လိုက်တယ် သိလား”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်။ ဒေဒ်မှ ဒေဒ်အစစ်။ အဖွဲ့
ဆိုတာ မဟုတ်ဘူး။ တစ်ယောက်တည်းရယ်။ နင်နဲ့တွေ့လိုက်
ထားလား”

၉၆

လေဒီဇော်

“သူနင့်ကို ဘာပြောသွားသေးလဲ။ လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်ရသေးလား။”

“ဟင်! သူ့အသံကိုကြားရတာ နားကြားပြင်းကတ်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ လာအားပေးတာတဲ့လေ။ ငါ့ဆီတော့မလာပါဘူး။ အဆိုတော်တစ်ယောက်နဲ့ပြောပြီး တန်းထွက်သွားတာ။ တမင် ငါ့ကို ဂရုမစိုက်တဲ့အထာမျိုး ပြသွားတာဖြစ်မှာပေါ့”

“တော်ပါသေးရဲ့။ ဒီနေရာမှာ တစ်ခုခု ဖြစ်လို့မှမရတာ။ ကံပိုထားလိုက်ပါတော့။ ငါတို့ တစ်နေရာကို သွားကြရအောင်ပါ။ အဲဒါဆို နင် ဒေဒင်ကို အမြင်ကတ်တာတွေ့ရော၊ ပင်ပန်းနေတာတွေ့ရော အားလုံးပျောက်သွားပြီး relax ဖြစ်လာလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ စိတ်ကူးယဉ်ဆန်ဆန်နဲ့ အရမ်းလှူပြီး အစားအသောက်တွေလည်း အရမ်းကောင်းတဲ့ ဆိုင်တစ်ဆိုင် ငါတို့ တွေ့ထားတယ်”

“အောင်မယ်လေး! တော်ပြီ၊ မောတယ်၊ မပြောတော့ဘူး။ ကြာ . . . ကြာ . . . ရှေ့ကမြန်မြန်ကြာ ရှင်တို့ ဘယ်သွားသွား ကျွန်ုပ် လိုက်ခဲ့တော့မယ်”

အဲဒီအစီအစဉ်နဲ့ပဲ။ ပိုင်ဟာ တစ်ယောက်တစ်ပေါက်နဲ့ ဘယ်လိုမှ မနိုင်တော့တဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနောက်ကို လိုက်ပါလာခဲ့တော့တယ်။ ဘာပဲပြောပြော သူတို့ခေါ်သွားတဲ့ Classic အရမ်းဖြစ်တဲ့ ဆိုင်လေးထဲကို ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ အနုပညာဆန်တဲ့ ပြင်ဆင်ဖွဲ့စည်းပုံ၊ လှပတဲ့မီးရောင်၊ နူးညံ့တဲ့အထိအတွေ့နဲ့ ရင်ခုန်ကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေတဲ့ နိုင်ငံခြားသံစဉ် တိုးတိုးလေးတွေကြောင့်

ဇွန်ည

ထူက ချက်ချင်းပဲ ပြန်လန်းလာခဲ့ပါတယ်။

Menu ကတော့ မပါမဖြစ်ပိုင်နဲ့အတူ ထုံးစံအတိုင်း တိုယ်ကြိုက်တာကိုယ်နဲ့ တခြားကောင်းနိုးရာရာတွေကိုမှာ ဖြစ်ကြပါစာယ်။ ပထမဦးဆုံး ပိုင်သောက်ပြီး စကားတွေ ပြောကောင်းနေချိန်မှာတော့ ဝိတ်တာတစ်ယောက်က ရုတ်တရက် ပိုင်ဆီ ပန်းစည်းအစ်စည်း လာပို့ပေးတာကို လက်ခံလိုက်ရပါတယ်။

“ဒီပိုင်းထဲက အကိုအဖြူနဲ့ အစ်မအတွက် အမည် မဖော်လိုသူ တစ်ယောက်က ပေးခိုင်းလိုက်တာပါ”

“Ok, Thank you”

“ကြည့်စမ်း . . . နင်းဆီတွေက လှလိုက်တာ မယ်ပိုင်ရယ်။ ခဲနေတာပဲ အနီရောင်တွေချည်းပဲနော်”

“ဘယ်သူပေးခိုင်းတာပါလိမ့်။ ပါကင်လေးကလည်း ချစ်စရာလေး”

“နင် ဒီလို Surprise မျိုး ဘယ်နှခါလောက် ရနေပြီလဲ”

“အဲ ပထမဆုံးပဲ။ ပန်းစည်းကတော့ ကျောင်းမှာရော၊ အသိအိတ်ဆွေတွေဆီကရော မကြာခင်က ရဖူးပါတယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ အံ့ဩစရာပဲ။ အမည်မဖော်လိုသူတဲ့။ ဖြစ်တတ်ပါတယ်လေ။ ငါက ဒီလောကထဲ တကယ်ရောက် လာခဲ့ပြီပဲ”

“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ နင် နာမည်အရမ်းကြီးလာလို့ သရုပ်ဆောင်လိုင်းမှာပါ။ အောင်မြင်လာပြီဆိုရင် ဒီထက်ထူးဆန်းတဲ့ Surprise တွေကို တွေ့ရလိမ့်မယ်”

အဲဒီလို Surprise ဖြစ်တဲ့ ပန်းစည်းဆိုပေမယ့် ပန်းစည်းအပြိုင်

www.burmeseclassic.com

တဲ့ထိ ပိုင်ရဲ့ ပြဿနာက ပေါ်မလာသေးပါဘူး။ အားလုံးစားသောက်
လို့ ငွေရှင်းအဖို့အတွက် ဝိတ်တာကို ခေါ်လိုက်ခါမှ ဘွားခနဲပေါ်ပေါ်
လာခဲ့တာပါ။

“အစ်မတို့ ဝိုင်းအတွက် အားလုံးရှင်းပြီး သွားပါပြီ”

“ဟင်”

“ဘယ်သူလဲ။ ဒါလည်း အမည်မဖော်လိုသူပဲလား”

“မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျ။ ဟိုနားက အကျီအနက်နဲ့လူပါ”

ဝိတ်တာက ခေါင်းလှည့်ညွှန်ပြပြီး ထွက်သွားတော့ ဝိုင်း
သူညွှန်ပြတဲ့နေရာကို လှမ်းကြည့်လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ
မထင်မှတ်ဘဲ မြင်လိုက်ရတဲ့ မြင်ကွင်းတစ်ခုကြောင့် ဝိုင်းဟာ ဖြုန်း
ထရပ်လိုက်မိပါတော့တယ်။ သူ မဟုတ်သလို ဒီခိုင်းနဲ့ အသည်းယာ
ရောကောင်းအောင် တစ်ခုခုကို စားပြနေတဲ့ မျောက်သရဲ။

“ဟဲ့ . . . ဘာဖြစ်တာလဲ မယ်ဝိုင်း”

“ဘယ်သူလဲ”

“ဘယ်သူလုပ်တာလဲ”

“ဘယ်သူရှိဦးမလဲ။ ဟိုမှာ မျောက်သရဲ။ ဒါတွေ အား
သူလက်ချက်ပဲဖြစ်မယ်”

ဝိုင်းဟာ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူရှိတဲ့နေရာကို တည်တံ့
စိတ်မတ်ကြီး လှမ်းလာခဲ့မိပါတယ်။

“ဟဲ့ . . . မယ်ဝိုင်း”

“မယ်ဝိုင်း . . . နေဦး။ မသွားနဲ့”

ဘယ်သူ ဘယ်လောက်တားတား လှည့်မကြည့်နိုင်တော့

ဘူး။ သူ့စားပွဲရှေ့လည်း ရောက်ရော ချက်ချင်းပဲ ခါးတောက်ပြီး ဟိန်း
ဟောက်လိုက်မိတယ်။

“ဟဲ့ . . . တကုာရူး မျောက်သရဲ”

စူးရှ ဟိန်းထွက်သွားတဲ့ ပိုင့်အသံကြောင့် သူ့က လန့်ဖျပ်ပြီး
ပြူးတိပြူးကြောင်နဲ့ မော့ကြည့်တယ်။ ပြီးမှ ပိုင့်ကို ဝါးစားတော့မယ့်
ဒီခိုင်းနဲ့ဖြုန်းခနဲ ထရပ်ပါတယ်။

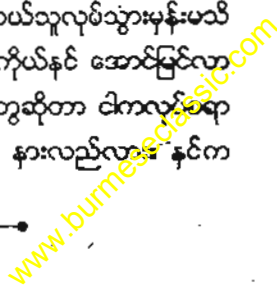
“တောက်! ရိုင်းလှချည်လား။ ဖော်ကားလှချည်းလား။ ဒါ
ဘလိုင်းကြီး ပြဿနာရှာတာပဲ”

“ဘယ်သူက ပြဿနာအရင်ရှာတာလဲ။ နင့်လုပ်ရပ် နင်မသိ
ဘူးလား။ ဒီမှာ ငါတို့စားပွဲကို နင်လုပ်ချင်တိုင်း လှမ်းလှုပ်ရအောင်
နင်နဲ့ငါက ဘာမိုလို့လဲ”

“ဟာ . . . ငါ ဘာလုပ်လို့လဲ။ နင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်နော်
တုလားမသရဲ။ ဒါဘယ်လိုနေရာလဲ။ ဘယ်လိုနေရာမို့လို့ အသံကျယ်
နေတာလဲ”

“နင် ဘာဖြစ်လို့ ငါ့ကို လိုက်နှောင့်ယှက်နေလဲ။ ငါတို့ဝိုင်းကို
ရှင်းပေးတာတွေ၊ ပန်းစည်းရောက်လာတာတွေက နင်လုပ်တာ
ဟေ့တ်လို့ ဘယ်သူရှိဦးမလဲ။ ပြောင်မလိမ်နဲ့ မျောက်သရဲ။
ခိန်းကလေးတွေမြင်တိုင်း ဒီလိုလုပ်တတ် တယ်လား”

“သေလိုက် . . . လဲသေလိုက်။ ဘယ်သူလုပ်သွားမှန်းမသိ
ဘဲနဲ့ သွေးရှူးသွေးတန်း လှာပြောမနေနဲ့။ နင့်ကိုယ်နင် အောင်မြင်လာ
ပြီဆိုပြီး ဘဝင်လေဟပ်မနေနဲ့။ ဒီလိုယားတွေဆိုတာ ငါကလုပ်ရ
လို့ဘူး။ ငါ့ဆီကို အလိုလိုလာထားပြီးသား နားလည်လား။ နင်က

ဘာပို့လို့ ဒီရူး ကြောင်ကြောင် အလုပ်တွေလုပ်ရမှာတုန်း”

“အစ်မ . . . အစ်မ . . . ဇနားလေး။ အစ်ကို ဇနားလေးပါ”

ကျားသစ်နှစ်ကောင် မာန်ဖီနေတုန်းမှာပဲ ပိုင် ပြန် မပြောရ သေးခင် စောစောက ဝိတ်တာလေး ခပ်သုတ်သုတ် ရောက်လာပါ တယ်။ ပြီးတော့ ပိုင်တို့နှစ်ယောက်လုံးကို တရိုတသေနဲ့ ဦးညွတ် ဂါရဝ ပြုပါတော့တယ်။

“တောင်းပန်ပါတယ် အစ်မ။ တောင်းပန်ပါတယ် အစ်ကို။ ကျွန်တော် မှားတာပါ။ ကျွန်တော့်အပြစ်ပါ။ ကျွန်တော်ကြောင့်ပို့လို့ ထပ်မပြောပါနဲ့တော့ဗျာ။ ထပ်ဖြစ်ရင် သူဌေးက ကျွန်တော့်ကို အလုပ် ထုတ်တော့မှာပါ”

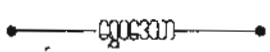
“ . . . ”

“ကျွန်တော်ရဲ့ပေါ့ဆမှုပါ။ အင်္ကျီအနက်နဲ့လူလို့ လွယ်လွယ် ပြောလိုက်မိပါတယ်။ တကယ်တော့ ငွေရှင်းသွားတဲ့အင်္ကျီအနက်နဲ့ လူက စောစောက ဒီဘက်စားပွဲမှာ ရှိနေပါတယ်။ ဘယ်အချိန် ထဲသွားမှန်း ကျွန်တော် မသိလိုက်လို့ပါ။ ဟိုလူပါ အစ်မ။ သွားပြီ။ ဟိုလူ . . . ဟိုလူ သေချာပါတယ်”

ဝိတ်တာညွှန်ပြတဲ့နေရာကို ပိုင် လှမ်းကြည့်လိုက်မိတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ အင်္ကျီအနက်နဲ့ လူတစ်ယောက်က အပြင်မထွက်ခင် ပိုင်တို့ရဲ့တုံ့နေရာကို လှည့်ကြည့်ပြီး လက်ပြသွားတာကို မြင်လိုက်ရ ပါတော့တယ်။

ကြည့်စမ်း . . . သွားပြီ . . . ပိုင် မှားပြီ။

“မင်းညဏ”

သင်းက တစ်မှောင့် . . .

ပိုင်ဟာ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ မျက်လုံးတွေကို မှိတ်လိုက်မိ တယ်။ ပြီးတော့ “တောက်၊” တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်းခတ်ပြီး။ ဘယ် သူ့ကိုမှ ဂရုမစိုက်နိုင်တော့ဘဲ မင်းညဏ နောက်ကိုသာ လိုက်လာခဲ့မိ တော့တယ်။

အဲဒီ မင်းညဏက ပိုင် ရှစ်တန်းကတည်းက အမျိုးမျိုး ကြုံ လာခဲ့တဲ့သူပါ။ UFL တက်နေချိန်မှာတော့ ပေါ်တင် Propose လုပ်လာခဲ့ပြီး ပိုင်ကို မရရအောင် ချဉ်းကပ်နေတဲ့သူလည်း ဖြစ်ပါ တယ်။ သူ ပိုင်ကို အသေကြူးနေပေမယ့် သူ့နဲ့တွဲတဲ့ စော်တွေက လည်း အသက်ထက်တောင် များသေးတာဆိုတော့ ပိုင်က လုံးဝကို ဆောရီး ပြထားခဲ့တာပါ။

ပိုပြီး ဆောရီး ဖြစ်စရာကောင်းတာကတော့ အဲဒီ မင်းညဏ က ငွေရှိရင် ဘာမဆို ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုတဲ့ အစားထဲက မိုလို့ပါပဲ။ ချပ်ရည်ကလေး အသင့်အတင့်ရှိပြီး မြန်မာပြည်ရဲ့နာမည်ကြီး လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးရဲ့ သားတော်ဖြစ်နေ ပြန်တော့ နေရာတိုင်းမှာ လူမိုက်အားကိုးနဲ့ အားလုံးကို ဝိုင်းကျပိုင်ပိုးနေတဲ့ နာမည်ကြီး လူဆိုးမင်းသား တစ်ယောက်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။

ငွေလမ်းမင်းပြီး အသင်းအပင်းဖွဲ့ထားတာမို့လည်း ဖုန်း တစ်ချက်အတို၊ လက်ဖျောက်တစ်ချက်အတီးနဲ့တင် လိုတရစေတဲ့ လူစားပေပါ။ အဆိုးဆုံးကတော့ အချောဆုံး အလှဆုံး မိန်းကလေးတွေ နဲ့ တက်သစ်စ နာမည်ကြီး သရုပ်ဆောင်တွေ၊ မော်ဒယ်တွေဆိုရင် သူပြဿနာမရှာဘူးတာ မရှိသလောက်ပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

“မယ်ပိုင် . . . မယ်ပိုင်”

“ဟဲ့ . . . မယ်ပိုင် ခဏနေဦး”

သူငယ်ချင်းတွေ လှမ်းခေါ်တာကို လှမ်းမကြည့်ဘဲ ခပ်
ဆောင့်ဆောင့် လျှောက်လာလိုက်တာ မင်းဉာဏ်ရဲ့ ကားနားကို
ဘယ်လိုရောက်လာမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။

“မင်းဉာဏ်”

ဟိန်းထွက်သွားတဲ့ ပိုင်ရဲ့ တစ်ခွန်းတည်းသောအော်သံ
ကြောင့် ကာတံခါးကို ဖွင့်နေပြီဖြစ်တဲ့ မင်းဉာဏ်က ပိုင်ကို ညှပ်ညှပ်
သာသာပဲ လှည့်ကြည့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ နူးညံ့တဲ့အပြုံးနဲ့ပေါ့။ သူ့ရဲ့
စတိုင်လ်က သိမ်မွေ့တယ်။ နူးညံ့တယ်။ ချိုသာတယ်။ ပျော့ပျောင်း
တယ်။ အရမ်းလန်းတယ်။ အိပေမဲ့ အတွင်းဗီစီစရိုက်ကတော့ အဲဒါ
တွေနဲ့ လုံးဝ ဆန့်ကျင်ဘက်ပါပဲ။

“ဝိုး! အဆိုတော်မလေး ပိုင်ပိုင်ဆင့်ပဲ။ အရမ်းလှတယ်”

“ဒီမှာ နင့်လုပ်ရပ်တွေက ဘာသဘောလဲ”

“ဘာသဘောလဲ? ငါ မကောင်းတဲ့လုပ်ရပ် ဘာလုပ်မိလို့
လဲ။ နင့်အတွက်ဆို ကောင်းတာတွေပဲ လုပ်ပေးမှာပါ”

“ဘာမှလုပ်ပေးစရာမလိုဘူး မင်းဉာဏ်။ ငါ့ကို ဘယ်လိုနည်း
နဲ့မှ မပတ်သက်ပါနဲ့လို့ ပြောပြီးသားပဲ။ ဘာဖြစ်လို့ မန်းစည်းပိုပြီး
ငါတို့ပိုင်းကို ရှင်းသွားရတာလဲ”

“ချစ်လို့”

“ဘာ”

“ချစ်လို့လေး အနုပညာသမားတစ်ယောက်ကို ပရိသတ်

ကိုယ်

တစ်ယောက်က ချစ်တာ အပြစ်လား။ ကိုယ်ချစ်တဲ့ အဆိုတော်တစ်
ယောက်ဆီ ပန်းစည်းပို့ပေးတယ်။ သူ့ရဲ့ အောင်မြင်မှုကို ဂုဏ်ပြုတဲ့
အထိမ်းအမှတ်နဲ့ သူ့စားတဲ့ပိုင်းကို ရှင်းပေးတယ်။ ဒါ မကောင်းတဲ့
လုပ်ရပ်လား။ ဒါမျိုးလုပ်ခွင့် မရှိဘူးလား။ လူတိုင်း ရနိုင်တဲ့ အခွင့်
အရေး မဟုတ်ဘူးနော်။ ပိုင်ပိုင်ဆင့် . . . နင် ကျေကျေနပ်နပ်ကြီး
တစ်ယောက်ပဲ”

အနုပညာနဲ့ ယှဉ်ပြောလာပြီဆိုတော့ ပိုင်ဟာ ချက်ချင်းပဲ။
ပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင် ဖြစ်သွားပါတယ်။ အနုပညာသမား
တစ်ယောက်ကို ပရိသတ် တစ်ယောက်က ချစ်တာ အပြစ်လားတဲ့
မင်းဉာဏ်က အပြုံးလဲ့လဲ့နဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး ချိုချိုသာသာ ပြော
ချစ်ပေမယ်။ ပိုင်ကတော့ သူ့မျက်နှာကို ခါးခါးသီးသီးနဲ့ စူးစူးရဲရဲ
ကြည့်လိုက်မိပါတယ်။

“ငါချစ်တာ အဆိုတော် ပိုင်ပိုင်ဆင့် တစ်ယောက်တည်း
မဟုတ်ဘူး။ မိုးယုတ်လည်း ချစ်တာပဲ။ ဝတ်မှုံရွှေရည်ကိုလည်း ချစ်တာ
ပဲ။ ဇွဲရတီမိုးမြင့်ကိုလည်း ချစ်တာပဲ။ ဇေဗ္ဗေကိုလည်း ချစ်တာပဲ။
အတော့ သဗ္ဗာန္တယ်ဝင်း၊ အွန်ဆိုင်၊ ခင်နန်းထိုက်၊ နန်းသူဇာ
အများကြီး အများကြီးပဲ။ အိုခေ . . . အနုပညာသမားတွေကို ချစ်တာ
တစ်ခု ဘာပြောလို့ရမလဲ”

“တော်တော့ မင်းဉာဏ်။ ကောင်းပြီ . . . ရတယ်။ နင် ပြော
လိုပဲ သဘောထားလိုက်ပါ့မယ်။ အနုပညာသမားတစ်ယောက်တို့
ချစ်သိတ်တစ်ယောက်က ချစ်လို့ ခင်လို့ စိတ်သန့်သန့်လေးနဲ့
အိုဗျာန်ပြုပေးတာပဲလို့တွေးပြီး ဒီကိစ္စကို ငါ ကောင်းကောင်း လက်ခံ

www.burmeseclassic.com

လိုက်ပါမယ်”

“အိုဇေ . . . လိမ္မာတယ်”

“အေး . . . ဒါပေမဲ့ နင်က အကြောင်းအရာ ရှုပ်ထွေး တတ်တတ်လူလို တစ်ခုတော့ပြောလိုက်မယ်။ အနုပညာနဲ့ ကိုယ်ရေး တို့ယ်တာတို့ကို ဘယ်တော့မှ မရောထွေးပါနဲ့။ နင့်အကြံဉာဏ် ဘယ်လိုရှိတယ်ဆိုတာ နင်ပဲ အသိဆုံးဖြစ်လိမ့်မယ်။ နင့်ကို ငါအပြစ် အသတ် ငြင်းပြီးသားနော်။ နောင်ကို အကြံအစည် ရောရောထွေး ထွေးနဲ့ လာမပတ်သက်ပါနဲ့”

“ရက်စ် . . . စိတ်ချ။ ဘယ်တော့မှ အကြံအစည် မရောထွေး စေရဘူး။ သူ့ကဏ္ဍနဲ့သူပဲ။ ဒီကဏ္ဍကတော့ အနုပညာရင်စုံ ဂုဏ်ဖြုတ်ကဏ္ဍပေါ့။ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကဏ္ဍက မကြာမီလာမည်။ Ok, See you.”

ကြည့်စမ်း . . . မင်းညာဏက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ကားထဲ ဝင်လက်ပြုပြီး မောင်းထွက်သွားပါတော့တယ်။ ပိုင်ဟာ မခံချိမခံဘဲနဲ့ တောက်ခတ်ရုံမှလွဲပြီး ဘာမှမတတ်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ သူ့ကားထဲ မျက်စောင်းပစ်ပြီး နောက်လှည့် လိုက်ပြန်တော့ မျောက်သရဲထဲ ခုန်အုပ်တော့မယ့်အတိုင်း ကျားစီးဖားစီးနဲ့ ပိုင်ရှေ့ကို ရောက်လာ ပြန်တယ်။

“တောက်၊ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ ကုလားမသရဲ၊ ဒီကိစ္စဆို ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

အသိစိတ်ပျောက်သွားတဲ့လူလို မီးဝင်းဝင်း တောက်နေတဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ စိုက်ကြည့်ပြီး အော်လိုက်တဲ့အသံကြီးက ပိုင့် တစ်

ထိုက်လုံးကို တုန်ခါကြောက်ရွံ့သွား စေပါတော့တယ်။

“ဟင်၊ နင် . . . နင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အော် ချတာလဲ”

“ဘာဖြစ်လဲ အော်တာ။ နင်တောင် ငါ့ကို အော်သွားသေး တာပဲ။ နင်လို အရိုင်းအစိုင်းကို သတ်လို့ရရင်တောင် ကျေမှာ မဟုတ် တော့ဘူး။ နင်တို့ဘာသာ နင်တို့ရှုပ်ထားတဲ့ကိစ္စထဲမှာ ငါက ဘာမှ မဆိုင်ဘဲ ကြားထဲက ဖော်ကားခံလိုက်ရတယ်။ ခုချက်ချင်း ငါ့သိက္ခာ အတွက် ပြန်လျော်ပေး”

“ဘာပြန်လျော်ရမှာလဲ။ ဒီကိစ္စပြီး သွားပြီးပဲ။ ငါ့ကြောင့်မှ မဟုတ်တာ။ ဝိတ်တာကြောင့်ဖြစ်တာ။ ဝိတ်တာ တောင်းပန်သွားပြီပဲ”

“ဝိတ်တာ တောင်းပန်တာနဲ့ မပြီးဘူး။ နင် တောင်းပန်မှ မသေ။ ဝိတ်တာကြောင့် ဖြစ်တာဆိုပေမယ့် နင့်ရဲ့ ပေါ့ဆမှုကြောင့် အည်း အများကြီးပါတယ်။ ဒီတော့ ငါ့ရဲ့သိက္ခာကို တောင်းပန်တဲ့နည်း နဲ့ ပြန်လျော်ပေးရမယ်”

“အောင်မာ၊ လူပါးဝလို့ ဖြစ်နိုင်တာပဲပြော”

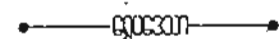
“ဟဲ့ . . . ဟဲ့ . . . နေကြပါဦး။ မယ်ပိုင်၊ ဒေင်”

ပိုင် စကားမဆုံးခင်မှာပဲ သူငယ်ချင်းတွေ ဝင်တားပါတော့ တယ်။

“တော်ကြပါတော့။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်အော်ဟစ်နေကြ တာလဲ”

“စိတ်ထိန်းကြပါဦးဟယ်။ တရားခံပေါ်ပြီပဲဟာ”

“ဒီကိစ္စက မထင်မှတ်ဘဲဖြစ်သွားခဲ့တာပဲ အောင်ရဲ့ နှစ်

ယောက်လုံးမှာ အပြစ်မရှိပါဘူး။ ပြီးတော့ မယ်ပိုင်ကလည်း တမင် သက်သက် ထလုပ်တာမှ မဟုတ်တာ။ စိတ်တာကြောင့်ဖြစ်ရတာ ရှင်းနေတာပဲ”

“တော်စမ်းပါ။ နင်တို့ ဘာမှဝင်မပြောနဲ့။ ဘယ်သူကြောင့်ပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဒီလိုနေရာမှာ ဒီလောက်ထိ ရိုင်းရိုင်းစိုင်းစိုင်း အော်ဟစ်ရမှာ လား။ ဒီနေရာက လူကြီးလူကောင်းတွေ လာတဲ့နေရာ အဆင့် အတန်းရှိတဲ့လူတွေပဲ ထိုင်တာ။ ငါ့ပရိသတ်တွေ လည်းရှိတယ်။ သူတို့တွေရေမှာ တကုာရှူး မျောက်သရဲဆိုပြီး သိက္ခာချသွားတာလေ။ ဒီသတင်းချက် ချင်းပြန်သွားနိုင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ဒေဒ်ရယ်။ ငါတို့လည်း သိပါတယ်။ ဒီလောက်ထိ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ် မထင်လို့ပါ။ ရှုတ် တရက်ကြီးဆို တော့လည်း ကြောင်ပြီး သတိလက်လွတ်နဲ့ မထိန်းလိုက်နိုင်တာပါ။ ငါတို့ တောင်းပန်ပါတယ်”

“နင့် ပါးစပ်ကိုပိတ် မယ်ပိုင်။ လုံးဝ တောင်းပန်စရာမလိုဘူး”

“အေး . . . ငါကလည်း ဒီတိုင်းပြီးသွားလိမ့်မယ်မထင်နဲ့။ အရင်ပြဿနာတွေကိုထားတော့။ ခုကိစ္စက ဖော်ကားခံရတဲ့ကိစ္စ သိက္ခာချတဲ့ကိစ္စ၊ လုံးဝရင့်တာပဲ။ မရဘူး”

“မရတော့ ဘာဖြစ်ချင်လိ”

“တောင်းပန်မှဖြစ်မယ်လေ။ ကိုဒေဒ်မော်ကျွန်း ကျွန်မ မှား သွားပါတယ်။ တောင်းပန်ပါတယ်။ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ တကားမှ မျောက်သရဲလို့ မခေါ်တော့ပါဘူးလို့ လေးလေးစားစား ပြောရမယ်”

“အိုး . . . စိုင်းဂေါ်ဒ် ဘုရားရယ်တော့မယ်။ ဒီမှာ တကားမှ

နောက်သရဲ ဝတ္ထုပဲရေးလိုက်တော့နော်။ သေတောင် မတောင်းပန် . . . မှတ်ထား။ လာ . . . သွားမယ်”

ပိုင်ဟာ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပဲ သူငယ်ချင်းတွေကို ဆွဲပြီး နေလှည့်ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

“အေး . . . တွေ့မယ် ကုလားမသရဲ။ နင့်ကို ဒီ တစ်ခါတော့ လွတ်မြောက်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူး”

နောက်ကနေ သူ လှမ်းအော်ပြောတာကိုလည်း လုံးဝက ရှုတ်တော့ဘဲ ကားထဲ ခပ်မြန်မြန် ဝင်ထိုင်ကြပြီး မောင်းထွက်ခဲ့ပါ တယ်။ ပိုင်ဟာ ဒေါသတွေ ထွက်လွန်းလို့ တောက်တခတ်ခတ် စိတ်သပ်သပ်နဲ့ စိတ်ကို မနည်း ထိန်းနေရပါတယ်။

“တောက်! ဘယ်လို ကံဆိုးမိုးမှောင်ကျလို့များ ကျားနှစ် နှစ်နဲ့ လာတွေ့ရတာလဲ။ နှစ်ကောင်လုံးကို သတ်ပစ်ချင်တယ်”

“စိတ်ထိန်းပါ မယ်ပိုင်ရယ်။ စိတ်ကို အတတ်နိုင်ဆုံး လျှော့ချ ထိပ်ပါတော့။ ငါတို့ကြောင့် ဖြစ်ရတာပါ။ ငါတို့သာ နင့်ကို ဇွတ် ခြင် ဒီပြဿနာဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ ငါတို့ တောင်းပန်ပါတယ်ဟာ။ နှစ်ကောင်းတဲ့နေ့ကျမှ ဒီလိုဖြစ်ရတာ စိတ်မကောင်းပါဘူး”

“အိုခေ . . . ရတယ်။ ဘာမှ စိတ်မကောင်းမဖြစ်ကြနဲ့။ နှစ်ကြောင့်ဖြစ်ရတာဆိုတဲ့ အတွေးမျိုးလည်း ခေါင်းထဲ မထည့်ပါနဲ့။ နှစ်ကောင်းလာခဲ့လို့လည်း အဲဒီဆိုင်လေးကို သဘောကျပြီး အာရုံတွေ နှစ်လာခဲ့သေးတာပဲ။ ခုဟာက ဖြစ်ဖို့ရှိလို့ကို ကြံဖန်ပြီး ဖြစ်သွားတဲ့ ကိစ္စပါ။ သူနဲ့ ငါက ဒီလို ပြဿနာဖြစ်ရမယ့် ရေစက်ကို ပါလာတာ

www.burmeseclassic.com

ထင်တယ်”

“အင်း... နင်ပြောသလို ဖြစ်နေပြီထင်တယ်။ မင်းဉာဏ်လည်း ဘယ်လိုဖြစ်ပြီး ဝေါ်လာရတာလဲ။ ပြီးတော့ ဘာထိ ဒီလိုတွေလုပ်ပြီး လိုက်ပတ်သက်နေတာလဲ။ ဘယ်လောက်ပြောချင်မှ ဖတ်ပါလား”

“ဘယ်မှတ်မလဲ။ သူက လိုချင်တာကို မရ ရအောင် လူတတ်တဲ့ လူစားပဲဟာ။ ဘယ်လောက်ခွဲကောင်းတယ်မှတ်ရင် ရှင်တန်းကတည်းက Try လာတာပဲ ကြည့်လေ။ ခုဆို တဖြည်းဖြည်း ကြမ်းလာပြီ။ နင် သတိထားရတော့မယ်နော် မယ်ပိုင်”

“ခေါက်ထားလိုက်စမ်းပါ။ ဘယ်အရာမဆို ငွေနဲ့ တန်ဖိုးဖြည့် တတ်တဲ့ လူစားမျိုးကို ခေါင်းထဲကို မထည့်တာ။ နှလုံးသားထဲ ဝင်စေဖို့ဆိုတာ ဘယ်လိုဖြစ်နိုင်မှာလဲ။ အပြတ်အသတ်ပြောပြီးသာ ထပ်ကျောရင် မောသွားမှာ ပေါ့”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ရှေ့လျှောက် နှင့်အတွက် စိုးရိမ်စရာမရှိအရမ်းများလာပြီ မယ်ပိုင်။ နာမည်လေးလည်း ရလာပြီဆိုတော့ အစစအရာရာမှာ ဆင်ခြင်ရတော့မယ်။ နောက်ကို အလုပ်ပတ်သက်ရင် တစ်ယောက်တည်း သွားလာလှုပ်ရှားတာတွေ မလုပ်နဲ့တော့ မယ်ပိုင်ရယ်။ ငါတို့ တစ်ယောက်စီ အလှည့်ကျ စောင့်ရှောက်ပါမယ်။ ဒါနဲ့ နှင့်ဒီဒိုင်နာကစော”

“သူက ပြင်ပေးရုံနဲ့ ရှေ့ပင်ထွက်ရုံလောက်ပဲ အလိုက်မတော့တာ။ Happy world တစ်ပွဲတော့ လိုက်လာသေးတယ်။ ရှေ့လျှောက် ရှိုးပွဲတွေတော့ လိုက်မယ်ပြောတာပဲ”

“...”

“ဒါပေမဲ့ အပြင်ကို တစ်ယောက်တည်းပဲ သွားသွား၊ body guard တွန့်ပဲထွက်ထွက်၊ အဖွဲ့လိုက်ပဲရွေ့ရွေ့ ပြဿနာဖြစ်ဖို့ရှိတာပဲ။ အဲဒီကြားထဲကပဲ ကြံဖန်ဖြစ်တတ်တာပဲ။ ခုပဲကြည့်လေ အဖွဲ့လိုက်ရွေ့လာတဲ့ ကြားထဲက ဖြစ်သွားခဲ့တာမှလား”

“အဲဒါလည်း ဟုတ်တာပဲ”

“အို! . . . ဟိုတစ်ယောက်ကတစ်မျိုး၊ ဒီတစ်ယောက်ကတစ်မျိုးနဲ့ နှင့်အစား စိတ်ရှုပ်လိုက်တာ မယ်ပိုင်ရယ်။ မင်းဉာဏ်ကတည်းက ခွဲသမား၊ မရရအောင် လိုက်ပတ်သက်နေမှာပဲ။ ဒေဒင်ကလည်း ခွဲသမားပဲ။ ခွဲသမားပဲလို့ကလေးဆိုပြီး အရွေးတစ်ပိုင်းနဲ့ မရရအောင်ကို အစားချေတော့မှာ။ ခုနက လှမ်းအော်တာ နှင့်ကြားလိုက်တယ်မှ လုံးဝ လွတ်မြောက်ခွင့်မပေးနိုင်ဘူးတဲ့”

“သေလိုက်လေ။ သူ့ခြိမ်းခြောက်တိုင်း ငါက ကြောက်ရမှာပဲ။ ခုခေတ်မှာ မိန်းကလေး ယောက်ျားလေး ရွေးမနေတော့ဘူး။ ချိန်မရွေး Challenge လုပ်ရဲတယ် . . . ဟင်း။ တမင်လုပ်တဲ့ သူနာမှ မဟုတ်တာ။ အနိုင်မခံအရှုံးမပေးအော်ကြတာပဲ။ ငါကပဲ အတင်းပန်ရဦး မယ်လို့ ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ . . . ချို!”

ပိုင်က နာနာကြည်းကြည်း ကြိမ်းမောင်း မြည်တမ်းလိုက်တာပဲ။ သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးလည်း သက်ပြင်းချသူကရပြီး ငြိမ်တူတူ ပြောပြတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုင်ဟာ မျောက်သရဲရဲ စိန်ခေါ်မှုတို့ နှင့်အတူပင် သရော်မော်ကားလုပ်ခဲ့ပေမယ့် ရောက်သရဲရဲတော့ . . .

“အေး... တွေ့မယ် ကုလားမသရဲ။ နင့်ကို ဒီတစ်ခါထဲ
လုံးဝလွတ်မြောက်ခွင့် မပေးနိုင်ဘူး”

ဆိုတဲ့ သူ ဟစ်ကြွေးလိုက်တဲ့စကားအတိုင်း ပိုင်အေး
တာကယ်လွတ်မြောက်ခွင့်မပေးတဲ့ကိစ္စကို ချက်ချင်းပဲ ပြုလုပ်ခဲ့
တယ်။ အဲဒါကတော့ နောက်နေ့ ပိုင် အတန်းတက်ဖို့ ရေချိုး
ပြင်ဆင်နေတုန်းမှာ မယ်သီမီက ဖုန်း ဝင်လာတာဖြစ်ပါတယ်။

“အင်း . . . မယ်သီမီလား ပြော၊ နင်တို့ ကျော
ရောက်ပြီလား”

“အေး . . . နင်ဘယ်မှာလဲ။ အိမ်မှာလား။ ထွက်လာပြီလား”

“လာတော့မယ် ပြင်နေပြီ။ သိတဲ့အတိုင်း မနေ့ ဖယား
ရှိခဲ့တာဆိုတော့ စိတ်ပန်းလှပန်းနဲ့ အိပ်လိုက်တာ အိပ်ရာထ အ
နောက်ကျသွားတယ်ဟာ။ ဆောရီး။ ဒါနဲ့ နင့်လေသံတစ်ဖျက်
ပြောစရာများ ရှိနေလား တစ်ခုခု ထူးလို့လား”

“အေး . . . ထူးတယ် မယ်ပိုင်။ နင် စိတ်ခိုင်ခိုင်ထား
နားထောင်။ ဒေါသလည်း အရမ်းမထွက်နဲ့။ ကားမောင်းတာလို့
သတိမလွတ်စေနဲ့။ ဒီမှာ မယ်ခိုင်တို့လည်း ရောက်လာပြီ”

“အေးပါ မယ်သီရယ်။ ပြောမှာသာ မြန်မြန်ပြောစမ်းပါ”

“ဒေဝ်က နင့်ကို တကယ် လွတ်မြောက်ခွင့်မပေးတော့ဘူး”

“ဘာ”

ပိုင်ဟာ “ဘာ” တစ်လုံးကလွဲပြီး ဖုန်းဆက်မပြော နိုင်
ဘဲ။ ကျောင်းကိုသာ အမြန်ဆုံးနည်းနဲ့ ရောက်အောင် ရွေ့လာခဲ့
တော့တယ်။ ကား park ကို ရောက်တဲ့အခါမှာတော့ မျက်နှာမပြေ

ထားနဲ့ ကြိုဆိုနေတဲ့ မယ်တော်အုပ်စုကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။ ပိုင်က
ထားပေါ်ကနေ ကသုတ်ကရက် ဆင်းလာပြီ။

“ဘာလဲ . . . သူ ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ။ ငါ့ကို
ဓွတ်မြောက် ခွင့်မပေးတဲ့နည်းက ဘယ်နည်းလဲ”

လို့ အမောတကောမေးလိုက်တော့ တစ်ယောက်မှ ပြန်
မပြောဘဲ မယ်သီကသာ သူ့လက်ထဲက စက္ကူလိပ်တစ်လိပ်ကို ထိုး
ပေးလာပါတယ်။ ပိုင် ချက်ချင်း ဖြေကြည့်လိုက်တော့ မထင်မှတ်ဘဲ
ပြုံးပြုံးပြဲပြဲ မြင်လိုက်ရတဲ့ ပုံနဲ့ စာတမ်းကြီးကြောင့် ဘစ်ခေါင်းလုံး
နုတ်ပြာဝေသွားပါတော့တယ်။

ပိုင် တစ်ရပ်စာလောက်မြင်တဲ့ Wallpaper ကြီးမှာ ဆံပင်
အလျားနဲ့ ဝတ်ရုံအနက်ကြီးခြုံထားတဲ့ သရဲပုံကို ကုလားမ
ခြေထောက်တစ်ပြီ ဆွဲထားတာဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီ သရဲပုံရဲ့ မျက်နှာက
အော့ မနေ့က ဖြန့်လိုက်တဲ့ အစွေကာတာက ပိုင်ရဲ့မျက်နှာပုံလေးကို
အခြားချကြီး ထည့်ထားတာပါပဲ။ ပိုဆိုးတာက သရဲရဲ့ ခေါင်းပေါ်မှာ
အုတ်ထားတဲ့ . . .

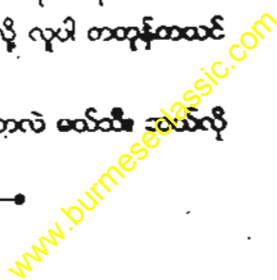
မနက်စောစော လှေမြင်ကွင်းမှာ ဖင်ချခံလိုက်ရတဲ့
ကုလားမသရဲ။

ဆိုတဲ့ စာတမ်းပြုစုပြီးပြီးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ကြည့်စမ်း . . . တကားရူး မျောက်သရဲ အယုတ်တစ်

ပိုင်ဟာ ဒေါသတွေ လှုံ့ထွက်လွန်းလို့ လူပါ တတုန်တထင်
ဖြစ်လာပါတယ်။

“ဒါ . . . ဒါ . . . ဘယ်လို ဖြစ်တာလဲ မယ်သီ။ ဘယ်လို

လုပ်ကြမလဲ။ သူတို့ ဒီပုံတွေ လိုက်ဖြန့်နေတာလား။ လိုက်ကပ်နေတာလား။ တွေ့ရင်သားတွေ လက်ထဲ ရောက်ကုန်ပြီလား”

“အေး . . . အဲဒါပဲ မယ်ပိုင်။ ဘာတွေ ဖြစ်လာမလဲတော့ မသိဘူး။ ခုထိတော့ ကျောင်းမှာ ကပ်ထားတာလည်း မတွေ့ဘူး။ နိုင်ငံထွက်တာလည်း မမြင်သေးဘူး။ အဆိုးထဲက အကောင်းလို့ ပြောရမှာပဲ။ အဲဒီပုံ ဝါလက်ထဲ ရောက်လာတာဟာ နင်လည်း တံကောင်းလို့ ငါလည်း လျင်လို့ပဲ မယ်ပိုင်”

- “ဘယ်လိုရောက်လာတာလဲ”

“ငါကျောင်းထဲ ဝင်လာတော့ လူတစ်ယောက်က ကျောင်းသားတစ်ယောက်ကို လာပေးသွားတာ မြင်လိုက်ရတာပဲ။ သူ ပြောသွားတာလည်း ငါအကုန်ကြားလိုက်တယ်။ အဆိုတော်ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆင့် သီလားတဲ့။ သီရင် သူ့ကို ဒါလေး ပေးပေးပါတဲ့။ အဲဒါနဲ့ ဝါလည်း အဲဒီကျောင်းသားဆီ ပြေးပြီး ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆင့်က ကျွန်မ သူငယ်ချင်းက ကျွန်မ ပေးလိုက်ပါ့။ မယ်လို့ ပြောရင်းဆွဲယူလိုက်တာပေါ့”

“ . . . ”

“သူကလည်း ကျေးဇူးပဲဆိုပြီး တန်းလစ်သွားတာ။ လုံးဝမကြည့်ချိန်ရမသွားဘူး။ ငါတို့ကလည်း နင့်အပေါ် စည်းကျော်ထဲ မဟုတ်ဘူး မယ်ပိုင်။ သူက ပါကင်မပါဘဲ ကြည့်ချင်စရာကောင်းအောင် လုပ်ထားတာဆိုတော့ ဓာတ်ရုစုကြော်ငြာတာထင်ပြီး ဖွင့်ကြည့်လိုက်မိတာ”

“အဲဒီလိုဖြစ်အောင် တမင်လုပ်တာပေါ့ဟဲ့။ ငါ့ကို အခုထိ ချင်တဲ့ကောင်ပဲ။ တောက်! . . . တွေ့ကြသေးတာပေါ့ မျောက်သ”

“ဟယ် ငါကလည်း နင့်ကို ဘယ်လွတ် မြောက်ခွင့်ပေးလိမ့်မလဲ”

ပိုင်က ပြောရင်းဆိုရင်း Wallpaper ကြီးကို တဖြဲဖြဲနဲ့ စိတ်စိတ်အမွှာမှာ ဖြစ်အောင် ဆွဲဖြဲလိုက်ပါတော့တယ်။

“ဘယ်လိုလုပ်မလဲ မယ်ပိုင်။ ပိုစတာတွေ ဘာတွေ ချစ်နေပြီ ဆိုတော့ လုံးဝလျော့ထွက်လို့မရဘူးနော်။ Shock မှုန်းကြီးနိုင်တယ်”

“ကြည့်နေပါ။ ငါ ချက်ချင်း ပြန်လုပ်ပြမယ်။ ရက် မကူးစေရဘူး” အဲဒီအချိန်မှာပဲ မယ်ခိုင်ဆီ ဖုန်းဝင်လာပါတယ်။ မယ်ခိုင်က

“ဟယ်နဲ့ ထုတ်ကြည့်တော့ . . . ”

“ဟယ် . . . ထိုက်သော်ဇင် . . . ထိုက်သော်ဇင်”

ဆိုပြီး တအံ့တသြနဲ့ ပျားပျားပြာပြာ ဖြစ်သွားပါတယ်။

“ကြည့်စမ်း . . . ဒီကောင်တွေ ချိန်ကိုက်ဖုံးဝံ့တောင် ထား မဖြစ်ရမယ်”

“နင် ပြောတာဖြစ်နိုင်တယ် မယ်သီ။ ပေး . . . မယ်ခိုင် ငါ

“မယ်သီ”

“အို! . . . ဒီအချိန်မှာ နင် ဘယ်ပြောလို့ဖြစ်မလဲ မယ်ပိုင်” စိတ်ငြိမ်ငြိမ်ထားပြီး ဘာလုပ်ရင် ကောင်းမလဲဆိုတာပဲ စဉ်းစား

“ဆိုက်သော်ဇင်နဲ့ ပြောကြည့်လိုက်ပါဦးမယ်”

“ရတယ်။ ဒါဆို စစ်ကာ ဖွင့်ထားလိုက်”

အားလုံးရဲ့ မျက်လုံးတွေဟာ မယ်ခိုင်ဖုန်းလေးပေါ် ရှိရာ

“ဆက်သွားပါတော့တယ်။

“ဟယ်လို . . . ထိုက်သော်ဇင်”

www.burmeseclassic.com

(၈)

“တိုက်သော်လည်း မဟုတ်ဘူးဟေ့။ ငါပဲ . . . ဒေဝမော်ကွန်း
ပို့လိုက်တဲ့ပစ္စည်း ကုလားမသရဲ လက်ထဲ ရောက်ပြီလား”

“နင် ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ ဒေဝ။ ပြဿနာကို ဘာဖြေ
လို့ ဆွဲဆန့်ချင်တာလဲ။ ကြားထဲက ငါတို့ တောင်းပန်ပါတယ်
ပြောပြီးပြီပဲ ဒေဝရယ်”

“Ok, Please ဘာမှမပြောနဲ့တော့ ကျော့ကေခိုင်။
ပြောတာကိုပဲ သေချာနားထောင်ပါ။ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ ကုလား
မသရဲကို ပြောလိုက်။ လာတောင်းပန်လှည့်ပါလို့။ ဒီညထိ တောင့်မယ်
မတောင်းပန်ရင် အဲဒီပုံတွေ မနက်ကျ ပြန်မှာပြည်တစ်ပြည်လုံး ပုံ
သွားစေရမယ်။ နားလည်လား”

“ . . . ”

“တောင်းပန်ရမယ့်စကားလုံးက ညက ပြောထားတဲ့အတိုင်း

လူကိုယ်တိုင် တောင်းပန်ရမယ်။ ဖုန်းနဲ့မရဘူး။ လာရမယ့်နေရာက
ညာနားက ငါထိုင်ခဲ့တဲ့နေရာလေးကိုပဲ။ ပေါက်တယ်နော် အိုခေ”

ဒေဝဟာ ဖုန်းကို အဓိကကျတဲ့ စကားလုံးသာ ခပ်ပြတ်ပြတ်
ပြောပြီး တစ်ဖက်အဝင်ကို လုံးဝလက်မခံဘဲ ဘိုထိုက်လက်ထဲ
ပြန်ပေးလိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ တောက် တစ်ချက်ကို ခပ်ပြင်းပြင်း
ဆတ်လိုက်မိတယ်။ သူမပေးခဲ့တဲ့ စော်ကားမှုက တစ်ညလုံး အိပ်မရ
အောင် ဒေါသတွေထွက်စေခဲ့တာမို့ ဒီလိုလက်စားချေမယ့် အစီအစဉ်
တို့ ညတွင်းချင်းပဲ ဆုံးဖြတ်ဖြစ်ခဲ့တာပါ။

ပိုဆိုးတာက မနက်ခုနစ်နာရီခန့်မှာ ပါတနာနှစ်ယောက်နဲ့
အိပ်သက်သုံးယောက်ဆီက သူမနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ဖုန်းတွေကို ကျက်သရေ
မခံလာမရှိ လက်ခံလိုက်ရလို့ပါပဲ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ လက်စားချေမယ့်
အစီအစဉ်က ရှပ်လုံးပိုကြွလာခဲ့ပြီး အကခန်းမမှာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့
ဆိုင်ပင်ခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

အမှန်တော့ ဒေဝဟာ သူမကို အခဲမကျေတာ မှန်ပေမယ့်
တိုက်ယုံဘက်စပြီး လက်တုံ့ပြန်ဖို့ အစီအစဉ်တွေ ပြဿနာရှာဖို့ အစီ
အစဉ်တွေ တကယ်မရှိခဲ့ပါဘူး။ အခု ရက်မှာ ရိုက်ကွင်းက တစ်ဖက်
အသံသွင်းဖို့က တစ်ဖက်၊ အကသင်တန်းကတစ်ဖက်နဲ့ အချိန်တွေ
တို ဝေမျှသုံးစွဲနေရတာမို့လည်း သူမနဲ့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာတွေတ
ခေါင်းထဲမှာ လုံးလုံးပျောက်ကွယ်နေခဲ့တာပါ။

မနေ့ကမှ ပေါက်စီပြောလို့ သူမ အခွေဖြန့်ချိနေပြီ ဆိုတာ
ဆက်ရလိုက်တာပါပဲ။ ညနေ ရိုက်ကွင်းတစ်ရပ်ပြီးတဲ့ အချိန်မှာသာ
ခပ်တိုးရိုးယားကိုဝင်ပြီး သူမ ပါဝင်ဆိုထားတဲ့ အခွေလေးကို အာအေ

www.burmeseclassic.com

ခွဲပါတယ်။ ဒေသခံရဲတိုက်က ငယ်ငယ်လေးကတည်းက အနုပညာရှင်တွေအဖို့ကို ချစ်ခင်လေးစားမှုအပြည့်အဝထားခဲ့သလို ကိုယ်ကိုယ်တိုင်လည်း အနုပညာစိတ်ဓာတ် အပြည့်အဝရှိခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်အဆိုတော်ပဲဖြစ်ဖြစ် ဘာခွေပဲထွက်ထွက် ကိုယ်အဆင်ပြေသည်ဖြစ်စေ၊ မပြေသည်ဖြစ်စေ၊ ကိုယ်ကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ မကြိုက်သည်ဖြစ်စေ၊ အနုပညာသမား အချင်းချင်း လေးစားအားပေးတဲ့အနေနဲ့ အမြဲတမ်း ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ဝယ်ယူအားပေးလိုက်တာပါပဲ။

အခုလို သူမနဲ့ တွဲထုတ်တဲ့အခွေထဲမှာ ကိုယ် ကြိုက်တဲ့အဆိုတော်တွေ ပါနေပြန်တော့ အားပေးရတာ ပိုပျော်စရာကောင်းပါတယ်။ အဲဒီလို အားပေးခဲ့တဲ့နေရာမှာလည်း သူမကိုမြင်ရင် တစ်ခုခု ပြောမိဆိုမိမှာ စိုးတာကြောင့် သူမကို လုံးဝမကြည့်မိအောင် စိတ်ကိုမနည်း ထိန်းပြီး အမြန်သုတ်ခြေတင်ပြေးခဲ့ရတာပါ။

ဒါပေမဲ့ ဒေသဟာ ကိုယ့်ဘက်က ပြဿနာမစစ်မအောင် ဘယ်လောက်ပဲ ဆင်ခြင် ဆင်ခြင်၊ စိတ်ကိုလည်း ဘယ်လောက်ပဲ ထိန်းထိန်း ဖြစ်ချင်တော့ ညဘက် အခုတလော သူ့ဓာတ်ကျနေတဲ့ ဆိုင်လေးထဲမှာထိုင်ပြီး အရသာရှိတာလေးတွေကို စားသောက်နေတုန်းမှာပဲ သူမဘက်က ပေါ်တင်စော်ကားလာတဲ့ ပြဿနာကြီးတစ်ခုကို မရှုမလှ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘယ်လောက်ခံပြင်းစရာ ကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ ခေါင်းခေါက်ခံလိုက်ရတဲ့ကိစ္စကို ဆိုးလှပြီထင်နေခဲ့တာ။ အခုလို လူမြင်ကွင်းမှာ ဘုမသိ ဘမသိ သိက္ခာအချစ်လိုက်ရတဲ့ကိစ္စမှ အဖတ်ဆယ်

အခုအောင် စက်ဆုပ်ရွံရှာဖွယ် ကောင်းတော့တာပါပဲ။

“တောက်! . . . ငါ့မှာတော့ ကိုယ့်ဘက်က ပြဿနာမစစ်မအောင် ဆင်ခြင်လိုက်ရတာ။ အခွေအားပေးတာတောင် သူ့ကိုမကြည့်အောင် မနည်းထိန်းပြီး လစ်လာခဲ့ရတယ်။ မြင်ရင် ရန်စစ်မှာစိုးလို့။ တော့ သူက သူ့ကိုယ် သူ ဝိုင်ပြီနိုင်ပြီဆိုပြီး ဘာလိုင်းကြီး စော်ကားအားပေးတာ တွေ့မယ်”

ဒေသဟာ တွေးလေ မခံချိမခံသာဖြစ်လေ ကြိမ်းမောင်းလေ။

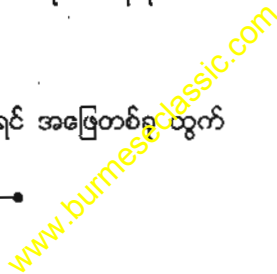
“ဒါပေမဲ့ ဒီလိုလုပ်မှ ဖြစ်မှာလား ဒေသ။ မင်း ခြိမ်းခြောက်စိတ်ကိစ္စကြီးက ကလေးကလားမဆန်ဘူးလား။ ဒီခေတ်ကြီးထဲမှာ အခြားနည်းလမ်းတွေ အများကြီး ရှိပါတယ်ကွာ”

“သိတာပေါ့ကွာ။ ရှိတာပေါ့။ ငါ့မှာ နည်းလမ်းပေါင်းစုံရှိတယ်။ ဒီလူရိုင်းမကို First step အနေနဲ့ ဒီလို ကလေးကလားဆန်တဲ့ နည်းမျိုးနဲ့ သွေးတိုးစမ်းကြည့်ရတယ်ကွ။ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဆယ်ရလိမ့်မလဲ”

“ကျွန်! . . . ပြဿနာပဲကွာ။ Shock က တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ကြီးလာပြီ။ မင်းမမှားဘူးဆိုတာ မြင်တဲ့လူရော ငါတို့ရော သိနေတာပဲ။ ဟိုကလည်း မမှန်ပေမယ့် တမင်သက်သက် ထလုပ်တာမှ ဖျတ်တာ။ နှစ်ယောက်လုံးက Shock ရှိထားဖူးတာဆိုတော့ အစ်ခနဲဆို ဝုန်းခနဲဖြစ်ကုန်တဲ့ သဘောပဲ။ ဒါကို ငါမရရအောင် ညှိလိုရတယ်ကွ”

“ . . . ”

“ကျော့ကေစိုင်းနဲ့ တွေ့ကြည့်လိုက်ရင် အဖြေတစ်ခု ထွက်

လာမှာ။ မင်းသာစိတ်အေးအေးထားပြီး ငါလုပ်မှာကို လက်ခံလိုက်
ကွာ။ တောင်ပန်တယ် ဒေဒ်။ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေးနဲ့လည်း
ဖြစ်နေတယ်။ ပြီးတော့ အနုပညာသမားအချင်းချင်းလည်း ဖြစ်နေ
တယ်။ အဲဒါ ထည့်တွက်ဦး”

“ဟုတ်တယ် ဒေဒ်။ ဘုံထိုက် လုပ်ပေးတာကိုပဲ လက်ခံ
လိုက်။ အနုပညာသမား အချင်းချင်းတွေပဲကွာ အဆင်ပြေမှာပဲ။
မရလည်း နောက်တစ်ခါ ပြန်တွေ့ခွဲရင် နှိပ်ကွက်လိုက်ရုံပေါ့။
လက်စားချေမယ့် အစီအစဉ်ကိုတော့ ခေါင်းထဲထည့်မနေနဲ့။ အချိန်
ကုန်တယ်။ အလုပ်ပျက်တယ်။ လူပန်းတယ်”

“နီး . . . လုံးဝဆောရီးပဲ။ မင်းလို ကြောက်တတ်တဲ့စိတ်နဲ့
အေးဆေးမဆုံးဖြတ်နဲ့ ဖိုးသား။ ဘုံထိုက် . . . မင်းလည်း မိသားစုချင်း
ရင်းနှီးတာကိုမြင်ပြီး အိုကေအောင် ကြိုးစားဖို့ စိတ်မကူးနဲ့။ မင်း
သွားညှိလည်း မင်းနဲ့ကျော့ကေခိုင်သာ ငြိသွားမယ်မှတ်လိုက်။
ဒီကုလားမသရဲမှာ အနုပညာသမား အချင်းချင်းပဲဆိုတဲ့ ထောက်ထား
ငဲ့ညှာတဲ့စိတ် လုံးဝရှိတာမဟုတ်ဘူး။ မရှိလို့လည်း ဒီလို သိက္ခာချသွား
တာပေါ့ကွာ။ ငါကတော့ ငါအစီအစဉ်အတိုင်း ဆက်လုပ်ရမှာပဲ။
မင်းတို့မတားနဲ့”

“အေး . . . ဒေဒ် ပြောတာမှန်တယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်
ပြောတာလည်း မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒေဒ် ပြောသလိုပဲ ဒီကုလားမသရဲ
ကို ပညာနည်းနည်းတော့ ပြန်ပြုမှ ဖြစ်မယ်ကွ။ ဒါမှ နောက်ကို
အမောက်မထောင်ရဲမှာ။ တကယ်ဆို ဒီကိစ္စက ရမ်းတုပ်စရာလိုလား။
ပိတ်တာကို သေချာအောင် ပြန်မေးပါဦးလား။ ခုတော့ သူတို့ဘာသာ

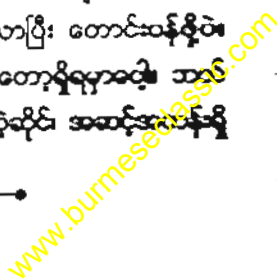
သူတို့ ဘာဖြစ်ဖြစ် ဒီကောင့်မြင်လိုက်တာနဲ့ ဒီကောင့်ကိုပဲ ပြဿနာ
တော့တာ။ ဒါလုံးဝရင့်တာပဲ”

“ဟား . . . ပေါက်စီ မင်းကလည်း ကွိုင်ပဲ။ အားလုံးက
အေးဆေးဖြစ်အောင် ထိန်းမှ ဝင်ကြပ်နေပြန်ပြီ။ ဒီပုံစံဆို ကိုယ်က
မင်းလိုက် သူကတင်းလိုက်။ ကိုယ်ကစိန်ခေါ်လိုက် သူက စိန်ခေါ်
လိုက်နဲ့ ပြဿနာကပြီးမှာမဟုတ်တော့ဘူး။ သတင်းပေါက်သွားလို့
သူတို့လူ ပေါ်လာရင်လည်း အရေးလားကွ။ အေးဆေး ဖြေလိုက်ရုံ
ပဲ။ ကိုယ်က မှန်နေတာပဲ”

“ဘုံထိုက်ကလည်း ဒီနည်းတွေ သုံးစရာမလိုဘဲ မင်းလိုချင်
ပုံစံဖြစ်အောင် လုပ်ပေးမှာပါကွာ။ ခုချိန်ဆို ပိုင်ပိုင်ဆင့်လည်း သူ
တို့ သူသိနေလောက်ပါပြီ”

“ပြောမနေစမ်းပါနဲ့ ဟိန်းလေးရာ။ ဒေဒ်အကြောင်းလည်း
အေးသားနဲ့ သူလုပ်ချင်တာရှိရင် ဘယ်တုန်းက တားလို့ရဖူးလဲ။ လွတ်
ထားလိုက်။ ဒီကိစ္စပဲပြီးမဖြစ် ငါတို့ အလုပ်ကောင်းကောင်း လုပ်
တာ မဟုတ်ဘူး။ ဘုံထိုက် လုပ်ပေးလည်း ကျော့ကေခိုင်တို့ပဲ လာပြီး
တင်းပန်မှာ ပိုင်ပိုင်ဆင့် ပါမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒီကောင်က သူ့ရှေ့ကို
ပိုင်ဆိုင် လာတောင်းပန်မှ ရပ်မယ့်ကောင်။ သဘောပေါက်”

“အိုကေ . . . ကောင်းကောင်း၊ အဓိကအချက်က အဲဒါပဲ။
သူ့အားမသရဲကိုယ်တိုင် ငါ့ရှေ့ကို ရောက်လာပြီး တောင်းပန်ဖို့ပဲ။
သူ့လုပ်သွားတဲ့ပုံစံနဲ့ ထိုက်တန်တဲ့ပေးဆပ်မှုတော့ရှိရမှာပေါ့။ ဘယ်
ထက် ပိုက်ရိုင်းလဲကွာ။ အဆင့်အတန်းရှိတဲ့ဆိုင်း အဆင့်အတန်းရှိ

တဲ့လူတွေရွေးရာ ဒါကို စော်ကားသွားတာ တွေးလေ။ ဒေါသထွက်လေ။ သတ်စစ်ချင်စိတ်ပေါက်လေပဲ”

“...”

“အနုပညာသမားအချင်းချင်း မမွေးမြူသင့်တဲ့ စိတ်ဓာတ်ကို မွေးတာ။ ဒါလား အဆိုတော်။ ဘာအဆိုတော်လဲ။ အဆင့်အတန်း ခန့်တဲ့ အဆိုတော်။ အနုပညာစိတ်မရှိဘဲနဲ့များ ဒီလောကထဲတို့ ဝင်လာသေးတယ်။ တောက်!”

ဒေင်ဟာ ပြောရင်း ပြောရင်း ဒေါသတွေ ထွက်လာပြန်တာ မို့ သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးလည်း ခေါင်းကုတ် သူကကုတ်၊ သက်ပြင်း ချသူကချ၊ မက်လက်လန်သူက လန်နဲ့ ဘာမှမပြောနိုင်ကြတော့ဘဲ ငြိမ်သက်သွားပါတော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဘိုထိုက်က ဖုန်းလေးထဲ မှတ်တရက် ထမြည့်လာပါတယ်။ ဘိုထိုက်က ဈာတ်ခနဲ ကြည့်လိုက် တော့။

“ဟာ . . . ကျော့ကေခိုင် . . . ကျော့ကေခိုင်”

ဆိုပြီး ထိတ်ထိတ်ပြာပြာနဲ့အပြင်ထွက်ပြောဖို့ ဟန်ပြင်မိ တယ်။

“တွေ့လား . . . ကျော့ကေခိုင်ဆိုရင် ထူးပြီ။ မင်း အပြင် ထွက်ပြောမနေနဲ့။ ပေါ်တင်ပဲ အေးဆေးပြောကွာ”

“ဟုတ်တယ် ဘိုထိုက်။ မင်း အလျှော့ပေးဖို့ မကြိုးစားနဲ့ နော်။ လုံးဝ ညှိလို့ရမှာမဟုတ်ဘူး။ ဒေင် ပြောတဲ့ ပုံစံအတိုင်း ရအောင် ဝည်းရုံး”

“ကုလားမသရဲတော့ ဆတ်ဆတ်ခါခါပြောပြပါကွာ။ ပေး . . .

“ဘိုထိုက် ငါပြောမယ်။ ဒီကိစ္စမြန်မြန်ပြီးမှ မြန်မြန်အေးမှာ”

“ဟာ . . . ဒီအချိန်မှာ မင်းပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ ဒေင်ရ။

“လို့ချင်တဲ့ ပုံစံပြောပြီးပြီပဲ။ သူ့ထက်ကလာမယ့် respond ကို အင်ကြည့်ဦးမှာပေါ့။ ဒါ ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ကျော့ကေခိုင် ငါ့ကို မြန်တော့တာပဲ ဖြစ်မယ်”

“ဒါဆိုလည်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ကွာ။ စပီကာ ဖွင့်ထားလိုက်”

တစ်ယောက်တစ်မျိုး ပြောကြရင်း အားလုံးရဲ့ မျက်လုံးတွေ

ဘိုထိုက် ဖုန်းလေးပေါ် စုပြုံကျရောက် သွားပါတော့တယ်။

“ဟယ်လို . . . ကျော့ကေခိုင်လား”

“နင်ကရော ဘယ်သူလဲ။ ဘိုထိုက်လား”

“အင်း”

“နင်တို့က ချိန်ကိုက်ပုံး ထောင်လိုက်တာလား ထိုက်သော်

ဒီကိစ္စ နင် ဒီတိုင်းကြည့်နေတော့မှာလား။ ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ”

“ငါက ဒီတိုင်းကြည့်မနေလို့ ဘယ်လိုလုပ်ရမှာလဲ။ ဒီကိစ္စက

နင်တို့ဘက်ကမှားတဲ့ကိစ္စပဲ။ ဒေင် တောင်းဆိုတဲ့ လုပ်လိုက်ရင်

အေးဆေးပြီးသွားလိမ့်မယ်။ ဒီမှာ ကျော့ကေခိုင် ချိန်ကိုက်ပုံး ထောင်

ထိုက်တာပဲ။ နင်တို့ ကံကောင်းတယ်မှတ်ပါ။ နင်တို့လက်ထဲသာ

ချိန်မိမရောက်ခဲ့ရင် ဒီအချိန်ဆို ဘာတွေဖြစ်ကုန်မလဲ”

“ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်ထိတောင် လုပ်ရောလို့လား။ နင်တို့လူ

ထဲထွင်တဲ့ ပုံနဲ့စာတန်းကိုလည်း သေချာကြည့်ဦး။ ယောက်ျားလေး

ဖြစ်ပြီး မိန်းကလေးတစ်ယောက်အပေါ်ကို ဒီလိုခြိမ်းခြောက်တာ

ဘယ်လောက်မိုက်ရိုင်းလဲ။ အနုပညာသမားအချင်းချင်း အဆင့်

www.burmeseclassic.com

အတန်း မရှိတာတွေကို မလုပ်ပါနဲ့။ သိပ်အောက်တန်းကျတယ်”
 “ဟာ . . . ကိုယ့်အမှားကိုယ် သိနေသားနဲ့ ဒီလို စကားထုတ်ရဲသေးတယ်။ ဘယ်သူက အောက်တန်းကျတဲ့အလုပ်ထုတ်အောင်လုပ်တာလဲ။ အနုပညာသမားအချင်းချင်း ဘယ်သူက အဆင့်အတန်းဆိုတဲ့ အလုပ်ကို စလုပ်တာလဲ။ ဘယ်သူမှားတာလဲ။ ဒီမူတွေကတော့ ညက ငါတို့မပါပေမယ့် ဒေဓ်ရဲခွဲတဲ့ Shock ကို ခံစားလို့ရတယ်”

“ . . . ”

“နားလည်လား။ စကားတွေ ရှည်ရှည်ဝေးဝေး ပြောမနေတော့။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကိုသာ အမြန်တောင်းပန်ဖို့ နားချလိုက်။ အမှန်ကန်ဆုံးနဲ့နည်းလမ်းအကျဆုံးလုပ်ရင်ပဲ”

“ပြဿနာပဲ ထိုက်သော်ဇင်ရယ်။ မဟုတ်တဲ့နည်းလမ်းတွေကိုတော့ တားဖို့စိတ်မကူးဘူး။ နင်ကပါ နင်တို့လူ ဖြစ်ချင်တာပဲ။ ဇွတ်ခိုင်းနေပါလား။ ဒီကိစ္စက ငါတို့မှားတယ်ဆိုပေမယ့် တမင်ခန့်ထဲယူတဲ့ အမှားမျိုးမဟုတ်တာ။ မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့တဲ့ ကိစ္စပဲဟာ။ ဒါကြောင့်လည်း ဒေဓ်ကို ငါတို့တောင်းပန်ခဲ့ပြီးပြီလေ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နင် ဒေဓ်ကို ရအောင်ပြောပေးပါ ထိုက်သော်ဇင်”

“ . . . ”

“ဒီကိစ္စကို ရပ်တန့်ကာ ရပ်ပါလို့ ငါတို့လာပြီး တောင်းပန်ပါမယ်လို့”

“နိုး . . . နင်လာညီမနေနဲ့တော့ ငါတို့ညှိပြီးပြီ။ ဒေဓ်တစ်ယောက်အရဘူး။ ဒါဆိုဒါပဲ သူ့ချေကို ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကိုယ်တိုင် လာတောင်းပန်မှ

“အမှား ဒီကြားထဲ ဘယ်သူ့စကားမှ နားယောင်မှာမဟုတ်ဘူး။ ခုနက ပြောတာတောင် နင့်စကား အဝင်ခံလို့လား”

“အေး . . . ဒီမှာလည်း မယ်ပိုင်က ဘယ်သူ့စကားမှ အဝင်ခံဘူး။ ညှိလို့ကို မရဘူး။ ညက အပြတ်ပြောပြီးသားတဲ့ တမင်သက်သက်လုပ်တာ မဟုတ်ဘူးဆိုပြီး သောင်းကျန်းနေပြီ လုံးဝမတောင်းပန်ဘူးတဲ့”

“အဲဒါတော့မသိဘူး။ နင့်ကိုတော့ အားနာပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ညက ငါဘယ်လိုမှ ညှိပေးလို့မရတဲ့ကိစ္စပဲ။ ကိုယ့်အမှား ကိုယ်တိုင် မြန်မြန်တောင်းပန်ခိုင်းလိုက်တာပဲ ကောင်းမယ်ထင်တယ်။ ကျွန်တော့ကိုင်။ နင်တို့ ဘော်ဒါသာ နင်တို့ရအောင် ညှိလိုက်တော့”

“ဪ . . . နင်က ဒီလိုလား။ ဒါဆို ငါ နင့်အပေါ် ဘယ်လိုပြောမှ ရှိတော့မှာလဲ။ နင်ပြောခဲ့တဲ့စကားကိုရော ဘယ်လိုလက်ခံရတော့မှာလဲ”

“ဘာစကားလဲ”
 “ကိုယ့်လူကိုယ် ထိန်းကြေးဆိုပြီး အပြန်အလှန် သဘောတူညီမှု ယူခဲ့တာလေ”

“အိုခေ . . . အဲဒီ သဘောတူညီမှုကို ဖောက်ဖျက်တာ မဟုတ်ဘူး။ နင်ပဲ ကျော့ကေခိုင်။ ငါ့အပေါ် ယုံကြည်မှုရှိဖို့ဆိုတာက နည်း ညက နင်တို့ ဖြစ်ခဲ့တဲ့နေရာမှာ ငါပါလို့လား။ ငါသာပါရင် ပြဿနာ လုံးဝမဖြစ်စေရဘူး။ ထိန်းနိုင်တယ်။ နင်တို့သာ အခွင့်လွတ် နေချင်သားနဲ့။ တစ်ယောက်တည်းကို မနိုင်တာမို့လား”

“ . . . ”

“အဲဒါကက နင်ပဲ။ နင်ပြောထားတဲ့ စကားအတိုင်း နိုင်အောင် ထိန်းရမှာပေါ့။ ဒါမှ နင် ငါ့စကားကို လက်ခံလို့ရမှာ။ ငါ့အပေါ် ယုံကြည်မှုတွေရှိလာမှာ စမှ အပြစ်တင်နေလို့ ရမလား။”

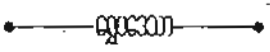
“မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားတဲ့ ကိစ္စမို့လို့ပါဆို ထိုက်သော်လည်း ရယ်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်က Shock ရှိထားတာဆိုတော့ ဆတ်ခဲနဲ့ဆို ဝုန်းဒိုင်ကြံကုန်တဲ့သဘော ပဲ။ အဲလိုဆိုတော့ ငါလည်း ဘယ်နိုင်မှာလဲ။ ရတယ်လေ။ ငါ ဒီလောက် တောင်းတောင်းပန်ပန် ပြောနေတာမှ နင်က ဒီလိုဆိုရင် ငါလည်း မယုံပိုင်ကို ဒီတိုင်းလွှတ် ထားလိုက်တော့မယ်”

“... ”

“အခု သူ အရမ်းသောင်းကျန်းနေပြီ။ ဘယ်လိုမှ မနိုင်တော့ဘူး။ တစ်ခုခု ပြန်လုပ်လိမ့်မယ်။ အတန်းတောင် မတက်တော့ဘူး ပြန်သွားပြီ”

ဒေင်တို့အဖွဲ့က ဘိုထိုက်နဲ့ ကျောကေခိုင်ရဲ့ အချီအချပြောနေတဲ့ စကားနပန်းကို နားထောင်လို့ ကောင်းနေတုန်းမှာပဲ။ ကျောကေခိုင်ဘက်က အရင် ဖုန်းချသွားခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ ဘိုထိုက်က “ဟူး” ခနဲ သက်ပြင်းလေကို မှုတ်ထုတ်တယ်။ ကျန်တဲ့သူငယ်ချင်းတွေကတော့ ရယ်သူကရယ်တယ်။ “ပြဿနာပဲ”လို့ တ.သူ့က တ.တယ်။ “ပွဲက ကြည့်ကောင်းပြီဟေ့” လို့ ပြောသူက ပြောတယ်။ ဒေင်တစ်ယောက်ကသာ ပြုံးနေရာကတစ်ဆင့် ဟက်ဟက် ပက်ပက် ရယ်မောလိုက်မိလေရဲ့။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . တွေ့လား ကုလားမသရဲ”

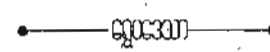
သူ့အလှည့်ကျ ဆတ်ဆတ်နာနေပြီ။ ငါ့စိတ်ကို လာမတောင်းပန်မခြင်း အဲဒီလိုဖြစ်အောင်ကို တစ်ခုချင်း လုပ်သွားမှာ။ ဒါပါးပါးလေးပဲရှိသေးအယ်။ အခု သောင်းကျန်းနေတာ အတန်းတောင် မတက်နိုင်တော့ဘူးတဲ့။ ဘာတွေ လာထားမလဲ၊ လာထားလေ။ အေးအေးစောစောကြည့် ဆိုက်ရုံပဲ”

“အေး . . . မင်း စောင့်ကြည့်တာကနောက်၊ လောလောအယ် ကျောကေခိုင်က ဟာမိုသွားရစ်နေမှ မာမီက ဘုမသိဘမသိနဲ့ အဲဒီလို စွပ်ကောနေမှာ။ ကောရုံတင်မကဘူး။ အရေးကြီးတဲ့လိပ်စာတွေပါ ပါတင်ခံရမှာ။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကလည်း တကယ်ပြန်လုပ်မယ့်အပေါက်”

“လုပ်လိုက်လေ။ သူ ဘယ်လောက်ထိ လုပ်နိုင်မှာလဲ။ ဒီမှာ အဲလိုထိုက် မင်းပြောလိုက်တာတွေ အားလုံးမှန်တယ်။ မင်းမားသားကြီး ချိုင်ဂူလာရင် အဲဒီပူတဲ့ကျိုင်းကို ငါတာဝန်ယူမယ်ကွာ။ မင်း ဘာမှ မသွားပဲနေနဲ့။ ဟင်း! လုပ်စမ်းပါစေ။ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေး အိပ်ပွား တွေ့သွားမှာပေါ့။ ငါကတော့ ပြောထားတဲ့အတိုင်း ညက သူ့အိပ်ပွားချသွားတဲ့ နေရာမှာ ဒူးနန်းပြီးတော့ကို ထိုင်စောင့်နေမယ်”

ဒေင်ရဲ့ ခိုင်ခိုင်မာမာ ကြွေးကြော်လိုက်တဲ့ အသံကြောင့် သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ငြိမ်သွားပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ တကယ်တမ်း သူတော့ သူစိပ်ခဲတဲ့အစီအစဉ်က မထမြောက်ခဲ့ပါဘူး။ ဘာကြောင့် ဆိုတော့ သူမနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ အပြောင်းအလဲတစ်ခုကို နာရီ အိပ်ခြားခင်းမှာ ရင်ဆိုင်လိုက်ရလို့ပါပဲ။

အဲဒါက နေ့လယ် သင်တန်းတစ်ခု ဖြုတ်ပြီးတဲ့အချိန်မှာ ကျဆုံးက ထွက်သွားတဲ့ သင်တန်းသားတစ်ယောက်က တွေ့ရမိပုံ

www.burmeseclassic.com

တစ်လိပ်ကိုင်ပြီး သူ့ရှေ့ကို ရောက်လာခဲ့တာပါ။

“အစ်ကို ဒီမှာ လူတစ်ယောက်လာပေးသွားတာ”

သူတို့တစ်ဖွဲ့လုံး အဲဒီစက္ကူလိပ်ကိုကြည့်ပြီး အံ့ဩသွားတာ ပြီးတော့ “ဥမ အာရုံလို့ပဲပြောရမလား။ ကုလားမသရဲရဲ့ လက်ချုပ် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ ပြိုင်တူ သိန်းားပည့်မှုကိုယ်စီနဲ့ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်မိကြသေးတယ်။ ပြီးမှ . . .

“အိုခေ . . . ကြော်ငြာထင်တယ်ကွ။ မင်းကြည့်ပြီးပြီလား လို့ပြောပြီး လှမ်းယူလိုက်တယ်။ ပုံစံကြည့်ရတာကတော့ သူ့ပို့လိုက်တဲ့ပစ္စည်းကို ကုလားမသရဲက ဒီတိုင်း ပြန်ပို့လိုက်ပုံက တယ်။

“မကြည့်ဖြစ်ပါဘူး အစ်ကို။ ခုလေးပဲ လူတစ်ယောက် ပေးသွားတာပါ။ အစ်ကို့ကို ပေးပေးပါဆိုလို့”

“ဪ . . . Thank နော် ညီလေး။ Thank you.”

“ဟုတ် . . . ရပါတယ်။ အစ်ကို”

“ဟေ့ကောင် . . . ဒေဒင် ကုလားမသရဲ ပြန်ပို့လိုက်တာ ထင်တယ်”

“ဖြစ်နိုင်တယ်ကွ။ မင်းပို့လိုက်တဲ့ပုံစံအတိုင်းပဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . အတူတူပဲ”

“ဘာလုပ်လုပ် ဂရုမစိုက်ဘူးဆိုတဲ့ ဒီရိုင်းကို ပြတာပဲလား အားလုံးကလည်း သူထင်သလို ထင်ကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သူကိုယ်တိုင် ဖွင့်ကြည့်လိုက်တဲ့ အခါမှာတော့ ထင်သလိုမဟုတ်ဘဲ ပြုံးပြုံးပြပြ ဆွဲထားတဲ့ပုံကြီးနဲ့ ကြီးကြီးကျယ်ကျယ် ရေးထားတာ

“မင်းစားတန်းကြီးကို တွေ့လိုက်ရပါ တော့တယ်။

“ဟာ”

“သွားပြီ”

“သေလိုက်ပါတော့ကွာ”

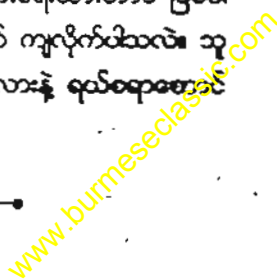
“လုပ်ချလိုက်ပြန်ပြီ”

မြင်လိုက်ရတဲ့ပုံကြီးကြောင့် ကျန်တဲ့လေးယောက်က လန့် တွက် လန့်၊ အံ့ဩသူက အံ့ဩနဲ့ တစ်ယောက် တစ်ပေါက် အသံမျိုးပုံ မျက်နှာနဲ့ကြလေရဲ့။ ဘိုထိုက်ကတော့ “ဒါမျိုးဖြစ်လိင်္ဂယ်ဆိုတာ ပြီးသား” ဆိုတဲ့ ဒီရိုင်းနဲ့ ဘာမှမပြောဘဲ မျက်စိမျက်နှာ ပျက်သွားပါ တယ်။ သူ့အတွက်ကတော့ ကာတွန်းတစ်ကွက် ဖတ်လိုက်ရသလို ဖြစ်မိ ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

သူမ ပို့လိုက်တဲ့ပုံက သူ့တစ်ရပ်စာလောက်မြင့်တဲ့ Wallpa- ပါးကြီးမှာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ မျောက်တစ်ကောင် ပုံဆွဲထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီမျောက်ရဲ့ မျက်နှာနေရာမှာတော့ ဘယ်လိုရှာတွေ့ သွားမှန်းမသိတဲ့ သူ့ရဲ့မျက်နှာပုံလေးကို ပုံကြီးချဲ့ပြီး ထည့်ထားတာ ဖြစ်ပြီး မျောက်ခေါင်းပေါ် တည့်တည့်မှာတော့ . . .

“မနက်စောစော လမ်းပေါ်မှာ ကျားမ မရွေး ဖင်တွေ ကို လိုက်ကိုက်နေတဲ့ တဏှာရူး မျောက်သရဲ။

ဆိုတဲ့ တံတန်းကြီးကို တစ်ခမ်းတနားရေးထားတာပဲ ဖြစ်ပါ တယ်။ idea ဘယ်လောက် နောက်ကောက် ကျလိုက်ပါသလဲ။ သူ မှုန်သလို ပြန်လုပ်ပြလိုက်ပုံက ကလေးကလားနဲ့ ရယ်ရောစောခင် တိုင်းနေသေးရဲ့။

"ဟာ . . . မင်းက ရယ်နိုင်သေးလား ဒေဒင်။ ဒီလောကထဲ ညစ်ညစ်ပတ်ပတ်တွေ ရေးထားတာများကွာ။ သူက မင်းထက် အရင်ဦးအောင် ဖြန့်ပြီးနေရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ"

"ဂရိုက်လို့ ပေါက်စီရာ။ သူလည်း ငါလိုပဲ ခြိမ်းခြောက်ထားတယ်။ ဘယ်လောက် ရယ်စရာကောင်းလဲ။ ငါ့အတွက်တော့ ကာတွန်းတစ်ကွက် ဖတ်လိုက်ရသလိုပဲ။ ဘိုထိုက် ပြောလိုက်စမ်းကွာတာတွန်းလက်ရာက အရမ်းကောင်းတယ်လို့ များများရေးပါ။ ထာထာအားပေးနေပါ့မယ်လို့ . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား"

ဒေဒင်က အဲဒီလို သရော်မော်ကားလုပ်နေတုန်းမှာပဲ ဘိုထိုက်ဆီ ဖုန်းဝင်လာပါတယ်။ ဘိုထိုက်က ဖုန်းကိုဖို့ ကြည့်ပြီး . . .

"ကျစ်! . . . ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ ကျော့ကေခိုင်"

လို့ စိတ်ပျက်လက်ပျက် ပြောပါတယ်။ ပညာပြန်ပေးနေတဲ့ ပေါက်စီကတော့ . . .

"ကြည့်စမ်း . . . ဒီဝန်မတွေ မင်းလုပ်သလို ပြန်လုပ်တာလဲ ဒေဒင်"

ဆိုပြီး တရားရူးတရားရူး ဖြစ်နေလေရဲ့။

"ဒီထက်ပိုပြီး ဘာလုပ်နိုင်ဦးမှာလဲ။ ဒါတွေ ငါက ဖြစ်လာတာပါကွာ။ ဘိုထိုက် ထုံးစံအတိုင်းပဲ စပီကာဖွင့်ထား"

"ဟယ်လို . . . ကျော့ကေခိုင်"

"ကျော့ကေခိုင် မဟုတ်ဘူးဟေ့ . . . ငါပဲ။ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ပိုင်လိုက်တဲ့ပစ္စည်း မျောက်သရဲ လက်ထဲရောက် ပြီလား"

"နင် ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ပိုင်။ ကိုယ့်အမှာ"

ဇာယံသိရဲသားနဲ့ တောင်းပန်လိုက်ပါလား။ ခဏနဲ့ပြီး ရမယ့်ကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ ပြဿနာ ထပ်ရှာချင်ရတာလဲ။ စိန်းကလေးနဲ့ယောက်ျားလေးနော်။ နင် ဒုက္ခရောက်သွားလိမ့်မယ်"

"ရတယ်။ ဘယ်လောက်ထိ ဒုက္ခရောက်အောင် လုပ်နိုင်မှာနဲ့လဲ။ ဒီမှာ ဘိုထိုက် နင် ဘာမှမပြောပါနဲ့။ ငါ ပြောတာကိုပဲ သေချာအထောင်ပါ။ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ နင်တို့ရဲ့ မျှောက်ခေါင်းဆောင်ကို ပြောလိုက်။ ငါ့အပေါ်လုပ် ကြံမယ့်အစီအစဉ်ကို အချိန်မီရပ်တန့်ကရင်ပါလို့။ မရပ်ရင် အဲဒီပုံတွေ မြန်မာပြည်တစ်ပြည်လုံး ပျံ့နှံ့သွားစေမယ်လို့ နားလည်လား"

"...."

"လုပ်ကြံမှု အစီအစဉ်ရပ်လိုက်ပါပြီဆိုတဲ့ သတင်းကို ခြောက်နာရီထိစောင့်မယ်။ သတင်းဝင်မလာရင်တော့ ခြောက်နာရီတိုတာနဲ့ တစ်ပြိုင်တည်း ငါ့ဘက်က လွှပ်ရှားတော့မယ်။ ရှုတင်တွေ၊ နီတာဒင်းတွေ၊ ကလပ်တွေ၊ ရှိုးပွဲလုပ်တဲ့နေရာတွေပါ အကုန်ဆိုက်ကပ်ပစ်မယ်။ ပေါက် တယ်နော် . . . အိုစေ"

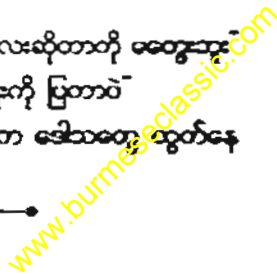
သူမက သူလုပ်ခဲ့တဲ့ ပုံစံအတိုင်း တစ်ထပ်တည်းကျအောင် ပြန်လုပ်ပြတာပါပဲ။ သူမလိုချင်တဲ့ အဓိက အကြောင်းအရာတွေကို မှတ်ပုံပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ဖုန်းချသွားခဲ့ပါတယ်။

"တောက်!"

"ဒီဝန်မ ယောက်ျားလေးနဲ့စိန်းကလေးဆိုတာကို တွေ့ဘူး"

"ဘာဖြစ်ဖြစ် ပြန်လုပ်ပြမယ့်ပုံစံမျိုးကို ပြတာပဲ"

သူမရဲ့ စိန်ခေါ်မှုကြောင့် အားလုံးက ဒေါသတွေ တွက်နေ

ကြပေမယ့် ဒေသတော့ သူမပို့လိုက်တဲ့ပုံကိုသာ စိုက်ကြည့်ပြီး မြဲရယ်နေမိတယ်။

“ဟား . . . မင်း ဘယ်လိုဖြစ်နေတာလဲ ဒေဒင်။ ရှေးနေပြီလား ဒီလောက် ဝေးကွာတွေ ရှုပ်နေတာတောင် အရယ်မပျက်ဘူး။ ပိုင်းဆင့်တ မင်းထက် လက်ဦးသွားမယ်နော်။ သူလုပ်မှ ပရမ်းပတာဖြစ်တုန်းမှာ”

ဘိုထိုက် ထအော်တဲ့အချိန်ထိ သူ အရယ်မပျက်သေးပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ Wallpaper ကြီးကို နောက်ဆုံးအကြိမ် အားရအောင်ကြည့် အစိတ်စိတ်အမွှာမွှာ ဖြစ်အောင် ဆွဲဖြုတ်လိုက်ပါတော့တယ်။ ပြီးလောက်ထဲက အပိုင်းအစတွေကို လုံးချေကိုင်ပေါက်လိုက်ပြီး သူ ဆုံလည်ထိုင်ခုံမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ လေကလေး ချွတ်သွားရဲ့ စွယ်စုံရ Laptop ကြီးကို ဖွင့်လိုက်ပါတယ်။

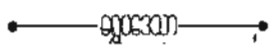
“ဟေ့ကောင် . . . ဒေဒင် ငါမေးနေတယ်လေ။ ဒီထဲ ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

“အေးဆေးပေါ့ကွာ။ အချိန်တန်ရင် သူ့ဘာသာသူ ဆေးပြီးသွားလိမ့်မယ်။ ဒေါသတွေ ထွက်မနေနဲ့တော့။ အခု ငါ လူတော့မှာ။ မင်း ကျော့ကေခိုင်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်”

လို့ ပြန်ပြောလိုက်မှ ဘိုထိုက်က ထုံးစံအတိုင်း ချက်ချင်းလှမ်းခေါ်ပြီး စပီကာ ဖွင့်ပေးပါတယ်။

“ဟယ်လို . . . ထိုက်သော်ဇင်လား။ ဒေဒင်လား”

“ငါပဲဟေ့ ဒေဒင်မော်ကွန်း။ နင်တို့ ခေါင်းစောင် ကုလားသရဲက ဒီလောက်ပဲ အရည်အချင်းရှိသလား။ သူများ ဒီရိုင်းစိုက်

အထူးတတ်တယ်ပေါ့။ idea တွေ နောက်ကောက်ကျမနေဘူးလား”

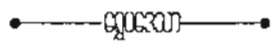
“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ တစ်ခုခု ပြန်လုပ်လိမ့်မယ်လို့ ငါပြောသား။ နင်တို့နှစ်ယောက်က ဒီလိုလုပ်ရမယ့် လူတွေမှာ မဟုတ်တာ။ ခြေထောက်ပဲတုံး ဒေဒင်ရယ်။ သူပြောသလို ရပ်တန်းကရပ်လိုက်ပါ။ နင် အထူးအောင် ငါအခုချက်ချင်းလာတောင်းပန်ပါ့မယ်။ နင် သင်တန်းအခုလား”

“နိုး . . . နိုး . . . ဆောရီးပဲ ကျော့ကေခိုင်။ ငါလိုချင်တာကို အင်မတန်ပြောမယ်။ ပြန်ဟာပြည်မှာ ဦးဘဂျမ်းကို မိအောင် ရေးနိုင်တဲ့ ခုမှပဲ ရှိသေးဘူးလို့ထင်ခဲ့တာ ခုမှပဲ တွေ့တော့တယ်လို့ ကုလားမသရဲရဲ့ ထက်ကွက်က ဦးဘဂျမ်းရဲ့ ခြေဖျားကို မိနေပြီမို့လို့ ဂုဏ်ယူပါတယ်။ နားထောင်ပါလို့ ပြောလိုက်”

“ဒေဒင်နော် လျှောက်ပြောမနေနဲ့”

“ငါဆီပို့လိုက်တဲ့ လက်ကွက်မျိုး များများရေးပါ။ ဒေဒင် မော်ကွန်းက ပရိသတ်လည်းလုပ်ပါ့မယ်။ ထုတ်ဝေသူလည်း လုပ်ပါ့မယ်လို့။ စာသားရေး၊ ပုံရေး အရမ်းရယ် စရာကောင်းတာပဲကွာ။ ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

“ကြည့်စမ်း . . . နင်ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ ဒေဒင်။ ငါ လာတောင်းပန်ပါ့မယ် ပြောတော့ အချိန်မရဘူးလေး ဘာလေးနဲ့။ ခုလို လျှောက်ပြောသရော်ဖို့ကျတော့ အချိန်ရတယ်လား။ ဒီမှာ . . . ခေါ်ပိုင်က တကယ်လုပ်တော့မှာဟဲ့။ နင့်အစီအစဉ်ကို ရပ်လိုက်ပါတော့။ ငါမေတ္တာရပ်ခံပါတယ်။ ခြောက်နာရီမထိုးခင် အခြေတစ်ခုခု အေးပါ ဒေဒင်ရယ်”

“အိုခေ . . . ကောင်းပြီ။ ငါ လေးလေးနက်နက် ပြောထား
မယ်။ ငါ့နာမည်လည်း ကျော်သွားပြီဆိုတော့ ငါ့ဘက်က ကုလားမ
ဆီ Message ပို့ရတော့မှာပေါ့။ နင် သေသေချာချာ နားထောင်
တော့ကေခိုင်”

“ . . . ”

“သေသေချာချာလည်း မှတ်ထားပါ။ ငါ့အခု Online
တက်ဖေ ဂျပန်။ မတက်ခင်မှာ သူ့ကို Chance တစ်ခုပေးလိုက်မယ်
သူလုပ်မယ့် အစီအစဉ်တွေကို ငါ စိတ်မဝင်စားဘူး။ ငါ့ကို တောင်း
ဖို့တိစ္ဆာသာ အာရုံစိုက်ပါလို့။ ပြောထားတဲ့အတိုင်း ညက ဆိုင်လေး
မှာ စောင့်နေမယ်။ တောင်းပန်မှာလား။ မတောင်းပန်ဘူးလားဆို
ချက်ချင်းအဖြေပေး။ တခြားအကြောင်းတွေ ငါ နားမထောင်ချင်
ဘူး”

“နေဦး . . . ဒေဒ်”

“ငါ့စကားမဆုံးသေးဘူး တျော့ကေခိုင်။ တကယ်
မတောင်းပန်နိုင်ဘူးဆိုတဲ့ respond ပဲပေးခဲ့ရင် အင်တာနက်ထဲ
နေ သူနာမည်တွေ သူ့ဓာတ်ပုံတွေနဲ့အတူ ငါ တင်ချင်တဲ့သတင်း
တင်လိုက်တော့မယ်”

“ကြည့်စမ်း . . . နင် . . . နင် မဟုတ်တာတွေ မလုပ်နဲ့
ဒေဒ်”

“လုပ်မှာ။ ငါလိုချင်တာကို မရရင် လုပ်တော့မှာ။ ကြား
နေနော် ကျော့ကေခိုင်။ ဘယ်လိုကလျာကြိုက်သလဲ။ ဖြတ်စားလျှင်
ကြိုက်သလား။ ဘာသံတင်းကြိုက်လဲ။ ဘယ်လိုပုံမျိုးကြိုက်လဲ။ အခု

“မှတ်ပစ်မှာ မှတ်ထား”

ဒေဒ်ဟာ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဖုန်းချပြီး ဘိုထိုက် ပြန်ပေးလိုက်
ပြီးတော့ လေကလေး တချွန်ချွန်နဲ့ Laptop ကို ဆော့ကစား
လိုက်ပါတော့တယ်။

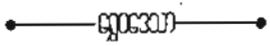
(၉)

“ဒေင် . . . ဒေင် . . . ဟဲ့ . . . ဒေင်”

မယ်ခိုင် ဘယ်လိုမှ ခေါ်လို့မရတော့ပါဘူး။ မျောက်သရဲတစ်
ထုံးစံအတိုင်း အနိုင်ပိုင်းသွားခဲ့ပြန်ပါတယ်။ ပိုင်ဟာ “ဟင်း” တစ်ချက်
သာ ခပ်စွေစွေပြည်တမ်းပြီး နှုတ်ခမ်းကို မှီလိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ ထိုင်
နေရာကနေ လက်ပိုက်ပြီး သူငယ်ချင်းတွေရှေ့မှာ ခေါက်တုံ့ ခေါက်
ပြန် လျှောက်နေလိုက်တယ်။

“တောက်! . . . ကြည့်စမ်း . . . သိပ်မိုက်ရိုင်းထားပဲ။
ကြားတယ်မှလား မယ်ခိုင်။ နင် ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ။ ထိုက်သော်လင်က
လည်း အလကားကောင်ပဲ။ ဘာမှ အားမကိုးရဘူး”

“ဘိုထိုက်ကိုပဲအပြစ်တင်မနေနဲ့လေ။ အများနဲ့တစ်ယောက်
ဖြစ်နေသလားမှမသိတာ။ ကျန်တဲ့လူတွေက ဒေင့်ဘက်တစ်ဖိုလို့ ညှိ

“အဆင့်အတန်းကို မရှိဘူး။ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေး

“အလောက်ထိ ရိုင်းစရာလိုလား။ ဒီနည်းသုံးမှ ပြဿနာကပြီးမှာလား။
“မယ်ခိုင်လဲ မယ်ခိုင်။ နင့်အစား ငါ ဒေဒါသတွေ အရမ်းထွက်နေပြီ”

မျောက်သရဲရဲ့ နောက်တစ်ဆင့်တက်သွားတဲ့ စိန်ခေါ်မှု
“ပြောပြ သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး ရှူးရှူးရဲရဲနဲ့ မခံမရပ် နိုင်ဖြစ်ကုန်ပါ
“မယ်ခင်းတစ်ယောက်သာ နဂိုကတည်းက အေးဆေးသမားမို့။

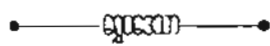
“ဒါကြောင့် ငါပြောတာပေါ့။ တောင်းပန်လိုက်ပါလို့။ သူ
“ပြောသလိုသာ တောင်းပန်လိုက်ရင် အေးဆေးဖြစ်သွားမှာ။ အချိန်
“လည်း မကုန်ဘူး။ လူလည်း မပင်ပန်းဘူး။ အတန်းလည်း မပျက်ဘူး။
“ဒါသတွေလည်း မထွက်ရတော့ဘူး။ ပြီးတော့ ရှေ့လျှောက်
“မျောက်သရဲဇာတ်လမ်းလည်း အေးဆေးဖြစ်သွားမှာပဲ”

ဆိုပြီး စိတ်လျှော့ဖို့ ပြောရာပြောကြောင်း ပြောပါတယ်။

“အို . . . ဘာကိစ္စတောင်းပန်ရမှာလဲ။ ဒါ တမင်သက်သက်
“အတူတာဟဲ့။ သာမန်မိန်းကလေးတစ်ယောက် လာတောင်းပန်
“အထက် အဆိုတော် ပိုင်ပိုင်ဆင့် ကိုယ်တိုင် လာတောင်းပန်တာကို
“အရသာရှိရှိ ခံယူချင်တာ . . . ရှင်းလား။ ကိုယ့်ဖင်ရိုက်သွားတဲ့
“အတစ်ယောက်ကို ဘယ်သူက တောင်းပန်ချင်မှာလဲ”

“မယ်သီကာလည်း အရစ်ပဲကွာ။ ငါက အေးဆေးခြင်အောင်
“မိန်းမှ ဝင်ကြပ်နေပြန်ပြီ။ ဒါဆို တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လက်စား
“ချောနေတာနဲ့ ပြဿနာက ဂျာအေး သူ့အမေရိုက်နေတော့မှာလား။

“ယောက်ျားတန်ဖိုး မိန်းကလေးတစ်ယောက်အထက် အနိုင်

www.burmeseclassic.com

ကျင့်နေတာပဲဟဲ့။ ဒီလောက်သိကြီးမဲကြီး လက်စားချေနေမှတော့ ကိုယ့်ဘက်ကလည်း ငြိမ်နေလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ပညာပြုသင့် လာလောက်တော့ ပြန်ပြရမှာပေါ့။ ငါတို့မယ်ပိုင် ဒီလောက်မညံ့ပါဘူး မယ်နှင်းရလို့။ လွတ်သာထားလိုက်။ သူ့ဘာသာသူ ကြည့်လုပ်လိမ့် မယ်”

“သူ့ဘာသာသူ ကြည့်လုပ်တာကနောက်။ ဟိုက ချက်ချင်း Online ပေါ်တက်တော့မှာ။ မယ်ပိုင်ကလည်း ဘယ်လိုမှ ပြောရမှာ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့လေးယောက်ပဲ သူတို့ဆီလိုက်သွားပြီး Fight ရအောင်ဟာ”

မယ်နှင်းရဲ့ ပြောရာပြေကြောင်း ဇျောင်းဖျူမှုကို မယ်သိနဲ့ မယ်ဦးက လုံးဝမကျေနပ်ဘဲ ပိုင်ဘက်ကနေ အချီအချ ပြန်ပြောနေပါတယ်။ အဲဒီအချိန်ထိလည်း ပိုင် စကားတစ်လုံးမှ ပြန်ပြောဖို့ စိတ်ကူး မရှိသေးပါဘူး။

“နင် ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ မယ်ပိုင်။ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်တော့ လေး။ ဟိုက အခုချက်ချင်း အဖြေတောင်းနေတာ။ မျက်စိတစ်မှိတ် လျှပ်တစ်ပြတ်အတွင်းနဲ့ နင့်ဘဝရွေ့ရေး ကျွမ်းထိုးမှောက်ခုံတွေ ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်။ ခလုတ်ကလေးတစ်ချက် နှိပ်လိုက်တာနဲ့ တစ် ကမ္ဘာလုံး ပြန်သွားတော့မှာ မယ်ပိုင်ရဲ့”

မယ်ပိုင်က စိုးရိမ်စိတ်ကြီးလွန်းတဲ့အသံနဲ့ Pressure ဝင်ပေး မှ ပိုင်ဟာ ပြုံးပြီး စောစောက ထိုင်ခုံမှာ ဝင်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအချိန်ထိလည်း ပိုင် စကားပြန်ပြောဖို့ ဖီလင် မလာသေးပါဘူး။

“ဘယ်လိုလုပ်မှာလဲ မယ်ပိုင်။ နင့်အစား ငါ ကြောက်စိတ်

...ရော၊ စိုးရိမ်စိတ်တွေ၊ ဒေါသတွေရော၊ ရောပြီး ရင်ထဲမှာ ...လိုကြီးဖြစ်လာမှန်းတောင် မသိပါဘူး မယ်ပိုင်ရယ်။ သေသာ ...လိုက်ချင်ပါတော့တယ်။ တစ်ခုခုပြောလိုက်ပါတော့။ အချိန်မရှိ ...ဘူး”

မယ်ပိုင် နောက်ထပ်တစ်ကြိမ် Push လုပ်မှပဲ။ ပိုင်ဟာ ရိုးရိုး ... ပြတ်ပြတ်သားသား ပြန်ပြောလိုက်ပါတော့တယ်။
“အိုစေ . . . လုံးဝ အဆက်အသွယ် မလုပ်နဲ့တော့”
“ဟင်!”

“ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်ပါစေတော့ မယ်ပိုင်”
“ဘာ! . . . ဘယ်လိုပြောလိုက်တယ် မယ်ပိုင်။ နင် သွေးရူး ...နဲ့ လျှောက်ပြောနေတာလား။ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ဟင့်အင်း . . . တော့ ဘယ်ရမလဲ။ ဒေဒင်တ မဟုတ်မဟတ်တွေ လုပ်တာမှာ”

“လုပ်ချင်တာ လုပ်စမ်းပါစေ။ ကြာလာရင် မဟုတ် မဟတ် ...လူတွေပဲ မောသွားမှာ ကိုယ်ကောင်းရင် ခေါင်းမရွေ့ပါဘူး။ ...လိုကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှု အပြည့်ရှိတယ်။ သန့်သန့်ရှင်းရှင်း ...နို့တယ်။ အဲဒီအတွက် ဒီလိုကိစ္စတွေကို နည်းနည်းလေးမှ ...တစ်ဘူး။ ဖြူတောင်မဖြူဘူး။ ခံနိုင်ရည် အပြည့်ရှိတယ် မယ်ပိုင်”

“ဟာ . . . ပြဿနာပဲ မယ်ပိုင်ရယ်”
“အဲပဲမဲ့ တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ သူ ဘာပဲလုပ်လုပ် ကြောက် ...နေတာမဟုတ်ဘူး ဆိုတာကိုတော့ ပြန်ပြရမှာပဲ။ အဲဒီတော့ ...မဟုတ်မဟတ် လုပ်တဲ့ပုံစံအတိုင်း ငါကလည်း သူ့အပေါ်ကို ...တတ်တွေ ပြန်လုပ်ရမယ်။

သူကိုယ်သူ ယုံကြည်မှု အပြည့်ရှိတယ်။ ခံနိုင်ရည်လည်း အပြည့်ရှိတယ်ဆိုရင် ခံလိုက်ပေါ့။ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ငါ့ကိုမျှ ကြောက်မယ်များ ထင်နေသလား။”

ကြည့်စမ်း . . . အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေ လျှောက်ပြောမနေနဲ့။ တိုယ် ဘယ်လောက်ပဲမှန်မှန် ဒီလောကက နာမည်မျက်ချင်ရင် ငါကလေးရယ်။ သူများမဟုတ်တာ လုပ်တာကိုလည်း ငြိမ်ခံနေစေလိုဘူး။ ကိုယ်ကလည်း သူများကို မဟုတ်တာ လုပ်စရာမလိုဘူး။ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေးနော် မယ်ပိုင်။ ကိုယ်အရင် နှစ်မွန်းမှာပင် ပြန်မပြောတော့ဘဲ ပြုံးနေလိုက်မိပါတယ်။

“အောင်မြင်ခါစ အနုပညာသမားတစ်ယောက်ကို ဒီမဟုတ်တဲ့ နည်းလမ်းတွေနဲ့ အညွန့်ချိုးတာလောက် ရွံစရာကောင်းတာ မရှိတော့ဘူး။ မသန့်ရှင်းတဲ့ကြော်ကြားမှုတွေနဲ့ အောင်မြင်တာကိုလည်း ငါ လက်ခံလို့ မရဘူး မယ်ပိုင်။ နှင် ဒီလောကထဲမှာ နာမည်ပျက်နဲ့ မရပ်တည်ရဘူး။ ဟင့်အင်း . . . မဖြစ်ဘူး။ အဲဒါ မရှိတော့ဘူး။ ငါ ထိုက်သော်လင်ဆီ ပြန်ဆက်မှဖြစ်မယ်”

မယ်ခိုင်ဟာ ပိုင့်ကို စိတ်မချုပ်နှောင်နေသလို၊ ပိုင်ဖြစ်နေတာကိုလည်း စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်မြှုပ်ထားတာ ဖြစ်ပါတယ်။ အပေါ်ထားရှိတဲ့ ချစ်ခြင်းမေတ္တာတွေ၊ စေတနာတွေ၊ ကရုဏာအိမ်တွေ၊ ခံပြင်းမှုတွေ၊ အောင်မြင်စေချင်မှုတွေကလည်း အတိုင်းထမ်းလွန်နေပါတယ်။ အဲဒီလို မယ်ခိုင်ဖြစ်နေတဲ့ စိုးရိမ်မှုတွေနဲ့ မယ်ခိုင်ပြောနေတဲ့စကားတွေက မှန်ကန်ထိရောက်နေတာမို့ အားလုံး သာမပြော နိုင်ကြတော့ဘဲ ငြိမ်သက်နေပါတော့တယ်။

သူငယ်ချင်းကောင်းတို့ရဲ့ အရည်အချင်းဆိုတာ ဒါမျိုးပဲလား။ ခင်ခင်တော့ ဘိုထိုက် ဖုန်းက နှစ်ခါ သုံးခါလောက် ခေါ်မှ လိုင်းဝင်တယ်။

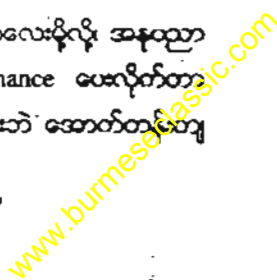
“ဟယ်လို . . . ကျော့ကေခိုင်လား။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်လား”
“ငါပဲဟေ့ . . . ကျော့ကေခိုင်။ နှင် ထိုက်သော်လင်မှလား”
“အိုခေ”

“နှင်တို့လူက ယုတ်မာလှချည်လား။ ပြဿနာကို ဒီနည်းနဲ့ပဲ နည်းတတ်သလား။ မိန်းကလေးတစ်ယောက် အပေါ်ကို ဒီလို နည်းတတ်နည်းလမ်းတွေသုံးမှ အနိုင်ရမယ်ထင်နေသလား။ အဆင့်မြင့်ကို မရှိဘူး။ ဒီကိစ္စကို နှင်ရအောင်တာပေါ့”

“ဟား၊ . . . ပြဿနာပါလား ကျော့ကေခိုင်ရယ်။ ငါ အာရုံမပြု နောက်လာပြီ။ ပြောရတာတွေလည်း အမိကြောင်းထပ်နေပြီ။ နှင်တို့ကို အဖြေတစ်ခုပဲ တောင်းထားတာလေ။ တခြားကြောင်းတွေ လာမပြောနဲ့လို့ ပြောထားတယ်မို့လား”

“မပြောလို့ရမလားဟဲ့။ သူ့လိုချင်တဲ့ အဖြေရဖို့အတွက် နှင်ပတ်တိုက်စွာတွေနဲ့ လာချုပ်ရသလား။ ဒီနည်းနဲ့တော့ လာချုပ်နဲ့ ထိုက်သော်လင်။ မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေး တစ်ဖက်တည်း ဖြစ်နေတယ်။ ပြီးတော့ အနုပညာသမားအချင်းချင်းတွေ အောက်တန်းကျတဲ့ အလုပ်မျိုး လုပ်ရမှာလား”

“အေး . . . ယောက်ျားလေးနဲ့ မိန်းကလေးမို့လို့ အနုပညာအချင်းချင်းလည်း ဖြစ်နေလို့ နှင်တို့ကို Chance မပေးတာပေါ့။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကသာ အဲဒီလိုစိတ်ဓာတ်မမွှေးဘဲ အောက်တန်းကျ

တဲ့အလုပ်ကို လုပ်သွားခဲ့တာမို့လား။ ငါ နားမထောင်ချင်တော့ဘူး
ကျောကော့ခိုင်း၊ တောင်းပန်မှာလား၊ မတောင်းပန်ဘူးလား။ အဖြေ
တစ်ခုပဲ ပေး၊ ကြာတယ်”

“ဒုက္ခပါပဲ။ ဇွတ်ကြီးပါလား ထိုက်သော်ဇင်ရယ်။ ငါ
ဒီလောက် အခါခါညှိနေတာကို ကြိုးစားပေးဖို့ ကောင်းနေပြီ။ ဒီမှာ နင်
မယ်ပိုင် နေရာကနေပြီး နည်းနည်းလောက် ခံစားကြည့်ပါလား”

“...”

“သူတမင်လုပ်တဲ့ ကိစ္စမဟုတ်တဲ့အပြင်၊ သူ့ဖင်ကိုပါ ရိုက်
သွားတဲ့ လူတစ်ယောက်ကို ဒီလိုတောင်းပန်ရမယ်ဆိုတာ သူ့အနေနဲ့
လုပ်ချင်ပါ့မလား”

“အတူတူပဲလေ။ အဒင်လည်း ခေါင်းခေါက်ခံလိုက် ရတာပဲ။
မနက်ကလည်း သူ့ပါတနာနဲ့ သူ့ပရိသတ်တွေက ညက ပြဿနာကို
စုန်းဆက်မေးနေလို့ ဒေါသတွေ ထွက်နေတယ်။ ဒီလိုဖြစ်နေတဲ့
အခင်းဘက်ကနေပြီး နင်လည်း နည်းနည်းလောက် ခံစားကြည့်လိုက်ပါ
လား။ လာမတောင်း ပန်မခြင်း ဘယ်လိုကျေအေး ပေးနိုင်မှာလဲ”

“...”

“တော်ပြီ ကျောကော့ခိုင်း။ ဘာမှမပြောနဲ့တော့။ အဒင် လိုချင်
တဲ့ အဖြေသာပေးလိုက်တော့။ အချိန်မရှိတော့ဘူးနော်။ ဓလုတ်တစ်
ချက် နှိပ်လိုက်တာနဲ့ အားလုံး ပြောင်းဆန်သွားမယ်။ စက္ကန့်ပိုင်း၊
မိနစ်ပိုင်းလေးနဲ့ တစ်စစ်ကြော့သွားမယ် ... နားလည်လား”

“အော် ... နင်ကပါ ဒီလိုလား။ ကောင်းပြီ။ ဒီလောက်ဖြစ်
လှတာ နင့်အမေကိုပဲ တိုင်လိုက်တော့မယ်”

“ဘာ!”

“ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ။ နင့်အမေ့ကို တိုင်မယ်”

“ကြည့်စမ်း . . . ဘာဆိုလဲ ကျောကော့ခိုင်း။ ဘာဆိုလို့
လဲ။ လူကြီးတွေနဲ့ ဘာပတ်သက်လို့လဲ။ လူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ကိစ္စ
လူငယ်ချင်းပဲ ပြီးပြတ်အောင် ရှင်းနိုင်ရမှာပေါ့။ ဘာကိစ္စလူကြီးတွေကို
ဆွဲထည့်ရမှာလဲ”

“ဆွဲထည့်သင့်ရင် ထည့်ရတော့မှာပဲ။ နင်က ကာယကံရှင်
ထက် ပိုဆိုးနေတာကိုးဟဲ့။ နင့်အမေကိုလည်း တိုင်မယ်။ ငါ့အမေကို
ထည့် ပွင့်ပြောမယ်။ သမီးသူငယ်ချင်း ဒီလို ဒီလို အခြိမ်းအခြောက်ခံ
နေရပါတယ် ဆိုတဲ့အကြောင်း မေမေတို့ချင်း ပူးပေါင်းပေးပါလို့”

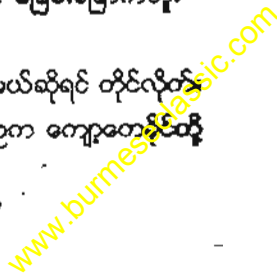
“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ရယ်စရာကောင်းလိုက်တာ
ကျောကော့ခိုင်းရယ်။ တကယ့်ကလေးကလားပဲ။ နင့်ဦးနှောက်က
ဒီလောက်ကလေးပဲ ရှိသလား”

“ထိုက်သော်ဇင်နော် . . . နင်”

“ဒီမှာ လူကြီးတွေမှာ ဦးနှောက်မမို့ဘူးလို့ ထင်နေသလား။
အပြောတဲ့ တစ်ဖက်သတ်စကားကိုရော ယုံပါ့မလား။ ဘာဖြစ်လို့
အခြိမ်းအခြောက်ခံရတာလဲလို့ မေးရင် နင်ဘယ်လိုဖြေမှာလဲ။ ကျိုး
ကြောင်းဆက်နွယ်မှုဆိုတာ တစ်ခုချင်း ထောက်ပြသွားလို့ ရတယ်
နော် ကျောကော့ခိုင်း။ ဘယ်သူကမှ ဘာလို့ခံကြီး မခြိမ်းခြောက်ဘူး”

“...”

“ဒါပေမဲ့ ရတယ်။ အိုခေ . . . နင်တိုင်မယ်ဆိုရင် တိုင်လိုက်
အလည်း နင့်အမေကို ပြန်တိုင်လိုက်ရုံပေါ့။ ညက ကျောကော့ခိုင်းတို့

အုပ်စု အချိန်မတော်မှာ ဘဲတစ်ပွဲနဲ့ Shock ဖြစ်သွားတဲ့အကြောင်း
Dancer ခေါင်းဆောင် ဒေသကိုလည်း အုပ်စုဖွဲ့ပြီး လုပ်ကြံသွား
အကြောင်း၊ ကလပ်တွေမှာလည်း အမြဲတမ်းကဲနေတဲ့အကြောင်း၊
ဘိသကတွေ အရက်တွေလည်း သောက်တတ်တဲ့အကြောင်း၊ ရည်းစား
တွေလည်း ခိုလှုံပေါက်နေတဲ့အကြောင်း။”

“ကြည့်စမ်း . . . နင် . . . ဘာဆိုင်လို့လဲ။ ဘာဆိုင်လို့လဲ
ပေါက်တယ်နော်။ ဒီတော့ နောက်ဆုံးအခွင့် အရေးထက်
ထပ်ပေးလိုက်မယ်။ နာရီဝက် အချိန်ပေးမယ်။ စဉ်းစားပါ။ နာရီဝက်
အတွင်းမှာမှ လိုချင်တဲ့အဖြေမရခဲ့ရင် ဒေသ အွန်လိုင်းပေါ်တက်သွား
မှတ်လိုက်တော့။ ငါလည်း မာဒိုကိုခေါ်ပြီး နင့် အမေဆီလာခဲ့စေ
မယ်။ အိုခေ”

ထိုက်သော်လင်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဖုန်းပိတ်သွားခဲ့ပါပြီ။
“တောက်! . . . အယုတ်တမာ . . . သေနာကောင်”
မယ်ခိုင် ဘာမှပြောချိန်မရတော့ဘဲ ဒေါသတွေ ဝေ
ဆဲရေးတိုင်းထွာပြီးတော့သာ ကျန်ခဲ့ပါတော့တယ်။

“ကြက်တူရွေးက တော်တော်၊ မယ်ဘော်ကကဲကဲ ဆို
ဒါမျိုးပဲ။ ကျားကြောက်လို့ ကျောင်းအောက်ခိုမှ ကျောင်းနေပုံ
ကျားထက်ဆိုးတော့တယ်”

မယ်သီကလည်း မခံမရပ်နိုင်နဲ့ ထအော်သေးတယ်။ မယ်
နဲ့ မယ်နှင်းကတော့ သက်ပြင်းကိုယ်စီသာချနေလေရဲ့။

“ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ နင်ကြားတဲ့အတိုင်းပဲ။ ပြောလေ
လေ၊ ညှိလေထိလေနဲ့ Shock က ကြီးမှန်းမသိ ကြီးလာပြီး မေ

ဘုတ်မဟတ်တွေ သွားတိုင်တော့မယ် မယ်ပိုင်ရဲ့”

နဂိုကမှ ပိုင်ကိစ္စအတွက် ဂျာများနေတဲ့ မယ်ခိုင်ဟာ မိဘ
အတိုင်ခံရတော့မယ်ဆိုတော့ ဆောက်တည်ရာမရနဲ့ ဖျပ်ဖျပ်လူး
နုဝါပြီး နောက်ဆုံးတော့ အပြုံးမပျက်တဲ့ ပိုင်ကသာ မယ်ခိုင် ပခုံး
အောက်ကိုဖက်ပြီး နှစ်သိမ့်လိုက်ရ ပါတော့တယ်။

“နင် ပင်ပန်းနေပြီ မယ်ခိုင်။ စိတ်လျော့လိုက်ပါတော့”

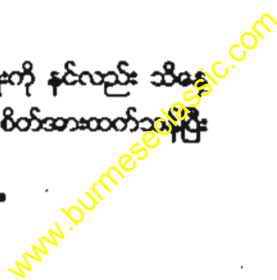
“ဘယ်ဖြစ်မလဲ။ ငါ စိတ်လျော့လိုက်ရင် နင့်ရဲ့မဟုတ်မဟတ်၊
ထင်ဒေသလည်း အင်တာနက်ပေါ်ရောက်သွားမယ်။ ငါ့ရဲ့မဟုတ်
ထင် သတင်းတွေလည်း မေမေဆီရောက်သွားလိမ့်မယ်”

“သူတို့က ညှိလို့ရတဲ့ဟာတွေ မဟုတ်ဘူး။ ဒါကြောင့်
ထက်အသွယ်မလုပ်နဲ့တော့လို့ ငါပြောတာပေါ့။ ရတယ် . . .
ဘာသာငါ၊ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်။ ဘိုထိုက်က တကယ်ပဲ နင့်အမေကို
သွားတိုင်ခွဲလို့ နင်နဲ့ နင့်အမေ ပြဿနာတက်လာခဲ့ရင် အဲဒီ
ပြဿနာကို ငါ တာဝန်ယူမယ်”

“ကျွန်၊ . . . အဲလောက်ထိ တာဝန်ယူမနေပါနဲ့ မယ်ပိုင်ရယ်။
ဘာလောဆယ် လုပ်သင့်တာလေးကိုပဲ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ။ တကယ်
မျိုး နင် တာဝန်ယူနိုင်တယ်ပဲလား။ မေမေက ငါတို့ကို ပြဿနာထုပ်
ထွေးပဲလို့ သတ်မှတ်ပြီး အနာဂတ်အတွက် ယုံကြည်မှုတွေ သယ်
တော့မလဲ”

“ . . . ”

“ကျောင်းပြီးရင် ငါလုပ်မယ့် စီးပွားရေးကို နင်လည်း သိနေ
တယ်။ မေမေကလည်း ငါလိုပဲ အဲဒီအလုပ်ကို စိတ်အားထက်သန်ပြီး

၁၄၄

လေဒီ

ပုံအောဖေတော့မှာ ဒီအချိန်မှာ ထိုက်သော်ဇင်က ဝင်ရွပ်လိုက်ရ
ဘွားတော်နှစ်ယောက်က ဟိုစုံစမ်း၊ ဒီစုံစမ်း၊ ဟိုလိုပြော ဒီလိုပြော
တစ်ဆိတ်က တစ်အိတ်ဖြစ်ပြီး ဘိုးတော်တွေပါ သိကုန်လိမ့်မယ်”

“အဲဒါဆိုရင် ငါ့ရည်ရွယ်ချက်တွေ လုံးဝပျက်စီး သွား
တယ် မယ်ပိုင်။ ဖေဖေအကြောင်းကိုလည်း နှင် အသိဆုံးပဲ။ ဖေ
အကြောင်းကိုလည်း နှင်အသိဆုံး။ သူ ဓာတ်ကျတဲ့လူမှကျတ
ထိုက်သော်ဇင် အမေပြောရင် ဘာဖြစ်ဖြစ် ယုံလိုက်တာပဲ”

အဲဒါကတော့ အမှန်ပါပဲ။ မယ်ပိုင်ရဲ့ဖေဖေက လူရိုး စိတ်
ပါ။ စကားပြော အရမ်းနည်းပြီး စည်းစနစ်ကြီးမားသူဖြစ်ပါတယ်
ဇနီးနဲ့သမီးကို ချစ်တဲ့နေရာမှာလည်း နှစ်ယောက်မရှိပါဘူး။ သူ ဖေ
ထွက်လာပြီဆိုရင်တော့ ရေကိုတောင် အပိုင်းပိုင်းပြတ်အောင် ခု
မယ့် လူစားမျိုးပေါ့။

“ပြီးတော့ နှင်လည်း ငါ့ဘာသာ ငါဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ဆို
ပြီးစလွယ် စကားမျိုးမပြောပါနဲ့။ နှင့်အလုပ်က အနုပညာအလုပ်
အရမှ အညွန့်တက်လာတာ။ သူတို့က အင်တာနက်ပေါ် မကော
ဆုံးဝါးတွေ တင်လိုက်ရင် အဲဒီ သတင်းဆိုးတွေက နှင့်ရဲ့အနာဂတ်
အနှောင့်အယှက် မပေးနိုင်ဘူးလို့ ဘယ်သူပြောနိုင်လဲ။ ဘယ်ဘက်
တွေးတွေး မကောင်းတဲ့နည်းလမ်းချည်းပါပဲ မယ်ပိုင်ရယ်။ ဒီဖေ
ငါ့ကို စိတ်လျှော့စေချင်ရင် နှင်ပါ စိတ်လျှော့လိုက်ပါတော့”

မယ်ပိုင် စကားတွေက လုံးဝမှန်ကန် ထိရောက်နေတာ
ပိုင် ဘာမှမပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ လက်ဝိုက်ပြီးတော့သာ လ

အနုပညာ

အောက်နေလိုက်မိပါတယ်။

“မယ်ပိုင်ပြောတာတွေ အားလုံးမှန်တယ် မယ်ပိုင်။ နှင်
စိတ်လျှော့လိုက်ပါတော့။ ဒါ နှင့်ရဲ့ အနုပညာ အနာဂတ်အတွက်ရော၊
အားလုံးအတွက်ရော အကောင်း ဆုံးနည်းလမ်းပဲ”

“ဟုတ်တယ်။ ငါတို့အားလုံး စိတ်လျှော့လိုက်ရအောင်ပါ
မယ်ပိုင်ရယ်နော်။ နှင့်ခံစားချက်ကို ငါတို့သိပါတယ်။ ညကကိစ္စက
အင်သက်သက် လုပ်တာမဟုတ်ဘူးဆိုတာရယ်။ ဖင်ရိုက်ခံလိုက်ရ
တဲ့အတွက် အခဲမကျေ ဖြစ်နေတာရယ်။ အဲဒီနှစ်မျိုးလုံးပေါင်းပြီး
အင့်အပေါ် တင်းနေတယ်ဆိုတာ”

“... ”

“ဒါပေမဲ့ ညက တမင်သက်သက် လုပ်လိုက်တာ မဟုတ်
အောင် ဝိတ်တာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ပေါ့ဆမှုကြောင့် ဖြစ်ရတာဆိုတော့
ဆိုယ့်အပြစ်လို့ပဲ ပြောရတော့မှာပေါ့။ ဒါကြောင့် တောင်းပန်လိုက်
တာပဲ ကောင်းပါတယ် မယ်ပိုင်။ နောင်ကိုလည်း ဒီလိုပေါ့ဆမှုလေး
တွေကို သတိထားလို့ ရသွားတာပေါ့။ ပေါ့ဆမှုလေးတစ်ခုကြောင့်
ဒီလောက်ထိ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့ရတာ Lesson တစ်ခုပဲလေ”

“ငါကလည်း အစကတည်းက တောင်းပန်ဖို့ အကြံပေးပြီး
သားပါ။ လူလူချင်း ကိုယ့်အမှားကိုယ်သိလို့ တောင်းပန်တယ်ဆိုတာ
သင့်ကျေးမှုရှိတဲ့ လုပ်ရပ်ပဲ မယ်ပိုင်။ ကိုယ့်အမှားကိုယ်မမြင်ဘဲ
အပြိုင်အဆိုင် ငြင်းပြီး အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး လက်စားချော့နေကြတဲ့
သူတွေကမှ ယုတ်ညံ့တာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နှင် တောင်းပန်လိုက်တာ
ဆိုရင် နှင့်အတွက် အများကြီး ဂုဏ်တက်သွားလိမ့်မယ်”

အားလုံးတလည်း စိတ်ပြောင်းတဲ့သူက ပြောင်းကျန်
ပိုင်းဝန်းပြောဆို ဖျောင်းဖျနေကြပြီမို့ ပိုင်းအနေနဲ့ တစ်ခုခုကို မဆုံးဖြတ်
လို့ နေတော့ပါဘူး။ ပိုင်ဟာ လမ်းလျှောက်စဉ်းစားရင်းက
သတ်ခြင်းချိုး ဆိုတာမှာ ပြန်ထိုင်လိုက်ပါတယ်။ တစ်ခုခုကို ဆုံးဖြတ်
မယ်ဆိုရင်လည်း အများနဲ့တစ်ယောက်ဖြစ်နေတာမို့ အဲဒီဆုံးဖြတ်မှု
စိတ်လျှော့ရုံကလွဲလို့ ဘာများဖြစ်နိုင်ဦးမှာလဲ။

“ကောင်းပြီလေ။ နင်တို့အားလုံးက တညီတညွတ်တညီ
ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့ ငါတစ်ယောက်တည်း ဘက်ပဲ့သွားပြီပေါ့။ အများ
နဲ့တစ်ယောက် ယှဉ်ရင် တစ်ယောက်တည်းသမားကသာ မှားတယ်
တာမို့လို့ ငါ စဉ်းစားပေးပါမယ်”

လို့ ပြောလိုက်တော့ ပိုင်းများနဲ့ကို အားလုံးပိုင်း ကြည့်ကြ
ပါတယ်။

“ဘိုထိုက် ပြောသွားတဲ့စကားထဲမှာ ငါကြိုက်တဲ့ အကြောင်း
အရာ တစ်ခုပါတယ်။ ငါ့အတွေးနဲ့ တစ်ထပ်တည်းတူနေလို့ပဲ။ အဲဒါ
ဘာလဲဆိုတော့ လူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ကိစ္စ လူငယ်ချင်းပဲ ပြီးပြတ်အောင်
ရှင်းနိုင်ရမှာပေါ့တဲ့။ ဘာကိစ္စ လူကြီးတွေကို ဆွဲထည့်ရမှာလဲတဲ့။ အဲဒါ
မမှန်ဘူးလား။ လူကြီးတွေနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“အိုခေ . . . နင်တို့လည်း ငါ့အတွက်နဲ့ ပင်ပန်းသွားကြပါပြီ
အငြင်းအခုံတွေလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီ၊ ရန်တွေလည်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီ၊ ဒေါသ
တွေလည်း ထွက်ခဲ့ရပြီ၊ အတန်းလည်း ပျက်ခဲ့ရပြီ။ ဒီတော့ ငါ စိတ်
လျှော့လိုက်ပါတော့မယ်။ နင်တို့ ဖြစ်စေချင်သလို မျောက်သရဲကို စိ

အင်းပန်မယ်။ ဘိုထိုက်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်တော့ မယ်ခိုင်”

“ဟင်၊ . . . နင် . . . နင် တကယ် ပြောတာလား မယ်ခိုင်”
ပိုင် ပြုံးပြီး ခေါင်းညှိတ်ပြလိုက်တော့ ကျန်သုံးယောက်က

“ . . .
“Oh! . . . Bravol . . . Bravol”

“Ok, right . . . ဒါမှ တို့ရဲ့ အချစ်စစ် အချစ်မှန်”
“နင် . . . တော်တယ် မယ်ခိုင်။ ဒီလိုကိုဖြစ်ရမှာ”

ဆိုပြီး တစ်ယောက်တစ်ပေါက်အော်ရင်း ပျော်နေကြပါ
တော့တယ်။

“တစ်ခုတော့ပြောစရာရှိတယ် မယ်ခိုင်။ တောင်းပန်မယ်။
အဲဒါ အစီအစဉ်ကို တစ်ပတ် နောက်ဆုတ်ပေးပါလို့”

“အိုခေ . . . တောင်းပန်ရင်ရပြီပဲ။ ဒီလောက်ကတော့ ညှိလို့
တယ်”

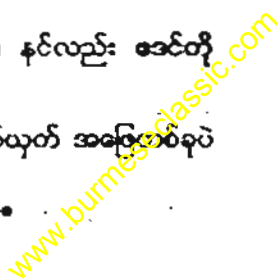
မယ်ခိုင်က ပျော်ရွှင်မှုနဲ့ မျက်လုံးကလေးတွေ လက်လက်
သွားပြီး ဘိုထိုက်ဆီ ဖုန်းလှမ်းခေါ်ပါတယ်။ ချက်ချင်းပဲ ဘိုထိုက်

ဆံထွက်လာတယ်။
“ကျော့ကေခိုင်လား”

“အင်း”
“ပြော . . . result က ဘာလဲ”

“ငါ မယ်ခိုင်ကို ရအောင်ညှိပြီးပြီ။ နင်လည်း ဒေင်တို့
အောင်ညှိဖို့တော့ လိုလိမ့်မယ်”

“ဟာ . . . လာပြန်ပြီ ရှစ်ရှစ်ယုတ်ယုတ် အခြေတစ်ခုပဲ

ပေးပါဆိုတာကို ဘာလေးတွေ လာညှိနေပြန်တာလဲ”

“ကြည့်စမ်း . . . နင်က ဒေဋ်ထက်ကို ပိုဆိုးနေပါလား။ ငါ နှင့်ပါးကို ရိုက်ပစ်ချင်လာပြီ”

“ရိုက်ရဲရင် ရိုက်ကြည့်လိုက်လေ။ နင်ရိုက်ရင် ငါတို့ပွဲထိ ဆက်သွားမှာပေါ့”

“ဆက် . . . ဆက် . . . မယ်ပိုင်နဲ့ ဒေဋ်သာ ဝတ် မဆက်ဖို့လိုတယ်”

“အဲဒါဆိုလည်း မြန်မြန်ပြောဟာ။ ငါက ဒေဋ်ထက် ဆိုးနေ တာမဟုတ်ဘူး။ အဖြစ်အပျက်ကို အာရုံနောက်နေတာဟေ့။ တစ်ဆိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ်နေကြတဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ကို တင်းနေ တာ။ ပြော . . . ဘာညှိရမှာလဲ”

“မယ်ပိုင်က တောင်းပန်မယ်တဲ့။ ဒါပေမဲ့ အစီအစဉ်ကို တစ်ပတ်နောက်ဆုတ်ပေးပါတဲ့”

“ဪ . . . ဒီလိုလား။ သူ တကယ်စိတ်ပြောင်းသွားပြီပဲ။ ရတယ်လေ။ အဓိကက တောင်းပန်ဖို့ပဲ။ ကျန်တာညှိလို့ရပါတယ်။ ခဏလေး ငါမေးလိုက်မယ်”

ဘိုထိုက်အသံ ပျောက်သွားတော့ ပိုင်တို့တစ်သိုက် မယ်ခိုနဲ့ ဖုန်းလေးကို စိုက်ကြည့်နေကြပါတယ်။ ဖုန်းထဲမှာတော့ စကားပြောသံ တွေရော၊ သီချင်းဆိုသံတွေရော၊ တီးလုံးသံတွေရော ရောရောထွေး ထွေး ကြားနေရပါတယ်။ သိပ်မကြာခင်မှာဘဲ ဘိုထိုက်အသံပြန်ထွက် လာတယ်။

“ဟယ်လို . . . ကျော့ကေခိုင်”

“အင်း . . . ပြော”

“သူ တောင်းပန်မယ်ဆိုတာ သေချာလို့လား”

“ဟာ . . . မသေချာဘဲနဲ့ ငါက အလကား လျှောက်ပြော ခလား”

“ဒါဆိုလည်းပြီးရော။ ဒီနေ့က Monday ဆိုတော့ Friday တို ယူလိုက်ပါတဲ့။ အဲဒီ နောက်ပိုင်းရက်တွေ အကုန်လုံး အလုပ်တွေ ကြပ်နေလို့တဲ့”

မယ်ခိုင်က ပိုင်ကို ကြည့်ပြီး မေးဆတ်ပြတယ်။ ပိုင်ကလည်း လက်မလေး ထောင်ပြလိုက်ပါတယ်။

“ရတယ်လေ။ အဲဒီလိုပဲ ဖြစ်အောင်လုပ်ရမှာပေါ့”

“နေရာက ညက နေရာနော်။ အချိန်ကလည်း ညက အချိန်ပဲ။ တောင်းပန်ရမယ့် စကားလုံးကလည်း ညက သူပြောထား တဲ့ အတိုင်းတဲ့”

“အောင်မယ်လေး! . . . ပြီးရော၊ ပြီးရော။ နှစ်ခါ မပြောနဲ့ ဘိုထိုက်။ ပါးရိုက်ပစ်လိုက်မယ်”

မယ်ခိုင်က ပြောပြေးပြေးသလိုမျိုး ဖုန်းကို အရင် ဦးအောင် စိတ်ပစ်လိုက်တာနဲ့ အားလုံး ပိုင်းရယ်လိုက်ကြပါတော့တယ်။

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

“ရုမှပဲ ရယ်ရတော့တယ်ဟယ်”

“ဟုတ်ပေါ့ . . . ဒီနေ့ကတော့ တကယ့်ကို ဗရုတ်သုက္ခနေ့ပဲ”

“ဝါလည်း ရမှ ရင်ဆဲက အလုံးကြီး ပြုတ်ကျသွားတော့ ဆယ်။ အာရုံထဲကို လန်းသွားတာပဲ။ ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်”

www.burmeseclassic.com

မယ်ပိုင်၊ သဘောကောင်းတဲ့ မိန်းကလေး။ ဒါကြောင့် ငါတို့သူထံ
ချင်းလေးဆာ ချစ်စရာကောင်းပါတယ်လို့ ပြောတာပေါ့”

နောက်ဆုံး မယ်ပိုင်က အဲဒီစကားကို ရိုးရိုးပြောတာ မဟုတ်
ပဲ ဝိုင်းအနားကို ကပ်ထိုင်ပြီး ပိုင်ကို ထွေးပွေ့နှစ်သိမ့်ရင်း ပြော
လိုက်တာ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဟင်း၊ . . . ချစ်စရာကောင်းတာမှ သိလား”

“သိသားပဲ။ ဂျီကျုတတ်လွန်းလို့ အာရုံနောက်နေရတာ”

“ဟဲ့ . . . ဒါနဲ့ အဲဒီနေ့ကျရင် နင်တို့တွေ လိုက်လာ
ဦးမှာလား”

“လိုက်မှာပေါ့ဟဲ့”

“အိုး၊ . . . မလိုက်လို့ရမလား”

“အေးလေ . . . ငါတို့အတူတူ သွားကြတာပေါ့။ နင်
ယောက်တည်းသွားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ”

“ဟုတ်တယ် . . . တစ်ယောက်တည်း ပေးမလွှတ်နိုင်
ဘူး။ တော်ကြာ တစ်ခုခု ထပ်ဖြစ်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ။ ညက
အဖွဲ့လိုက်ရွှေ့မယ်”

“ဒါဆိုရင် နင်တို့ကို တစ်ခုညှိရဦးမယ်”

“ဘာလဲ . . . မယ်ပိုင်နော်။ ဒီနေရာမှာတင် စိတ်နှစ်
ပြောင်းသွားပြီ။ ငါတို့ကို တမင်သက်သက် နှစ်သိမ့်လိုက်တာမှလား
Trick လုပ်မယ်တော့ မကြံနဲ့နော်”

“အောင်မာ! နင်တို့က ငါ့များ မယုံမကြည်နဲ့ ငါက မလှ
ရင် သက်သက်၊ လုပ်ရင် ထက်ထက်ဆိုတာ မသိသေးဘူးလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ကဲပါ . . . ပြောစမ်းပါ။ ဘာညှိမှာလဲ”

“အထွေအထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဲဒီနေ့ကျ နင်တို့ လိုက်
အိမ်ဆိုရင် နင်တို့ဘာသာ နင်တို့ရှေ့က သွားနှင့်ကြ။ ဟိုရောက်ရင်
ညည်း ဘာတွေပဲ လုပ်ကြလုပ်ကြ။ ငါကတော့ ညက မျောက်သရဲနဲ့
အိမ်ထဲမှာ အချိန်ကလေးကိုမှန်းပြီး နောက်ဆုံးကျမှ တစ်ယောက်
ညည်း လာခဲ့တော့မယ်။ အဲဒါပဲ ဘယ်လိုလဲ သဘောတူလား”

“ဒီလောက်ကတော့ သဘောတူနိုင်ပါတယ်”

“အိုစေ . . . ငါလည်း သဘောတူတယ်။ ပွဲမပျက်ရင်

အခု”

“ဟုတ်တယ်။ တောင်းပန်ဖို့သာ အဓိက”

ပိုင်ရဲ့ အစီအစဉ်ကို မယ်ဦး၊ မယ်သီနဲ့ မယ်နှင်းတို့က
အတည်အတည် လက်ညှိ ထောက်ခံကြပါတယ်။ မယ်ပိုင် ကသာ ဈေးသစ်
အသေးတာ။

“ဟင်း၊ . . . Surprise က လုပ်ချင်သေးတယ်။ အချိန်ကျမှ
အခုရောင်တော့ လုပ်မယ်မကြံနဲ့နော်”

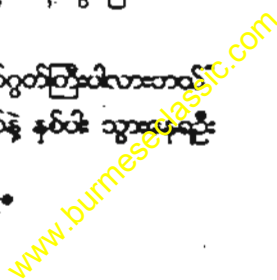
“တောင်းပန်ရင်ရပြီမှလား။ Friday ညကို စောင့်ကြည့်

လို့ ပိုင်ကကြွပ်ဆတ်ဆတ်ကလေး ပြန်ပြောလိုက်တော့ . . .
“အောင်မယ်လေး၊ . . . ငါ့အာရုံတွေ လန်းသွားပြီထင်တာ။

ဘယ်တော့ မလန်းတစ်လန်းပါလား”

“ဟုတ်ပါ။ အခြေအနေက မဝွတ်တစ်ဝွတ်ကြီးပါလားဘာလဲ”

“သောကြာနေ့မရောက်ခင် စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ နှစ်ဖက် သွားပျက်ဦး

မှာပါလား

ထောင်ဆန်ပြီးမှ ဝတ်တော့မှာပါဟယ်။ မြန်မြန် ရော့လှည့်ပဲတော့ Friday ရယ်

ဆိုပြီး တစ်ယောက်တစ်မျိုး အော်ဟစ်ညည်းညူ၊ ခြေထောက်တယ်။ ဝိုင်တော့ သူတို့မျက်နှာတွေကိုကြည့်ပြီး တစ်ခါချယ်နေပီလေရဲ့။

အဲဒီလိုနဲ့ပဲ ဝိုင်တို့အဖွဲ့ဟာ ငှက်ကလေးများလို မနက်မိုက်ထာနဲ့ အပြင်ထွက်ပြီး ပျံကြလွှားကြ၊ ရှာကြ ဖွေကြ၊ စားကြသေးကြ၊ တူးလီကျလီနဲ့ ချစ်တင်းနှောကြ၊ တကျီကျီနဲ့ စကားများတတ်တို့တို့နဲ့ ရန်ဖြစ်ကြနဲ့ပဲ။ တစ်နေ့လည်းကုန်ရော ကိုယ့်အိမ်ထဲတိုက်ပြန်တက် လာခဲ့ရပါတော့တယ်။

တကယ်တော့ ဝိုင်ဟာ မျောက်သရဲပို့လိုက်တဲ့ Wallpaper ကြီးကို ရကတည်းက သူ့ကို မရ၊ရအောင် အနိုင်ယူကြမယ်ဆိုကြမ်းမောင်းခဲ့တာပါ။ သူ့ရဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုက ဖင်ရိုက်ခံရတုန်းဖြစ်ခဲ့တဲ့ မကျေနပ်တဲ့ အဆိုင်အခဲကို ပိုပြီးထုထည်ကြီးမားအေးမြေတောင် မမြောက်ပေးသလိုဖြစ်သွားတာမို့ ဒေါသတွေထူအတန်းတောင် မတက်နိုင်တော့ဘဲ ပြန်လာခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပြန်လာခဲ့ပေမယ့်လည်း စိတ်တွေက ဆောက်တည်ရာဘဲ ယောက်ယက်စတ်နေပြန်တော့ ဘာကို ဘယ်လို စလုပ်ရမသိနဲ့ လမ်းပေါ်မှာ တစ်လည်လည် ဖြစ်နေခဲ့ပါသေးတယ်။ အချိန်မှာ သူငယ်ချင်းတွေက စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ ဖုန်းတွေ တောက်လျှောက်ပြီး လိုက်လာကြတာမို့ မယ်နှင်းအိမ်မှာ ခုလို စုဝေးတိုင်ပင်

ဖြစ်ပါတယ်။

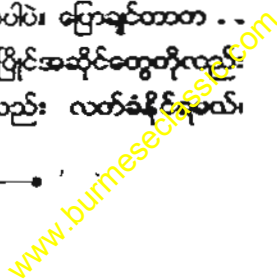
ပထမတော့ မထင်မှတ်တဲ့ ခြိမ်းခြောက်မှုကြောင့် ကိုယ့်တို့ထံကိုယ် အနုပညာသမား တစ်ယောက်ပါလားဆို တဲ့အသိတောင် ရွှေ့ပျောက်သွားတဲ့ထိ ဒေါသတွေက ပေါက်တဲ့အိုးဖြစ်ခဲ့ရတာပါ။ ငြိဿနာရှင်တွေက မိန်းကလေးနဲ့ ယောက်ျားလေး ဖြစ်နေတယ်ဆိုတာကိုလည်း မတွေ့မိတော့ပါဘူး။ ဘာကိုမှလဲ မမြင်ခဲ့ပါဘူး။

အဲဒီလို ဘာကိုမှ မတွေ့၊ မမြင်၊ မသိတော့ဘဲ သူ့ကို အမှုန့်ချေပစ်ချင်တဲ့စိတ်သာ ကြီးစိုးနေခဲ့ပါတယ်။ အနိုင်မခံ အရှုံးမပေး ထက်တည့်ပြန်ဖို့ သူလုပ်သမျှ ပြန်လုပ်ဖို့နဲ့ သူ အဆုံးထိသွားရင် ကိုယ်ထည်း အဆုံးထိ လိုက်ဖို့ကိုသာ ဆုံးဖြတ်ထားခဲ့တာပါ။

ဒါပေမဲ့ တဖြည်းဖြည်း တစ်ဖက်နဲ့တစ်ဖက် ဖုန်းတွေ အပြန်အလှန်ခေါ်ကြ၊ စကားနိုင်တွေ အပြန်အဆိုင်လုကြ၊ ခြိမ်းခြောက်မှုတွေ အခါခါလုပ်ကြ၊ စိန်ခေါ်မှုတွေ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်ကြရာ တနေ့ ပိုင်ရဲ့ မသိစိတ်ထဲမှာ ကိန်းဝပ်နေတဲ့ အသိတရားလေးတွေက ထစ်ခုချင်း ထွက်ပေါ်လာပါတော့တယ်။

ပထမ အသိတရားတစ်ခုက သူ့နဲ့ဝိုင်ဟာ ဘဝရော၊ စိတ်ရော ကာရိုက်တာရောတူနေတဲ့ အနုပညာသမားတွေပါလားလို့ တွေးလိုက်မိတာပါပဲ။ ဒုတိယ အသိတရားတစ်ခုက အနုပညာသည်တွေရဲ့ဘဝဟာ ဆင်းရဲချင်းသာမရွေး တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်းနည်းနဲ့တော့ ကြမ်းတမ်းခက်ထန်မှုရှိတယ်ဆိုတာပါပဲ။ ပြောချင်တာတ

ဒီလောကထဲ ရောက်လာရင် အပြိုင်အဆိုင်တွေတိုလည်း အပျင်နိုင်ရမယ်။ အတိုက်အခိုက်တွေကိုလည်း လတ်ခံနိုင်ရမယ်။

ဝေဖန်ရေးသမားတွေတိုလည်း ကြိုဆိုနိုင်ရမယ်။ မိဒီယာတွေ ပါပါရာဒီတွေခွဲခွဲကော်လည်း သည်းခံနိုင်ရမယ်။ ပြီးတော့ လူ့အားလုံးတို့လည်း လိုက်လျောညီထွေစွာ အဆင်ပြေအောင် ဝေဖန်သင်တတ်ရမယ်ဆိုတဲ့ အသိတရားမျိုးပါ။

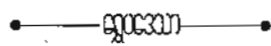
အဲဒီ အသိတရားလေးရရှိလိုက်တဲ့ အချိန်မှာ "သူ နဲ့ငါကြီး နေတဲ့ကိစ္စက ဘာဟုတ်သေးလို့လဲ" လို့ တွေးလိုက်မိတာပါပဲ။

တတိယ အသိတရားတစ်ခုကတော့ ပိုင်ဟာ ဆယ်စုံဘဝရစ်တီကြီး မဖြစ်သည့်တိုင် စစ်မှန်တဲ့အနုပညာ လမ်းကြောင်းအမှာ နိဗ္ဗာန်ကြိုးစားစွာနဲ့ နာမည်ပျက်မရှိဘဲ လျှောက်လှမ်းသွားချင်စိတ်အတွေးကို တွေးလိုက်မိလို့ပါ။ အဲဒီအသိတရားလေးတွေကြောင့် ပိုင်အုလို့ စိတ်လျော့ လိုက်ရတာဖြစ်ပါတယ်။

မသိစိတ်က တွန်းပို့လိုက်တဲ့ သိတတ်မှုလေးတွေကြောင့် မူလရည်ရွယ်ချက် ပြောင်းလဲခဲ့ရပေမယ့် သူ့အပေါ် ထားရှိခဲ့တဲ့ မကျေနပ်တဲ့ အဆိုင်အခဲကြီးကတော့ နည်းနည်းလေးမှ လျော့ပါးမသွားပါဘူး။

FRIDAY

ချိန်းထားတဲ့ သောကြာနေ့ညကို ရောက်လာတဲ့အခါမှာတော့ သူ့ပြောတဲ့အစီအစဉ်အတိုင်း တစ်ပုံစံတည်း ပြုလုပ်နိုင်ဖို့အတွက် ပိုင်ဟာ ပြဿနာဖြစ်တဲ့နေ့က ဝတ်ခဲ့တဲ့ ဝတ်စုံလေးကို ပြန်ဝတ်လိုက်ပါတယ်။ ဘောင်းဘီက Nobody Slim Fit အကျိုးကတော့ အဖြူရောင်ပေါ်မှာ ငွေမှုန့်စိန်မှုန့်လေးတွေ ဖြူးဖြူးချုပ်ချုပ် လက်လက်ထနေတဲ့ လည်ပင်းပိတ် လက်ရှည်စွယ်တာ အထိ

ထက်ကလေးပါပဲ။

မျက်နှာကိုတော့ ကြည်ကြည်လေးဖြစ်ချင်တာနဲ့ Toner နဲ့ပြီး နို့ရည်ပါးပါးလေးပဲ လိမ်းလိုက်ပါတယ်။ နှုတ်ခမ်းကိုလည်း အားရောင် Lip Gloss ပဲ ခပ်ရွံရွံလေးဆိုးလိုက်တယ်။ ဖိနပ်ကျတော့ အဲဒီနေ့ကအတိုင်း အဖြူရောင် လေဒီရှူးအမြင့်ကြီးကို စီးလိုက်တယ်။ အားလုံး ပြင်ဆင်ပြီးသွားချိန်မှာတော့ bag တစ်ခုမှမယူဘဲ နှုတ်ခမ်းတစ်လုံး သာကိုင်ပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

ကား Park ကို ရောက်လာတော့ ပိုင်ဟာ ကားပေါ်က ဆင်းသေးဘဲ မနက်စောစောက တွေးမိတာလေးကို ပြန်စဉ်းစားပြီး အကြံတစ်ခု ထုတ်လိုက်မိလေရဲ့။ အင်း . . . ဒီတိုင်း ဘာလိုင်းကြီးတွေကို ကျွန်မ ဘာညာကွဲကွဲနဲ့ တောင်းပန်ပြီး ပြန်လာရမယ်ဆိုရင် တော့ မခိုက်သေးဘူး။ သူ့ဆီက တစ်ခုခုတော့ ပြန်ရမှဖြစ်မယ်။

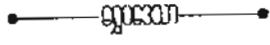
"ငါ့ရဲ့ စိတ်ရင်းမှန်ကို လိုချင်ရင် နင့်ရဲ့စိတ်ရင်းမှန်ကိုလည်း ပြန်ပေးနိုင်ရမှာပေါ့ မျောက်သရဲရယ်"

အဲဒီလို စိတ်ထဲက မြည်တမ်းရင်း မယ်ခိုင်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်တယ်။

"ဟဲ့ . . . မယ်ပိုင် နင်မရောက်သေးဘူးလား"

"ရောက်ပြီ။ ငါ အခု ကား Park မှာ အရေးကြီးတဲ့ကိစ္စတစ်ခု ညှိနှိုင်းနေသေးတယ် မယ်ခိုင်"

"လုပ်ပြီ။ နင့်ဥစ္စာက ဒီတစ်သက်ညှိလို့ ပြီးမှာလား မယ်ပိုင် မယ်။ ငါတို့မျက်နှာပျက်အောင်တော့ မလုပ်နဲ့နော်။ ဒီမှာ အားလုံး

အဆင်သင့်ဖြစ်နေပြီ အချိန်လည်း ကျနေပြီဟဲ့”

“ဇိတ်ချပါ မယ်ခိုင်ရယ်။ ငါ သေချာပေါက်ကို တောင်းပန်မှာပါ။ အခု ငါ့ညီမယ်ကိစ္စကလည်း သူ မလုပ်ပေးနိုင်စရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး”

“ဒါဆို ဘာလဲ . . . ပြောကြည့်”

“အင်း”

ဝိုင်ဟာ လိုချင်တာကို တိုတိုတုတ်တုတ်ပဲ ပြောလိုက်တော့တယ်။

(၁၀)

ဆိုင်ထဲမှာ PIANO တီးလုံးသံလေး ပျံ့လွင့်နေတယ်။ ဒီနေ့ကျမှ ဆိုင်လေးရဲ့ Decoration ကလည်း အရမ်းလှပနေတယ်။

ဆိုင်ထဲမှာရှိတဲ့ လူတွေအားလုံးလည်း ကျက်သရေ မင်္ဂလာအပေါင်းနဲ့ ပြည့်စုံနေတယ်။

ကျောကေခိုင်တို့အဖွဲ့ကလည်း Monday ညက ထိုင်ခဲ့တဲ့ နေရာပဲ ပြန်ထိုင်နေတယ်။

ဘိုထိုက်တို့ကလည်း အဆင်ပြေမယ့် ဓနရာလေးကို သူတို့အားတယ်။

အခင်ကလည်း အဲဒီနေ့က ဝတ်ခဲ့တဲ့ All black တို့ကိုတော်

အဲဒါဟာ အိုင်ဒီယာ ထိုင်ခုံတဲ့ ဝိုင်းမှာပဲ တစ်ယောက်တည်း ထိုင်နေတာပဲ။

အထူးတော သေသပ်လှပစွာနဲ့ အဆင့်အတန်းရှိ လွန်းလှတာပဲ။

ရာသီဥတုကလည်း အိုကောမှာ စိုပြည်နေသလို အပြင်ထွန်းပြီး တောင်တင်ကြီးကို မော့ကြည့်မယ်ဆိုရင်လည်း ကြယ်တွေနဲ့ ညိုညို လှပနေလောက်ပါရဲ့။

ဒေသမှာ မြင်မြင်ချင်း အမြင်ကတ်ခုံတဲ့ ကုလားမသစ်တွေ ဆောင်ရွက်မှုကို ခံယူရတော့မှာမို့ ရင်ထဲမှာ ဝမ်းသာကြည်နူးမှုတွေ ထွက်တတ်နေပါတယ်။ ကံကောင်းချင်တော့ အဲဒီကုလားမသစ်ရဖို့ ထုတ်သစ်စ အဆိုတော်မလေး ပိုင်ပိုင်ဆင့် ဖြစ်နေသတဲ့။ အဲဒီလောက် အရသာရှိ လိုက်ပါသလဲ။ ဒါပေမဲ့ အခြေသတင်းကြီးတွေ ဆင့် ရှေ့မင်းသမီးကလေးကတော့ ခုထိ ရောက်မလာသေးပါဘူး။

ဒူးလုပ် ပေါင်လှုပ်နဲ့ ipad ဆော့ရင်း စောင့်နေတဲ့ထိ မလာသေးတာကြောင့် ဒေသမှာ ဆိုင်အဝင်ကို တစ်ချက်လှုပ်ချ လိုက်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မျှော်နေသူက ပေါ်မလာဘဲ တစ်နေရာ ထွက်ပြီး ဘယ်သူနဲ့မှန်းမသိ ဖုန်းပြောနေတဲ့ ဘိုထိုက်ကသာ သူ့လှမ်းလာနေတာကို တွေ့လိုက်ရပါတယ်။

“ဒေသ”

“ဘယ်လိုလဲ ဘိုထိုက်၊ မင်းတို့ရဲ့ Trick လုပ်မယ်ထင် ပြောနေတာနော်။ နာရီလည်း ကြည့်လိုက်ဦး”

“ကွက်တိပါ ဒေသရာ၊ ခုပဲ ကျော့ကေခိုင်ဆီက ဖုန်းရတယ်”

Park မှာ ရောက်နေပြီတဲ့။ ဝင်မလာသေးဘူး။ တစ်ခုညှိခိုင်းနေတာပဲ။

“လုပ်ပြန်ပြီကွာ။ မင်းတို့ဟာက ဒီတစ်သက်ညှိလို့ ပြီးပါဦး၊ ဘာမှမဟုတ်ဘူး။ ဒီကုလားမသစ်ရဲ့ ငိုကို မတောင်းပန်ချင်လို့ အင်ရစ်နေတာ”

“မင်းကလည်း ငါက မသေချာဘဲနဲ့ ပြောမလားကွ။ သူ့အတိုက်စွဲက လွယ်လွယ်လေးရယ်။ သေချာအောင်လို့သာ ကတိပေးတာ ဖြစ်လိမ့်မယ်။ မင်းမလုပ်ပေးနိုင်စရာ အကြောင်းမရှိဘူး”

“ဘာလဲ”

“အခု လောလောဆယ် ကတိတစ်ခု လိုချင်တယ်တဲ့။ အဲဒီတစ်ခုကို ပေးရင် အခုချက်ချင်း ဝင်လာခွင့်မယ်တဲ့”

“အဲဒါက challenge ထပ်လုပ်ဦးမယ့် သဘောပေါ့။ ဟင်း၊ ဘာကတိမို့လို့လဲ”

“ငါပြောတာပဲ ဆုံးအောင်နားထောင်ပါဦး ဒေသရာ။ အဲဒါမှာ အိုကောတော့မှာကို။ သူ တောင်းပန်ပြီးရင် သူ့ကိုလည်း မသေချာအာရီမု ကုလားမသစ်ရလို့ မခေါ်တော့ပါဘူး။ ဝေဟင်လို့ အင် မခေါ်မိစေရပါဘူးဆိုတဲ့ ကတိပဲ။ ကဲ . . . ဘယ်လိုလဲ ဒေသ”

“ကျွမ်း”

သူ စုတ်တစ်ချက်သပ်ပြီးတော့သာ ရယ်နေလိုက်မိတယ်။ “ရယ်မနေနဲ့။ Give & Take ဆိုတာ ခွိုတယ်လေး သူတို့ ဆိုတဲ့ နှစ်ခုတောင်ပေးတော့မှာ။ ပြဿနာဖြစ်တဲ့တို့တို့ တောင်းပန်”

... မခေါ်တော့ပါဘူး ဆိုတာရော။ မင်း... ဒီထက်ပိုတတ်စေရမှာ မလိုက်လျောနိုင်ဘူးလား”

“တုတ်ပိဋိကွာ . . . ဟုတ်ပါပြီ။ ကျော့ကော့ခိုင်နဲ့ ကုလား... သူ့ဘဝက အလေးဆန်လွန်းလို့ ရယ်မိတာပါကွာ။ ဒီအခြေအနေရော... မှ ဒီထက်လောက်ကတော့ မပေးနိုင်စရာအကြောင်း မရှိပါဘူး... အိုခေ . . . ဘိုထိုက် . . . အိုခေ သာပြလိုက်တော့”

လို့ သူပြောလိုက်တော့ ဘိုထိုက်က လှစ်ခနဲ ထသွားပြီး ကျော့ကော့ခိုင်ရှိတဲ့နေရာကို လက်မထောင်ပြလိုက်ပါတယ်။ ကျော့ကော့ခိုင်တလည်း ချက်ချင်းဖုန်းဆက်တာကို မြင်လိုက်ရပါတယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ သိပ်မကြာခင်မှာပဲ တက်သစ်စအဆိုတော်မလေး ပိုင်နီဆင့်တစ်ယောက် ဆိုင်ထဲကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်နဲ့ ကြွကြွတလေး ဝင်ရောက်လာတာကို ရွှားလဲလိုက်ရပါတော့တယ်။

ကြည့်စမ်း . . . အနုပညာသမားအချင်းချင်းရယ် မပြောရလား။ Rhythm ကျလိုက်ပုံကတော့ သူမဟာ ကြိုတင်တောင်းထားမှု မရှိပါဘဲနဲ့ ပြဿနာဖြစ်တဲ့နေ့က ဝတ်စုံလေးကို အလေးထားပြီး ဝတ်ဆင်လာခဲ့တာပါပဲ။ အင်း . . . မဆိုးပါဘူး။ ဒီပုံစံဆို သူမဆင်စမ်းမှန်တဲ့ respect ကိုရဖို့ ရာနှုန်းပြည့်နီးပါး ဖြစ်သွားပါပြီ။

ထင်တဲ့အတိုင်းပါပဲ။ သူမက သူ့ဆီ တစ်စုံတစ်ခုမရှိလျှောက်လှမ်းလာပြီး သူ့ထိုင်နေတဲ့ စားပွဲရှေ့တည့်တည့်မှာ ရပ်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့ကို လုံးဝမျက်နှာချင်း မဆိုင်ပါဘူး။ အကြည့်တစ်နေရာပို့ထားပါတယ်။ သူ မတ်တပ်ရပ်လိုက်ပြီး သူမ ထိုင်တဲ့တိုယ်ဟန်အနေအထား ပြလိုက်ပြန်တော့လည်း သူမက ခပ်တော့

... တာင့်သာ ရပ်နေတာမို့ သူလည်း မတ်တတ်သာ ရပ်နေလိုက်ပါ... တော့တယ်။

ပြင်ဆင်ခြယ်သမှုမရှိတဲ့ သူမ ဒီရိုင်းက တကယ်ပဲ အထာကျချွန်းလှပါတယ်။ သူမ ဒီရိုင်းကိုက အထာကျပြီးသားမို့ ပြင်ဆင်ခြယ်သမှုတွေကို မလုပ်တာတဲလား။

“မတောင်းပန်ခင် ပြောမှဖြစ်မယ့်စကားလေးတွေ ရှိတယ်။ အောင်ပြေနိုင်မလား”

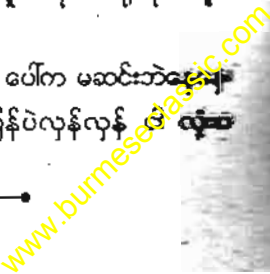
“အိုခေ . . . နားထောင်ပေးမယ်”

“ခုခေတ် ဒီလိုဆိုင်လေးတွေက ဝန်ဆောင်မှု အရမ်းကောင်းတယ်နော်။ ကိုယ်လိုချင်တဲ့အချိန် ကိုယ်လို ချင်တဲ့ရက်ကို အပိုင်ဝယ်ပို့ပေးတယ်။ ဒီအချိန်လေးကိုလည်း နှင်ဝယ်ထားတာဖြစ်ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒီဆိုင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ လူတွေကလည်း သူငယ်ချင်းတွေက ချစ်ခင် နှင့်ရဲ့ ပရိသတ်နဲ့ နှင့်ရဲ့ ပါတနာတွေ ဖြစ်ကောင်းဖြစ်နိုင်တယ်” သူမဟာ ကိုယ့်အတွက်ကိုယ် safe လုပ်လာခဲ့ပုံရပါတယ်။

“ဒီတိုင်းလေးပဲ စိုက်ကြည့်ပြီး နားထောင်နေလိုက်တယ်။

“ဒီစားပွဲအောက်မှာလည်း အသံစမ်းစက်တွေ ဘာတွေ ထားတာမျိုးရှိချင်ရုံမယ်။ ဒါမှမဟုတ်လည်း live လိုချင်လို့ ထင်မရာတစ်လုံးနဲ့ တစ်နေရာကနေ လှမ်းရိုက်ချင် ရိုက်နေနိုင်တယ်။ အဲဒါဖြစ်ဖြစ် အဲဒါတွေကို ငါလုံးဝမကြောက်ဘူး။ လုံးဝ ဂရုမစိုက်ဘူး”

“...”
“ပြီးတော့ နှင့်ဘာသာနှင့် Online ပေါ်က မဆင်းဘဲနေပါ။ Universe ကြီးတစ်ခုလုံးကိုပါ ပြောင်းပြန်ပဲလှန်လှန် ငါ လုံးဝ

မကြောက်ဘူး ထုံထုံစရာခိုက်ဘူး၊ ပြောချင်တာက နင်လုပ်သမျှ
ကြောက်လို့ နင်လုပ်သမျှကို ဂရုစိုက်လို့ ဒီလို ရောက်လာတာ
မထုတ်ဘူးဆိုတာပဲ”

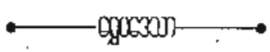
သူတို့ သောက်မြင်ကတ်တဲ့အထဲမှာ အဲဒီလို သူတစ်ပါး
အထဲ ဝိသိသီးသီး ပြောတတ်တာလေးတွေလည်း ပါဝင်ပါတယ်။
အောင်ထိုက်ရောက်လာတာတောင် မတောင်းပန်သေးခင် တစ်ဖက်
ကျည့်အိုင်ရအောင် မခံချင်စရာ ပြောနေလိုက်ပုံများ တောင်းခံ
ခံရလေ့ရှိတာ ဘယ်အရသာ ရှိတော့မလဲ။

“အိမ်မဲ့ ဝါဂရုစိုက်တဲ့ အချက်နှစ်ချက်တော့ရှိတယ်။ အဲဒါ
အချက်နှစ်ချက်ကြောင့် ဒီလိုတောင်းပန်ဖို့ ရောက်လာတာပဲ။ အဲဒါ
ဘာလဲဆိုတော့ ပထမတစ်ချက်က ငါဟာနာမည်ပျက်မရှိဘဲ ရိုးသား
တဲ့ အနုပညာသည်ဘဝကို ခံယူချင်လို့ပဲ။ ဒုတိယတစ်ချက်က
လူငယ်ချင်းဖြစ်တဲ့ ပြဿနာကို လူကြီးတွေမပါဘဲ လူငယ်ချင်းသာ
လှလှပပ ပြီးသွားအောင် ရှင်းနိုင်တဲ့သတ္တိရှိချင်လို့ပဲ။ နင်နားလည်ပါ

ဒီလိုဆိုပြန်တော့လည်း စွာတေးလန် ကုလားမသရဲ မဟုတ်
တော့သလိုပါဘဲ။ ချီးကျူးချင်စရာ၊ ဂုဏ်ပြုချင်စရာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်
ဒေသကတော့ တောင်းပန်တယ်ဆိုရင် ပြီးပါပြီ။

သူမဟာ အဲဒီစကားကို အရသာရှိရှိနဲ့ ကျေကျေနပ်နပ်ဖြင့်
ပြောပြီးမှ သူနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ သူ့ရဲ့မျက်လုံး
တွေကို ရူးရနက်ရှိုင်းစွာကြည့်တယ်။ တောင်းပန်တော့မယ့် ဒီရိုင်းချိ
ပေါ့လေ။

“အိုခေ . . . Monday ညက ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာက ပိတ်တာ”

အတိတ်ပြီး ပေါ့ဆမိခဲ့တာဆိုတော့ ကိုယ့်ဘက်က မှားတာလို့
အတော့မှာပေါ့”

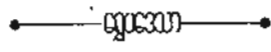
...

“ကိုဒေင်မော်ကွန်း . . . ကျွန်မ မှားသွားပါတယ်။
တောင်းပန်ပါတယ်။ နောက်ကို ဘယ်တော့မှ . .
တကားရှားမျောက်သရဲလို့ မခေါ်တော့ပါဘူး”

ကြည့်စမ်း . . . သူမဟာ သူလိုချင်တဲ့ပုံစံအတိုင်း စိတ်ရော
အိမ်နဲ့ နှစ်နှစ်ကာကာနဲ့ လေးလေးစားစား တောင်းပန်တာကို
အသံပဲ လက်ခံလိုက်ရပါတယ်။ ပြီးတော့ အဲဒီလိုတောင်းပန်
ပြီး ပြောနေချိန်မှာလည်း သူမရဲ့ မျက်နှာပေါ်မှာ ကက်ကက်လန်
လန်စွာနေတဲ့ ကုလားမသရဲရဲ့ ဒီရိုင်းတွေ လုံးဝပျောက်ထွက်
ပြန်ပြီး “အချစ်စစ် အချစ်မှန်” သီချင်းလေးကို သီဆိုနေတဲ့အဆို
တစ် “ပိုင်ပိုင်ဆင့်” ရဲ့ မျက်နှာကို လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် မြင်တွေ့
လိုက်ရပါတယ်။

သူမ ပြီးတော့ သူ့အလှည့်ပေါ့လေ။
“OK, Thank you ငါလည်း နင့်ကို ဘယ်သောအခါမှ
အားမသရဲလို့ မခေါ်တော့ပါဘူး။ ယောင်လို့တောင် မခေါ်မိစေရပါ
ဘူး တတိပေးတယ်”

သူကလည်း သူမရဲ့ မျက်လုံးတွေကို စိုက်ကြည့်ပြီး ရင်ထဲ
အထဲမှာ စိတ်ရင်းမှန်အတိုင်း ရွန်းရွန်းစားစားနဲ့ လှိုတ်လှိုတ်လှဲလှဲ
ပြောလိုက်မိပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာတော့ ဘိုထိုက်ကပဲ စ.လိုက်သ
ကျော့ကေခိုင်ကပဲ စ.လိုက်သလား။ ဒါမှမဟုတ် နှစ်ယောက်

www.burmeseclassic.com

လုံးပဲ ပြိုင်တူစေလိုက်သလား မသိပါဘူး၊ လက်ခုပ်သံကြားရင် ခြင်္သေ့ကြောင်နဲ့ စိစိညံညံ ထွက်ပေါ်လာပါတော့တယ်။

အဲပေမဲ့ သူမကတော့ အဲဒီလက်ခုပ်သံတွေကို အသားထဲကနေ ထွက်လာတာမျိုးပဲ။
Thank you မပြောနဲ့၊ Ok လေး တစ်လုံးတောင် ခွန်းပြောတာမျိုးပဲ။
အသားထဲက ချာခနဲလှည့်ထွက်သွားပါတော့တယ်။

- "မယ်ပိုင်"
- "မယ်ပိုင် . . . နေဦးလေ"
- "ဟဲ့ . . . ဘာဖြစ်တာလဲ"
- "အတူတူ ပြန်မယ်လေ"
- "ဒေဗ်"
- "ဟေ့ကောင် . . . ဘယ်လိုလဲ"
- "ဟတ်ကော့ကြီးလား"
- "ပွဲကောင်းနေတာကိုကွာ"
- "ချီးယားလေး ဘာလေး ကစ်တားမှပေါ့"

သူ့အဖွဲ့ ကိုယ့်အဖွဲ့ ဘယ်လောက်ပဲတားတား အဖွဲ့အစည်း ဒီထက်ပိုပြီး ထူးမလာတော့ပါဘူး။ သူမကလည်း သူမရဲ့တာဝန်အတိုင်း အတိုအလိုမရှိ ကွက်တိ ထမ်းဆောင်ပြီး လုံးဝလှည့်မကြည့်ဘဲ ထွက်သွားသလို သူမကလည်း သူ့တာဝန်သူ့ အတိုအကျအတိုင်း အေးဆေးအိပ်ပိုင်းနဲ့ ပန်းတစ်ချက်သာ တွန့်လိုက်မိပါတော့တယ်။

- သူမဟာ တကယ်ပဲ လူလည်ကျလွန်းလှပါတယ်။
- တကယ်ပဲ နှစ်လွန်းလှပါတယ်။
- သူမ ပြောသွားတာတွေဟာ တကယ်ပဲ မှန်ကန် ထိရောက်

တာကြောင့်လဲဆိုတော့ ဒေဗ်ဟာ သူမပြောသွားတဲ့အတိုင်း

ဒီအချိန်လေးကို အပိုင်ဝယ်ထားခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါတင်ထားပါဘူး။ ဒီဆိုင်ထဲမှာ ရှိနေတဲ့ လူတွေအားလုံးကလည်း သူမရယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ သူ့ပါ တနာတချိန်နဲ့ သူ့ပရိသတ်တချို့ကို အသုံးပြုခဲ့လို့ပဲဖြစ်ပါ တယ်။ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ရဲ့အလယ်က အောက်မှာလည်း အသံဖမ်းစက်တစ်လုံး တစ်ဆင်ထားခဲ့လို့ပဲ ဖြစ်တယ်။

နောက်ပြီး သူမ ပြောသလိုပဲ သူတို့နှစ်ယောက် ရဲ့ Live တစ်နေရာကနေ ကင်မရာတစ်လုံးနဲ့ လှမ်းရိုက်ခဲ့လို့ပဲဖြစ်ပါ တယ်။ ဒေဗ်ဟာ အဲဒီလို သူမ လာတောင်းပန်တုန်း တစ်ချက်စုတ် ခြောက်ခြောက်နဲ့ သတင်းစာ ရှင်းလင်းပွဲကိုပါ လုပ်ပေးသလို ဖြစ်သွား တဲ့။ မနက်ရောက်ရင် ဒီသတင်းက ပေါက်သင့်သလောက်ပေါက်၊ နေ့သလောက်ပျံ့ပြီး ဂျာနယ်တချို့မှာလည်း ပါသင့်သလောက် ပါသင့်တယ်ဆိုတာ သေချာသွားပါပြီ။

ဒါတွေကိုသာ သူမ သိရင် ဘယ်လောက်များ စိတ်ဆိုးသွား နိုင်မလဲ။ ဘယ်လောက်များ ဆတ်ဆတ်ခါသွားမလဲ?။ ဘယ်လောက် မှန်တွေလိုက်မလဲ?။ နောက်ထပ်တော့ ဘာတွေများ ဘယ် လောက်ထိ ဆက်ဖြစ်နိုင်ဦးမလဲ?။ ဒါပေမဲ့ အဲဒါတွေဟာ ဒေဗ်ဘက် ကိုယ်တိုင်မှတော့သာဖြစ်ပါတယ်။ သူမဘက်ကတော့ နောက်ထပ် ဒီလို ဘာမျိုးတွေ ရှိလာနိုင်မယ်လို့ မထင်တော့ပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲ ဆိုတော့ သူမဟာ . . .

နင်းသာသာနှင့် Online ပေါ်က မဆင်းဘဲ
Universe ကြီး တစ်ခုလုံးကိုပါ ပြောင်းပြန်ပဲ လှန်လှန်
ထုံးထမ်းစေလိုက်သေး။ ပြောချင်တာက နင်လုပ်သမျှကိုဖြေ
ဆို နင်လုပ်သမျှကို ဝရုစိုက်လို့ ဒီလို ရောက်လာတာ
အခုဆိုတာပဲ”

ဆိုတဲ့ စကားကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကြီး ပြောသွားခဲ့လို့
ဝါထယ်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး သူတို့နှစ်ယောက်လုံးဝ မတွေ့ဖြစ်ကြ
ပါဘူး။ ဒေဒ်မော်ကွန်းကလည်း အကတွေ၊ ရှိုးပွဲတွေ၊ ရှုတင်
ရီကောဒင်းတွေ၊ ကြောငြာတွေ၊ အင်တာဗျူးတွေ၊ နိုင်ငံခြား
တွေနဲ့ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေတာ ခေါင်းတောင်မဖော်နိုင်အောင်ပါ။

ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကလည်း ရှိုးပွဲတွေ၊ ရှုတင်တွေ၊ ရီကောဒင်း
ကြော်ငြာတွေ၊ အင်တာဗျူးတွေ၊ နိုင်ငံခြားခရီးစဉ်တွေနဲ့ နပန်း
ရတာ ယားလို့တောင် မကုပ်အား နိုင်အောင်ပါဘဲ။ ဒီဖြေ
နောက်ဆုံးနှစ်စာမေးပွဲကိုလည်း ဘယ်လိုဖြေဆို အောင်မြင်ခဲ့
မသိပါဘူး။

အဲဒီလိုနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ရက်တွေ လတွေ
တွေကုန်လို့ ကုန်သွားမှန်းမသိနိုင်အောင် အနုပညာ ရေစီးကြော
မှာ နေရာကိုယ်စီနဲ့ စီးဆင်းပျောပါသွားကြပါတော့တယ်။
ယောက်နှစ်ယောက် လုံးဝပြန်မတွေ့ ကြတော့ဘူးဆိုတာ
တိုက်မတွေ့ဖြစ်တာကို ဆိုလိုတာပါ။

နယ်မြေတစ်ခုတည်းမှာ ကျင်လည် ကျက်စား

အနုပညာသမားတွေ ဖြစ်နေပြန်တော့လည်း။ ရှောင်လွှဲလို့မရတဲ့
ခွဲတွေမှာတော့ ခပ်ပါးပါး တွေ့ဆုံမှုကလေးတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။
အဲဒီအခါမှာလည်း မမြင်ချင်ယောင်ဆောင်သွားတာမျိုး၊ မသိချင်ဟန်
ဆောင်နေတာမျိုး၊ လမ်းကြောင်း ပြောင်းသွားတာမျိုးတွေ ပြုလုပ်
ထက်ခဲ့ပါတယ်။

ထူးဆန်းတာ တစ်ခုကတော့ သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ဘယ်
လောက်ဘဲ ပြဿနာတက်တက်၊ ဘယ်လောက်ပဲ အခဲမကျေကျေ
ထင်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ်လောက်ပဲ သောက်မြင်ကတ်တတ်
ဒေဒ် Dancer အဖွဲ့ဆိုရင် ပိုင်ပိုင်ဆင့်က အစီအစဉ်ပြီးအောင်
ကြည့်တတ်သလို ဒေဒ်မော်ကွန်းရဲ့ ကြော်ငြာတွေ ဘာတွေကို အမှတ်
တမဲ့ တွေ့ခဲ့ရင်လည်း ကြော်ငြာပြီးတဲ့ထိအောင် ကြည့်တတ်တာပါ။

ဒေဒ်မော်ကွန်းကလည်း အဲဒီလိုပါပဲ။ ဘယ်ရှိုးပွဲမှာပဲ တွေ့
တွေ့ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရဲ့ အစီအစဉ်ဆိုရင် အစအဆုံးပြီးအောင် ကြည့်
တတ်သလို ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရဲ့ ကြော်ငြာတွေ ဘာတွေကို အမှတ်တမဲ့
တွေ့ခဲ့ရင်လည်း ကြော်ငြာပြီးတဲ့ထိ ကြည့်တတ်ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာတော့ ဒေဒ်ဟာ သူမနဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ ထိပ်တိုက်
တွေ့ဆုံခဲ့ရတဲ့အဖြစ်ကို ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ အရမ်း အံ့သြစရာကောင်းပါ
တယ်။ သူမနဲ့တွေ့တိုင်း ကြည်ကြည်သာသာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့
အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ တွေ့ခဲ့ရတယ်လို့ တစ်ခါမှမရှိပါဘူး။ ဘယ်
တော့မဆို သုဘောက်ကျစွာ၊ ဗရုတ်သုက္ခနီစွာ၊ တထောတ်တဆ
ဖြစ်စွာနဲ့ ပြဿနာတစ်ခုခုတက်ပြီးမှ တွေ့ခဲ့တာလည်း။

အဲဒီနေ့က ကြော်ငြာတစ်ခုရိုက်ပြီးလို့အပြန်မှာ အဆိုလည်း

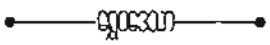
နည်းနည်းရသလို လမ်းလည်းသင့်နေတာနဲ့ အင်းလျားလမ်းထဲတ
 ကော်ဖီဆိုင်လေးတစ်ဆိုင်ထဲကို ဝင်ထိုင်ဖြစ်ခဲ့ကြတာပါ။ အခုနောက်
 ဝိုင်း ဒေသတစ်ခုအောင်မြင်လာပြီဖြစ်သလို၊ လူသိလည်းပိုများလာပြီနီ
 ဘယ်အခါမှာ အဖွဲ့လိုက် သွားလာတာတွေကို သိပ်မလုပ်တော့ပါ
 ဘူး။

ထစ်ယောက်တည်းသာ အသွားများပြီး အပြင်သွားတိုင်း
 နှုတ်ခွင့်ထပ်တဲ အကျင့်ရနေပါပြီ။ Policeနေကာ မျက်မှန်အနက်ကြီး
 နဲ့ ထစ်လိုက်ပြီဆိုရင် သူ့ကို အရမ်းရင်းနှီးတဲ့ လူတွေကလွဲပြီး တော်ရုံ
 လူ သိပ်မပျက်မိတတ်ပါဘူး။ အဲဒီပုံစံနဲ့ ဆိုင်ထဲမှာ ထိုင်နေတုန်း
 သူဝင်လာတာကို မြင်လိုက်ရတာပါပဲ။

ဖြစ်ချင်တော့ သူမက သူ့ကို မမြင်သလို သူမ ဝင်ထိုင်
 လိုက် တဲ့နေရာကလည်း "ဟော . . . ဝိုင်ဝိုင်လာပြီ" လို့ အသံထွက်
 လာတဲ့ သူ့နောက်က အမျိုးသမီးနှစ်ယောက်ရဲ့ ဝိုင်းမှာဆိုတော့ သူနဲ့
 ကျောချင်းကပ် အနေအထားဖြစ်သွား ခဲ့ပါတယ်။ သူ ဒီတိုင်းလေးပဲ
 ငြိမ်နေလိုက်တယ်။ သူမတို့ သုံးယောက်ပြောနေတဲ့ စကားသံတွေက
 မကျယ်ပေမယ့် ကျောချင်းကပ်ဖြစ်နေတာမို့ သူ ခိုးနားထောင်စရာ
 မလိုဘဲ အတိုင်းသား ကြားနေရပါတယ်။

"ဖက်ရှင်ရှိုးတစ်ခုမှာ ဒီက ညီမနဲ့တွေ့ပြီး ဝိုင်ဝိုင်နဲ့ ချိတ်ပေး
 ပါပြောတာနဲ့ လှမ်းချိန်းကြည့်လိုက်တာ ညီမရော အချိန်နည်းနည်း
 ပေးနိုင်တယ်မို့လား ဝိုင်ဝိုင်လေး"

"ရပါတယ်။ မ.အတွက် ဆိုပေးနိုင်ရမှာပေါ့။ အခု ပဲ record-
 ing တစ်ခုက ပြန်လာတာ ဒီနေ့ One day အစီအစဉ်ကပြီးသွားပါပြီ"

"အိုစေ . . . ဒီက ညီမက (x x x) ဂျာနယ်ကလေး
 တွေ့ရတာ ဝမ်းသာပါတယ် ဝိုင်ဝိုင်။ အခုလို အချိန်ပေးတဲ့
 နည်းလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဝိုင်ဝိုင်က အပြင်မှာပိုလှပြီး
 နည်းလည်း ပိုသွယ်သလို ထင်ရတယ်"

"ဟုတ် . . . အားလုံးက အဲလိုပဲ ပြောကြပါတယ် အစ်မ"
 "ကဲ . . . ကော်ဖီလေးလည်း သောက်ကြရင်းပေါ့။ အခု
 တွေ့ရင်းထဲကလို ဟဲဒီးကြီးမဟုတ်ဘူး ညီမ။ ဂျာနယ်မှာဆို
 နှိပ်စက်လေးပဲ သွားမှာလေ Walking interview လေး တစ်ခုပေါ့
 ဟယ်"

"ဟုတ်"
 ဒေသဟာ နားထောင်နေရင်းမှ (x x x) ဂျာနယ် မှာပါလာ
 သူ့ရဲ့ Snap Shot အသေးစား အင်တာဗျူး အစီအစဉ်လေး
 မှန်း သိလိုက်ရပါတယ်။ သူမ "မ" လို့ ခဏခဏ အခေါ်ခံရသူ
 သမီးကလည်း သူမနဲ့ တစ်ခါတစ်ရံ အတူသွားလာတတ်တဲ့
 အဖုန်း ခုမှ သိလိုက်ရပါတယ်။

အံ့ဩစရာကောင်းတာတစ်ခုက သူမပြောနေတဲ့ စကားသံ
 သူပြောတုန်းကလို ခက်ထန်နာဆတ်ပြီး ရဲရင့်ပြတ်သားနေတဲ့
 သံမျိုးတွေ မတွေ့ရဘဲ နူးညံ့မှုတွေ၊ ရှိသာမှုတွေ၊ ပျော့ပျောင်းမှု
 သိပ်မပွမှုတွေ၊ ယဉ်ကျေးမှုတွေ အပြည့်အဝ လွှမ်းခြုံနေတာ
 တွေ့လိုက်ရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

(၁၁)

“ပိုင်ပိုင်ရဲ့ ရှေ့ဆက်မယ့် အနုပညာလှုပ်ရှားမှုလေးအတွက် ပြောပြပေးပါဦး”

“အင်း . . . ရှေ့ဆက်မယ့် အနုပညာလှုပ်ရှားမှုတွေအတွက် အများကြီးပါပဲ အစ်မ။ အတွဲခွေတွေ တစ်ခွေပြီး တစ်ခွေထွက်လာမယ်။ ကြော်ငြာတွေထွက်လာမယ်။ ပြည်တွင်းရိုးပွဲတွေရှိမယ်။ ပြင်ပရိုးပွဲတွေရှိမယ်။”

Single ထွက်လာမယ်။ ပြီးတော့ ပိုင် အခု ဇာတ်ကားတွေ တော်တော်များများ လက်ခံထားပါပြီ။ မင်းသမီး လုပ်ကြည့်မယ်။ ရှေ့လကစပြီး ရိုက်သွားတော့မှာပါ။ ဒီအလုပ်တွေနဲ့ပဲ လည်ပတ်လိမ့်မယ်”

“Single ခွေနဲ့ ပတ်သက်ပြီးတော့လည်း ပရိသတ်က အ

အနုပညာ

“ဒီအလုပ်တွေကြိုပါတယ်။ ကြာနေပြီတဲ့ ထွက်ချိန်တန်ပြီတဲ့ အဲဒီအထဲမှာ ဆူလားမခြေထောက်နဲ့ သရုပ်ဆောင်ထားတယ်လို့ သတင်းထွတ်နေထယ်နော်”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟုတ်ပါတယ်။ Single က ဒီနှစ်တုန်းခင် ပရိသတ်လက်ထဲကို အရောက်ပို့ဖို့စီစဉ်နေပါတယ်။ ကြာသွားတာက Final စာမေးပွဲကို ဖြေလိုက်ရလို့ပါ။ ပြီးတော့ ပိုင်က ဒီအလုပ်နဲ့ ကွက်တိကျအောင် Performance ဆန်းဆန်းလေးတွေကို ဆင်ပြချင်လို့ အေးဆေး လုပ်သလုပ် ဖြစ်သွားပါတယ်ဟုတ်”

“ဒါနဲ့ အလုပ်တွေက များလာတော့ မပင်ပန်းဘူးလား။ များသောအားဖြင့် ဒီအလုပ်တွေကို ပိုင်ပိုင်တစ်ယောက်တည်းပဲ ဖျော်ရွှားနေတယ်လို့ ကြားရတယ်။ Celebrity ဖြစ်လာပြီဆိုတော့ Bodyguard လိုတယ်လို့ မထင် ဘူးလား”

“Celebrity ဘွဲ့တစ်ခုရဖို့က အချိန်အများကြီး လိုပါသေးထယ် အစ်မ။ အင်း . . . ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ကိုယ် ဝါသနာပါတဲ့ အလုပ်မိလို့ထင်တယ်။ မပင်ပန်းပါဘူး။ မျှော်ပါတယ်။ တစ်ယောက်ထည်း လှုပ်ရှားနေတာကတော့ မိသားစုနဲ့ ခွေမျိုးတွေက LA ရောက်နေလို့ပါ။ အိမ်မှာက အဒေါ်နဲ့အိမ်ဖော်နှစ်ယောက်တည်း နေတာဆိုတော့လေ”

“ . . . ”

“ဒီအလုပ် စ.လုပ်ခါစကတော့ ဒီက မ.ကပဲ ပိုင်ရဲ့ ဆံပင်ပိတ်ကပ် ဝတ်စားဆင်ယင်မှု အားလုံး တာဝန်ယူပြီး သွားလေမှာ လိုက်ပေးပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေကလည်း အလှည့်ကျ စောင့်

www.burmeseclassic.com

ရှောက်ပေးပါတယ်။ အခုတော့တော့ မ၊ ရော၊ ပိုင်ရော အလုပ်တွေဟာ အရမ်းများလာတော့ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ချိတ်မိဖို့ သိပ် မလွယ်တော့ဘူး”

“သူငယ်ချင်းတွေကလည်း အလုပ်ကိုယ်စီနဲ့ နိုင်ငံခြား သွား တဲ့လူတွေ သွားနေတော့ သိပ်မချိတ်ဖြစ်ဘူး။ အားတဲ့အချိန်တိုင်းတော့ ဆွဲကြင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အခု စီစဉ်နေပါပြီ။ အစ်မ LA ကိုလည်း သွားဖို့နဲ့ဆေးလို့ပါ။ အဲဒီက ပြန်လာရင် ဝမ်းကွဲအစ်မတစ်ယောက် တ ဝိုင်အတွက် bodyguard လုပ်ပေးဖို့ ဖါလာပါမယ်။ ဟုတ်”

“ပိုင်ရဲ့ အခု လတ်တလော အနုပညာ လှုပ်ရှားမှုလေးက”

“လတ်တလောဆိုရင် အခုပဲ recording တစ်ခုက ပြန်လာ ထယ်။ မနက်စောစော Wedding တစ်ခုမှာ သီချင်းဆိုပေးဖို့ရှိပါတယ်။ နေ့လယ်တက်မှာ ကိုရဲတိုက်နဲ့ ကြော်ငြာတစ်ခုရိုက်ပါမယ်”

“အိုခေ . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သိချင်တာလေးတွေလည်း တော်တော်များများ စုံသွားပါပြီ။ အခုလို အချိန်ပေးပြီး အေးအေးဆေးဆေး ဖြေကြားပေးတဲ့အတွက် ပိုင်ပိုင်ကို ကျေးဇူး အများကြီး တင်ပါတယ်နော်”

“ဟုတ် . . . ပိုင်ကလည်း အစ်မကို ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်”

“ဟဲ့ . . . ငါ့ကိုလည်း ကျေးဇူးတင်ကြဦးလေ”

“အိုး! . . . မ”

“တစ်ခုမှာပေါ့။ ပိုင်ပိုင်ကိုယ်စားပါ ပြောပေးမယ်။ ပိုင်ပိုင်က

အခု ညီမကရော ဒီက ဒီဒိုင်နာ မမချစ်ကို ကျေးဇူး အများကြီးတင် ပါတယ်နော်”

ပိုင်တို့ သုံးယောက်ဟာ အခုမှပဲ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ရယ် ရယ်တော့တယ်။ ကော်ဖီနဲ့မုန့်တွေကိုလည်း အခုမှပဲ လွတ်လွတ်လပ် လပ် တားသောက်ကြပါတော့တယ်။ စကားတွေလည်း တောင်ရောက် မြောက်ရောက် ပြောကြရင်း တစ်နေ့တာ ပင်ပန်းမှုကလေးတွေက အဖြည်းဖြည်း လွင့်ပြယ်သွားပြီး ပေါ့ပါးလန်းဆန်းသွားခဲ့ပါတယ်။

“ပိုင်ကို တစ်ခုတော့ ကြိုပြောထားဦးမယ်။ ဂျာနယ် အင်တာဗျူးဆိုပေမယ့် အင်တာဗျူးက အရမ်းကောင်းနေရင် မဂ္ဂဇင်း အတွက်လည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်သွားနိုင်တယ်။ အစ်မက မဂ္ဂဇင်းတစ်ခုနဲ့ ဆည်း ပတ်သက်နေတာ ဆိုတော့လေ။ သေသေချာချာ စီစဉ်ပြီးရင်း အကြောင်းကြားပေးမယ်”

“အစ်မ အဆင်ပြေသလိုလုပ်ပါ။ ပိုင်ကတော့ ဖြေပြီ သွားပါပြီ”

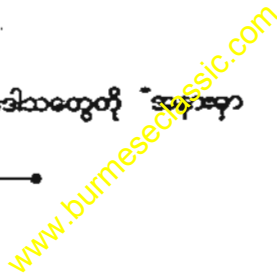
အဲဒီလိုနဲ့ ပိုင်တို့သုံးယောက် ရောက်တတ်ရာရာ ပြောကြပြီး ပြန်နိမ့်စဉ်ကြပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ ပိုင်တို့ နားကို ရွတ်တရက် ဆောင်မှတ်ဘဲ ပြန်းခနဲ ရောက်ရှိလာတဲ့ မင်းညကကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရ တော့တယ်။

“ပိုင်ပိုင်”

“ဪ”

ကြည့်စမ်း . . . ပြဿနာပါလား။

ပိုင်ဟာ ဝုန်းခနဲထကြွလာတဲ့ အေးသေတွေကို အားအမှာ

ဂျာနယ်လစ်တစ်ယောက် ရှိနေပါလား” ဆိုတဲ့အသံနဲ့ ပွဲခနဲမျိုချလိုက် ခပါတယ်။

“ဒီတိုင်ရောက်လက်စနဲ့ပဲ အချိန်နည်းနည်းပေးပါလား။ ငါတို့ ဝေးကွာရတာကြာပြီ”

“သူငယ်ချင်းထင်တယ်”

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျ”

“ဪ . . . ဟုတ်ပါတယ် အစ်မ။ ကျောင်းတုန်းက သူငယ်ချင်းပါ”

“ဒါဆို မ.တို့နှစ်ယောက် သွားနှင့်လိုက်မယ်လေ ညီမ”

“ဟုတ်”

ပိုင်ဟာ ဒီအချိန်မှာ အစ်မနှစ်ယောက် ထွက်သွားဖို့အတွက် အရေးကြီးတာပို့ အေးဆေးကိုယ်ရှိန်သတ်ပြီး ပြန်ထိုင်လိုက်ရတယ်။ ခွင်ကောင်းမိသွားတဲ့ မင်းညာဏကတော့ ပြုံးစိစိနဲ့ပေါ့။ အစ်မနှစ်ယောက် အပြင်ရောက်သွားတဲ့အခါမှာတော့ မင်းညာဏက “ပိုင်ပိုင် လို့ ညှင်ညှင်သာသာ ခေါ်လာခဲ့တယ်။

“မခေါ်နဲ့”

ပိုင်ဟာ နားထဲ ထော်လော်ကန့်လန့်နိုင်စွာနဲ့ပဲ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ဖျတ်ခနဲ ထရပ်လိုက်ပါတယ်။

“ဘာဖြစ်တာလဲ ချက်ချင်းကြီး။ အေးဆေးပြန်ထိုင်ပါ”

“ဒီမှာ မင်းညာဏ ခွင်စောင့်မဖမ်းနဲ့။ မိဒီယာသမား၊ ထင်ပေါ် ယောက်ပါနေလို့ တမင်ငြိမ်နေလိုက်တာ။ နှင်နဲ့ငါနဲ့ဆိုတဲ့ သတင်းတို့ အထွက်မခံချင်လို့ ဒီလိုလက်ခံလိုက်တာကို ဟုတ်လှပြီ ထင်မနေနဲ့”

“အေး . . . ဒါကြောင့် အေးဆေးပြန်ထိုင်လို့ နှင် ဒီလိုပုံစံ နှင်တာကမှ နှင်နဲ့ငါနဲ့ဆိုတဲ့ သတင်းထွက်သွား မှာ”

“ဒါဆို ငါ့ကို နှောင့်ယှက်တဲ့ကိစ္စ ဒီမှာပဲ အဆုံးသတ်ပါ။ နှင်နဲ့ အတတ်ပြီး ပြောစရာ စကားမရှိဘူး”

ဒီလောက်ပဲ ပြန်ပြောပြီး ချာခနဲ လှည့်ထွက်လာခဲ့ပါတော့ မိမိ တစ်ချိန်က သူငယ်ချင်းတွေပြောတဲ့စကားကို ပြန်ကြား မိလို့လဲလိက်မိတယ်။ (“သူက လိုချင်တာကိုမရ ရအောင်ယူတတ် တဲ့ပဲဟာ။ ဘယ်လောက် ခွဲကောင်းတယ်မှတ်လဲ ရှစ်တန်း ညှင်တာ Try လာတာပဲ ကြည့်လေ။ ခုဆို တဖြည်းဖြည်းကြမ်း ကြီး နှင် သတိထားရတော့မယ်နော် မယ်ပိုင်”) တဲ့။

ဟင်း! . . . အာရုံနောက်လိုက်တာ မပြောပါနဲ့တော့။ အတတ် ပေါ့ပါးလန်းဆန်းမှုတွေတောင် ဘယ် ပျောက်သွားမှန်း မသိတော့ပါဘူး။ ဆိုင်ထဲမှာ ပျံလွင့်နေတဲ့ စန္ဒီမြင့်လွင်ရဲ့ Rapping နဲ့ အလည်း ပိုင်ရဲ့ ဒေါသတွေကို မြှင့်တင်ပေးနေသလို နားထဲမှာ အထွယ်ကပ်လာပါတော့တယ်။

× × × (ဘာတွေလဲ မကြားချင်ဘူး × × × ငါ့ရှေ့ နှောင့်ဖယ် ကောင်းကောင်း ပြောလို့မရဘူးဆိုရင် × × × မ D ဟာ တွေးမယ်နှင့်လို့မျိုး (. . .) မကြိုက်ဘူးကွာဝေးတယ် × × × အဲဒါ ဘာလုပ်ရမှာလဲ × × × ကိုယ့်ဟာကိုယ် အေးအေးဆေးဆေး လူနေတယ် × × × လာမရှုပ်ကြနဲ့ တော်ကိစမ်းတွေပြော × × × ဆို လာမချုပ်ကြပါနဲ့ Aye'o ရိုးပါတယ် × × × ဒီထက်ပိုဆိုးလာမယ် ဆိုတတ်ပြီး တိုးလာမယ်ဆိုရင် × × × အာရုံနောက်တဲ့အမှုနဲ့ × × ×

မျက်နှာကို ခြတ်ထိုးမှာပဲ ပြိုင်ကားလှလှလေးနဲ့ * * * လှလှလေးလှလှ (လာမချုပ်နဲ့) * * *

အင်း . . . စန္ဒီမြင့်လွင် ပြောတာမှန်တယ်။ ဒါ ကြောင့် သူ့လှလှလေးတွေ ကြိုက်ကြတာ "အာရုံနောက် တဲ့ အမှုနဲ့မျက်နှာ ခြတ်ထိုးမှာပဲ" တဲ့။ ဟုတ်တယ် မင်း ဉာဏ်ကို အာရုံနောက်တဲ့အမှု ထိုးမိလိမ့်မယ်။

ပိုင်ဟာ မင်းဉာဏ်ရဲ့ရှက်က လွတ်ရင်ကျွတ်ရင်ပြီး ရောဆို ခပ်ဆောင့်ဆောင့် လျှောက်လာလိုက်တာ။ ဆိုင်အပြင်ရောက်မှ အသက်ကို ဝဝရှုမိပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပိုင်ထင်သလို ဖြစ်မလာဘူး။ ဆက်လျှောက်လို့ ကား Park နား ရောက်ခါနီးမှာ နောက်က နောက်ထပ် နှောင့်ယှက်မှုတစ်ခုကို လက်ခံလိုက်ပြန်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ပိုင်လက်ကို မင်းဉာဏ်က လှမ်းဆွဲလိုက်တာပါ။

"ပိုင်ပိုင်"

"ကြည့်စမ်း . . . လွတ်"

ပိုင် လက်ကိုချက်ချင်းပဲ ဆောင့်ခါဖြစ်လိုက်တယ်။

"ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ ပိုင်ပိုင်"

"အဲဒီစကားက ငါပေးရမှာပါ။ နင် ဘယ်လိုဖြစ်နေလဲ ဆို ဉာဏ်။ ဝါဘယ်လောက်ပဲပြောပြော အမှတ်သည်း ချေမရှိပါလား။ ငါ့ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မပတ်သက်နဲ့လို့ ပြောထားတယ်လေ။ နင် ပတ်သက်ပြီး ပြောရောစကား မရှိပါဘူးဆိုမှ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်တာလဲ"

"ချစ်လို့"

"ဘာ"

"ချစ်လို့လေ။ နင်ပဲ ငါ့ကိုပြောခဲ့တယ်မို့လား။ အနုပညာနဲ့ ဘိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကို ဘယ်တော့မှ မရောထွေးပါနဲ့ဆို အရင် ထစ်ခါ စားသောက်ဆိုင်မှာတွေ့တုန်းက အနုပညာသမားတစ်ယောက် အနေနဲ့ ချစ်လို့ ဂုဏ်ပြုပေးခဲ့တာ။ အခုကတော့ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စအနေနဲ့ နင့်ကို ချစ်တဲ့အကြောင်းတွေပြောမှာ"

"ဟား! . . . နင် ရူးနေပြီလား မင်းဉာဏ် တစ်ဖက်သတ်ပွဲ ကြီးမိုလို့ ရူးသွားတာလား။ တွေ့တိုင်း အပြတ်အသတ်ပြောနေတာ နည်းနည်းတော့ အားနာပေးဖို့ကောင်း နေပြီ။ ဒီမှာ ငါက မချစ်ဘူးဆို မချစ်နဲ့ပေါ့။ မပတ်သက်နဲ့ဆို မပတ်သက်နဲ့ပေါ့။ မနှောင့်ယှက်နဲ့ဆို မနှောင့်ယှက်နဲ့ပေါ့။ ရှင်းနေတဲ့ဟာကို ဘာကိစ္စ လိုက်ရှုင်နေရတာလဲ ဆိုလိုက်စမ်းပါ"

"မင်းဉာဏ်က လိုချင်တာကို မရရအောင် ယူတတ်တယ် ဆိုတာ ပိုင်ပိုင်ဆင့် မသိဘဲတော့ နေမှာ မဟုတ်ဘူး"

"အေး . . . ဒါပေမဲ့ ဘဝမှာ ဘယ်လိုနည်းနဲ့ယူယူ မရနိုင်တဲ့ အရာတွေ အများကြီးရှိတယ် အဲဒီအထဲမှာ ငါပါတယ်။ ဒီတော့ ငါ အတွက်အပင်ပန်းခံမနေပါနဲ့ နောက်တစ်ယောက်ကိုကြိုးစားလိုက်ပါ"

"ပိုင်ပိုင်"

ပိုင်က ပြောပြေးပြေးဖို့ ကြံလိုက်တဲ့အခါမှာ ပိုင် အကြံ မထမြောက်ခင် မင်းဉာဏ်က မရရအောင် ယူတော့မယ့် နည်းနဲ့ ပိုင်လက်ကို ဇွတ်လှမ်းဆွဲတာ ခံလိုက်ရပါတော့တယ်။ ပိုင် ဆီသတွေ့ ဖောင်းခနဲ ပေါက်ထွက်သွားတယ်။

“နင်”

ဒါပေမဲ့ အရမ်းအံ့ဩစရာ ကောင်းပါတယ်။ ဝိုင် အော်ဟစ်
ငြင်းဆန်ပြီး လက်ကိုဆောင့်ခါတော့မယ်။ အချိန်မှာပဲ မျက်မှန်အနယ်
နဲ့ လူငယ်တစ်ယောက်က ဖြန်းခနဲ ရောက်ရှိလာပြီး ဘာမပြော
ညာမပြောနဲ့ ဝိုင်နဲ့မင်းဉာကရဲ့ လက်တွေကို ဆွဲဖြုတ်ပစ်လိုက်
တယ်။ ဝိုင် အံ့ဩမုတ်တက်စွာနဲ့ မော့ကြည့်လိုက်တော့ သူ
ခပ်တည်တည်ပဲ မျက်မှန်ကို ချွတ်ပြတယ်။

“ဟင်! . . . နင် ဒေဒ်မော်ကွန်း”

တစ်ဆက်တည်းမှာပဲ သူက ဝိုင် ဘာမှမပြောခင် ပိုင်ရဲ့လက်
ကို ကလေးတစ်ယောက် ဆွဲခေါ်သလို ဝိုင်စိုးဝိုင်နင်း ဆွဲခေါ်သွား
တော့တယ်။

“ဘာလုပ်တာလဲ။ ငါ့မှာ ကားပါတယ်။ ဟိုမှာ”

“ဘာမှမပြောနဲ့ နင့်ကား အကောင်းတိုင်း အိမ်ပြန်
ရောက်လာစေရမယ်။ ကားသော့သာပေး”

ဒါပဲ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ဝိုင်ကို သူ့ကားထဲ ဖွတ်ထည့်
တယ်။ ဝိုင်ဟာ သူ့ရဲ့အံ့ဩစရာကောင်းပြီး လျင်မြန် ရဲရင့်လွန်းလှတဲ့
အပြုအမူတွေအောက်မှာ ရုတ်တရက် ဘာမှမပြောနိုင်ဘဲ ကြောက်
သွားခဲ့တယ်။ ဝိုပြီး ကြောင်သွားစေခဲ့တာကတော့ ဂျေဒီရဲ့ hip
သီချင်းတွေကို သူ့ကားကြီး ပွင့်ထွက်မတတ် ဖွင့်ပြီး ကားကိုလည်
ကားပြိုင်ပွဲဝင် နွဲ့သလို တရကြမ်း မောင်းထွက်ခဲ့လို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

မင်းဉာက ဘယ်ပုံစံ ဘယ်အမျိုးနဲ့ ဘယ်လိုစိတ်ဆိုးကျွမ်း
မလဲဆိုတာ ဝိုင်ရော သူ့ရော အာရုံစိုက်ချိန်မရခဲ့ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့

သေချာတာတစ်ခုကတော့ ဒီပြုသစ်နာက နောက်ကြောင်းမအေးဘူး။
မင်းဉာကက ဒီအတိုင်းငြိမ်ခံနေမှာ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာပါပဲ။

အဲဒီလို Rapping ဆူဆူညံညံနဲ့ နှစ်ယောက်သား ဝရန်း
သုန်းကား ထွက်လာလိုက်ကြတာ။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ပြီးသွားမှ ဝိုင်
အသိစိတ် ပြန်ဝင်လာပြီး အော်လိုက်မိပါတယ်။

“ကားကို ရပ်လိုက်ပါတော့။ အခု ရပ်လိုက်ပါတော့”

ဒါပေမဲ့ သူ့ချက်ချင်း ရပ်မပေးပါဘူး။ ဂျေဒီရဲ့ စာသားတွေကို
ထိုက်စွတ်ပြီး အမြင်ကတ်စရာကောင်းအောင် မထိမဲ့မြင် မောင်းနေ
ထားတယ်။ လူလည်း ရှင်း၊ အရိပ်လည်းကောင်းတဲ့ နေရာတစ်ခုကို
အောက်မှ ရပ်ပေးပါတယ်။

“အောက်ကိုဆင်းပါ ဒေဒ်မော်ကွန်း။ ငါ ပြောစရာရှိတယ်”

ဝိုင် ပြောပြောဆိုဆို ဖြန်းခနဲ ဆင်းလိုက်တော့ သူ့ကလည်း
ချွတ်ချင်း ဆင်းပေးပါတယ်။ ဝိုင်က ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့ပဲ ကားသော့
ထဲ ထိုးအပ်လိုက်မိတယ်။

“ဘာကိုစွဲ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲ”

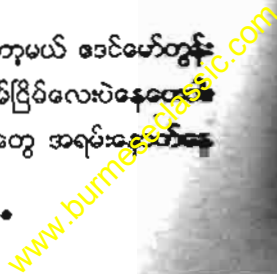
သူပြန်မဖြေဘဲ မျက်မှန်ကိုသာ တစ်ပြတယ်။

“ဘာကိုစွဲ ဒီလိုလုပ်ရတာလဲလို့”

ခပ်တည်တည်စိုက်ကြည့်ပြီး နှုတ်ခမ်းတစ်ချက် ကွေးပြတာ
ပဲ။ ဝိုင် ဝိုပြီး ဒေါထွက်သွားတယ်။

“ငါ ဒေါသတွေထွက်လွန်းလို့ သေတော့မယ် ဒေဒ်မော်ကွန်း”

အစ်ဆိတ်ကျေးဇူးပြုပြီး ငါနဲ့ပတ်သက်ရင် ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲနေတော့
မျက်စိရှေ့ကို ပေါ်မလာပါနဲ့။ အခု ငါ အာရုံတွေ အရမ်းမသေဘဲနေ

ဟယ်။ ဇယားတွေ အရမ်း ရှုပ်နေတယ်”

“အာရုံတွေကတော့ ငါလည်း နောက်နေတာပဲ။ ဇယားတွေလည်း ရှုပ်နေတာပဲ။ ဒီလောကထဲရောက်လို့ ဒီအလုပ်တွေလုပ်ရင် အာရုံတွေ အမြဲနောက်နေရမှာပဲ။ ဇယားတွေလည်း အမြဲရှုပ်နေမှာပဲ”

“ဒါဆို ကိုယ့်အာရုံ ကိုယ့်ဇယားကိုပဲရှင်းပါ။ ငါ့အာရုံ ငါ့ဇယားတွေထဲ နှိ လာမရှုပ်ပါနဲ့။ ဒီလို လုပ်ရော လုံးဝမရှိဘူး”

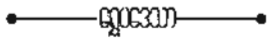
“အေး . . . လိုတော့မလိုဘူး။ ဒါပေမဲ့ မျက်စိရော နားရော ရှုပ်လာလို့ ရှင်းပစ်လိုက်တာဟေ့။ ကဲ . . . ရှင်းပြီလား”

“အဲဒါ ငါ့ဇယားပါ။ ငါ့ဟာငါ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ နင်နဲ့အတူ မဆိုင်ပါဘူး။ ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး။ အရင်တစ်ခါ စားသောက်ဖို့ မှာတုန်းကလည်း မင်းညာကနဲ့ပတ်သက်ပြီး နင်နဲ့ငါပြဿနာ အပြင် အကျယ်တက်ပြီးပြီ။ ခုလည်း မင်းညာကကြောင့် ပြဿနာအပြင် အကျယ် တက်ရဦးမှာလား”

“ . . . ”

“ငါ အားလုံးကို မေ့ထားတယ် ဒေဒင်မော်ကွန်း။ ဘေးရင်စဉ်းစားပါ။ နင်နဲ့ငါ နောက်ထပ်ပြဿနာတက်စရာ အကြောင်း မရှိဘူး”

“ဟား! . . . ပြဿနာပါလား။ နင်က တကယ့်ကျွန်ုပ်ပဲ ပိုမိုဆင့်။ ငါသာ နင့်ဇယားထဲဝင်မလာရင် ဟိုကောင် ဆွဲတာကိုခံရမှာပဲ။ နင် မင်းညာကဆိုတဲ့ကောင်ကို ဘာထင်နေလဲ။ ရောက်တဲ့အခါမှာ နင်တစ်ယောက်တည်းနဲ့ ဖြေရှင်းလို့ ရမယ်ထင်သလား”

“ . . . ”

“ဒီကောင်က ပါဝါတွေ အာကာတွေဖိပြီး group နဲ့ လုပ်စားနေတဲ့ကောင်။ အလန်းဇယားမှန်သမျှ ဆွဲမိချင်နေတာ။ ဒါကိုများများဆိုသလိုကိုယ်ကိုယ် ဘာလဲဆိုတာ မတွေးဘူးဟင်း။ ကျေးဇူးမတင်ဘဲ ထုပ်ချင်တာတွေ လာလုပ်ပြနေသေးတယ်”

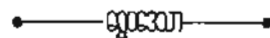
“ဧပြီ . . . လက်စသတ်တော့ နင်က ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရဲ့။ အားလုံးတင်စကားကို ကြားချင်ပြန်ပြီကိုး။ အရင် တစ်ခါလည်း တောင်းပန်ပွဲလုပ်ပြီးပြီ။ အခုလည်း ကျေးဇူးတင်ပွဲ လုပ်ဦးမှာလား။ ဒါမှာ ဒေဒင်မော်ကွန်း ငါနင့်ကို တောင်းပန်ခဲ့တယ်ဆိုတာက ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ နင် သိပြီးသားပါ။ အဲဒီလို တောင်းပန်ခဲ့လို့ နင်အပေါ် အခဲမကျေ ဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စက လျော့သွားလိမ့်မယ်မထင်နဲ့။ တစ်သက်လုံး မကျေဘူး။ ဖင်ရိုက်ခံရတာ အဆိုးဆုံးပဲ”

“အိုခေ . . . ငါကလည်း အဲဒီလိုပဲ။ နင် တောင်းပန်တာကို လျော့ရလို့ အခဲမကျေဖြစ်နေတဲ့ကိစ္စတွေက လျော့သွားလိမ့်မယ် မထင်နဲ့။ တစ်သက်လုံး မကျေဘူး။ ခေါင်း ခေါက်ခံရတာ အဆိုးဆုံးပဲ”

“ကောင်းပြီ . . . မင်းညာကကလည်း ငါ့ကို လိုက် နောင်မှာ အာရုံနဲ့ရန်သူ။ နင်ကလည်း ငါ့ကို အရှက်ခွဲခွဲတဲ့ ရန်သူ။ နင်တို့နှစ်ယောက်လုံးက ငါ့အတွက် အန္တရာယ်ကောင်တွေပဲ။ ဒီတော့ နင်လည်း မှတ်ထားပါ ဒေဒင်မော်ကွန်း။ နောက်တစ်ခါ ထပ်ပြောမယ်”

“ . . . ”

“ငါနဲ့ပတ်သက်ရင် ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲနေဖို့ပေါ့။ ငါ့မျက်စိတွေကို မထိတော့မှ ပေါ့မလာပါနဲ့။ Taxi Taxi”

www.burmeseclassic.com

ပိုင်ဟာ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပဲ ရုတ်တရက်လှမ်းမြင်လိုက်ရတဲ့ Taxi ကို အပြေးလှမ်းငှားပြီး ထွက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ စောစောထမင်းဉာဏ်က ဘယ်လိုဖြစ်ကျန်ခဲ့သလဲဆိုတာလည်း ပိုင်မသိခဲ့ပါဘူး။ အခုလည်း ဒေင်မော်ကွန်း ဘယ်လိုဖြစ်ကျန်ခဲ့မလဲဆိုတာလည်း ပိုင်မသိချင်တော့ပါဘူး။ ယောက်ျားလေးတွေရဲ့ အကျင့်အရ အနည်းဆုံးတော့ တာဘီးကိုကန်တာမျိုး၊ လေထဲကို ကန်တာမျိုး၊ ပြင်းပြင်းထန်ထန်ထောက်ခတ်တာမျိုးလောက်တော့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်တာပေါ့လေ။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်မှပဲ သက်ပြင်းလေကို တဟုတ်ထုတ်ပြီး ရင်ဘတ်ကိုလည်း တဘုတ်ဘုတ် ပုတ်လိုက်မိတော့တယ်။ အောင်မယ်လေး! . . . ဘယ်လိုနေနို့လို့များ ဘယ်လိုငြိုဟ်မိလို့လဲ၊ ဒီကျားနှစ်ကောင်နဲ့ ထပ်မံတွေ့ဆုံရပြန်တာပါလဲ။

ပိုင်ရဲ့ ဖွားဖာတာကပဲ အထွန်းဖွားမဟုတ်ဘဲ အရှုပ်ဖွားပြန်လာခဲ့လေရောသလား။ ဘယ်တော့မဆို ရောက်တဲ့အရပ်မှာ တစ်ခုခုဖြစ်ချင်ဖြစ်၊ ဘာမှမဖြစ်ရင် တစ်ယောက်ယောက်နဲ့တော့ ငြိမ့်ထားချည်းပါပဲ။ အရေးထဲမှာ ဒေင်ကွန်းကလည်း ဘယ်လိုပေါ်လာသလဲ မသိပါဘူး။

သူနဲ့တွေ့တိုင်းလည်း ကြည်ကြည်သာသာ အေးအေးချမ်းချမ်းနဲ့ အဆင်ပြေချောမွေ့စွာ တွေ့ရတယ်လို့ တစ်ခါမှမရှိပါဘူး။ ဘယ်တော့မဆို ဘုဘောက်ကျစွာ၊ ဗရုတ် သုက္ကနိင်စွာ၊ ကတောက်ကတဖြစ်စွာနဲ့ ပြဿနာတစ်ခုခု ဖြစ်ပြီးမှ တွေ့ခဲ့ရတာချည်းပါပဲ။

တကယ်တော့ ပိုင်ဟာ ဒေင်မော်ကွန်းအပေါ် အစိမတေ့စရာတစ်ခု ရှိထားပေမယ့်၊ တောင်းပန်ပွဲပြီးကတည်းက သူ့ကိုအတတ်

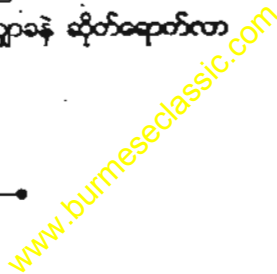
နိုင်ဆုံး မေ့ထားခဲ့တာပါ။ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး “အားလုံးပြီးသွားပြီ။ ပြဿနာတက်စရာ အကြောင်း မရှိတော့ဘူး။ နောင်လည်း ခပ်သက်စရာ အကြောင်းမရှိတော့ဘူး” ဆိုတဲ့ စိတ်ချလက်ချစိတ်နဲ့ အလုပ်ကိုသာ အာရုံစိုက်ထားခဲ့တာ ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါတလေတော့လည်း ရောင်လွှဲလို့မရတဲ့ ပွဲလေးတွေမှာ တော့ ခပ်ပါးပါးတွေ့ဆုံမှုမျိုးတွေ ရှိတတ်ပါတယ်။ အဲဒီအခါမှာလည်း ပိုင်က မမြင်ချင်ဟန်ဆောင်နေတာမျိုး၊ မသိချင်ဟန်ဆောင်နေတာမျိုး၊ လမ်းကြောင်းပြောင်းသွားတာမျိုးတွေပဲ ပြုလုပ်တတ်ခဲ့တာပါ။ နေ့ကျမှ ထိပ်တိုက်တွေ့ဆုံခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

တွေ့မယ့်တွေ့တော့လည်း ပြဿနာနဲ့ဆိုပေမယ့် သူ့ကိုပဲ အာရုံစိုက်ရတော့မလို့လို့ပါ။ ဟင့်အင်း၊ မဟုတ် သေးဘူး။ တကယ်တင်ရမှာပါ။ အဆိုးထဲက အကောင်းပဲ ဆိုပါတော့။ သူ့သာပေါ်မလာခဲ့ဘူး။ ပိုင်နဲ့ မင်းဉာဏ်က ဘယ်လိုနှစ်ပါးသွားပြီး ဘာတွေဖြစ်ကုန်မလဲဆိုတာ မတွေ့ရဲစရာပါဘဲ။

ပိုင် အိမ်ရှေ့ကိုရောက်လာတော့ အံ့ဩစရာ ကောင်းတဲ့ကိစ္စတစ်ခုကို ထပ်မံရင်ဆိုင်လိုက်ရပြန်ပါတယ်။ အဲဒါကတော့ ဒေင်ကွန်းက ပိုင် အင်တာဗျူးလုပ်နေတဲ့ ဆိုင်လေးထဲမှာ ဘယ်အချိန်က အည်းက ရောက်ပြီး ဘယ်လိုမြင် ဘယ်လိုကြားလိုက်လို့ ဘယ်လိုဖြစ်လိုက်သလဲဆို တာ မသိပါဘူး။ ပိုင်လည်း Taxi ပေါ်က ဆင်းချိတ်ရော နောက်ကနေ ပိုင်ရဲကားလေး လျှော့ခနဲ ဆိုတ်ရောက်လာတာကို တွေ့လိုက်ရတာပဲဖြစ်ပါတယ်။

“ကိုဒေင် ပိုခိုင်းလိုက်တဲ့ ကားပါ”

ကောင်လေးတစ်ယောက်က ကားပေါ်က ဆင်းလာပြီး တစ်ခုတည်း ပြောပါတယ်။

“တော့လားတင်ပါတယ်”

“အစ်ကိုကား သေချာတယ်ဆိုရင် ဒီမှာ လက်ခံရရှိကြောင်း ထုတ်ဖော်တလေးတိုးပေးပါ”

“အိုခေ”

သူ လှမ်းပေးတဲ့ စာအုပ်သေးသေးလေးပေါ်မှာ ဝိုင်ဆွတ်ဆွတ်ဆွတ် လက်ခံရရှိတဲ့အကြောင်း စာတိုပေးစလေး ရေးပြန်လတ်မှတ်တိုးပေးလိုက်ပါတယ်။ ကောင်လေးပြန် ထွက်သွားတော့မှ ဝိုင် တားထဲ ခပ်မြန်မြန်ဝင်ထိုင်ပြီး ဟိုဟို ဒီဒီ ကြည့်ရှုစစ်ဆေးမိလေတဲ့ နောက်ပြောင်ပြီး လျှောက်လှုပ်ထားတာမျိုးတွေ ဘာတွေ တွေ့မလား ဆိုလေပေါ့။

ဒါပေမဲ့ ဝိုင်တားလေးဟာ နောက်ပြောင်ထားတာတွေရော ပျောက်ရုတာရော၊ ပျက်စီးယွင်းတာတွေရော တစ်ခုမှမရှိတဲ့အပြင် အရှုပ်ကလေးတစ်ခုရပ်တောင် နေရာ မရွေ့တာကအစ အားလုံး အကောင်းအတိုင်း ဝိုင်လက်ထဲကို တကယ်ပဲ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတယ်။

အင်း . . . မဆိုးပါဘူး။ အပြောနဲ့အလုပ် တစ်ထပ်တည်း ကျအောင်လုပ်ပြနိုင်တဲ့ လူသားပါပဲ။ ဝိုင်ဟာ ကား စတီယာရင်ထဲ ကိုင်ပြီး ပြုံးပြုံးလေးနဲ့သူ့အပေါ် ပထမဆုံးအကြိမ် အကောင်းမြင်ပါစေတဲ့ ကျင့်သုံးလိုက်မိပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘယ်လိုမှမထိန်းနိုင်တော့ဘဲ ကားကိုအမြန်ထား အခန်းထဲကို အပြေးဝင်ပြီး အနီးစပ်ဆုံး မယ်ခိုင်ဆီ ရင်ဖွင့် လိုက်မိပါတော့တယ်။

ကြည့်စမ်း . . . မိန်းမ ငါ အခုပဲ ထပ်ဆက်တော့မလို့ နင့်ကို နှုတ်ခွင့်ပေးတယ်။ ငါ ခေါ်ထားတာတွေ့ လား”

“အင်း . . . တွေ့တယ်။ မယ်သီရောပဲ။ ငါလည်း နင့်ကို နှုတ်ခွင့်ပေးတယ်။ နင် ဘာပြောမှာလဲ နင် အရင်ပြော”

“အထွေအထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ မယ်ဦး ရှေ့လထဲမှာ ပြန် နေတာမယ်တဲ့ လောလောဆယ် bakery လေး အရင်ဖွင့်မယ်တဲ့။ အခုလကလည်း အခုလကုန်ရင် သူရေးထားတဲ့ ဝတ္ထုတွေ ဆက် ဖတ်ထွက်တော့မယ် ပြောတယ်”

“အို! . . . ကောင်းတာပေါ့။ ပျော်စရာကြီးပဲ။ ငါ့တောင် နှုတ်ခွင့်ပေးပြောကြား ကောင်မမှတ်တွေ”

“အောင်မာ! . . . သူဖုန်းကဖြင့် အချိန်ပြည့် ဝိတ်ထားပြီး အခုရား မယ်သီကလည်း သူ့အခေါ်ကိုရီးယားသွားတုန်း သူ့အခေါ် နှုတ်ခွင့်ပေး အကျိုးဆောင်လုပ်ငန်းကို ကိုင်ပေးရမှာမို့လို့ အာရုံ မစတင်နေတယ်တဲ့။ အကြမ်း လျှာကြမ်းနဲ့ ဘာတွေဖြစ်ကုန်မလဲ ဆိုမသိဘူး”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟုတ်ပဲ။ . . . ဟုတ်ပဲ။ သူ့ဘာထားလိုက် မယ်ခိုင်ရေ၊ မြှောက်ပေးလိုက်။ ဒါမှ အတွေ့ အကြုံက သူ့ကိုသင်ပေးသွားမှာ Experience is the best teacher ဆိုတာ”

“အိုခေ . . . မှန်တယ်။ ဒါနဲ့ နင်ပြောစရာမရှိတာ ဘာလဲ။ အခုမဆိုဖြစ်တာ တစ်လနီးပါးတော့ ရှိသွားပြီထင်တယ်။ ဒီထပ်ထပ် ပြောပေးဆုံကြမလား။ ဇယားတွေကလည်း ရှုပ်ပြီးရင်း ရှုပ်ရင်းလား”

တယ်”

“မှန်လိုက်လေ မယ်ခိုင်ရယ်။ ဆန်းဒေးဆိုဖို့ အချိန်ရရင် ငါ့ဆန်းဆက်လိုက်ပါမယ်။ အခု ပြောစရာရှိတာကလည်း ရှုပ်တဲ့ဇယားပဲ။ အလုပ်ကိစ္စတော့ မဟုတ်ဘူး။ ငါ့နဲ့ ဒေဝ်မော်ကွန်း ထိပ်တိုက်တွေ ပြန်ပြီ မယ်ခိုင်ရေ”

“ဟင်! . . . ဘယ်လိုတွေ့ခဲ့တာလဲ။ ဘာတွေဖြစ်ခဲ့သေးလဲ ဘယ်မှာလဲ”

“အေး . . . တွေ့ခဲ့ပုံကတော့ ထူးဆန်းတယ်။ အရင်တစ်လ လို မင်းညာကနဲ့ပတ်သက်ပြီး တွေ့ခဲ့ရတာ”

“ဘုရားရေ!”

“မအံ့သြနဲ့၊ ငါပြောပြမယ်”

ပိုင်ဟာ တအံ့တဩဖြစ်ပြီး စိုးရိမ်စိတ်တွေရော သိချင်စိတ်တွေရော ပြင်းထန်သွားသော မယ်ခိုင်ကို တွေ့ဆုံခဲ့ပုံအစအဆုံး တင်ပြလိုက်ပါတော့တယ်။

*** **

“ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ မယ်ခိုင်ရယ်”

ဇာတ်လမ်း၊ ပြီးဆုံးသွားချိန်မှာတော့ မယ်ခိုင်က တဟားဟား အော်မရယ်တော့ဘဲ စိတ်ပျက်လက်ပျက်နဲ့ ညည်းညူပါလေရဲ့။

“နင်က တကယ့်အရှုပ်ထုပ်ပဲ။ တွေ့လိုက်တိုင်း ဗရုတ်သုတူနဲ့ ဘယ်တော့မှ အေးဆေးမရှိဘူး။ ဒီလောက်နဲ့ ပြီးသွားတာပဲ နင်ကကောင်းတယ်မှတ်ပါ။ ဒါကြောင့် အပြောအဆို အနေအထိုင်တွေ ဆင်ခြင်ပါ။ တစ်ယောက်တည်း သွားလာတာတွေ သိပ်မလုပ်နဲ့လို့

ပြောတာပေါ့”

“ငါလည်း ဆင်ခြင်နေတာပဲ။ ခုဟာက ငါ့ဒီရိုင်နာရယ်။ (* * *) ဂျာနယ်က အစ်မရယ် အတူတူရှိနေတုန်းမှာ ရောက်လာတာဆိုတော့ ငါလည်း ပြဿနာတွေ မဖြစ်ချင်တာနဲ့ အခွင့်ရေးပေး ချီကပ်မိတာ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နင့် အစ်မဝမ်းကွဲဆိုတာကို ခေါ်လိုက်ပါ ဆား၊ ငါ နင့်ကိုစိုးရိမ်တယ်။ နင်လည်း မင်းညာကအကြောင်းကို သိရဲ့ ဘာနဲ့၊ ဒီပြဿနာနောက်ကြောင်း အေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ မင်းညာက နင့်ကို တစ်ခုခု ပြန်လုပ်လိမ့်မယ်ထင်တယ် မယ်ခိုင်”

“အေးပါ . . . နင်စိုးရိမ်တာကို ငါ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ငါလည်း မင်းညာက တင်းကျပ်ခဲ့လိမ့်မယ်လို့ တွေးပြီးသားပါ။ အခု ဆိုစဉ်နေပါတယ် LA ခဏသွားပြီးလို့ ပြန်လာရင် အစ်မပါ လာ ဆော့မှာပါ”

“အဲဒါဆိုလည်း အမြန်စီစဉ်တော့ နင်အလုပ်တွေက အာရုံ နောက်ရတဲ့အထဲ အန္တရာယ်ကလည်း များသေးတယ်။ ဟဲ့ . . . ဒီထပ်ခါတော့ ဒေဝ်က ထူးထူးဆန်းဆန်းပဲ Superman တွေ ဘာတွေလုပ်လို့ နင့်ကို တဖြည်းဖြည်း စိတ်ဝင်စားလာပြီ ထင်တယ်”

“ဟင်! . . . ဘာစိတ်ဝင်စားရမှာလဲ။ ဒီလောက် အစ်မယောက်နဲ့တစ်ယောက် သောက်မြင်ကတ်နေတဲ့ ကမ္ဘာ့ရန်ဘက် အထွဲဟာ မျက်စိရှုပ်နားရှုပ်လို့ ဝင်ရှင်းလိုက်တာပါတဲ့ဆို”

“အဲဒါ ဆင်ခြေ၊ ခေါင်းစဉ်တစ်ခု တစ်လိုက်တာပေါ့။ ရန်ဖြစ် ပြီး ပြီးသွားကြတဲ့ ဇာတ်လမ်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။ ရန်ဖြစ်လို့

www.burmeseclassic.com

ပြန်ချစ်လိုက်လေ”

“အဲဒီအထဲမှာ ငါမပါဘူးနော် မယ်ခိုင်၊ နင်သာ သတိထား
ဘွားတော်နှစ်ယောက် အတွဲလွန်ပြီး သမီးကညာ အခါမလင့် ငါ
တွေ့ပါ ဆွေးနွေးကုန်မယ်”

“ကြည့်စမ်း . . . ငါ့ဘက်လှည့်လာပြန်ပြီ နင်ပြော
ဘိုထိုက်တောင် သူ့အမေနဲ့ ပါမလာတာကြာပြီ။ အေး . . . ဘာထဲ
ဖြစ် ဒီတစ်ခါတော့ နင် ဒေင်ကို ကျေးဇူးတင်သင့်တယ်”

“နီးပါ။ ဘာကိစ္စ ကျေးဇူးတင်ရမှာလဲ။ သူ့ ကယ်လိုက်လို့
လွတ်မြောက်ခွင့်ရပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲက အဆိုင်အခဲက သူ့ကို ကျေး
တင်ခွင့် မပေးသေးဘူး”

“သွေးပူတုန်းစိုလို့ပါ မယ်ပိုင်ရယ်။ မတည့်တဲ့သူ အချင်းချင်း
လည်း ဖြစ်နေလို့ပါ။ ညအိပ်ခါနီးမှ နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားကြည့်
လိုက်။ အဲဒီအခါကျရင် နင့်ရင်ထဲက အဆိုင်အခဲက ဒေင်အခဲ
ကျေးဇူးတင်ချစ်စိတ်တွေကို တွန်းပို့ပေးလိမ့်မယ်”

“ဝေးသေးတယ်။ နဖူးပေါ်လက်တင် စဉ်းစားကြည့်ရင်
ငါလေ ရင်မောတယ်”

“နောက်မနေနဲ့ မယ်ပိုင်၊ တကယ် ကျေးဇူးတင်သင့်လို့ ငါ
ပြောနေတာ။ နင်သေသေချာချာ စဉ်းစားကြည့်။ ဒီတစ်ခါ ဒေင် လုပ်
ကွက်က အရမ်းလှတယ်”

“အောင်မာ၊ . . . ဖြစ်ပြန်ပြီ”

“ဘယ်လို ပြောရမလဲ။ အင်း . . . ဟို ရွှေရည်ဖြိုးမောင်ရဲ့
ကိုယ်ရံတော်သီချင်းလေးလိုပဲ ငါဆိုပြမယ်”

မယ်ခိုင်က စကားပြောနေရာမှ စဉ်းစားတွေးထောထဲ့
အစချီပြီး ကိုယ်ရံတော် သီချင်းကို တကယ်ပဲ ဆိုပြမိ
တာတယ်။

“အန္တရာယ်တွေကြုံလာရင် မင်းက စောင့်ရှောက်ထား * * *
* * * နင်ကိုယ်ရံတော်လိုကာကွယ် အမြဲတမ်း၊ ငါ့ရဲ့အနား
* * * အိုးအိုး * * * ဘယ်လိုရန်သူတွေ လာပါစေ ရင်ဆိုင်ကာရင်း
* * * အိုးအိုး * * * လုံခြုံနေတယ်။ အကြင်နာ ရင်ခွင်ငယ်လေးရဲ့
* * * ထဲ * * *”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

ပိုင် နားထောင်ရင်း ခုတင်ပေါ် ပစ်လှဲပြီး ရယ်လိုက်တာမို့
မယ်ခိုင်က ဆက်မဆိုတော့ဘဲ “သေလိုက်” လို့ ပြောပြီး ဖုန်းပိတ်
ပေးတော့တယ်။

ဒါပေမဲ့ . . .

သိပ်မကြာလိုက်ပါဘူး။

တစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ အကြောင်းအရာအားလုံး စုပြုံကျ
ဆုတ်လာခဲ့ပါတယ်။ မယ်ခိုင် တင်စားခဲ့တဲ့ ကိုယ်ရံတော်ကိစ္စကပဲ
အထိတ်တစ်ဘောင်အဖြစ် အောင်မြင်ခဲ့လေသလား? ပိုင်ရင်ဘတ်
ထဲမှာ ဖွဲ့တည်နေတဲ့ အဆိုင်အခဲက ဒေင်ကွန်းအပေါ် ကျေးဇူးတင်ခွင့်
အလိုက်တဲ့နေ့ကို တကယ်ပဲ ရင်ဆိုင်ခဲ့ရပါတော့တယ်။ အဲဒီ ကျေးဇူး
သာမန် ရိုးရိုးသားသားတင်ရမယ့် ကျေးဇူးမျိုးထက် . . .

ပြင်းပြင်းရှုရှု . . .

စူးစူးနှင့်နှင့် . . .

နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း . . .

လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲနဲ့ . . .

အသေအလဲ ခြုံလဲကြော့ကွဲစွာ . . .

အရပ်ကြီးပြတ်လောက်တဲ့ထိ . . .

ပစ်လက်ခတ်ကို တင်ရမယ့် ကျေးဇူးမျိုးပဲဖြစ်ပါတယ်။

အကြောင်းကတော့ celebrity ကြီးကြီးတွေနဲ့ celebrity သေးသေးလေးတွေစုပြီး သုဝဏ္ဏအားကစားကွင်းမှာ ကျင်းပတဲ့ ရှိခွဲ တစ်ခုက အပြန်မှာ (ပိုင်အဝေးလေရာမှာ နောက်ကြောင်း မအေးအေ တဲ့) မင်းညွှန်ကရဲ့ လက်ထံပြန်မှုကို ခံလိုက်ရလို့ပါပဲ။ အဲဒီရိုးပွဲမှာ ce- lebrity မဖြစ်တစ်ဖြစ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆင့်နဲ့ အခင်မော်ကွန်းလည်း မပါမပြီ ဝေပျံ။ ဖြစ်ချင်တော့ အပွဲပွဲနဲ့လာတဲ့ ပိုင့်သုငယ်ချင်းတွေကလည်း ဒီပွဲကျမှ အကြောင်းအမျိုးမျိုးနဲ့ ပါမလာခဲ့ပါဘူး။

မယ်ဦးကတော့ စင်ကာပူမှာ။ မယ်ခိုင်က ဘန်ကောက်ထိ သွားတာ မနက်ဖြန်မှ ပြန်ရောက်မယ်။ မယ်သီက ဆီဒိုးနားမှာ ပါတနာတွေကို ဒင်နာပေးနေရလို့ ရောက်မလာနိုင်ဘူး။ မယ်နှင်းက ဇနီးမရှိပါဘူး။

(၁၂)

တကယ်ပါပဲ . . .

ဘယ်လောက် အံ့သြစရာကောင်းလဲ . . .

သူနဲ့ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆင့်ရဲ့ တွေ့ဆုံမှုက သာမန်တွေ့ဆုံမှုမျိုး မဟုတ် တော့ဘူး။

ရေစက်ဆိုရင်လည်း တော်ရုံတန်ရုံရေစက်မျိုး မဟုတ်တော့ဘူး။ ပြီးတော့ တွေ့တိုင်းလည်း shock တစ်ခုခုနဲ့။

အဲဒီ shock ကလည်း ဘာကြောင့် မင်းညွှန်က ဖြစ်နေရ

တာလဲ။

အကြောင်းကတော့ . . .

အခင်တို့အဖွဲ့ဟာ ရှိုးပွဲအပြီးမှာပဲ ဆိုင်ရာပိုင်ရာတွေ၊ ပါတနာ တဖွဲ့ဖွဲ့ရောက်လာတဲ့ ပရိသတ်တွေကြားမှာ ပြောစရာရှိတာ တွေ ဆိုစရာရှိတာရဲ့၊ မိတ်ဆက်စရာရှိတာမိတ်ဆက်၊ လက်မှတ်ထိုး

www.burmeseclassic.com

စရာရှိတာ ထိုးပေးနဲ့ ရုန်းစုရုန်းစု ဖြစ်နေခဲ့ကြပါတယ်။ ဒေဒ်အဖို့ မဟုတ်ပါဘူး။ အဆိုတော်တိုင်းလိုလိုပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ လူငယ်ကြီး အနုပညာရှင်တွေအတွက်တော့ပိုပြီး တရုန်းရုန်း ဖြစ်စေတာပေါ့။

အဲဒီတရုန်းရုန်းထဲမှာ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်လည်း ပါဝင်ပါတယ်။ ဒီပွဲတဲာ celebrity ကြီးတွေရော celebrity မဖြစ်တဲာဖြစ်ကလေးတွေရော လုပ်တာမို့ ပွဲက ထင်တာထက် ပိုပြီး အောင်မြင်စည်ကား လှကြိုက်များလှပါတယ်။ အားပေးတဲ့ ပရိသတ်ကလည်း အဆိုတော် တွေပေါ်လိုက်ပြီး အသက်အရွယ် စုံလင်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အဆိုတော် တွေကလည်း အချင်းချင်း အပြန်အလှန် အားပေးနေကြတာ များသောအားဖြင့် ပွဲပြီးမှပဲ ပြန်ဖြစ်တာများပါတယ်။ ပွဲပြီးချိန်ကလည်း ညနှစ်နာရီ။

အဲဒီလို တရုန်းရုန်းဖြစ်နေရာကနေ တဖွဲဖွဲ လူဆဲသွား ဒေဒ်တို့ ခြောက်ယောက်လည်း အိမ်ပြန်ဖို့အတွက် တစ်ယောက် တစ်ယောက်လက်ပြုပြီး ကိုယ့်ကားရှိရာ ကိုယ် ထွက်လာခဲ့ကြပါစေ တယ်။ ဖြစ်ချင်တော့ အဖွဲ့ထဲမှာ အားပေးမှု အများဆုံးရရှိတဲ့ ဒေဒ် ထုံးစံအတိုင်း နောက်ဆုံးကပဲပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ မလှမ်းမကပ် ကနေ လူတစ်ယောက်နဲ့ တွဲလျှောက်သွားတဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ကို အမှတ် တမံ မြင်လိုက်ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမတော့ အမှတ်တမံမို့ ပရိသတ်တစ်ယောက်နဲ့ ပြောဆိုဆို လျှောက်သွားတယ်လို့ ထင်တာပါ။ သေချာ တစ်ချက်ကို လိုက်မှ စကားပြောနေတာမဟုတ်ဘဲ လုံးဝဂရုမစိုက်တဲ့ သူနောက် အသေလိုက်ကပ်နေတဲ့ "မင်းညွှာက" ဖြစ်နေတာပါပဲ။ ကြည့်စမ်း . . .

အလေးမ အချိန်မတော် အပြန်လမ်းမှာ တစ်ယောက်တည်း။ ဒေဒ် ပြီးခဲ့တဲ့ ရက်အနည်းငယ်က သူမကို ကယ်တင်ခဲ့ပုံတို့ ပြန်မြင် ဆောင်ပြီး ရင်ထဲမှာ စိုးရိမ်သလိုလို ရှိသွားပါတယ်။

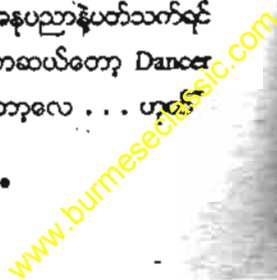
ဒါပေမဲ့ သူ့ဘေးနားကို ရုတ်တရက် မိန်းကလေး သတင်း အတတ်တစ်ယောက် ဖျတ်ခနဲ ရောက်ရှိလာတာကြောင့် သူဟာ အတိုနှစ်ယောက်နဲ့ မျက်ခြည်ပြတ်သွားခဲ့ပါတယ်။

"မင်္ဂလာပါ ဒေဒ်တို့က (x x x) ဂျာနယ်ကပါ"
"ဟုတ်ကဲ့။ မင်္ဂလာပါခင်ဗျ"
"တွေ့တုန်း မေးခွန်းတိုလေးတွေကို ဖြေပေးစေချင်ပါတယ်"
"ရပါတယ်ဗျာ။ ဖြေပေးရမှာပေါ့"

"ဒေဒ် Dancer အဖွဲ့ရှဲ့ ဒီည Performance က တော်တော် ပွဲဆူသွားတယ်။ ဒေဒ်ရဲ့ ကကွက်တွေကလည်း အရမ်းဆန်းပြီး နှုတ်လို အရမ်းကောင်းပါတယ်။ ဒီပွဲအတွက် ဘယ်လောက်ထိ ခိုင်ခံ့ရပါတယ်"

"တစ်ပတ်။ ဝတ်စုံနဲ့ဆို ဆယ်ရက်လောက်ပါ ခင်ဗျ"
"အခုဆိုရင် ကြော်ငြာတွေလည်း ပေါက်သင့်သလောက် ခိုင်နေပြီ။ ဇာတ်ကားတွေလည်း ရိုက်နေရပြီဆိုတော့ စိတ်ထဲမှာ နဲ့ Dancer ဘယ်ဟာကို ပိုပြီး အားသန်ပါသလဲ။ ဘယ်ဟာကို ခိုင်နာပါသလဲပေါ့"

"ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ ကျွန်တော်က အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ရင် နှုတ်သနာပါတာပဲခင်ဗျ။ ဒါပေမဲ့ လောလောဆယ်တော့ Dancer ပိုခိုင်တယ်။ Actor က လေ့လာတုန်းဆိုတော့လေ . . . ဟုတ်"

“ခေတ်မယ့်အနုပညာလှုပ်ရှားမှုလေးတွေကို ပြောပြပြီး

ပြီးတဲ့အခါ သီချင်းတွေ၊ ကြော်ငြာတွေ၊ ဇာတ်ကား
အများကြီး လက်ခံထားပါတယ်။ တစ်မျိုးပြီး တစ်မျိုးထွက်
ထိန်းတယ်။ ဒီအလုပ်တွေနဲ့ပဲ လည်ပတ်နေမှာပါ။ ပြီးတော့ ကျွန်
တို့သတ်က Actor ဘက်မှာရော Dancer ဘက်မှာရော များ
လို့ နှစ်မျိုးလုံးကို မျှမျှတတ လုပ်သွားမှာပါ”

“အနာဂတ်အတွက် ကိုယ်ဖြစ်ချင်ဆုံး အရာက”

“အဖြစ်ချင်ဆုံးကတော့ ပရိသတ်အလိုကျပေါ့။ အ
ကောင်းရော Dancer. ကောင်းရော ဖြစ်ချင်ပါတယ်။ ဟဲ့...
လောဘကြီးသွားပြီ ထင်ပါတယ်ဗျာ။ အကယ်ဒမီမင်းသား
ဖြစ်ချင်တယ်။ အကတွေကို လည်း ဒီထက်ပိုလေ့လာမယ်။ ဒီ
ပိုထွင်မယ်။ ခုခေတ် အကတွေက မရိုးနိုင်အောင်ကိုဘဲ အများ
ထွင်နေကြတာခင်ဗျ”

“မိသားစုက စင်ကာပူအပြီး ပြောင်းသွားပြီ။ ဒေဒင် က
ဒီအလုပ်တွေကို ဝါသနာပါလို့ ကျန်နေခဲ့တာလို့ ကြားပါ
ဟုတ်ပါသလားရှင့်”

“အမှန်ပါပဲ”

“အချစ်ရေးရှိလာပြီဆိုရင် သိချင်ပါတယ်”

“လောလောဆယ်တော့ နားအေးပါအေးပါပဲ”

“အခုပြီးသွားတဲ့ ဒီရှိုးပွဲပေါ် ဒေဒင်ရဲ့ အမြင်လေးကို

ပါဦး”

“လုံးဝကျေနပ်တယ်ဗျာ။ အားရတယ်။ ဂုဏ်ယူ

ပျော်စရာလည်း အရမ်းကောင်းတယ်။ ဒီလို ရှိုးပွဲမျိုး အမြဲတမ်းတုတ်
တောင် ရံဖန်ရံခါ ရှိသင့်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ရှိုးပွဲတွေ ရေပန်းတားလာတဲ့
အတွက်ရော၊ ပွဲမိန့်တွေကျလာတဲ့အတွက်ရော ဝမ်းသာပြီး အားလုံး
တို့ ကျေးဇူးတင်နေမိတယ်”

“ဒေဒင် Dancer အဖွဲ့ရဲ့အခြေအနေလေး ဘယ်လိုပြောရ
လဲ။ စည်းလုံးမှုပေါ့”

“ဘယ်သူခွဲခွဲ တို့မကွဲ အမြဲစည်းလုံးပါမည်ခင်ဗျ။ ဒါပေမဲ့
တစ်ဖက်တစ်လမ်းက ကိုယ်ကြိုက်တာ ကိုယ်ထ လုပ်လို့ရပါတယ်။
အခုပဲ ကျွန်တော့်ကိုကြည့်လေ။ အဲဒီလိုပဲ ကျန်တဲ့ကောင်တွေလည်း
ထ.လုပ်ကြတော့မှာပါ”

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ရှင့်။ မေးခွန်းတိုလေးတွေဆိုပေမယ့်
အချိန်နည်းနည်းယူလိုက်မိတဲ့အတွက် စိတ်ရှည် လက်ရှည်ဖြေပေးတဲ့
ဒေဒင်ကို ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်”

“ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဗျာ”

အင်တာဗျူးပြီးလို့ ကားဆီ လျှောက်သွားတဲ့ အချိန်မှာတော့
စောစောက မျက်ခြည်ပြတ်သွားတဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆင့်တို့နှစ်ယောက်ကို
အား Park မှာ သူမကားနဲ့အတူ မြင်တွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။
သူကားနဲ့ သူမကားက ဝေးပေမယ့် ကြားထဲမှာ ကားတွေ ဖြို
သလောက် ရှင်းသွားပြီမို့ စပ်ထင်းထင်းပဲ လှမ်းမြင်နေရပါတယ်။

ဒီရိုင်းကတော့ ထုပ်စီးထိုးတန်းကစားသလို တင်ထား
စာတင် တစ်ယောက်ကငြင်း၊ တစ်ယောက်ကရစ် တစ်ယောက်
ညစ်နဲ့ ထုံးစံအတိုင်း ပြဿနာဖြစ်နေပုံကြောင့် ဒေဒင်က

www.burmeseclassic.com

အပြန်ဝင်ပြီး နှိပ်နှိပ်လိုက်မိပါတယ်။ သူမတို့နှစ်ယောက်ကလည်း
တိုက်ခတ်နေတဲ့အခါမှာပဲ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဂရုစိုက်မိပုံမရပါဘူး။ သူမ
မြင်နေတဲ့အခါမှာပဲ ဝေးရာပါပဲ။

သူကြည့်နေရင်းကနေ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်က အလွတ်ရုန်းပြီး
ထဲ ဝင်လိုက်တာနဲ့ သူကလည်း သူမ မရိပ်မိအောင် ကား
ပေါ်ပြန်ပြန်မောင်းထွက်ခဲ့ပါတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် လမ်းမတန်း
ရောက်မှ အချိန်ပြန်လျော့ပြီး back မှန်ကနေ ရှိုးနေမိပြန်တယ်။
တကယ်ဆို သူ ဒီလိုမဖြစ်သင့်ဘူး။ သူလမ်းသူ သူ
တိုက်ခတ်လမ်းကိုယ်သွား။ ကိုယ်ထူကိုယ်ထဝနေမိနဲ့ အိမ်ရောက်အောင်
အပြန်မောင်းပြီး နှပ်နှပ်လိုက်ရုံပါပဲ။ ပြီးတော့ သူမပြောခဲ့တဲ့...

❶ ငါ့ယောက်ျားပါ။ ငါ့ဟင်္ဂါ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ပါ။ နင်နဲ့ ဘာ
မဆိုင်ပါဘူး။ ဘာမှမပတ်သက်ပါဘူး။

❷ ငါနဲ့ပတ်သက်ရင် ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲနေပေးပါ။ ငါ့မျက်
ရှေ့ကို ဘယ်တော့မှ ပေါ်မလာပါနဲ့။

ဆိုတဲ့စကားကို ပြန်ကြားယောင်ပြီးတော့လည်း သူမ
အခက်အခဲကို ဝမ်းသာအားရသရော်မော်ကားနဲ့။

“ကောင်းတယ် မှတ်ထား။ ကယ်တင်ရှင်ကို ဖော်ကား
မိန်းကလေး စံလိုက်”

လို့ ကြိမ်းမောင်းမြည်တမ်းပြီး အေးအေးလိမ့်လာခဲ့ရုံပဲနဲ့
ပါ။ စုတော့ သူ ဘာဖြစ်လို့များ သူမအပေါ်ရိုးရိမ် စိတ်ဝင်လာပြီး
စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုနေမိပါလိမ့်။

ခဏနေတော့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်က မင်းညာကကားတွေက

ဆန်နောက်ဆင့်ပဲ လမ်းပေါ် ဝရုန်းသုန်းကား ရောက်လာတာကို မြင်
ချိတ်ရပါတယ်။ ပြီးတော့ သူမတို့ ကားနှစ်စီးက ကားပြိုင်ပွဲကျင်းစ
အလို ဝူးခနဲဝေါခနဲနဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်နောက်ကို မင်းညာကကားက အသေ
ချိတ်ကပ်ပြီး သူကားကိုဖြတ်ကျော် တက်ပြေးသွားကြပါတော့တယ်။

သူ တမင်ချွန်နေခဲ့ပြီး အခြေအနေကို စောင့်ကြည့်ရင်း သူမ
တို့နောက်ကို ပုံမှန်လေးပဲ စီးပျော့လိုက်ပါလာခဲ့တယ်။ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်က
လည်း ကားမောင်းကြမ်းလိုက်ပုံက နိုင်ငံခြားဇာတ်ကြမ်းကား ကြည့်
နေသလိုပါပဲ။ တကယ်အောင် မိန်းကလေး။ ည နှစ်နာရီဆိုတာလည်း
နဲ့တုန်မြို့လယ်ခေါင်မှာ ကားပြိုင်ပွဲကျင်းပလို့ ကောင်းတဲ့အချိန်ပဲမို့။

ဒါကြောင့်လည်း အခုတလော (ကလပ်က ပြန်လာသူတွေ၊
အောက်တယ်က ပြန်လာသူတွေ၊ ရှိုးပွဲက ပြန်လာသူတွေ၊ စားသောက်
ဆိုင်တွေက ပြန်လာသူတွေ၊ ပြီးတော့ ဘယ်တွေ ညာတွေက
ပြန်လာမှန်းမသိကြတဲ့ သူတွေ) မကြာခဏဆိုသလို ကား Accident
ဖြစ်သံတွေ ကြားနေရပါတယ်။

ဒီပုံစံဆိုရင် မင်းညာက သူမကို တစ်ခုခု လုပ်ကြံမိတော့မယ်
ဆိုတာ သူထွက်လိုက်နိုင်ပါပြီ။ တစ်ကိုယ်တော်ကြံစည်မှု ဖြစ်ချင်
လည်း ဖြစ်မယ်။ အုပ်စုလိုက်လုပ်ကြံတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
အချာတာကတော့ မင်းညာက ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကို ဒီည အစီဆွဲပြေးတော့
မယ်ဆိုတာပါပဲ။

ဒေဝဟာ ကားပြိုင်ပွဲကျင်းပနေတဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင် မင်းညာက
ကားတွေကို လှမ်းကြည့်ရင်း အခြေအနေ သိပ်ဟန်ပုံမဝေတာနဲ့
တို့ထိုက်ဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်မိပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

“ဘိုထိုက် မင်းရောက်ပြီလား”

“အေး . . . ရပဲ ရောက်တယ် မင်းခရာ”

“ငါ လမ်းမှာကွ။ အင်တာဗျူးတစ်ခုမိနေလို့။ အဲဒါ အရေးမကြီးဘူး။ မင်းကို ပြောစရာရှိလို့ ဆက်လိုက်တာ။ အခု ငါနဲ့ ဝိုင်ပိုင်ဆင့် ထိပ်တိုက်တွေ့တော့မယ် ထင်တယ်”

“ဘာ! အချိန်မတော်ကြီး၊ ဘယ်လိုထိပ်တိုက်တွေ့မှာလဲ”

“အံ့ဩဖို့တော့ ကောင်းတယ်ကွ။ သူ့နဲ့ငါတွေ့တိုင်း shock တစ်ခုခုနဲ့။ အဲဒီ shock ကလည်း ဘာဖြစ်လို့ မင်းဉာဏ် ဖြစ်နေရတာလဲ။ အခု သူတို့နှစ်ယောက် လမ်းပေါ်မှာ ပြီးနေပြီ ဘိုထိုက်”

“နိုး . . . နိုး . . . နိုး . . . ဒေဒင် အဲဒါ သူ့ကိစ္စ သူ့အယားသူ့ရှင်းလိမ့်မယ်။ မင်းပြောတဲ့စကားက ထိပ်တိုက်တွေ့တော့မယ် ထင်တယ်ပဲ ရှိသေးတာ ထိပ်တိုက်တွေ့သေးတာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒီတော့ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ်သာ အမြန်နိုးပြီး နှပ်နေလိုက်”

“မဟုတ်သေးဘူးကွ။ မင်းပြောတဲ့ပုံစံဆို ငါလှမ်း ဆက်မလား။ ခုဟာက အခြေအနေ လုံးဝမကောင်းဘူး။ Shock ကြီးနိုင်တယ်။ မင်းဉာဏ် သမိုင်းကိုလည်း မင်းသိရဲ့သားနဲ့။ ဝိုင်ပိုင်ဆင့်ကို အပီဆွဲပြေးမယ့် အပေါက်ချိုးနေတာ။ အခု ပွဲကြမ်းနေပြီ။ ကားမောင်းပြီးပွဲ ကျင်းပနေပြီ။ ငါ သူတို့ကို shadow လုပ်နေတယ်”

“ကျွတ်! . . . အဲဒါ မင်းနဲ့ ဘာဆိုင်လဲ။ မင်း ဝင်ပါမှ ဇယားက ပိုကြီးသွားမယ်။ မင်းတို့နှစ်ယောက်က ကမ္ဘာ့ရန်ဘက်တွေ့ဖို့လား။ ဒီလောက် အမြင်ကတ်နေတဲ့ မိန်းကလေးနောက်ကို နောင်ယောင်ခံစရာလိုလို့လား။ ဘာလဲ စကန့် မင်းရင်ဘတ်ထဲကို ပိုင်ပိုင်ဆင့်

“အတွက် စိုးရိမ်မှုတွေ ဝင်လာပြီထင်တယ်။ ဒါဆို မင်းနလုံးသား နှုတ်ထားတော့ဘူး”

“အေး . . . မရိုးသားလို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ သူတို့ထဲကို ဒါချင်လို့လည်း မဟုတ်ဘူး။ ကိုယ့်အမျိုးတစ်ယောက် အခက်အခဲတွေနေတာကို သိသိကြီးနဲ့ ရှောင်လွှဲမသွားနိုင်တဲ့ တာဝန်သိစိတ် ရှိရင်းလား ဘိုထိုက်။ ဒီတော့ ငါ ရိုးရိုးသားသား ဝင်ပါသင့်ရင် လိမ့်မယ်ထင်တယ်”

“ . . . ”

“ထင်တယ်မဟုတ်ဘူး။ ဝင်ပါဖြစ်လိမ့်မယ်။ မကြာခင်မှာ တို့နှစ်ယောက် တစ်ခုခုဖြစ်တော့မှာ သေချာနေပြီ။ အုပ်စုဖွဲ့ပြီး ထင်ကြံစည်မှုတွေ ဘာတွေဖြစ်နေရင် ငါတစ်ယောက်တည်း ရမှာလိမ့်မယ်”

“ဟား . . . ပြဿနာပဲ။ မင်းက တကယ် ပြဿနာရှာတဲ့ ဝင်ပဲ။ မင်းလို အမျိုးတွေအပေါ် တာဝန်သိတဲ့စိတ်မျိုး ဝိုင်ပိုင်ဆင့် ခုလိုလား။ မရှိလိုဘဲ တွေ့တိုင်း မင်းချည်း ခံလာရတာမို့လား။ ဒါမှာ . . . ပဟိုတစ်နေ့က မင်းကို ဘာတွေပြောခဲ့လဲ။ မင်းနဲ့မင်းဉာဏ်က တွေ့က အန္တရာယ်ကောင်တွေပဲဆို”

“ . . . ”

“သူနဲ့ပတ်သက်ရင် ငြိမ်ငြိမ်လေးပဲ နေပေးပါဆို။ သူ့မျက်စိကို ဘယ်တော့မှ ပေါ်မလာပါနဲ့ဆို။ ဒီလို အပြောခံရတာတောင် မသွားလား။ အဲဒီစကားနဲ့တင် သူ့အတွက် လုံလောက်သွားပြီ။ အခု နှုတ်ပတ်သက်မယ်ဆိုရင် သူ့ရဲ့ Rapping တွေက ပိုကြမ်းမယ်”

လိလိမယ်

“အိုဆေ . . . ဒါပေမဲ့”

“ဆောသီး . . . တော်ပြီ ဒေဒင်၊ မင်း အေးဆေးအိမ်ပြန်

အိမ်လိုက်၊ ဒီလောက်ရစ်ရရင် ကျေနပ်တော့”

ဘိုထိုက်က သူ့စကားကို လုံးဝအဝင်မခံတော့ဘဲ ရုတ်တရက် ဝှက်ဝှက်လှုပ်လှုပ်

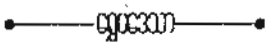
“ဟာ . . . တောက်ကံ! . . . ဒီကောင်”

ကျန်တဲ့ကောင်တွေကလည်း ဒီအချိန်ဆို ဖုန်းပိတ်ပြီး အိမ်ထဲထုတ်တော့ကောင်တွေမို့ ဘယ်သူမှ ခေါ်ဖို့လမ်းမမြင်တော့ပါဘူး။

ဒေါသထွက်သွားပေမယ့် ဘိုထိုက် ပြောတဲ့စကားတွေက ဟွေးဟွေးစရာမလိုအောင်ဘဲ လုံးဝမှန်ကန်ထိရောက်ပြီး နည်းလမ်းကျလွန်စကားတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာ ဘယ်လောက်များ မောတ်ထောင်လွှားလိုက်ပါသလဲ? တွေ့တိုင်း အနိုင်ရပြီးရောဆိုပြီး ရွတ်သွားတဲ့ Rapping တွေကရော ဘယ်လောက်များ ကြမ်းတမ်းလို့ပါသလဲ?။

ဒါတွေကို သူ့ကိုယ်တိုင်လည်းသိသိကြီးနဲ့ (ရင်ဘတ်ထဲ အဆိုင်အခဲကြီးကလည်း ဒီတိုင်းရှိနေရက်နဲ့) ဘာကြောင့်များ အဲဒါတွေကို စိုးရိမ်နေမိတာလဲ?။ ဘာကြောင့်များ သူမနောက် shad လိုက်ချင်နေရတာလဲ?။ ဘာကြောင့်များ သူမတို့နှစ်ယောက်ကြား ဝင်ပါချင်နေရတာလဲ?။

ဒေဒင်ရဲ့စိတ်ဟာ ကိုယ်ခံစားနေရတဲ့ အဖြစ်အပျက်ကိုတော့ သိသိကြီးနဲ့ မသိတော့သလို ဖြစ်သွားပါတယ်။ လောလောဆယ်

အလိုက်တာ တစ်ခုကတော့ ပြိုင်ပွဲဝင်ကောင်းတဲ့အချိန် ထားတွေ့လည်း များသောအားဖြင့် ရှင်းတတ်တဲ့အချိန်မို့ ပိုင်ပိုင်ဆင့်နဲ့ ဝင်းညကရဲ့ဆွေးတွေ ဘယ်လောက်ပဲဆူဆူ သူတို့နောက်မှာ ကားတစ်စီးလိုက်ပါလာတာကို မသိဘဲတော့ မနေလောက်ပါဘူး။

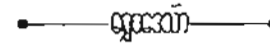
သိရင်လည်း သာမန် ရိုးရိုးကားတစ်စီးက အချိန်တန်ရင် သူ့လမ်းသူရျိုး ကွေ့သွားလိမ့်မယ်လို့ပဲ ထင်ကြမှာပါ။ ဒေဒင်မော်ကွန်းလားနေပြီဆိုတာ လုံးဝသိမှာမဟုတ်ပါဘူး။ သူ အချိန်နဲ့ လိုက်ကောင်းနေတုန်းမှာပဲ သူမတို့ကား နှစ်စီးဟာ ဘေးချင်းတိုက်မိတော့ မလိုတောင် ဖြစ်သွားတယ်။ ကြည့်စမ်း . . . အဲဒီအချိန်မှာ သူ့ဆီ ခုန်းဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ အိမ်ကလည်း မဟုတ်နိုင်တော့ ဒီအချိန် သူ့ဆီ ခုန်းဆက်သူက ဘိုထိုက်ကလွဲလို့ ဘယ်သူ ရှိဦးမှာလဲ။

ယူကြည့်လိုက်တော့ ထင်တဲ့အတိုင်း ဘိုထိုက်က အချိန်တန် တာ့တော့လည်း အချင်းချင်းတွေ ဘယ်လိုစိတ်ဖြောင့်ဖြောင့် နေနိုင်တော့မှာလဲ။

“အေး . . . ပြော”

“ကောင်းပြီ . . . မင်းဒီလောက်ဖြစ်နေမှတော့ ငါ ဘယ်လို နေလို့ရတော့မှာလဲ။ ဟိုကောင်တွေကိုလည်း လူကြီးတွေကတစ်ဆင့် နှိုးရိုင်းမှရတော့မှာ။ အခု ငါဘယ်လိုလာခဲ့ရမလဲ”

“ပုံစံကြည့်ရတာတော့ ပိုင်ပိုင်ဆင့်က သူ့လမ်းကြောင်း အတိုင်း ဦးတည်နေတာပဲ။ မကြာခင် ရောက်တော့မှာ။ ဒီတော့ မင်းတို့ ရွှေလမ်းအတိုင်း ပိုင်ပိုင်ဆင့်နေတဲ့ဘက်ကို တစ်ဖြောင့်တည်း မောင်းလာခဲ့။ ငါတို့က အသားကုန်ရွှေနေတာဆိုတော့ နေရာအထိ

အကျ ပြောလိုမလောက်

“အိမ် . . . ဒေင်”

နောက်ဆုံးအတော့လည်း လိုက်ရင်းလိုက်ရင်းနဲ့ သူထင်တဲ့ အထိုင် သူတို့လမ်းထိပ်မှာ ဂျစ်ကားသုံးစီး ပိတ်ရပ်ထားတာကို လှည့်ကြည့်လိုက်ရပ်တော့တယ်။ သူမ ကားလည်း အဲဒီ ဂျစ်ကားသုံးစီး ရွှေမှာ ထိုင်ဆင်သွားခဲ့ပါတယ်။ ကြည့်စမ်း . . . ဒါကြိုတင်လုပ်ကြမှုပဲ။

သွားပြီး သူမ ချောင်ပိတ်မိပြီး။

ရွှေမှာ ဂျစ်ကားသုံးစီး။

နောက်မှာ မင်းဉာဏရဲ့ကား။

ဒေင်ဟာ ချက်ချင်းပဲ လမ်းကြောင်းပြောင်းပြီး လမ်းချိုးတစ်ခု အထိ အမြန်ချိုးကွေ့လိုက်ပါတယ်။ တကယ်တမ်း လုပ်လိုက်ချင်တာ ဆင်ညာကရဲ့ ကားကိုအဝေးကနေ အရှိန်နဲ့ပစ်တိုက်လိုက်ချင်တာပါ။ အဲထဲမှာ အခြေအနေကို ကြည့်ပြီး လှုပ်ရှားရမှာမို့ ကားကို တစ်နေရာ နှာ ရပ်ထားခဲ့ပြီး နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်ပြေးလာခဲ့ပါတယ်။

စောစောက သူ ချိုးကွေ့လာတဲ့လမ်းထောင့်ကို ရောက်မှ အုတ်နံရံဆီအပြေးတပ်ပြီး ကွယ်ကြည့်လိုက်မိတယ်။ ကားပေါ်က လူတွေတစ်ယောက်မှ မဆင်းကြသေးဘဲ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကသာ လမ်းရှင်း ထေးဖို့ အမျိုးမျိုး အချက်ပြနေတာကို မြင်လိုက်ရပါတယ်။ သူမ ဘယ်လောက်ဘဲ အချက်ပေးပေး ကားတွေက လုံးဝလှုပ်မလာဘဲ နောက် ကားထဲကပဲ မင်းဉာဏ ဆင်းလာပါတော့တယ်။

ပြီးတော့ သူမ ကားနားကိုကပ်ပြီး ဆင်းဖို့လား၊ ဘာလား ပြောနေတာမို့ ဒေင်ဟာ အချိန်မဆွဲတော့ဘဲ နဂိုကတည်းက ခုန့်ယုံ

လှည့်လှည့် အကမင်းသား (စက်တိမင်းသား) ပီပီ သစ်ပင်တွေတို့ အကွယ်ယူလိုက်၊ ခုန့်လိုက်ပျံလိုက်၊ မှောင်ရိပ်ခိုပြီး ပြေးလိုက်နဲ့ အမျိုးမျိုးသုံး ပြီး သူတို့နဲ့အနီးစပ်ဆုံးနေရာကို ရောက်အောင် ရည်းကပ်လိုက်ပါတယ်။

ကဲကောင်းချင်တော့ သူ အဲဒီလို လှုပ်ရှားနေတုန်းမှာ အိတ်လမ်းကနေ ကားနှစ်စီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ဖြတ်သန်းသွား ချိမ်းမင်းဉာဏတို့အုပ်စု လုံးဝမရိပ်မိခင်မှာ သူကောင်းကောင်း လုပ် ခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံး သူတို့နဲ့ မလှမ်းမကမ်းမှာရှိတဲ့ သစ်ပင် ဆင်ကိုကွယ်ပြီး ချောင်းနေချိန်မှာပဲ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်က ကားပေါ်ကနေ အန်ဆင်းလာတယ်။ သူ လုံးဝမလှုပ်မိတော့ဘဲ နားစွင့်နေလိုက် တော့တယ်။

“နင် လူမဟုတ်လား မင်းဉာဏ၊ လူဆိုရင် လူအသိစိတ် လေးရှိစမ်းပါ”

“စကားပြော ဆင်ခြင်ပါ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်”

“နင်လုပ်ရပ်တွေကိုသာ ဆင်ခြင်ခဲ့ရင် ငါ ဒီလိုပြောစရာ ကြောင်းမရှိဘူး။ လက်စသတ်တော့ နင်က အုပ်စုဖွဲ့ပြီး လုပ်ကြံ တော့”

“အဲဒီလိုတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ အခြေအနေလေးတွေ အဲဒီလိုဖြစ်သွားခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်”

ဒီလောက်နဲ့တော့ သူ ဝင်ပါစရာမလိုသေးပါဘူး။

“နင်က လုံးဝသတ္တိမရှိတဲ့လူဘဲ။ မိန်းကလေး တစ်ယောက် ဝါဝါတွေ အာဏာတွေသုံးပြုမှ ရလိမ့်မယ်ထင်သလား။ မိန်းကလေး

လေဘာစ်ယောက်တည်းကို ဒီလိုယောက်ျားတွေစုပြီး ခြိမ်းခြောက်နေတာတော နှင့်ကိုယ်နှင့် မရှက်မိဘူးလား။ ငါ့ကို ကြောက်လိမ့်မယ်များ ထင်သလား မင်းညာက”

“ငါပြောပြီးပြီလေ။ ငါက လိုချင်တာကို မရရအောင် ယူဆတ်ထယ်လို့”

“ငါကလည်း ပြောပြီးပြီလေ။ နင် ဘယ်လိုနည်းနဲ့ပဲ ရအောင် ဆူထူ ခေနိုင်တဲ့အထဲမှာ ငါပါတယ်လို့။ ဒါပေမဲ့ ရတယ်။ အိုခေ . . . ဒီတာဘို နင်စယ်မပေးဘူးဆိုတော့ ငါ့ဟာငါ ပစ်တိုက်ပြီး ရုန်းထွက်မယ်။ တံကောင်းလို့ မသေခဲ့ရင် နင်လက်ကလွတ်မယ်။ သေသွားခဲ့ရင်တော့ ငါ့ အလောင်းကို နင်ယူလိုက်။ ဒီတိုင်းတော့ မပေးနိုင်ဘူး”

ကြည့်စမ်း . . . တကယ့်ကို ခေသူမဟုတ်တဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆင်းသူမမှာ အရှုံးပေးမယ့် အရိပ်အရောင်၊ ကြောက်တတ်တဲ့ အငွေ့အသက် လုံးဝမတွေ့ရဘဲ သတ္တိသွေးတွေသာ လွှမ်းခြုံနေပါတယ်။ အချိန်မတော် မိန်းကလေးတစ်ယောက်တည်းဆိုပေမယ့် ယောက်ျားလေးအုပ်စုကိုတောင် မရရတဲ့နည်းနဲ့ အသေခံပြီး ပြန် Fight မယ့် သတ္တိမျိုးပါ။

ဒီထိလည်း သူ ဝင်မပါလို့ ရပါသေးတယ်။ ဒီလောက်သတ္တိ ရှိနေမှတော့ ဒီတိုင်းလွတ်ထားခဲ့ပြီ။ ကိုယ့်အိမ်ကိုယ် အေးခေးလိမ့်သွားခဲ့ရုံပဲရှိပါတယ်။

“ကျစ်! . . . နင် စကားတတ်တိုင်း လျှောက်ပြော မနေနဲ့ ပိုင်ပိုင်၊ နင်သာ ဒီဘဝနဲ့ အေးခေးရှင်သန်နေချင်ရင် ငါပြောတာကို လက်ခံလိုက်”

“အတင့်ရဲလှချည်လား။ နင့်ကို လက်ခံဖို့မပြောနဲ့ နင့်အတွက် ပြောစရာစကားတောင် မရှိပါဘူးဆိုမှ။ နင့်မှာ ဒီလိုပြောခွင့် ရှိလို့လား။ ဒီမှာ မင်းညာက နင်ပြောတာတွေကို ငါလုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး။ ငါဒီဘဝနဲ့ အေးခေးရှင်သန်နေချင်လည်း နင်နောင့်ယက်ထာကို ခံနေရဦးမှာပဲ။ ဒါကြောင့် ငါ ရွေးသင့်တဲ့လမ်းကို ရွေးလိုက်ပြီလေ။ နင် သတ္တိရှိရှိနဲ့ ငါ့အလောင်းကိုသာ ယူဖို့ကြည့်နေလိုက်။ ဇယ် ငါ့ရှေ့က”

“နင် အပိုတွေပြောမနေနဲ့။ ငါ လုံးဝသည်းခံမှာ မဟုတ်ဘူး။ နင့်ကို တစ်လျှောက်လုံး အခွင့်အရေးတွေ ပေးလာခဲ့တာနော်။ ဒီမှာ ပိုင်ပိုင်ဆင့် ကော်ဖီဆိုင်မှာ နင်နဲ့အဒင် နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး ငါ့တို့ ငါးချည်လုပ်သွားတာ ငါက ကြောက်လို့ လွတ်ပေးလိုက်တယ်များ ထင်နေသလား”

“ဪ . . . အခုမှ အဖြေမှန်ပေါ်တော့တယ်။ နင် ဒီလို လုပ်ကြံတဲ့ကိစ္စက အဒင်မော်ကွန်းနဲ့လည်း ပတ်သက်နေတာကိုး။ ဒါဆို နင်မောသွားမှာပေါ့”

“အေး . . . ငါဘာပင် အခွင့်အရေးပေးလိုက်တာ။ ငါ့ကိုများစောပေါက်ထင်နေသလား။ ဒီကိစ္စ အပြတ်ရှင်းရမယ်။ ဘာလဲ? နင် ဒီကောင်အားကိုးနဲ့ သတ္တိတွေထုတ်ပြနေတာလား။ နင်နဲ့ ဒီကောင်တသယံအဆင့်ချောက်နေလို့လဲ”

“ချီ! . . . မောလိုက်တာ။ အမောဆုံးလုပ်ရင်ထဲမှာ ပြောချင်တဲ့ လူနဲ့စကားပြောနေတာလည်းပါတယ်။ အဲဒီတုန်း ဒါ့အမောခံပြီး ပြောလိုက်ပါ့မယ်။ အဒင်မော်ကွန်းနဲ့ ငါဘာမှမသိဘူး”

ဘာမှမထင်ထက်ဘူး။ နင်ရော မော်ကွန်းရော ငါ့အတွက် အန္တရာယ်
ဘောင်တွေပဲ ရှင်းလား။”

ဒေဝဟာ တအံ့တဩ ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားလုံး ခပ်ကြာ
ကြမ်းတွေကြောင့် မချိပြုံးပြုံးလိုက်မိပါတော့တယ်။ ဪ... သူ
ဒီလိုကိုး။ ဘယ်လောက်ပဲ ကမ္ဘာ့ရန်ဘက် ဖြစ်နေပါစေ မင်းဉာဏ်
မှာတော့ သူ့ကို ဒီလိုပြောလိမ့်မယ်လို့ မထင်ခဲ့မိပါဘူး။

ဒါကြောင့် ဘိုထိုက်က သူ့ကိုတားခဲ့တာ။ ဘိုထိုက် ပြော
စကားတချို့ နားထဲမှာ ပြန်ကြားပေးလာတယ်။

မင်းက တကယ်ပြဿနာရှာတဲ့ကောင်ပဲ ဒေဝ။ မင်း
အမျိုးတွေအပေါ် တာဝန်သိတဲ့ စိတ်မျိုး ပိုင်ပိုင်ဆိုင်
ရှိလို့လား။ မရှိလို့ဘဲ တွေ့တိုင်း မင်းချည်းခံလာရတ
မို့လား။

သူ့မှားခဲ့ပြီပဲ။ ဘိုထိုက်စကားကို နားမထောင်ဘဲ အစဉ်
ရောင်နယ်မြေထဲကို ရုဉ်းကပ်ခဲ့တာ တကယ်မှားပြီပဲ။ ဒီထိ သူ
မပါလို့ ရသေးပေမယ့် သူမ ပြောလိုက်တဲ့ စကားတွေကြောင့် ဒီနေ့
မှာပဲ သူ လုံးလုံးဝင်မပါတော့ဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါပြီ။ ဒေဝဟာ နား
ကျင်ကျင် ပြုံးပြီးအိမ်ပြန်ဖို့ ကျောခိုင်းလိုက်ပါတယ်။

ဒါပေမဲ့ . . .

ဒါပေမဲ့ ခဏအတွင်း သူ ဆုံးဖြတ်သလို ဖြစ်မလာခဲ့ပါဘူး။
အကြောင်းကတော့ သူ ကျောခိုင်းလိုက်ချိန်မှာပဲ ရှုတ်တရက် နောက်
ထပ်ကြားလိုက်ရတဲ့ သူမရဲ့ စကားလုံးတွေက သူ လုံးဝကို မပါမဖြစ်
ဝင်ပါရတော့မယ့် အခြေအနေကို ဆိုက်ရောက်စေခဲ့ပါတော့တယ်။

“အေး . . . နင်မယုံရင် ဒေဝမော်ကွန်းကို ကိုယ်တိုင် မေး
ကြည့်လိုက်”

“မလိမ်နဲ့နော်။ နင်တို့နှစ်ယောက် ဘာမှမဟုတ်ရင်
ဒီကောင် ငါ့ရှေ့ကို ဝင်လာစရာ အကြောင်းမရှိဘူး”

“တော်ပြီ မင်းဉာဏ်။ ငါ ဒီလောက်စကားပြောပေးတာပဲ
နင်ကံကောင်းတယ်မှတ်ပါ။ အချိန်မရှိဘူး။ ငါ လုပ်စရာရှိတာ ဆတ်
လုပ်ရမယ်။ ဒီအချိန်မှာ နင်ကြမ်းရင် ငါလည်း ကြမ်းဖို့ပဲရှိတော့တယ်”

“လူလည်မကျနဲ့ ဝိုင်ပိုင်၊ မလိမ်နဲ့။ ဘာမှမဟုတ်ဘဲနဲ့
ဒီတောင့်နောက်ပါသွားစရာလိုလား။ ငါခေါ်တော့ မလိုက်ဘဲ ဒီတောင်
ခေါ်တော့ လိုက်တယ်ပေါ့။ ဒီကောင်က ငါထက်ပဲ ဘာတွေ ပိုကြော
စရာရှိနေလို့လဲ။ ပြောစမ်း”

“ကြည့်စမ်း . . . လက်ကိုလွှတ်နော်။ မင်းဉာဏ် မရိုင်းနဲ့။
နင် ငါ့ကို ဒီလိုပြောပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ မေးပိုင်ခွင့်မရှိဘူး။ အခု ငါ့ရှေ့
ဝယ်”

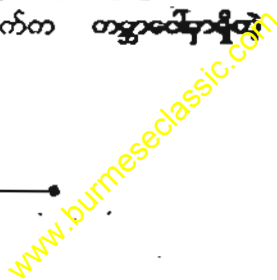
“ငါမေးနေတယ်လေ။ နင်တို့နှစ်ယောက်က ဘာတွေလဲ”

“ဪ . . . ဒီလောက်တောင် သိချင်နေတယ်ပေါ့”

“အေး . . . သိလည်း သိချင်တယ်။ ဇယားလည်း အပြတ်
ရှင်းမယ်”

“အိုစေ . . . ဒီလောက်သိချင်ရင်လည်း ပြောပြလိုက်တယ်။
မသေမခြင်းမှတ်ထား။ ငါတို့နှစ်ယောက်က တက္ကသိုလ်မှာရှိတဲ့
အချစ်ဆုံးလူသားတွေပဲ”

“ဘာ”

ကြည့်ဝမ်း . . .

ဒေင်တာ ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားသံကြောင့် မင်းညွှန်ရဲ့
ဘာ ဆိုတဲ့ အသံကြီးနဲ့အတူ မျက်လုံးတွေ ပိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားတယ်။
ပြီးတော့ ကိုယ့်နားကိုယ် မယုံကြည်နိုင်စွာနဲ့ ချက်ချင်း
ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး နားထောင်နေလိုက်မိတယ်။ နားထဲကို မင်းညွှန်ရဲ့
အသံတွေက ဝင်မလာဘဲ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရဲ့ စကားလုံးတွေကသာ
ထစ်လုံးချင်း ထုရှိက်သွင်းသလို အသေဝင်ရောက်လာပါတော့တယ်။

“အေး . . . ဝါတို့နှစ်ယောက်က ကမ္ဘာပေါ်မှာ နားလည်နိုင်
ဆုံး အသံနှုတ်ဆုံး ချစ်ခြင်းတရားတွေကို ပိုင်ဆိုင်ထားတဲ့သူတွေပဲ”

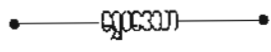
. . . .

“အဲဒီချစ်ခြင်းတရားကို အနုပညာသမား အချင်းချင်းစီ
နားလည်တယ်။ အနုပညာသမားအချင်းချင်း တစ်ယောက်ရဲ့အနုပညာ
ကို တစ်ယောက်က အပြန်အလှန် လေးစားတန်ဖိုးထားတတ်တာ
ကနေ အဲဒီချစ်ခြင်းတရားတွေ ပေါက်ဖွားလာတာပဲ။ မှတ်ထား။ အဲဒီ
အနုပညာသမားတွေရဲ့ စိတ်ဓာတ်ပဲ။ ဝါတို့နှစ်ယောက်က အဲဒါပဲ”

. . . .

“ဒါကြောင့် ဝါတို့အမျိုးတွေက ဘယ်လောက်ပဲ သတ်နေနေ
အချိန်တန်တော့ အမျိုးက အမျိုးပဲ။ ဒေင်မော်ကွန်းက ဝါအခက်အခဲ
ဖြစ်နေတာကိုတွေ့ရင် ဒီအတိုင်းငြိမ် နေမှာမဟုတ်သလို၊ ဝါကလည်း
ဒေင်မော်ကွန်း အခက်အခဲ ဖြစ်နေတာကိုတွေ့ရင် ဒီတိုင်းငြိမ်နေမှာ
မဟုတ်ဘူး”

သွားပြီ . . .

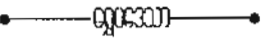
မထင်မှတ်ဘဲ ထွက်လာတဲ့ သူမရဲ့စကားလုံးတွေက ဒေင်
မော်ကိုယ်လုံးကို ကြက်သီးမွေးညင်းတွေ တဖျန်းဖျန်း ထစေခဲ့ပြီ။
အတောက သူမားပြီလို့ တွက်ခဲ့မိတာတွေ ဘိုထိုက်စကားကို နား
ထောင်ဘဲ အမည်းရောင်မြေထဲကို ချဉ်းကပ်ခဲ့မိတာတွေဟာ
အခုတော့ သဲထဲရေသွန်သလို ဖြစ်ခဲ့ပြီပဲ။

အခုမှ မှားတာ။ အခုမှ သူမအပေါ်ထားခဲ့မိတဲ့ စိတ်ဓာတ်
တွေအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မှားမှန်းသိလိုက်တာ။ မထင်မိဘူး။
သူမအယ်လိုမှ မထင်ခဲ့မိပါဘူး။ သူမဆီမှာ ဒီလောက်မြင့်မြတ်တဲ့
အထူးအခေါ်တွေ ရှိနေမှန်း၊ ဒီလောက် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ စိတ်
ဓာတ်ကလေး ကိန်းဝပ်နေမှန်း . . .

သူမဟာ . . .

- ▼ အနုပညာသမားအချင်းချင်း မမွေးမြူသင့်တဲ့စိတ်ဓာတ်
ကို မွေးမြူခဲ့သူ ...
- ▼ အဆင့်အတန်းမရှိတဲ့ အဆိုတော် ...
- ▼ အနုပညာစိတ်မရှိဘဲနဲ့ ဒီလောကထဲကို ဝင်လာခဲ့သူ...
- ▼ ကက်ကက်လန်အောင်စွာပြီး အမြင်ကတ်စရာကောင်း
တဲ့သူ ...
- ▼ အလကားနေ ဘဝင်လေဟာပဲနေတဲ့သူ ...
- ▼ မောက်မောထောင်ရွှားပြီး မာနကြီးတဲ့သူ ...

လို့ သူ့စိတ်ထဲမှာ သတ်မှတ်ပြီး အထင်သေးရှတ်ချခဲ့မိတာ
တွေ အမျိုးတွေအပေါ်တာဝန် သိစိတ်ကင်းမဲ့သူလို့ ထင်မှတ်ခဲ့
တာ ခုတော့ အဲဒါတွေအားလုံးဟာ?!

“အေး . . . နင်တို့ဟာ နင်တို့ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ မစိုက်ဘူး။ ခုချိန်မှာ နင်နဲ့ငါ ဇာတ်သိမ်းသွားဖို့ပဲ ငါလုပ်ရမယ်”

“နင် လုပ်ချင်တိုင်းလုပ်လို့ရမယ် ထင်သလား”

“နင်ကရော ဒီအခြေအနေထိ ရောက်တာတောင် လွယ် ခြောက်လိမ့်မယ်ထင်သလား”

“ငါ့လက်ကိုလွှတ်လို့ အော်လိမ့်မယ်မထင်နဲ့ မင်းညာက ကောင်းပြီ၊ အဆုံးထိသွားကြတာပေါ့”

“ရတယ် . . . ဖြစ်ချင်တာဖြစ်”

ဧဒင်ဟာ ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ အချိန်လည်း မစဉ် နိုင်တော့ပါဘူး။ မင်းညာကရဲကားထဲကို ပိုင်ပိုင်ဆင့် ဧရောက်သွားချိန် မှာပဲ အဲဒီကားဆီကို အသားကုန် အားသွန်ခွန်ဆိုက် ပြေးဝင် လာခဲ့ပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ ကားပေါ် ခုန်တတ်လိုက်ပြီး မင်းညာက ရှေ့တည့်တည့် ကားမှန်ပေါ်ကို ခြေတစ်ဖက်ထောက်ထားလိုက်စိ လေရဲ့။

(၁၃)

ဟင်၊ . . .

အဖြစ်အပျက်က ခဏအတွင်းမှာ ဆန်းပြားသွား လေရဲ့။ ကားနားကို All Black နဲ့ လူငယ်တစ်ယောက် အပြေး ဝှမ်းလာတာကို မြင်လိုက်ရတာမို့ ပိုင့်ရင်ထဲမှာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ် ချင်တယ်။ ဒါပေမယ့် အဲဒီလူငယ်က ကားပေါ် ဖျတ်ခနဲ ခုန်တက်ပြီး ကားမှန်ကို ခြေနှစ်ထောက်ထားလိုက်တော့ ပိုင့်ရင်ထဲမှာ ဖြစ်တည့် တည့် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်မှုနေရာမှာ အံ့ဩမှုတွေသာ ကြီးစိုးသွားပါ တော့တယ်။

ကြည့်စမ်း . . .

ဒီဒီနပ် . . . ဒီခြေထောက် . . .

ဒီဒီနပ်တွေ ဘယ်လောက်ပဲပေါများနေပါစေ၊ ဒီခြေထောက် တွေဘာတွေလည်း ဘယ်လောက်ပဲရှိနေပါစေ ဒီဒီနပ်နဲ့

ထောက်ကိုတော့ ပိုင် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ပြီးခဲ့တဲ့ နာရီပိုင်းလောက်ကမှ စင်ပေါ်မှာ ရဲရင့်သွက်လက်စွာ လှပညီညွတ်စွာ ကခုန်ပြူးတူးခဲ့တဲ့ ခြေထောက်။

ဒါ ဖခင်မော်ကွန်းကလွဲလို့ ဘယ်သူရှိဦးမှာလဲ။

ပိုင်ဟာ ရင်ထဲမှာ အံ့ဩမှုတွေ ကြီးစိုးမှုနဲ့အတူ ရုတ်တရက် ဖော်ပြတတ်တဲ့ ခံစားမှုတစ်ခုပါ ပူးတွဲဝင် ရောက်လာတာကို သိ လိုက်ရပါ့မယ်။ အဲဒီလို မထင်မှတ်ဘဲ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ဖခင်ရဲ့အပြု အမူကြောင့် မင်းညွှနက မျက်လုံးပြူးသွားပြီး တားပေါ်က ဖြုန်းခနဲ ဆင်းသွားတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဖခင်ကလည်း ရုန်းဆင်းလိုက်သလို ပိုင်လည်း ဆင်းလိုက်ပါတယ်။

- ♥ မင်းညွှနရဲ့ ဒီဇိုင်းက အံ့ဩသွားမှုကို လူမသိအောင် သရော်မော်ကားအပြုံးနဲ့ အမြန်ထိန်းလိုက်နိုင်တဲ့ ဘာမဆို ထင်ရာဆိုင်းမယ့် ဂျစ်ကန်ကန် စောင့်ကြား ကြားဒီဇိုင်း။
- ♥ ဖခင်မော်ကွန်းရဲ့ဒီဇိုင်းက မဖြစ်သင့် မဖြစ်ထိုက်တဲ့ အန္တရာယ်မှန်သမျှကို အသက်ပေး စောင့်ရှောက် ကာကွယ်တော့မယ့် ရဲရင့် သွက်လက်နေတဲ့ ကိုယ်ရံတော် ဒီဇိုင်း။
- ♥ ပိုင်ရဲ့ဒီဇိုင်းကတော့ အဲဒီကျားနှစ်ကောင်ကို အံ့ဩမှုတွေ တုန်လှုပ်မှုတွေ၊ ကြောက်ရွံ့မှုတွေ၊ စိုးရိမ်မှုတွေ ကြီးစိုး စွာနဲ့ တစ်လှည့်စီ စိုက်ကြည့်နေပြီး စကားလုံးဝမပြော နိုင်တော့ဘဲ ရင်သပ်ရှုမောဖြစ်နေတဲ့ဒီဇိုင်း။

သေချာပါပြီ . . . ဒီပုံစံဆို မကြာခင်မှာ သူတို့နှစ်ယောက် အစ်ခုခုဖြစ်တော့မယ်။

လူကြီး (* * *) ရဲ့သား မင်းညွှနကနဲ့ Dancer ဖခင်တို့ နှစ်ယောက် ညက ပိုင်ပိုင်ဆိုင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး shock ဖြစ်သွားတဲ့ သတင်းဟာ မနက်ကျ ဟိုးလေးတကြော်ကြော် ထွက်ပေါ်လာ တော့မယ်။

ဒါဆို ဘယ်လိုလုပ်ကြမလဲ။

ဟင့်အင်း . . . မဖြစ်ရဘူး။ ဒီပုံစံမျိုး လုံးဝအဖြစ်မခံနိုင်ဘူး။

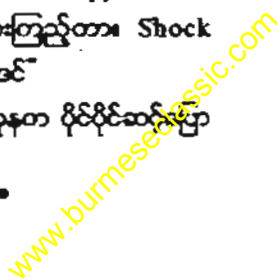
ဒါပေမဲ့ ပိုင် ဘယ်လောက်ပဲ စိုးရိမ်၊ ပြဿနာမဖြစ်အောင် သယ်လောက်ပဲတားတား ပိုင်နဲ့ဖခင်ဟာ ဒီလို ဖြစ်ရပ်မျိုးလည်း မြေတွေ့ရမယ့် ရေစက်ပါလာခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်။ မကြာခင်မှာပဲ ပိုင် မဖြစ်ချင်တဲ့ အန္တရာယ်ဆိုးကြီးဟာ တကယ်ပဲ ကျရောက်လာပါ တော့တယ်။

“တောက်! . . . ဘာသဘောလဲ ဟေ့ကောင်”

“သဘောကတော့ အခြေအနေအရ ဒီလိုဖြစ်သွားတယ် ဟေ့”

“ဖြစ်ရမယ်။ ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ။ မင်းက ပိုင်ပိုင် နောက်တိုင်း ဒီလိုပဲ အချိန်ပြည့် ရှိခိုးလိုက်နေသလား။ ဝေ့တုတိုင်း ဈာန်လို့ရမယ် ဆင်သလား။ အရင်တစ်ခါ လွှတ်ပေးလိုက်တာက မင်းတို့နှစ်ယောက် နဲ့ အခြေအနေကို သိချင်လို့ chance ပေးကြည့်တာ။ Shock ဖြစ်ခင် အေးဆေး ရှောင်ထွက်သွားလိုက် ဖခင်”

“ငါတို့နှစ်ယောက်ရဲ့ အခြေအနေကို ခုနက ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ပြော

ပြန်လို့ ဝင်သလိုက်ချီခဲ့လား။ မင်းတို့ တွေတိုင်း ဖျံဝင်လုပ်ဖို့ အချိန်ပေး
 ဝန်ထား။ သူ့နောက်ကို ရှေ့ခိုးလိုက်စရာအကြောင်းလည်း လုံးဝကို မရှိ
 သူ။ ဒါပေမဲ့ မင်းရဲ့ လုပ်ကွက်က ငါတို့နယ်မြေထဲကနေ စ.လိုက်တာ
 ဆိုတာ အခြေအနေ အချိန်အခါအရ ဒီလိုခွင့်ကျလာတာပဲ။ ဒီတော့
 ခင်လည်း shock မကြီးစင် အေးဆေး ရှောင်ထွက်သွားလိုက်ရင်
 တောင်မယ်”

“ဘာမှမပြောနဲ့ ဒေဒင်။ ငါ အေးဆေး သတိပေးနေတယ်
 ဝင်း ဒီဘဝမှာ ဒီပုံစံအတိုင်း ရှင်သန်နေချင်တယ်ဆိုရင် ဘာမှမပြော
 ဆင် ရှောင်ထွက်သွားလိုက်ပါ”

“ငါကလည်း အေးဆေး သတိပေးနေတာပါ မင်းညာက
 ထူထပ်တွေပဲကွာ အိပ်မက်ကိုယ်စီ၊ ရည်ရွယ်ချက် ကိုယ်စီ၊ ပန်းတိုင်
 တိုယ်စီတွေနဲ့ပါ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဒုက္ခဖြစ်အောင်
 ဝန်တီးချင်ပါနဲ့ ငါတို့ ဒီလောက်နဲ့ပဲ အိမ်ပြန်လိုက်ကြရအောင်”

“တောက်!”

မင်းညာကရဲ့ တောက်ခတ်သံက ညဉ့်နက်နက်မှာ လိုအား
 ထက်ပိုပြီး ဟိန်းထွက်လွင့်ပျံသွားပါတယ်။ ပိုင် ဘယ်လိုမှ မနေနိုင်
 တော့ပါဘူး။

“ဒေဒင် နင်အရင် ရှောင်ထွက်သွားလိုက်ပါ။ ဝင်မပါပါနဲ့
 နင့်ကို ငါဘာပြောထားခဲ့လဲ။ ဒါ ငါ့ကိစ္စ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ့ဘာသာ
 ရှင်းမယ်”

“ဒီအချိန်မှာ နင်ဝင်မပြောနဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ ငါ တောင်းပန်
 တယ် မင်းညာက။ အနုပညာသမားတစ်ယောက်ကိုချစ်ရင် သူ့ရဲ့အနု

နားည
 ညာကိုလည်း ချစ်တတ်ရတယ်။ မင်း သူ့ကိုလွှတ်ပေးလိုက်ပါ။
 အခြားနည်းနဲ့လှုပ်ရှားပါ။ သူ့ အိပ်မက်တွေနဲ့ သူ ရှင်ဆန်ခွင့် ပေး
 ထိုက်ပါ”

“ဟေ့ကောင် . . . ငါ မင်းကို အခွင့်အရေးပေးပြီးပြီနော်”
 “ငါလည်း မင်းကို တောင်းပန်ပြီးပါပြီ။ လာ . . . ပိုင်ပိုင်ဆင့်”
 ဒေဒင်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ပိုင်လက်ကို ဆတ်ခနဲ ဆွဲခေါ်

ထိုက်တဲ့အချိန်မှာ . . .

“ဟာ . . . ဒီကောင်”

မင်းညာကက ဒေဒင်ကို ဖြန်းခနဲ ဝင်ထိုးပစ်လိုက်ပါတယ်။

“မင်းညာကနော် နင် . . . နင်”

“ဖယ်စမ်း . . . မဆိုင်ဘဲ ဝင်ရှုပ်တဲ့ကောင်။ ငါ့ရှေ့ကို မင်းနဲ့

ထို့ ပေါ်လာရဲတယ်”

ဟန်ဖိနေတဲ့ အသံနဲ့အတူ ဒေဒင်ကို နှစ်ချက်၊ သုံးချက်
 ဆင့်ထိုးပြန်ပါတယ်။

“ဟင်!”

ပထမတော့ ဒေဒင်ဟာ တစ်ချက်မှ ပြန်မလှုပ်တာမို့ ပိုင်
 အရမ်းအံ့ဩသွားပါတယ်။ အဲဒီ အံ့ဩမှုက အမှတ်တမဲ့ ဖဲလိုက်ရတာ
 နဲ့ အငိုက်မိသွားတာလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ်
 ဘာဝေးအပြေးသမားတွေလို တာထွက်မှာ တမင်အချိန် လျော့ထား
 ဘာမျိုးလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ် နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သိပ်ကြောက်သွား
 ဒေဒင်ဟာ အပြုံးမပျက်ဘဲ သွေးစို့သွားတဲ့ နှုတ်ခမ်းထောင်ကို လှလှ
 ထလေး ပွတ်သပ်ပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

ပြီးတော့ ပိုင်မျက်နှာကို စိုက်ကြည့်ရင်း . . .

“နင်ပြေးတော့။ လွတ်အောင်ပြေးတော့”

လို့အော်ပြီး မင်းဉာဏရဲ့ မျက်နှာကို လုံးဝမကြည့်ဘဲ
ဘေးတိုက်ဆောင့်ကန်လိုက်ပါတော့တယ်။

“ဟင့်အင်း . . . မပြေးဘူး။ ဘာလို့ပြေးရမှာလဲ။ ငါ့ဖယား
ငါ့ရင်းမယ်။ နင်ပဲရှောင်သွားလိုက်ပါ။ ငါတောင်းပန်ပါတယ် ဒေင်
ငါတောင်းပန်ပါတယ်။ မင်းဉာဏ . . . တော်ကြပါတော့ . . .
တော်ကြပါတော့”

အဲဒါဟာ ပြဿနာဖြစ်တိုင်း မြန်မာမိန်းကလေးတွေရဲ့ အော်
နေကျ ထုံးတမ်းအစဉ်အလာသာ ဖြစ်ပါတယ်။ နှစ်ယောက်လုံးထ
တော့ လုံးဝမရတော့ပါဘူး။ မင်းဉာဏကလည်း ရှုတ်တရက်အပိုထိ
မိသွားပေမယ့် ချက်ချင်း ခုခံပြီး အပြန်အလှန် ထိုးသတ်ကြပါတော့
တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ မင်းဉာဏက သူ့ မခံရခင် သူ့အဖွဲ့ကို ဘယ်ထိ
အချက်ပြလိုက်သလဲ မသိပါဘူး။ ဂျစ်ကားသုံးစီးထဲက All black နဲ့
လူတွေ တဖြုတ်ဖြုတ် ကျလာခဲ့ပါတယ်။

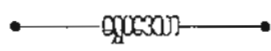
အား . . . သွားပြီ . . .

● အိပ်မက်ဆိုးကြီးလိုပဲ။

ချောက်ချားဝရာကောင်းတဲ့အချိန်မှာ တစ္ဆေသရဲတွေ ပိုင်မှု
လာသလို ခံစားလိုက်ရပါတယ်။

● ထမင်းရုံးတစ္ဆေခြောက်သလိုပဲ။

ကုရာကယ်ရာမဲ့စွာနဲ့ မအော်နိုင် မဟစ်နိုင်တော့ဘဲ
ကြောက်ရွံ့တုန်လှုပ်ပြီး ရင်ဘတ်ထဲမှာ မွန်းကျပ်ဆို့နှင့် သွားပါတယ်။

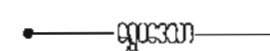
ဆတ်ဆတ်ထိမခံတတ်တဲ့ ဆတ်ဆတ်ကျဲ ပိုင်၊ လက်တစ်
လုံး အတင်မခံတတ်တဲ့ ပိုင်၊ ကိုယ့်ကိုတစ်ချက် ထိရင် နှစ်ချက်ပြန်ထိ
လိုက်ရမှ စားဝင်အိပ်ပျော်တတ်တဲ့ ပိုင်ဟာ အဖြစ်အပျက်ကို
လက်မခံနိုင်တော့ဘဲ ယိုင်လဲချင် လာပါတော့တယ်။

ပိုင်သာ အဲဒီလိုဖြစ်သွားပေမယ့် ဒေင်ကတော့ အမျိုးတစ်
ယောက်အပေါ် တာဝန်သိစိတ်အပြည့်နဲ့ သရဲမကလို့ ငရဲသားတွေပဲ
ပိုင်းလာလာ ဘာကိုမှ မှုပ်မပေါ်ပါဘူး။ အဲဒီလူတွေက ပိုင်ကို လှမ်း
အဆွဲမှာပဲ အခြေအနေက ဝရန်း သုန်းကား ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။

ပိုင်ကို ဆွဲတဲ့လူကို ဒေင်က ခုန်ကန်လိုက်တဲ့ အချိန်မှာ
ဒေင်ကို လူတချို့က ပိုင်းအုပ်ပါတော့တယ်။ ကျန်တဲ့လူတချို့က ပိုင်ကို
ထပ်ဆွဲပြန်တော့ ပိုင်က ကားနှစ်စီးကြားမှာ ဝက်ပါလို ပတ်ပြေးနေ
တာပို့ အဲဒီလူတချို့နဲ့ ပိုင်နဲ့လည်း ထုတ်ဆီးတိုးတမ်း၊ ကစားသလို
ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒေင်ဟာ အဲဒီလို ထိုးသတ်နေတဲ့ကြား
ထဲပဲ ပိုင်ဖြစ်နေတဲ့အခြေအနေကို လွတ်မထားဘဲ ပိုင်ရှေ့ကို ခုန်ပျံ
တောင်လွှားပြီး ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

“မင်းဉာဏ . . . နင်မယုတ်မာနဲ့နော်။ လူအားကိုးနဲ့ အနိုင်
ကျင့်နဲ့။ နင်သတ္တိရှိရင် တစ် တစ် ချလိုက်”

မာန်ဖီနေတဲ့ ကျားတွေကြားမှာ ပိုင် အဲလောက်ထိပဲ အော်
နိုင်ပါတော့တယ်။ ဒေင်ကတော့ Actor တစ်ယောက်ပီပီ အများနဲ့
ထစ်ယောက် ခုခံထိုးသတ် တိုက်ခိုက်ခဲ့ရပါပြီ။ သူ့စိတ်မှာ ပိုင် ဘာမှ
မဖြစ်ဖို့ဘဲ ကြီးစိုးနေပုံရပါတယ်။ ရဲရင့်ဖျတ်လတ်မှုတွေက အတိုင်း
ဆက် လွန်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒီနေရာမှာ သူ့ရဲ့ ကိုယ်ခံစားမှု

www.burmeseclassic.com

တတ်ထားပုံတွေ၊ ခုန်ပျံကျော်လွှား စက်တံမင်းသား လုပ်ခဲ့တဲ့ ပညာတွေနဲ့ တာတွက်တွေက အသုံးတည့်သွားခဲ့တယ် ထင်ပါတယ်။

အဲဒီလို မထင်မှတ်တဲ့ ထိုးနက်ချက်တွေ မထင်မှတ်တဲ့ခုန်ပျံတွေ၊ မထင်မှတ်တဲ့ တိုက်ခိုက်ပုံတွေကို သူ ဘယ်လောက်သိလုပ်နိုင်လုပ်နိုင် သူဟာ ပိုင် မထိမိစေဖို့အတွက် ပိုင်ရှေ့ကမူဝတ်လည်ရိုက်ပြီး ခုခံနေရတာမို့ အခြေအနေက တဖြည်းဖြည်း ပိုဆိုးလာပြီး ပိုကြောက်စရာကောင်းလာပါတယ်။

တိတ်ဆိတ်နေတဲ့အချိန် လူသူကင်းမဲ့နေတဲ့နေရာမှာ စတာသံတစ်ခွန်းမှမကြားရဘဲ အသက်ရှူသံပြင်းပြင်း၊ မာန်ဖီသံတင်းတင်း ထုသံ ရိုက်သံ ခုန်ပျံကျော်လွှားသံတွေသာ လေထုထဲမှာ ချောက်ချာဝရာ ဝဲပျံနေပါတယ်။ ဝိညာဉ်တွေ သရဲဘီလူးတွေ ထင်မှတ်ရလောက်အောင် . . .

ပိုင် ပါးစပ်ဟောင်းလောင်း ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။
လည်ကို အညှစ်မခံရဘဲ ဆွဲအ ဆို့နှင့်ခဲ့ရပြီ။
ရင်ကို အထိုးမခံရဘဲ နာကျင်ကြေကွဲခဲ့ရပြီ။
ခေါင်းကို အထုမခံရဘဲ ထူပူကြီးထွားခဲ့ရပြီ။
ခြေကို အရိုက်မခံရဘဲ ယိုင်နဲ့တုန်လှုပ်ခဲ့ရပြီ။
ပိုင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ၊ ဒီနေရာမှာ

ဒီအဖြစ်အပျက်သာ ဇာတ်လမ်းတစ်ခွေဆိုပါက ပိုင် အပါအဝင် ကြည့်မိသူအားလုံး . . .

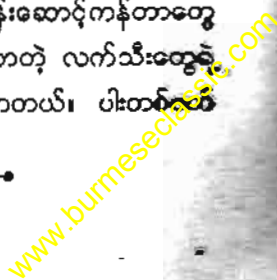
“ကောင်မ ဘာလုပ်နေတာလဲ . . .
ကြောင်တောင်တောင်နဲ့ . . .

နောက်ကနေ ရိုက်လိုက်ပါလား . . .
ဆောင့်ကန်လိုက်ပါလား . . .
ဖုန်းဆက်လိုက်ပါလား . . .
နင့်ကြောင့် ‘ဒေင်ခံနေရပြီ . . .’
နင့်ကြောင့် ဒေင် သေတော့မယ်”

ဆိုပြီး အမျိုးမျိုး ဆဲဆိုကြိမ်းမောင်းကြမှာပါပဲ။ ဒါပေမဲ့ အဘယ်တမ်းကျတော့ အဲဒီဇာတ်လမ်းမျိုးကို ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ နှုတ်ဆိုကြုံတွေ့လိုက်ခါမှ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတဲ့ ကြောင်တောင်ထောင်ခံစားမှုကြီးကို နားလည် ကိုယ်ချင်းစာလိုက်မိတာဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီလိုနဲ့ ဒေင်ဟာ ပိုင် လွတ်မြောက်ဖို့နဲ့ မင်းညဏ နုလန်ထူစေဖို့ကိုသာ လုံးပန်းပါတော့တယ်။ မင်းညဏကလည်း ပိုင်ကိုမိဖို့နဲ့ ဒေင်သေဖို့သာ လုံးပန်းပါတော့တယ်။

နောက်ဆုံးတော့လည်း ကိုယ်ရံတော် ဒေင်ဟာ အသေခံထပ်သားအဖြစ် ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစားကြိုးစား အများနဲ့ တစ်ထောက်ဖြစ်နေသလို အာနီး၊ ဝန်ဒိန်း၊ ဒွေး၊ ကျော်ဟိန်းလည်း အဟုတ်၊ ဆတ်တီဆီးဂဲလည်းမဟုတ် ဂျက်လီ၊ ဂျက်ကီချန်းလည်း အဟုတ်လေတော့ တိုက်ကွက်တွေ အပြတ်အသတ်ကျရှုံးခဲ့ပြီး အားပန်းယိုင်နဲ့ခဲ့ရပါပြီ။ ပါးစပ်ဟောင်းလောင်းဖြစ်နေတဲ့ ပိုင်လည်း အားလုံးတွေ ကျယ်ဝန်း ပြူးထွက်ခဲ့ရပါပြီ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒေင်ကတော့ ပိုင်းဝန်းဆောင့်ကန်တာတွေဆို တောင့်ခံနေရတာပဲ။ ရင်ဘတ်ဆီဝင်လာတဲ့ လက်သီးတွေနဲ့ အင်္ကျီကို လဲကျမသွားအောင် ကြိုတင်ခံနေရတာပဲ။ ပါးတစ်လက်

တစ်ချက်စီ ဘယ်ပြန်ညာပြန် ဝင်လာတဲ့ လက်သီးတွေကိုလည်း ဖမ်း
ယူပျက်အောင် ကြိုးစားတင်းခံနေရတာပဲ။ ပြီးတော့ သွေးတွေထွက်
လာတယ်။ သူမဖြူ ဘူး။

ကြည့်စမ်း . . . သွေးတွေ . . . သွေးတွေ။

သွေးတွေကို ကွမ်းတံတွေးတွေများ မှတ်နေသလား လူငယ်
လေးရယ်။

“ဒေင်မော်ကွန်း . . . ဒေင် . . . ဒေင် . . . အား . . . ဒေင်
ဆော့တော့မယ်။ တော်ကြပါတော့၊ ရပ်လိုက်ပါတော့၊ မင်းဉာဏ် . . .
အထုတ်တဖန် . . . ဈေးတွေ . . . ဈေးတိရစ္ဆာန်တွေ အခုရပ်စဲ
အခု ရပ်စဲ။”

ဆွဲအနေတဲ့ ပိုင်ဟာ စိုးရိမ်ကြောက်လန့်ကြီးစွာနဲ့ပဲ။ နှုတ်
စာနေ သူ့အလိုလို ကဘောက်တီ ကဘောက်ချာတွေ ထွက်သွား
တော့တယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ စောစောက ဒေင်လက်ချက်ကြောင့်
အထိနာသွားတဲ့ လူတစ်ယောက်က ကားဘေးကနေ ဓားပြောင်
ကိုင်းပြီး ထလာတာကို ပိုင် လှမ်းမြင်လိုက်ရပါတယ်။

“ဟင်! . . . ဒေင် နောက်မှာ နောက်မှာ”

ဒါပေမဲ့ ပိုင် ဆုံးအောင် မအော်လိုက်ရပါဘူး။ လူငယ်
တစ်ယောက်က ရုတ်တရက် ဖြတ်ဝင်လာပြီး အဲဒီလူကို ဆောင့်တင်
လိုက်ပါတော့တယ်။ ပိုင် သေသေချာချာကြည့်လိုက်တော့ ဘိုထိုက်
ပြီးတော့ ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် All Black တွေနဲ့ ဒေင်အဖွဲ့
သားအားလုံး တစ်ယောက်ပြီးတစ်ယောက် ရောက်လာကြပါတော့
တယ်။

သရဲတွေ ကနေတဲ့အတိုင်း . . .

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ပိုင်ရဲ့ အမြင်အာရုံမှာ အမည်းတွေသာ
ထွန်းသွားပြီး ဘာကိုမှ သိသိကွဲကွဲ မမြင်ရတော့ပါဘူး။ ပိုင် တိတိ
ချာချာ မြင်နေရတဲ့ တစ်စုံတစ်ရာတော့ ကျန်ခဲ့ပါတယ်။ အဲဒါကတော့
အိမ်ကယ်ဂျက်ဆင်အကတွေ ခက်ရပ်အကတွေကို ရူးသွပ်ဖက်တွယ်
ဆွဲ သွေးစွန်းနေတဲ့ လူငယ်ကလေး ဒေင်မော်ကွန်းပါပဲ။

ဘယ်သူတွေ ဘယ်လောက်ဘဲ လာကယ်ကယ် ဒေင်က
ဆော့ မရတော့ပါဘူး။ ကျန်ရှိနေသေးတဲ့ အားလေးနဲ့တော့ တတ်နိုင်
အထိ ခုခံပါသေးတယ်။ သွေးတွေ တများများ ကျနေတဲ့ကြားထဲကပဲ
အထူးသွားအောင် ယိုင်းတိယိုင်းတိုင်နဲ့ အလူးအလဲ ထိန်းနေပါသေး
တယ်။

- သူ့ကိုယ်သူများ အက ဓော့ကျင့်နေတယ် ထင်သလား။
- သူ့ကိုယ်သူများ Stage ပေါ်မှာ အကောင်းဆုံး performance တစ်ခုကို တင်ဆက်နေတယ် ထင်သလား။

အဲဒီလိုနဲ့ ဒေင်ဟာ တဖြည်းဖြည်း တဖြည်းဖြည်း မိုက်ကယ်
အိမ်ဆင်ကကွက်တွေကတစ်ဆင့် သရဲက,ကွက်သို့ သရဲက,ကွက်သို့
အိမ်ခွပ်က,ကွက်ကနေ တစ်ဆင့် တစ်ဆင့် တစ်ဆင့်ပြီး တစ်ဆင့်
ခွေယိုဝ်။ ဒူးထောက်ကျ၊ ခေါင်းငိုက်စိုက်ကျ . . .

နောက်ဆုံး နောက်ဆုံးတော့ အဲဒီခက်ရပ်ဟာ မြေပြင်ပေါ်
ကျကျပြီးပြတ် ပုံကျသွားပါတော့တယ်။

“ဒေင်မော်ကွန်း”

ဒီတစ်ခါအော်လိုက်တဲ့ ပိုင်ရဲ့အသံက ရှိသမျှ တစ္ဆေသရဲတွေ

ထွက်ပြေးလွှဲစင်သွားလောက်ပါရဲ့။ အသားကုန် ကျုံးအော်ပြီး ဖေင့်
အနုထာကို ခြေတင်လိုက်မိတယ်။ ကြည့်စမ်း . . . သူ . . . သူ . . .
သူ့မုဆိုးတော့ဘူး။ ပိုင်ရဲ့ ခူးတွေလည်း ချက်ချင်းပဲ အရပ်ကြီးပြင်
သလို ခဲတော့သွားခဲ့ ပါတယ်။ ပြီးတော့ ပိုင်လည်း ပိုင်ကိုယ်ပိုင် ဘာမှန်း
ဆီတော့ဘူး။

● “ဖေင့် ... ဖေင့် ... ထ ... အခု ထက။ ဒါ ဘာ
လုပ်နေတာလဲ၊ ဘာလုပ်နေတာလဲ”

လို့ သေကောင် ပေါင်းလဲ အော်ဟစ်ခဲ့ပုံတွေ . . .

● မျက်ရည်တွေစီးကျလာပြီး သွေးရှူးသွေးတန်း ပိုကြွေ
ပုံတွေအားလုံး အားလုံး အသိနဲ့ခန္ဓာ ကွဲထွက်သွားခဲ့တာ
တွေပေါ့။

ပိုင် အသိတရား ပြန်ဝင်လာတဲ့အချိန်ကတော့ လူတွေ
ချန်းစု၊ ချန်းစု ကြားက ပိုင်နားထဲကို သံချောင်းတစ်ခု ထိုးသွင်း
လိုက်သလို။

“ပိုင်ပိုင်ဆင့် နင် သေပေးဖို့ပြင်ထား။ ဖေင့် တစ်ခုခုဖြစ်ရင်
နင့်ကို ဒီတိုင်းမထားဘူး။ ဘယ်နည်းနဲ့မှ လွတ်မြောက်ခွင့်မပေး
နိုင်ဘူး”

လို့ ကြားလိုက်ရတဲ့ ဘိုထိုက်ရဲ့ အော်သံနဲ့အတူ ဖေင့်ကိုအ
ကားနဲ့ခေါ်ဆောင်သွားတဲ့အချိန်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ပိုင် တစ်ယောက်
တည်း လမ်းပေါ်မှာ ခူးထောက်ပြီး သူ့ရှူးမလေးလို ကျန်ခဲ့တယ်။
ဘယ်သူကမှ ဂရုမစိုက်ကြတော့ဘူး။ ဘယ်သူကမှ လှည့်မကြည့်ကြ
တော့ပါဘူး။ လူမပြောနဲ့ ခွေးတစ်ကောင်၊ ကြောင်တစ်ကောင်

နို့တော့ပါဘူး။

ဒါပေမဲ့ ရပါတယ်။ ဘယ်သူမှမရှိရုံ ဘယ်သူကမှ ဂရု
မစိုက်ပိုက် ပိုင်ကတော့ ကြားချင်တဲ့ အရာဝတ္ထုကြားပါစေ။

ဒီမြေပဲကြားကြား၊ ဒီမိုးပဲကြားကြား၊ ဒီကောင်းကင်ပဲကြား
ကြား၊ ဒီလနဲ့ ဒီကြယ်တွေပဲကြားကြား၊ ဒီလေဟာ နယ်ထဲပဲ လွင့်ပျံ
သွားရင်ကွဲနာကျတဲ့အသံမျိုးနဲ့ တဖြည်းဖြည်း မီးပုန်ပုန်လေးသာ
ဖြစ်ရတော့တဲ့ ဖေင့်ကားကို လှမ်းကြည့်ပြီး ပြန်အော်လိုက်ပါတော့
တယ်။

“ဖေင့်မော်ကွန်း နင် ဘယ်သွားမှာလဲ။ ဘာလုပ်မှာလဲ။ အခု
မှတ်ချင်းပြန်ကောင်းပေးပါ။ နင်နဲ့ငါ ရန်တွေ ကုန်သွားပြီလား။ ဒီညက
ပိုင်နဲ့ငါအတွက် ရန်ကုန်တဲ့ညလား။ နင် သေရဲသေကြည့်၊ သေရဲရင်
သေကြည့်။ သတ္တိရှိရင် သေကြည့်လိုက်”

...

ရန်ကန်ည

လှငယ်တချို့ ချစ်တဲ့ည။
 လှငယ်တချို့ မုန်းတဲ့ည။
 ဝိတုဆုတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 သီလ လှတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 အမှားအမှန်ငြိတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 အထွားအပြန်ရှိတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 စမ်းရေအေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 ဝန်းအတွဲမွှေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 အနမ်းတွေပေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 လမ်းတွေဝေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 အိပ်မက်လှတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 အိပ်မက်ဆိုးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်။
 သွေးစွန်းတဲ့ ည လည်းဖြစ်နိုင်သလို။
 ဆွေးလွန်းတဲ့ ညလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။
 အမှူးတွေ ရမ်းတဲ့ ည ဖြစ်နိုင်သလို။
 အရူးတွေ လန်းတဲ့ ညလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။
 လူတစ်ယောက် မွေးဖွားတဲ့ည ဖြစ်နိုင်သလို
 လူတစ်ယောက် သေသွားတဲ့ညလည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။
 ဟော့ပေါ့တံ စားလို့ကောင်းတဲ့ည ဖြစ်နိုင်သလို
 တစ်ပေါ့ပေါ့ အန်နေတဲ့ ညလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။

စားတွေနဲ့ ခုန်ပေါက်တဲ့ ည ဖြစ်နိုင်သလို။
 သွေးတွေနဲ့ ရူးလောက်တဲ့ ညလည်းဖြစ်နိုင်တယ်။
 ဘယ်လို ညပဲဖြစ်ဖြစ်ပေါ့ အဲဒီ "ည" ကတော့
 အဖြစ်အပျက်တွေကို ဥပေက္ခာပြုစွာနဲ့
 မနာလိုစရာ ကောင်းအောင်ကို
 ရက်ရက်စက်စက် အိပ်မောကျနိုင်ရက်တယ်။
 ဒါပေမယ့် ဒီလမ်းမကြီးကတော့
 အဲဒီအဖြစ်အပျက်တွေ အားလုံးကို ရှုရှာစွာနဲ့ပဲ
 ညှာညှာတာတာ ပွေ့ထားပေးပါတယ်။
 လ.ကွေးကွေးလေးကလည်း တအံ့တဩနဲ့
 ငေးငေးမောမော ဝိုက်ညှိနေတယ်။
 ကြယ်ကလေးတွေကလည်း တဖျပ်ဖျပ်နဲ့
 ဖေးဖေးမမ လှမ်းကြည့်ကြတယ်။
 ည. ငှက်တွေကလည်း အထိတ်တလန့်နဲ့
 ပြူးပြူးကြောင်ကြောင် ခေါင်းထောင်ကြည့်တယ်။
 တံတားဖြူလေးလည်း မှိုင်လို့။
 ဓာတ်တိုင်ကြီးလည်း ဝိုင်လို့။
 ဝိတ်မပါဘဲသွားနေရတဲ့ ကားစက်သံတွေကလည်း
 ငြီးငွေ့ ရျောက်ချားဖွယ်ကောင်းပါရဲ့။
 ရထားဥဩသံနောက် သံယောင်လိုက်တဲ့
 ဓွေးအူသံလောက် ခါးသီးတာမရှိတော့ဘူး။
 ဖတ်ဝန်းကျင်ကလည်း ဘာမှမသိသလို

အထိအထိ နေနိုင်လိုက်တာ။
 ထွက်သတ် ဝင်သက်များ ရှုနေရောသလား။
 အဲဒီလိုနဲ့ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်က ဖြစ်မယ်။
 ဦးထိပ်ထွဲရဲ့ တရားသံကြားရပြီ။
 ဖြောင့်မှာ ရောင်နီလာတော့မယ်။
 ဘာမှမသိရဘူးတဲ့ အာရုံဦးကလေး။
 ယန်းတလေးတစ်ပွင့်လို လန်းစွင့်လာတော့မယ်။
 အပြည့်အဝအိပ်စက်တာကို နေမင်းကြီးကလည်း
 ခွန်အားတွေ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ နီးထလာတော့မယ်။
 တို့မြို့တော် ရန်ကုန်ကြီးကတော့ . . .
 အပြုံးပိန်ပိန်ကြီးနဲ့ နေ့သစ်ပေါင်းများစွာကို
 သေချာပေါက် စိန်ခေါ်ပါတော့မယ်။
 ခေါင်းမော့စွာ
 ရင်ကော့စွာ
 ရယ်မော့စွာနဲ့
 "ဒီနေ့လည်း ဘာတွေ ဖြစ်ကြဦးမလဲ။ လာထား" လို့
 လူငယ်တချို့ချစ်တဲ့ည
 လူငယ်တချို့မုန်းတဲ့ည
 အဲဒါ . . . ရန်ကုန်ည။

(၁၄)

အခင်းဖြစ်ပွားပြီးလို့ . . .
 နာရီပေါင်း (၁၆) နာရီ ပြည့်သွားတဲ့အချိန်
 ည (၈:၀၀) နာရီခန့်မှာ . . .
 ဒေသဟာ ရုပ်နဲ့နာမ် ပြန်လည်ပူးတွဲ နီးထနိုင်ခဲ့ပါတယ်။
 ကြည့်စမ်း . . . ငါ . . . ငါတကယ်ပဲ မသေခဲ့ပါလား။
 သူ့သတိရလာတဲ့အချိန်ဟာ သူ့ငယ်ချင်းတွေ ဝိုင်းရံပြီး drip
 တံတန်းလန်းနဲ့ အထူးကု ဆေးခန်းတစ်ခုထဲကို ရောက်ရှိနေတဲ့
 အချိန်ပဲ ဖြစ်မှာပါ။ "ငါဘယ်ရောက်နေတာလဲ" ဆိုတဲ့ မေးခွန်းကို
 ဝရာမလိုပါဘူး။ ဘယ်နှနာရီပဲ သေသေ၊ ဘယ်နှရက်ပဲသေသေ၊
 ဘယ်နှလပဲသေသေ၊ ဘယ်နှနှစ်ပဲသေသေ၊ ဘယ်ဘဝကိုကံရောက်
 ဘဝတ် ဒီနေရာကိုရောက်ရှိနေရခြင်း အကြောင်းအရင်းက ဝိုင်ဝိုင်
 အနံ့နဲ့ပတ်သက်တဲ့ shock ကြောင့်ပို သူ့ဘယ်သောအခါမှ
 သတိပါဘူး။

သတိရချေခြင်း မျက်လုံးဖွင့်ကြည့်ချင်ပေမယ့် မျက်လုံး
မကွန် အထိုးအနက်ခံထားရတာမို့ ဘယ်လိုမှ မဖွင့်နိုင်ခဲ့ပါဘူး။ ဒါ
မျက်လုံးအိမ်နဲ့ မျက်တောင်လှုပ် သွားတာကို စောင့်ကြည့်နေ
သူငယ်ချင်းတွေ မြင်သွား ကြတယ်ထင်ပါတယ်။ အထိတ်တနာ
တင့်တင့်ကြာ ဝမ်းပန်းတသား ပြူးပြူးပြာပြာနဲ့ လူနာစောင့်တို့ရဲ့ ထုံ
အတိုင်း . . .

“ဟာ! . . . ကြည့်စမ်း”
“ဘာလဲ . . . ဟင် . . . မျက်လုံးလှုပ်လာပြီ။ ဒေင်
“ဟား . . . ငါတို့ ဒေင် သတိရလာပြီ”
“ဒေင် . . . ဒေင်၊ ဆရာမခေါ်လေကွာ။ ဆရာမ ဆရာမ
ဆိုပြီး ဝရန်းသုန်းကား ဖြစ်သွားကြပါတယ်။ သူတို့လူ
အနားမှာ ဖျာယာခတ်နေပေမယ့် ဖူးသူကဖူး၊ ရောင်သူကရောင်
နာသူကနာ၊ ကျီးသူက ကျီးတွေ ဖြစ်ကုန်ကြ မှာပါပဲ။

ပြီးတော့ ဘယ်သူတွေ ဘာတွေ ဘယ်လိုဖြစ်ကြပါ
လဲ။ နေတွေညတွေရော၊ ဒေင် Dancer အဖွဲ့ရဲ့ အချိန်ဇယားတွေ
ဒေင်ရဲ့ အိမ်အခြေအနေရော၊ အဝေးရောက်မိဘတွေရော၊
ချစ်တဲ့ အနုပညာနဲ့ ပရိသတ်တွေရော ပြီးတော့၊ ပြီးတော့ ဝိုင်ဝိုင်
ရော . . .

အဲဒါတွေအားလုံး သိချင်နေပေမယ့် လောလောဆယ်
သိလိုက်တာတစ်ခုကတော့ တစ်ကိုယ်လုံးလှုပ် မရအောင် နာ
နေတာပါပဲ။ ဟင့်အင်း . . . မဲဟုတ်သေးဘူး။ နာကျင်နေတာ မဟုတ်
ဘူး။ နာကျင်လွန်းလို့ နာရမှန်း မသိတော့ဘဲ တစ်ကိုယ်လုံး ထူထူ

ထုံထုံကျင်ကျင် ခံစားနေရတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ စကနေတော့
ဆရာမနဲ့ ဒေါက်တာရောက်လာပြီး ထုံးစံအတိုင်း ကြည့်ရှုစစ်ဆေး
တယ်။ စမ်းသပ်တယ်။ မှာစရာရှိတာမှာတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေက
ညည်း မေးစရာရှိတာမေးတယ်။

သူ လူသာမလှုပ်နိုင်ပေမယ့် အားလုံးကို ကြားသိခံစားနေရ
တယ်။ ခန္ဓာကိုယ်ကြီး သေမပေးတာဘဲ ဒေင်မော်ကွန်းက ဒေင်
ခံတွန်းကို ကျေးဇူးတင်ရမှာဖြစ်ပါတယ်။ အမည်နာမတောင် “ဒေင်
တို့ငြင်း” လို့ ပြောင်းလိုက်ရရင် ကောင်းမလား။ ဆရာဝန်နဲ့ ဆရာမ
တို့သွားတော့ သူ သူငယ်ချင်းတွေ သူ့အနားကို ပြန်ကပ်လာပြီး
ကျေးဇူးလို့က်လို့စွာ အားပေးကြပြန်တယ်။

“ဒေင် . . . ဒေင် . . . မင်း သတိရပြီနော်။ သေမပေးဘဲ
အတွက် အရမ်းဝမ်းသာတယ်။ အရမ်းကျေးဇူးတင်တယ်ကွာ”
“အိပ်မက်ဆိုးကြီးထဲက ရုန်းထွက်နိုင်တဲ့အတွက် ဂုဏ်ယူပါ
အားလုံးအတွက်ရော မင်းအတွက်ရော သေမပေးတာ အရမ်း
ဝမ်းသာတယ်ကွာ။ ဒီအချိန်မှာ မင်းကို သေခွင့်မပေးနိုင်သေးဘူး။
အဲဒါတွေ ဘယ်လိုပဲသေသေ မင်းကတော့ သေဖို့ကို ပြင်ဆင်ပြီး
သေရမယ် ဒေင်”

“မင်း အားလုံးကို သတိရတယ်မို့လား။ ငါတို့ ပြောနေတာ
အဲဒါ ကြားတယ်မို့လား။ မင်း တယ်နေရာရောက်နေတယ်ဆိုတာ
အဲဒါ သိတယ်မို့လား။ အားလုံးကို သိတယ်ဆိုရင် ဒီအချိန်ကတိုင်း
အဲဒါတွေနားမာရေးကို အမြန်ဆုံးပုံမှန် ဖြစ်အောင် အကောင်းဆုံး
အလမ်းနဲ့ ကြိုးစားပို့မယ်လို့ ကတိပေးပါ ဒေင်”

"ဟုတ်တယ်။ မင်း လောလောဆယ် လုပ်ရမှာက ငါတို့ ပြောတာတွေကို ကြားရင် ကြားတဲ့အတိုင်း တုံ့ပြန်ပေးဖို့ပဲ။ ခုချိန်မှာ ဘာမှမတွေ့နဲ့ စိတ်မကောင်းစရာတွေရော၊ အလုပ်ကိစ္စတွေရော ခေါင်းထဲကဖယ်ထား။ မင်းဦးနှောက်ကို အေးဆေးပဲထားပါ။ အဖြစ် အပျက်က ရင်နာရပေမယ့် မင်းသေမပေးတဲ့အတွက် အရမ်း ပျော်တယ်"

အားရှိတဲ့ စကားတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူ စကားတွေ အရမ်းပြောချင်လေ တယ်။ ပြောချင်ပေမယ့်လည်း နှုတ်ခမ်းတွေက ဘယ်လိုမှ ဖွင့်မရဘူး။ မျက်လုံးတောင် ဖွင့်မရမှတော့ နှုတ်ခမ်းနဲ့မေးရီးလောက်တော့ ကျိုးပဲ့စုတ်ပြတ် သွားလောက်ပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူ နှုတ်ခမ်းလေး အားတင်းပြီး လှုပ်ခတ်ကြည့်ပုံကို သူငယ်ချင်းတွေ မြင်သွားတယ် ထင်ပါတယ်။ ဘိုထိုက်က စပြီး . . .

"ဒေင် ငြိမ်ငြိမ်နေလေ။ လုံးဝကိုနားနေရမှာ။ ဘာတစ်ခုမှ မလှုပ်ကြည့်ပါနဲ့။ ကောင်းပြီ။ မင်း ဘာပြောချင်နေတယ်ဆိုတာ ငါတို့သိတယ်။ မင်း ဘာတွေသိချင်ကြားချင် နေတယ်ဆိုတာလည်း ငါတို့ သိတယ်။ ဒီတော့ အဲဒါတွေ အားလုံး ငါတို့ပြောပြမယ်။ အေးဆေးနားထောင်ပါ။ နား ထောင်ရင်းနဲ့လည်း အိပ်ချင်အိပ်လိုက်ပါ"

လို့ ပြောအပြီးမှာပဲ သူငယ်ချင်းတွေအားလုံး တစ်ယောက်တစ်လှည့် သူသိချင် ကြားချင်တာတွေကို ပြောပေးပါတော့တယ်။ သူသူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက နပ်တယ်။ တစ်ယောက်ချီအထူး တစ်ယောက်ကသိတယ်။ တစ်ယောက် ဘာဖြစ်ချင်လဲ။ ဘာပြောချင်

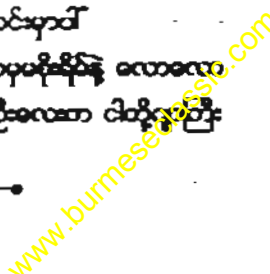
ဆဲဆိုတာကို တစ်ယောက်က ကြိုမြင်တယ်။ ဆိုလိုတာက သူတို့ ခြောက်ယောက်က စိတ်တူသဘောတူတွေဖြစ်ပြီး တစ်ယောက်နဲ့ တစ်ယောက် အလို့လိုနားလည်နိုင်တဲ့ စိတ်ချင်းဆက်၊ ဒါမှမဟုတ် အချင်းဆက် ညီအစ်ကိုတွေလို ဖြစ်နေတာမျိုးကိုပါ။

နီးသား။ ။ "မင်းအရင်ဆုံး သိချင်နေတာက ပေါက်စီမိုလား။ ပေါက်စီ အသံမကြားရလို့ စိုးရိမ်နေတာမို့လား။ မင်းလည်း ဒီ အခြေအနေရောက်နေမှတော့ ဘယ်သူ ဘာဖြစ်ဖြစ် လက်ခံနိုင်တဲ့ အရည်အချင်းရှိပြီပေါ့လေ။ ပေါက်စီ ခေါင်းက ဒဏ်ရာ တော်တော် ဖြင်းတယ်။ ဒေင် စိုးရိမ်စရာမရှိပေမယ့် ပြန်ကောင်းဖို့ အချိန်နည်းနည်းပေးရမယ်"

ကြားလိုက်ရတဲ့ စကားကြောင့် သူရင်ထဲ မောပန်းနှမ်းနယ် သွားပြီး လည်ချောင်းမှာလည်း ဆို့နှင်လာပါတယ်။ အေးလေ . . . သူတောင် တမလွန်မြို့တော်ကို အလည်ခဏ ရောက်ခဲ့သေးတာပဲ။ ထွန်တဲ့ကောင်တွေလည်း တစ်ယောက်လောက်ကတော့ ထိပြီပေါ့။

"သူ မင်းရဲ့ ယ်ဘက်စုတင်မှာ ရှိနေပါတယ်။ အိပ်ဆေးအချိန် နဲ့ မနီးသေးဘူး။ ငါတို့လည်း မတ်တတ်ကုနေရတာပါပဲ။ ငါက အာမှာ ဒဏ်ရာရသွားတယ်။ ဘိုထိုက်က နားထင်ကွဲသွားတယ်။ အတင်းကောင်းက လက်မောင်းထိသွားတယ်။ ဟိန်းလေးက မျက်နှာ အိပ်ပြင်လုံး ဖူးရောင်နေ တယ်။ မင်းသိချင်မယ် ထင်လို့သာ ပြောရတာပါ။ ငါတို့က တစ်ရက်နှစ်ရက်နဲ့ ပြန်ကောင်းမှာပဲ"

အတင်းကောင်း။ ။ "ဟုတ်တယ်။ မင်း ဘာမှမဆိုချိန်နဲ့ လောလော ဆယ်တော့ ပေါက်စီ ဦးလေးက ငါတို့လူတို့

ဖြစ်နေတာဆိုတဲ့ ဆရာမဖြစ် ပြောလိုက်ရတယ်။ အခြေအနေတို
ထက်ပိုသော သိန်းသနတယ်။ မင်း Family ကတော့ အေးဆေးရှိနေ
နဲ့မှာ။ ခင်ဦးလေးကတော့ မင်း ပြီးရင် ပြီးတာမို့လို့ ရှိုးပွဲတွေ
ဆက်တိုက်ဖို့လို အလုပ်ရှုပ်နေတယ်လို့ လိုမိုထားလိုက်တယ်”

“မင်းရဲ့ ရိုက်လက်စကားတွေနဲ့ ကြော်ငြာကိုလည်း ဂျာကြီး
ကြည့်စိတ်နေတယ်။ ဘိုထိုက် ဘွားတော်ဆီကိုတော့ ဘယ်လို
ဆောင်ရွက်သွားသလဲမသိဘူး။ ဘွားတော်က အတိအကျသိချင်
ဖို့ ဘိုထိုက်ကို အသေစစ်နေတယ်။ Shook က ကြီးတော့ တစ်ဖက်
ဖော်တ သိသွားမှာပေါ့ကွာ။ သူ နားထင်ကွဲသွားတာ တော်သေး
ထယ်။ နားထင်ဆိုတော့ ဆံပင်အုပ်ထားပြီး အပီအပြင်ငြင်းလို့
တောင်းတာပေါ့”

တိန်းလေး။ ။ “အစ်ကကတော့ မင်းရဲ့အခြေအနေပဲ ဒေဒင်။ ပေါက်
အချိန်ပေးရမယ်ဆိုတာ တစ်ပတ်ထက် မပိုဘူး။ မင်း
ကတော့ ပြန်ကောင်းဖို့အတွက် အချိန်အများကြီးပေးရမယ်တဲ့။
ဒက်ရာတွေကပြင်းတော့ မျက်လုံးဖွင့်နိုင်ဖို့နဲ့ စကားပြောနိုင်ဖို့ကို
အရင်ကြိုးစားရမှာ။ ဒါက သိပ်မကြာပါဘူး”

“ဒါပေမဲ့ ခြေတွေလက်တွေက မကျိုးရုံတစ်မယ်။ အရိုးထိ
အောင် ဒက်ဖြစ်သွားတာဆိုတော့ ဂျာကြီးက စင်ကာပူသွားကုန်
မင်းကို ပြောလိမ့်မယ်။ ချက်ချင်းကြီးတော့ မဟုတ်ဘူး။ မင်းရဲ့
အပြင်ဒက်ရာတွေ သက်သာပြီး ထူထူထောင်ထောင်ဖြစ်မှ ဒီထော့

ဒီမှာပဲ အရင်ဆုံး ကောင်းကောင်းနားရမယ်။ ငါတို့ အထူးကု
ဆေးခန်းတစ်ခု ရှယ်ယူထားတယ်။ အတတ်နိုင်ဆုံးတော့ ဆေးပိလုပ်
ဆောင်တာပဲကွာ”

သူ သက်ပြင်းတော့ ချနိုင်ပါသေးတယ်။ ဒီအချိန်မှာ အားလုံး
ဒီစကားကိုနားထောင်ပြီး အားလုံးပြုသမျှပဲ နှုတ်တော့မှာပါ။ သူ့ကို
ကုညွှန်တဲ့အောင် (ကလို့မရအောင်) ဝိုင်းရိုက်ခဲ့ကြတယ်ဆိုတာ
အဖြေက ရှင်းနေပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ဒေဒင်မသေပါဘူး။ သေခဲ့ရင်တောင်
ဒီဟာအက ချက်ချင်း ထ.ကမယ်။ ပြီးတော့ တမလွန်မှာ အက
ဆင်တန်း ဖွင့်မယ်။

ဘိုထိုက်။ ။ “အေး . . . နောက်ဆုံးအနေနဲ့ မင်းသိချင်တာက
ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ပဲဖြစ်လိမ့်မယ်။ ဒီလိုဖြစ်ပြီးမှတော့ ငါလည်း
ပြောချင်ပေမယ့် ပြောရတော့မှာပေါ့ကွာ။ သူက ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့်
အိတ်ဒက်ရာ တော်တော်ရနေတယ်တဲ့။ အားလုံးကိုရှောင်ပြီး ကျော
ကော့ခိုင်အိမ်မှာ ပုန်းနေတယ်။ ကျောကော့ခိုင်ကလည်း ဒီနေ့မှ
ဆန်ကောက်က ပြန်ရောက်တာ။ ရှုတင်ရော ရီကောဒင်းရော ပျက်
သွားတဲ့အတွက် သတင်းကတော့ စ.ထွက်သွားပြီတဲ့”

“...
“သူ့မှာ မန်နေဂျာမရှိသေးတော့ အလုပ်ကိစ္စတွေကို တော့
ကော့ခိုင် ဦးဆောင်ပြီး သူဝယ်ချင်းတစ်သိုက် ဝိုင်းရှင်းနေရတယ် ပြော
ထယ်။ သူ့အဒေါ်ကိုလည်း လိမ်ထားတယ်တဲ့။ ဒီသတင်းအတွက်အားလုံး
ကျောကော့ခိုင်ဆီက တစ်ခုချင်းဝင်နေတာ။ မားသာကြီးက မှီသေး
ထားဆိုတော့ သူ့ဖုန်းကိုတော့ လက်မခံလို့ မရဘူး ဒေဒင်”

www.burmeseclassic.com

အင်း . . . ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာပေါ့လေ။ ဘာတတ်နိုင်တော့မှာလဲ။
 "အဲဒါက အရေးမကြီးဘူး။ အခုခက်နေတာက ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်
 ရယ်၊ တော့တော့ဆိုင်ရယ်။ မားသားကြီးရယ်ပဲ။ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်က မင်း
 တော့တော့ဆိုင်မယ်တဲ့။ ကျော့ကော့ဆိုင်ကလည်း တော့လို့ရအောင်
 ဘာသားကြီးနဲ့ပေါင်းပြီး လှုပ်ရှားမယ်တဲ့။ မာမီကလည်း ဘယ်သူ
 ကြောင့်ဖြစ်တာလဲ။ ဘယ်နယောက်လဲ။ ဘယ်သူ့သားသမီးတွေ
 လဲဆိုတာကို အတိအကျဖော်ထုတ်မယ်။ တရားစွဲမယ်တဲ့"

ဒီဘွားတော်က လျှော့တွက်လို့ရတာမဟုတ်။ သားကိုထိခိုက်
 ဘေးအန္တရာယ်ဆိုတဲ့ အစားထဲက။ ဘိုထိုက်သာ ခြေကျိုးလက်ကျိုး
 ဖြစ်တာ တွေးတောင် မတွေးဝံ့စရာ။

"မာမီသာ အဲလို လှုပ်လိုက်မယ်ဆိုရင် ကျန်တဲ့ မိဘတွေက
 လည်း အကုန်အုံကြွလာမှာ။ ဘယ်သူမှ အထိခံတာတွေ မဟုတ်ဘူး။
 လောလောဆယ် ကျွိုင်အပူဆုံးက ကျော့ကော့ဆိုင်ပဲ ဒေဒင်။ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်
 တို မင်းနဲ့တွေ့ပေးမယ်ဆိုရင် မာမီကို ဒေဒင်ဆေးဖြစ်အောင် တာဝန်
 ယူမယ်တဲ့။ မတွေ့ပေးဘူးဆိုရင် ပြဿနာကို မီးကုန်ယမ်းကုန် ဖြေ
 မယ်တဲ့။ အဲဒါ နောက်ဆုံးဝင်တဲ့ဖုန်းပဲ"

...

"ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ကလည်း ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တော့ရှပြီးရော ဝန်ခံမယ်
 တဲ့။ တောက်၊ . . . ငါကတော့ လုံးဝမကျေနပ်ဘူး ဒေဒင်။ သူ့မျက်နှာ
 လည်း မမြင်ချင်ဘူး။ သူ့အသံလည်း မကြားချင်ဘူး။ သူ့ကြောင့်
 ဒီလိုတွေဖြစ်ရတာ"

ဘိုထိုက်က ပြောရင်းပြောရင်းနဲ့ ဒေဒင်တွေ ပေါက်ကွဲထွက်

အသံတယ်။ ပေါက်ကွဲရောပဲ။ ဒီထက်ပိုပြီး တော့လည်း ပေါက်ကွဲနိုင်
 သိတယ်။ သူ့အတန်တန်တားရက်နဲ့ သူ့အခါခါ သတိပေးရက်နဲ့
 ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာ မဟုတ်လား။

ဒေဒင်။ "စိတ်ထိန်းပါ ဘိုထိုက်ရော။ ဒေဒင်ကခုမှ သတိ ရလာတာ။
 ခုချိန်မှာ သူ သိချင် ကြားချင်တာလေးတွေကိုပဲ ပြောပေး
 မဟုတ်ဘူးလား။ မင်းက ဒီလောက်ဖြစ်နေရင် သူ ဘယ်လိုခံစား
 နေလဲ။ ကြားလား ဒေဒင်။ ဒီကောင်ကတော့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ကို အသေ
 အင်းတုန်းပဲ။ သူ့မားသားကြီးကို အပီအပြင် ငြင်းနေရတော့ ပိုတင်း
 အာပေါ့ကွာ"

...

"ဂျာကြီးကတော့ ပြောတယ်ကွ။ ဖြစ်ပြီးမှ မထူးတော့ဘူး။
 အင်းမနေကြနဲ့တဲ့။ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ကို တွေ့ခွင့်ပေးလိုက်တော့တဲ့။ ကျော့
 တော့ဆိုင်ကလည်း ဘာပဲပြောပြော အမိကကျတော့တယ်။ သူက
 နှစ်ဖက်ကြား ဝင်ကြပ်တာမဟုတ်ဘူး။ ကြပ်သလိုလို့နဲ့ အားလုံးအဆင်
 မပြေသွားအောင် လုပ်တာ။ ဒါကြောင့် မင်း အခြေအနေကောင်းလာ
 ရင် ပိုင်ပိုင်ဆိုင်နဲ့တွေ့ဖို့ စီစဉ်ရလိမ့်မယ် ထင်တယ် ဒေဒင်။ ဒါမှ လူကြီး
 တွေမပါဘဲ ပြီးသွားမှာ။ မင်းလည်းလက်ခံမှာပါ"

သူမကို သက်စွန့်စံဖျားကယ်ခဲ့ပြီးမှ ဘာကို လက်မခံနိုင်
 ရောအကြောင်း ရှိတော့လို့လဲ။ ဒေဒင်ဟာ နားထောင်ရင်းနဲ့ဖြစ်သမျှ
 အကြောင်း အကောင်းချည်းပဲလို့သာ တွေးပြီး သက်ပြင်းတွေပဲ
 အခါခါ ချမိနေပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ စိတ်ရောလူပါ ပင်ပန်းနာကျင်
 နှုနဲ့ ဆေးအရှိန်တွေ စုပေါင်းပြီး မျက်လုံးတွေ လေးလံထိုင်နိုင်အောင်

www.burmeseclassic.com

ပါတယ်။

ဟိန်းလေး။ ။ "ဘာကိုစွဲပဲဖြစ်ဖြစ်ကွား၊ ငါတို့ ဘာသာ ကောင်းသလို ကြည့်လုပ်တော့မယ်။ မင်း အေးဆေးအနားယူလိုက်နားထောင်ရင်းနဲ့ပဲ ပြန်အိပ်ရင် အိပ်လိုက်တော့။ မင်းညာက ကတော့ စင်ကာပူလစ်သွားပြီလို့ ကြားတာပဲ။ သူက ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် သူ group ကတော့ အလဲလဲ အကွဲကွဲပဲ။ ဝါမားသားကြီးကလည်း အမှုလုပ်ဖို့ ပွဲစိပွဲစိပြောနေတယ်။

ဂျာကြီးကတော့ သူတို့နဲ့ပိုင်ပြီး အမှုလုပ်စရာမလိုဘူးတဲ့။ နာမည်ပျက်သေးတဲ့အပြင် စိတ်လည်းပန်းမယ်။

အချိန်လည်းကုန်မယ်။ အလုပ်လည်း မျက်မယ်တဲ့" အဲဒီလိုနဲ့ တစ်ယောက်တစ်လှည့် ပြောပေးတာကို နားထောင်ရင်း ဒေင် တကယ်အိပ်မောကျသွားပါတော့တယ်။

- သူ အခြေအနေကောင်းလာလို့ . . .
- တစ်ပတ်ပြည့်သွားတဲ့အချိန် . . .
- ည (၈) နာရီခန့်မှာ . . .
- ကျောကေခိုင် ဦးစီးဦးဆောင် ကြိုးပမ်းမှုနဲ့ . . .
- ဆေးခန်းထဲကို ပိုင်ပိုင်ဆင့် ဆင့် တကယ်ပဲရောက်ရှိ လာပါတော့တယ်။

သူက ပတ်တီးအဖွေးသားနဲ့ စုတင်ပေါ်မှာ မှီလျှော ထိုင်နေတယ်။ သူငယ်ချင်းအပေါင်းပါတစ်စုက သူ့ရဲ့နှုတ်ခေါင်းရင်းတစ်ဖက် တစ်မျက်မှာ ရပ်နေကြတယ်။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရဲ့ သူငယ်ချင်းမ သုံးယောက်ကတော့ အရင်ဆုံးဆင်လာပြီး သူ့ရဲ့နှုတ်ခေါင်းမှာ မျက်နှာ

ထယ်လေးတွေနဲ့ ရပ်နေကြပါတယ်။

အချိန်အနည်းငယ်ကြာမှ တရားခံ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဟာ မီးခိုးရောင်ရှင်းပန်းကို အနက်ရောင် တီရှပ်လက်ရှည်နဲ့ တွဲဝတ်ပြီး အလွန်လှပတဲ့ ပန်းစည်းကြီးကိုကိုင်ရင်း ဝင်ရောက်လာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ နှိုက်ကတည်းက စကားမပြောနိုင် လောက်အောင် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေကြတဲ့ လူငယ်တစ်စုဟာ ပိုင်ပိုင်ဆင့် ဝင်ရောက်လာချိန်မှာတော့ တျောက်ရပ်တွေလို တုပ်တုပ်မမလှုပ်ဘဲ ငြိမ်ကျသွားခဲ့ပါတယ်။

ခဏခနဲမှ သူလှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သူမရဲ့ မျက်နှာဟာ ဆုံးစံအတိုင်း ပြင်ဆင်ဖြယ်သထားမှု မရှိတဲ့အပြင် တစ်ပတ်အတွင်း သီသီသာသာ ညှိုးလျော်နွမ်းလျစွာနဲ့ မျက်လွှာချပြီး ခပ်တောင့်တောင့်ရပ်နေတာကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါတယ်။ သူ အဲဒီလိုကြည့်နေဆုန်းမှာပဲ သူမက လှမ်းကြည့်လိုက်တာနဲ့ အကြည့်ချင်းဆုံသွားပါ့မယ်။ ပြီးတော့ သူမက . . .

"ဒေင်မော်ကွန်း" လို့ နာမည်ကို အစပျိုးခေါ်ပြီး ပန်းစည်ကြီး လှမ်းပေးလိုက်မိတယ်။

အဲအချိန်မှာ ဘယ်သူမှမမျှော်လင့်တဲ့ (မထင်မှတ်တဲ့) အရပ်ဆိုး အကျည်းတန်စေတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခုက ပြန်းခနဲ တူရောက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ အဲဒါကတော့ ပိုင်ပိုင်ဆင့် ပန်းစည်းအတမ်း သူက လက်အလှမ်းမှာ ခပ်တောင့်တောင့် ရပ်နေတဲ့ သူ့ထိုက်က ဘာမပြောညာမပြောနဲ့ ပန်းစည်းကို ဖျတ်ခနဲခွဲသွားစေတဲ့ အတိုက်ခတ်ခတ် ကိုင်ပေါက်ပစ်လိုက်တာပါပဲ။

“ဟာ!”

“ဟင်!”

“ဟေ့ကောင်”

အားလုံးဟာ အထိတ်တလန့်နဲ့ တိုထိုက်ကို ဝိုင်းကြည့်နေကြတာပဲ။ အလွန်လှပတဲ့ ပန်းစည်းကြမ်းကြမ်းပြင်မှာ ဝေ့စရဲ့ ဖွာလန်ကျဲလို့။

“ဘာလာလုပ်တာလဲ။ ခုမှ ဘာလာလုပ်တာလဲ။ နင်တို့ ဒီလိုလာရဲတယ်။ ငါတို့ ရှေ့ကိုပေါ်မလာနဲ့။ နင့်အသံလည်း မကြားရဘူး။ နင့်မျက်နှာလည်း မမြင်ချင်ဘူး။ နင့်ကြောင့် ငါတို့ ဒီလိုဖြစ်တုန်းတာ။ နင့်ကြောင့် ဒေင် ဒီလိုခံစားရတာ။ နင့်ကြောင့်... နင့်ကြောင့် သေပေးမယ်ဆိုရင်တောင် မကျေနပ်ဘူး။ သွား... ထွက်သွား”

ကြည့်စမ်း... . . .

ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ တိုထိုက် ဒီလောက်ထိပေါက်ကွဲမယ်လို့ ဘယ်သူထင်မှာလဲ။ ဟိန်းထွက်သွားတဲ့ နာကြည်း ခြေကွဲသံကြီးက အခန်းကြီးပဲ ကွဲထွက်သွားမလား ထင်ရဲ့။ ဝိုင်းဝိုင်းဆင့်ရဲ့ ခန္ဓာကိုယ်ပဲ လွင့်လင့်လင့် သွားမလားထင်ရဲ့။ အဲဒီလောက်ထိ မြည်ဟည်းတုန်ခါသွားပေမယ့် ဝိုင်းဝိုင်းဆင့်ကတော့ ဖြုံတောင် မဖြုံတဲ့အပြင် မျက်လွှာပြန်အချောနုတ်စမ်းတွေတောင် ပြုံးရောင်သန်းသွားသေးပါရဲ့။

“တိုထိုက် . . . မင်း”

“ဟေ့ကောင် . . . တော်ပြီ”

“တိုထိုက် စိတ်ထိန်းစမ်းပါကွာ”

တစ်ယောက်တစ်ပေါက် ထ.အော်လိုက်ကြပေမယ့် တိုထိုက်ကလည်း ဖြုံတောင်မဖြုံတဲ့အပြင် ဝိုင်းဝိုင်းဆင့်ကို အစိမ်းလိုက်တောင် မသွားမလားထင်ရဲ့။

“မတားနဲ့။ ဘယ်သူမှ ငါ့ကိုမတားနဲ့။ ပြောဖို့ရှိတာတော့ ပြောရလိမ့်မယ်။ လူကြီးတွေ မပါစေချင်လို့ နင် ဒီလိုလာခွင့်ရတာ အလည်လား။ အဖြစ်အပျက်က နင် ဒီလို မျက်နှာငယ်လေးနဲ့ လာတာနဲ့ပဲ ပြီးရောလား။ ဒီပန်းစည်းလောက်ပဲ ဝန်သလား။ ဘာဘာ!”

“ထိုက်သော်ဇင်”

တစ်ဆက်တည်းမှာ ကျော့ကေခိုင်အသံပါ ဟိန်းထွက်သွားတာပဲ။

“ငါတောင်းပန်ပါတယ်။ ငါ အနူးအညွတ်ကို တောင်းပန်ပါဦးမယ်။ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်တောင် အော်ရတာလဲ။ ဒီအချိန်က ကျွန်တို့တွေပြောရတော့မယ့် အချိန်မဟုတ်ဘူးလေ။ ပြီးခဲ့တာလည်း ပြီးသွားပြီပဲ ထိုက်သော်ဇင်ရယ်။ နင်ပြောတာမှားလို့ ငါတားတာမဟုတ်ပါဘူး။ နင်မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ခုချိန်က ဒေင်စိတ်ချမ်းသာဖို့အင် ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့၊ ပြီးတော့ ငါတို့တွေ အားလုံး ပြေငြိမ်စည်လည်ဖြစ်ဖို့ကိုပဲ ကြိုးစားရမှာမှလား”

“... .”

“မယ်ဝိုင်းကလည်း ဒီအခွင့်အရေးရဖို့အတွက် အခန်းကြီးကြီးစားခဲ့ရတာပါ ထိုက်သော်ဇင်ရယ်။ ငါ မယ်ဝိုင်းဘက်က လိုက်ပါမိ”

တာမဟုတ်ဘူး။ အခြစ်အပျက်က ဘယ်သူ့ဘက်မှ လိုက်ပြောတာမျိုး မလိုတော့ဘူး။ အမှန်ကို အမှန်တိုင်းမြင်ပြီး လက်ရှိအခြေအနေအထားကို အကောင်းဆုံး နည်းလမ်းတွေနဲ့ ကျော်ဖြတ်ရတော့မှာလေ။ သူ့လည်းကောင်း၊ ကံဆရာတွေကို အလှူအလှံခံစားနေရတာပါ။ ဒီလိုမျိုးတွေ ဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ဘယ်သူကထင်မှာလဲ။ ဘယ်သူကရော ဖြစ်အောင် လုပ်မှာလဲ။

“ဟုတ်တယ်။ ငါလည်း တောင်းပန်ပါတယ်ကွာ။ မင်း ဖြစ်အောင် အားပေးပေးပါ။ မင်း ဘယ်လောက်ထိ ခံစားနေရတယ်လဲ။ အားပေးပေးပါ။ ဒါပေမဲ့ ပြီးသွားတဲ့ကိစ္စကို ဘယ်လိုလုပ်လို့ရတယ်လဲ။ မင်း ဒီလိုလုပ်လို့ ငါ ချက်ချင်း လမ်းထလျှောက်နိုင်မယ်ဆိုရင် လုပ်ကွာ။ ငါလည်း လုပ်မယ်”

“...
“ပြီးတော့ ကျော့ကေခိုင် ပြောတာလည်း မှန်နေတာပဲ။ ဘယ်သူက ဒီလိုမျိုးဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ ထင်မှာလဲ။ ဘယ်သူက အောင်မြင်အောင်လုပ်မှာလဲ။ ဒီကိစ္စက မင်း အသိဆုံး မင်းတားနေတဲ့ကြားထဲ ငါကိုယ်တိုင် ဇွတ်တိုးခဲ့တာလေ။ ဒါကြောင့် မင်းစိတ်လျှော့လိုက်တာပဲ။ ငါ တောင်းပန်တယ် ဘိုထိုက်”

နောက်ဆုံး သူဝင်ပြောလိုက်မှပဲ ဘိုထိုက် အချိန် လေ့လာသွားပါတော့တယ်။ ဒါတောင် တောက်တခတ်ခတ် လက်သီး တဖြင့် ပြင်နဲ့ တရူးရူး တရဲရဲ ဖြစ်နေပါသေးတယ်။ သူလည်း သူ့ကိုယ်သူ ဘာတွေပြောလို့ ပြောလိုက်မိမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရား ...

သူမပေါ် အခဲမကျေခဲ့သမျှ ...
သူမကို မုန်းတီးခဲ့သမျှ ...
သူမကို ဝေသာက်မြင်ကတ်ခဲ့သမျှ ...
ဒီအချိန်မှာ ဘိုထိုက်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ဖျောင်းဖျာလိုက်မိတဲ့

အားတွေအတွက် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် ဖြစ်သွားရပါတယ်။ ကြည့်စမ်း အရင်ကတော့ ဘိုထိုက်က သူ့ကို မုန်းဖျာလို့ စုတော့ သူက ဘိုထိုက်ကို ဖျောင်းဖျာလို့ပါလား။

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ။ မင်း စိတ်လျှော့လိုက်ပါ တော့။ ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုဖြစ်နေဖို့ မလိုတော့ပါဘူး။ ဒေသတောင် စိတ်လျှော့လိုက်ပြီးမှ ဘိုထိုက် ဘာဖြစ်နေဖို့လိုသေးလို့လဲ။ ကာယကံရှင်နှစ်ဦး ကျေနပ်ဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သူတို့ အိုခေတယ်ဆိုရင် ကျန်တဲ့လူတွေလည်း ချစ်တေးပြီးသားပါ”

“ဟုတ်တယ် ဘိုထိုက်။ သူတို့ အိုကေအောင် ဆွေးနွေးပါ။ ငါတို့ အပြင်ထွက်ပေးရအောင်”

“အေး ... အဲဒါကောင်းတယ်”
“ဟုတ်တယ်။ ဖိုးသား ပြောတာမှန်တယ်။ သူတို့ နှစ်ဦးအောက်ပြေလည်ဖို့ကအဓိက။ ငါတို့လည်း အပြင်ထွက်ပေးရအောင်”
အဲဒီလို သူ့ဘက် ကိုယ့်ဘက် သူဝယ်ချင်းတွေ အပြန်အလှန် အားပေးနှစ်သိမ့်ပြီး အပြင်ထွက်ဖို့ ရုန်းစုရုန်း စုလုပ်နေကြတာပဲ ...

“ဘယ်သူမှ အပြင်မထွက်ကြပါနဲ့”
“... ”

အားလုံး ဒီအတိုင်းပဲ နေပေးကြပါ”

ဆိုတဲ့ ချစ်တရားထွက်ပေါ်လာတဲ့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ရဲ့ စကား
က အဲဒီ ခုန်းကုန်ရောင်းရတဲ့ ကို ဖုံးလွှမ်းသွားပါတော့တယ်။ ပြီး

အားလုံး ခြင်းတို့ သူမကို မျက်တောင်မစတ် စိုက်ကြည့်နေကြတာ

“ထောင်ဆန်ပါတယ် ဘိုထိုက်။ ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာတွေ

ထောင်ဆန်ပါတယ်ဆိုတဲ့ စကားလေးနဲ့ မပြောထိုက်ပေမယ့် ငါ

က ဒီအချိန်မှာ ဒီစကားပဲ ပြောစရာရှိပါတော့တယ်။ ငါလည်း

ဖြစ်နေတာတို နားလည်ပါတယ်။ ဒီလို ပေါက်ကွဲသင့်ပါတယ်။ ဒီ

ထောလည်း ပေါက်ကွဲသင့်ပါတယ်။ ဒီထက်မက ပြောသင့်ပါတယ်

...

“ဒီကိစ္စက ဖခင်မော်ကွန်းအပေါ်ကို ဘယ်လို တောင်

မျိုးနဲ့မှ မလုံလောက်နိုင်ပါဘူး။ ဘယ်လို ကျေးဇူးမျိုးနဲ့ ဘယ်လောက်

တိပဲ ဆပ်ဆပ် ဒီတစ်သက် ဆပ်လို့ မကုန်နိုင်ပါဘူး။ ဒီအကြော

ငါ့အတွက် သေရာပါမယ့် အကြွေးပါ”

...

“ဟုတ်ပါတယ်။ နင် ပြောတာမှန်ပါတယ် ဘိုထိုက်။ အ

အပျက်က ငါ ဒီလိုမျက်နှာနဲ့လာတွေ့ရှိနဲ့ မပြီးပါဘူး။ ဒီပန်းစည်း

လည်း မကျေအေးနိုင်ပါဘူး။ ဖခင်မော်ကွန်း ပေးဆပ်ခဲ့တာတွေ

ဒီပန်းစည်းလောက်နဲ့ ဘယ်တန်လိမ့်မလဲ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ဘက်က

အတတ်နိုင်ဆုံး တန်အောင်လုပ်ပေးပါမယ်။ ငါတတ်နိုင်တဲ့နည်း

သူ့ကို ပြန်ပေးဆပ်ချင်လို့ ဒီလို ရောက်လာတာပါ”

အားလုံးတိတ်ဆိတ်နေပုံက တစ်ယောက် အသက်ရှူ

ထောင် တစ်ယောက် ကြားနိုင်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ်။ သူမက ခေါင်း

နေရာကနေ ဘိုထိုက်ကို လှိုက်လှိုက်လှဲလှဲ အေးအေးချမ်းချမ်းပြောပြီး

သူ့ကို ဖြည်းဖြည်းခြင်း လှမ်းကြည့်ပါတယ်။ မျက်လုံးတွေက ဝမ်းနည်း

ကြတဲ့ ရိပ်သန်းနေသလို မျက်နှာကလည်း ညှိုးလျော်နွမ်းလျော့နေပေ

မယ့် နှုတ်ခမ်းလေးကတော့ ပြုံးရောင်သန်းနေသလို ထင်ရပါ တယ်။

“အတော့ သူမက သူ့ကို တကယ်ပဲပြုံးပြပြီး “ဖခင်မော်ကွန်း” လို့

ညင်ညင်သာသာ ခေါ်ပါတယ်။

ကြည့်စမ်း . . . သူမဆီက ဒီလိုအပြုံးမျိုး သူ တစ်ခါမှ

မမြင်ခဲ့ဖူးဘူး။

သီချင်းဆိုနေတဲ့အပြုံး၊ ကြော်ငြာထဲကအပြုံး၊ သရုပ်ဆောင်

နေတဲ့ အပြုံးတွေကလည်း ဒီလိုအပြုံးမျိုး မဟုတ်ဘူး။

“ငါ နင့်ကို တောင်းပန်ပါတယ်။ ကျေးဇူး အများကြီး တင်ပါ

တယ်။ ဒီစကားက ရိုးစင်းလွန်းတဲ့ စကားဖြစ်သလို အချိန်မရွေး

အရာမရွေး လူမရွေး ပြောလို့ရတဲ့ စကားလည်း ဖြစ်ပေမယ့် ငါ နင့်

ပြောတာကျတော့ အဓိပ္ပာယ်တွေ၊ အနှစ်သာရတွေ ပါနေတယ်

အထာ နင် နားလည်မှာပါ”

...

“ဒီလိုတွေခွင့်ပေးတာလည်း အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ နင်

အပေါ်ကူညီခဲ့တဲ့ တန်ဖိုးက အရမ်းမြင့်မားနေတော့ ငါ့ဘက်က

ဘယ်လိုပဲလျော်ပေးပေး မထိုက်တန်ဘူးဆိုတာ သိပါတယ်။ ဒါပေမဲ့

နည်းငါ့ဟန်နဲ့ တတ်နိုင်သလောက်တော့ ပြန်လျော်ပေး

ဆောင်ချင်ပါတယ်။ အဲဒီ ပေးဆပ်မှုက နင့်အတွက် တန်ဖိုး

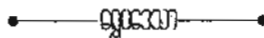
နည်းလိမ့်မယ်။ တလေးကစားစရာ ဖြစ်ချင်ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ငါ့အတွက် တကော့ တန်ဖိုးမရှိဘဲ နိုင်တဲ့ အမြတ်နိုးဆုံးအရာပါ။

ဒေသတာ သူမပေးမယ့် လျော်ကြေးကို အရမ်းစိတ်ဝင်စားပြီး သူမချက်နာကို ဂရုတစိုက်ကြည့်နေလိုက်မိပါတယ်။ သူမထံမှ သေတ္တာ ချက်နာတွေကလည်း သူ့လိုပဲ သိချင်အောင်တွေနဲ့ တပေတည်း ထားတဲ့အပြင် ဖြစ်နေပါတယ်။ သူမကရော ဘယ်လို လျော်ကြေးပေးဖို့ ဆုံးဖြတ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေက ဒီလောက်တောင် ပြင်းပြင်းပျူ နက်နက် ဖြစ်နေတာလဲ။

“ငါ အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာ ဒီလိုလျော်ကြေးပေးပါတယ်။ ဒီထောင်ပန်ပါတယ်။ ဒီလိုကျေးဇူးဆပ်ပါတယ်။ နင်တို့အဖွဲ့ ထိန်းနစ်နာရတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေနဲ့ ငါ အမြတ်နိုးဆုံး၊ တန်ဖိုးအထိဆုံး ဒီအနုပညာလောကကနေ အပြီးအပိုင်နှုတ်ထွက်ပါမယ်။ ဒါ့မကသေးပါဘူး။ ဒီမြေကပါ အပြီးစွန့်ခွာပေးပါမယ်။ ပြီးတော့ နတ်ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ အဆိုင်အခဲကြီးကိုလည်း ချေမှုတ်လိုက်ပါပြီ”

အားလုံးရဲ့မျက်လုံးတွေ အရောင်ပြောင်းပြီး လှုပ်လှုပ်ရွှေ့ရွှေ့ ကုန်ပါတော့တယ်။ ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာ ကောင်းလိုက်ပါသလဲ။ မထင်မှတ်တဲ့ စကားလုံးတွေ သူမ နှုတ်ဖျားကနေ တစ်လုံးချီ ပြတ်ပြတ်သားသား ထွက်လာခဲ့တာ။ သူမရဲ့ ပေးဆပ်မှုလျော်ကြေးက ဘယ်လိုမှ တန်ဖိုးမဖြစ်နိုင်တဲ့ (အောင်ချင်သလောက် အေးသွားနိုင်တဲ့) ကျောက်ရိုင်းတုံးလိုပါပဲ။

“မယ်ပိုင်”

ရှုတ်တရက် ကျော့ကေခိုင်က သူမ နာမည်ကို ထင်ချက်အလိုက်တယ်။ ဘယ်လိုအဓိပ္ပာယ်နဲ့ တလိုက်တယ့်ဆိုတာ အားလုံးအထိ ဆန်းစစ်မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလို လျော်ကြေးမျိုးကိုရော ဘယ်သူတကော့ကျနပ်နပ်ကြီး လက်ခံယူချင်ပါ့မလဲ။

“တော်ပြီ ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ ရပြီ။ ငါ ပြောတာကိုပဲ နားထောင်ပါ။ သူမထံချင်းတွေပြောသလိုပဲ ပြီးခဲ့တာ ပြီးသွားပြီပဲလေ။ ဒီလိုလုပ်လို့ အထူးလာမှပိုင်လို့လဲ။ ဒီလို လျော်ကြေးမျိုးကိုလည်း ဘဝတော့တွေတကော့ရက်ပါ့မလား။ ဘယ်သူကရော ယူချင်မှာလဲ။ ငါလုံးဝမယူနိုင်ဘူး။ နိုင်ပိုင် ဆင့်။ ဒီလိုလုပ်မယ့်အစား အနုပညာမှာပိုပြီး ပြောင်မြောက်အောင် ကြိုးစားပြရမှာ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါဒီလိုလုပ်မှ စိတ်ဖြေသာနိုင်မယ်ထင်လို့ပဲ။ ဒီလိုမှမလုပ်ရရင် တစ်သက်လုံး တရားခံလိုနေသွားရလိမ့်မယ်”

“အဲလောက်ထိ မဟုတ်ပါဘူး။ နင် အယူလွဲနေလို့ပါ။ အင်္ဂလ နှစ်လအတွင်း အားလုံးပုံမှန်ပြန်ဖြစ်သွားမှာပါ။ နင် နောက်ဆုံး ပြောလိုက်တဲ့ နင့်ရင်ထဲက အဆိုင်အခဲကြီးကို ချေဖျက်လိုက်ပြီဆိုရင် ခဲ နှင့် ခြေသာသွားပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါနဲ့တင် လုံလောက်ပါတယ်။ အဲဒါကိုပဲ ငါ့ကိုပေးတဲ့ လျော်ကြေးလို့ သဘောထားလိုက်ဖို့ပဲ။ ဒါလည်း နင်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရင်ထဲမှာရှိနေတဲ့ အဆိုင်အခဲကြီးကို ချေဖျက်လိုက်ပါပြီ”

“တကယ်”

ညှိုးရော်နှစ်မီးလျှောက်နေတဲ့ သူမရဲ့ မျက်နှာလေးချက်ချင်းပဲ နန်းလေးတစ်ပွင့်လို လန်းသွားပါတော့တယ်။ တအံ့တဩ ထား

တမော ဖြစ်နေတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေရဲ့ မျက်နှာတွေလည်း အခုမှပဲ လှုပ်ရှားသက်ဝင်ပြီး ပြုံးနိုင်ကြပါစေတော့တယ်။

“တတယ်ပါ။ ဒီခုတင်ပေါ်မှာ ဒီပုံစံဖြစ်နေမှတော့ ဒီအဆိုတော်အဖွဲ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သိမ်းထားတော့မှာလဲ”

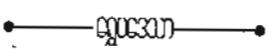
ဒီတစ်ခါတော့ သူမဟာ သူပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် “ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်ရည်လည်” ဆိုတဲ့ ပုံစံမျိုး ဖြစ်သွားပါတယ်။ ဘာကြောင့်ပြောနိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးလေးတွေ ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ လက်လက်ထလို့၊ နှုတ်ခမ်းလေးတွေကလည်း သေသေသပ်သပ် လှလှထနေ ပြုံး လို့။

“ဒါနဲ့ ငါနင့်ကို တစ်ခုမေးမယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ ဖြေပါ။ နင့်ရင်ထဲမှာ ငါနဲ့ဝတ်သက်ပြီး ထားရှိခဲ့တဲ့ အမုန်းကမ္ဘာ မကျေမမြတ်ကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ချေဖျက်လိုက်တာလဲ။ ငါ ဒီပုံစံ ဖြစ်သွားလို့လား”

“ဒီပုံစံ ဖြစ်သွားလို့ဆိုတာက နောက်ဆက်တွဲရလဒ်ပဲ။ ထိထိရောက်ရောက်နဲ့ ရှင်းရှင်းပြတ်ပြတ် ဖြေရမယ်ဆိုရင် နင်ဟာ အမျိုးတွေအပေါ်ကို စောင့်ရှောက်တတ်လို့ အမျိုးကောင်းသား ပီသလို့”

ဒီတစ်ခါတော့ ဝမ်းသာလွန်းလို့ စကားမပြောနိုင်တော့ဘဲ မျက်လုံးလေးတွေ ကြည်လင်လင်းလက်သွားတာနဲ့ နှုတ်ခမ်းလေးတွေ ပြုံးရောင်သန်းသွားတာကတော့ သူပါပဲ။

“ဒါဆို ငါလည်း ပြန်မေးချင်တယ်။ နင်ကရော ငါ့အပေါ် ထားရှိခဲ့တဲ့ အမုန်းကမ္ဘာမကျေမမြတ်ကြီးကို ဘာဖြစ်လို့ ချေဖျက်လိုက်တာလဲ။ အသက်စွန့်ကယ်ခဲ့လို့လား”

“အသက်စွန့်ပြီး ကယ်ခဲ့မိတာက နင့်လိုပဲ နောက်ဆက်တွဲ ဖြစ်ပါ။ အတိအကျပြောရရင် မကယ်ခင်လေးမှာ ငါ မထင်ခဲ့တဲ့ နှုတ်ခမ်းတစ်ခတ်အစစ်အမှန်ကို သိလိုက်ရလို့။ အမျိုးတွေအပေါ် ချစ်တတ်တဲ့ နင့်ရဲ့စိတ်ဓာတ်ကို လေးစားမိလို့။ ပြီးတော့ နင်ဟာ အမျိုးကောင်းသမီး ပီသလို့”

ဒီတစ်ခါတော့ ဝမ်းသာလွန်းလို့ မျက်လုံးလေးတွေ ကြည်ပြီး ကြည်ခမ်းလေးတွေ ပြုံးသွားကြတာကတော့ သူငယ်ချင်းတွေပါပဲ။ အထင်မကသေးပါဘူး။ တစ်ယောက်ယောက်က စလိုက်တယ်ထင် ထား။ အခန်းထဲမှာ လက်စုပ်သံတွေ စည်းချက်ညီညီ ဖုံးလွှမ်းသွားပါ တော့တယ်။ ပြီးတော့ ဖိုးသားအသံကြီး ထွက်လာတယ်။

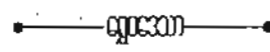
“ဝမ်းသာပါတယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ ဂုဏ်ယူပါတယ်။ လေးစားပါ သေး”

တစ်ဖက်က ချစ်ကြည်ရေးလုပ်တာကို တစ်ဖက်ကလည်း တော့ကျေနပ်နပ်ကြီး တုံ့ပြန်ပါတယ်။ ထွက်လာတဲ့ အသံကတော့ ချစ်ကြည်ရေးခေါင်းဆောင် ကျော့ကေခိုင်။

“ဝမ်းသာပါတယ် ဒေင်။ ဂုဏ်ယူပါတယ်။ လေးစားပါတယ် ဒေင်။ အဖွဲ့သားအားလုံးကိုပါ”

လက်စုပ်သံတွေပိုပြီး ဆူညံသွားပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ ကျော့ကေခိုင်ကပဲ တရင်းတနီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောသေးတယ်။

“အောင်မယ်လေး! . . . ခုမှပဲ ငါ့ရင်ထဲက အလုံးကြီး ဖျောက်သွားတော့တယ်။ ခေါင်းထဲလည်း ရှင်းပြီး နေသာထိုင်သာ နဲ့သွားတာပဲ”

“ငါတို့လည်း ဒီလိုပဲပါဟာ”

ဒီဘာသာလည်း ထောက်ခံပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပြောစရာရှိတာထက် နှစ်စက်လုံး အချိန်တိုအတွင်းမှာ တရင်းတန်းနဲ့ချစ်ကြတဲ့ နေ့ရက်တွေပေးမယ့် အားလုံးထံမှာ မလွတ်မယုတ် မပြုံးမရယ်အောင် အားပေးအားပေးပြီး စိတ်ကောက်နေသလို ရုပ်ကြမ်းကြီးနဲ့နဲ့နေသလို ဆုတ်နေသူတော့ ဘိုထိုက်ပါပဲ။

“ဘိုထိုက် . . . မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ”

ဘိုထိုက်ပုံစံကို သူ သတိထားမိပြီး မေးလိုက်ချိန်မှာ နှစ်စက်လုံးဟာ တရုန်းရုန်းနဲ့ စကားပြောသံတွေ ရယ်သံတွေ၊ ချစ်စွယ်လော့ချိက်ပြီး ပျော်စရာကောင်းသွားပါတော့တယ်။

“ဟုတ်သားပဲ။ မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ ဘိုထိုက်”

“စိတ်ကောက်နေတာလား။ မားမားဘိုင်း”

“ဘာဖြစ်နေတာလဲ ထိုက်သော်ဇင်ရဲ့။ ငါကြိုးစားလို့ အောင်မြင်သွားပြီးလေ”

“ဘာလဲ။ . . . ငါ့ကို ခုထိ မကျေနပ်သေးဘူးလား ဘိုထိုက်။ ဒီအချိန်က စပြီး အဆင်ပြေအောင် နေထိုင်သွားတော့မှာပါ။ နင်မကျေနပ်အောင် ငါတစ်ခုချင်းကြိုးစားသွားမှာပါ”

“ဟုတ်ပါတယ်ကွာ။ စိတ်ပြေပါတော့။ ငါတို့အားလုံး ကြိုးစားပြီး ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေသွားကြရအောင်ပါ။ ငါတောင် ဒီလိုဖြစ်သွားပြီပဲကွာ”

“ဟင်၊ . . . တတ်လည်း တတ်နိုင်ကြတဲ့ဟာတွေ”

“နင်ကလည်း ဟယ်”

“ဒီတိုင်းကတော့ မကျေနပ်နိုင်ဘူး။ ငါတို့လည်း စိတ်ကောက်နေတာပဲ။ အလျော်ရမှဖြစ်မယ်”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . လက်စသတ်တော့ စိတ်ကောက်နေတာကိုး”

“ဟုတ်တယ် . . . ဘိုထိုက် ပြောတာမှန်တယ်။ ငါတို့လည်း စိတ်ကောက်နေတာပဲ။ အလျော်ပြန်ပေးရမယ် ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်”

“အင်း . . . ပေးမယ် . . . ပေးမယ်။ ပြော နင်တို့ ဘာအလျော်လိုချင်လဲ”

“ဟုတ်တယ် မယ်ဝိုင်း။ နင် အားလုံးကို ဂုဏ်ပြုပေးသင့်တယ်။ ဒီလိုလုပ်ပါလား။ နင် ဒေဒေအဖွဲ့ကို အလျော်ပေးတဲ့အနေနဲ့ အကောင်းဆုံး အစားအသောက်တွေကို အများကြီးမှာပြီး ဒီထဲမှာ ခြံတို့တွေ တားကြသောက်ကြမယ်။ စကားတွေပြောကြမယ်။ ဒီညတို့ ဒီထဲမှာပဲ တပျော်တပါးကြီး ကုန်ဆုံးမယ်။ ဘယ်လိုလဲ”

“အိုခေ . . . ကောင်းသားပဲ။ ကျန်တဲ့လူတွေရော အဘာတူလား။ ဘယ်လိုလဲ”

“တူတယ် . . . တူတယ်။ အဲဒါကောင်းတယ်”

“လုံးဝ သဘောတူတယ်။ ဒီညက ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာ”

“ဟေး”

“အဲဒါဆို ငါတို့ပဲ စီစဉ်လိုက်တော့မယ်။ နင်တို့ ပြဿနာအုပ်တွေက အေးဆေးနေခဲ့ကြ။ ညမင်းသားတွေ၊ ညမင်းသမီးတွေ ကျော့ကော့ခိုင်က ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ပဲ သူ့သူငယ် များတွေနဲ့ အပြင်ထွက်ဖို့ ပြင်ပါတယ်။”

www.burmeseclassic.com

“ဒါနဲ့ နေကြည့်ဦး။ မင်းတို့အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာပဲ ငါ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကို ကတိတောင်းဦးမယ်”

“ဘာကတိလဲ”

“ဒီအနုညာလောထဲက မနှုတ်ထွက်ပါဘူး။ ဒီအခြေအနေအထားမှာပဲ ဒီထက်တော်အောင် ကြိုးစားသွားပါ့မယ်ဆိုတဲ့ကတိ”

“အိုခေ . . . ပေးပါတယ်။ နင် ကျေနပ်ဖို့ပဲလိုပါတယ်”

“အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာ အဲဒီကတိကို ရဲရဲကြီးပေးပါတယ်”

“တော့လူးတင်ပါတယ် ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်။ ငါ ကျေနပ်ပါပြီ”

“ဒါဆို ငါလည်း နင့်ကို ကတိပြန်တောင်းရလိမ့်မယ်။ နင်အထူး အဲဒီကတိကို အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာပဲ ပေးပါ”

“ဘာကတိလဲ”

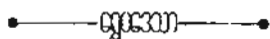
“ကျန်းမာရေးကို မြန်မြန်ကောင်းအောင် ကြိုးစားပါ့မယ်။ အလုပ်တွေကိုလည်း ဒီထက်တော်အောင် ကြိုးစားပါ့မယ်ဆိုတဲ့ကတိ”

“အိုခေ . . . ပေးပါတယ်။ အဲဒီကတိကို အားလုံးရဲ့ရှေ့မှာ ရဲရဲကြီးပေးပါတယ်။ ငါကျန်းမာရေးကောင်းအောင် အမြန်ဆုံး ကြိုးစားပါ့မယ် ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်”

“အင်း . . . ကျေနပ်ပါပြီ။ ဒါပေမဲ့ ငါ့ကိုတော့ နောက်ထပ် အပိုဆုအဖြစ် အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးပါလား။ ဖခင်မော်ကွန်း။ အားလုံးရဲ့ ရှေ့မှာပဲ တောင်းဆိုပါတယ်”

“ပြော . . . ဘာအခွင့်အရေးလဲ”

“ငါ့မှာ တာဝန်ရှိပါတယ်။ လုပ်ပေးသင့်တယ်လို့လည်း”

လိုပါ။ အဲဒါကတော့ နင် စင်ကာပူမသွားခင်အထိ နင့်အဖေအဖေအဖေ အချိန်ရရင်ရသလို ပြုစုဂရုစိုက်ခွင့်ပေးပါ။ nurse တစ်ယောက်နဲ့ သဘောထားနိုင်ပါတယ်”

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒီအခွင့်အရေးကတော့ ပေးသင့်တယ်”

“ဒါမှ မယ်ပိုင်ရဲ့စိတ်ဒဏ်ရာတွေ သက်သာသွားမှာ”

“ဟုတ်တယ်. . . ဖြစ်သင့်ပါတယ်။ ငါတို့လည်း သဘောတူ”

“အင်း . . . အားလုံးလည်း အဆင်ပြေသွားပြီပဲလေ။ နင်”

“အင်းတဲ့အခွင့်အရေးကလည်း သဘာဝကျပါတယ်။ ဒီတော့ အဲဒီအခွင့်အရေးကိုလည်း နင်ယူပါ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်”

သူကလည်း မဆိုင်းမတွဘဲ ရက်ရက်ရောရော ပေးလိုက်တဲ့

အမှာတော့ အားလုံးရဲ့ လက်ခုပ်သံတွေ ဒုတိယအကြိမ် ရှည်သွားပြန်ပါတယ်။ သူမကလည်း ကျေနပ်တဲ့အပြုံးကလေးနဲ့ တုံ့ပြန်ခဲ့ပါ

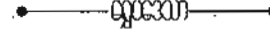
“အဲဒီညက စ.လို့ ဖခင်ရဲ့ Special nurse တွေထဲမှာ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင် ထိပ်ဆုံးက ပါဝင်လာခဲ့ပါတော့တယ်။”

ဘယ်လောက် အံ့သြစရာကောင်းပါသလဲ။ သူ အမှန်းကမ္ဘာ

တွေခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ သူ ဖင်ရိုက်ခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်။ သူ မြင်မြင်ချင်း အမြင်ကတ်ခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးတစ်ယောက်က စတော့ သူ့အနားမှာ . . .

ရေပူရေအေး ကင်းလွမ်းလို့ အချိုအချဉ်ကလေးတွေ တိုက်

အားလို့ ဒါတင်မကဘဲ နုည့်လှပတဲ့ ကဗျာဆန်ဆန် စကားတွေထဲမှာ ချစ်ချစ်သာသာ ပြောလို့ပါလား။

www.burmeseclassic.com

(၁၅)

ပိုင်ဟာ နှစ်ဦးနှစ်ဖက်အလံဖြူပြီး ချစ်ကြည်ရေး ရရှိသူ တို့နေ့တစ်ရက် ပြီး သူ့အနားမှာ နေခွင့်ရခဲ့တာ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ထောက် မယုံကြည်နိုင်အောင် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။

မြန်မာပြည်ရဲ့ လက်ရှိအကောင်းဆုံးနဲ့ တစ်ခမ်းတနားအပိုချိ အထူးကုဆေးခန်းကြီးတစ်ခုမှာ ဧဒင်တို့ယူထားတဲ့အခန်းကလည်း လုံးချင်းအိမ်ကလေး တစ်လုံးစာလောက်ကို အဆင့်အတန်းရှိလှ တယ်။ ကိုယ့်အိမ်လိုပဲ ဧည့်ခန်းနဲ့အတူ အိပ်ခန်း အပိုအပါအဝင် ပိတ် ပစ္စည်း ပြည့်စုံစွာနဲ့ နေထိုင်ရတာကလည်း အဆင်ပြေလှပါတယ်။

အကျယ်ဆုံးအခန်းကြီးကတော့ ဧဒင်မော်ကွန်းနေတဲ့ အခန်းပါပဲ။ သီးသန့် အိပ်ခန်းအပိုထဲမှာတော့ nurse တွေက ဂျာနယ် ချိန်းပြီး အနားယူရပါတယ်။ အချိန်ပိုင်း nurse သုံးယောက်ရှိတဲ့အကြား ပိုင် ရောက်လာတော့ ပိုင်က ထူးထူးရှယ် nurse ဖြစ်သွားတာ

ချိန်ပိုင်း nurse တွေက နေ့ဘက်မှာသာ တာဝန်ခွဲယူရတာတော့ နေ့ ညဘက်ကျတော့ ပိုင်နဲ့ အလျဉ်းသင့်သလို တာဝန်ခွဲယူကြပါ တယ်။

ပိုင်ကလည်း နဂိုကတည်းက ညဘက်သာအထွက်များလေ နဲ့သလို ပြဿနာဖြစ်ပြီးချိန်မှာတော့ အိမ်က ဝိုးထွက်ရ၊ ပီဒီယာသမား တွေကို အသေချောင့်ရ၊ ပရိသတ်တွေကို ပုန်းရနဲ့ပို အခုဆို ညည်းသမီးလုံးလုံးကို ဖြစ်သွားခဲ့ရပါပြီ။ အဲဒီလိုနဲ့ ဧဒင်မော်ကွန်းတို ကိုစိုက်စောင့်ရှောက်ခဲ့ရတဲ့ နေ့တွေဟာ တစ်နေ့ပြီးတစ်နေ့ ကုန်တုန်း ဆီ ကုန်သွားခဲ့ပါတယ်။

လက်ဖျံရိုးနဲ့ ခြေသားလုံးရိုး နည်းနည်းအက်သွားတဲ့ဧဒင် မော်ကလည်း ခုတင်ပေါ်ကနေတစ်ဆင့် Wheel chair ပေါ်ရောက်လာပြီး အပြည်းဖြည်းနဲ့ အခြေအနေကောင်းစပြုလာခဲ့ပါပြီ။ ဘယ်လောက် အံ့ဩရောကောင်းပါသလဲ။ လောကကြီးက ဒီလိုပဲ ဆန်းကြယ်တတ် တယ်လား။

ပိုင် ဘယ်တုန်းကမှ မတွေ့ခဲ့ဘူးတဲ့ကိစ္စပါ။ ကြည့်စမ်းပါဦး။ ပိုင် အမုန်းကမ္ဘာမကျေခဲ့တဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်။ ပိုင် မြင်မြင်ချင်းအမြင်ကတ်ခဲ့တဲ့ကောင်လေး တစ်ယောက်။ အခြောက်တိုက် မြောက်ကြွပြီး ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့် ကြားကြားဖြစ်နေတဲ့ ကောင်လေးတစ်ယောက်။ အဲဒီကောင်လေးတစ်ယောက်ကို ပိုင်က အရိပ် ထဲကြည့် ကြည့်နဲ့ ဂရုစိုက်ပြီး ရှေ့ပူရေအေး ကမ်းလှမ်းနေရပါလား။ အဲဒီလို

ကလေးတွေ တိုက်ကျွေးပြီး အားပေးနေရပါလား။ ဒါတင်မကသေး
ပျော်ရွှင်ကြည်နူး အေးချမ်းစေမယ့် စကားလေးတွေ၊ တိုင်ပင်နည်း
စလုပ်ထုတ်တောင်းလေးတွေပါ ညင်ညင်သာသာ ပြောနေရပါလား။

ဥပမာ . . .

သူနဲ့အတူတူ ကော်ဖီသောက်ဖြစ်တဲ့ အချိန်မျိုးမှာ

သူ့တို့ ဆန်ပြုတ်တိုက်ပေးရတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ . . .

သူ့တို့ ထမင်းကျွေးပေးရတဲ့အချိန်မျိုးမှာ . . .

သူ့ကို ပန်းသီး၊ လိမ္မော်သီးတွေ အခွံအပေးရတဲ့ အချိန်မျိုးမှာ

မှာ . . .

သူ့ကို Wheel chair ပေါ်တင်ပြီးသွားရတဲ့အချိန်မျိုးမှာ . . .

ပြီးတော့ သူ့စာဖတ်တဲ့အချိန်၊ သူ့အခွင့်ကြွယ်တဲ့ အချိန်၊

သီချင်းနားထောင်တတ်တဲ့အချိန်မျိုးမှာ စသဖြင့်ပေါ့။

အဲဒီလိုအချိန်တွေမှာ အခွင့်အခါသင့်ရင် သင့်သလို
အကြောင်းရှိရင်ရှိသလို နှစ်ယောက်သား ပြောတတ်တဲ့ စကားတွေ
က ဖောင်ဖွဲ့လို့မကုန်နိုင်အောင် ပြောမဆုံးပေါင် တောသုံးတောင် ခြံ
ခွဲရပါတယ်။

“နင် ဒီလို ညကျမှ ထွက်ထွက်လာတာ အိမ်က မပြောဘူး
လား”

“ငါ့အဒေါ်သိတယ်”

“ဟင့်၊ . . . လိမ်ထားတာဆို”

“ပထမရက်ကတော့ အမှန်တိုင်းပြောလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ။
ခုတော့ ရှင်းပြထားလိုက်ပြီ။ ငါက အဲလောက်ကြီး လိမ်ညာမထား

အော်ဘူးဟ”

“အင်း . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ နင်က ဒက်ရာ မရတော့
မိတ်ရော၊ လူရော ပင်ပန်းနေတယ်ဆိုတာ ငါ သိပါတယ်။ ငါတို့
အဖုန်းချင်း နားလည်မှုရှိလို့သာပေါ့။ ဘယ်သူပဲဖြစ်ဖြစ် အလုပ်နဲ့
အော်သက်ပြီး အာရုံတွေရှုပ်ရတာနဲ့ ညဘက်တော့ ကောင်းကောင်း
အသင့်တယ်”

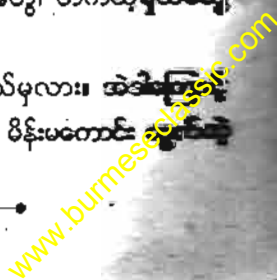
“ဒီလောက်ကြီးလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ဒေင်မော်ကွန်းရယ်
အဲဒါနဲ့ကတည်းက ညဘက်ပဲ အထွက်များတာဟ”

“ဪ . . . အပူရှောင်တာလား၊ လူရှောင်တာလား”

“ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိဘူးဟာ။ အဲလိုပဲ သူ့အလိုလို
ညဘက်ပဲ အထွက်များသွားတာ။ ဒီအလုပ်မလုပ်ခင်ကဆို အဒေါ်က
ကေ၊ခကပြောတယ်။ နင်ထွက်တဲ့အချိန်က မိန်းမကောင်း အပြင်
ထွက်တဲ့ အချိန်မဟုတ်ဘူးတဲ့။ နင်ပြန်လာတတ်တဲ့အချိန်တွေက
လည်း မိန်းမကောင်း အိမ်ပြန်တဲ့အချိန် မဟုတ်ဘူးတဲ့”

“အဲဒီလိုတော့ ပြောလို့မရတော့ဘူးဟာ။ အရခေတ်တ
ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားပြီ။ ည ဆယ်တစ်နာရီ၊ ဆယ်နှစ်နာရီ နောက်ပိုင်း
ဆို ဘယ်ကနေ ဘယ်လိုထွက်လာကြမှန်းမသိတဲ့ မိန်းကလေးတွေ
အများကြီးပဲ။ တကယ့်အလန်းဇယားတွေချည်းပဲ။ တကယ့် အမှန်
အကန်တွေချည်းပဲ။ တကယ့် ဒီတိတ်ကျဲတွေ၊ တကယ့်ရှယ်ထွေး
ချည်းပဲ”

“အိုခေ . . . နင်လည်း တွေ့တယ်မှလား။ အဲဒါကြောင့်
ငါလည်း ငါ့အဒေါ်ကို ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ မိန်းမကောင်း

အချိန်က ဆယ်နာရီနောက်ပိုင်းလို့၊ ခေတ်က ပြောင်းပြန်ဖြစ်သွားပြီလို့

“ယုံပါတယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရယ် . . . ယုံပါတယ်။ နင့်ဒီလိုနဲ့ ပြန်ပြောမယ် ဒီလိုဆိုတာ။ အဲဒီလိုပြောတော့ နင့်အဖေက သုံးလား”

“ပထမတော့ အံ့ဩသွားတယ်။ အဖေက ငါ ဘာပြောပြလို့ ယုံထင်တာ။ မယုံရင် လက်တွေ့ခေါ်ပြမယ်။ လိုက်ခဲ့လို့ ပြောလို့တော့ ပိုယုံသွားတာပေါ့။ ဒါနဲ့နေပါဦး ဧကန္တ နင်လည်း ညဆိုရင် အဲဒီလို အမှန်အကန်တွေနဲ့ ကဲနေကြထင်တယ်”

“ဘယ်လွတ်မလဲ နင်ကလည်း။ စားသောက်ဆိုင်တွေ တလပ်တွေမှာ အေးဆေး အတာပေးတာလောက်တော့ ရှိတာပေါ့။ တဲတဲ အစားထဲမှာတော့ မပါပါဘူး။ အမှန်တော့ ညက ငါတို့ သူငယ်ချင်း အစစ်အမှန်ဟ”

“ဘယ်လို ညက နင်တို့သူငယ်ချင်း”

“ဒါပေါ့ . . . ငါတို့က မြောက်တန်းနစ်ကတည်းက ညဆိုရင်လမ်းပေါ်မှာ ကလာခဲ့ကြတာ။ ဟိုကောင်တွေဆို အရက်ဦးမရှိတဲ့ ကောင်တွေလို့ခေါ်တယ်။ အရက်ဦးဆိုတာ ဘာမှန်းမသိဘူး။ အဲဒီအချိန်ကျမှ အိပ်ကြတာလေ”

“ဪ . . . ဒါဆို နင်တို့က နေ့နဲ့ညဆိုရင် “ည” ကို ပိုဖော်တဲ့ ရတယ်”

“ပြောလို့ရပါတယ်”

“နင် ညကို ချစ်လား”

“ဒါလည်း ချစ်တယ်လို့ ပြောလို့ရပါတယ်။ ညတွေထဲမှာ ညဘာညတွေရယ်၊ လပြည့်ညတွေရယ်၊ ငြီးတော့ နေ့ဦးညတွေနဲ့ ပြန်ညတွေကိုတော့ အချစ်ဆုံးပေါ့ . . . နင်ရော”

“အင်း . . . ငါကတော့ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့တဲ့ ညကို နေ့လည်လန့်သွားတယ်ဟ။ အဲဒါက ထားပါတော့။ ဒါပေမဲ့ “ည” နဲ့ ပတ်သက်ရင် နင့်လောက်ထိလည်း မခံစားတတ်ဘူး။ ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းလည်း မရှိဘူး။ “ည”နဲ့ ပတ်သက်တာတွေကိုလည်း မဝေဖန်ချင်ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါကိုယ်တိုင်က “ည” မင်းသမီးဖြစ်နေလို့လေ”

“ငါတို့ဖြစ်တဲ့ ပြဿနာကို LA က နင့်မိဘတွေ သိလား”

“သတင်းကြားလို့ လှမ်းမေးတယ်။ အဲဒါလည်း ငါတို့ တူဝင်နဲ့ ပတ်သက် ခပ်ပါးပါးလေးပဲ ပြောထားတယ်။ ဒါတော့ အသေတင်းနာတာ။ ဒီလို shock ကြီးမှန်းသိရင် ချက်ချင်းရောက်လာမှာ”

“ရောက်လာရင် ဘာဖြစ်နိုင်မယ်လို့ထင်လဲ”

“အမှတ်တမဲ့ဖြစ်တဲ့ကိစ္စဆိုရင် ကျွင့်ပူမှာမဟုတ်ပါဘူး။ မင်းကလေးနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ကိစ္စသာသိသွားရင် ဖြစ် နိုင်ချေနပ်ခုရှိတယ်။ ငါ့ရဲ့အလုပ်တွေကို ပိတ်ပင်ပြီး LA ကို အပြီးခေါ် သွားလိမ့်မယ်။ အဲဒါ တစ်ချက်။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ သူတို့စိတ်ချအောင် အိပ်ထောင်ချပေးလိမ့်မယ်”

“ . . . ”

“ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ငါက ဒီအလုပ်လုပ်ဖို့အတွက် အိပ်ထောင်မှတ်ထိုးထားရတာလေ။ မိဘ မကြိုက်တာ ဘာမှမရှိပါ”

ဘူး။ အရှင်အရှင်ပြဿနာတွေ မဖြစ်စေရပါဘူး။ အချိန်ထဲ
မိဘစိမ့်တာတို့ နာခံပျံ့မယ်ဆိုတဲ့ ကတိဝန်ခံချက်တွေပေါ့။ နင်
ဒီ stock တို့ စင်ကာပူက နှင့် မိဘတွေသိလား။

“ငါလည်း နှင့်လိုပဲ။ သတင်းကြားလို့ လှမ်းမေးတယ်
ငါ့အလေးနဲ့ နှစ်ယောက်ပေါင်းပြီး လိမ်ထားလိုက်တယ်။ ပါးပါး
တော့ ဝတ်ရတာပေါ့ဟာ။ Wheel chair ကြီးနဲ့သာသိရင် ပေါက်
လာမှာပဲ”

“ရောက်လာရင် နင်ရော ဘာဖြစ်သွားနိုင်လဲ”

“အဲဒါလည်း နှင့်လိုပဲ။ ပထမတော့ ဟိုမှာကုဖို့ ချက်ချင်း
ခေါ်သွားမှာပေါ့။ အမှတ်တမဲ့ကိစ္စဆိုရင် ခွင့်လွှတ်ပေးနိုင်လောက်
ထယ်လို့ ထင်တာပဲ။ နှင့်နဲ့ငါ ဘာမှမဟုတ်ပေမယ့် မိန်းကလေး
ထက်သက်တဲ့ ကိစ္စသာသိသွားရင် ပြန်လွှတ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး
ပြန်လွှတ်မယ်ဆိုလည်း ဒီမှာ အိမ်ထောင်ချပေးလိမ့်မယ်။ ငြိမ်သွား
အောင်လို့ပေါ့”

“ဒါဆို နှင့်လည်း စိတ်လက်မှတ် ထိုးပေးထားရတာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်ဟာ။ နှင့်လိုပဲလို့ ပြောထားပဲ။ နှင့်နဲ့ ငါက Family
ဒီဇိုင်းလည်း အရမ်းတူတယ်နော်။ ဘိုထိုက် ပြောပြတာ။ နှင့်
မသိဘူးလား”

“သိတာပေါ့။ ငါ့ကိုလည်း မယ်ခိုင်ပြောပြတာ။ နှင့်
ဦးလေးနဲ့နေပြီး ငါက အဒေါ်နဲ့နေရတာလည်း တူတယ်။ မိဘတွေ
လည်း နိုင်ငံခြားမှာနေတာ တူတာပဲ LA နဲ့ စင်ကာပူပဲ ကွာတာလေ”

“Family ဒီဇိုင်းတင် ဘယ်ကမလဲ။ နှင့်နဲ့ငါ အနုပညာ

“ဒီသနာပါကလည်း တူတာပဲ”

“ဝါသနာတူတယ်ဆိုပေမယ့် ငါက အဆိုတော်ဖြစ်မှာ
မင်းသမီးဖြစ်မှ မဟုတ်ဘူးဆရာ။ အနုပညာနဲ့ ပတ်သက်တဲ့လုပ်ငန်း
မျိုးသမျှ အကုန်ဝါသနာပါတာ။ ဒါ မအောင်မြင်လည်း တစ်ခုခုတော့
ပြန်နေမှာပဲ။ ကြီးလာရင်လည်း ကဗျာဖြစ်ဖြစ် စာဖြစ်ဖြစ် ရေးချင်
အရာနည်းမှာ”

“ငါလည်း အဲလိုပဲ”

“ဟင်! . . . ဘာဖြစ်လို့တူနေတာလဲ”

“မသိဘူးလေ။ သူ့ဘာသာသူ တူနေတာကို”

“ဒါဆို နှင့်မှာ ရည်းစားရှိလား”

“ဘယ်လို ပြောရမလဲ။ ငါ့ကို တစ်ဖက်သတ်ကြိုက်နေတဲ့
ကောင်မလေးတွေကတော့ အများကြီးပဲ။ ငါနဲ့ အပြန်အလှန် အိမ်
ကလီဖြစ်နေတဲ့ ကောင်မလေးတွေလည်း အများကြီးပဲ။ အင်း . . .
အခု လက်ရှိအခြေအနေကတော့ Propose လာလုပ်တဲ့ ကောင်မ
လေးက ငါ့ပေးတာ။ အပြန်အလှန် အိမ်ကလီဖြစ်နေတာက ငါ့
အသက်ပေါ့။ ငါက အချိန်မပေးနိုင်သေးလို့ ဝေဒနာတာ။ ကိုယ်
အသည်းအသန် လိုက်ချစ်ရတဲ့ ရည်းစားမျိုးတော့မရှိသေးပါဘူး”

“ပေါ့လိုက်တာဟယ်”

“ဘာလဲ ရည်းစားပေါတာကို ပြောတာလား။ လူပေါတာကို
ပြောတာလား။ မနောက်နဲ့နော်”

“နှစ်မျိုးလုံးပဲ”

“နှင့်မှာရော ရည်းစားရှိလား”

"ဘယ်လိုပြောရမလဲ။ နင့်လိုပဲ"
 "ဟင်! . . . ဘာဖြစ်လို့တူနေတာလဲ"
 "သိဘူးလေ"
 "ဟား . . . ဟား . . . ဟား"

"ဒါပေမဲ့ နင့်လောက်တော့ မများပါဘူးနော်။ ကိုယ်က ချစ်ရတဲ့သူသာမရှိသေးတာ။ အိမ်ကလီလေး ငါးယောက်လောက်ပဲ။ နင်က ကျော်ကြားနေတဲ့ ရွှေမင်းသားလေးဆိုတော့ ဒီလောက်ပဲပဲ။ နည်းတောင်နည်းသေးတယ်။ ဒါဆို နင် လူမမာပြုရတာထက်ပိုလား"

"ဟာ . . . ဘယ်လိုလုပ်ပြုစုတတ်မှာတုန်း။ ဘာမှကို လုပ်ဘူးတာ။ မေမေ နေမကောင်းဖြစ်တုန်းကတောင် အနားမှာ ငုတ်တုတ်ပဲ ထိုင်ပေးတတ်ခဲ့တာ။ ဒါနဲ့ နင်ကရော လူမမာ ပြုစုတတ်တို့လား"

"ဟင်! . . . အဲဒါလည်း အတူတူပဲလေ။ နင် မခဲဘူးဘူးလား။ ဘယ်မှာပြုစုတတ်လို့လဲ။ ပြုစုတတ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး ငါလျှောက်လုပ်နေတာပဲ"

"ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟုတ်တယ်။ ဟုတ်တယ်။ ကိုယ့်ရှု။ ကိုယ်ပတ်ပြီဟေ့။ အဲဒါကြောင့် ထင်တယ် ငါ နင်စိတ်ဆိုးမှာစိုးလို့ ငြိမ်နေရတာ။ နင် ငါ့ကို ဝေ့ထူပြီဆိုရင် ဆွဲဆောင်လိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ။ အိပ်ချင်ပြီဆိုလည်း တွန်းလှုပ်ပစ်လိုက်တဲ့အတိုင်းပဲ"

"ဒေဝမော်ကွန်းနော်"
 "ပန်းသီးစိတ်ကလေးတွေကလည်း ငါ့ရည်းစားတွေ လုပ်"

အေးသလို လှလည်းမလှဘူး။ အစားအသောက် ကျွေးတာတားတည်း ခြံနည်းစားလေးတွေလို "အာ" လို့ ပြောပြီး နူးနူးညှည့်ညှ့်လေးနဲ့ဝေသွားလည်ပင်းနင်အောင် အတင်းတိုးကျွေးတော့တာပဲ"

"ကြည့်စမ်း . . . ကြည့်စမ်း . . . ဒေဝ သက်ပြင်း နင်"
 "ဘာလဲ စိတ်ဆိုးတာလား။ ငါ့ကို ထုရိုက်လို့မရလို့ ဝိုစိတ်ဆိုးတာမို့လား။ ငါက တမင်စတာပါဟာ။ နင် အိမ်လို ဘာမှမလုပ်ထတ်ဘဲနဲ့ လုပ်တတ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး လာပြုစုပေးနေတဲ့ငုတ်တဲလူမမာကို စိတ်ချမ်းသာစေပါတယ်ဟ"

"အေး . . . ငါကလည်း မလုပ်တတ်ပေမယ့် စေတနာတသူများထက်ပိုတယ်။ အပြောအဆို အနေအထိုင်တွေလည်း ကြမ်းထတ်ပေမယ့် ငါ့ရင်ထဲကစေတနာတွေ မေတ္တာတွေ၊ ကရုဏာတွေက နုနုရွှေရွှေလေးရယ်ဟ"

"ဟုတ်ပါပြီ . . . ဟုတ်ပါပြီ။ အခုလို အနေနီးတော့ ပိုသိလာပါတယ်ဟာ။ ငါကျေနပ်ပါတယ်"

"နင် ငါ့ကို ဘယ်လိုမြင်လဲ ဒေဝမော်ကွန်း"
 "ဘယ်လိုမြင်လဲဆို နင့်ကို ငါမြင်မြင်ချင်းကို အမြင်ကတ်ခဲ့တာ"

"ဟင် . . . ငါလည်း နင့်ကို ဒီလိုပါပဲနော်"
 "လာပြန်ပြီ။ ကက်ကက်လန်အောင်စွာတဲ့ ကောင်မလေး အရိုင်းအစိုင်းလေး။ ပဲများတဲ့ကောင်မလေး။ အခြောက်တိုက် သစ်လေဟပ်နေတဲ့ မိန်းကလေးဆိုပြီး ကြည့်လို့ကို မရခဲ့ဘူး ဒါကြောင့် နင့်ဖင်ကို ရိုက်ခဲ့မိတာ"

“ငါလည်း အဲလိုပဲပေါ့။ နင့်ကို မြင်မြင်ချင်းကို အမြင်ကတိတ်
တာ။ ဘယ်ဘဝရဲ့ ရေစက်လဲမသိဘူး။ အခြောက်တိုက် ပြောက်ကြွတ်
ကြွပ်ဆတ်ဆတ် ဆောင့်ကြားကြားဖြစ်နေတဲ့ ကောင်လေး။ အပိုင်းလေး
အပိုင်းလေး အခြောက်ဆန်ဆန် ရန်တွေကောင်းတဲ့ ကောင်လေး
ဆိုပြီး ကြည့်တိုမရခဲဘူး။ ဒါကြောင့် ခေါင်းခေါက်ခွဲမိတာပေါ့”

“အေး . . . တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် အဲဒီလို မြင်
ဆတ်ဆတ်ချင်း တူနေတာလည်း အရမ်းအံ့သြဖို့ကောင်းတယ်နော်
နုတော့ အဲလိုမဟုတ်တော့ပါဘူး။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ စိတ်တို့
ပုဂ္ဂိုလ်ကြည့်ရုံနဲ့လည်း ဆုံးဖြတ်လို့မရဘူး။ စကားပြောပုံကို ကြည့်ပြီး
ဆုံးဖြတ်လို့မရဘူးဆိုတာ နင့်ကိုကြည့်ပြီး လက်တွေ့
မိလိုက်ရတာပဲ”

“တကယ်တော့ နင်ကလိမ္မာတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
ပဲ။ သဘောထားဖြူစင်တယ်။ ရိုးသားတယ်။ တစ်ဖက်သားအပေါ်
တိုယ်ချင်းစာစိတ်။ သနားကရုဏာစိတ်လည်းရှိတယ်။ ထက်မြက်မှု
တွေလည်း ရှိသင့်သလောက် ရှိတယ်။ ဖြံ့ငံ့ပြောရရင်တော့ နင့်တို့
နှစ်ယောက်ကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်လို့ ငါမြင်တယ်။
ကြောင့်လည်း နင့်ကို အမျိုးကောင်းသမီး ပီသတယ်လို့ ပြောခဲ့
ကားပဲ။ နင် လည်း ငါ့ကို ဒီလိုပဲ မြင်တယ်မို့လား”

“အစစ်ပေါ့။ လူတစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို သူ့ပုံစံနဲ့ သူ့စကား
ပြောပုံကိုကြည့်ပြီး ဆုံးဖြတ်လို့မရဘူးဆိုတာ ငါလည်း နင်နဲ့တူ
မိလိုက်ရတာပဲ။ တကယ်တော့ နင်လည်း လိမ္မာတဲ့ ကောင်လေး

အစ်ယောက်ပါ။ သဘောထားဖြူစင်တယ်။ ရိုးသားဖြောင့်မတ်တယ်။
အစ်ဖက်သားအပေါ် ကိုယ်ချင်းစာစိတ်။ သနားကရုဏာစိတ်တွေ
လည်း ရှိတယ်။ ရဲရင့် ထက်မြက်မှုတွေ၊ ယောက်ျားပီသမှုတွေလည်း
မို့ပါတယ်”

“နင့်လိုပဲ အားလုံးကိုခြုံပြောရရင် နင်ဟာ ချစ်စရာကောင်းတဲ့
ဆောင်လေးတစ်ယောက်လို့ ငါမြင်ပါတယ် ဒေဒ်မော်ကွန်း။ ဒါကြောင့်
ငါလည်း နင့်ကို အမျိုးကောင်း ပီသတယ်လို့ ပြောခဲ့တာပေါ့”

“အေးနော် . . . ငါတို့နှစ်ယောက်က တော်တော်
အားဆန်းတာပဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မြင်တတ်တဲ့ အမြင်ရော၊
စိတ်ရော၊ ဘဝရော၊ ငါသနာရော၊ မိသားစုရော အားလုံးတူနေတာ
အံ့သြဖို့ကောင်းတယ်”

“ဟုတ်တယ်နော်။ ဒါပေမဲ့ ငါ့အမေကတော့ ငါ တော်တာ
တွေ၊ ငါကောင်းတာတွေကို သိရဲ့သားနဲ့ ငါ့ကို ဆိုးတယ်တဲ့၊
မိုက်တယ်တဲ့၊ ရိုင်းတယ်တဲ့”

“အဲဒါလည်း တူနေတာပဲ။ ငါ့ကိုလည်း ငါ့အမေနဲ့ အတော်
အဲလိုပြောတယ်”

“ဟော်တော့ . . . တူပဲတူနိုင်လွန်းတယ်ဟယ်။ နင်ရော
မိတို့ ဆိုးတယ်လို့ မထင်ဘူးလား”

“ကြည့်စမ်း . . . ပြောရင်း ပြောရင်းနဲ့ နင်ဆိုးလာပြီး နင်
ပြောပြီးပြီ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရယ်။ ချစ်စရာကောင်းတဲ့ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
အပူနဲ့တော့ နင်က ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး ဂျစ်တာ။ မိုက်တာတွေကလေး

ရဲရင့်တာ။ ရိုင်းတာမဟုတ်ဘူး မဟုတ်ရင်မခံတာ။ ကံ . . . ဘယ်လိုလဲ။ အိုခေ . . . နင် လည်း ငါ့ကို ဒီလိုပဲ ပြောမှာမို့လား”

“အိုခေ . . . အိုခေ . . . နင်ပြောတာမှန်တယ်။ နင်ထော်တယ်။ ငါက နင့်လို အပြောမကောင်းလို့သာ ဟုတ်တယ်။ နင်လည်း ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး ဂျစ်တာ။ မိုက်တာမဟုတ်ဘူး ရဲရင့်တာ။ ရိုင်းတာမဟုတ်ဘူး မဟုတ်ရင်မခံတာ”

“ဒီလိုသိသွားတော့ နင် ငါ့ခေါင်းကို မခေါက်ချင်တော့ဘူး မို့လား”

“နင်ရော ငါ့အကြောင်းသိသွားတော့ ငါ့ဖင်ကို မရိုက်ရယ် တော့ဘူးမို့လား”

“ဘယ်ပြောရမလဲဟာ။ ငါ မခံနိုင်အောင် ဂျစ်လာရင်တော့ မိုက်မိလားဘဲ”

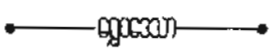
“အောင်မာ။ . . . ငါလည်း အဲလိုပဲပေါ့။ ငါမခံနိုင်အောင် စ.လာရင် ခေါက်ချင်ခေါက်မိမှာပဲ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

“နင်နဲ့ငါ ဒီလိုဖြစ်လာလိမ့်မယ်လို့ မတွေးမိခဲ့ကြဘူးနော်။ အခုလို အဆင်ပြေသွားတဲ့အတွက် နင် ဝမ်းမသာဘူးလား။ ဧဒ်မော်ကွန်း”

“ဝမ်းသာတာပေါ့ဟာ။ ပျော်လည်းပျော်တယ်။ နင်ရော ဝမ်းမသာဘူးလား။ အတူတူပဲဖြစ်မှာပါ”

“အင်း . . . ငါကတော့ ဝမ်းလည်းသာတယ်။ ဝမ်းလည်းနည်းတယ်။ ဝမ်းသာတာက တစ်ယောက်အကြောင်း တစ်ယောက်

သိသွားပြီး အဆင်ပြေသွားလို့။ ဝမ်းနည်းတာက ဒီလိုဖြစ်တာနဲ့ အတွက် ပေးဆပ်ခဲ့ရတဲ့ ရင်းနှီးမှုကြီးက သွေးပျက်စရာကောင်းလို့”

“ဘယ်တတ်နိုင်မလဲဟာ။ နင်နဲ့ငါ ဒီလိုဖြစ်လာဖို့အတွက် အဲလောက်ထိ ပေးဆပ်မှရမှာမို့လို့ပဲ တွေးလိုက်ပါတော့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါကျေနပ်ပါတယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ နင့်ကို ကျေးဇူးအများကြီးတင် ငါတယ်”

“အဲဒီစကားက ငါပြောရမှာပါ ဒေဒ်မော်ကွန်းရယ်။ ငါ့ကြောင့် ဒီလိုဖြစ်ခဲ့ရတာကို ငါကသာ ကျေးဇူးတွေအများကြီးတင် ရမှာပေါ့”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါ နင့်အပေါ် ကျေးဇူး အများကြီး ထင်တဲ့နေရာမှာ အဓိပ္ပာယ်နှစ်မျိုး ပါဝင်နေလို့ပါ။ နင် နားလည်လေးတော့မသိဘူး။ ဒီလိုလာပြီး ဂရုစိုက်ပေးတဲ့အတွက်လည်း ကျေးဇူးတင်တယ်။ ဒီလိုမျိုး စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ ကရုဏာတွေပါတဲ့ လျော်ကြေးမျိုးကို လာမပေးဘူးဆိုလည်း ငါက ကျေးဇူးကိုတင်ရဦးမှာပေါ့”

“ဘယ်လို နင့်စကားက”

“ဘယ်လိုဆိုတာ ဒီပြဿနာဖြစ်တာကိုပဲ အကောင်းဘက်က လှည့်တွေးလို့ရတယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ငါသတိရတာတဲ့အချိန်မှာပဲ ပြဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရဲ့အနုပညာအတွက် အကောင်းဆုံး Performance တစ်ခုကို ရလိုက်လို့ပဲ”

“ဟင်။ . . နင် . . . နင် . . . အဲဒါမျိုး တကယ်ရလိုက်တာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်။ ဘာလဲ ဒါလည်း လာတုပြန်ပြီလား”

“အင်း . . . ကြည့်စမ်း . . . အံ့သြစရာပဲ။ ငါလည်း အဲဒီအခါက အင်္ဂုလီပေးပေးမယ် နင်လဲကျသွားတာကို မြင်ပြီး ငါပါသတိလမ်းလွတ်နဲ့ အရပ်ကြီးပြတ်ဖြစ်ခဲ့ရတယ်လေ။ သတိပြန်ဝင်လာချိန်မှာ အဲဒီလိုပျိုး တစ်ခါမှ မခံစားဘူးတဲ့ ခံစားမှုအသစ်ကိုရခဲ့တာ”

“အေး . . . အဲဒါ ခံစားမှုအစစ်အမှန်ပဲ။ နင်ပြောတဲ့ ခံစားမှုအသစ်လို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်”

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒီ ခံစားမှုအစစ်အမှန်ကြောင့် ရင်ထဲထွက်လာတဲ့စာသားလေးတွေကို ငါ အိမ်မှာချ ရေးထားတယ်။ သွားဆင်းလာရင်း ပေါ်လာရင်လည်း ဖုန်းထဲမှာ မှတ်ထားလိုက်တယ်။ ပြီးမှ အဲဒီစာသားတွေကို ရုပြီး သီချင်းလုပ်မယ်လို့ စိတ်ကူးထားတယ်။ နင်ရော ဘယ်လို လဲဟင်။ နင်က Performance သမားဆိုတော့ နင့်ရဲ့ ပြကွက်တွေက heart ထိမှာပဲ”

“အင်း . . . heart ထိတဲ့ ပြကွက်ဖြစ်ပါစေလို့ ဆုတောင်းရမှာပဲ။ ငါ့ရဲ့ Performance က နင်တို့အဆိုတော်တွေလို ပေါ်လာတဲ့ ခံစားမှုကို ချမှတ်ထားစရာမလိုဘူး။ မျက်စိထဲမှာ အချိန်မရွေး အစအဆုံး ကွင်းကွင်းကွက်ကွက်ပဲ”

“ဘယ်လို ပြကွက်မိုလို့လဲ။ ငါ့ကို ပါတနာ တစ်ယောက် အနေနဲ့ ခြေကြမ်းပြသလို ပြောကြည့်ပါလား။ ငါလည်း ငါ့စာသားတွေ သီချင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သွားပြီဆိုရင် နင့်ကို အရင်ဆုံးဆိုပြပါမယ်”

“တကယ်နော်”

“တကယ်ပေါ့”

“အိုစေ . . . ငါ့ရဲ့ Performance က အထွေအထူး ပြောပြ

အာမလိုပါဘူး။ နင့်မျက်စိနဲ့ တိတိကျကျ အရှင်လတ်လတ်ဖြင့် ပြောသားပါ။ ငါတို့ ပြဿနာဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပုံစံအတိုင်းပါပဲ”

“ဟင်”

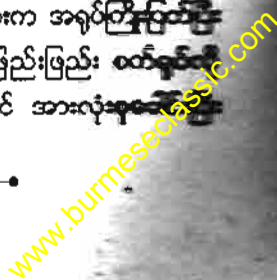
“ဟုတ်တယ် . . . အဲဒီညက သွေးစွန်းခဲ့တဲ့ ပုံစံအတိုင်း ခံစားမယ်။ သီချင်းတောင် နာမည်ကြီး composer တစ်ယောက်နဲ့ အသံပြီးပြီ။ ဟိန်းလေးက ဆိုလိမ့်မယ်။ အဓိပ္ပာယ်က ရှင်းရှင်းလေးပေါ့။ ရန်သူတွေဝိုင်းနေတဲ့ ညမင်းသမီးလေးကို ကောင်လေးတစ်ယောက် ဝင်ကယ်ခဲ့တဲ့ ပြကွက်ပေါ့”

“နင်ကလည်း ငါတို့ရဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်အတိတ်လမ်းကြီး”

“အဲဒီလို အစစ်အမှန်ကို ပြချင်တာလေး၊ အနုပညာဆိုတာ ခပ်မှန်မှ၊ ရင်ဘတ်ထဲကပါမှ၊ သက်ဝင်ပြီး ရသမြောက်တာ ကွက်တိတိတော့ မဟုတ်ဘူးပေါ့ဟာ။ တကယ်ဖြစ်ရပ်ကိုမှီပြီး လှအောင်ဆင်ရတာပေါ့။ သင်တန်းသားတွေ အများကြီး သုံးမယ်။ ကောင်မလေးကို အယ်တင်ခဲ့ပုံကို လှလှပပလုပ်ပြမယ်။ ကောင်လေးကို ရန်သူတွေ ဝိုင်းရိုက်တာကိုလည်း ထူးထူးခြားခြားပြမယ်”

“....”

“ကောင်လေးခံနေရတဲ့အချိန်မှာ သူငယ်ချင်းတွေက လာ အကူပေးမယ်။ သေလုမျှော်ပါးဖြစ်နေတဲ့ ကောင်လေးရော အဲဒီသူငယ်ချင်းတွေရော ပေါင်းပြီး သူ့ရဲ့အကတွေနဲ့ ရန်သူတွေကို fight ဝယ်။ အဲဒီလို သူ့ရဲ့အကနဲ့ fight ရင်း ကောင်လေးက အရပ်ကြီးပြတ်ပြီး ထဲကျသွားမယ်။ ဒါပေမဲ့ သူမသေဘူး။ တဖြည်းဖြည်း စက်ရုပ်တိတ်တိတ် ဖြစ်ထလာပြီး စက်ရုပ်အက ကာမယ်။ ပြီးရင် အားလုံးအတူတူပဲ”

ပိုက်ကယ် ဂျက်ဆင် အကတွေ ဖြစ်သွားမယ်”
“ဝါး . . . နားထောင်လို့ ကောင်းလိုက်တာမာယ်”

“တောင်မလေးနေရာမှာတော့ မော်ဒယ်တစ်ယောက်
သုံးရတာပေါ့။ တောင်လေးကတော့ ငါ့ကိုယ်တိုင်ပဲလေ”

ကြည့်စမ်း . . . ငါ့မျက်စိထဲမှာလေ နားထောင်နေရင်း
အဖွဲ့ ဝေါ်တာ နှစ်တို့ တင်ဆက်နေတဲ့ Performance ကို မြင်ယောင်
နေမိတယ်။

အရမ်းကြည့်ကောင်းတာပဲ။ အဲဒီပြကွက်က ပွဲဆူမှာပါ။ နှစ်
ထော်တယ်။ စိတ်ကူးအရမ်းကောင်းတယ်။ ကြိုးစားပါ အင်မော်ကွန်း
ငါ အခုထဲက အားပေးနေပါပြီ”

“အင်း . . . နှစ်လည်း ကြိုးစားပါ ပိုင်ပိုင်ဆင်း၊ နှင့်သီချင်း
လေးကလည်း ခံစားသက်ဝင်မှုအပြည့်ပါတဲ့ သီချင်းကောင်းလေး
တစ်ပုဒ် ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ငါယုံကြည်ပါတယ်”

ပိုင်တို့နှစ်ယောက်ဟာ အဲဒီလို ရောက်တတ်ရာရာ ပြော
တတ်တာကနေစပြီး ပြဿနာမဖြစ်ဘူးတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေလိုပဲ
အရမ်းကို ခင်မင်ရင်းနှီးခဲ့ပါတယ်။ သက်တူ၊ ရွယ်တူ၊ ဘဝတူ၊ ဝါသနာ
တူကလေးတွေ ဖြစ်နေပြန်တော့လည်း တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်
နားလည်မှုတွေ အပေးအယူတွေပါ မျှတလာပြီး တဖြည်းဖြည်း ရင်းနှီး
မှုနှောင့်ကြိုးက ပိုပြီးခိုင်မာလာခဲ့ပါတယ်။

အဲဒါကြောင့်လည်း သူ ဆေးရုံက ဆင်းတဲ့နေ့မှာ ပိုင်တို့
အနားပိုင်းလာတဲ့ မီဒီယာသမားတွေရဲ့ အခက်အခဲကို အဲဒီလိုတစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ထားရှိခဲ့တဲ့ နားလည်မှုတွေ၊ အပေးအယူတွေ

နောက်ည
နိုင်လာတဲ့ ရင်းနှီးမှုနှောင့်ကြိုးတွေကပဲ အဆင်ပြေအောင် ခြေ
အဆင့်တာဖြစ်ပါတယ်။

ဖြစ်ပုံကတော့ ဂျိုင်းထောက်နဲ့သူ့ကို ဂျာကြီးနဲ့သူ့သူငယ်ချင်း
တွေက ကိုယ်ရဲတော်တွေအဖြစ် ပိုင်းရဲပြီး ဆေးခန်းအပြင်ကို ထွက်
လာ special nurse ပိုင်ကိုလည်း ပိုင် သူငယ်ချင်းတွေအားလုံးက
ဘိုယ်ရဲတော်အဖြစ် ပိုင်းရဲပြီး ထွက်အလာမှာ ဆေးခန်းရှေ့မှာ ဘယ်
အချိန်ကတည်းက ရောက်နေမှန်းမသိတဲ့ မီဒီယာသမားတွေက
ပိုင်တို့ နှစ်ယောက်ဆီကို ပျူးဖို့ပိုင်းလာကြတာပါပဲ။

တကယ်တော့ ပိုင်တို့ဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာဟာ အတိလင်း
အတင်းထွက်ခဲ့ပြီဖြစ်သလို သူ ဆေးရုံဆင်းမယ့်နေ့ကိုလည်း သူတို့
မျှကြီးက မီဒီယာတွေကို အတိအလင်း ပြောကြားခဲ့တာမို့ အခုလို
ဖြစ်ခဲ့ရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ယျိုတို့နှစ်ယောက်က ကြိုတင်ဇာတ်တိုက်
အားမှုမရှိတာကြောင့် ရုတ်တရက် တအံ့တဩဖြစ်သွားပြီး တစ်
ယောက်နဲ့တစ်ယောက် လှမ်းကြည့်လိုက်မိကြတယ်။ နှစ်ယောက်လုံး
နဲ့ မျက်ဝန်းထဲမှာ “ဘယ်လိုပြောရင်ကောင်းမလဲ” ဆိုတဲ့ မေးခွန်း
လေး ပါသွားသလိုပါပဲ။ အဲဒီအကြည့်တစ်မျက်မှာပဲ အတူတူတစ်
အနီးရှိတဲ့ သံယောဇဉ်ကြိုးလေးက ပိုင်တို့နှစ်ယောက်လုံးကို အဋ္ဌာ
ရသပညာတွေ၊ ဓမ္မမအာရုံတွေ တွန်းပို့ပေးလိုက်တယ် ထင်ထိနဲ့

နှစ်ယောက်လုံး ပြန်ဖြေလိုက်တဲ့ အဖြေတွေက အကွန်
အံ့ဩဖွယ်ကောင်းစွာ တူညီနေခဲ့လို့ပါပဲ။

www.burmeseclassic.com

“ပိုင်ပိုင်ဆင့်”

“မော်လာပါ . . . ပိုင်ပိုင်”

“ဟုတ် . . . မော်လာပါရှင်”

“အင်ရဲ့ ကျန်းမာရေးကို လာစောင့်ရှောက်ပေးနေတယ်”

ကြားရပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်ရှင်”

“အခု ကောင်းသွားပြီလား”

“ဟုတ် . . . တွေ့တဲ့အတိုင်းပါပဲ ကောင်းပြေပါပြီ”

“သူ့ဖြစ်ခဲ့တဲ့အခြေအနေလေးကို ပြောပြပေးပါဦး”

“တစ်ကိုယ်လုံး ဒဏ်ရာတွေရခဲ့ပါတယ်။ လက်နဲ့ခြေသားထဲမှာ အစိုးနည်းနည်းအက်သွားပါတယ်။ ဒီတစ်ပတ်ထဲမှာပဲ စင်ကာပူ သွားကုမှာပါ။ နောက်တစ်လလောက်ဆို စိတ်ချရပါပြီရှင်”

“ပိုင်ပိုင်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပေးချင်တယ်။ စိတ်ဆိုအူ

လား”

“ရပါတယ်။ မေးလို့ရပါတယ်”

“ပြဿနာဖြစ်ရတာ နှလုံးသားရေးရာကြောင့်လို့ ပြော

ကြပါတယ်”

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ သူငယ်ချင်းတွေပါ။ သူငယ်ချင်း အချင်းချင်း အငြင်းအခုံဖြစ်ရင်းကနေ မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားကြတာပါ”

“ပိုင်ပိုင်ကို ကယ်ခဲ့တာလို့လည်း ပြောနေကြတယ်”

“အဲဒါလည်း ဟုတ်ပါတယ်။ သူငယ်ချင်းတွေဆိုတော့လေ”

“ပိုင်ပိုင်တို့နှစ်ယောက် ချစ်သူတွေဖြစ်သွားကြပြီလို့လည်း

ဆတင်းထွက်နေပါတယ်။ ဟုတ်ပါသလား”

“မဟုတ်ပါဘူးရှင်။ သူငယ်ချင်းသက်သက်ပါပဲ။ ပါတာနာတွေ ဆို့လည်း ပြောလို့ရပါတယ်”

“ရှေ့ဆက်ပြီးတော့ရော ချစ်သူတွေ ဖြစ်လာနိုင်ဖို့ မှီလား ပြောပြပေးပါဦး”

“ဒီတိုင်းပါပဲ အေးစေးပါ”

“ပိုင်ပိုင်ရဲ့ အနုပညာလှုပ်ရှားမှုလေးတွေကို ပြောပြပေးပါဦး ပြဿနာဖြစ်တုန်းက နားလိုက်တယ်လို့ ကြားလို့ဟုတ်လား”

“ပြဿနာဖြစ်ခဲ့တဲ့ တစ်ရက်နှစ်ရက်ပါပဲရှင်။ ပိုင် မနား ခါးဘူး ပုံမှန်လှုပ်ရှားနေပါတယ်။ ရှေ့ဆက်ပြီးတော့လည်း ဒီလိုပဲ ပုံမှန် ဆုပ်သွားမှာပါ အစ်မ”

“ဒီလိုဖြေပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ် နိုင်ပိုင်”

“ဟုတ် . . . ကျေးဇူးပါပဲရှင်”

“ဒေင့်အတွက်လည်း ဆုတောင်းစကားလေး ပြောပေးပါဦး”

“ပိုင် သူ့အတွက် နေ့တိုင်းဆုတောင်းပေးနေပါတယ်။

အမြန်ဆုံးကျန်းမာလာပါစေ၊ စိတ်ချမ်းသာမှုရရှိပါစေ၊ အလုပ်တွေ ဒီထက်တော်ပြီး ဒီထက်မက အောင်မြင်လာပါစေပေါ့”

“ဒေင့်မော်ကွန်း”

“မော်လာပါ . . . ဒေင့်”

“မော်လာပါ ခင်ဗျ”

“ဒေင့်ရဲ့ကျန်းမာရေးလေး ပြောပြပေးပါဦး”

“လောလောဆယ်တော့ တနားကြံပါဗညာ ငြိ
နေတယ်ခင်ည”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဒေဒက အရမ်းနောက်တာ ပဲ”

“ကျွန်းမာရေးက မကြာခင်မှာ ပုံမှန်ဖြစ်တော့မှာ ပါ”

“ခင်ကာပူမှာ ဆေးကုရင်း အနားယူမယ်လို့လည်း
ပြောဆိုတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒဏ်ရာတွေက ပြင်းခဲ့တာဆို တော့လေ”

“အဆိုတော် ပိုင်ပိုင်ဆင့်က ဒေဒကို လာစောင့်
ရှောက်ပေးနေတယ်ဆိုတာ ဟုတ်ပါသလား။ ဒါမှမဟုတ်
ကျွန်းမာရေးအခြေအနေကို လာမေးတာမျိုးလား”

“ဘော်ဒါတွေဆိုတော့ လာမေးတဲ့အဆင့်ထက် ပို
တာပေါ့ဗျာ။ စောင့်ရှောက်ပေးတာမျိုးပေါ့။ တွေ့တယ်မို့ လား”

“ဒီပြဿနာဖြစ်ရတာ သုံးပွင့်ဆိုင်အချစ်ဇာတ်လမ်း
ကြောင့်လို့ ပြောနေကြတယ် ဟုတ်ပါသလား”

“နီးပါဗျာ။ သူငယ်ချင်းတွေပါ။ သူငယ်ချင်း အချင်း ချင်း
အပြင်းအရံဖြစ်ရင်းကနေ မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားကြ တာပါ”

“ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကို ကယ်ခဲ့တာလို့လည်း သိရပါတယ်”

“ယောက်ျားလေး သူငယ်ချင်းတွေထဲမှာ
မိန်းကလေးသူငယ်ချင်းက ကန့်လန့်ကန့်လန့် ပါနေတော့ လည်း
ကယ်ရတာပေါ့ဗျာ”

“ခုတော့ ချစ်သူတွေ ဖြစ်သွားကြပြီလို့လည်း သတင်း
ထွက်နေပါတယ်။ ပြောပြပေးပါဦး”

“မဟုတ်ပါဘူး ခင်ဗျာ။ သူငယ်ချင်းတွေထဲ
ထာနာတွေပါပဲ”

“ဒေဒကို လွတ်လွတ်လပ်လပ်မေးလို့ရမလား”

“ရပါတယ်ဗျာ။ ခုပဲ မေးပြီးပြီပဲ”

“ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဒေဒနဲ့ပိုင်ပိုင် ရှေ့ဆက်ပြီး တော့ဆရာ

ချစ်သူဖြစ်လာဖို့ အခြေအနေရှိလား”

“ဒီလိုပါပဲ အေးဆေးပါ”

“ခုဆိုရင် ဒေဒအဖွဲ့က ရှိပွဲတွေ တော်တော်များ များ

ဖြစ်နေတယ်။ ဇာတ်ကားတွေလည်း တော်တော်များ များ
အလိုက်ရတယ်လို့ ကြားပါတယ်”

“ဟုတ်ပါတယ်”

“အဲဒီအတွက် အနုပညာလှုပ်ရှားမှုလေးတွေကို

ပြောပြပေးပါဦး”

“ကျွန်းမာရေး စိတ်ချရပြီဆိုရင် အားသွန်ခွန်ပိုက်

လှုပ်ရှားတော့မှာပါ။ ဒီအနုပညာလှုပ်ငန်းတွေနဲ့ပဲ ကျင်လည် နေမှာပါ”

“ဒီလို သိပ်နေမကောင်းသေးတဲ့ကြားက ဖြေပေး

ခဲ့အတွက် ဒေဒကို ကျေးဇူးအများကြီး တင်ပါတယ်”

“ဟုတ် . . . ကျွန်တော်ကလည်း ကျေးဇူးအများ ကြီး

ဆင်ပါတယ်ဗျာ”

“ဒေဒ အမြန်ဆုံး ကျွန်းမာလာပြီးတော့ အနုပညာ

အလုပ်တွေအများကြီး လုပ်နိုင်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပါတယ်”

“ပေးတဲ့ဆုနဲ့ ပြည့်ပါစေဗျာ”

“အဆတ်ပြတ်နေတဲ့ ဒေဒ်ရဲ့ပရိသတ်ကြီးကိုလည်း အမှတ်တရကောလေး ပြောပေးပါဦး”

“ဒါကြီးကတော့ ဒေါင်ဒေါင်ဒင်ဒင်ပါပဲလို့ စင်ကာပူက ပြန်လာရင် နိနိဒန်ဒန်တွေ ကပါတော့မယ်လို့ . . . ဟုတ်”

အမှန်တော့ အဲဒီလို ပြေးပြေးလွှားလွှား လျှပ်တစ်ပြတ် အင်တာနက်တွေကို ဒေဒ်ကလည်း ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာတွေဖြေလို့ ဖြေလိုက်ရုံနဲ့မသိသလို၊ သူဖြေတာကိုလည်း ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကြားထိ သူ့အဲဒီလိုပဲ ပိုင်ကလည်း ပိုင်ကိုယ်ပိုင် ဘာတွေဖြေလို့ ဖြေလိုက်ရုံနဲ့မသိသလို ပိုင် ဖြေတာကိုလည်း ဒေဒ်မကြားပါဘူး။ ဒေဒ်ကလည်း ပြောပြေး ပြေးဆိုသလို တရုန်းရုန်းနဲ့ ကိုယ်ရံတော်တွေကြားကနေ ကားပေါ်ရောက်မှန်းမသိ ရောက်သွားခဲ့ပါတယ်။

ပိုင်ကလည်း ပြောပြေး ပြေးဆိုသလို တရုန်းရုန်းနဲ့ ပိုင်သူငယ်ချင်းကိုယ်ရံတော်တွေ ဆွဲခေါ်သွားတဲ့ ကားပေါ်ကို ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ သေချာတာကတော့ ပိုင်တို့ ဖြေလိုက်တဲ့ အင်တာနက်တွေက တကယ်ပဲ လှလှပပနဲ့အဆင်ပြေခဲ့တာပါပဲ။ ပိုင်ဟာ ကားထဲရောက်မှ အသိဝင်လာပြီး ဒေဒ်ဆီ ဖုန်းခေါ် လိုက်မိတယ်။

“ဒေဒ် ရုန်းစုရုန်းစုကြားထဲကပဲ ငါအဆင်ပြေအောင် ဖြေလိုက်ပါတယ်”

“အိုစေ . . . ငါလည်း အဆင်ပြေအောင် ဖြေလိုက်ပါတယ်”

“လူတွေများနေလို့ ငါကားထဲကပဲ တာတာ့လုပ် လိုက်မယ် နော်။ တာတာ့ . . . ဘိုင်ဘိုင်”

“ငါလည်း ကားထဲကပဲ လုပ်လိုက်မယ်။ တာတာ ဘိုင်ဘိုင် ပိုင် ပြုံးပြီး ဖုန်းလေးကို အိတ်ထဲထည့်လိုက်တယ်။ ရင်ထဲမှာ အဲဒါပဲ သွားပြီး ခေါင်းထဲမှာလည်း ကြည့်လင်လန်း ဆန်းနေခဲ့တယ်။ သူ့ချင်းတွေကလည်း ပြုံးနေပေမယ့် မယ်ခိုင်ကတော့ ဘိုထိုက်ထိုက် စိတ်ကောက်သေးရဲ့။

“ဟင်! . . . တတ်လည်း တတ်နိုင်ကြတဲ့ဟာတွေ ကြည့်ကို တဲ့။”

(၁၆)

“ကြည့်စမ်း . . . ငါ့ကိုများ နှစ်ယောက်သား ဝိုင်း လိုက်ထားလိုက်တာ။ ဒီလိုသတင်းမျိုးက ကြာကြာလိမ့်ညာ ထားလို့ရတာလား။ နင်တို့နေတဲ့လောကနဲ့ နင်တို့လုပ်တဲ့ အလုပ်တွေထဲမှာ ဒီသတင်းမျိုးက အမြန်ဆုံးထွက်တဲ့ သတင်းပဲ။ ဒီလို လိမ်ထားရင် သေသွားခဲ့ရင် မိဘက ဘယ်လိုနေရမလဲဟင်”

တကယ်တမ်းကျတော့ အစီအစဉ်က ကိုယ်ဆွဲသလို မလားနဲ့ပါတဲ့။ ဒေဝ်ဟာ အိမ်မှာတစ်ညအိပ်ပြီးလို့ နောက်နေ့မှာ စင်ကာပူကနေ မေမေသတင်းကြားပြီး ဒေါနဲ့မောနဲ့ ကြွရောက်တာကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရပါတော့ တယ်။

“ခုတော့ ကြည့်စမ်းပါဦး။ မအေကို ဒီပုံစံနဲ့ ကြုံရတယ်။ မသေကောင်းမပျောက်ကောင်းကွယ်။ မေမေမွေးတုန်းက အတော်လေးပါ။ ဒီလောက်တောင် ဖြစ်ရသလားသားလေးရယ်။ အိပ်

မင်းညာကဆိုတဲ့ကလေးက ဘယ်အသိုင်းအဝိုင်းထဲကပို့လို့လဲ။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဆင့်ဆိုတဲ့ အဆိုတော်မလေးကရော ဘယ်လောက်ပြီးပြည့်စုံနေလို့လဲ”

“ . . . ”

“ဒီကိစ္စ ဒီလိုပဲ ငြိမ်ခံနေခဲ့သလား။ ဒီလိုပဲ ကျေအေးလိုက်ရသလား။ ဘာမှမလုပ်ဘူးလား။ ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သတင်းမပို့တာလဲ။ ဘာဖြစ်လို့ လှမ်းမခေါ်ရတာလဲ”

ဒေဝ် ထိုင်နေရာမှ တစ်ချက်ကလေးမှ မလှုပ်မိ။ လေးလေးတသာ ပထမတော့ အစွန်ဆုံးရုံမှာ ကုပ်ကုပ်ကလေး ထိုင်နေပေမယ့် မေမေရဲ့ ဒေါသသံကြောင့် ခြေလား၊ ခူးလား စ.လုပ်လာတာကို မြင်လိုက်ရပါတယ်။ မေမေကလည်း ရှုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေလို ဟန်နဲ့ ခန့်ခွဲဒေါနဲ့မောနဲ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ လမ်းလျှောက်ပြီး ပြောနေပါတယ်။

မေမေက သတင်းအတိအကျရရှိမက တရားခံတွေရဲ့ နာမည်ကိုပါသိနေပါပြီ။ ဒါ သိပ်တော့မဆန်းပါဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မေမေက စင်ကာပူမှာသာနေပေမယ့် ရန်ကုန်နဲ့စင်ကာပူကို အိပ်ဦးနဲ့ကြမ်းပြင်လို သဘောထားနေသလို၊ သူ့သူငယ်ချင်းတွေနဲ့လည်း အမြဲတမ်း connect လုပ်နေတာမို့ မြန်မာပြည်မှာ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ပြည်တွင်း သူက အသိနောက်ကျပြီး ပြည်ပရောက်သူက ကြီးကြီးသိရင်သိနေတတ်ပါတယ်။

“ဟဲ့ . . . ငါပြောနေတာကြာလား။ ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ အတိအကျဆုံးပြောနေတာလဲ။ ဒေဝ် . . . နင် မိဘကို ဘာထင်နေလဲ။ ဘာလဲ။ နင် ငါ့ကို ဘာထင်နေသလဲ”

www.burmeseclassic.com

သာဒင်က ကိုယ့်အစ်မကိုယ် အစ်မ မထင်လို့ ဘာထင်မလဲ။ ဒေင်ကရော သူမိဘကို မိဘမထင်လို့ ဘာထင်ရမလဲ။ သိသားနဲ့များ-

လေးလေးကတော့ဝပြီ။ မောင်နှမနှစ်ယောက် သူ့နဲ့ဘာတ်။ အစ်မက ဘိုဆန်သလောက်၊ မောင်က တောဆန်အရောမှာ နှစ်ယောက်မရှိတို့လူ။

ဒါနဲ့များ ငါ့ကို ဘာကိစ္စလှမ်းမခေါ်ရတာလဲလို့။ ငါ လေးတယ်လေ။ ငါ့သား ဒီလိုစုတ်ပြတ်ကျန်ခဲ့တာ ငါ မခံနိုင်ဘူး။ ဒါတလေးနှစ်ယောက်ကို ငါတိုင်မယ်၊ အမူလုပ်မယ်။ ဒါမှ ကျေနပ်မယ်။ မိန်းကလေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး သတင်းထွက်လာတာ အဆိုးဆုံးအဲဒီလို ရှုပ်ရှုပ်တွေကို ငါအမှန်းဆုံးပဲ။ ငါ ရှက်တယ် သာဒင်-

ရှုပ်ရှုပ်ကို မုန်းရင် ရှင်းရှင်းပဲ နေလိုက်စမ်းပါ မမရယ်။ ငါ့အနာခံပြီးပြီ နောက်ထပ် စိတ်ပင်ပန်းမှုကို ဘာဖြစ်လို့ ခံနေတော့လဲ။ မိန်းကလေးနဲ့ပတ်သက်တဲ့ သတင်းဆိုတာကိုလည်း တစ်ခုမှ မထင်နဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ၊ မဟုတ်မဟုတ် ကိစ္စဘာမှမပါဘူး။ မထင်တော့ဖြစ်ခဲ့ရတာ။

“မတော်တဆက ဒီလောက်ဖြစ်ရလား”

“လူငယ်တွေပဲ မမရယ်။ သွေးဆူလွယ်တယ်။ ဆတ်ဆတ်ထိ မခံကြဘူး။ ဒီမှာ မမ . . . ‘မမသားတင် မဟုတ်ဘူး ကျန်တော်ကောင်တွေလည်း အလဲလဲအကွဲကွဲပဲ။ သူတို့မိဘတွေဆိုရင် ဖြစ်တယ် မမ ထက်ဆိုးသေးတယ်။ တိုင်မယ် တောမယ် ပြန်ရိုက်မယ်နဲ့ မနည်းထိန်းခဲ့ရတာ။ အမှုဖွင့်လည်း အချိန်ကုန်မယ်၊ စိတ်ပင်ပန်းမယ်၊ ငါ့

တောင် ခံပြီးမှ မထူးတော့ပါဘူးဆိုပြီး အားလုံးဖျောင်းဖျာကြလို့ ငြိမ်သွားကြတာ”

“နင်က တူဆိုတော့ ဒီလိုဖျောင်းဖျာနိုင်တာပေါ့။ ငါက ဝမ်းနဲ့လွယ်မွေးထားရတဲ့ သားဟဲ့။ ငါ့သားခံရတာ ငါ့ အသားနာသလို ခံထားရတယ်”

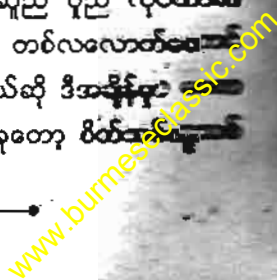
“မမက ဝမ်းနဲ့လွယ်ပြီး မွေးတာက မွေးတာပဲ။ တူပင်တဝမ်းနဲ့လွယ်မမွေးရပေမယ့် မမထက်ပိုပြီး ကျွေးမွေး ပြုစုလာခဲ့တာကိုယ့်သားလို့ပဲလေ။ တောင်သွား မြောက် သွားနဲ့ ခုမှ လာပြီး ခံထားမနေနဲ့ အေးဆေးနေစမ်းပါဌာ”

“ကြည့်စမ်း . . . နင်ကငါ့ကို အဲဒီလိုဆက်ဆံလို့ ကလေးကလည်း ငါ့ကိုအရေးမလုပ်တော့တာ။ ကလေးကို အတတ်ကောင်းတွေ သင်ပေးထားတယ်ပေါ့လေ”

“ပေါက်ကရ . . . ကျုပ်ကတောင် သူဆီက ပြန်သင်နေရတာ”

“ငါနင်နဲ့ စကားအခြေအတင် ပြောဖို့လာတာ မဟုတ်ဘူး သာဒင်။ သားကိုပြောဖို့ဆိုဖို့ ခြွေးနှွေးဖို့လာတာ။ အခုတော့ သားတတ်စွမ်းမှမပြောဘဲ နင်က ရှေ့ကနေ ဘာကိစ္စ ကာဆီးကာဆီးလုပ်နေရတာလဲ”

“ကျုပ်ကလည်း ကာဆီးကာဆီး လုပ်ချင်လို့ လုပ်နေတာ မဟုတ်ဘူး။ မမက မရောက်သေးဘူး။ ဆူညံ ပူညံ လုပ်တာပဲ။ အရင်ပဲ။ ပြဿနာကလည်း ပြီးသွားတာ တစ်လလောက်ပဲ။ ရှိနေပြီ။ အားလုံးအေးချမ်းသွားပြီ။ တကယ်ဆို ဒီအချိန်မှာ ကလေးကို အားပေးရမှာ၊ ဂရုစိုက်ရမှာ၊ ခုတော့ စိတ်ပင်ပန်းတာ

မေ့နေတဲ့ကလေးကို အားမပေးမယ့်အပြင် ဒဏ်ရာဟောင်းထဲ
ထူးဆွဲပေးသလို ဖြစ်နေတယ်။ ဒါကြောင့် ကာဆီးကာဆီးလုပ်ရတာ

“အဲလို ပြဿနာဖြစ်တဲ့အချိန်က နင် ဘာလုပ်နေလဲ။ အချို့
တိုင်း အဆက်အသွယ်လုပ်ပါ။ လိုအပ်ရင် bodyguard ပါ လုပ်ပါ။
ပြောထားတာတောင် နင်က ငါ့စကားကို အရာမသွင်းတာလား”

“ဟင်! . . . ကျုပ်က ဘာလုပ်ရမလဲ။ အိမ်အလုပ်တွေနဲ့
သာယာစေတာ မကုပ်အားတာ။ ဇနီးကတော့ အချိန်တိုင်း ဆက်နေ
တာပဲ။ တကောက်ကောက်လိုက်ရအောင်လည်း မူကြိုကလေး
တေ့တတ်တာ။ သူတို့မှာ အသိရှိတယ်။ ကျုပ်မှာ ချက်ပြုတ်ရ၊ ဇွတ်ရ
လျှော်ရ၊ အိမ်စောင့်ရ၊ ဟို အခွန်ပြေးဆောင်ရ၊ ဒီအခွန်ပြေးဆောင်ရ
ဇနီးထိုင်ရနဲ့ ဘောပွဲတောင် ပြောင့်ပြောင့်မကြည့်ရဘူး။ အိမ်အလုပ်
လွယ်တာမှတ်လို့ မိန်းမတစ်ဦးကိုဖြစ်လို့”

ဒေဒဟာ နားထောင်ရင်း ရယ်ချင်လာတဲ့စိတ်ကို မနည်းထိန်း
ထားရပါတယ်။ ကိုယ့်ဦးလေးမိုလို့သာ ပြောနေပုံက တကယ့်ဟာပဲ။

“ဒီမှာ မမသားက ညမင်းသား၊ ကျုပ်က တစ်နေကုန်
ပင်ပန်းထားတာ။ တစ်ညလုံးတော့ အဆက်အသွယ် မလုပ်နိုင်ဘူး။
ညဆို အချိန်မတော်မှ ပြန်လာတာ ရိုးနေပြီ။ ဒီမှာက အရင်လိုမဟုတ်
တော့ဘူး။ ရှုံးပွဲတွေက ဂဏဂဏ လုပ်နေတာ။ ပြဿနာကလည်း
ရှုံးပွဲက အပြန်မှာဖြစ်တာ။ ကျုပ်က ဘယ်လိုပြေးသွားရမှာလဲ။
သတင်းအတိအကျကြီး သိပြီးရဲ့သားနဲ့များ မမရယ်။ ပြောရတာ
မောတယ်”

“အို . . . တော်ပြီ . . . တော်ပြီ။ နင်နဲ့မပြောတော့ဘူး။

နင်က အမြဲတမ်း ဆင်ခြေဆင်လက်နဲ့။ ကဲ . . . ငါ့သား မင်း မေမေကို
အိတ်လက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့တာ မေ့သွားပြီလား။ အဲဒီစိတ်လက်မှတ်ထွ
ဒီလိုသတင်းဆိုးတွေ ထွက်စေရပါ မယ်ဆိုပြီး ထိုးခဲ့တာလား။ ပေးခဲ့တဲ့
အတိအကျရော ဒီလို အနာတရ ဖြစ်စေရပါမယ်ဆိုတဲ့ ကံတိလား”

“ပြဿနာပဲ”
“နင် ဝင်မပြောနဲ့ သာဒင်”

“ပြောစမ်း . . . သား။ မေမေကို ဒီပုံနဲ့ကြိုဆိုဖို့ စိတ်
အတိအကျထိုးခဲ့တာလား”

“ခက်တော့တာပဲ မမရယ်”
“သာဒင် . . . ငါ နင့်ကို မေးနေတာမဟုတ်ဘူး”

“ကျုပ်ကို မမေးပေမယ့် မပြောဘဲကို မနေနိုင်တော့ဘူး။ မ
ပြောတဲ့စကားတွေက နားထဲ ဘယ်လောက် အဝင်ခက်သလဲ။
အယ်သူက ဒီလိုအကျိုး အဲ . . . ဒီလိုပုံနဲ့ မျိုးနဲ့ ကြိုချင်ပါမလဲ။ ဘယ်
သူတရော ဒီလိုသတင်းဆိုးတွေ ထွက်ချင်မှာလဲ။ ဘယ်သူကရော
ဒီလို အနာတရဖြစ်ချင်မှာ လဲ”

“ . . . ”

“တောင်းပန်ပါတယ် မမရယ်။ ကလေးကို ဒီအကြောင်း အစ
ခေတ်ပေးပါနဲ့တော့။ သူတို့ဘာသာ သူတို့ ပြီးသွားပါပြီ။ သတင်းတွေ
လည်း ငြိမ်သွားပါပြီ။ ရောက်တုန်း သားအမိနှစ်ယောက် နွေးနွေးအတွေး
ထွေးနေပါ။ ပြောချင်တာကိုလည်း အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြော
တော့မော့ ပြောပါ။ စုခေတ် ကလေးတွေကို လျှော့မထွတ်ထိနဲ့
သာကိစ္စဖြစ်ဖြစ် လူကြီးတွေမပါစေရဘဲ နိုင်အောင်ရှင်းနိုင်အောင်

“အေး . . . သူတို့ မဖြေရှင်းနိုင်တဲ့အချိန်က အသက်တူ
တဲ့ အချိန်ပေါ့။ မိဘတွေ ရင်ကျိုးမယ့်အချိန်ပေါ့။ ဟုတ်လား”

“ဒုက္ခပါပဲ”

“ကဲပါ . . . မေမေရယ် တော်ပါတော့။ သား တောင်းဆို
တယ်။ ဒီလောက်ထိဖြစ်သွားတဲ့အတွက်လည်း တောင်းပန်ပါတယ်။
သားက မေမေ အရမ်းစိုးရိမ်နေမှာ စိုးလို့၊ ပြီးတော့ အရမ်းစိတ်
ထ.လာရင် ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ ပါးပါးလေးပဲပြောခဲ့မိတာပါ။ ပြီးခဲ့တာ
လည်း ပြီးသွားပြီပဲ မေမေရယ်။ နောက်ထပ်လည်း ဖြစ်ဖို့မရှိတော့
ဘူး။ လေးလေးလည်း သားရဲ့ဒဏ်ကိုခံရတာ တောင်းပန်ပါတယ်။
စိတ်လျော့လိုက်ပါတော့ မေမေရယ်နော်”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေခဲ့သမျှ သူဝင်ပြောလိုက်မှပဲ မောင်
နှစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာတွေ ပြေလျော့သွားပါတော့တယ်။

“ကဲ . . . တော်ပြီ . . . တော်ပြီ။ ထားပါ။ ထားလိုက်ပါ
ပြီးခဲ့တာ မပြောတော့ပါဘူး။ အခု ရှေ့ဆက်ရမယ့်ကိစ္စ
လက်မှတ်ထိုးထားတဲ့ ကိစ္စကိုပဲ အပြတ်ပြောတော့မယ်”

“အဲဒါ ခင်ဗျားတို့ သားအမိနှစ်ယောက်ကိစ္စ ကြား
သလောက်ပြော ကျုပ်မပါတော့ဘူး။ အာရုံတွေနောက်တယ်”

လေးလေးက ပွစိပွစိနဲ့ ပြောဖြစ်အောင် ပြန်ပြောပြီး
သွားပါတယ်။ အဲဒီတော့မှ မေမေက သူ့ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဝင်ထိုင်
သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပါတော့တယ်။

“အိုခေ . . . ကောင်းပြီ။ သားက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဝိုင်း
ဆိုပြီး ရဲရဲဝဲဝဲထိုးပေးခဲ့တဲ့ စိတ်လက်မှတ်စာချုပ်ကို သားကိုယ်ထိုင်

ချိုးပေါက်ခဲ့တာပဲ။ ဒီတော့ မေမေတို့ အပေးအယူလုပ်ရအောင်
မေမေ ဘာပြောတော့မယ်ဆိုတာ သားသိပါတယ်နော်”

သူ ဘာမှမပြောနိုင်တော့။ အလိုလိုက်မိရင်လည်း “နှစ်
ယောက်မရှိတဲ့မေမေ။ တင်းကြပ်ပြီဆိုလည်း နှစ်ယောက် မရှိတဲ့
ပိုင်ပိုင်ဆင့်နဲ့ အဆင်ပြေသွားလို့ ကြည့်နူးခဲ့ရတာမှ မကြာသေး
မေမေကြောင့် သူ့ခေါင်းထဲ ညစ်ထွေး နောက်ကျသွားရလေပြီ။

“လိုရင်း တိုရှင်းပဲ ပြောရအောင် သား။ လမ်းနှစ်လမ်းထဲက
သားကြိုက်တဲ့လမ်းကိုသာ ရွေးချယ်ပေတော့။ ပထမလမ်းက အာဆွဲ
တို ဖြတ်ချခဲ့ပြီး။ စိတ်သစ်လူသစ်နဲ့ စင်ကာပူမှာ အခြေချရမယ်။
ဒုတိယလမ်းကတော့ မင်းချစ်တဲ့အနုပညာကို မဖြတ်နိုင်ဘူးဆိုရင်
မေမေ အိမ်ထောင်ချပေးတာကို လက်ခံရမယ်”

“ဟာ . . . မေမေ ချက်ချင်းကြီး”

“ဒါပဲလေ။ သားဘက်က အရင် Found ဖြစ်တာနော်။
မေမေက စိတ်ကြိုက်အခွင့်အရေးတွေ ပေးပြီးသား။ အလိုလိုက်နိုင်
သမျှ ပုံအောခိုပြီးသား”

“မဟုတ်သေးပါဘူး မေမေရာ။ ဒီကိစ္စက ဒီလောက်ထိ ကြွပ်
ဖို့မလိုပါဘူး။ သားဘက်က Found ဖြစ် တယ်ဆိုပေမယ့် အမှတ်ထဲ
ခြစ်ခဲ့ရတဲ့ ပြဿနာပါ မေမေရယ်။ သားပွလို့ ရှုပ်လို့ဖြစ်ရတာ
မဟုတ်ပါဘူး။ ဒီလောကမှာ ဒီလိုပြဿနာတွေနဲ့ မကင်းဘူး
သားဖြစ်တဲ့ shock က ဘာမှမဟုတ်သေးဘူး။ တချို့ဆို ဒီထက်ပို
တာတွေ၊ ဒီထက်ဆိုးတာတွေ၊ ဒီထက်ညစ်ပတ်တာတွေ ခိုင်ခံ့
တာတွေ အများကြီးပဲ”

“နိုး . . . တော်ပြီသား။ ဘယ်သူတွေ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မေမေကတော့ မေမေ့သားကို အထိအခိုက်အပွန်းအပဲ့ကို မခံနိုင်ဘူး။ သားဆို ချစ်လွန်းလို့ မေမေတို့ အလိုလိုက်ထားခဲ့တာနော်။ မခွဲချင်ဘဲနဲ့ သားစိတ်ချမ်းသာပါစေတော့ ဆိုပြီး ထားခဲ့ရတာ။ မိသားစုလိုက်စင်တာမှသာ အခြေချသွားတာတောင် ဒီသားတစ်ယောက်တို့ ရအောင်မခေါ်နိုင် ဘူးလားဆိုတဲ့ အပြောတွေကိုလည်း မေမေတို့ ဘယ်လောက်ခံခဲ့ရတယ်ထင်လဲ။ ခုတော့ မရတော့ဘူး။”

“ဒါဆို ဒီကိစ္စကို ဖေဖေကရော ဘာပြောလဲ”

“ဘာပြောလို့ရမလဲ။ မိဘနှစ်ယောက်လုံးရှေ့မှာ သားပဲ စိတ်လက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့တာလေ။ ခဏနေ သား ဖေဖေ ဖုန်းခေါ်လိမ့်မယ်။ မေမေချိန်းထားတယ်”

တကယ်ပါပဲ။ ချက်နဲ့ခွက်နဲ့ စီစဉ်ပြီး ချီတက်လာခဲ့တဲ့ မေမေရဲ့ စကားဆုံးရှုံးပုံရိုပါသေးတယ် သူ့ဘောင်ဘီ အိတ်ထဲထဲ ဖုန်းလေးက ဖေဖေရဲ့ ringtone သံကို ထုတ်ပေးပါတော့တယ်။

“ဟော . . . ပြောရင်းဆိုရင်းလာပြီ။ မေမေကတော့ ကွက်တိပဲ”

“ဒါပေါ့ သားရယ်။ သားသမီးအရေးပဲဟာ”

“ဖေဖေ နေကောင်းပါပြီလား”

“အိုခေ . . . ကောင်းတယ် . . . ကောင်းတယ်။ မင်းအော့ဦး၊ . . . နိုး . . . နိုး . . . မမေးတော့ဘူး။ တကယ် စိတ်ပျက်စရာ ကောင်းတဲ့ကောင်ပဲ။ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်ကွား၊ မသေတာပဲ မင်းကိုယ် မင်း ကံကောင်းတယ်မှတ်လိုက်တော့။ မင်းအမေ အကျိုးအကြောင်း

ပြောပြီးပြီလား”

“ဟုတ် . . . ခုပဲ ပြောနေတာပါ ဖေဖေ”

“အေးကွာ . . . သူပြောတဲ့လမ်းထဲက ကြိုက်တဲ့ လမ်းထဲ ရွေးလိုက်တော့”

“ဒီလိုကြီးဖြစ်သွားပြီလား ဖေဖေရာ”

“ဒီလိုတွေ ဟိုလိုတွေ ပြောမနေနဲ့ ဟေ့ကောင်း။ ဒီလိုဖြစ်အောင် မင်းလုပ်တာပဲ။ တကယ်ဆို ကိစ္စက မင်းအမေနဲ့တင်ဩတ်တယ်။ ဖေဖေ့သဘောထားကလည်း ဒီလိုရှိပါလား။ ဖေဖေတထိ အတည်ပြုပေးလိုက်ပါလား ဆိုတာကို မင်းသိအောင် ဆက်လိုက်ရတာပဲ”

“ဟုတ်”

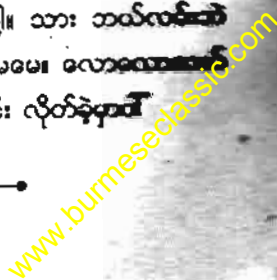
“အေး . . . ရှည်ရှည်ဝေးဝေး မပြောတော့ဘူး။ လာမယ့် ခုတ်သာ ဖုန်းဆက်လိုက်တော့”

“ဟုတ်”

သူ ပခုံးသာ တွန့်လိုက်မိပါတော့တယ်။

“ကဲ . . . ဖေဖေရဲ့ သဘောထားကိုလည်း သိသွား ပြီနို့လား။ အိုခေ . . . ဘယ်လိုလဲ သား”

“သားက ကတိပေးခဲ့တာပဲ မေမေရယ်။ မေမေတို့က သားစိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးခဲ့ပြီပဲ။ သားဘက်က ပြန်ပြီး မေမေတို့ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးရတော့မှာပေါ့။ သား ဘယ်လမ်းထဲ ရွေးရွေး ချက်ချင်းကြီးတော့ မစီစဉ်ပါနဲ့ဦးမေမေ။ ဝေလာလော့အောင်တော့ ဆေးလည်း ပြရင်း အနားလည်းယူရင်း လိုက်ခဲ့မှာပေါ့”

“စီစဉ်ခဲ့တော့ အချိန်နည်းနည်းပူရမှာပေါ့။ သားသာ တိတိ ကျကျ ဆုံးဖြတ်ပါ”

“သား မြန်မာပြည်ကိုပဲ ချစ်တယ်မေမေ။ ပြီးတော့ အနုပညာကိုလည်း ချစ်တယ် မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သားချစ်တဲ့ မြန်မာပြည်မှာနေပြီး သားချစ်တဲ့ အနုပညာကို လုပ်ရင်း မေမေ ရွေးချယ်ပေးတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ကို လက်ခံလိုက်ပါတော့မယ်”

လို့ သူ့အဖြေပေးလိုက်တော့ မေမေက ပြုံးပြီး သူ့ဆီ ဖျတ်ခနဲထလာပါတယ်။ ပြီးတော့ သူ့ကိုပွေ့ဖက်ရင်း ကျောပြင်ကို ပုတ်ပြီး နှစ်သိမ့်ပေးပါတယ်။

“ဒီလိုမှပေါ့သားရယ်။ ဒီလိုမှ မေမေတို့ နောက်ကြောင်းအေးမယ်။ ဟိုမှာလည်း အနေအခြာမယ်။ ဒီလိုမှ မဟုတ်ဘဲ ဟိုကိုပဲ အပြီးလိုက်ခဲ့တော့မယ်ဆိုရင်လည်း နွေးနွေးထွေးထွေးနဲ့ စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာနေရမယ်။ ဘယ်လိုပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်သားသမီးကို စိတ်ကြိုက်စီစဉ်ပေးပြီးရင် မိဘတွေ စိတ်ချမ်းသာရပြီမို့လား။ မေမေတို့လည်း အသက် ကြီးပြီလေ”

သူ ဘာမှပြန်မပြောတော့ဘဲ မေမေကို ပြန်ဖက် ထားလိုက်မိပါတယ်။

“ကဲ . . . သား အနားယူလိုက်တော့”

“မေမေလည်း နားတော့လေ”

“နားမှာပေါ့။ သားကို မေမေတွေပို့ပေးမယ်လား”

မေမေက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ သူ့အခန်းထဲရောက်လို့ ခုတင်ပေါ်ရဲ့တုတ်ထိ လိုက်ဖို့ပြီး ပြင်ဆင်ပေးသွားပါတယ်။ ခဏနေတော့ သူ

ထိုက်ဆီ ဖုန်းဆက်လိုက်မိတယ်။

“ဘိုထိုက်”

“အေး . . . ငါတောင် ဒီည ထွက်လာခဲ့မလို့ မင်း အဖြေအကောင်းတယ်မို့လား”

“အိုကေပါတယ်ကွာ။ ဒါပေမဲ့ ရှေ့ဆက်မယ့် အစီအစဉ်တွေ တော့ ကိုယ်ဆွဲသလို ဖြစ်မှာမဟုတ်တော့ဘူး။ အပြောင်းအလဲတစ်ခုခု ပြန်သွားပြီ”

“ဘာလဲကွ . . . မင်းစကားက”

“မေမေ ရုတ်တရက်ရောက်လာတယ်လေ”

“ဟုတ်လား”

“အေး . . . ငါတို့က ပါးပါးလေးပုတ်ခဲ့ပေမယ့် သူ့နည်းနည်းနဲ့ သတင်းအတိအကျ သိသွားပြီး ရောက်လာတော့ အခု ဖြစ်တဲ့ပြဿနာကြောင့် စိတ်လက် မှတ်ထိုးထားခဲ့တဲ့ကိစ္စကို ပြတ်ဆွေးနွေးလိုက်ရပြီ”

“အိုခေ . . . ပေါက်ပြီ . . . ပေါက်ပြီ . . . ဒါဆို အဖြေက”

“အဖြေက ဘာထူးခြားတော့မှာလဲကွာ။ မိဘနဲ့ အပေးအယူ ထားခဲ့မိတာကို”

“ဟာ . . . ဒါဆို . . . မင်း”

“ဟုတ်တယ်။ ငါ မေမေလိုချင်တဲ့ အဖြေကို ပေးလိုက်ရပြီ။ အဲဒါတော့ အနုပညာကိုမှ မစွန့်လွှတ်နိုင်တာပဲကွာ။ အဲဒီတော့ မေမေတို့အိမ်ထောင်ရေးကိုပဲ လက်ခံရတော့မှာပေါ့”

“အေးလေ . . . ဒီလိုပဲဖြစ်ရမှာပေါ့။ မင်း ဆုံးဖြတ်လိုက်ပါ”

မှန်ပါတယ်။ အဓိကက ငါတို့လုပ်ချင်တဲ့ အနုပညာလုပ်ငန်းတွေဟာ စိတ်တိုင်းကျလုပ်ရဖို့ပဲလေ။ ငါတို့ကမှ ဝါသနာကို မစွန့်နိုင်တာဘဲ

“ဟုတ်တယ်။ အဲဒါ အဓိကပဲ”

“မင်းအမေ စိစဉ်တာလည်း မှန်တယ် ဒေဒ်။ သူက အစော အလှူလုပ်ပြီး အသားကုန် အလိုလိုက်ခဲ့တာလေ။ မာမိသာဆို ဘယ်လေး တစ်နိုင်ငံဆီနေဖို့မပြောနဲ့ တစ်နေ့ တစ်ခါမှ မျက်နှာမမြင်ရဘဲ ဩဿနာရှာနေတာ။ အခုလည်း မင်းအမေလို အတိအကျကြီး မဟုတ်ပေမယ့် အာတာပူစီတော့ လုပ်နေပြီ”

“...”

“နင်တို့တွေ အကုန်မိန်းမရမှ အေးမယ်တဲ့။ ရည်းစားရှိရင် ခေါ်လာခဲ့ အင်တာဗျူးလုပ်မယ်။ မရှိရင်လည်း ငါ ရှာမယ်။ ဘာညာနဲ့ အာရုံနောက်နေရတယ်ကွာ”

“အေး... ငါတို့တွေ အတူတူပါပဲကွာ။ ဟို ကောင်တွေလိုတော့ ငါ လှမ်းပြောမနေတော့ဘူး။ မင်းပဲ ပြောလိုက်တော့”

“အိုခေ... အိုခေ... ဒါနဲ့ မင်း ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်ကို မပြောဘူးလား”

“အင်း... သူငယ်ချင်းတွေ ဖြစ်သွားပြီဆိုတော့လည်း ပြောရမှာပေါ့ကွာ”

“အေး... ဒါဆို မင်းအနားယူလိုက်တော့။ လိုတာ လှမ်းပြောကွာ”

“အိုခေ... ဘိုထိုက်... အိုခေ”
သူတို့နှစ်ယောက်ပြင်းပါချလိုက်မိတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ထောင်

တော့မှာပါလားဆိုတဲ့ အသိကြောင့် ဖြစ်မယ်။ ခေါင်းထဲတို့ အတွေးတွေ တစ်လှေကြီး ယောက်ယက်ခတ်စွာ ဝင်လာပါတယ်။ အဲလို ယောက်ယက်ခတ်နေတဲ့ အတွေးတွေထဲမှာတော့ ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင် အကြောင်းက ထိပ်ဆုံးက ပါဝင်လာတာ အံ့ဩရောပါပဲ။

- ၀ အမျိုးကောင်းသမီး ပီသခွဲပုံတွေ။
- ၀ လှမမာ မပြုစုတတ်ဘဲနဲ့ စုပြုတတ်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး လှုပ်ချင်တာ ပျောက်လှုပ်ပေးနေပုံလေးတွေ။
- ၀ သူမဘဝနဲ့ သူနဲ့တူနေတာလေးတွေ။
- ၀ အနုပညာသည်တစ်ယောက်ဖြစ်ပေမယ့် အနုပညာ လုံးဝမဆန်တဲ့ ပြောဆိုနေထိုင်ပုံ လေးတွေ။
- ၀ ပြီးတော့ သူမရဲ့စကားလုံးတွေက မာဆတ်သလိုထင်ရပေမယ့် ရင်တွင်းဖြစ် စိတ်ထားလေးကတော့ နူးညံ့လှပတတ်ပုံလေးတွေ။
- ၀ ကြည့်စမ်း... ဘာကြောင့်လဲ...
- ၀ ဒီအချိန်မှာ ဘာကြောင့် သူမအကြောင်းကို အရင်ဆုံး တွေးမိနေတာလဲ။

ဒေဒ်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်လာတာနဲ့ ဆာတ်ပေါ်လက်တင်ပြီး စဉ်းစားနေလိုက်မိတယ်။

(၁၇)

“ငါတော့ သေသာသေလိုက်ချင်ပါတယ်။ မိပိုင်ရမ်းခေါင်းကွဲသွားတာမျိုးက ချက်ချင်းကုလို့ရတယ်။ နှင် အရှက်ကွဲတာက ဘာနဲ့ကုမလဲ။ လုပ်တဲ့အလုပ်က အနု ပညာအလုပ်၊ ထွက်လာတဲ့ သတင်းက မဟုတ်တယုတ်။ ငါ့ သူငယ်ချင်းတွေက ပိုင်းပြောကြားတာမျိုးမှာ ရှက်လွန်းလို့ ဘာပြန်ပြောရမှန်းမသိဘူး”

“ငါ့ကို တူအရီးနှစ်ယောက်လုံး လိမ်ထားလိုက်ကြတာ။ အိမ်က လိမ်ထားလို့ရမတဲ့လား။ ဒီသတင်းမျိုးဆိုတာ နှင်တို့လောကထဲမှာ အမြန်ဆုံးထွက်တဲ့သတင်းပဲ။ နှင် မရှက်ဘူးလားမိပိုင်။ မိန်းကလေးဖြစ်ပြီး ယောက်ျားတွေ အုပ်လိုက်ကြားထဲမှာ ရန်သတ်ရတယ်လို့ မသေကောင်း မပျောက်ကောင်း အံ့သြပါရဲ့”

ပိုင်က ကျောက်ရုပ်လို တိုင်နေပါတယ်။ ကြီးကြီးက ပထမ

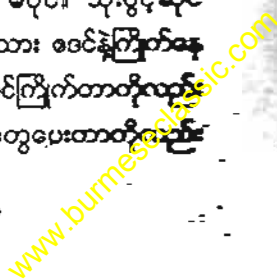
တော့ အစွန်ဆုံးခုံလေးမှာ ကုပ်ကုပ်ကလေးထိုင်နေပေမယ့် ခရစ်နားပြောနိုင်လွန်းတဲ့ မေမေကောတွေကြောင့် ယှက်လုံးလား၊ နှုတ်ခမ်းလား၊ ခူးလား၊ ခြေလား၊ စ၊ တင်လှုပ်ရှားလာတာကို ပိုင်သတိထားလိုက်မိပါတယ်။ (နှုတ်ခမ်းရွဲသွားတာမျိုးလည်း ဖြစ်ချင်ဖြစ်နိုင်ပါတယ်)

မေမေကတော့ ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေလို စတိုင်လ် အမျိုးမျိုးနဲ့ လမ်းလျှောက်ပြီး ပြောနေတာဖြစ်ပါတယ်။

တကယ်တော့ ဒီအချိန်မှာ ပိုင်ဟာ ဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာကို အတတ်နိုင်ဆုံး မေ့ပျောက်အောင် ကြိုးစားနေတာပါ။ ကြိုးစားသလောက်လည်း အရာရောက်ခဲ့တာမို့ အားလုံးလည်း ပုံမှန်နေသားအကျ ပြန်ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ပြီးတော့ ဒေသမော်ကွန်းနဲ့လည်း ငြိမ်းချမ်းရေး ရသွားခဲ့ပြီမို့ စိတ်သစ်လူသစ် အတွေးအခေါ်အသစ်တွေ၊ ဆိုကြည့်မှအပြည့်တွေနဲ့ အလုပ်တွေကို ပိုပြီး ကြိုးစားအားထုတ်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒီလိုအချိန်ကျမှ မေမေက သတင်းအတိအကျရရှိ သွားပြီး ဆိုင်းမဆင့်ခုံမဆင့် ငြိမ်းခနဲ ပေါက်ချလာတာဖြစ်ပါတယ်။ ရောက်က ဆည်းက Non stop ပူညံ့ပူညံ့လုပ်နေ ပုံက ဒဏ်ရာဟောင်းကို မြန်လည်တူးရွှေပေးနေသလိုပါပဲ။

“တော်ရုံတန်ရုံဆို ငါဒီလောက်မပြောဘူး။ ခုတော့ ကြည့်ခမ်း . . . နှင့်သတင်းက ရစရာမရှိပါလား၊ မိပိုင်။ သုံးပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်လမ်းဆိုပါလား။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်က မင်းသား ခေင်နဲ့ကြိုက်နေတာတဲ့။ ဒီကြားထဲ သူဌေးသား မင်းညကက ဝင်ကြိုက်တာတို့လည်း မြင်ရင်းဘူးတဲ့။ တန်ဖိုးကြီးတဲ့ လက်ဆောင်တွေပေးတာတို့လည်း

လက်ခံနေတယ်တဲ့”

“တို့မပြတ် ဒီမပြတ်ဖြစ်နေလို့ သူဌေးသားက ကားတင်ပြော
တဲ့အချိန်မှာ မင်းသား ဒေဒင်က လိုက်လာလို့ ရန်သတ်ကြတာတဲ့။
ညည်း မရွက်ဘူးလား မိပိုင်။ ညည်းနေ ရာမှာ ဝါသာဆို ရှက်လွန်းတဲ့
ဒီအလုပ်တွေ ပြန်လုပ်ရဲမှာမဟုတ်ဘူး။ ဘယ်လောက်ရှက်ဖို့ကောင်းလဲ
ဖြစ်မှဖြစ်ရလေ။ သုံးပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်လမ်း ရယ်လို့
ဖြစ်ရပ်မှန်က သုံးပွင့်ဆိုင် ရန်ဘက်ဇာတ်လမ်း။

“ဟဲ့ . . . ငါ့ကို ဘာထင်နေကြသလဲ။ ငါပြောတာ မကြား
ဘူးလား။ ခုမှ ဘာဖြစ်လို့ တေမိလုပ်နေကြတာလဲ”

“ကိုယ့်အစ်မကို အစ်မမထင်လို့ ဘာထင်ရမလဲ။ ပိုင်ပိုင်ထာ
ရော အမေကို အမေမထင်လို့ ဘာထင်ရမလဲ။ မမ ပြောတာတွေ
မကြားဘဲနေမလား။ ပြန်မပြောတာက မမ ပြောပြီးအောင် စောင့်နေတာ”

ကြီးကြီးကတော့စပြီ။ ခေတ်ဆန်တဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်
မရှိတဲ့ မေမေနဲ့၊ ဝှက်ကဲ့နေရာမှာ နှစ်ယောက်မရှိတဲ့ ကြီးကြီးထို့
စကားနုနုချကြပြီဆိုရင် လိုရာကို မရောက်နိုင်ဘဲ ရယ်စရာကောင်း
နေတတ်တာက များပါတယ်။

“မိုးလုံးပြည့် မုသာဝါဒတွေပါ မမရယ်။ မဟုတ် တယုတ်
ကောလဟာလတွေကိုများ အရေးလုပ်လို့”

“ဟဲ့ . . . ဒီခေတ်က အရင်လိုမဟုတ်တော့ဘူး။ ကောလ
ဟာလလို့မပြောနဲ့ ထွက်လာတဲ့ သတင်းတွေက အကုန်အမှန်တွေ
ချည်းပဲ။ အခုရော သတင်းက မမှန်လို့လား”

“မှန်ပေမယ့် တစ်ဆိတ်ကို တစ်အိတ်လုပ်နေကြတာပါ။
ဖြစ်ရပ်မှန်က သုံးပွင့်ဆိုင် အချစ်ဇာတ်လမ်းမဟုတ်ဘူး။ ပိုင်ပိုင်ထာ
လည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မကြိုက်ရသေးဘူး။ ဒေဒင် မင်းသားနဲ့တလည်း
အနုပညာမောင်နှမတွေပါ။ သူဌေးသားကသာ ပိုင်ပိုင်ကို တစ်ဖော်
သတ် လိုက်ကြိုက်ပြီး မချေမတ်တွေ ပြောနေလို့ ဒီလိုဖြစ်ရတာ”

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ သတင်းက အတိအကျ ပုံစံမျိုးထွတ်ရ
တာလဲ”

“အဲဒါကြောင့် မိုးလုံးပြည့် မုသာဝါဒတွေလို့ ပြောတာပေါ့ မမ
ဇွဲ ကြားတိုင်း မယုံစမ်းပါနဲ့။ ဒီလောကက ဒီလို သံတင်းတွေနဲ့ မကင်း
ဝါဘူး။ ကိုယ့်သားသမီး အကောင်းတိုင်း တွေ့ရတာပဲ ကျေးဇူးတင်။
ဒေဒင်မင်းသားဆိုရင် သေရွာက ပြန်လာတာ။ မနည်းကုထားရတာ။
သူမိဘတွေ ဘယ်လိုနေမလဲ။ သားသမီးချင်း မိဘချင်း ကိုယ်ချင်းစာ
ကြည့်ဦး”

“ငါက ကိုယ်ချင်းမစာတတ်လို့ ပြောနေတာ မဟုတ်ဘူး။
ပြောပြီးပြီလေ။ ခေါင်းကွဲတာက ကုရင် တစ်ပတ်မကြာဘူး။ နာမည်
ဇာတ်တာက ဘာနဲ့ကုမလဲ။ အခုဆို တကယ်မဟုတ်ဘဲနဲ့ နာမည်ဇာတ်
ရပြီ ဖြစ်တော့လည်း ညဘက်အချိန်မတော်ကြီး စိန်းကလေးဆိုတာ
အရှက်သိက္ခာကို ကိုယ်စားပြုတယ်တဲ့”

“ . . . ”

“နင်က ဝမ်းနဲ့လွယ်မွေးထားတာ မဟုတ်တော့ ပြောတာနဲ့
ထားပေါ့။ ငါက ဝမ်းနဲ့လွယ်မွေးခဲ့ရတာဟဲ့။ သူ နာမည်ဇာတ်ရင်
ထက်ငါက ပိုခံစားရတယ်”

“ကျွန်ုပ်ကလည်း ဝမ်းနဲ့လွယ်မမေ့ရဲ့ တစ်မယ်ပါပဲတော်။ မမထက် ပိုပြီးတော့ပဲ ရင်အုပ်မကွာ ကျွေးမွေးပြုစု လာခဲ့ရတာပါ။ နှာလာပြီး အပြစ်သည်းမနေနဲ့။ ဘယ်သူကများ ကုန်းချောလိုက်ပါလိမ့်နားတွေ့ပုလိုက်တာ”

“ကြည့်စမ်း . . . နှင် ငါ့ကို ဒီလိုဆက်ဆံလို့ ကလေးကလည်း ငါ့ကို အရေးမလုပ်တော့တာ။ ကလေးကို အတတ်ကောင်းတွေ သင်ပေးနေတာပေါ့လေ နီလာဆင့်”

“ကြုံကြုံဖန်ဖန် ကျုပ် မသိတာ မတတ်တာတွေတောင် သူ့ဆီက ပြန်သင်နေရတာ။ အခုဆိုရင် မိန်းမ ကောင်း အပြင်ထွယ်ချိန်က ညဆယ်နာရီ၊ ဆယ့်တစ်နာရီ နောက်ပိုင်းဆိုတာလည်း သိသွားပြီ။ ကွန်ပျူတာလည်းရပြီ။ ဂိမ်းလည်းဆော့တတ်ပြီ။ အင်တာနက်လည်း ကြည့်တတ်ပြီ။ ပြီးတော့ . . .”

“တော်စမ်းပါအေ . . . ငါ ညည်းနဲ့စကားနပန်းချီ လာတာ မဟုတ်ဘူး နီလာဆင့်။ မိပိုင်နဲ့ ဆွေးနွေးဖို့လာတာ။ အခုတော့ သူ့ကတစ်ခွန်းမှမပြောဘဲ ညည်းက ရှေ့ကနေ ဘာကိစ္စ ကာဗာလုပ်နေရတာလဲ”

“ကျုပ်ကလည်း ကာဗာလုပ်ချင်လို့ လုပ်နေရတာ မဟုတ်ဘူး။ မမက မရောက်သေးဘူး။ ပူညံ့ပူညံ့လုပ်နေတာက အရင်က ပြဿနာကဖြစ်ပြီးနေပြီ။ အားလုံး အေးချမ်းသွားပြီ။ ကလေးလည်း ဘာအလုပ်မှမပျက်ဘူး။ စုဆို အလုပ်တွေပိုတောင် ကြိုးစားနေသေးတယ်။ သူ့မှာ ရိုက်ကူးရေးတွေရော၊ ရှိုးပွဲတွေရော အားရတယ် မရှိဘူး”

“ . . . ”

“ဒီလို ပြဿနာကို မေ့မေ့ပျောက်ပျောက်နဲ့ ကြိုးစားနေတဲ့ ကလေးကို မမကလာပြီး အစဖော်ပေးသလို ဖြစ်မနေဘူးလား အကြောင့် ကာဗာလုပ်ရတာ”

“ဒါဆို သူ ပြဿနာဖြစ်တဲ့အချိန်က နှင် ဘာလုပ်နေလဲ”

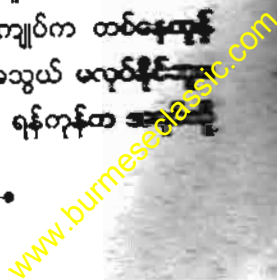
“ဟင်! . . . ကျုပ်က ဘာလုပ်ရမလဲ။ အိမ်အလုပ်တွေနဲ့ ယားလို့တောင် မကုပ်အားတာ”

“အိမ်ဖော်လည်းရှိသားပဲ။ အချိန်တိုင်း အဆက်အသွယ် ဆုပ်ပါ လိုအပ်ရင်လည်း bodyguard လုပ်ပါလို့ ပြောထားတယ်လေ”

“ဖုန်းကတော့ အချိန်တိုင်း ဆက်နေတာပဲ။ Bodyguard တာတော့ မမ သမီးကကို မလုပ်ခိုင်းတာ။ ကလေးမှ မဟုတ်တာ။ သူ့မှာ အသိရှိတယ်။ အိမ်ဖော်ကလည်း ရှိတာ ရှိတာပဲ။ ကိုယ်တိုင် ဝင်လုပ်ရတဲ့အတိုင်း မျက်စိဒေါက် ထောက်ကြည့်ပြောနေရတာ။ ဒီကြားထဲ ခွေးတွေ၊ ကြောင်တွေနဲ့ သားရေးနားရေးတွေနဲ့ ကိုရီးယား တားတွေတောင် လွတ်တဲ့အပိုင်းတွေ လွတ်ရော။ အိမ်အလုပ် လွယ်တာမှတ်လို့”

ပိုင်ဟာ နားထောင်နေရင်းနဲ့ ရယ်ချင်လာတဲ့ စိတ်တို ကြိုးစားထိန်းထားရပါတယ်။ ကြီးကြီးက သူ့သာ ပူညံ့ပူညံ့လုပ်ရတာ သူများလုပ်တာကို လုံးဝကြိုက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။

“ဒီမှာ မမသမီးက ညမင်းသမီး။ ကျုပ်က တစ်နေ့တုန်း ဝင်ပန်းထားတာ တစ်ညလုံးတော့ အဆက်အသွယ် မလုပ်ခိုင်းဘူး။ ညဆို အချိန်မတော်မှ ပြန်လာတာ ရိုးနေပြီ။ ရန်ကုန်က အချိန်”

မဟုတ်တော့ဘူး။ ရှိုးပွဲတွေက ခဏ ခဏ လုပ်နေတာ။ ကျုပ်တောင် ပြန်မာပြည် သိန်းတန်ရဲ့ ရှိုးပွဲကို သွားကဲလိုက်သေးတယ်။ သူတို့ ပြဿနာဖြစ်တာကလည်း ရှိုးပွဲအပြီးမှာဖြစ်တာ။

“အချိန်မတော်ဖြစ်တဲ့ ရန်ပွဲကို ကျုပ်က ဘယ်လိုသိပြီး လိုက်ရမှာတုန်း။ စဉ်းစားကြည့်ပါဦး။ သတင်းအတိ အကျကြီးရပြီး သားနဲ့များ မမရယ် ပြောရတာမောတယ်”

“အို . . . တော်ပြီ . . . တော်ပြီ။ မောလို့သာတော်တော် တယ်။ မမောများမမောရင် ဘယ်လောက်များ ပြောလိုက်မယ် မသိဘူး။ နင်က အမြဲတမ်းဆင်ခြေဆင်လက်နဲ့ နင်နဲ့မပြောတော့ဘူး။ မိပိုင်နဲ့ပဲ ပြောတော့မယ်။ ကဲ . . . မိပိုင် . . . သမီး”

“မေမေ့ကို စိတ်လက်မှတ်ထိုးပေးခဲ့တာ။ ဒီလို ပြဿနာဖြစ် စေရပါမယ်ဆိုပြီး ထိုးပေးခဲ့တာလား။ ဒီလို နာမည်ပျက်စေရပါမယ် ဆိုပြီး ထိုးပေးခဲ့တာလား”

“ပြဿနာပါလား မမရယ်”
“နင် ဝင်မပြောနဲ့ နီလာဆင့်”
“ပြောစမ်း သမီး။ မေမေ့ကို ပေးခဲ့တဲ့ကတိက နာမည်ပျက် စေရပါမယ်ဆိုတဲ့ ကတိလား”
“ခက်တော့ ခက်နေပါပြီ”
“နီလာဆင့် ငါညည်းကို ပြောနေတာမဟုတ်ဘူး”
“ကျုပ်ကို မပြောပေမယ့် ကျုပ်ကတော့ မပြောဘဲကို မနေ

နိုင်တော့ဘူး။ မမစကားတွေက ထော်လော်ကန့်လန့်ကို နိုင်လွန်း တယ်။ ဘယ်သူက ပြဿနာဖြစ်ရင်မှာလဲ။ ဘယ်သူက နာမည်ပျက် ချင်မှာလဲ။ တောင်းပန်ပါတယ်နော်။ ဒေါ်ပတ္တမြားဆင့်ကလေးကို အစဖော်မပေးပါနဲ့တော့ သူတို့ဘာသာသူတို့ ရှင်းပြီးသွားပါပြီ။ အေးစေးနေလိုက်စမ်းပါ”

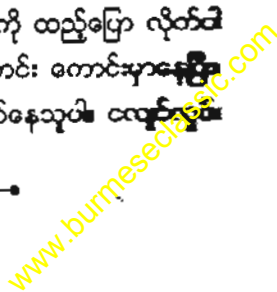
“ဒီခေတ်ကလေးတွေကို အထင်မသေးပါနဲ့။ ဘာကိစ္စပဲဖြစ် ဖြစ် လူကြီးတွေ ဝင်မပါအော် ရှင်းနိုင်ပါတယ်”

“အေး . . . သူတို့မရှင်းနိုင်တဲ့အချိန်က ဘဝပျက်တဲ့အချိန် ဝေ့။ ဟုတ်လား”

“ဒုက္ခပါပဲ”
“အို . . . ရှုပ်ပါတယ်။ ဘယ်လိုပြောပြောပြော လို့ရမယ့်ဟာ တွေ မဟုတ်ပါဘူး။ ညည်းတို့နှစ်ယောက်လုံး ငါနဲ့သာအပြီးလိုက်ခဲ့ တော့။ ဟိုမှာ ငါ စကားပြောရမယ့်လူ မရှိဘူး။ ညည်းတို့ကိုပဲ ကြည့် ပြောတော့မယ်”

“အောင်မယ်လေး . . . ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်သာ ကြကြ၊ တိုယ့်မြေ၊ ကိုယ်ရေပဲ ကျုပ်တို့ကြိုက်တယ်။ မမတို့ နိုင်ငံခြားတွေကို ကြောက်လွန်းလို့ သဘာဝဘေးဒဏ် ဖြစ်ခဲ့ရင်တောင် ကျုပ်တို့ မြန်မာပြည်က အသက်သာဆုံးပဲ”

ကြီးကြီးက သူ့အကြောက်ဆုံးအရာကို ထည့်ပြော လိုက်တဲ သေးတယ်။ အိမ်ကောင်းကောင်း၊ နေရာကောင်း ကောင်းမှာနေပြီး အလကားနေ သဘာဝဘေးဒဏ်ကို ကြောက်နေသူပါ။

ရေကြီး၊ မြေပြို၊ ပေါက်ကွဲ၊ မီးလောင် အစရှိတဲ့သတင်းတွေကို မြင်ရ ကြားရရင်လည်း အိမ်ရောင်းပြီး ဟိုနေရာကိုပဲ ပြောင်းရကောင်းနီးနီး ဟိုမြို့တိုပဲ ပြောင်းရကောင်းနီးနီးနဲ့ ပူစရာမရှိ ကြုံဖန်တွေ့တော့ ပုပန်ထတ်သူဖြစ်ပါတယ်။

“ကဲပါ . . . မေမေရယ် တော်ပါတော့၊ ကြီးကြီးလည်း တော်ပါတော့၊ သမီးတောင်းပန်ပါတယ်။ မေမေ မကြားချင်တဲ့ သတင်းမျိုးထွက်သွားတဲ့အတွက်လည်း တောင်းပန်ပါတယ်။ ပြဿ နာတာ ဘာမှမဟုတ်ဘဲ ကြီးထွားတာပါ။ မေမေ အရမ်းစိတ်ပူနေမှာ စိုးလို့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင် မတင်ပြခဲ့တာပါ မေမေရယ်”

တစ်ချိန်လုံး ငြိမ်နေခဲ့သမျှ ပိုင် ဝင်ပြောလိုက်မှ ညီအစ်မနှစ် ယောက် ငြိမ်သွားပါတော့တယ်။

“ဒါပေမဲ့ ဒီပြဿနာထဲကိုတော့ မေမေ ဝင်မပါဖို့ တောင်းဆို ပါတယ်”

“ကြည့်စမ်း . . . ပြောပုံက”

“ဒါလူငယ်ဇာတ်လမ်းပါ မေမေ။ သီးသန့်လူငယ် ဇာတ်လမ်း ပါ။ လူကြီးတွေ ဝင်မပါအောင် သမီးတို့လူငယ်တွေ ကိုယ့်နည်း ကိုယ့် ဟန်နဲ့ ဖြေရှင်းပြီးသွားပါပြီ။ ငြိမ်သွားပါပြီ။ ဒါကြောင့် ဒီကိစ္စမဖြစ်ခဲ့ဘူး လို့ပဲ သဘောထားပေးပါ။ မရှိခဲ့ဘူးလို့ဘဲ သဘောထားပေးပါ”

“ကဲ . . . တွေ့လား၊ ဒေါ်ပတ္တမြားဆင့်။ သားအမိနှစ် ယောက်ကြား မပါတော့ဘူး။ ပြောချင်တာသာ ပြောကြပေတော့”

ကြီးကြီးက ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ထ.သွားပါပြီ။ အဲဒီတော့မှ မေမေက ပိုင်ရှေ့တည့်တည့်မှာ ဝင်ထိုင်ပြီး ပိုင်မျက်နှာကို စေ့စေ့

ကြည့်ပါတော့တယ်။

“အေး . . . တော်ပြီ . . . ဒီ တော်ပြီ။ ထားပါ။ ထား ဆိုက်ပါတော့။ ပြီးခဲ့တာကို ပြန်ပြောနေလည်း ဘာထူး လာတော့မှာ ဆဲ။ အခု ရှေ့ဆက်ရမယ့်ကိစ္စ စိတ်လက်မှတ် ထိုးထားတဲ့ကိစ္စကိုပဲ အပြတ်ပြောတော့မယ်”

ပြတ်သားလိုက်ပါတိ။

“အိုခေ . . . သမီးက ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ယုံကြည်မှုအပြည့်နဲ့ ဆိုးပေးခဲ့တဲ့ စိတ်လက်မှတ်ကို သမီးကိုယ်တိုင်ပဲ ဖျက်ဆီးပစ်ခဲ့တာ ချော်။ ဒီတော့ မေမေတို့ အပေးအယူ လုပ်ရအောင်”

ပိုင် ဘာမှမပြောချင်တော့။ အဖြေက သိနေပြီး သားပဲဟာ။ ဒီဘာ ဆိုတာ အလိုလိုက်နိုင်သမျှ လိုက်ပေးနိုင်သလို တင်းကြပ်နိုင် သမျှလည်း တင်းကြပ်နိုင်ခွင့်ရှိတာပဲလေ။ ပိုင်ဟာ ဒေဒင်မော်ကွန်းနဲ့ အဆင်ပြေသွားလို့ ခေါင်းကြည်ခဲ့တာမှ မကြာသေး။ မေမေကြောင့် ငြိမ်လည်ညစ်ထွေး နောက်ကျိုသွားခဲ့ရပြန်ပြီ။

“လိုရင်းပဲ ပြောရအောင် သမီး။ လမ်းနှစ်လမ်းထဲက သမီး ကြိုက်တဲ့လမ်းကိုသာ ရွေးချယ်ပေတော့ ပထမလမ်းက ဒီအလုပ်ကို ခွန်လွှတ်နိုင်ဘူးဆိုရင် မေမေ အိမ်ထောင်ချပေးတာကို လက်ခံရမယ်”

“ဒီလိုလုပ်မှ ဖြစ်မှာလား မေမေ”

“ဒီလိုလုပ်မှ ဖြစ်တော့မှာပေါ့ သမီးရဲ့။ သမီးက အခုင် ထချုပ်ကို ဖောက်ဖျက်တာပဲ”

“ရပါတယ် မေမေ။ ဒါပေမဲ့ သမီးတစ်ခုတော့ ပြောပါနဲ့။ သမီးဖြစ်ခဲ့တဲ့ပြဿနာဟာ မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်”

တကယ်ကို မထင်မှတ်ဘဲ ဖြစ်သွားခဲ့တဲ့ ပြဿနာပါ။ သမီးတွေကို ရှုပ်လှုပ်ဖြစ်ခဲ့တာ မဟုတ်ဘူးဆိုတာတော့ မေမေ သိထားဖို့လိုအပ်ပါလိမ့်မယ်။

...

ပြီးတော့ သမီးတို့လောကမှာက ဒီလိုသတင်းတွေနဲ့မတော်တော်ဘူးမေမေ။ သည်းခံနိုင်တဲ့ အင်အားရှိရတယ်။ သမီးဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ shock က ပါးပါးလေးပါ။ တချို့မိန်းကလေးတွေဆို ဒီထက်ဆိုးတာတွေ၊ ဒီထက်ရှုပ်တာတွေ၊ ဒီထက် ညစ်ပတ်မိုက်ရိုင်းတာတွေ အများရှိတယ်။

“အို . . . နီး . . . နီး . . . တော်ပြီ သမီး။ ဘယ်သူ့ဘာဖြစ်ဖြစ် မေမေကတော့ သမီးကို ဘယ်သူ့နဲ့မှ မယှဉ်နိုင်ဘူး။ မေမေသားသမီးတွေကို အထိအခိုက်အပွန်း အပဲ့ကို မခံနိုင်ဘူး။ ပြီးခဲ့တဲ့ ပြဿနာနဲ့ပတ်သက်ပြီး မေမေသူငယ်ချင်းတွေက လှုပ်လှော်တာ၊ မေမေမှာ ဘယ်လောက်ရင်နာရလဲ။ သမီးကို မေမေအစွမ်းကုန်အလိုလိုက် ခဲ့ပြီးပြီ။ ခုတော့ မရတော့ဘူး။”

“ဒါဆို ဒီကိစ္စကို ဖေကြီးကရော ဘာပြောလဲ”

“ဘာပြောရမလဲ။ အဖြေက ရှင်းနေတာကို။ ဖြစ်ချင်တာ ဒီသတင်းက သူ့ဆီ အရင်ဝင်သွားတာ။ မင်းသမီး မင်းဘာသာ ဖြစ်တော့တဲ့။ ဒီကိစ္စတွေ ငါမပြောချင်ဘူးတဲ့။ မယုံရင် လှမ်းမေးပါလား။”

“မေးတော့လည်း ဘာသူ့မှာလဲ မေမေရယ်။ ရေခဲတုံး ဖေကြီးက မေမေပြီးရင် ပြီးတာပဲကို။ ဖေကြီးသနားပါတယ်။ သမီး တကယ် မဟုတ်ဘဲနဲ့ သတင်းတွေထွက်သွားတာ ဖေကြီး ရှက်မှာပဲနော်”

“ဒါကြောင့် မေမေမှာ အပြေးလာခဲ့ရတာပေါ့ သမီးရယ်။ ဒီတော့ သမီးရဲ့အဖြေက”

“သမီးက ကတိတွေပေးခဲ့တာပဲ မေမေရယ်။ မေမေတို့က သမီးစိတ်ချမ်းသာအောင် အလိုလိုက်ခဲ့ပြီးပြီပဲ။ သမီးဘက်က ပြန်ပြီး အမေတို့ စိတ်ချမ်းသာအောင် လုပ်ပေးရတော့မှာပေါ့။ သမီးစိတ်ထဲမှာ နိုင်ငံခြားဆိုတာကို အပန်းဖြေခရီးနဲ့ လေ့လာရေးခရီးသွားရမယ့် နေရာလို့ပဲ သတ်မှတ်ထားခဲ့တာပါ။”

...

“သမီး မြန်မာပြည်ကိုပဲ ချစ်တယ်မေမေ။ ပြီးတော့ အနုပညာကိုလည်း ချစ်တယ် မစွန့်လွှတ်နိုင်ဘူး။ ဒါကြောင့် သမီးချစ်တဲ့ မြန်မာပြည်မှာနေပြီး သမီးချစ်တဲ့ အနုပညာကိုလုပ်ရင်း အမေရွေးချယ်ပေးတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်ကို လက်ခံလိုက်ပါတော့မယ်”

လို့ ဝိုင်း ပြတ်ပြတ်သားသား အဖြေပေးလိုက်မှ မေမေက ပြန်ပြီး ဝိုင့်ဆီဖျတ်ခနဲ ထ,လာပါတယ်။ ပြီးတော့ ဝိုင့်အနားမှာ တစ်ဆိုင်းပြီး ပြောသေးတယ်။

“ဒီလိုမှပေါ့ သမီးရယ်။ ဒီလိုမှ မေမေတို့ နောက်ကြောင်းအေးမှာပေါ့။ မိဘဆိုတာ သားသမီးကို စိတ်ကြိုက် စီစဉ်ပေးရမှ စိတ်ချမ်းသာမှာရှိတာ သမီးရဲ့ ငါ့သမီးလေး ဘယ်လောက်ဆိုးဆိုးအနိုင်တန်ကျ လိမ္မာပြီးသား။ ရင်တွင်းဖြစ် စိတ်ထားလေးတာလည်း ဖြစ်နိုင်ပြီးသားဆိုတာ ဒီအမေက သိတာပေါ့”

“မေမေကလည်း သမီးကို ဆိုးတယ်လို့ ထင်နေတုန်းပဲ သမီးမှာ အခု သူငယ်ချင်း အသစ်တစ်ယောက် ထပ်ရတယ်မေမေ။”

သူ့ကို သမီးက ပြောပြလိုက်တယ်။ ငါ့ကို ငါ့အမေက ဆိုးတယ်။ ဖိုတ်တယ်။ နှိုင်းတယ်လို့ ပြောတယ်လို့ နင်ရော ငါ့ကို ဘယ်လိုမြင်လဲလို့

“အင်း”

“အဲဒီတော့ သူက ဘာပြန်ပြောလဲ . . . သိလား”

“ပြောပါဦး”

“နင်က ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး၊ ဂျစ်တာတဲ့။ ဖိုက်တာ မဟုတ်ဘူး၊ ရဲရင့်တာတဲ့။ ရိုင်းတာမဟုတ်ဘူး၊ မဟုတ်ရင် မခံတာတဲ့”

“အို . . . ဟုတ်ပါပြီ . . . ဟုတ်ပါပြီ။ မှန်တယ်၊ မှန်တယ်။ ဟင်း . . . ဟင်း . . . ဟင်း . . . ငါ့သမီးက ဆိုးတာမဟုတ်ဘူး။ ဂျစ်တာ . . . ဂျစ်တာ”

မေမေက အရမ်းသဘောကျ သွားပြီး ပိုင့်ကို ခပ်တင်းတင်းလေး ထွေးဖက်လိုက်ပါတယ်။ ပြီးတော့ ကျောလေးကို ပုတ်ပြီး နှစ်သိမ့်ပေးလေရဲ့။ အင်း ကိုယ်ရဲ့အတ္ထုတ္တေ၊ မာနတွေ၊ ဝါသနာတွေ၊ ခံစားမှုတွေကိုပဲ ဦးစားပေးနေခဲ့မိတာ။ ဒီလို မိဘရင်ခွင်ရိပ်ကလေးတွေ တောင် ဝေးလို့ဝေးမှန်းမသိ ဖြစ်ခဲ့ရတဲ့ ဘဝပါလား။

ညရောက်တော့ မယ်ခိုင်ဆီက ဖုန်းဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ အုလှမ်းမခေါ်လည်း နေချင်း။ ညချင်း မထင်မှတ်ဘဲ ပြောင်းလဲသွားတဲ့ အခြေအနေတွေကို ပိုင်က လှမ်းပြောတော့မှာပါ။ အခုနောက်ပိုင်း သူငယ်ချင်းအားလုံးက အလုပ် ကိုယ်စီလေးတွေနဲ့ဖို့ ဖုန်းတောင် အိပ်ရာဝင်ခါနီးမှ ပြောဖြစ်တာများပါတယ်။ ကျောင်းတုန်းကတို့ ဆက်ချင်တဲ့အချိန် ထ.ဆက်တာမျိုး၊ ညကိုလည်း ထွက်ချင်တဲ့အချိန် ထ.ထွက်တာမျိုးတွေ မလုပ်ဖြစ်တော့ပါဘူး။

“မယ်ခိုင်”

“အင်း . . . ပြော . . . မယ်ခိုင်။ နင်မခေါ်တောင် ငါ ဆက်တော့မလို့”

“ဟုတ်လား။ ငါနင့်ကို သတင်းထူး ပြောစရာရှိတယ် မယ်ခိုင်။ နင် ဒေဒင်နဲ့ဖုန်းပြောဖြစ်သေးလား”

“ဆေးရုံဆင်းတဲ့ညကတော့ သူ့အခြေအနေ မေးဖြစ်သေးတယ်။ အဲဒါပဲ ခုထိတော့ မပြောဖြစ်သေးဘူး။ သူကလည်း မဆက်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ငါလှမ်းဆက်ဦးမှာပါ။ ဘာလဲ နင့်ရဲ့သတင်းထူးဘာ သူ့ကိုစွဲလား”

“အေး”

“ငါ့ထက်ပဲ ဘာထူးဦးမှာလဲ မယ်ခိုင်ရယ်။ ငါ့အဖြစ်ကမှ ချေရလည်လည် ထူးတာ။ အခု ငါအာရုံတွေ အရမ်းနောက်နေပြီ”

“ဘာလဲ။ ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”

“ငါ အိမ်ထောင်ပြုရတော့မယ် မယ်ခိုင်”

“ဟင် . . . ဘယ်လိုဖြစ်ရတာလဲ။ အဆက်အစပ် မရှိ”

“ပြီးခဲ့တဲ့ ပြဿနာက မေ့တောင်မေ့နေပါပြီဟယ်။ အဲဒါကို မေမေကခုမှ သတင်းရော နာမည်တွေရော အတိအကျသိသွားပြီး အကြောင်းကြားဘဲနဲ့ ရောက်လာတာ။ အခု စိတ်လက်မှတ် ထိုးထားတဲ့ကိစ္စကို အပေးအယူလုပ် လိုက်ရပြီ”

“ချက်ချင်းကြီးလား”

“Engage က ဒီလထဲမှာ ဖြစ်ဖို့များတယ်။ Wedding တော့ မသိသေးဘူး။ အခြေအနေက ကိုယ်လိုချင်သလို ပြန်ပြောမယ်”

ဘူး မယ်ခိုင်း ငါမှ အနုပညာကို မစွန့်လွှတ်နိုင်တာ။ ဒီလမ်းကိုမိ
ရွေးလိုက်တာပေါ့။ စွန့်လွှတ်နိုင်လည်း ဒီမှာ နေခွင့်မရှိပါဘူးဟာ။
လိုက်သွားရမှာပဲ။ နှင် သိပြီးသားပဲလေ”

“ကြည့်စမ်း . . . အံ့ဩစရာကောင်းလိုက် မယ်ပိုင်ရယ်။
ငါလည်း အံ့ဩလွန်းလို့ ဘာပြောရမှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး
တယ်။ အခု ငါပြောမယ့် ဧဒင်ရဲ့သတင်းထူးကလည်း အဲဒါပဲ”

“ဘာ . . . ဟုတ်လား။ နှင် ဘယ်လိုသိတာလဲ။ ဘိုထိုက်
ပြောတာလား”

“ဟုတ်တယ်။ နှင်တို့နှစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝတွေက ဘာဖြစ်လို့
ဒီလောက်တောင်တူနေတာလဲ မသိဘူးနော်။ သူလည်း နှင့်လို မိဘနဲ့
အပေးအယူ လုပ်ခဲ့တာဆိုတော့ ဒီလိုဖြစ်သွားခဲ့တာပေါ့။ သူ့အဖေ
ရုတ်တရက် ရောက်လာပြီး အသေတင်းတာတဲ့။ လောလောဆယ်
စေ့စပ်ထားမယ်တဲ့ ရက်အတိအကျတော့ ဘိုထိုက်လည်း မသိသေးဘူး”

“ဪ”

“သူ့အမေက အကုန်ကွက်တိ စီစဉ်လာတာ။ သန်ဘက်ခါ
သူ့ကို ခေါ်သွားတော့မယ် ပြောတယ်”

“အေးလေ . . . သူလည်း ဒီလိုဖြစ်သွားခဲ့ပြီပဲ။ နှင်
ပြောသလို ငါတို့နှစ်ယောက်က အံ့ဩဖို့ကောင်းတယ်နော်။ အကုန်
လာတူနေတာ။ ဒါဆို သူ့ ငါ့ကို ဘာဖြစ်လို့မပြောပါလိမ့်။ ငါကတော့
လှမ်းပြောမလို့ တွေးနေတာ”

“သူလည်း နှင့်လိုပဲ အာရုံနောက်လို့ ဖြစ်မှာပေါ့ဟာ။
ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နှင်တို့ရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေ မှန်ပါတယ်။ ဒီလိုမှလည်း

နှင်တို့ရူးသွပ်တဲ့အနုပညာတွေကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် လှုပ်ရှားနိုင်မှာ
မှလား။ ပြီးတော့ နှင်တို့ ဆုံးဖြတ် ချက်မှန်သလို နှင်တို့မိဘတွေ
စီစဉ်တာလည်း မှန်တယ် မယ်ပိုင်”

“ဒီလောက် အလိုလိုက်တဲ့ မိဘ။ ဒီလောက် ကိုယ်နေချင်
သလိုနေလို့ရတဲ့ မိဘမျိုး ဘယ်မှာရှိဦးမှာလဲ။ ငါ့အမေဆို နှင်သိတယ်
နော်”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ငါ ဒီလို ဆုံးဖြတ်ခဲ့တာ
ပေါ့”

“အိုခေ . . . နှင် မှန်တယ် မယ်ပိုင်။ ဒါနဲ့ နောက်ဆုံး နှင်တို့
အဖြစ်က အံ့ဩစရာကောင်းနေတာနဲ့ ငါလည်း တမေ့တမောဖြစ်
သွားတယ်။ နောက်ထပ် အရေးကြီးတာတစ်ခု ကျန်သေးတယ်ဟဲ့”

“ဘာတွေ အရေးကြီး ပြန်ပြီလဲ”

“အဲဒါကမှ တကယ်အရေးကြီးတာ မယ်ပိုင်ရေ။ ဘိုထိုက်
ပြောတာပဲ။ ရှေ့လပိုင်းကုန်မှာ ဖြစ်ချင်တယ်။ ဒါမှမဟုတ် ဟိုဘက်
ထဲကို စွန်းချင်လည်း စွန်းသွားနိုင်တယ်တဲ့။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီ
အချိန်က ဧဒင် ပြန်ကလို့ရတဲ့ အချိန်နဲ့ ကွက်တိကျလောက်တယ်တဲ့”

“ဘာလဲ . . . နှင့်ဟာက အမေရှိ”

“ပြည်ပရောက်နေတဲ့ ဝါရင့် အဆိုတော် အမျိုးသမီးကြီး
နှစ်ယောက်ရဲ့ ရှိပွဲကို အမျိုးသားကဏ္ဍတစ်ခုမှာ လုပ်မှာတဲ့။ အဲဒီ
အထဲကြီးရဲပြွဲမှာ အခု ဧဒင်နားနားနားနားနားနားနားနားနား
အဆိုတော်တွေ ပါနိုင်တယ်တဲ့။ အဲဒီအထဲမှာ ဧဒင်အဖွဲ့နဲ့ ပါနိုင်တာ

တော့ သေချာသွားပြီတဲ့”

“ဟယ် . . . တကယ်”

“ဟုတ်ပါ့ . . . ဟုတ်ပါ။ နင်တော့မသိဘူး။ ငါကတော့ အခုထည့်တာ ပျော်နေပြီ။ ဒါနဲ့ ဒီသတင်းကျတော့ နင်က ဘာလို့မရ တာလဲ”

“ပွဲတွေကများတော့ သတင်းတွေက ဒီလိုပဲ အူမျိုးမျိုး ထွက် နေတာလေ။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့က ပွဲ တကယ်သေချာမှ။ အလုပ်လာအပ်ပြီ ဆိုမှ အပိုင်ပြောနိုင်တာ။ ဘိုထိုက်တို့ကျတော့ ဇယားတွေက စုံတယ် တာ။ ပွဲစီစဉ်သူတွေနဲ့ အမြဲဆက်ဆံနေတာရော၊ အကြံပေးတာတွေ ရော၊ ဘာတွေရောဆိုတော့ ဒီလိုသတင်းမျိုးဆို အပိုင်ပြောနိုင်တာ များတယ်”

“ဧည့်”

“ကြည့်စမ်း . . . ငါ အရမ်းဝမ်းသာတာပဲ မယ်ခိုင်။ အရမ်း ပျော်တာပဲ။ နာမည်ရ အဆိုတော်ကြီးရဲ့ပွဲမှာ ဝင်ဆိုရမှာမို့လည်း ပျော် တယ်။ ပြီးတော့ အင်မော်ကွန်း ပြန်က. မယ်ပွဲမို့လည်း ပိုပျော်တယ်”

“အေး . . . နင် အဲဒီလို ပျော်စေချင်လို့ လှမ်းပြောတာ။ ဒါပဲနော်”

“အိုစေ . . . မယ်ခိုင်။ အိုစေ . . . ဂွတ်နိုက်”

“ကြည့်စမ်း . . . ဘယ်လောက် အံ့ဩစရာကောင်းလိမ့် ဝါသလဲ။

အံ့ဩစရာတွေ၊ ပျော်ရွှင်စရာတွေ၊ မြန်ဆန်လွန်းတဲ့ အပြောင်းအလဲတွေက ဒီည ဝိုင်ကို အိပ်မရအောင် စိုးမိုးတော့မှာပဲ။

နာမည်ကြီး ရိုးပွဲတစ်ခုမှာ သူရော ပိုင်ရော ဇော်ဖြေတင်ဆက် နိုင်မယ်တဲ့။ ပြီးတော့ ပိုင် အိမ်ထောင်ပြုသလို သူလည်း အိမ်ထောင် ပြုတော့မယ်တဲ့။

ပိုင်ဟာ လက်ထဲကဖုန်းကို မချသေးဘဲ။ အခင်မော်ကွန်းဆီ ဆို ချက်ချင်းပြင်လိုက်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် နုပါတ်ကလေးတွေတို နဲ့ပိခင်မှာ ပိုင်ရဲ့စိတ်က ဇဝေဇဝါ ဖြစ်သွားခဲ့ပြန်တယ်။

“နေပါဦး . . . သူက ဒီလိုသတင်းတွေ ထူးတာတောင် မသိဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းမဆက်တာလဲ။ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် နှိုင်းလင်းလင်းနဲ့ တရင်းတနီး ရှိခဲ့ပြီပဲဟာ။ ဒါမှမဟုတ် ဒီသတင်း တွေကို ဘိုထိုက်နဲ့ မယ်ခိုင်ကတစ်ဆင့် ငါသိမှာပဲ ဆိုတဲ့အတွေးနဲ့ ပြောတာလား။

ဒါဆိုရင် ငါ့ရဲ့သတင်းတွေလည်း ဘိုထိုက်နဲ့ မယ်ခိုင်ကတစ် ဆင့် သူ့ဆီ ရောက်သွားမှာပေါ့။ ငါဆက်ဖို့လို သေးလို့လား။ ဒါမှ အတတ် မိဘစီစဉ်တာကို အာရုံနောက်နေလို့ လှမ်းမပြောတာလား။ ဒါဆို ငါလည်း အာရုံနောက်ရတာပဲလေ။ ဘာဖြစ်လို့ လှမ်းပြောနေ တာမှာလဲ ဟုတ်တယ်”

အဲဒီလို အတွေးတွေ ဝင်လာခဲ့ပြန်တော့ ပိုင် ဖုန်းကိုချပြီး အိပ်မိပဲ ကြိုးစားလိုက်ပါတော့တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီလောက်အတွေးတွေ ကျန်နေတဲ့ပိုင်ဟာ အိပ်မိ ဘယ်လောက်ပဲ ကြိုးစား၊ ကြိုးစား ဘယ်လို အိပ်လို့ရတော့မှာလဲ။

ထူးဆန်းတာတစ်ခုကတော့ သူလည်း အိမ်ထောင်ပြု တော့မယ် ကိုယ်လည်း အိမ်ထောင်ပြုရတော့ မယ်ဆိုတာ သိ

နဲ့ ပိုင်ချဲ့ အတွေ့အတွဲမှာ ဖခင်မော် ကွန်းချဲ့အကြောင်းက ထိပ်ဆုံးမှာ ရှိနေခဲ့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

- သူ့ အမျိုးကောင်းသား ပီသခဲ့ပုံတွေ။
- သူ့ဘဝနဲ့ ပိုင်ဘဝနဲ့ တူနေတာလေးတွေ။
- လှပပုံစံနဲ့ တစ်သက်မှမလိုက်ဘဲ သဘောထား ဖြစ်ခဲ့ပုံတွေ။
- အနုပညာနဲ့ပတ်သက်ရင် စိတ်ကူးရော၊ ဖြတ်ထိုးဉာဏ်ရော ကောင်းတတ်ပုံလေးတွေ။
- အရိုင်းအစိုင်းလို့ သတ်မှတ်ခဲ့ပေမယ့် တကယ် ပေါင်းကြည့်တော့မှ ရိုင်းတာမဟုတ်ဘဲ ကလေးဆိုးကြီး ဖြစ်နေတတ်တာတွေ။
- ပြီးတော့ တစ်ဖက်သားအပေါ်ကို ကိုယ်ချင်းစာတတ်တာလေးတွေ။
- ကြည့်စမ်း . . . ဘာကြောင့်လဲ . . .
- ဒီလိုအချိန်ကျမှ သူ့အကြောင်းကို ဘာဖြစ်လို့တွေ့ရမိတာလဲ။

ပိုင်ဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မယုံနိုင်အောင် ဖြစ်လာတာပဲ ရင်ဘတ်ပေါ် လက်တင်ပြီး စဉ်းစားနေလိုက်မိပါ တယ်။

(၁၈)

သူမရဲ့သတင်းကို ဘိုထိုက်ဆီက ကြားလိုက်တော့ အတော်လေးကို အံ့ဩသွားမိပါတယ်။ ဘာကြောင့်များ နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ သဘောတွေက လာတူနေရတာလဲ။ ဘိုထိုက်နဲ့ ကျော့ကေခိုင်ကလည်း နေရင်းထိုင်ရင်း ဘာမှန်းမသိဘဲ သူတို့နှစ်ယောက်ကြားမှာ အောင် သွယ်တော် ဖြစ်ရလေတယ်။

သူမအိမ်ထောင်ပြုတော့မယ့်ကိစ္စကိုလည်း ကျော့ကေခိုင်နဲ့ ဘိုထိုက်ကြောင့် သူသိခဲ့ရပြီ။ သူ အိမ်ထောင်ပြုမယ့်ကိစ္စကို ဘိုထိုက်နဲ့ကျော့ကေခိုင်က တစ်ဆင့် သူမ သိသွားခဲ့ပြီပဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်တို့ကို ဘာဖြစ်လို့ သူမကို တိုက်ရိုက် လှမ်းမပြောချင်တာလဲ။ သူတို့နှစ်ယောက်တို့ ဘာဖြစ်လို့ သူ့ကို တိုက်ရိုက် လှမ်းမပြောချင်တာလဲ။ သတင်းထူးမှန်သမျှ လှမ်းပို့ချင်ပေမယ့် ဒီလို အိမ်ထောင်ပြု မှု သတင်းကျတော့ သူမကို လှမ်းပြောဖို့ ဘာမှန်းမသိဘဲ နှစ်ယောက်

နေ (ဝန်လေး) ခဲ့တာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်လည်း အံ့သြမိရပါတယ်။ ဘဝတို့တွေ ဆိုတော့လည်း သူမလည်း သူလိုဖြစ်နေခဲ့လို့ ထင်ပါ။ မေမေရောက်လာကတည်းက တစ်ညလုံးလည်း မဆက်ဖြစ်ဘူး။ တစ်နေ့လုံးလည်း မဆက်ဖြစ်ဘူး။ သူမကလည်း ဒီလိုပါပဲ။

ဒါပေမဲ့ ဘာတွေပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီနေ့ညကတော့ မဆက်လို့ မကြာတော့ပါဘူး။ ဒီလောက် တရင်းတနှီးရှိခဲ့တာ သူမအသံလေးကို ကြားချင်ပါသေးတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မနက်ဖြန် စင်ကာပူလိုက်သွားရတော့မှာ ဖြစ်တဲ့အတွက် သူမကို နှုတ်ဆက်စကားပြောချင်လို့ ပဲဖြစ်ပါတယ်။ သူမလည်း သူလိုပဲ ဖြစ်မှာပါ။

ဧဒင်ဟာ အတွေးများစွာနဲ့ သူမဆီ ဖုန်းခေါ်လိုက်ပါတယ်။
Busy တွေ ဘာတွေ ခံမနေဘဲ အဆင်ပြေသွားခဲ့တယ်။

“ပိုင်ပိုင်ဆင့်”

“ဪ . . . အင်း . . . ဧဒင်မော်ကွန်း”

“နင် . . . ဘာဖြစ်လို့ ဖုန်းမဆက်တာလဲ”

“နင်ရော”

“ငါနည်းနည်း အာရုံနောက်စရာလေးရှိနေလို့”

“ငါရော အဲလိုပဲ။ နင် ငါ့သတင်းကြားပြီးပြီမလား”

“နင်လည်း ငါ့သတင်းကြားပြီးပြီမလား”

“အင်း . . . မယ်နိုင်ပြောတယ်။ သတင်းတွေအကုန်ရပါတယ်”

“ငါ့ကိုလည်း ဘိုထိုက်ပြောလို့ နင့်ကိုစွဲသိရတယ်”

“ဟုတ်တယ်။ အခြေအနေက အဲလိုဖြစ်သွားတယ်”

မော်ကွန်း။ ရုတ်တရက် မေမေရောက်လာပြီ။ ကျွဲပူတာနဲ့ အေး

နပ်နေမိတာ”

“ငါ့အမေကလည်း အစီအစဉ်တွေ ကွက်တိဆွဲပြီး ချောလတာတာပဲ။ အသားကုန်တင်းနေလို့ ငါလည်း ဦးနှောက်ကို အေးပေးထားထားလိုက်တယ်။ ဘယ်တတ်နိုင်မလဲဟာ။ အဖြေက သိပြီး သားချည်းလေး။ ဒီအလုပ်ကို စိတ်တိုင်းကျ လုပ်ခွင့်ဖို့အတွက် ဝိသန့်အပေးအယူ လုပ်ခဲ့ရတာဆိုတော့ စိတ်မပါလည်း လက်ခံရတော့မှာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်။ ငါတို့ အတူတူပဲလေ။ ငါလည်း အဲဒါကြောင့် လက်ခံလိုက်ရတယ်။ အဲဒါ ထားပါတော့။ နင် အခုဘယ်လိုနေလဲ ဧဒင်မော်ကွန်း။ နေရထိုင်ရတာ အဆင်ပြေရဲ့လား။ အခြေအနေ တိုးတက်မှုရှိရဲ့လား”

“အိုကေပါတယ်”

“အဓိကက ကျန်းမာရေးကောင်းဖို့ပဲလေ။ နင် အပြန်ဆုံး ပုံမှန်ဖြစ်လာဖို့ ငါဆုတောင်းပေးနေပါတယ်။ နင့်ကို အရင်ပုံစံအတိုင်း မြင်ချင်လှပြီ”

“ဖြန်ဖြန် မြင်စေရပါမယ်လို့ ငါကတိပေးပါတယ်။ နင်ဖို့အတွက် မေတ္တာကြောင့် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ ငါ့အခြေအနေ သိသိသာ တိုးထက်လာပါပြီ”

“ဒီလိုကြားရတာ ဝမ်းသာပါတယ်။ နင် ဖုန်းမဆက်ထုတ်အခု ငါဆက်တော့မှာပါ။ မနက်ဖြန် နင်သွားရတော့မယ်ဆိုတော့ ငါ့စကားနည်းနည်းပြောလိုက်ချင်သေးတယ်လေ။ ပြီးတော့ ငါ့နဲ့ နှုတ်ဆက်ရမယ်။ အားပေးရတယ်။ ကျန်းမာရေးကောင်းစေရမယ်”

မှာရောဂါတာ မှာရမှာပေါ့။ မဟုတ်ဘူးလား”

“ဒါပေါ့ . . . ငါလည်း နင့်ရဲ့အဲဒီလို စကားလေးတွေတို့ ကြားချင်ပါတယ်”

“ဟို . . . လေဆိပ်ကိုတော့ လိုက်ပို့ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ ဒီမှာ”

“နီး . . . ရတယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ ငါနားလည်တယ်။ ဟိုကောင်တွေကိုတောင် မပို့နဲ့လို့ ပြောထားတယ်။ ဇွတ်လိုက်လာရင်တော့ ထောက်နိုင်ဘူး”

“ငါလည်း အမှန်တော့ ဇွတ်လိုက်ပို့ချင်တာပါ”

“ဒီကလေးမ ပြောရဆိုရ စက်ပါလား။ ရပါတယ်ဆိုကွာ။ နင်ဒီလို ပြောတာနဲ့တင် ငါဝမ်းသာလှပါပြီ။ အားတွေလည်း ရှိပါပြီ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ငါ စိတ်မကောင်းဘူး ဒေဒ်မော်ကွန်း။ ငါ့ကြောင့် နှစ်ယောက်လုံး ဒီလိုတွေ ဖြစ်ကုန်တာ။ ငါ့ကြောင့် နင် ဝင်ကာပူလိုက်သွားရမှာ”

“ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရယ်။ နင် ခုထိ ဒီစိတ်ကြီးကို မဖြေကပ်သေးဘူးလား။ ငါတောင် လုံးဝမတွေ့တော့ဘူး။ သူ့ကြောင့်၊ ငါ့ကြောင့်ဆိုရင် စကားတွေလည်း မပြောပါနဲ့တော့။ နင်နဲ့ငါ ခုလို ရင်းနှီးမှုရရှိကလေးလောက်ထိ ပေးဆပ်မှ ဖြစ်မှာမို့လို့လေ။ ငါသွားခါနီးမှာ ဒီစကားနဲ့တွေ့ မပြောပါနဲ့တော့ဟာ။ တို့ တခြားအကြောင်းပဲ ပြောရအောင်”

“ကြည့်စမ်း . . . ဟုတ်တယ်။ ဒီအချိန်မှာ ဒီစကားမျိုး မပြောဘင့်ဘူး။ ငါ မှားသွားတယ်။ တောင်းပန်ပါတယ် ဒေဒ်မော်ကွန်း။ နင့်ကွက် စေတနာသဒ္ဓါတွေ သွန်းဖြူးပြီး ပြောလိုက်မိတာပါ။ ဒါနဲ့ နင့်ရဲ့

“စပ်ပွဲက ဘယ်တော့လောက်ဖြစ်မလဲ”

“တစ်လပတ်လည်အတွင်းပေါ့”

“ငါကတော့ နင့်ထက်စောမယ်။ ဒီလဝက်ထဲမှာ ဖြစ်ဖို့မျှအသိ”

“အဲဒါ အရေးမကြီးပါဘူးဟာ။ ထားလိုက်စမ်းပါ။ အရေးကြီးတာက နင်သိပြီးပြီမို့လား”

“အင်း . . . အမျိုးသားကဇာတ်ရုံမှာ လုပ်မယ့် ရှိုးပွဲမှလား”

“အေး . . . အဲဒီပွဲမှာ ငါတို့အဖွဲ့နဲ့ နင်နဲ့ကတော့ သေချာပွဲပွဲပွဲ။ နင့်ကိုတော့ သီးသန့်ကမ်းလှမ်းမှာပေါ့လေ။ သူ့လမ်းကြောင်းအတိုင်းပေါ့။ ခုဟာက သတင်းကြိုရထားတာ”

“ငါ အဲဒီကိစ္စကို အရမ်းပျော်တယ် သိလား ဒေဒ် မော်ကွန်း”

“အင်း . . . ငါတို့နှစ်ယောက် ပျော်တာခြင်းလည်း အတူတူပဲပဲမှာပါ။ ငါ ပျော်တာက နာမည်ကြီးပွဲမှာ ပါဝင်ခွင့်ရလို့၊ ပြီးတော့ အဲဒီပွဲမှာ နင်ကိုယ်တိုင်ရေးတဲ့ သီချင်းလေးကို နားထောင်ရတော့မှာမို့ ဟုတ်တယ်မို့လား ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ နင် ကိုယ်ပိုင် သီချင်းဆိုတော့မှာမို့လား”

“သေချာတာပေါ့ ဒေဒ်မော်ကွန်းရယ်။ ငါကလည်း အဲလိုပဲအသိပညာရှိပွဲမှာ ပါဝင်ခွင့်ရလို့လည်း ပျော်တယ်။ နင် ပြန်ကတော့မှာလည်း ပျော်တယ်။ ဒါပေမဲ့ နင် ဖြစ်ပျံ့မလား။ ငါ စိုးရိမ်မိတယ်”

“ရပါတယ်။ လူအင်အား အများကြီး သုံးထားမှာပဲ။ ငါ့အကွက်အကလောက်ပဲ ဦးစားပေးသွားမှာလေ။ ငါလည်း အဲဒီပွဲမှာ ဖြစ်ရပ်မှန်ပြကွက်ကို တင်ပြရမှာမို့လို့ အခုထဲက ရင်ချိတ်ချနေတာပဲ”

www.burmeseclassic.com

တက်ကြွနေပြီ”

“ငါလည်း အဲဒီ Performance ကို ကြည့်ရမှာ ရင်ခုန်စရာ တယ်။ စိတ်ထဲမှာတစ်မျိုးပဲ။ ငါတို့အကြောင်းကို သိတဲ့လူတွေ တော့ အဲဒီပြကွက်ကို အထာပေါက်မှာပဲ။ ပြီးတော့ အဲဒီ Performance တာ တစ်ခမ်းတနားနဲ့ သည်းထိတ် ရင်ဖိုဇာလမ်းလို ဖြစ်နေမှာ”

“သေချာပေါက် ကြိုးစားရမှာပေါ့။ ဒါနဲ့ နင်ရဲရင်ထဲကစကား တွေရော သီချင်းတစ်ပုဒ်ဖြစ်သွားပြီလား။ နင်ငါ့ကို ဘာပြောထားတာလဲ”

“ကြည့်စမ်း . . . နင် ငါ့ဆီက အဲဒါလိုချင်နေတာ မှာ ဆိုပြမှာပါဟဲ့။ ခုတော့ မရဘူး။ သီချင်းတစ်ပုဒ်ကတော့ ဖြစ်သွားတာ ငါ့ရဲ့ တေးရေးဆရာကို ပြရသေးတယ်လေ။ သူ သံစဉ်တွေ နုတ်လုပ်နေတယ်။ နင် ဟိုမှာ ရှိနေမယ့်အချိန် ငါ လှမ်းဆိုပြပါမယ်။ နင် အရင်ဆုံးပါနော်”

“အိုခေ . . . ကျေနပ်ပါတယ်”

“ဒါဆို နင့်ရဲ့ Performance ကရော ဘယ်လို တိုက်ကြလဲ။ နင် ပြန်လာမယ့်ရက်နဲ့ ရှိုးပွဲနဲ့က သွားတိုက်နေမလားမသိဘူး”

“ပြကွက်က မျက်စိထဲမှာတင် မဟုတ်ဘူးလေ။ အသံထဲထိ အသေခွဲနေတာဆိုတော့ စီစဉ်ရတာ အဆင်ပြေမှာပဲ။ ဟိုကောင်တွေကို ပြောပြလိုက်တော့ သူတို့လည်း စိတ်ဝင်စားစိစဉ်နေကြပြီ။ လောလောဆယ်တော့ online နဲ့ပဲ အလုပ်လုပ်ပါမယ်။ ငါ့နေရာမှာ ငါလိုချင်တဲ့ပုံစံအတိုင်း သင်တန်းသားတစ်ယောက်ကို ထည့်ပြီး ဟိုကနေ control ပဲလုပ်မယ်။ ပြန်လာမှ အဲဒီနေရာမှာ ဝင်လိုက်ရုံပဲ”

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် နေမကောင်းပြီးမှ ပြန်ကရမှာဆိုတော့ ကြားလို့တော့ မဖြစ်ဘူးနော် ဒေင်မော်ကွန်း”

“ငါသိပါတယ်။ ဆင်ခြင်မှာပါ”

“အိုခေ . . . ဒါဆို နင် အားတင်းထားပါ။ ကြိုးစားပါ။ ငါနင့်တို့ အားပေးမှုတွေ ဆုတောင်းမှုတွေနဲ့ပဲ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ အခု ဝညာနဲ့ပတ်သက်ပြီး ငါ့ရဲ့အားပေးမှုလေးတွေ၊ စိုးရိမ်ပေးမှုလေးတွေကို အမှတ်ရနေပါ။ ပြီးတော့ ကျန်းမာရေးအတွက် ငါဆုတောင်းပေးတာ လေးတွေကိုလည်း ကြားယောင်နေပါလို့”

“အင်း . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ပိုင်ပိုင်ဆင့်၊ ဒီလို နှုတ်ဆက်စကားလေးတွေအတွက်လည်း အရမ်းဝမ်းသာပါတယ်။ ငါလည်း နင့်ကို မှာခဲ့ချင်တယ်။ နင်ကြိုးစားပါ။ နင့်မှာ အဆိုဘက်မှာ ရော၊ သရုပ်ဆောင်ဘက်မှာရော၊ ဒီထက် ပိုအောင်မြင်နိုင်တဲ့ အရည်အချင်းတွေ ရှိပါတယ်”

“ . . . ”

“ပြီးတော့ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်ကို တန်ဖိုးထားပါ။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာမှမဟုတ်သေးဘူးလို့ မမြင်ပါနဲ့။ မဟုတ်တဲ့အရာကလည်း ဟုတ်နေတတ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ အပြောအဆို အနေအထိုင်ဆင်ခြင်ပုံတွေကို အရင်လို တစ်ယောက်တည်း သွားလာတတ်တာတွေ မလုပ်တော့ဘူး။ အဓိကကတော့ ကိုယ့်ရဲ့အလုပ်ကို တန်ဖိုးထားတတ်ဖို့ပဲ။”

“အင်း . . . ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဒေင်မော်ကွန်း။ ငါ ကြိုးစားပါမယ်။ ဆင်ခြင်ပါမယ်။ နင့်ရဲ့သတိပေးစကားလေးတွေကို အထူးကြားယောင်နေပါမယ်လို့”

“အိုခေ . . . ဒါဆို ငါ မနက် ဖုန်းမဆက်တော့ဘူးနော်။
ဒီညမှာပဲ နှုတ်ဆက်လိုက်ပါတယ်။ ဘိုင့် . . . ဘိုင့်”

“အင်း . . . တာတာ . . . ဘိုင့်ဘိုင့်”

“Good night, Sweet dream.”

“Same to you.”

ဒေဝီဟာ အဲဒီလို အပြန်အလှန် နှုတ်ဆက်စကား ပြောကြား
ပြီးမှပဲ စိတ်ထဲရှင်းပြီး နေသာထိုင်သာ ရှိသွားပါတော့တယ်။

- ▼▼ နောက်နေ့မနက်မှာတော့ သူ စင်ကာပူကို လိုက်ပါသွား
ခဲ့ရပါပြီ။
- ▼▼ သူတို့နှစ်ယောက်လုံးရဲ့ စေ့စပ်ပွဲသတင်းတွေကလည်း
သတင်းစာထဲမှာ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ပါလာခဲ့ပါပြီ။
- ▼▼ သူ့ရဲ့ကျန်းမာရေးအခြေအနေကလည်း ပုံမှန် အနေ
အထားကို ပြန်ရောက်လာပါပြီ။
- ▼▼ တစ်လဆိုတဲ့ အချိန်ကလည်း တစ်ပတ်ခန့်လေးထင်
ရရဲ့။ ကုန်မှန်းမသိဘဲ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ရပါပြီ။
- ▼▼ အဲဒီလိုနဲ့ သူတို့နှစ်ယောက် ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ၊ ရင်ခုန်
ခြင်းတွေနဲ့ မျှော်လင့်ခဲ့ရတဲ့ (ရင်ခုန်သံ အစစ်အမှန်ကို
ရပြီရမယ့်) ရှိုးပွဲကြီးကလည်း ကျရောက်လို့လာခဲ့ပါပြီ။
- ▼▼ ဒင်ကြီးကလည်း ဒေါင်ဒေါင် ဒင်ဒင်နဲ့ နိုးနိုး ဒန်းဒန်းတွေ
ကပြဖို့ အဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။
- ▼▼ ပိုင်ကြီးကလည်း ပေါ့ပေါ့ပါးပါးနဲ့ ဝီပီပြင်ပြင် ကြွေခွီ
အဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့ပါပြီ။

(၁၉)

- ဒါပေမဲ့ . . . တကယ်တမ်းကျတော့ . . .
- သူတို့ရဲ့ အနုပညာကို ဘယ်လောက်ပဲ ပြောင်မြောက်
အောင် ကြိုးစား ကြိုးစား . . .
 - စိတ်သစ် လှေသစ်နဲ့လည်း ဘယ်လောက်ပဲ လေ့ကျင့်
လေ့ကျင့် . . .
 - တစ်ယောက်ရဲ့အနုပညာကိုလည်း တစ်ယောက်တ
ဘယ်လောက်ပဲ အားပေး အားပေး . . .
 - ရင်ခုန်သံအစစ်အမှန်တွေကိုလည်း ဘယ်လောက်ပဲ
ပြုချင် ပြုချင် . . .
- သူတို့နှစ်ယောက် ပျော်ရွှင်ခြင်းတွေ၊ ရင်ခုန်ခြင်းတွေ
မျှော်လင့်ခဲ့ရတဲ့ ရှိုးပွဲကြီး ဖြစ်မြောက်တဲ့ အချိန်မှာတော့ နှုတ်ဆက်
လေးရဲ့ စိတ်တွေဟာ ပွဲတက်ခါနီးကျမှ မထင်မှတ်ဘဲ

ဖောက်ပြန်တွေ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။ ဖောက်ပြန်ပုံကတော့ . . .

ရင်စိုက်သံအစစ်အမှန်တွေကို ရပြုရမယ့်ပွဲ ဖြစ်ရဲ့သားနဲ့ တစ်ယောက်ရဲ့ရင်စိုက်သံ အစစ်အမှန်ကို တစ်ယောက်က ပူပူနွေးနွေး လတ်လတ်ဆတ်ဆတ် ထိတွေ့ခံစားရတော့မှာ ကြောက်လို့ထင် ထယ်။ ဒေင်မော်ကွန်းကလည်း ပိုင်ပိုင်ဆင့်သီချင်းဆိုတာကို မကြည့် တော့ဘဲ ရောင်ထွက်ပြေးသွားသလို ပိုင်ပိုင်ဆင့်ကလည်း ဒေင် မော်ကွန်းရဲ့ သွေးစွန်းတဲ့ Performance ကို လုံးဝမကြည့်တော့ဘဲ ရောင်ထွက်ပြေးသွားတာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

“ဟေ့ကောင်တွေ ငါအပြင်သွားလိုက်ဦးမယ်”

“ဘာလုပ်လဲ”

“ဒီလိုပဲကွာ။ ငါတို့အလှည့်ရောက်ခါနီးရင် ကြီးဖုန်းဆက်လိုက်”

“မဟုတ်သေးပါဘူးကွာ။ မင်းက ဘာလဲ။ ဒီအချိန်ကြီးကျမှ”

“အကောင်းကြီးကနေ အဓိပ္ပာယ်မရှိဘူး”

“ဒီအချိန်က အားလုံးအေးဆေး ဖြစ်နေရမယ့်အချိန် ဘာ ဖောက်တာလဲ”

“ထွက်သမျှခွေ အကုန်ဝယ်။ အဆိုတော်မှန်သမျှ အကုန် အားပေးနေတဲ့ကောင်က ဘာဖြစ်တာလဲကွာ”

“ဒီတစ်ယောက်ပြီးရင် ပိုင်ပိုင်ဆင့်အလှည့်လေ။ မင်းတို့နှစ် ယောက် အရင်တုန်းက ဘယ်လောက်ပဲ သတ်ခဲ့ သစ်ခဲခဲ့ သူ့သီချင်း တွေကိုတော့ အမြဲတမ်းအားပေးနေခဲ့တာမို့လား။ အခုလည်း သူ့ အတွက် အားခံထားတာမို့လား။ လာတုန်းကတောင် အရပ်တွေ ပန်းစည်းတွေ တက်ပေးမယ်။ ဘာညာနဲ့ကြွေးကြော်လာပြီးတော့”

“အဲဒါ ခုနတုန်းက စိတ်။ အခုစိတ်က တစ်မျိုး ပြောင်းသွားပြီ”

“ဟာ . . . ဒါဆို မင်း မိန်းမဘယ်နေယောက်သူတွေ တောင်လဲ။ မင်းပဲ သူ့သီချင်းက ကောင်းလှချင်ရဲ့ဆို”

“အေး . . . ရှင်းရှင်းပြောရရင် သူ့ဆိုမယ့် သီချင်းတွေက ဒီအရင်ဆုံးနားထောင်ပြီးသား။ သူ့ကိုယ်တိုင်ရေးပြီး ငါ စင်တာပူမှာ ချီနေတုန်းက လှမ်းဆိုပြထားတာ”

“အဲဒါ . . . အကြမ်းပဲကွာ။ ခုလိုမျိုး ဘယ်ကောင်းနိုင်မှာလဲ”

“ကျစ်! . . . တော်တော်ရစ်တဲ့ကောင်တွေပဲ။ မင်းပဲ ရစ်ပုံနဲ့ အပြင်ရောက်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ အေး . . . ကောင်းပြီ။ ဒီလောက် ထောင်သီချင်ရင် ပြောမယ်။ သေသေချာချာမှတ်ထား။ ဒီည သူ့ ဆိုမယ့်သီချင်းထဲမှာ ငါနဲ့ ပတ်သက်တဲ့ သူ့ရဲ့ခံစားချက် အစစ်အမှန် အစ်ပုခံပါနေလို့ နားလည်လား။

အဲဒီသီချင်းဆိုနေတာကို ငါ နားမထောင်ရက်လို့၊ မကြား ချက်လို့၊ မမြင်ရက်လို့ ရှင်းပြီလား”

“ဒါဆို မင်း ဧကန္တ”

“တော်ကွာ . . . မင်းတို့ပါးစပ်တွေ ပိတ်လိုက်တော့” ဒေင်ဟာ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ထွက်လာခဲ့ပါတော့ထယ်။

ဒီတစ်ခါ ရွီးပွဲမှာတော့ ပိုင်ရဲ့ bodyguard က ဒီပိုင်မှာလည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ကိုယ်တိုင်လည်း မဟုတ်ပါဘူး။ ပိုင်ရဲ့ အချစ်ဆိုတာ မင်းတွေပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပိုင်က ဒီပွဲမှာ ပထမဆုံးပေါက်ခဲ့တဲ့

အချစ်မှန် ဆိုတဲ့ သီချင်းလေးရယ်၊ ကိုယ်သံစဉ်တစ်ပုဒ်ရယ်၊ ကော်ဖီ တစ်ပုဒ်ရယ် သုံးပုဒ်ဆိုရပါတယ်။

ဝိုင်ရဲ့ ဖျော်ဖြေတင်ဆက်မှုအပြီးမှာတော့ မယ်ပိုင်နဲ့ မယ်သီ တာ ဝိုင်နီ ခပ်သွက်သွက်လေး လျှောက်လှမ်းလာ ကြပါတယ်။ ထုတ်ဝေနောက်မှာ ကြည့်ရတာ လုံးဝအရသာ မရှိဘူးဆိုတဲ့ မယ်နင်းနဲ့ မယ်ဦးကတော့ ပွဲခွင်ထဲက နေရာကောင်းလေးမှာ အခန်းသားထိုင်ဖို့ ပေါ့။ လက်စုပ်လက်ဝါး တီးလို့ပေါ့။ အရှုပ်တွေ၊ ပန်းစည်းတွေလည်း တက်ပြီး ဆက်သလို့ပေါ့။

“တို့ရဲ့ အဆိုတော်မလေး ပင်ပန်းသွားပြီ”

“အရမ်းကောင်းတာပဲ မယ်ပိုင်ရယ်။ နင့်ရဲ့အဆို ပညာ တော်တော်တိုးတက်လာတာပဲ။ ဝိုင်ကြီး . . . ဝိုင်ကြီးလို့ အော်ပြီး အားပေးလိုက်ကြတာလည်း အံ့မခန်းပါလား”

“ကိုယ်ပိုင်သံစဉ် တစ်ပုဒ်ကလည်း ရက်ရက်စက်စက် ကောင်းတာပဲ။ အဲဒီသီချင်း CD မှာကတည်းက ပေါက်လိမ့်မယ် ဝါလောင်းခဲ့တယ်”

“ဒီနေ့ညကတော့ ရှယ်ပဲဟေ့။ တကယ့် Super star တော့ အနီးကပ်ကိုတွေ့နေရတာ။ တို့သူငယ်ချင်းလေး နာမည်ကြီး အဆိုတော် ဖြစ်သွားတာ ဂုဏ်ယူပါတယ်”

“ဟဲ့ . . . နင်ပြောတာ စကားလုံးလွဲနေတယ်။ နာမည်ကြီး

အဆိုတော်တစ်ယောက်ကို သူငယ်ချင်းတော်ရတာ ဂုဏ်ယူပါတယ်”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်”

“ကဲပါ . . . ငါ အမောပြေသွားပါပြီ။ ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခံ

သံထက် နင်တို့နှစ်ယောက်ပြောတဲ့ စကားလုံးက ငါ့ကိုပိုပြီး လန်းစေ ပါတယ်။

နင်တို့ ဒီလိုမပြောလည်း ငါက ဒီကအပြန် စားသောက်ဆိုင် တစ်ခုကို ခေါ်သွားတော့မှာပါနော်။ ကဲ . . . ငါ့ရဲ့ အပီအမည်ပြီးသွားပြီ ဆိုတော့ ငါတို့အပြင်ထွက်ရအောင်”

“ဟင် . . . ဘာလုပ်လဲ”

“တစ်နေရာသွားကြမယ်လေ”

“ဘာဖြစ်တာလဲ။ နာမည်ကြီးတွေ အများကြီး ကျွန်ုပ်သေ တယ်။ ကျုပ်တို့ကြည့်ဦးမှာ”

“အဲဒါဆိုလည်း နေ့ခွဲတော့။ ဟိုနှစ်ယောက်ကိုလည်း ဇုန်း ဆက်လိုက် ငါပြန်သွားပြီလို့”

“ဟာ . . . နင်ကလည်း အကောင်းချည်းကနေ ဘယ်လို စိတ်ဖောက်သွားတာလဲ။ နင်ပဲ ထုံးစံအတိုင်းပွဲပြီးမှ ပြန်မှာဆို”

“အဓိပ္ပာယ်မရှိပါဘူး မယ်ပိုင်ရယ်။ အချင်းချင်းတွေ အပြုတမ်း အားပေးနေတဲ့သူက ဘာလဲ . . . ဒေင် တစ်ဖွဲ့လုံးကို ဘယ်သွားထား မှာလဲ။ နင်ပဲ ဒီည ဒေင်အဖွဲ့က ရှယ်ကမှာဆို၊ Performance တာ ဖြစ်ရပ်မှန်ဆို၊ တစ်လမ်းလုံး အားပေးဖို့ တက်ကြွလာတဲ့ မိန်းမတို ချက်ချင်းကြီး ဘယ်လိုစိတ်ပြောင်းသွားတာလဲ”

“မသိဘူးဟာ။ စောစောကတော့ အားခဲထားတာပဲ”

“အဲတော့ သူ့အလိုလို စိတ်ပြောင်းသွားတာ”

“ကြည့်စမ်း . . . နင့်စိတ်က ဒီလင်မကြိုက်ဖို့ ဆိုတာ ပြောင်းမယ်ဆိုတဲ့ အစားလား။ နင်ပဲ ဒေင်အဖွဲ့ပြီးရင် ဂုဏ်ပြုပေးခဲ့တာပဲ”

"ကျွန်ုပ်... စိတ်ပြောင်းသွားပါပြီဆိုတာ။ ရှင်းရှင်းပြောရရင် အဲဒီပြကွက်ကို မကြည့်ရလည်း အကြောင်းမဟုတ်ဘူး။ အဲဒီပြကွက်က သူ့နဲ့ငါနဲ့ဖြစ်ခဲ့တဲ့ ပြဿနာကို မှီငြမ်းထားတာ။ ငါအကုန်သိပြီးသား"

"ဒါပေမဲ့ သူပြန်ပြီး ပြုပြင်ထားတဲ့ Performance က တစ်ချို့ ဖြစ်ချင်ဖြစ်နေမှာပေါ့။ အဆိုလည်း ပါတာဆိုတော့ stage ပေါ်မှာက ပိုကြည့်ကောင်းမှာ မယ်ပိုင်ရဲ့"

"ဟင်! ... ပြောရတာ မောလိုက်တာ မယ်ခိုင်ရယ်။ ငါဘယ်လိုပြောမှ ငြိမ်သွားမှာလဲ။ ကဲ... ကောင်းပြီ။ ငါ ဘာဖြစ်လို့ ပြန်ချင်ရတာလဲဆိုတာ ပြောမယ်။ သေသေချာချာ မှတ်ထား။ အခု သူပြမယ့် ပြကွက်က ဖြစ်ရပ်မှန်ဖြစ်နေသလိုဆိုမယ့် သီချင်းကလည်း သူ့ရဲ့ခံစားချက် အစစ်အမှန်ဖြစ်နေလို့၊ ငါနဲ့ပတ်သက်နေလို့ နားလည် ပြီးလား"

"ဟင်"

"အေး... အဲဒီလို True feeling ကြီးနဲ့ တကယ်သွေးစွန်း ခဲ့တဲ့ဖြစ်ရပ်ကြီးကို ငါမကြည့်ရက်တော့လို့၊ မမြင်ရက်တော့လို့ မကြားရက်တော့လို့ သူ့ ငါ့ကို ကယ်တင်ခဲ့တဲ့ ပုံစံအတိုင်း ထိုင်ကြည့် နေရမယ်ဆိုရင် ငါသေသွားဖို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့။ ကဲ... ရှင်းပြီလား"

"ဒါဆို နင်... နင်... ဇနန"

"ကျေးဇူးပြုပြီး တော်ပါတော့။ ငါသွားတော့မယ်"

မိုင်ဟာ ခပ်ပြတ်ပြတ်ပြောပြီး ကားဆီ သွက်သွက်လည် လက် ချီတက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ ကားထဲရောက်တော့ မယ်ခိုင်နဲ့

စုန်းဝင်လာတယ်။

"ဟဲ့... မယ်ပိုင် နင်က ပြဿနာတော်တော်ရှာတဲ့ ဝိန်း... တားထဲမှာ အေးဆေးထိုင်နေ။ နင်တစ်ယောက်တည်း ပြန်ခွင့်မပြု... ဘူး။ ငါတို့ ဟိုနှစ်ယောက်ကို ရှင်းပြပြီး ရအောင် ခေါ်လာခဲ့မယ်" ပိုင် ပြုံးလိုက်မိပါတယ်။ ငြီးတော့ ကားနောက်ခန်းကို နှင်းထိုင်ပြီး ipad နဲ့ သီချင်းနားထောင် နေလို့က်တယ်။ သိပ်မကြာ... တေလာထွပ်ဖဲရဲ့ သီချင်းတစ်ပုဒ် အပြီးမှာပဲ သူဝယ်ချင်းတွေ... ရောက်လာခဲ့ပါတယ်။

"မယ်ပိုင်... နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ"

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ?"

"ကြည့်... နင် အရမ်းကို ထူးဆန်းနေပြီနော် မယ်ပိုင်"

"အင်း... ငါ ပြန်လာရတဲ့ အကြောင်းကိုတော့ ပြောပြီး"

... ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်တော့ ဘာဖြစ်နေမှန်းမသိဘူး။ နင်တို့ရော ဘာဖြစ်နေတယ်ဆိုတာ သိလို့လား။ သိရင်လည်း သိပေါ့ဟာ။ နင်လည်း ကိုယ်ပြန်ချင်တဲ့ ဘာသာနဲ့သာ ပြန်လိုက်တော့။ အခု... လောဆယ် ငါ သိတာက ဒီည အိမ်မပြန်တော့ဘူး။ နင်တို့... ကြည့်ပြောပေး"

"..."

"ပြီးတော့ ငါ့ကို မနက်ခြောက်နာရီ မထိုးခင်အထိ နေရာ... ရာလောက်ဝယ်ပေးပါ။ ငါတို့ထိုင်နေကျ ကော်ဖီဆိုင်လေး... စားသောက်ဆိုင်တစ်ခုပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဟိုတယ်တစ်ခုပဲဖြစ်ဖြစ်... တော့ စားစရာတွေ သောက်စရာတွေနဲ့ပေါ့ဟာ။ နင်တို့..."

ငါအနားမှာ ရှိနေ ပေးရင် ကောင်းမယ်။ စကားတွေအများ
ပြောကြမယ်

“ကောင်းပြီ။ နင့်အဖေကို ကြည့်ပြောပေးမယ်။ ဒါတွေ
ဒီအချိန်မှာ အရင်လို ထင်တိုင်းကွဲလို့ မရဘူး နော်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်
ဘာလဲ။ ဘယ်နေရာရောက်နေပြီ လဲဆိုတာ သတိရှိပါ။ ငါတို့တစ်
နင့်ကိုတစ်ယောက်တည်းလည်း ပြန်ခွင့်မပေးနိုင်သလို ဒီလို
လည်း လုပ်ပိုင်ခွင့် မပေးနိုင်တော့ဘူး”

“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ နင် အိမ်မပြန်ချင်ဘူးဆိုရင်
ငါးယောက် တစ်အိမ်အိမ်မှာ စုအိမ်ကြရအောင်”

“အိမ်မလိုချင်ဘူး။ လူကြီးတွေကို အနှောင့်အယှက် မပေး
ဘူး”

“ဒါဆို ငါ့အိမ် လိုက်အိမ်။ ငါ့အဖေကလည်း နင့်အဖေကို
“ဟုတ်သားပဲ။ မယ်နှင်းက သူ့အဖေနဲ့ နှစ်ယောက်တည်း
နေပြီး အေးဆေးစာရေးနေတာ”

“ကောင်းသားပဲ။ ဒါဆိုလည်း ပြီးရော။ လမ်းမှာ ငါတို့
စရာ သောက်စရာတွေ ဝင်ဝယ်ရအောင်”

“အိုခေ”
အဲဒီလိုနဲ့ ပိုင်တို့တစ်သိုက် မယ်နှင်းအိမ်ကို ရောက်လာ
ပါတယ်။

မယ်နှင်းအဖေက နဂိုကတည်းက အနေအေးတဲ့ လူ
သလို နားလည်းသိပ်မကြားတာမို့ မယ်နှင်းက sign language
ဘာတွေ လုပ်ပြလိုက်တာနဲ့ပဲ အခန်းထဲဝင်ပြီး အိပ်သွားပါတော့တာ

လာတဲ့ စားရောအထုပ်ကြီး အစားပုတ်တဲ့မယ်သီက ဝမ်းသာအား
ခွင့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့ . . .

“ဟင်! . . . ဒါ . . . ဒါ ဘာလုပ်ဖို့လဲ မယ်ပိုင်”
အရင်ဆုံးထွက်လာတာက . . .

“ကြည့်စမ်း . . . အရက်ပုလင်းကြီး”
“ဟုတ်ပိုတော်”

“ငါ ဒီည အဲဒါသောက်ကြည့်ချင်တယ်”
“ဟာ . . . ဖြစ်ပျံ့မလား မယ်ပိုင်ရယ်။ နင်က ဘိယာမရဘူး

ရင် အရက်တော့ ရလိမ့်မယ်ထင်တယ်”
“သေလိုက်ပါလား”

“ဟဲ . . . ဟဲ . . . ခွင့်ပြုပေးပါဟယ်။ နည်းနည်း သောက်
ည့်ချင်လို့ပါ။ နင်တို့ရှိနေတာပဲ”

“ကဲ . . . မထူးတော့ပါဘူးဟယ်။ ဆယ့်နှစ်နာရီလည်း
နော်ပြီ။ ဒီတစ်ညတော့ ခွင့်ပြုပေးလိုက်မယ်”

“ဟုတ်တယ်။ ဒီညကတော့ သောက်လိုက်တော့ မယ်ပိုင်။
နင်က ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ဘာဖြစ်နေမှန်းကို မသိတာ။ ဒါသောက်

တိုက်ရင် အခြေထွက်လာလိမ့်မယ်။ စံစားချက်ပေါ့ဟာ။ ညစ်နေတာမို့
အလည်း ညစ်နေတာတွေကို ဖောက်ကွဲဖြစ်လိုက်တဲ့ သဘောပေါ့တာ”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်။ မယ်နှင်းပြောတာ မှန်တယ်။
အဲဒါတစ်ညတော့ ငါတို့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ စကားတွေ လွတ်လွတ်ထပ်

ထပ် ပြောကြမယ်”
“အိုခေ”

နောက်ဆုံးတော့ သူငယ်ချင်းတွေ တက်ညီလက်ညီ သွားပြီး စားကြ၊ သောက်ကြနဲ့ ပျော်စရာကောင်းသွားပါလား။ ဝိုင်သောက်နေကျသူတွေက ဘာမှမဖြစ်ပေမယ့် သူများထက်တူ ဝိုင်တာတော့ မူးရိပ်ရိပ် ရီဝေဝေဖြစ်လာခဲ့ပါပြီ။ ဒီလိုအရည်ချို ဘာကြောင့်များ လူကိုပြောင်းလဲစေနိုင်တဲ့ ဓာတ်သတ္တိတွေပါနေတာပဲ။ ပထမ အာသွက်လာမယ်၊ ဒုတိယ အရယ်သန်လာမယ်၊ တတိယ တော့ ခံစားချက်တွေ ခံစားချက်တွေ အလိုလိုထွက်ကျလာ အင်္ဂါသန်လာမယ်ပေါ့။

အဲဒါကတော့ များသောအားဖြင့်ပေါ့လေ။ တချို့ဆို စိတ်အမျိုးမျိုးတွေ၊ ဒီစိုင်းအမျိုးမျိုးတွေ ပေါ်လာကြတယ်ဆိုပဲ။ အခု ဝိုင်တော့ များသောအားဖြင့် ဖြစ်တတ်တဲ့ အမူအရာလေးတွေ ပေါ်ခဲ့ပါတယ်။ ပထမတော့ ဟိုဟာ ကောက်စား၊ ဒီဟာကောက်စားဟာသတွေပြောပြီး အာတွေသွက်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ ခွက်ခွက်လန်ရယ်တယ်။

ပြီးမှ မျက်နှာအမူရာ ငြိမ်ကျသွားပြီး မြုံနေတဲ့ ရင်ထဲကကားလုံးတွေ ထွက်ကျလာပါတော့တယ်။

“ဒီည ငါ ဘာဖြစ်နေတာလဲ။ ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာဖြစ်နေတာလဲဆိုတာ မသိခဲ့ဘူး။ . . . ဟုတ်တယ်။ ရှိုးပွဲတောင် ပြီးအောင် မကြည့်နိုင်ခဲ့ဘူး။ ငါ အားမဲထားတဲ့ ဒေဒ်အဖွဲ့လည်း မကြည့်ခဲ့ဘူး။ မကြည့်ခဲ့ဘူး။ မဟုတ်ဘူး။ မကြည့်ရဲတာ အဲဒါကြည့်ဖို့အတွက် ငါ့အရမ်းကြောက်နေခဲ့တယ်။ ငါ့ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးကြီးဖြစ်နေတယ်။ တုန်နေတာထက် ခုန်နေတာလား။”

“ . . . ”
“သူ့ရဲ့ရင်ခုန်သံ အစစ်အမှန်ကြီးကို မကြည့်ရဲမှတော့ ငါ ဖြစ်နေတာ သူနဲ့ဆိုင်သွားပြီထင်တယ်။ ငါ သူ့ကြောင့် ရင်ခုန်နေလို့ များ သူ့ပွဲကိုမကြည့်ရဲခဲ့တာလား။”

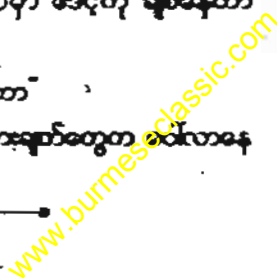
“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ နင် အဲလိုဖြစ်နေပြီထင် တယ်”
“ဟုတ်လား . . . အို . . . အဲဒီလို ဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး။ သူနဲ့ငါက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကြည့်မှမရခဲ့တာ ငါဖြစ်နေတာ သူနဲ့ဆိုင်သွားပြီထင်တယ်။ ငါ သူ့ကြောင့် ရင်ခုန်နေလို့ များ သူ့ပွဲကိုမကြည့်ရဲခဲ့တာလား။”

“ဟုတ်တယ် မယ်ပိုင်။ နင် အဲလိုဖြစ်နေပြီ ထင်တယ်”
“ဟုတ်လား . . . အို . . . အဲဒီလိုဖြစ်နိုင်စရာ အကြောင်း မရှိပါဘူး။ သူနဲ့ငါက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ကြည့်မှမရခဲ့တာ။ ရန်သတ်ခဲ့ကြတာပဲဟာ။ ရန်သက်တစ်ယောက်ကို ငါက ရင်ခုန်ဖတ် လုပ်ရမှာလား။ နီး . . . နီး . . . သူကြားရင် ရယ်နေပါဦးမယ်ဟာ။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခုခုတော့ မှားကုန်ပြီထင်တယ်။ တစ်ခုခုတော့ လွဲကုန်ပြီ ထင်တယ်”

“အေး . . . နင် ဘာပဲပြောပြော အခုဖြစ်နေတာ ဒေဒ် ကြောင့်ဆိုတာ သေချာသွားပြီ”

“အိုဝေ . . . နင့်ရဲ့ မသိစိတ်ထဲမှာ ဒေဒ်ကို ချစ်နေတာ ဖြစ်ရမယ်။”

“ဘာ! . . . ငါက သူ့ကိုချစ်နေတာ”
“ဟုတ်တယ်။ တဖြည်းဖြည်း ခံစားချက်တွေက ပေါ်လာနေ

ပြီး။ နင် လုံးဝမငြင်းနှဲ့တော့မယ်ပိုင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ။ ဒီအချိန်မှာ ဖိလင်တွေကို အကုန် ဖွင့်ချလိုက်စမ်းပါ။

နင် လုံးဝမငြင်းနှဲ့တော့ မယ်ပိုင်။ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ။ ဒီအချိန်မှာ ဖိလင်တွေကို အကုန်ဖွင့်ချ လိုက်စမ်းပါ။

“နင် ငါတို့ကိုမှမပြောရင် ဘယ်သူ့ကို သွားပြောမှာလဲ။ ပြောစမ်း မယ်ပိုင်။ နင် ဒေဒင်နဲ့ပတ်သက်ပြီး စံစားနေရပြီမှလား။ ဘယ်လိုလဲ”

“ပြောပြီးပြီလေ။ ငါ သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး ကြောက်နေတယ်။ နင်တွေတုန်နေတယ်။ စုန်နေတယ်လို့ ဟုတ်ပါတယ်။ ငါ နင်တို့ကိုမှမပြောရင် ဘယ်သူ့ကို ဖွင့်ပြောရမှာလဲ။ ငါယူမယ့်ဝေယာကျားတောင် ဒီတစ်သက် နင်တို့လောက် ရင်းနှီးမယ်ထင်ပါဘူး။ တကယ်တော့ ဒါ သူ့အပေါ်မှာ ဖော်ပြတတ်တဲ့ စံစားမှုကြီး တစ်ခုရှိနေခဲ့တာ ဘာပါပြီ။ ဘယ်အချိန်က စ.ရှိခဲ့တာလဲဆိုရင် သူ့ငါ့ကို အသက်စွန့်ပြီး ကယ်ခဲ့တဲ့ညကပဲ”

“...”

“ဆေးရုံတက်နေတဲ့ အချိန်မှာ တရင်းတနီးရှိခဲ့တော့ ပိုဆိုးကာပေါ့။ ဆေးရုံက ဆင်းတော့လည်း ငါ အိမ်မှာ ဘယ်လိုမှနေလို့ ရခဲ့ဘူး။ အချိန်တိုင်း သူ့သာ စိုးမိုးနေခဲ့တယ်။ သူ စင်ကာပူ စွက်သွားတဲ့နေ့ကတော့ ငါ အရမ်းစံစားပြီး ကျန်ခဲ့ရတယ်”

“...”

“ငါနဲ့စေ့စပ်ထားတဲ့လူသာ ငါ့အကြောင်းသိရင် ငါ့ကို ဘယ်လောက်များ သတ်ပစ်ချင်စိတ်ပေါက်မလဲ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့

သူ့ ငါ့ကို ဘယ်လောက်ထိ စိုးမိုးခဲ့သလဲဆိုရင် အဲဒီလူရဲ့မျက်နှာမှာ သူ့မျက်နှာသာ မြင်နေခဲ့လို့ပဲ။ အဲလောက်ထိ စွဲလမ်းမှု ပြဿနာကြီး ဘာ အချစ်ကြောင့်လား”

“ဟုတ်တယ် . . . မယ်ပိုင်။ အဲဒါ အချစ်ပဲ သေချာတယ်။ နင် ဒေဒင်ကို ချစ်နေတာ”

“ဟုတ်လား . . . ငါပုံစံက ခိုးထုပ်ခိုးထည်နဲ့ မိသွားတာနဲ့ မငြင်းတော့ပါဘူး။ နင်တို့ ပြောတာမှန်တယ်။ အဲဒါ အချစ်ပဲ ဖြစ်ဖို့မယ်။ ငါ ဒေဒင်မော်ကွန်းကို ငါ့ကိုယ်ငါတောင် မသိဘဲ ချစ်နေခဲ့တာပဲ။ ရယ်ရတယ်နော်ဆိုတဲ့ သီချင်းက အချစ်စစ်အချစ်မှန်တဲ့ နေ့သက်ကခေါ်တော့ ပိုင်ကြီးတဲ့ ဘာလဲ။ ဘာပိုင်ကြီးလဲ ပိုင်ကြီးက ချစ်စစ်အချစ် မှန်ကို မပိုင်ဆိုင်နိုင်ဘဲနဲ့များ ဟား . . . ဟား . . .”

ပိုင်ဟာ နှုတ်ကသာ အော်ရယ်လိုက်ပေမယ့် မျက်ဝန်းထဲမှာ တော့ မျက်ရည်တွေလည်လာပြီး ဆိုဖာနောက်မှိုကို မှီချလိုက်ပါ တာတယ်။

“သေချာတာကတော့ ဒီညက သူ့အတွက် ရင်ခုန်တဲ့ညပဲ။ လေ . . . သူနဲ့ငါက ရန်တွေကုန်သွားခဲ့ပြီပဲ။ ရန်တွေကုန်တဲ့ညကြီး တော့ ရင်တွေခုန်တဲ့ညပေါ့။ ဟုတ်တယ် ရင်တွေခုန်တဲ့ည ရင်ခုန်ည”

“...”

“ရန်တွေကုန်တဲ့ ညလား။ ပြိုရန်ကုန်ညလား။ ရင်တွေခုန် ညလား။ သခင်တွေ ဆိုတဲ့ညလား။ ဥရောပ ညလား။ ညလား။ ဘယ်လိုညပဲဖြစ်ဖြစ် လူငယ်တချို့က အဲဒီညတို့ ချစ်တာပဲ”

လူငယ်တချို့က အဲဒီညကို မုန်းတယ်။ ငါကတော့ အဲဒီညတွေကို
မဝေဖန်ရက်ဘူး။ ငါကိုယ်တိုင်ကိုက ညမင်းသမီးဖြစ်နေလို့”

ပိုင် ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ နှုတ်က အလိုလိုထွက်
ကျလာတဲ့ စကားတွေကလည်း ကဗျာပဲ မိသလား။ စာပဲမိသလား
တိုယ်တိုင် ဘာတွေပြောလို့ ပြောမိမှန်း မသိတော့ဘဲ မိုလျော့
နေရမှ ခွေခွေလေး လဲကျသွားပါတယ်။ ပြီးတော့ . . .

“ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ အားလုံးမှားကုန်ပြီလား။ ဘာတ
ဘယ်လို စ.မှားခဲ့တာလဲ”

လို့ ကယောင်ကတမ်း အော်ပြီး မေ့သွားပါတော့တယ်။
အဲဒီလိုဖြစ်နေချိန်မှာရော။ အိပ်မောကျသွားခဲ့ချိန်မှာရော ပိုင်သူ
ချင်းတစ်သိုက်ဟာ ပိုင်အတွက် တစ်ခုခုစီစဉ်ပြီး တစ်ခုခုလုပ်ကြံ
ကိုလည်း ပိုင် တစ်ယောက် မသိခဲ့တော့ပါဘူး။

ဒေဝ်ကလည်း သူ့ရဲ့ဖျော်ဖြေမှု အစီအစဉ်ပြီးသွားချိန်
သူငယ်ချင်းတွေ၊ ပရိသတ်တွေ၊ မီဒီယာသမားတွေ ကြားကနေ ဖု
ကာ လျှိုးကာကျွေကာ ပတ်ကာနဲ့ ကားဆီကိုသာ ကမူးရှူးထိုး ထွ
လာခဲ့ပါတယ်။ ပရိသတ်ရဲ့ လက်ခုပ်သံတွေက အနုပညာသမား
ယောက်အတွက်တော့ ဘာနဲ့မှတန်ဖိုးမဖြတ်နိုင်တဲ့ အမောပြေ
(အားဆေး) တစ်ရွက်ပါ။

ဒါပေမဲ့ ဒီအချိန်မှာ ဒေဝ်ကတော့ မကြားရတာ ကြာပြီဖြစ်
ပရိသတ်တွေရဲ့ လက်ခုပ်သံက ဘယ်လောက်ပဲ သောသောညနေ

စေ။ အဲဒီ လက်ခုပ်သံထက် စိတ်ထွက်ပေါက်တစ်ခုကသာ
နေတာမို့ ခုလို ချက်ချင်းထွက်ပြေး လာခဲ့ရတာဖြစ်ပါတယ်။
ဝင် ထိုင်လိုက်ချိန်မှာပဲ ဘိုထိုက်ဆီက ဖုန်းဝင်လာခဲ့တယ်။

“ဟေ့ကောင် . . . မင်းဘယ်လို ဖြစ်နေတာလဲ ဒေဝ်”

“ငါ ဒီအချိန်မှာ ထွက်ပေါက်တစ်ခုပဲ လိုချင်တယ် ဘိုထိုက်”

“အဲဒါက ပြီးမှတစ်ကဏ္ဍပေါ့ကွာ။ ဒီပွဲက မင်း ခုမှ ပြန်လွှတ်
ရှားတဲ့ပွဲနော်။ ပြီးတော့ ငါတို့ Performance က ပွဲလည်း ဆူတယ်
အောင်မြင်မှုလည်း ရတယ်ဆိုတော့ မင်း အားလုံးကို ဂရုစိုက်ပေး
လေ။ ဒီမှာ ပရိသတ်နဲ့ မီဒီယာတွေကို ဘယ်လိုလုပ်ခဲ့တာလဲ။
ဒီလောက် ပရိသတ်ချစ်တဲ့ကောင်က”

“အေး . . . ငါ နားလည်တယ်။ အားလည်း နာတယ်။

ဒီညတော့ မင်းတို့ဘာသာ ကြည့်ရှုင်းလိုက်တော့ကွာ။ ငါတို့ ပွဲပြီးတိုင်း
ထိုင်နေကျ ဘားကောင်တာကို လစ်ပြီ”

“ဟာ . . . ဒီကောင်”

ဒေဝ်ဟာ ပြောပြေး ပြေးဆိုသလိုပဲ ပွဲပြီးတိုင်း သူတို့အဖွဲ့
ထိုင်လေ့ရှိတဲ့ ဘားကောင်တာတစ်ခုဆီ လစ်လာခဲ့ပါတယ်။ သူ
အေးအေးဆေးဆေး ထိုင်ပြီး အရက်တစ်ခွက်ကို ဒိမ်ဝတ်ပြီး သောက်
နေချိန်မှာတော့ သူ့သူငယ်ချင်းတွေလည်း ရောက်လာခဲ့ပါပြီ။

“ကြည့်မင်း . . . မင်းက ဝီတွေ ဘာတွေ ခုနက

ဘိပဲကစ်လာခဲ့တဲ့ကောင်က များကွာ”

“ဒီထွက်ပေါက်ကို လိုချင်လို့ပါ။ ဒီတစ်ညတည်းပဲ”

“မင်းတော်တော် ပြဿနာရှာတဲ့ကောင်ပဲ။ သူ့အဖွဲ့

www.burmeseclassic.com

ဖြစ် ညဆို ပြဿနာရာဇာဗြ ဝိုင်ဝိုင်ဆင့် မဆိုခင်ကလည်း ထွက်ပြေး သွားတယ်။ ကိုယ့်အလှည့်ပြီး ပြန်တော့လည်း ပရိသတ်တွေကို ဂရု မစိုက်ဘဲ ထွက်သွားတယ်။ ဘာဖြစ်တာလဲ ဒေဒဲ။ မရိုးတော့ဘူးနော်”

“ဒီကောင်ဖြစ်နေတာ ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်နဲ့ ပတ်သက်နေပြီ။ ဝိုင်ဝိုင် ဆင့်လည်း သူ့အလှည့်ပြီးကတည်းက ပျောက်ခြင်းမလှပျောက်သွား တာ သေချာပါတယ်။ သူတို့နှစ်ယောက် တစ်ခုခုဖြစ်နေပြီ”

“ဟုတ်တယ်။ တစ်ခုခုတော့ဖြစ်နေပြီ။ ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာတွေ ဖြစ်လို့ ဖြစ်ခဲ့မှန်းမသိဘူး။ ငါအရမ်း အားပေးချင်တဲ့ သူ့ပွဲကိုလည်း အားမပေးခဲ့မိဘူး။ သေချာတာကတော့ သူ့ရဲ့ရင်ခုန်သံ အစစ်အမှန် သီချင်းကြီးကို ငါ နားထောင်ဖို့ သတ္တိမရှိတာဘဲ။ ငါ့စိတ်တွေ တစ်မျိုး ဖြစ်နေခဲ့တယ်။ ရင်တွေလည်း ခုန်နေတယ်။ မင်းတို့ ပြောသလိုများ လား”

“သေချာတာပေါ့ကွာ။ မင်း သူ့ကို”

“နိုး... နိုး... အဲဒီလိုဖြစ်နိုင်စရာအကြောင်း ရှိပါ့မလားကွ။ အစုတ်အပြတ် ကုလားမသိရဲကိုများ ငါက ဘာကိစ္စ ဒီလောက် အမြင်ကတ်ခဲ့တဲ့ ရန်ဘက်တစ်ယောက်ကို ငါက ရင်ခုန်ဖက်လုပ်ရမှာ လား။ ဟား... ဟား... ဟား”

“အေး... မင်း ကာပဲပြောပြော မင်းစကားတွေက ရှေ့သွားနောက်လိုက်ကို မညီတော့ဘူး။ အခု မင်းကိုယ် မင်း ဘာဖြစ် နေတယ်ဆိုတာ မသိသေးဘူးလား”

“ငါက ဘာဖြစ်ရမှာလဲ။ ဘာသိရမှာလဲ”

“အိုခေ... မင်း မသိရင် သေသေချာချာမှတ်ထား။ မင်း

အခုဖြစ်နေတာက မင်းရဲ့မသိစိတ်ထဲမှာ ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ကို ချစ်နေတာပဲ”

“ဝိုး၊ . . . ငါက ဒီလူရိုင်းမလေးကို ချစ်နေတယ်”

“ဟုတ်တယ် . . . မင်းကို မင်းကပဲ သက်သေပြနေတာပဲ”

“မငြင်းနဲ့ဒေဒဲ။ ဝန်ခံလိုက်စမ်းပါ။ မင်းယောက်ျား မဟုတ်သူ လား”

“ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပေါ့ကွာ။ ဒီအချိန်မှာ ခံစားနေရတာတွေ မှန်သမျှ ဖွင့်ချပစ်လိုက်စမ်းပါရော”

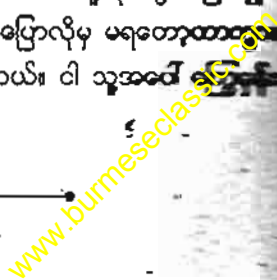
ပေါက်စီက တစ်ခွက်ကမ်းပေးတော့ သူကလည်း လက် လှမ်းပြီး သောက်ချလိုက်မိပြန်တယ်။

“အိုခေ . . . အေးဆေးပေါ့ကွာ။ မင်း ငါတို့ကိုမှ မပြောရင် ဘယ်သူ့ကို သွားပြောမှာလဲ။ မင်း ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ကို ရေရေလည်လည် ကြောနေပြီမို့လား”

ဘိုထိုက်ကလည်း သူ့မျက်နှာကို စေ့စေ့ကြည့်ပြီး မေးပြန် တယ်။ သိပ်မကြာပါဘူး ဒေဒဲဟာ ငြင်းလိုက်၊ မာန်လိုက်၊ ရယ်လိုက်နဲ့ ချည်ပူညံ့လုပ်ပြီးမှ တဖြည်းဖြည်း မျက်နှာအမူအရာ ငြိမ်ကျသွားပြီး ခြုံနေတဲ့ ရင်ထဲက စကားလုံးတွေ ထွက်ကျလာပါတော့တယ်။

“ငါ့ကို ငါ့ကိုယ်ငါကပဲ သက်သေပြနေတယ် ဟုတ်လား?။

ငါ့ဖြစ်နေတာက ဝိုင်ဝိုင်ဆင့်ကို ချစ်နေတာ ဟုတ်လား?။ အေး . . . ငါက ဒေဒဲအဖွဲ့သားတွေကိုမှ မပြောရင် ဘယ်သူ့ကို သွားပြောမှာ လဲ။ မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်ကိုလည်း သွားပြောလိုမှ မရတော့တာပဲ။ ဆုတ်ပါတယ်။ မင်းတို့ ပြောတာမှန်ပါတယ်။ ငါ သူ့အထံ မသိ ကြောနေခဲ့မိတယ်”

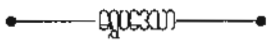
“သူနဲ့ပတ်သက်ပြီး မဖော်ပြတတ်တဲ့ ခံစားမှုကြီး တစ်ခုရှိနေခဲ့တာကြာပါပြီ။ ဘယ်အချိန်က ရှိခဲ့တာလဲဆိုရင် ငါ သူ့ကိုကယ်ခဲ့တဲ့ ညကပဲ အဲဒီခံစားမှုက ဆေးခန်းမှာ လာပြုရပေးတော့ အနေနီးပြီး ပိုဆိုးလာခဲ့တယ်။ ဆေးရုံက ဆင်းတော့လည်း အိမ်မှာ ငါဘယ်လိုမှ နေလို့မရခဲ့ဘူး။ သူ့ကိုပဲ အချိန်တိုင်း တမ်းတနေခဲ့မိတယ်”

“စင်ကာပူသွားခါနီး နှုတ်ဆက်တာကတော့ ငါ ခံစားရဆုံး အချိန်ပဲ။ တကယ်ကြော့ကွဲရတယ်။ ဟိုမှာလည်း သူ့ကိုပဲ လွမ်းနေမိတယ်။ အဲလောက်ထိ အချိန်တိုင်းစိုးမိုးနေတာကိုမှ အချစ် မဟုတ်နိုင်ဘူးဆိုရင် ဘာဖြစ်နိုင်ဦးမလဲ”

“အေး . . . အဲဒါ အချစ်ပဲ ဒေဒင်။ မင်း သူ့ကိုချစ်တာ သေချာသွားပြီ”

“ငါ ယောက်ျားပါကွာ။ ဝန်ခံပါတယ်။ မငြင်းပါဘူး။ ဒါပေမဲ့ တွေးကြည့်ရင် ရယ်ဖို့ကောင်းတယ်နော်။ အမြင်ကတ်လွန်းလို့ ဇင်ရိုက်ပစ်လိုက်တဲ့ ကောင်မလေးကို ငါက ချစ်ရသလား။ ငါ့ကို ချစ်ပရိသတ်တွေက ခေါ်တာ ဒင်ကြီးတဲ့။ အမြဲတမ်း ဒေါင်ဒေါင်ဒင်ဒင်နဲ့ မိုးမိုးဒန်ဒန်တွေ ကနေနိုင်လို့တဲ့”

“တကယ်တော့ ငါ့အသည်းက ဒေါင်ဒေါင်ဒင်ဒင် မရှိဘဲ အားပြတ်ပြီး အသေအလဲ ခံစားနေရတာကိုတော့ သူတို့မသိရှာဘူးဟား . . . ဟား . . . ဟား”

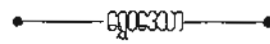
ဒေဒင်ဟာ နှုတ်ကသာ အော်ရယ်လိုက်ပေးမယ့် နတ်ဝန်းတွေကတော့ ရီဝေစွေးမြည်ပြီး စားပွဲပေါ် မောက်ကျသွားပါတော့ဆယ်။

“သေချာတာကတော့ ဒီညက သူ့အတွက် ရင်ခုန်ရတဲ့ည။ သူ့ကိုချစ်နေတဲ့အကြောင်းတွေ ရင်ဖွင့်လို့ ကောင်းတဲ့ည။ ဘာတွေလဲဘွား။ ဘာတွေဖြစ်ကုန်တာလဲ။ ဘာတွေ မှားကုန်တာလဲ။ ငါက ကြောက်စရာ အိမ်ထောင်ပြုရတော့မယ့်လူပါ။ ဘာဖြစ်လို့စေ့စပ်ပြီးသား နီးကလေးကိုမှ ချစ် မိရတာလဲ . . . တော့ကို။ လက်ထပ်ကော့မယ့် အောင်မ လေးကိုမှ သွားချစ်ရတယ်လို့ကွာ”

သူ ဘာကိုမှ မမြင်နိုင်တော့ပါဘူး။ သူ နှုတ်က ထွက်သွားတဲ့ အထဲမှာ တွေ့ကလည်း ဘာတွေပြောလို့ ပြောမိမှန်း သူ့ကိုယ်သူ မသိဘူးဘဲ တာတွတ်တွတ်ပြောရင်း မေ့သွားပါတော့တယ်။ သူ အဲဒီလို နေချိန်မှာရော အိပ်မော ကျသွားခဲ့ချိန်မှာရော သူ့သူငယ်ချင်းတွေ သူ့အတွက် တစ်ခုခုစဉ်းစားပြီး တစ်ခုခုလုပ်ကြံခဲ့တာကိုလည်း သူ မသိတော့ပါဘူး။

ပိုင်ဟာ ညက ရူးမူးမှူးမှူးနဲ့ ဘယ်လောက်များ လျှောက်ပြောခဲ့သလဲ။ တကယ်တမ်းကျတော့ ပိုင်က မသောက်ဘူးတဲ့ အရည်ကို လက်တွေ့ခံစားကြည့်ချင်လို့သာ သောက်ခဲ့တာမို့ လဲတော့မလဲ ဘာမှန်း သိပ်မသိခဲ့တာပါ။ ရှေ့ပိုင်အားလုံးကတော့ လျှောက်ပြောခဲ့ပါတယ်။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် အဲဒီအရည်တစ်မျိုးကို လက်တွေ့ခံစားပြီး လေ့လာကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာ စကားပြောလို့ ကောင်းသော၊ ရယ်လို့ ကောင်းသော၊ ငိုလို့ကောင်းသော၊ အချစ်အကြောင်း ရင်ဖွင့်လို့ ကောင်းသော အရည်တစ်မျိုးဖြစ်ကြောင်း အတည်ပြုလိုက်မိတာပါ။

အိမ်ပြန်ရောက်တော့ ညက ကံလာခဲ့တာတွေရော၊ ပင်ဖန် ခဲ့တာတွေရောပေါင်းပြီး လောကကြီးနဲ့ တစ်နေ့ကုန် အဆက်ဖြတ် ဝိစဉ်လိုက်ပါတယ်။ ထွေထွေထူးထူးတော့ မဟုတ်ပါဘူး။ ရော့စ် ရောက်ခြင်း ရေအကြာကြီး စိမ်ပြီး ညအိပ်ဝတ်စုံလေးကို လွတ်လွတ် လပ်လပ် ဝတ်လိုက်တယ်။ ဒီနေ့ရှိကံကွင်း မရှိပေမယ့် ရီကောဒင်အ ရှိသေးတာမို့ အစ်ကိုသူငယ်ချင်း ရီကောဒင်သမားကို နည်းနည်း ချွဲပြီး ဒိတ်ပြောင်းလိုက်တယ်။

ပြီးတော့ ကြီးကြီးကိုယ်တိုင်လုပ်ကျွေးတဲ့ ဘဲပေါင်းခေါက် ဖြုတ်ချိုကို အပီဆွဲပြီး အိပ်စက်အနားယူ လိုက်တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ တောက်လျှောက် အိပ်လိုက်တဲ့ ပိုင်ဟာ နေ့လယ် ဆယ်နစ်နာရီကို တစ်ရေးနိုးပါတယ်။ ခေါင်းအုံးဘေးက ဖုန်းလေးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက် တော့ မယ်ခိုင် ခေါ်ထားတာကို တွေ့ရပါတယ်။ ပိုင်က ပြန်ခေါ်ဖို့ နေ့တုန်းမှာပဲ မယ်ခိုင် ဖုန်းဝင်လာခဲ့တယ်။

- “အင်း . . . မယ်ခိုင်။ ငါ အခုပဲ ခေါ်တော့မလို့”
- “ဘာလုပ်နေတာလဲ”
- “စုလေးပဲ နီးတာ”
- “ထင်သာပဲ အသံကြီးက အိပ်ချင်မှူးတူးနဲ့”
- “အရမ်းအိပ်ကောင်းတာပဲဟာ။ ခေါင်းက သိပ် မကြည်ရ

ရန်ကုန်ည

သေးဘူး”

- “ပြန်အိပ်ဦးမှာလား”
- “အိပ်မှာ ဒီနေ့ အပြည့်အဝနားဖို့ ဆုံးဖြတ်ထားတယ်။ နင် ဘာပြောစရာရှိလို့လဲ ပြောလေ”
- “ညနေမှပဲပြောတော့မယ်ဟာ။ ပြန်အိပ်လိုက်ဦး၊ ဒီလောက် အိပ်ချင်မှူးတူးဖြစ်နေတာ”
- “အရေးကြီးလား”
- “ဒီလိုပါပဲ။ နင်သာ ပြန်အိပ်လိုက်စမ်းပါ။ အိပ်ရေးဝမှ တော့ ပြောလို့ကောင်းတာဟဲ့”

“ပြီးရော . . . ပြီးရော”
ပိုင် ဖုန်းချပြီး ပြန်နှပ်နေလိုက်တယ်။ သုံးနာရီခွဲလောက်ကျ တော့ အိပ်ရေးကောင်းကောင်းပါပြီး မျက်လုံးတွေရော၊ ခေါင်းတွေရော ကြည်လင်စွာ နိုးထလာတာမို့ သွားတိုက်မျက်နှာသစ်ပြီး အဝတ်လဲ လိုက်ပါတယ်။ ဒူးအတိ ရှင်းနီပင်နီအနက်နဲ့ တီရှပ်အဝါလေးကို ဝတ် ပြီးမှ မယ်ခိုင် ဖုန်းကို မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ ကိုယ်က အရင်လုပ်ခေါ် လိုက်တော့တယ်။

- “ဟဲ့ . . . မယ်ခိုင်”
- “အဲမယ် . . . အသံက ကြည်ကြည်လင်လင်နဲ့ အိပ်နေ သွားပြီလား”
- “အင်း . . . ငါ နင့်ကိုမစောင့်နိုင်တော့ဘူး။ အခု ငါ့ဖုန်း မရှိဘူး။ ဘာပြောမှာလဲ ပြော”
- “နင် ညကလွယ်တဲ့ bagကို ဖွင့်ကြည့်ထားတာ”

“ဟင့်အင်း . . . ဒီတိုင်းဖြစ်ချထားတာ ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အေး . . . အဲဒီထဲမှာ နင်ပြန်ခါနီး ဘိုထိုက်လာပေးတဲ့ အေးလေးတို့ထည့်ပေးလိုက်တယ်။ ညက ဧဒင်ရယ် ဆိုင်တစ်ဆိုင်မှာ အေးအများတို့ ရင်ဖွင့်နေတာတဲ့။ အဲဒါ ဘိုထိုက်က သူပါလာတဲ့ ipad ကလေးနဲ့ ရိုက်ထားခဲ့တာတဲ့”

“အဲဒါ ငါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ဆိုင်လို့ ထည့်ပေးလိုက်တာပေါ့။ ဖွင့်ကြည့်ရင်သိလိမ့်မယ်”

“ဒါဆိုလည်း ပြီးရော”

ပိုင်ဟာ ရင်ထဲ တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာပါတယ်။ နှုတ်ကအေးအေးဆေးဆေးပြန်ပြောလိုက်ပေမယ့် ခန္ဓာကိုယ်ကတော့ အိတ်ဆီ အပြေလှမ်းပြီး ipad ကို ဆွဲယူနေမိပါပြီ။ ပြီးတော့ သိချင်စောနဲ့ ခပ်မြန်မြန် ဆော့ကစားကြည့်လိုက်ပါတယ်။ ခဏအတွင်းမှာ ဧဒင်မော်ကွန်းအရက် ထိုင်သောက်နေတဲ့ပုံကြီး ပေါ်လာပါတော့တယ်။

ကြည့်စမ်း . . . ငါလည်း ညက အဲဒီလိုဖြစ်ခဲ့ပါလား။ သူနဲ့ ငါဟာ ဘာဖြစ်လို့ ဒီလောက်များ တိုက်ဆိုင်နေရတာလဲ။ မကြာပါဘူးပိုင်ဟာ ipad ကို တအံ့တဩနဲ့ သေချာစိုက်ကြည့်နေဆဲမှာပဲ နောက်ထပ် ထူးဆန်းအံ့ဩစွာရာ တိုက်ဆိုင်မှုများကို တွေ့လိုက်ရတော့တာပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ပထမတော့ ပိုင်အကြောင်းကိုပြောပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အငြင်းအခုံလုပ်နေပုံ၊ ပြီးတော့ ပိုင်ကို စွဲလမ်းခဲ့တဲ့အကြောင်း ဝန်ခံနေပုံ။ ပြီးတော့ သူခံစားရသမျှတွေနဲ့ ပိုင်ကို ချစ်မိတဲ့အကြောင်းတွေကို ပြုလဲကြော့စွာ ရင်ဖွင့်ပြပြီး မှောက်ကျသွားခဲ့ပုံ၊

ဘုရားရေ . . .

သူ . . . သူက ငါ့ကို ချစ်နေတယ်တဲ့။

ဒါနဲ့များ မယ်ခိုင်က ဘာဖြစ်လို့ ဒီသတင်းကို ခုမှ ပို့တာလဲ။

ကြည့်စမ်း . . . သူ ငါ့ကို ချစ်တဲ့အကြောင်း၊ ရင်ဖွင့်ခဲ့တဲ့တွေ

တ ငါ့အခန်းထဲမှာ မနက်ကတည်းက ရိုနေခဲ့ပါလား။

ပိုင်ဟာ အဲဒီ ipad ကလေးကို ရင်ခွင်မှာအပ်ပြီး အရာရာတိုမှေ့လျော့သွားသလို မျက်လုံးလေးတွေလည်း ကြောင်တောင်တောင် ဖြစ်သွားပါတော့တယ်။ “ငါ့အတွက် ရင်ခုန်ရတဲ့ည” တဲ့။

ဧဒင်ဟာ ညက ရူးရူးမူးမူးနဲ့ စိတ်ရှိတိုင်းနဲ့ အိမ်ပြန်ရောက်လာခဲ့ပုံကိုတော့ မမှတ်မိတော့ပါဘူး။ တစ်ရေးနီးလို့ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ ဆယ့်တစ်နာရီ။ ခေါင်းက ဘယ်လိုမှ မထူနိုင်သေးတာနဲ့ ခက်လုံးဆွဲပြီး ပြန်နှပ်နေလိုက်တယ်။

သူက အလုပ်ပင်ပန်းတဲ့ ညတွေနဲ့ အပြင်မှာ တစ်ညလုံးနီးပဲ နေခဲ့တဲ့ညတွေဆိုရင် နောက်နေ့မှာ တစ်နေ့ လုံးနီးပါ အိပ်ထစ်ထဲ အကျင့်ရှိသူပါ။ ရလို မသောက်ဘူးတာလေး များများသောက်ထားခဲ့မိပြီဆိုတော့ ဒီနေ့တစ်နေ့လုံး သူ ထနိုင်ပါတော့မလား သူ အိပ်မိဆိုရင်လည်း လေးလေးက ကြိုက်သလောက် အိပ်စမ်းဆိုတဲ့ပုံနဲ့နဲ့ အယ်တော့မှ မနိုးတတ်ပါဘူး။

အဲဒီလိုနဲ့ ဧဒင်ဟာ တမေ့တမောအိပ်လိုက်တာ နောက်ပြန်နီးလာပါတော့တယ်။ သူနီးတဲ့အချိန်နဲ့ လေးလေး တစ်ညအတွက်

www.burmeseclassic.com

နဲ့ ကွတ်တိတ်၊ ဒါနဲ့ဟုတ် လေးလေးကပဲ သူ မနိုးမချင်း ဝင်လိုက် ထွက်လိုက်နဲ့ တောင့်ကြံညှန်နေတာမျိုးလား။ ဒါတောင် ဧဒင် ခေါင်း သိပ်ကြည့် ရှင်သေးပါဘူး။

“နိုးပြီးလာကွ ကောင်လေး။ အိပ်ရေးဝပြီလား”

“ခုလေးပဲ နိုးတာလေးလေး၊ ခေါင်းမကြည်ဘူး ဖြစ်နေ တယ်။ သားညက နည်းနည်းသောက်လာခဲ့မိတယ်”

“သိသားပဲ။ မသောက်ဘူးတာတွေ မသောက်ပါနဲ့တော့။ ဘီယာဆို တော်ပါပဲလေးတယ်။ မင်းအိပ်တုန်း ဘိုထိုက်က ခဏလေး ခေါ်နေတာ။ တစ်နေ့တုန် အိပ်လောက်တယ်လို့ ပြောလိုက်တော့ မဆက်တော့ဘူးတဲ့။ ညကျမှပဲ လာခဲ့တော့မယ်လို့ ပြောလိုက်ပါတဲ့”

“ဒါဆို သား ပြန်အိပ်လိုက်ဦးမယ် လေးလေးရာ”

“ဟာ . . . မင်း တစ်နေ့ကုန် ဘာမှမစားတော့ဘူးလား။ တစ်ခုခု စားပြီးမှ ပြန်အိပ်၊ လေးလေး စားရောတွေ စီစဉ်ထားတယ်”

“ညကျမှပဲ စားတော့မယ် လေးလေးရာ၊ ခေါင်းလည်း မကြည်ဘူး၊ ဆာလည်း မဆာဘူး”

“ဒါဆိုလည်း ပြီးရောကွာ။ အိပ်ရေးဝအောင်သာ အိပ်၊ ဒီတစ်ခါ နိုးလို့မှ ခေါင်းမကောင်းရင် မင်း ဆေးသောက်ရလိမ့်မယ်”

“ရပါတယ် လေးလေးရ”

သူ ပြောပြောဆိုဆိုနဲ့ ဖက်လုံးပြန်ဖက်ပြီး အိပ်လိုက်တာ ဟာ ညခုနစ်နာရီမှ နိုးပါတော့တယ်။ ညဘက် ပျော်တတ်သူတွေရယ် မပြောရပါလား။ ညရောက်မှပဲ တစ်ကိုယ်လုံး ပေါ့ပါးပြီး ကြည်လင် လန်းဆန်းသွားပါတယ်။ သူ ရေချိုး အဝတ်အစားလဲပြီး ကြေးအိုး

သောက်နေချိန်မှာတော့ ဘိုထိုက် ပေါက်ချလာပါတော့တယ်။

“ဟား . . . ခုမှ ဆွဲနေတာလား ဧဒင်”

“အေး . . . တစ်နေ့လုံး ခေါင်းကိုမကြည်တာကွာ၊ ခုမှ အိပ်ရေးဝပြီး စားနိုင်တာ”

“ထင်တယ်။ မင်းညက တော်တော်များသွားတာကိုးကွာ”

“တစ်ခါတလေပဲကွာ မင်းကလည်း။ ဒါနဲ့ မင်း မနုတ်တာ ခုန်းခဏခဏ ဆက်တယ် ပြောတယ်။ ဘာထူးလို့လဲ”

“ထူးလို့ပေါ့ကွာ”

“ဘာလဲ”

“မင်းပဲ ပြီးအောင် ဆွဲစမ်းပါကွာ”

“အိုခေ . . . မင်းလည်းစားဦးလေး ဘာစားမလဲ”

“တော်ပြီ . . . ကော်ဖီသောက်ထားတယ်။ ငါ ဧည့်ခန်းတ ဧတင့်မယ်”

ဘိုထိုက်က ပြောရင်း အပြင်ထွက်သွားတယ်။ သူလည်း ခဏအတွင်း စားသောက်ပြီးလို့ နောက်ကနေ လိုက်လာခဲ့တယ်။

ဧည့်ခန်းထဲရောက်တော့ ဘိုထိုက်နဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်လိုက်တယ်။

“ကဲ . . . ပြော”

ဘိုထိုက်က ဘာမှမပြောဘဲ သူ့မျက်နှာကို ပြုံးပီပီနဲ့ ခိုက် ကြည့်ပြီး ipad ကလေးတစ်လုံး ထိုးပေးလာပါတယ်။

“ဘာလဲ”

“ကြည့်လိုက် . . . ကျော့ကေခိုင် ငါ့ကိုလာသောအခါ”

“ငါနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

“ကြည့်လိုက်ပါဆိုကွာ။ ဆိုင်လို့ လာပေးတာပေါ့”

အဲဒီလိုထပ်ပြောမှ သူ အံ့သြပြီး လှမ်းယူလိုက်မိတယ်။ ရင်ထဲမှာကည်း တဒိတ်ဒိတ်ခုန်လာပါတယ်။ သိချင်အောင် ခပ်မြန်မြန် ဆော့ကစားကြည့်လိုက်တော့ ပိုင်ပိုင်ဆင့် အရက်သောက်နေတဲ့ပုံကို ရင်ဆိုင်လိုက်ရတာပါပဲ။

ကြည့်စမ်း . . . သူမလည်း ညက ငါ့လိုဖြစ်ခဲ့တာလား။ ဘာဖြစ်လို့များ အကြောင်းအရာတွေက တူနေတာလဲ။ ဒေဒ်ဟာ တအံ့တသြနဲ့ စိုက်ကြည့်နေဆဲမှာပဲ နောက်ထပ် အံ့သြတူးဆန်းဖွယ် ကောင်းတဲ့ တူညီမှုတွေကို တွေ့လိုက်ရပါတော့တယ်။

ဟဲဟဲ သူ့အကြောင်းကိုပြောပြီး သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ အငြင်း အခုံလုပ်နေပုံ၊ ပြီးတော့ သူ့ကို စွဲလမ်းခဲ့တဲ့အကြောင်း ဝန်ခံနေပုံ၊ ပြီးတော့ သူမ ခံစားနေရသမျှတွေနဲ့ သူ့ကိုချစ်နေမိတဲ့အကြောင်းတွေ ကို ပြုလုကြော့စွာ ရင်ဖွင့်ပြနေပုံ။

“ဟေ့ကောင် . . . ဘိုထိုက်”

သူ မြင်နေတာ ဇာတ်လမ်းမဟုတ်။ အိပ်မက်မဟုတ်။

“ကြည့်စမ်း . . . သူ . . . သူ . . . ငါ့လိုပဲ ညက ငါ့အကြောင်းတွေကို ရင်ဖွင့်ခဲ့တာပဲ။ ငါ့ကို ချစ်တယ်တဲ့”

“အေး . . . အဲဒါပဲ”

“ဘာဖြစ်လို့ ရမှလာပေးရတာလဲ။ မနက်ကတည်းက သာရခဲရင် ငါ အိပ်စရာတောင်မလိုဘဲ ခေါင်းတွေကြည့် သွားမှာ”

“ငါတို့လည်း မင်းကို ပြန်ပို့ပြီးမှ ကျော့ကေခိုင်ခေါ်လို့ သွား ရတာကွ။ မင်းကလည်း အိပ်နေတာကို”

“ငါအရမ်းဝမ်းသာတာပဲကွာ။ အရမ်းလည်း ထူးဆန်းတယ်။ ကြည့်စမ်း . . . ကုလားမသရဲက ငါ့ကိုချစ်တယ်တဲ့” ဒေဒ်ဟာ ipad ကလေးကို ရင်ခွင်မှာအပ်ပြီး ကြည့်နေမိတယ်။

“အေး . . . ဒီထက်ထူးဆန်းတာရော၊ ဒီထက်ဝမ်းသာစရာ ရောရှိသေးတယ်ကွ”

“ဘာတွေလဲ။ ဘာချန်ထားသေးတာလဲ မင်း”

“မင်းချစ်နေတဲ့အကြောင်းလည်း ပိုင်ပိုင်ဆင့် သိသွားပြီ”

“ဘာ”

“ညက မင်း ပြုလုကြော့နေတဲ့ပုံကို ငါရိုက်ပြီး ကျော့ကေခိုင်နဲ့ အပေးအယူလုပ်လိုက်တာ”

“ဟာ . . . ဒီကောင်တွေ”

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဟား”

“သေလိုက်ပါတော့ကွာ”

ဒေဒ်မျက်နှာကြီး ရဲတက်သွားသလိုပဲ။ ဒီအချိန်မှာ ပိုင်ပိုင်ဆင့် မျက်နှာလေးလည်း ရဲနေမှာပါပဲ။ သူ အပျော်လွန်းပြီး ပိုင်ပိုင်ဆင့် ဆီကို ချက်ချင်းပဲ ဖုန်းခေါ်လိုက်တော့တယ်။ ပျော်လွန်းလို့ ဘိုထိုက် တဟားဟားရယ်ပြီး ဘယ်လိုထ၊ သွားလိုက်မှန်းတောင် မသိတော့ဘူး။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ဖုန်းကလည်း ဘယ်နှခါခေါ်ခေါ်၊ ခေါ်လိုရာထောင့်ထောင့်

သူမ ရှက်နေလို့လား။ ကြောက်နေလို့လား။ အိပ်မက်ပဲလား။ တစ်ခုခုကြောင့်လား။ ဒေဒ်ဟာ ထိုင်လိုက်ထလိုက် အံ့သြစိတ် လိုက်နဲ့ ဘယ်လိုမှနေလို့မရအောင် ဖြစ်နေပါတယ်။

www.burmeseclassic.com

အခြေအနေကို အားလုံးသိသွားပြီး မှတော့ ဘယ်လိုနေတတ်တော့မှာလဲ။ သူ့ကိုယ်တို့ ချစ်သလို၊ ကိုယ်လည်း သူ့ကိုချစ်ရင်ပြီးပြီ မဟုတ်လား။ ဘာလိုသေးလို့လဲ။ ဘာတွေကို ကြည့်နေရဦးမှာလဲ။

အဲဒီလို စဉ်းစားလိုက်၊ ဖုန်းကို နားနားပြီးခေါ်လိုက်၊ ရင်တွေ ခုန်လိုက်နဲ့၊ ဖုန်းက လုံးလုံးခေါ်မရဘဲ အချိန်တွေသာ ကုန်ဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်ဆုံးတော့ သူ ဒီတိုင်း မရပ်တည်နိုင်တော့သလို၊ သူ့မ မျက်နှာကို ခုချက်ချင်းမှ မမြင်ရရင် သေတော့မလို ဖြစ်လာတာကြောင့် ကားဆွဲပြီး ထွက်လာခဲ့ပါတော့တယ်။ လမ်းမှာ ခေါ်ကြည့်လည်း မရပါဘူး။ ပြီးမှ အကြံတစ်ခုဝင်လာပြီး ကျော့ကော့ခိုင်ကို အကူအညီတောင်းလိုက်မိပါတယ်။

“ကျော့ကော့ခိုင်”

“ဪ . . . ဒေင်”

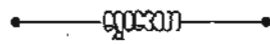
“နင် ဒီလိုလုပ်ပေးတဲ့အတွက် အရမ်းကျေးဇူးတင်တယ်ဟာ။ အရမ်းဝမ်းသာတယ်။ နောက်မှ ငါတို့ အေးဆေးတွေ့ကြမယ်။ အခု ကူညီလက်စနဲ့ နောက်ထပ်တစ်ခုလောက် ကူညီပေးပါဦး”

“အင်း . . . ပြော . . . ဘာလဲ”

“ငါ အခုည ပိုင်ပိုင်ဆင့်နဲ့ တွေ့ကိုတွေ့ရမှဖြစ်မယ်။ ဖုန်းခေါ်နေတာ ဘယ်လိုမှခေါ်မရဘူး။ အဲဒါ နင့်နည်း နင့်ဟန်နဲ့ အကြံတစ်ခုခုသုံးပြီး”

“အိုခေ . . . ငါ နားလည်ပြီ ဒေင်။ ကြိုးစားပေးမယ်။ တစ်နာရီနီးပါးလောက် ကြာမှခေါ်ကြည့်လိုက်”

“အိုခေ . . . အိုခေ”

ဒါပေမဲ့ ဒေင်ဟာ တစ်နာရီလောက်တောင် တစ်နေရာမှာမှ မစောင့်နိုင်တော့ဘဲ သူ့မ အိမ်ရှေ့ကို အရောက်လာခဲ့ပြီး သူ့မ အိမ်လေးကိုကြည့်ရင်း စောင့်နေလိုက်မိပါတယ်။ သူ့မ အိမ်ကို မြင်နေရတာလည်း သူ့မ မျက်နှာလေးကို မြင်နေရသလိုပဲပေါ့။ အဲဒီခံစားမှုကို တကယ်ချစ်ဖူးတဲ့သူတွေ သိပါလိမ့်မယ်။ ကျော့ကော့ခိုင် ပြောသလို တစ်နာရီ နီးပါးလောက်ကြာမှ ခေါ်ကြည့်လိုက်တော့ ထကယ်အဆင် ပြေသွားခဲ့ပါတယ်။

“ပိုင်ပိုင်ဆင့်”

“ဒေင်မော်ကွန်း”

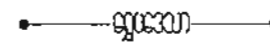
“ငါ အရမ်းပျော်နေတယ်။ ငါ ဘာလုပ်ရမလဲ။ လောလောဆယ် နင့်မျက်နှာကို ကြည့်ချင်တယ်”

“ကြည့်ချင်ရင် ငါ့စီးရီးကြော်ငြာနဲ့ ကုန်ပစ္စည်း ကြော်ငြာတွေ ဆိုသွားကြည့်”

“ကျစ်! . . . ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုပြောနေရမှာလား။ မဆိုင်တာတွေ မပြောစမ်းပါနဲ့။ ငါ့ရဲ့ ရင်ခုန်ညကို နင် သိသွားပြီမို့လား”

“ငါ့ရဲ့ ရင်ခုန်ညကိုလည်း နင် သိသွားပြီမှလား။ အဲဒီနေရာမှာ ခြံခဲတဲ့ ခံစားမှုကို အဲဒီနေရာမှာပဲ ထားလိုက်ပါ။ ငါလည်း အဲဒီနေရာမှာပဲထားခဲ့တယ်။ အခု ငါ့ခေါင်းထဲမှာ အဲဒါတွေ လုံးဝမရှိတော့ဘူး”

“ဟာ . . . ဒီလိုပြောလို့ရမလား ပိုင်ပိုင်ဆင့်။ လတ်ချင်တာကိုကိုင်ပြနိုင်တဲ့ အချစ်စစ်အချစ်မှန်ကို နင် ဥပေက္ခာမပြုဘူး။ ခြံခဲခေါင်းထဲမှာ အဲဒါတွေမရှိ တော့ဘူးဆိုတာ လိမ်တာ။ ငါ့အဖျားအတိုင်းပဲ ပြောမယ်။ ငါ့ခေါင်းထဲမှာ နင့်ကိုချစ်တဲ့ အချစ်မရှိဘူး”

www.burmeseclassic.com

ရိုတော့တယ်”

“အဲဒါဆိုရင်လည်း အဲဒီအချစ်တွေကို နင် တစ်ယောက် တည်းပဲ အပိုင်သိမ်းထားလိုက်ပါတော့။ ဒီအချိန်မှာ ဒီစကားတွေ မပြောသင့်တော့ဘူး။ နင်နဲ့ငါ့အတွက် အချစ် စာရင်းမရှိဘူး”

“ရတယ်။ အခု ငါ ဘယ်ရောက်နေတယ်ထင်လဲ”

“ဘယ်သိမလဲ”

“အေး . . . နင့်အိမ်ရှေ့မှာ အခု ထွက်လာခဲ့။ မလာမချင်း တောင့်နေမယ်ကွာ”

သူ အပြတ်ပြောပြီး ဖုန်းကိုချက်ချင်း ပိတ်လိုက်တယ်။ ဒါပေမဲ့ သူဘယ်လောက်ပဲစောင့်စောင့် ပိုင်ပိုင်ဆင့် ဆင့် တကယ်ထွက် မလာခဲ့ပါဘူး။ ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့ ဆက်စောင့်နေလည်း အချည်း အနီးပါပဲ။ နာရီကိုကြည့်လိုက်တော့ တစ်နာရီကျော်သွားခဲ့ပါပြီ။ နှစ်နာရီ ထိုးခါနီးထိ ဆက်စောင့်ပြီးမှ သူ ဘယ်လိုမှ သည်းမခံနိုင်တော့ဘဲ ခေါ်လိုက်မိပါတော့တယ်။ သူမ ဖုန်းတွေ ပိတ်မထားခဲ့ပါဘူး။

“ပိုင်ပိုင်ဆင့် . . . နင် တော်တော် ရက်စက်တာပဲ”

“ရက်စက်တာ မဟုတ်ဘူး။ နင်ကသာ အပြတ်ပြောပြီး ပိတ် လိုက်တာ။ ငါက နောက်မှပဲ တွေ့တော့မယ်။ ပြန်တော့လို့ အေးအေး ပြောမလို့”

“နီး . . . မရတော့ဘူး။ နှစ်နာရီထိုးတော့မယ်။ နင် အခုထွက်လာခဲ့ပါ။ မလာရင် အသားကုန်အော်ပြမယ်။ အသားကုန် သောင်းကျန်းပြမယ် 5.4.3.2”

“ကြည့်စမ်း . . . နင် လူကြီးတွေ ပါလာအောင် မလုပ်နဲ့”

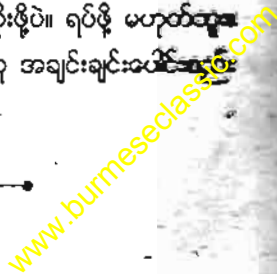
နော်။ ရတယ်။ ငါ အခုပဲ ထွက်လာခဲ့မယ်”

သူ ပြုံးနေလိုက်မိပါတယ်။ ခဏနေတော့ သူမ ထထထထ ထွက်လာပြီး မြဲအပြင်မှာ ဆပ်တောင့်တောင့်လေး ရပ်နေတယ်။ သူက ဆည်း သူမဆီ ခပ်သွက်သွက်လှမ်းပြီး သူမနဲ့မျက်နှာချင်းဆိုင် ရပ်နေ လိုက်ပါတယ်။ သူမရဲ့မျက်နှာက ကြည်ကြည်လင်လင်လေးနဲ့ သူ့ကို ခပ်တည်တည် စိုက်ကြည့်နေတယ်။ သူကတော့ ကြည်ကြည်နူးနူးနဲ့ ပြုံးပြီးလေး စိုက်ကြည့်နေမိပါတယ်။ အဲဒီလို စိုက်ကြည့်နေကြတာ ဟာ နှစ်ယောက်လုံး ကြာမှန်းမသိ ကြာသွားခဲ့ပါတယ်။ ပြီးမှ သူက လိုက်တယ်။

“ငါတို့ ရန်မဖြစ်ကြေး။ စကားမရစ်ကြေး။ ခုချိန်မှာ အဓိက အကြောင်းအရာကိုပဲ ပြောရအောင်။ ငါ နင့်ကို ချစ်တယ်။ နင်လည်း အတူတူပါပဲ။ ဒီတော့ ကျန်တာတွေ ဘာမှမတွေးတော့ဘဲ ချစ်သူ မျင်းချင်း ပေါင်းစည်းမှုပဲ လုပ်ရအောင်။ ငါ နင့်ကို လက်လွှတ် မနိုင်တော့ဘူး။ နင့်ကိုပဲ လက်ထပ်တော့မယ်”

“အဲဒီစကားတွေက ဒီအချိန်မှာ အဓိက ကျလို့လား ဒေဒင် အင်ကွန်း။ တကယ်အဓိကကျတာက နင့်ကိုယ် နင် ဘာလဲဆိုတာ ဖို့ပဲ။ ငါလည်း ငါ့ကိုယ်ငါ ဘာလဲဆိုတာ သိတဲ့အတွက် နင် ပြောသလို မလုပ်နိုင်ပါဘူး။ စိတ်ကူးယဉ်ပါနဲ့ ဒေဒင်မော်ကွန်း။ အထွန်းက ရပ်လိုက်ပါ”

“ငါ ဒီကို ထွက်လာတာဟာ ရှေ့တိုးဖို့ပဲ။ ရပ်ဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ပြောပြီးပြီ ဘာမှမတွေးတော့ဘူးလို့ ချစ်သူ အချင်းချင်းပေါင်းစည်း မလုပ်တော့မယ်လို့”

...

“နင်ကိုယ်တိုင်တောင် မသိသလို၊ ငါ့ကိုလည်း မသိစေဘဲ နင်တစ်ယောက်တည်း ကြိုက်ချစ်ခဲ့တာ။ ငါလည်း ငါကိုယ်တိုင်တောင် မသိသလို နင့်ကိုလည်းမသိစေဘဲ ငါတစ်ယောက်တည်း ကြိုက်ချစ် နေခဲ့တာ။ အဲဒီအချစ်တွေက ဘယ်လောက်ဖြူစင်လဲ။ ဘယ်လောက် လှပလဲ။ ဒီ လောက်ချစ်ခဲ့ကြတဲ့ အချစ်နှစ်ရက် နှင့် လွတ်လပ်ခွင့်ပေး လိုက်ပါ။ ရှင်သန်ခွင့်ပေးလိုက်ပါ။ ဒီထက်လှတဲ့ ရင်ခုန်ညှို့ ညှိထက် လှတဲ့ ရင်ခုန်သံ အစစ်အမှန်ကို နင်ဘယ်မှာမှ ရှာလို့မတွေ့နိုင်ဘူး။”

“တော်ပါတော့ ဒေဒ်မော်ကွန်း။ ငါ တောင်းပန်ပါတယ်။ ညက အဖြစ်အပျက်တွေကို စာရှင်းမသွင်းပါနဲ့။ ငါ မူးလို့ရှူးလို့ ပြောခဲ့တာလို့ပဲ သဘောထားလိုက်ပါ။ နင်လည်း မူးလို့ရှူးလို့ ပြောခဲ့ တာလို့ပဲ ငါသဘောထားလိုက်ပါတယ်”

“ကြည့်စမ်း... နင် ဘာဖြစ်လို့ ဒီစကားမျိုးပဲ ပြောနေရတာ လဲ။ ဘာဖြစ်လို့ပြောင်လိမ်နေရတာလဲ။ အဖြူရောင်ကိုဆေးမဆိုးပါနဲ့”

“အဲဒီအဖြူရောင်ကို အရမ်းလှပတဲ့ ဆေးရောင်တစ်ခုခုထဲ နှစ်ချလိုက်မယ်ဆိုရင် သူလည်း အဖြူရောင် မဟုတ်တော့ပေမယ့် လှတဲ့အရောင်ဖြစ်သွားမှာပဲလေ။ နင် ဓမ္မစပ်ထားတဲ့ မိန်းကလေးကို စိတ်ဒဏ်ရာမပေးမိပါစေနဲ့။ ငါလည်း ငါ့အိမ်ထောင်ဖက်ကို ဘယ် တော့မှ စိတ်ဒဏ်ရာ ပေးမှာမဟုတ်ဘူး။”

“တော်... ဝိုင်ပိုင်ဆင့်။ ဒီစကားမျိုး ထပ်မပြောနဲ့။ ပြောရင် နှင့်ပါးစပ်ကို ငါပိတ်လိုက်မယ်”

“ငါပြောတာ အဓိပ္ပာယ်မရှိလို့လား”

“တောက်! ... ငါ နှင့်ပါးစပ်ကို ပိတ်လိုက်ရလား”

ဒေဒ်ဟာ အပြောကသာနောက်ကျဦးမယ်။ လက်နှစ်ဖက် က သူမလက်မောင်းတွေကို ဆုပ်ကိုင်ပြီး နှုတ်ခမ်းထာလည်း သူမ နှုတ်ခမ်းဆီ လှမ်းနေပါပြီ။ အဲဒီအချိန်မှာ ဝိုင်ပိုင်ဆင့်က လျင်မြန်စွာပဲ သူ့ရင်ဘတ်ကို ဆောင့်တွန်းလိုက်ပါတယ်။

“ရတယ်။ ငါ့ရင်ဘတ်ကို တွန်းပစ်ရုံမကဘူး။ ငါ့အသည်းကို ပါ နင်းချေလို့ရတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါမေးတာကို ဖြေပါ။ ငါ့အခု ကြားချင် တယ်။ သိပြီးသားဖြစ်ပေမယ့် နှင့်ပါးစပ်က လတ်လတ်သတ်သတ် ထွက်လာတာကို ကြားချင်တယ်”

...

“နင် ငါ့ကိုချစ်တယ်မို့လား။ မလိမ်နဲ့”

“အေး... ကောင်းပြီ ဖြေမယ်။ မသေမခြင်း မှတ်ထား။ သေပြီးရင်လည်း အဲဒီအဖြေကို တမလွန်ထိ ယူချင်ယူသွား”

ဒေဒ်ဟာ သူမ မျက်လုံးတွေကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်တယ်။

“နင့်ကို ငါချစ်တယ်။ အရမ်းချစ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘယ်သော အခါမှ လက်ထပ်မှာ မဟုတ်ဘူး။ အဲဒါ ဘာဖြစ်လို့လဲသိလား။ နင်နဲ့ ငါက ဘဝရော၊ စိတ်ရော၊ ဝါသနာရော၊ အတွေ့အခေါ်အလှူအဆောင် တွေရော အားလုံးတူနေလို့ပဲ”

“ဟာ... ဘာလဲ ဘာတွေ ပြောနေတာလဲ။ နှစ်ကိုယ်တူ ချစ်သမျှဆိုတာ မကြားဖူးဘူးလား။ နှစ်ကိုယ်တစ် စိတ်ဆိုတာက ရော မကြားဖူးဘူးလား။ ဒီလောက် စိတ်တူ တိုယ်တူ ချစ်တာက ဘာဖြစ်လို့ လက်မထပ်နိုင်ရမှာလဲ အရှူးရဲ့။ နင့်စကားတွေကို ခြင်း”

www.burmeseclassic.com

ပြန်လှန်လိုက်စမ်းပါ

“ဟင့်အင်း... ငါက ပြောင်းပြန်လှန်ပြီးမှပြောတာ။ နှစ်သာ ပြောင်းပြန်လှန်ကြည့်လိုက် အမှန်တရားကို တွေ့လိမ့်မယ်”

“ဒေင် ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ သူမလက်ကိုသာ ဆွဲခေါ်လာ ခဲ့ပါတော့တယ်။”

“ဟင်... နှစ် ဘာလုပ်တာလဲ။ ဘာလုပ်တာလဲ”

သူတစ်ခွန်းမှ ပြန်မဖြေဘဲ သူမကို တရုတ်ဆွဲခေါ်လာပြီး ကားထဲ ဇွတ်သွင်းလိုက်ပါတယ်။ စိတ်မြန် လက်မြန် ရှိလွန်းလှတဲ့ သူ့ရဲ့အရှိန်အဝါအောက်မှာ သူမ မရုန်းနိုင်ခဲ့ပါဘူး။ မရုန်းနိုင်အောင် လည်း သူက ကားကို တရကြမ်း မောင်းလာခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

လူငယ်တချို့ချစ်တဲ့ ည
လူငယ်တချို့မုန်းတဲ့ ည

ဂီတ ဆုတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
သီလ ယူတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
အနားအနပ်ပြတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
အသွားအပြန်ရှိတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
စမ်းရေအေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
ပန်းတွေမွှေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
အနမ်းတွေပေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်
လမ်းတွေဝေးတဲ့ ည ဖြစ်ချင်ဖြစ်မယ်

(၂၀)

“နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ အခု ဘာလုပ်မှာလဲ”
“နင့်ကို မိုးပြေးတာ။ နိုင်ငံခြားကို ထွက်ကြမယ်။ တစ်နိုင်ငံ
မှာ အတူတူသွားနေမယ်”
“မဖြစ်ဘူး ဒေဒင်။ နင် ရှေးနေသလား”

ဒေဒင်ဟာ သူမကြိုက်တဲ့ စကားလုံးတွေကို မကြားချင်တော့
ဘာကြောင့် ရှေးဒီးရဲ့ ဟစ်ဟော့ပိခွေကို အကျယ်ဆုံး ဖွင့်လိုက်ပါ
တော့တယ်။ ပိုင်ပိုင်ဆင့်ရဲ့ ရက်စာသားတွေကတော့ ပျောက်မှန်း
ထင် ပျောက်ကွယ်သွားခဲ့ပါပြီ။ ကားကိုလည်း မရပ်မနား၊ ရောက်ချင်
ဆို့နေရာ ရောက်ဆိုတဲ့ ပုံစမ်းမျိုးနဲ့ ဦးတည်ရာမဲ့ မောင်းနေပါတယ်။
ကြာလာတော့ ကားမောင်ကြမ်းမှုနဲ့ ဟစ်ဟော့ပိ သီချင်း
တွေရဲ့ ဆူပူမှုကြောင့် ဘယ်တွေ့ရောက်လို့ ဘယ်တွေ့ ပေါက်ခဲ့ပြီလဲ။
အင်မြို့လုံးပဲ ပြုပြင်ဆင်သွားပြီလား။ သေချာတာကတော့ သူတို့နှစ်
ဦးထက်ရဲ့ အဖြစ်အပျက်ဟာ အိပ်မောကျနေတဲ့ ရန်ကုန်ဘက်
အိပ်မက်လေးတစ်ခု မက် ပေးလိုက်သလိုပါပဲ။

ကားတွေ တစ်စီးပြီးတစ်စီး အိပ်ရာနီးပြီး လမ်းပေါ် ထွက်လာကြမှ သူတို့နှစ်ယောက် အသိပြန်ဝင်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်က လေးနာချီထိုးလုပါပြီ။

“အင်မော်ကွန်း . . . နင် မရပ်သေးဘူးလား။ မမောဘူးလား”

“နင်သာ ငါလိုချင်တဲ့ အဖြေကိုပေးလိုက်”

“အဲဒါဆို အတူတူသေဖို့ပဲ ရှိတော့တယ်”

“အေး . . . အတူတူပဲ သေလိုက်ကြရအောင်”

အင်က ပြောပြောဆိုဆိုလီတာကိုနင်းချလိုက်ပါတော့တယ်။

“ကြည့်စမ်း . . . နင် ဒီလောက် သတ္တိတွေရှိနေတယ်ပေါ့”

“နင့်အတွက် သေရွာကတောင် ပြန်လာခဲ့သေးတာပဲ”

“အေး . . . ငါကလည်း နင့်ထက် သတ္တိရှိတဲ့အကြောင်းပြမယ် . . . ဖယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက်သေဖို့အတွက် ငါ ကိုယ်တိုင်မောင်းမယ်”

“ဖယ်စမ်းပါ”

“နင်ဖယ်ပေးပါ”

“ဖယ်စမ်းပါဆို”

“နင်ဖယ်စမ်းပါ”

နှစ်ယောက်သား ကား စတီယာရင်ကို အလှအယက် မောင်းလာလိုက်တာ ကားက မြွေလိမ်မြွေ ကောက်ဖြစ်ပြီး အရမ်း ကြောက်စရာ ကောင်းလာပါတယ်။ ဖြတ်သွားဖြတ်လား ကားတွေကလည်း အချက်ပြမီးတွေ၊ ဟွန်းသံတွေပေးပြီး ဒေါသတွေထွက်သွား

ပြုပါတယ်။ တချို့လိုင်းကားတွေဆိုရင် အာဘောင်အာရင်း သန့်သန့်နီတောင် ဆဲသွားကြသေးတယ်။

“ဟား! . . . ဖယ်ပါဆို သေတော့မှာပဲ”

“ဟင်! . . . ရှေ့မှာကား ကား ဘေးကိုကပ်”

“နင် ဖယ်လိုက်စမ်းပါ။ အေးဆေးနေစမ်းပါ”

“ဟင့်အင်း . . . ဟင့်အင်း . . . မဖြစ်ဘူး။ နင် သေလို့

မဖြစ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် . . . ဟုတ်တယ်။ နင်လည်း သေဖို့ မဖြစ်ဘူး”

“ငါတို့နှစ်ယောက်လုံး သေလို့မဖြစ်သေးပါဘူး။ အင်မော်

တွန်းရယ်”

“မှန်တယ် ငါတို့သေဖို့ အဆင်သင့်မဖြစ်သေးဘူး”

နောက်ဆုံးတော့ နှစ်ယောက်သား အလှအယက်၊ ဗလုံးထွေးနဲ့ ရုန်းရင်းဆန်ခတ်ဖြစ်လာလိုက်တာ။ သူတို့နှစ်ယောက်ထက် ဘားက အရင်မောသွားပြီး တစ်နေရာမှာ ထိုးရပ်သွားပါတော့တယ်။ ငြိမ်မှ သူတို့နှစ်ယောက်လည်း မောပန်းယိုင်နဲ့စွာ ကားထဲက ထွက်လာကြပါတော့တယ်။ အဲဒီနေရာကတော့ မြင်ကွင်းကောင်းပြီး ဝေလလည်း သာတဲ့ တံတားကြီးပဲဖြစ်ပါတယ်။

မကြာခင်မှာ ရောင်နီလာတော့မယ်။

ဘာမှမသိရတဲ့ အာရုံဦးကလေး

ပန်းကလေးတစ်ပွင့်လို လန်းစွင့်လာတော့မယ်

အပြည့်အဝ အိပ်ခက်တတ်တဲ့ နေမင်းကြီးကလည်း

စွန်အားတွေ တက်တက်ကြွကြွနဲ့ နိုးထလာတော့မယ်။

ပိုင်ပိုင်ဆင့်က တံတားရဲ့ ပလက်ဖောင်းလေးပေါ်တက်ပြီး နေထွက်ရာအရပ်ကို မျက်နှာမူလိုက်တယ်။ ဒေင်မော်ကွန်းကလည်း သူမနည်းတူပဲ သူမရဲ့ဘေးမှာ ယှဉ်ရပ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်သား သက်ပြင်းကိုယ်စီ ချပြီး အာရုံဦးလေကို တစ်ကြိမ် ရွတ်လိုက်ကြပါတယ်။ ပြီးမှ ပိုင်ပိုင်ဆင့်က အရင်စကား စ.ပါတယ်။

"ဒေင်မော်ကွန်း၊ ငါတို့ ဒီနေရာလေးမှာပဲ အဆုံးသတ်ရအောင်။ ငါတို့ရဲ့ ရပ်ခန့်သံတွေကို ဒီညမှာပဲ ရပ်လိုက်ကြရအောင်။ နေမထွက်ခင် အရှက်ဦးလေးမှာ အိမ်အရောက် ပြန်ပါရစေ။ ငါတို့ နှစ်ယောက်လုံး "ည" ဆိုတာကို ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်းကင်းတဲ့ ညအဖြစ်ပဲ ခံယူကြရအောင်"

...

"အခု ငါပြောမှာကို သေသေချာချာ နားထောင်ပေးပါ။ ချစ်ခြင်းမုန်းခြင်းမရှိတဲ့ စကားကို ပြောမှာမို့လို့ နင်လည်း ချစ်ခြင်း မုန်းခြင်း ကင်းမဲ့စွာ နားထောင်ပေးပါ။ လူသားဆန်ဆန်၊ သဘာဝဆန်ဆန်၊ မြေကြီးဆန်ဆန်ပေါ့။ ပြီးရင် နင် ငါ့ကို နားလည်လာပါလိမ့်မယ်"

အာရုံဦးအချိန်ကလေးက တိတ်ဆိတ်သွားသလိုပဲ။ ကားအသွားအလာတွေလည်း နည်းသွားသလို ထင်ရပါတယ်။ ဒေင်မော်ကွန်းရဲ့ သက်ပြင်းသံသာ ဒုတိယအကြိမ် ထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

"ငါတို့ဟာ ကိုယ့်ရဲ့အတ္ထတွေ၊ မာနတွေ၊ ဝါသနာတွေ၊ ခံစားမှုတွေအတွက် ရာသီဥတုကိုလည်း မေ့လျော့ထားခဲ့မိတယ်။ အချိန်တွေကိုလည်း မေ့လျော့ထားခဲ့မိတယ်။ နေရာဒေသတွေကို

လည်း မေ့လျော့ထားခဲ့မိတယ်။ မိဘတွေမျိုးတွေကိုလည်း မေ့လျော့ထားခဲ့မိတယ်။ အခု ငါတို့ အဲဒါတွေကို ပြန်ဂရုစိုက်ပေးဖို့ အချိန်တူလာပြီ ဒေင်မော်ကွန်း"

...

"နင်ဟာ အမျိုးကောင်းသား တစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့အတွက် မိဘစကားကိုနားထောင်ပြီး မိဘရဲ့စကားရူးကို ဆပ်နိုင်သလောက် ဆပ်သွားပါ။ ငါလည်း အမျိုးကောင်းသမီး ပီသချင်တဲ့အတွက် မိဘစကား နားထောင်ပြီး မိဘကျေးဇူးကို ဆပ်နိုင်သလောက် ဆပ်သွားပါမယ်"

ဒေင် တစ်ခွန်းမှ ပြန်မပြောနိုင်တော့ပါဘူး။ မုန်နေတာပဲလေ။ သူမသိတာမှ မဟုတ်ဘဲ။

"ပြီးတော့ ငါစောစောက ပြောခဲ့သလိုပဲ နင်နဲ့ငါဟာ အိမ်ထောင်ဖက် ဖြစ်လို့မရပါဘူး။ နင့်မှာ နင့်ကိုယ်နင် တောင်မသိတဲ့ ထက်မြက်မှုတွေရှိနေတာကို ငါမြင်နေရတယ်။ ငါ့မှာလည်း ငါ့ကိုယ် ငါတောင်မသိတဲ့ ထက်မြက်မှုတွေ ရှိနေတာကို နင် မြင်ကောင်း မြင်လိမ့်မယ်။ ငါတို့နှစ်ယောက်က အပူသမားတွေ စရိုက်လက္ခဏာ ခြင်း တူနေတဲ့အတွက် မဖြစ်ပါဘူး"

...

"အပူနဲ့ အအေးတွေပေးမှသာ သဟဇာတ ဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ငါထင်ပါတယ်။ ကိုယ့်ကို အားပေးနှစ်သိမ့်နိုင်မယ့် လူ၊ တောင်းတောင်းဆိုးဆိုး မပြုငြင်ဘဲ အပြုံးနဲ့ ဖေးမလက် တွဲပေးမယ့်လူ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကိုယ့်ရှေ့ကနေ မားမားမတ် မတ်ရပ်တည်ပြီး တာယွယ်စောင့်

www.burmeseclassic.com

ရှောက် ပေးနိုင်တဲ့လူပေါ့။ အဲဒါ ငါ့ရဲ့ နောက်ဆုံးအဖြေပါပဲ ဒေင်

“နင် အခုချက်ချင်းကြီး မဟုတ်တောင် တစ်နေ့နေ့မှာ ငါ့ အယူအဆတွေကို နားလည်နိုင်လိမ့်မယ်၊ လက်ခံနိုင်လိမ့်မယ်လို့ ယုံကြည်ပါတယ်။ နင်နဲ့ ပတ်သက်တဲ့ခံစားချက်တွေကိုတော့ ဒီအရက်ဦးနှံနက်ခင်းလေးကို အပ်နဲ့ခဲ့ပါမယ်”

ဒေင် မပြောဖို့ စွမ်းအားမရှိတော့ပါဘူး။

အားလုံးကို သိနေပါတယ်။

တစ်ချိန်ချိန်မှ မဟုတ်ပါဘူး။ သူမရဲ့ အယူအဆတွေကို ခုချက်ချင်းပဲ နားလည်ပေးနိုင်ပါတယ်။ ခုချက်ချင်းပဲ လက်ခံနိုင်ပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ သူနဲ့သူမဟာ စရိုက်လက္ခဏာချင်း အံ့တွေအခေါ် အယူအဆချင်း တူနေလို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ပြီးတော့ သူမက သူနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ခံစားချက်တွေကို ဒီအရက်ဦးနှံနက်ခင်းလေးကို အပ်နဲ့ခဲ့ဦးမယ်တဲ့။

ဘယ်လို အပ်နဲ့ခဲ့မှာပါလိမ့်။ ဒီလောက် အရာရာအားလုံး တူနေမှတော့ သူလည်း သူမလို အပ်နဲ့နိုင်ခဲ့မှာပေါ့။

သူမက ပြောချင်တာတွေပြောပြီး ဒီတိုင်းရပ်နေပါအေးတယ်။ သူ့ကိုလည်း တစ်ချက်မှ လှည့်မကြည့်ပါဘူး။ ခဏနေရာ ဝပ်တောင့်တောင့်ကျနေတဲ့ လက်နှစ်ဖက် ကြွတက်လာပြီး ပါးစပ်ရဲ့ တစ်ဖက်စီမှာ တစ်ခုခုကို အော်တော့မယ်ပုံစံမျိုး ကာလိုက်ပါတယ်။ တကယ်ပါပဲ သူမဟာ အရက်ဦးကလေးကို အော်ဟစ်တိုင်တည်ပြီး အပ်နဲ့ခဲ့ပါတယ်။

(၂၁)

“အရက်ဦးလေးရေ . . .

ရှင်ကို ကျွန်မရဲ့ ရင်ခုန်သံတွေ အပ်နဲ့ခဲ့ပါတယ်။ ကျွန်မရဲ့ချစ်သူကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ။

ဒေင်မော်ကွန်းဆိုတဲ့ ကောင်လေးကို ကျွန်မ အရမ်းချစ်ပါတယ်။

ချစ်သူ ပျော်ရွှင်ပါစေ
ချစ်သူ စိတ်ချမ်းသာပါစေ
အရက်ဦး အချိန်တိုင်းမှာ ချစ်သူသိပါစေ”

ဒေင်ဟာ သူမ စတင်အော်လိုက်ချိန်မှာ အသိစိတ် ထွက်သွားသလိုပဲ။ ခန္ဓာကိုယ်ကလည်း လေဟာ နယ်ထဲကို ဖော့ဟာ ခနဲလွင့်စင်သွားတဲ့အတိုင်း ခံစားလိုက်ရပါတယ်။ သူမ အော်ဟစ်တဲ့ အချိန်ကျမှ အသိစိတ်ပြန်ဝင်လာတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ

ဆို့နှင့်လို့။

သူမတာလည်း စိတ်တိုင်းကျ အော်ပြီးမှ သူ့ကို လှည့်ကြည့်
ပါတယ်။ ပြီးတော့ နှုတ်ခမ်းလေးကို တင်းတင်း ဖျော့ပြီး ပြုံးပြတယ်။
ဒါပေမဲ့ မျက်ဝန်းထဲမှာ မျက်ရည်တွေ လည်လို့။ ပြီးတော့ သူ့တို့
လတ်ပြတယ်။ ပြီးတော့ ချာခနဲ လှည့်ပြီး ကျောခိုင်းထွက်ပြေးသွား
ပါတော့တယ်။

သူ့လွှတ်ပေးလိုက်ပါပြီ။

လိုက်ခေါ်မယ်ဆိုလည်း သူမ ပါလာမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။
ပါလာမယ်ဆိုလည်း သူမရဲ့ ဆုံးဖြတ်ချက်တွေကို ဘယ်
သောအခါမှ ပြင်မှာ မဟုတ်တော့လို့ပါ။

သူမ မှန်ပါတယ်။

သူတစ်ယောက်တည်း ကျန်ခဲ့တယ်။

သူလည်း သူမလိုပဲ သူမနဲ့ပတ်သက်တဲ့ ခံစားချက်တွေကို
အရှက်ဦးလေးဆီ အပ်နှံခဲ့ပါတယ်။

တယ်။

(၂၂)

“အရှက်ဦးလေးရေ . . .

မင်းကို ငါ့ရဲ့ရှင်စုန်သံတွေ အပ်နှံခဲ့ပါတယ်။

ငါ့ရဲ့ ချစ်သူမလေးကို စောင့်ရှောက်ပေးပါ။

ပိုင်ပိုင်ဆိုင်ဆိုင်တဲ့ ကောင်မလေးကို ငါ အရမ်းချစ်ပါတယ်။

ချစ်သူ ဖျော်ရွှင်ပါစေ

ချစ်သူ စိတ်ချမ်းသာပါစေ

အရှက်ဦးအချိန်တိုင်းမှာ ချစ်သူသိပါစေ”

ဒေင်ဟာ ရင်ဘတ်ထဲကလာတဲ့အသံနဲ့ အော်ပစ်လိုက်

တယ်။

အဖျားခတ်သံက တုန်ခါလှိုက်မောသွားတယ်။

အော်ပြီးလို့ ဘေးကို ကြည့်လိုက်တဲ့အခါမှာတော့

ချစ်သူမလေး မရှိခဲ့ပါဘူး။

ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ်ပဲ ပြုံးပြလိုက်ပါတယ်။

ပြီးတော့ မျက်ရည်တွေ ကျလာတယ်။

ပြီးတော့ အရှက်ဦးလေးကို လက်ပြုပြီးထွက်လာခဲ့ပါတယ်။

သူ မှန်ပါတယ်။

(၂၃)

အချစ်က လူငယ်လေးနှစ်ဦးကို စားသွားတယ်။

လက်အုပ်ဖြင့် . . .

တစ်စုံတစ်ရာ . . .

လေဒီဇော်

7th. February, 2011
5:40(P.M), Tuesday

— ဂျူဇဒါ —

— ဂျူဇဒါ —

လေဒီဇော်

ပျိုပျိုလူလည် ချစ်ဓားပြလေး ဝတ္ထုကို

အောင်သီရိဗီဒီယိုထုတ်လုပ်ရေးမှ

လူမင်း၊ မိုးဟောကို

တို့နှင့် ရိုက်နေပြီဖြစ်ပါကြောင်း

မကြာမီ ထွက်ရှိလာပါတော့မည် . . .

လေဒီဇော်
ရှေ့ပြေးသားစာအုပ်များ

- ၁။ အမုန်းတွေရပ်
- ၂။ ရူးရူးမူးမူး ရင်ထဲကဦး
- ၃။ နှလုံးသားပြတိုက်
- ၄။ အားလုံးရဲ့ကောင်းဘွဲ့ပေးသမီး
- ၅။ အချစ်စစ်၏ရည်ညွှန်းရာ
- ၆။ တဒင်္ဂပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့အထင်ကရမိုး
- ၇။ ချစ်သူရဲ့နှလုံးသားလျှို့ဝှက်ခန်း
- ၈။ အချစ်၏အသံထိပ်ထိပ်ပေါက်ကွဲမှုတစ်ရပ်
- ၉။ နေမင်းထက်ပြင်းသော လမင်းထက်လင်းသော
- ၁၀။ ရင်ခုန်သံပြိုင်ဘက်
- ၁၁။ ဥဩငှက်ကလေးရဲ့ နေ့ဦးရင်ခုန်သံ
- ၁၂။ အချစ်မူးသူများ
- ၁၃။ အချစ်အားလုံး ငါ့အပေါ်ပုံလိုက်ပါ
- ၁၄။ နင်းဆီပုံပြင်
- ၁၅။ ကောင်းကင်ရဲ့အဆင်းကြောင့် အရောင်ပြောင်းခဲ့ရတဲ့ပင်လယ်
- ၁၆။ မျက်နှက်ဝန်းရဲ့ ခွန်းခြေစကား
- ၁၇။ ချစ်ခြင်းရဲ့သီအိုရီ
- ၁၈။ မောင်မောင်မမ မြင့်မြတ်မယ်
- ၁၉။ ဟိုပျိုလူလည် ချစ်စားပြလေး
- ၂၀။ မြားနတ်မောင်ပစ်ခွင်းသော ချစ်ခြင်းဖွဲ့ဒဏ္ဍာရီ
- ၂၁။ ရက်ရက်စက်စက် ရက်စက်ရက်သူ
- ၂၂။ ရန်ကုန်ည

လေဒီဇော် ၏ ထွက်ပြေးစာအုပ်များ

၂၀၁၀ ခုနှစ်

- ၁။ အမုန်းတွေရပ်
- ၂။ ရူးရူးမူးမူးရင်ထဲကဦး (ဗီဒီယို)
- ၃။ နှလုံးသားပြတိုက် (ဗီဒီယို)
- ၄။ အားလုံးရဲ့ကောင်းဘွဲ့ပေးသမီး
- ၅။ အချစ်စစ်၏ရည်ညွှန်းရာ (ဗီဒီယို)
- ၆။ တဒင်္ဂပေမယ့် ရင်ထဲမှာတော့ အထင်ကရမိုး (ဗီဒီယို)
- ၇။ ချစ်သူရဲ့နှလုံးသားလျှို့ဝှက်ခန်း
- ၈။ အချစ်၏အသံထိပ်ထိပ်ပေါက်ကွဲမှုတစ်ရပ်
- ၉။ နေမင်းထက်ပြင်းသောလမင်း (ဗီဒီယို)
- ၁၀။ ရင်ခုန်သံပြိုင်ဘက်

၂၀၁၁ ခုနှစ်

- ၁၁။ ဥဩငှက်ကလေး
- ၁၂။ အချစ်မူးသူများ
- ၁၃။ အချစ်အားလုံး ငါ့အပေါ်ပုံလိုက်ပါ (ဗီဒီယို)
- ၁၄။ နင်းဆီပုံပြင်
- ၁၅။ ကောင်းကင်ရဲ့အဆင်းကြောင့် အရောင်ပြောင်းခဲ့ရတဲ့ ပင်လယ် (ဗီဒီယို)
- ၁၆။ မျက်နှက်ဝန်းရဲ့ ခွန်းခြေစကား (ဗီဒီယို)
- ၁၇။ ချစ်ခြင်းရဲ့သီအိုရီ
- ၁၈။ မောင်မောင်မမမြင့်မြတ်မယ်

၂၀၁၂ ခုနှစ်

- ၁၉။ ဟိုပျိုလူလည် ချစ်စားပြလေး (ဗီဒီယို)
- ၂၀။ မြားနတ်မောင်ပစ်ခွင်းသော ချစ်ခြင်းဖွဲ့ဒဏ္ဍာရီ
- ၂၁။ ရက်ရက်စက်စက် ရက်စက်သူ
- ၂၂။ ရန်ကုန်ည